

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MO XIANG TONG XIU

Heaven Official's Blessing

TIAN GUAN CI FU

1

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Heaven Official's Blessings

TIAN GUAN CI FU

1

WRITTEN BY

Mo Xiang Tong Xiu

TRANSLATED BY

Suika & Pengie (EDITOR)

COVER & COLOR
ILLUSTRATIONS BY

**日出的小太陽
(tai3_3)**

INTERIOR ILLUSTRATIONS BY

ZeldaCW

Seven Seas Entertainment

HEAVEN OFFICIAL'S BLESSING CONTENTS

PROLOGUE: Heaven Official's Blessing

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTER 1)

CHAPTER 1: The Scrap Immortal, Third Time
Entering the Heavenly Capital

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 2-3)

CHAPTER 2: Three Clowns, Night Discussion on
the Palace of Tremendous Masculinity

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 4-5)

CHAPTER 3: The Ghost Takes a Bride, the Crown
Prince Mounts the Bridal Sedan

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 6-8)

CHAPTER 4: Mountain-Locked Ancient Temple,
Forest of Hanging Corpses

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 9-11)

CHAPTER 5: Red-Clad Ghost, the Burning of
the Martial and Civil Temples

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTER 12)

CHAPTER 6: Clothes Redder than Maple,
Skin White as Snow

(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 13-16)

CHAPTER 7: Puqi Shrine Talks, Guileful
Tales of Banyue Pass
(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 17-19)

CHAPTER 8: Shortened Distance,
Adrift in Sandstorms
(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 20-23)

CHAPTER 9: Dallying HuaLian,
Night Fall in Sinner's Pit
(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 24-28)

CHAPTER 10: Wind Master in White, Bellowing
Sandstorms from Nowhere
(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTER 29)

CHAPTER 11: Poking the Ghost King,
The Crown Prince Seeks Truth
(CONTAINS WEB SERIALIZATION CHAPTERS 30-31)

APPENDIX: Character & Name Guide

Glossary

Contents based on the Pinsin Publishing print edition originally released 2021

İçindekiler

[Renkli Ekler](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakları ve Krediler](#)

[İçindekiler](#)

[Önsöz: Cennet Yetkilisinin Lütü](#)

[Bölüm 1: Hurda Ölümsüz, Üçüncü Kez GiriyorCennet](#)

[Başkentine](#)

[Bölüm 2: Üç Palyaço, Sarayı Üzerine Gece](#)

[TartışmasıMuazzam Erkeklik](#)

[Bölüm 3: Hayalet Gelin Alıyor, Veliaht Prens Gelin Arabasına](#)

[Biniyor](#)

[Bölüm 4: Dağ Kilitli Kadim Tapınak, OrmanıAsılı Cesetler](#)

[Bölüm 5: Kızıl Kladlı Hayalet, Savaş ve YakılmasıSivil](#)

[Tapınakların](#)

[Bölüm 6: Giysiler Akçaağaçtan Daha Kırmızı, Ten Kadar](#)

[BeyazKar](#)

[Bölüm 7: Puçi Tapınağı Konuşmaları, Banyue 'nin Hileli](#)

[HikâyeleriGeçidi](#)

[Bölüm 8: Kısaltılmış Mesafe, Kum Fırtınalarında Kapılma](#)

[Akıntıya Bölüm , Bölüm 10: Beyazlar İçinde Rüzgar Ustası,](#)

[Böğüren Kum Fırtınaları9: HuaLian'OyalamakGünahkarın](#)

[Çukurunda Gece Düşüşü ı Hiçbir Yerden](#)

[Bölüm 11: Hayalet Kralı Dürtmek, Veliaht Prens Gerçeği](#)

[Arıyor](#)

[Hikaye Devam Ediyor Ek:](#)

[Karakterler Ek: Konumlar](#)

[Ek: İsim Rehberi](#)

[Ekler: Telaffuz Kılavuzu Sözlüğü:](#)

[Türler](#)

[Sözlük: Terminoloji](#)

[Dipnotları](#)

[Yazar Hakkında](#)

MXTX'in diğeri
çalışmaları Arka Kapak
Bülteni

'İN CENNETİ: TIAN GUAN CI FU VOL. 1

İlk olarak **N@ O başlığı altında yayınlanmıştır. **
(Cennet Yetkilisinin Lütü)
Yazar ON Tj Q (Mo Xiang Tong Xiu)
İngilizce basım hakları tarafından verilen lisans kapsamında @ %1a bf A*fj
@fi\$Hfi'@ (Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)
İngilizce baskının telif hakkı O 2021 Seven Seas Entertainment, LEC)S
Agency Co., Ltd aracılığıyla düzenlenmiştir
Tüm hakları saklıdır

**N li8jtd (Heaven Official's Blessing) Cilt 1 Tüm hakları
saklıdır

Kapak ve Renkli Çizimler B 85/J^1& (tai3 3)
İllüstrasyonlar 2021 Reve Books Co., Ltd (Pinsin Yayıncılık) tarafından verilen lisans altında verilmiştir
ABD İngilizce çevirisi telif hakkı fi 2021 Seven Seas Entertainment, LLC ABD
İngilizce baskısı }S Agene y No., Ltd aracılığıyla düzenlenmiştir

ZeldaCW'den İç Çizimler

Bu kitabın hiçbir bölümü, telif hakkı sahiplerinin yazılı izni herhangi bir biçimde çoğaltılamaz veya
aktarılamaz. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün
ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır.
Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu
kitabın yaratıcıları tarafından *basılan* her bilgi veya görüş, söz konusu yaratıcılara aittir ve Seven Seas
Entertainment veya çalışanlarının görüşlerini yansıtmak zorunda değildir.

Seven Seas basın ve satın alma soruları press@gomanga.com . adresinden Pazarlama Müdürü
Lianne S entar'a gönderilebilirDijital baskıların dağıtım ve satın alınmasıyla ilgili bilgiler Dijital
Müdür CK Russe]] ar digital@gomanga.com .adresinden edinilebilir

Seven Seas ve Seven Seas logosu Seven Seas
Entertainment'ın ticari markalarıdır. Tüm hakları saklıdır.

Seven Seas Entertainment'ı sevenseasentertainment.com
adresinden takip edin.

T RAN SL ATI O N: S ui ka
ED I iO R : Pengie
I NT E RI OR L AYO UT & D ES J's N: Clay Gard ner P
ROO FRE ADER : Jade Gardner
C O PE EDI TO R : Dawn Crane
I N-HOUS E DI TO R : Lexy Lee
BRA ND M A NAGE R: Lissa Pattillo
P RI NT M A NAG ER: Rhiannon Rasmussen-S ilve rstein
YÖNETİCİ : Jul ie Davis
ASSO CI ATE P UB LI S H ER : Adam Am old
Puazi sHE R: Jason DeAngelis

ISBN: 978-1-64827-917- I
Kanada'da basılmıştır
İlk Baskı: Aralık 2021
10 9 8 7 6\$ 4 3 2 I

Önsöz:

Cennet Yetkilisinin Kutsaması

CENNETİN TÜM TANRILARI ARASINDA, üç diyarın ünlü bir alay konusu vardı.

Efsaneye göre sekiz yüz yıl önce bir Xianle Krallığı adı verilen eski bir krallık.

Xianle Krallığı geniş ve bereketli bir ülkeydi. İçinde dört hazine vardı: bol ve yakışıklı güzellikler, canlı müzik ve muhteşem edebiyat, altın ve mücevherler ve kötü şöhretli bir veliaht prens.

Bu veliaht prensi tanımlamanın en iyi yolu ne olabilir? O eşsiz bir adamdı.

Kral ve kraliçe tarafından çok seviliyordu. ona çok fazla değer verirlerdi. Sık sık gururla şöyle derlerdi: "Oğlum gelecekte büyük bir hükümdar olacak ve onun iyi adı yankılanacak. tarih boyunca!"

Ancak veliaht prens ölümlüler dünyasındaki imparatorluk gücü veya zenginlikle hiç ilgilenmiyordu.

Kendi ifadesiyle, ilgilendiği şey şuydu: "Sıradan insanları kurtarmak istiyorum!"

Veliaht Prens gençken sadece xiulian uygulamasına odaklanmıştı ve bu yolda geçirdiği zamana dair yaygın olarak anlatılan iki kısa hikâye vardı.

İlk hikâye on yedi gerçekleşti.

O yıl, Xianle Krallığı'nda büyük bir Shangyuan Göksel Tören Alayı düzenlendi.

Bu ilahi törenleri gerçekleştirme geleneği yüzyıllardır modası geçmiş olsa da, yine de şu çıkarımı yapmak mümkündür Eski kitapların ve sözlü geleneğin kalıntılarından bunun ne kadar büyük ve sevinçli bir olay olduğu anlaşılmaktadır.

Muhteşem Shangyuan Festivali, İlahi Kudretin Büyük Bulvarı üzerinde.

Büyük caddenin her iki yanında insan seli toplanmış, kraliyet mensupları ve soylular yüksek platformların üzerinde neşe içinde konuşup gülüşüyorlardı. Zırhlarını kuşanmış görkemli kraliyet savaşçıları kızlar zarif bir şekilde dans ederken, güzel elleri çiçekler saçıyordu - ve kim çiçeklerin mi yoksa bakireler daha mı güzeldi? Altın arabanın içinden gelen muhteşem müzik tüm imparatorluk şehrini dolaştı. Ve Kortejin arkasında, altın dizginli on altı beyaz atın çektiği büyük bir sahne vardı.

Bu yüksek ve büyük sahnenin üzerinde herkesin ilgi odağı olan Tanrı'yı Hoşnut Eden Savaşçı duruyordu.

Göksel Tören Alayı'nda, Tanrı'yı Hoşnut Eden Savaşçı altın bir maske taktı. Göz alıcı kıyafetler içinde ve elinde kutsal bir kılıçla, son bin yıldır bir numaralı dövüş tanrısı olan kötülüğün bastırıcısı rolünü oynadı: Cennet İmparatoru Jun Wu.

Tanrı'yı Hoşnut Eden Savaşçı rolü için seçilmek onurların en büyüğüdü, bu yüzden seçim kriterleri şunlardı son derece katı. Böylece, o yıl seçilen kişi veliaht prens oldu. Krallığın dört yanındaki insanlar onun Tanrı'yı Hoşnut Eden Savaşçı olarak en heyecan verici performansı sergileyeceğine inanıyordu.

Ancak o gün bir kaza oldu.

Alay üçüncü turunda yüzlerce metre yüksekliğindeki bir şehir duvarının yanından geçti. O sırada, savaş tanrısı büyük sahne iblisi yere sermek üzereydi. Bu

Gösterinin doruk noktasında, caddenin her iki tarafındaki insanlar heyecanın doruğundaydı. Şehir duvarının tepesi gösteriyi izlemek için birbirini itip kakan, en iyi manzarayı yakalamak için çırpınan kalabalıklarla dolup taşı.

O anda duvarın kenarından küçük bir çocuk düştü.

Kalabalığın çığlıkları göklere kadar ulaştı. Tam herkes bu çocuğun İlahi Kudretin Büyük Bulvarı'nı kana bulayacağını düşünürken, veliaht prens başını kaldırıp uçmaya başladı ve çocuğu yakaladı.

İnsanlar, veliaht prens o küçük silüetle yere inmeden önce, süzülen bir kuş gibi uçan beyaz bir silüetin sadece bir anlık görüntüsünü gördüler. kucığındaki çocuk. Altın maske düştü ve arkasındaki genç, yakışıklı yüz ortaya çıktı.

Bir sonraki saniyede tezahüratlar patlak verdi.

Halk heyecan ve sevinç içindeydi, ancak kraliyet xiulian salonunun devlet önderleri tedirgindi.

Böylesine büyük bir aksilik hiç tahmin etmemişlerdi. Bu uğursuz bir şanstı! Talihsizliklerin en büyüğü!

Büyük sahnenin imparatorluk başkenti etrafında yaptığı her tur, krallık içinde bir yıllık barış ve uyumu simgeliyordu. Şimdi bunun kısa kesilmesi, felaketin davetiyesi anlamına gelmiyor muydu?!

Eyalet yöneticileri o kadar perişan olmuşlardı ki, yağmur yağdıkça saçları dökülüyordu. Uzun süre düşündükten sonra, veliaht prensi konuşmak için çağırdılar. Mümkün olan en yumuşak üslupla şu ricada bulunmuşlar: "Ekselansları, acaba Bir ay boyunca düşünme duvarı mı? Bir ay olmasına gerek yok, yeter ki niyet orada olsun."

Veliaht Prens gülümsedi. "Hayır."

Söylediği şey buydu: "İnsanları kurtarmakta yanlış bir şey yok. Doğru olanı yaptığım için gökler beni neden kınasın ki?"

Peki ya gökler sizi mahkum ederse?

"O zaman hatalı olan göklerdir. Hatalı olanlardan neden özür dileyeyim ki?"

Devlet yöneticileri tartışamazdı. Bu veliaht prens böyle bir kişiydi.

Yapamayacağı hiçbir şeyle karşılaşmamıştı, onu sevmeyen biriyle de hiç karşılaşmamıştı. O, Faniler Âleminin adaletiydi, dünyanın merkeziydi.

Eyalet eğitimcileri hayal kırıklığına uğramış olsalar da - "Sen ne bilirsin ki?!"- fazla bir şey söylemek onlara düşmezdi ve öyle de yaptılar. Bu konuda daha fazla konuşmaya da cesaret edemedi. Majesteleri zaten dinlemezdi.

İkinci hikâye aynı yıl, veliaht prens on yedi yaşındayken geçer.

Efsaneye göre Sarı Nehir'in güneyinde bir Yinian adında bir köprü vardı.¹Bu köprünün üzerinde yıllardır duran bir hayalet vardı.

Bu hayalet son derece korkutucuydu: kırık bir zırh giymişti, ayaklarının altında cehennem alevleri parlıyordu ve vücudu kanla kaplıydı ve her türlü keskin silahla delinmişti. Attığı her adımda arkasında kan ve ateşten bir ayak izi bıraktı. Her birkaç Yıllar boyunca geceleri aniden ortaya çıkıp köprünün başında bir ileri bir geri dolaşarak yolcuların önünü kesip onlara üç Sorular:

"Burası neresi?"

"Ben kimim?"

"Ne yapılması gerekiyor?"

Hayalet daha sonra yanlış cevap vereni yutacaktı. Ancak kimse doğru cevapların ne olduğunu bilmiyordu. Yıllar geçtikçe, bu hayalet sayısız yolcuyu yuttu.

Çileli seyahati sırasında veliaht prens bunu haber aldı. Böylece yola koyuldu ve Yinian Köprüsü'nü buldu ve geceler boyunca orada nöbet tuttu. Sonunda bir gece, musallat olan hayaletle karşılaştı.

Hayalet ortaya çıktığında, gerçekten de efsanelerde anlatıldığı kadar korkunçtu. Veliaht prene ilk soruyu sordu ve prens gülümseyerek cevap verdi.

"Burası insan dünyası."

Ancak hayalet şöyle cevap verdi: "Burası uçurum."

Hayırlı bir başlangıç. İlk cevap zaten yanlıştı.

olsa üç cevap da yanlış olacak, diye düşündü veliaht prens, *o halde neden işiniz bitene kadar bekleyeyim?* Ve böylece silahını çekip saldırdı.

Dövüş tam bir kaos içinde geçti. Veliaht Prens dövüş sanatlarında yetenekliydi ama hayalet korkunç ve gözü pekti. Adam ve Hayalet o kadar çok savaştı ki güneş ve ay devrilmeye başladı. Sonunda hayalet nihayet yenildi.

Hayalet ortadan kaybolduktan sonra, veliaht prens köprünün başına çiçekli bir ağaç dikti. O bunu yaparken, bir uygulayıcı yanından geçti ve mezarı kutsamak ve hayaleti göndermek için bir avuç toprak serptiğini gördü.

"Bu nedir?" diye sordu.

Ve böylece veliaht prens o meşhur sözle cevap verdi: "Beden uçurumda, kalp cennette."

Uygulayıcı bunu duyduğunda, hafif bir gülümseme verdi. Daha sonra beyaz zırhlar giymiş, ayaklarının altında uğurlu bulutlar olan ilahi bir savaşçıya dönüştü. Sonra rüzgârı içine çekti ve atını sürerek uzaklaştı. kutsal ışık. Veliaht Prens ancak o zaman, kötülüğü bastırmak için şahsen Ölümlü Diyar'a inmiş olan Cennet İmparatoru ile karşılaştığını fark etti.

Tanrılar bu son derece önemli olayı çoktan fark etmişlerdi. Shangyuan Göksel Tören Alayı'ndaki zamanından beri seçkin Tanrı'yı Hoşnut Eden Savaşçı. Yinian Köprüsü'ndeki toplantıdan sonra Cennet İmparatoru'na, "Lordum bu Kraliyet Ekselanslarını nasıl buluyor?" diye sordular.

İmparator şöyle cevap verdi: "Bu çocuğun geleceği sonsuz."

O gece, sarayın üzerindeki gökyüzünde göksel bir fenomen ortaya çıktı ve fırtınalar koptu.

Şimşekler çakarken ve gök gürlerken veliaht prens göğe yükseldi.

Ne zaman bir ölümlü yükselse, Cennet Diyarı her zaman sallandı. Veliaht Prens göğe yükseldiğinde, tüm Cennet Diyarı normal sarsıntılarının üç katıyla sarsıldı.

Verimli bir xiulian uygulaması elde etmek her zaman çok zordu. Yetenek, eğitim ve şans gerektirirdi. Bir tanrının doğması genellikle yüz yıllık uzun bir yoldu.

Şanslı ruhlar olmadığından değil.
genç yaşta tanrılar. Ancak, deneyenlerin çoğunluğu tüm hayatlarını tüketti, yüz yıl boyunca eğitim aldı ve yine de üzerlerine Cennet Sıkıntıları inmedi. Gelmiş olsalar bile
Cennetsel bir karşı karşıya kalırlarsa, sınavda başarısız olurlarsa öleceklerdir
-Ya da hayatta kalmayı başarırlarsa mahvolacaklardı. Bu girişimde bulunanlar Ganj'in kumları kadar çoktu, ama çoğu tüm hayatlarını sıradanlıktan başka bir şey olmadan geçirecek, kendi yollarını asla bulamayacak cahil ölümlülerdi.

Yine de bu Kraliyet Majesteleri şüphesiz göklerin sevgilisiydi. Ne istediye aldı; ne yapmak istediye başardı. Yükselmek ve bir tanrı olmak istiyordu, bu yüzden
On yedi yaşındayken tam da bunu yaptı.

O her zaman halkın gönlünde taht kurmuştu ve kral ile kraliçe onu çok seviyor ve özlüyordu. Kral, oğullarını onurlandırmak için ülkenin dört bir yanında büyük tapınaklar ve mabetler inşa edilmesini emretti. veliaht prensin heykellerinin dikilmesi ve herkes tarafından tapınması. Bu

daha fazla inanan toplandı, daha fazla tapınak yapıldı inşa edildi. Bu, veliaht prensin ömrünün daha uzun olacağı ve ruhani güçlerinin daha da artacağı anlamına geliyordu. Böylece, birkaç yıl içinde Veliaht Prens'in Xianle Sarayı kıyaslanamayacak kadar görkemli hale geldi ve bir süre için refahı ve ihtişamı zirveye ulaştı.

Ta ki üç yıl sonra Xianle kaosa sürüklenene kadar.

Kaosun nedeni zorbalıktı, isyancıların ayaklanmasıyla isyan etti. Ancak, ölümlüler dünyasının her yerinde savaşın alevleri yükselirken, Cennet Âleminin tanrıları kolay kolay müdahale etmek. Onların endişeleri sınırlara tecavüz eden hayaletler, canavarlar ve iblislerdi ve bu parametrelerin dışında kalan her şey kendi haline bırakılmıyordu.

Bir düşünün: Ölümlüler Diyarı'nın her yerinde çatışmalar vardı ve herkes bunların haklı olduğuna inanıyordu. Yani eğer herhangi bir tanrı Bir ayağını sok... Bugün sen eski krallığına destek olursun, yarın bir başkası onun soyundan gelenlerin intikamını alır. Böylece, sürekli birbirleriyle savaşmak isteyen, utanç dolu bir hayatın içine düşecek tanrılar olmayacak mıydı?

Bu yüzden veliaht prensin mesafesini koruması gerekiyordu. Ama bu mantık onun hiç de umurunda değildi.

Göksel İmparator'a "Sıradan insanları kurtaracağım" dedi.

Cennet İmparatoru binlerce yıllık ilahi güce sahipti ama o bile bu sözlerin dudaklarından dökülmesine izin vermeye cesaret edemedi. Bunu duyduğunda ne hissettiğini tahmin etmek zor değildi ama yine de veliaht prensi durdurmak için hiçbir şey yapamadı.

O da "Herkesi kurtaramazsınız" dedi.

Veliaht Prens, "Kurtarabilirim," dedi.

Böylece, arkasına bakmadan Ölümlü Diyar'a indi.

Doğal olarak, tüm Xianle ulusu sevindi. Ancak, eski zamanlardan beri insanların her zaman bildiği bir gerçek vardı

İnsan dünyasında konuşulan: Tanrılar Ölümlüler Âlemine izinsiz indiğinde asla iyi bir sonuç çıkmazdı.

Ve böylece, savaşın alevleri sadece sönmekle kalmadı, daha da alevlendi.

Bu, veliaht prensin denemediği anlamına gelmiyordu, ancak hiç müdahale etmeseydi daha iyi olurdu. Ne kadar zorlarsa Xianle halkı yıkıcı bir şekilde hırpalanmış ve ezilmiş, yaralılar ve kayıplar sayısızdı ve sonunda bir veba salgını tüm imparatorluk başkentini kasıp kavurdu ve isyancı ordu ve savaşı sona erdirdi.

Xianle'nin başlangıçta pamuk ipliğine bağlı olduğu söyleniyorsa, o zaman veliaht prens geldi ve onu doğrudan kesti.

Krallık düştükten sonra halk sonunda bir şeyin farkına vardı: Tanrı olarak taptıkları veliaht prens hiçbir zaman mükemmel ya da hayal ettikleri kadar güçlü.

Acımasızca konuşmak gerekirse, o hiçbir şeyi doğru yapamayan işe yaramaz bir çöp değil miydi?

Evlerini ve ailelerini kaybetmenin acısını ve ıstırabını atacak yerleri olmayan hırpalanmış halk, öfkeyle veliaht prensin saraylarına akın etti, ilahi heykellerini devirdi ve ilahi tapınakları yakıp yıktı.

Sekiz bin tapınak yedi gün yedi saat boyunca yandı. geceler, hiçbir şey kadar yandı. O andan , Barış ve güvenliği koruyan savaş tanrısı yok oldu ve felaketler getiren bir Talihsizlik Tanrısı doğdu.

İnsanlar size tanrı diyorsa, siz tanrısınız. Eğer size bok derlerse, siz de boksunuzdur. Sana ne derlerse o olursun. Bu hep böyle olmuştur.

Veliaht Prens bu gerçeği kesinlikle kabullenemedi ve işlediği suçlar nedeniyle aldığı cezayı kabullenmekte daha da zorlandı: sürgün.

Ruhani güçleri mühürlendi ve Ölümlüler Âlemine indirildi.

Sonsuza kadar büyümüştü. Daha önce insan dünyasının acılarını hiç tatmamıştı ama bu ceza onu bulutlardan çamurun içine fırlattı. Ve bu çamurda ilk kez açlığın, yoksulluğun ve pisliğin tadını anladı. Bu aynı zamanda, isteyerek yapacağını asla düşünmediği şeyleri ilk kez yaptığı zamandı: çaldı, soydu, yüksek sesle küfretti ve kendinden vazgeçti. Tüm saygınlığını yitirdi, kendine saygısı kalmadı ve bir insanın olabileceği kadar dağınıktı. En sadık hizmetkârları bile ondaki bu değişimi kabullenemedi ve ayrılmayı seçti.

"Beden uçurumda, kalp cennette." Bu ifade Xianle'nin her yerindeki taş anıtlara ve levhalara kazınmıştı. Eğer krallığın neredeyse tamamını yerle bir eden savaş olmasaydı, veliaht prens bu anıtların kalıntılarını görseydi sözlerini duysaydı, muhtemelen geriye kalanları yok etmek için ilk koşan o olurdu.

Bu sözleri söyleyen kişi, beden uçurumdayken kalbin cennette olamayacağını bizzat kanıtlamıştı.

Göklere hızlı bir şekilde yükseldi, ancak gözden düşüşü daha da hızlı oldu. İlahi Kudretin Büyük Bulvarı'ndaki o hayranlık uyandıran izlenim, Yinian Köprüsü'nde karşılaştığı kötülük; hepsi sanki daha dünmüş gibi görünüyordu ve Cennet Âlemi sadece bir an için iç çekti Geçmiş bırakmadan önce bir süre.

Ta ki yıllar sonra bir gün gökyüzünden büyük bir gümbürtü kopana kadar. Bu Kraliyet Ekselansları ikinci kez göğe yükseldi.

Tarih boyunca, sürgüne gönderilen ilahi görevliler ya bir daha asla şanlarına kavuşamadılar ya da Hayalet Diyarına düştüler. Sürgünden sonra yeni bir sayfa açmak nadir görülen bir şeydi. Bu ikinci yükseliş gerçekten görkemli ve muhteşemdi.

Daha da muhteşem olan şey, yükseldikten sonra Cennet Âlemine kadar hücum etmesi ve tüm gücüyle saldırmasıydı.

öfke. Böylece, tekrar aşağı düşmeden önce sadece bir tütsü süresi kadar yükselmişti.

Bir tütsü zamanı. Tarihteki en hızlı ve en kısa yükseliş olarak kabul edilebilir.

Eğer ilk göğe yükseliş güzel bir masal olarak kabul edilebilseydi, o zaman ikinci göğe yükseliş bir komediydi.

İki kez sürgüne gönderilen Cennet Diyarı bu veliaht prensi tamamen hor görüyordu. Ve bu küçümsemenin içinde ihtiyat da vardı. Ne de olsa, ilk sürgünden sonra zaten tehditkâr ve diken üstündeydi; şimdi iki kez sürgün edildiğine göre, çılgına dönüp dünyadan intikamını almaz mıydı?

Yine de kim biliyordu? Bu kez sürgün edildikten sonra, gitmedi çılgına döndü ve hatta sürgün hayatına ciddiyetle uyum sağladı. Hiçbir sorun yoktu ve tek sorun şuydu... belki de her şeyi biraz fazla ciddiye alıyordu?

Bazen sokağın sonunda durur, herhangi bir enstrümanı ustalıkla çalar, herhangi bir şarkıyı söyler ve hatta gösterisinin bir parçası olarak göğsündeki kayaları paramparça ederdi. Bu Kraliyet Ekselanslarının şarkı söyleyip dans edebildiği ve pek çok yeteneğe sahip olduğu uzun zamandır söyleniyor olsa da, tüm yeteneklerine böyle bir şekilde tanık olmak inanılmazdı ve gören herkeste gerçekten karmaşık duygular uyandırıyordu. Bazen özenle ve alçakgönüllülükle artıkları toplardı.

Tanrılar iliklerine kadar sarsıldılar.

İşlerin bu noktaya varacağı düşünülemezdi; şimdi biri çıkıp da "doğurduğun oğlun Xianle'nin veliaht prensi" derse, bu "ölebilirsin "den daha kötü niyetli bir lanet olurdu. oğulları olmadan."

Bir zamanlar asil ve zarif veliaht prens, ilahi rütbelerin bir parçası olan göksel bir memurdu. Ama gerçekte, başka hiç kimse hiç bu kadar kötü batırmamıştı. İşte bu, üç diyarın maskarası olarak bilinen adamın hikâyesiydi.

Güldükten sonra, daha duygusal olanlar da iç çekebilirdi. Bir zamanlar bu kadar yüksekte duran göklerin sevgilisi, gerçekten ve tamamen yok olmuştu.

İlahi heykeller yıkıldı, yerli bir krallık yok edildi ve tek bir inanan bile kalmadı. Yavaş yavaş, halk tarafından unutuldu. dünya. Bu nedenle, daha sonra nereye sürüklendiğini kimse bilmiyordu.

Bir kez sürgün edilmek zaten büyük bir utançtı. İki kez sürgün edildikten sonra kimse ayağa kalkamazdı.

Aradan uzun yıllar geçti. Bir gün aniden gökyüzünde büyük bir gümbürtü daha duyuldu. Gök çöktü ve yer çatladı, yer sarsıldı ve dağlar sallandı.

Sonsuz ışığın fenerleri titredi, ateş ışıkları öfkeyle dans etti ve tüm göksel görevliler altınlarının içinde Saraylar sarsılarak uyandı, her biri birbirine sormak için dışarı koştu:

"Hangi yeni devlet adamı yükseldi?" "Ne kadar görkemli bir giriş!"

Yine de kim biliyordu? İlk saniyede hayretle haykırmışlardı, ama sonraki saniyede cennetin tüm tanrıları şimşek çakmıştı.

Bitirmedin mi?!

O rezil ucube, üç krallığın alay konusu, efsanevi Kraliyet Ekselansları Veliaht Prens, o... o... o... o
Yine yükseldim!

Bölüm 1:

Hurda Ölümsüz, Üçüncü Kez Cennet Başkentine Giriyor

"

TEBRİKLER, Majesteleri."

Bunu duyan Xie Lian başını kaldırdı ve bir şey söylemeden önce gülümsedi. "Teşekkür ederim. Ama beni ne için tebrik ettiğinizi sorabilir miyim?"

Ling Wen-zhenjun ellerini arkasında , dimdik duruyordu. "Tebrikler, bu takvim döngüsünün 'Ölümlüler Âlemine Sürgün Edilmesi En Çok Umulan Cennet Yetkilisi' listesinde birinci oldunuz."

"Ne olursa olsun, birincilik birinciliktir," dedi Xie Lian. "Ama madem beni tebrik ediyorsun, gerçekten mutlu olmaya değer bir şey var mı?"

"Evet," diye yanıtladı Ling Wen. "Bu çizelgede birinci yüz fazilet verilecektir."

Xie Lian hemen, "Gelecekte benzer tablolar olursa, lütfen beni mutlaka arayın" dedi.

"İkincinin kim olduğunu biliyor musun?" Ling Wen sordu.

Xie Lian bir süre düşündükten sonra şöyle cevap verdi: "Bunu tahmin etmek çok zor. Ne de olsa, yetenekler açısından ilk üç sırayı kendim aldım."

"Hemen ," dedi Ling Wen. "İkinci bir yer yok. O kadar ileridesiniz ki herkesi geride bıraktınız."

"Bu çok büyük bir onur," diye Xie Lian. "Peki bir önceki takvim döngüsünün birincisi kimdi?"

"Daha önce kazanan yok," dedi Ling Wen, "çünkü bu tablo ilk kez bugün oluşturuldu."

"Ha?" Xie Lian şaşkına döndü. "Bunun sadece benim için hazırlanmış bir çizelge olduğunu mu söylemek istiyorsun?"

Ling Wen, "Şöyle düşünebilirsiniz, tesadüfen zamanında yetiştiniz ve tesadüfen birinciliğı çaldınız." cevap verdi.

Xie Lian sırtıttı, gözleri hilal şeklinde kısılmıştı. ".
Bu şekilde düşünürsem daha mutlu olacağım."

"Neden birinci olduğunu biliyor musun?" Ling Wen devam etti.

"Popüler talep üzerine mi?" Xie Lian tahmin etti.

"Size nedenini açıklayayım," dedi Ling Wen. "Lütfen şu çana bakın."

Xie Lian başını çevirerek kadının işaret ettiği yere doğru baktı ve gördüğü şey son derece güzel bir manzaraydı. Beyaz yeşimden yapılmış, bol kuleli, büyük bir saray tapınağı vardı, pavyonlar ve çardaklar, akarsular akarken ve kuşlar dans ederken göksel bulutlar etrafta dolanıyordu.

Bir süre iyice baktıktan sonra sordu: "Acaba yanlış yönü mü işaret ettiniz? Hiçbir yerde çan yok."

"Ben ," dedi Ling Wen. "Tam orada; görmüyor musun?"

Xie Lian tekrar ciddiyetle baktı ve sonra dürüstçe cevap verdi: "Bilmiyorum."

Line Wen şöyle cevap verdi: "Eğer yapmazsan sorun değil. Eskiden orada bir çan vardı ama siz yükseldiğinizde sarsıntılar yüzünden düştü."

"..."

"Bu çan sizden daha yaşlı, ama canlı bir karakteri var ve iyi bir gösteriden hoşlanıyor. Ne zaman biri yukarı çıksa, alkışlar arasında birkaç kez çalar. Yukarı çıktığınızda, sarsıntılar o kadar güçlüydü ki çan deli gibi çaldı ve hiç durmadı. Sonunda, çan Sonunda durmadan önce kendini çan kulesinden salladı. Ve düştüğünde, oradan geçmekte olan ilahi görevlilerden birinin üzerine düştü."

"Um...şimdi her şey daha iyi mi?" Xie Lian sordu.

"Henüz değil. Hâlâ onarım aşamasında," diye yanıtladı Ling Wen.

Xie Lian, "Yaralanan o ilahi görevliyi kastetmiştim," diye açıkladı.

"Çanın çarptığı kişi bir dövüş tanrısıydı," dedi Ling Wen. "Elinin bir hareketiyle çan tam o anda ikiye bölündü. şimdi, lütfen şu altın saraya bakın. Görüyor musunuz?"

Xie Lian tekrar onun işaret ettiğı yere baktı ve şunları gördü Bulutların sisi arasında altın sırlı görkemli çatı. "Ah, bu sefer görüyorum."

Ling Wen, "Eğer görürsen bu doğru değil," dedi. "Daha önce orada hiçbir şey yoktu."

"..."

"Siz yükseldiğinizde, bir dizi göksel görevlinin altın saraylarının altın sütunları sarsıntılardan çöktü ve sırlı çatı kiremitleri paramparça oldu. Bazıları öyle olmayacak kolayca tamir edilebileceğinden, göksel yetkililer ancak son dakikada bazı sarayları bir araya getirerek şimdilik idare edebildiler."

"Ve bunun sorumlusu ben miyim?"

"Sorumlu olan sensin."

"Mm..." Xie Lian onaylamak için sordu, "Yani geldiğimden beri pek çok göksel yetkiliyi gücendirdim mi?"

Ling Wen, "Eğer telafi edebilirsen, belki de ," dedi. "Nasıl telafi edebilirim?"

"Kolay. Sekiz milyon sekiz yüz seksen bin değerinde."

Xie Lian tekrar sırtıttı.

Ling Wen ekledi, "Elbette, bu miktarın onda birine bile sahip olmadığınızı biliyorum."

Xie Lian ciddiyetle cevap verdi: "Bunu nasıl söyleyebilirim? Çok üzgün olsam da, eğer bu miktarın sadece on binde birini istiyorsanız, bende yok."

Ölümlü inananların imanı, göksel bir görevlinin ruhani gücüne dönüştürüldü. Yaktıkları her tütsü çubuğu ve sundukları her adak bu nedenle "sevap" olarak adlandırılıyordu.

Xie Lian gülümsemesinin yerini ciddiyete bıraktı ve sordu Ciddi bir şekilde, "Beni buradan aşağı atmaya ve bunun için bana sekiz milyon sekiz yüz seksen bin değer vermeye hazır mısınız?"

"Ben bir sivil tanrıyım," dedi Ling Wen. "Eğer seni yerin dibine sokacak birini arıyorsan, bunu yapacak bir dövüş tanrısı bulman gerekecek. Ne kadar sert vururlarsa, o kadar çok fayda ."

Xie Lian uzun bir iç çekti. "Lütfen ne yapmam gerektiğini düşünmeme izin verin."

Ling Wen onun omzunu sıvazladı. "Merak etmeyin, araba dağa ulaştığında her zaman bir yol olacaktır."

Xie Lian, "B yulaf benim için iskele başına ulaştığında her zaman batıyor," dedi.

Eğer bu sekiz yüz yıl önce olsaydı, Saray Xianle şöhretinin zirvesindeydi, sekiz milyon sekiz yüz seksen bin değer hiçbir şeydi; veliaht prens gözünü kırpmadan atabilirdi. Ama şimdiki zaman geçmişle aynı değildi ve Ölümlüler Diyarı'ndaki tüm tapınakları uzun zamandır yakılıp beri. Ne inananları, ne tütsüleri, ne de adakları vardı.

Bu konuda daha fazla konuşmaya gerek yoktu. İki durumda da elinde hiçbir şey yoktu, hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey!

Göksel Başkent'in ana caddesinin kenarında tek başına çömelmiş, bir süre perişan bir halde kaldıktan sonra aniden Hatırlıyordu: Neredeyse üç gündür yükseliyordu ama hâlâ Üst Avlu'nun iletişim dizisine girememişti. Sözlü parolanın ne olduğunu sormayı unutmuştu.

Üst Mahkeme'nin göksel görevlileri bir araya gelerek bilinçlerin anında iletişim kurmasını ve mesaj iletmesini sağlayacak bir düzenek kurmuşlardı. Bir kez

Yükselen kişi diziye girmeliydi, ancak bilincin belirlenen kanalı bulması için bir parola gerekiyordu. Xie Lian diziye son sekiz yüz yıl önce girmişti, yüzden şifreyi hiç hatırlamıyordu. Bilincine izin verdi için dağıldı ve aradığı şeye benzeyen bir kanal gördü, bu yüzden rastgele içeri girdi. İçeri girer girmez, her yönden gelen çılgınca bir bağırla

"Bahislerinizi koyun ve geri almak yok! Veliaht Prens Hazretleri'nin tekrar düşmeden önce ne dayanabileceğine dair bahse girelim!!!"

"Bir yıl bahse girerim!"

"Bir yıl çok uzun; geçen sefer sadece bir tütsü zamanıydı! Sanırım bu sefer üç gün olacak. Üç gün, üç gün!"

"Yapma, seni aptal! Üç gün neredeyse bitti, sen kumar oynamayı biliyor musun?!"

...Xie Lian sessizce diziden çıktı.

Yanlış yere girmişti. Bu olamaz.

Cennet'in Üst Mahkemesi'nin göksel görevlilerinin hepsi belirli bir bölgeyi koruyan kodamanlardı. Her hane tarafından yaygın olarak tanınırlar ve sayısız devlet işiyle meşgul olurlardı. Saygın bir şekilde yükselmiş tanrılar oldukları için, statülerine uygun olarak, genellikle daha çekingen davranırlardı ve genellikle havası. Xie Lian'ın kendisi, ilk kez yükseldiğinde heyecandan onları selamlamak için iletişim dizisindeki her bir göksel yetkiliyi dışarı çıkaran tek kişiydi; kendisini tepeden tırnağa tanıtırken kıyaslanamayacak kadar ciddi ve son derece titizdi.

Bu diziden çıktıktan sonra rastgele bir arama daha yaptı ve farklı bir diziye girdi. Bu sefer rahatlamıştı, şöyle düşünüyordu

Ne kadar sessiz. Muhtemelen .

Tam o sırada bir sesin yumuşak bir sesle "Demek Ekselansları geri döndü?" dediğini duydu.

Çok rahat bir sestir, sesi yumuşak ve nazikti, tonu süslüydü. Bununla birlikte, eğer biri dikkatle dinlerse, sesin oldukça soğuk ve kayıtsız olduğunu fark ederdi, tıpkı taşıdığı duygu, o yumuşak nezaketin daha kötü niyetli bir şeye dönüşmesine neden oldu.

Xie Lian diziye uygun bir şekilde girmeye niyetlenmişti, Ama karşı taraf zaten ona hitap ettiğinden, sağır ve dilsiz gibi davranmaya devam edemezdi. Ayrıca, Yukarı Saray'da gerçekten de göksel yetkililer olduğu için hâlâ memnundu. Kendisi gibi bir Talihsizlik Tanrısı ile isteyerek sohbet etmeye başlayan bir mahkeme.

Böylece hemen cevap verdi, "Evet! Herkese merhaba, tekrar döndüm."

Yine de, bu değiş tokuştan sonra, o anda iletişim dizisinin içinde bulunan her bir göksel görevlinin kulaklarını diktiğini bilmiyordu.

Göksel görevli durgun bir sesle, "Ekselansları bu sefer kesinlikle muazzam bir güçle yükseldiler, ha?" dedi.

Cennetin Üst Mahkemesi'nde imparatorlar, krallar, generaller ve şansölyeler her yerdeydi ve kahramanlar su gibi akıyordu.

Bir ilah olabilmek için öncelikle yücelik elde etmek gerekir. Ölümlü Diyar'da, övgüler alanların veya büyük yeteneklere sahip olanların her zaman daha fazla şansı olmuştur.

Yükseliş. Yani yöneticiler demek abartı olmazdı, Prensesler, prensler ve generaller burada nadir değildi. Herkes Göklerin Sevgilisiydi. Herkes birbirine nazik davranırdı, bu yüzden birbirlerine Majesteleri, Majesteleri, Majesteleri diye hitap ederlerdi. Majesteleri, Lord General, İttifak Şefi, Baş Şef, her neyse, unvan gurur verici olduğu sürece. Ancak, bunun sözleri Göksel yetkilinin ses tonunun altında bir şeyler gizleniyor gibiydi.

Her ne kadar "Ekselansları", "Ekselansları" dese de, Xie Lian onda zerre kadar saygı hissedemiyordu. Bu daha çok

Sanki onu iğneyle dürtüyormuş gibiydi. İletişim dizisinin içinde gerçek veliaht prensler olan birkaç göksel görevli de vardı ve onlar da böyle bir hitap karşısında tüylerinin diken diken olduğunu hissediyor, inanılmaz derecede rahatsız oluyorlardı. Xie Lian diğer tarafın iyi niyetle gelmediğini anlayabiliyordu. Ancak savaşmak istemiyordu, bu yüzden kaçmayı tercih etti.

Gülümsedi. "O kadar da kötü değildi."

Ancak, o ilahi görevli ona kaçma şansı vermedi. Çekingen bir tavırla, "Ne de olsa Ekselansları, bu yüzden çok senin için kötü. Ama benim şansım o kadar iyi görünmüyor."

Xie Lian aniden Ling Wen'den özel bir mesaj duydu. Sadece tek bir kelime söyledi: "Zil."

Xie Lian hemen anladı.

Demek çanla vurulan dövüş tanrısı buydu!

Eğer durum buysa, karşı taraf sebepsiz yere kızgın değildi. Xie Lian özür dilemekte her zaman ustaydı, bu yüzden "Zille ilgili kazayı duydum ve çok üzgünüm. Gerçekten özür dilerim."

Karşı taraf kamburlaştı, anlamı belirsizdi.

Cennet Âleminde çok sayıda ünlü dövüş tanrısı vardı ve bunların birçoğu Xie Lian'ın zamanından sonra gelen yeni yükselmiş ileri gelenlerdi. Xie Lian bunun kim olduğundan emin olamıyordu. Ancak özür diledikten sonra da onun adını bilmeden duramazdı. Bu yüzden Xie Lian, "Lorduma nasıl hitap edebileceğimi sorabilir miyim?" diye sordu.

Diğeri bunun üzerine sustu.

Diğerleri sadece sessizliğe gömülmekle kalmadı, sanki tüm iletişim dizisi dondu ve hava durgunlukla saldırıya uğradı.

Diğer , Ling Wen ona bir mesaj daha gönderdi. "Ekselansları, her ne kadar onu tanımış olmanız gerektiğini düşünsem de

Bu kadar uzun konuştuktan sonra, yine de size bir ipucu vermek istiyorum. Bu Xuan Zhen."

"Xuan Zhen?" Xie Lian söyledi.

Kendine gelmeden önce bir an için afalladı ve ardından şok içinde sesli bir mesaj gönderdi. "Bu Mu Qing mi?"

General Xuan Zhen yedi bin tapınağa sahip olan Güneybatının Savaş Tanrısıydı; insan dünyasındaki adı oldukça seçkindi ve bu General Xuan Zhen'in gerçek Adı Mu Qing'di. Sekiz yüz yıl önce, Veliaht Prens'in Xianle Sarayı'nda bir general yardımcısıydı.

Ling Wen de oldukça şaşırmıştı. "Gerçekten tanımadın onu?"

"Gerçekten bilmiyordum," diye yanıtladı Xie Lian. "Benimle bu şekilde konuşmadı.

O zamanlar. Ayrıca, en son ne zaman görüştüğümüzü bile hatırlamıyorum. Ya beş ya da altı yüzyıl önce. Nasıl görüldüğünü zar zor hatırlıyorum, sesinin nasıl çıktığını nasıl hatırlayabilirim ki?"

İletişim dizisi hâlâ derin bir sessizlik içindeydi. Mu Qing tek bir ses bile çıkarmadı. Diğer göksel yetkililer dinlemiyormuş gibi yapıyor, bir yandan da koltuklarının ucunda konuşmaya kimin devam edeceğini bekliyorlardı.

Bu ikisi söz konusu olduğunda işler oldukça garipti. Karmaşık olay örgüsü uzun yıllar boyunca dedikodularla yayılmıştı ve bu noktada herkes hikâyeyi biliyordu. O zamanlar, Xie Lian hâlâ Xianle'nin saygın veliaht prensi iken, Kraliyet Kutsal Tapınağı'nda eğitim görüyordu. Bu Kutsal Kraliyet Tapınağı bir kraliyet xiulian uygulamasıydı. Xianle Krallığı'nda, öğrenci seçiminde çok katı standartlara sahip bir salon. Mu Qing varoşlardan geliyordu ve babası bir idam edilmiş bir suçluydu; böyle biri Kutsal Kraliyet Tapınağı'na kabul edilmeye uygun değildi, bu yüzden sadece ayak işlerini yapabiliirdi. Tapınağın içinde Tapınak arazisinde, Kraliyet Ekselanslarının odasını temizleyen ve çay ile su servisi yapan biriydi.

Xie Lian onun ne kadar sıkı çalıştığını gördü ve eyalet yöneticilerinden bir istisna yapmalarını ve Mu Qing'i

öğrenci. Mu Qing sadece Kraliyet Ekselanslarının altın ağız sayesinde tapınağa girebildi ve veliaht prensin yanında xiulian uygulayıp eğitilebildi. Daha sonra, tahta çıktıktan sonra, Xie Lian onu generali olarak atadı ve Cennet Başkentine götürdü.

Ancak, Xianle Krallığı düştüğünde ve Xie Lian ölümlüler dünyasına sürgün , Mu Qing onu takip etmedi. Sadece takip etmemekle kalmadı, Xie Lian'ın lehine tek bir kelime bile etmedi. Her iki durumda da veliaht prens gitmişti, yani özgürdü. Uğurlu bir toprak parçası üzerinde bir mağara buldu ve zorlu bir eğitim aldı ve birkaç yıl geçmeden Cennet Sıkıntısı'ndan geçerek kendisi de cennete yükseldi.

Geçmişte biri göklerde biri de yeryüzündeydi. Şimdi ise biri göklerde diğeri de yeryüzündeydi - sadece konumları tamamen değişmişti, hepsi bu.

Bunun üzerine Ling Wen, "Çok üzgün," dedi. Xie

Lian, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi.

Ling Wen, "Ben gidip başka bir sohbet konusu açayım, siz en iyisi bu fırsatı değerlendirip gidin," diye öneride bulundu.

"Hayır, sorun değil," diye Xie Lian. "Hiçbir şey olmamış gibi davrandığımız sürece sorun yok."

"Emin misin?" Ling Wen dedi ki. "İkinizi izlerken kendimi garip hissediyorum."

"O kadar da kötü değil!" Xie Lian cevap verdi.

Xie Lian gibi biri için ölüm dışında her şey gerçekten de iyiydi; fazla bir şeyi yoktu, hele utancı hiç yoktu. O yapmıştı Çok, çok daha garip şeyler, bu yüzden gerçekten bunun iyi olduğunu hissetti. Yine de "tamam" kelimesinin hafife alınacak bir kelime olmadığını kim bilebilirdi ki? Daha yeni "sorun değil" demişti ki bir ses öfkeyle kükredi.

"Altın sarayımı kim yıktı lan?! GÖSTER KENDİNİ!!!"

Bu öfkeli kükreme tüm tanrıların kafasını patlatacaktı.

Halihazırda ağzına kadar doluyken
Yine de her biri nefeslerini tutmuş, Xie Lian'ın bu suçlayıcı haykırışa nasıl cevap vereceğini duymak için sessizce bekliyordu. Yine de beklenmedik bir şekilde, işler daha da heyecanlı hale geldi. Xie Lian daha ağzını açmadan önce Mu Qing konuştu.

Daha doğrusu, sadece homurdandı. "Heh."

Yeni gelen soğuk bir şekilde tükürdü, "Onu mi? Güzel. Sadece bekle."

Mu Qing soğukkanlılıkla cevap verdi, "Ben olduğumu söylemedim; yanlış suçlamalarda bulunmayın."

Diğeri öfkeyle, "O zaman neye gülüyorsun?
Aklını mı kaçırdın sen?"

"Sebebi yok. Sadece sesin komik geliyor, hepsi bu," dedi Mu Qing. "Altın sarayınızı yıkan kişi şu anda
Şu anda iletişim dizisi. Git onu kendin sorgula."

İşler bu noktaya geldiğinde, Xie Lian öylece kaçamayacak kadar utanmıştı.

Boğazını temizledi. "Bendim. Özür dilerim."

O konuştuğu anda, ardından gelen kişi de sessizliğe gömüldü.

Kulağının dibinde Ling Wen ona tekrar mesaj gönderdi. "Senin Majesteleri, bu Nan Yang."

"Bunu tanıyorum," dedi Xie Lian. "Ama görünüşe göre beni tanımıyor."

"Var," diye doğruladı Ling Wen. "Sadece zamanının çoğunu Faniler Âleminde dolaşarak geçiriyor ve Cennet Başkentine nadiren geri dönüyor. Senin tekrar yükseldiğini bilmiyordu, hepsi bu."

Nan Yang-zhenjun Güneydoğu'nun Savaş Tanrısıydı. Sekiz bin tapınağa sahipti ve insanlar tarafından inanılmaz derecede seviliyordu. Gerçek adı Feng Xin'di ve sekiz yüz yıl önce, Veliht Prens'in Xianle Sarayı'nın bir numaralı göksel generali idi.

Feng Xin son derece sadık biriydi ve Xie Lian'ın Veliaht Prens on dört yaşından beri imparatorluk muhafızıydı. Xie Lian ile birlikte büyüdü; cennete birlikte girdiler, birlikte sürüldüler ve birlikte sürüklendiler. Ne yazık ki, sekiz yüz yıl boyunca birlikte dayanamadılar. Sonunda, bu bir Her biri kendi yoluna giderken mutsuz bir ayrılık, bir daha asla buluşmamak üzere.

Unutulmuş günlerin efendisi, o kadar alçaldı ki Ne sunuları, ne tapınakları ne de inananları olan üç diyarın alay konusu. Tüm bunlar olurken, emrindeki iki hizmetkâr da Cennet Sıkıntısı'ndan geçmiş ve büyük savaş tanrıları haline gelmişti Kendi bölgelerini koruyan kendileri.

Bu koşullar altında, kimsenin çok fazla düşünmemesi mümkün değildi. Xie Lian, Feng Xin ve Mu Qing arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydı ve kendisini kimin daha garip hissettirdiğini söyleseydi, şu cevabı verirdi

"İkisi de iyi!" Ancak seyirciler Xie Lian'ın Feng Xin ya da Mu Qing ile kavgasını görmek isteyip istemediklerini seçmek zorunda kalırlarsa, bu kişinin zevkine bağlı olacaktır. Sonuçta, üçünün de Birbirlerini için yeterli sebepleri var, bu yüzden zor bir seçim olurdu.

Bu yüzden herkes ciddi bir hayal kırıklığına uğradı. Feng Xin uzun süre yanıt vermedi. Tek bir kelime bile etmedi ve bunun yerine görünmez oldu. Ve böylece Xie Lian kendi kendini dövüyordu: "İşlerin bu kadar kontrolden çıkacağını düşünmemiştim. Kasıtlı değildi ve sorun yarattığım için herkesten özür dilerim."

Mu Qing alaycı bir tavırla, "Ne tesadüf," diye karşılık verdi.

Tesadüf. Xie Lian da bunun oldukça Tesadüf. Nasıl oldu da tesadüfen Mu Qing'e çarptı ve Feng Xin'in sarayını harap etti? Herhangi bir seyircinin bakış açısına göre bu Neredeyse kasıtlı bir intikam. Ama gerçek şuydu: O, bin tane zehirli fincan içinde tek bir zehirli fincanı alabilecek bir tipti. bardak şarap. Başkalarının ne düşündüğü konusunda kimsenin yapabileceği bir şey yoktu, bu yüzden Xie Lian sadece şu cevabı verebilirdi: "Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

Herkese altın sarayları ve diğer zararları için tazminat ödeyeceğim. Bana biraz zaman vermeniz için hepinize dua ediyorum."

Mu Qing'in alaycı sözler söylemeye devam etmek istediğinin ne kadar açık olduğunu görmek için zekâyâ gerek yoktu, ancak altın sarayı herhangi bir zarar görmedi ve üzerine düşen çan da ikiye bölündü. Bu kadar zorba olmaya devam ederse onun statüsündeki biri için uygunsuzdu. Böylece o da sessizliğe büründü ve görünmez oldu. Xie Lian, korkunç artık yok olduğunu görünce o da hızla kaçtı.

Hâlâ sekiz milyon sekiz yüz seksen bin doları nereden bulabileceğini derin ve ciddi bir şekilde düşünüyordu. bin fazilet. Ertesi gün, Ling Wen onu Ling Wen Sarayına davet etti.

Ling Wen, göksel personelin işlerini yöneten ve insanların sorunsuz ilerlemesini ve hızlı kariyer terfilerini kontrol eden bir göksel görevliydi. Sarayın tamamı yerden tavana kadar resmi belgeler ve parşömenlerle ; insanı korkudan titretmeye yetecek kadar şaşırtıcı bir manzaraydı. Yol boyunca, Saray'dan çıkan her göksel yetkili Ling Wen'in elinde ortalama bir insandan daha uzun olan belge yığınları vardı. Tenleri korkunç derecede solgundu, ya yıkılıyormuş ya da uyuşmuş gibi görünüyorlardı.

Xie Lian büyük salona girdikten sonra Ling Wen arkasını döndü ve doğrudan konuya girdi. "Majesteleri, Cennet İmparatoru'nun sizden bir ricası var. Ona biraz yardım eder misiniz?"

Cennet Âleminde pek çok Zhenjun ve Yuanjun vardı ama İmparator olarak hitap edilebilecek yalnızca bir kişi vardı. Bu lord bir şeyin yapılmasını istiyorsa, önce sormasına gerek yoktu, bu yüzden Xie Lian cevap vermeden önce biraz şaşırdı, "Nedir?"

Ling Wen ona bir parşömen uzattı. "Son zamanlarda kuzeyden gelen çok sayıda büyük inanan sık sık dua ediyor, bu yüzden orada işlerin pek de huzurlu olmadığını tahmin ediyorum."

"Büyük mümin" adı genellikle üç tip insandan birine atıfta bulunurdu. Birinci tip zenginlerdi, yani para ödeyenler tütsü ve dini hizmetler sunmuş ve tapınaklar inşa etmişlerdir. İkinci tür ise misyonerlerdi, dini tanıtan ve dini eğitim veren insanlardı. vaazlar. Üçüncü tip, hem kalpte hem de bedende mutlak imana sahip olan imanlılardı.

Üçü arasında birinci tip baskın çıkmıştır. Daha zengin Tanrılardan ve hayaletlerden ne kadar çok korkar ve saygı duyarlarsa, denizdeki balık sayısı kadar zengin insan vardı. Üçüncü tür en az yaygın olanıydı, çünkü eğer birisi gerçekten bu seviyeye ulaşabiliyorsa, o zaman ruhani durumu istisnai ve kendileri de yükselişten uzak olmayacaklardı.

Burada söz edilenler, açıkça görüldüğü üzere, birinci türdendi.

"Cennet İmparatoru şu anda kuzeyle ilgilenemez." Ling Wen açıkladı. "Onun adına bir yolculuk yapmaya istekliysen, gelecekte bu büyük inananlar yeminlerini ödemek için jest olarak ne kadar sunu verirlerse versinler, her şey senin sunağının altında sayılacak. Ne dersiniz?"

Xie Lian parşömeni iki eliyle aldı ve "Teşekkür ederim," dedi.

Bu açıkça Jun Wu'nun ona yardım etmesiydi ama Cennet İmparatoru sanki Xie Lian'dan yardım istiyormuş gibi konuşmuştu. Elbette Xie Lian bunu anlayabiliyordu ama bu ikisinin yanında neler hissettiğini ifade edecek doğru kelimeleri bulamıyordu.

Ling Wen şöyle cevap verdi: "Ben sadece işlerin yapılmasından sorumluyum.

Eğer teşekkür etmek istiyorsanız, Cennet İmparatoru dönene kadar bekleyin ve gidip doğrudan kendiniz teşekkür edin. Bu arada, size herhangi bir ruhani cihaz ödünç vermemi ister misiniz?"

"Hayır," dedi Xie Lian. "Bana ruhani bir cihaz verseniz bile, aşağıya indiğimde ruhani gücüm olmayacak, bu yüzden onu zaten kullanamam."

İki kez sürgüne gönderilen Xie Lian tüm ruhani güçlerini kaybetmişti. Cennet Âleminde her şey yolundaydı.

Cennet Diyarı ilahi sarayların bulunduğu yerdi ve Ruhani qi boldu, sonsuzdu ve kullanması için parmaklarının ucundaydı. Ancak, Faniler Âlemi'ne geri döndüğünde güçsüz kalmıştı. Herhangi biriyle ruhani bir savaş yapmak isteseydi, bunu yapmak için birinden söz konusu gücü ödünç alması gerekirdi. Rahatsızlık.

Ling Wen bir an için düşündü. "O halde size yardım etmeleri için birkaç dövüş yetkilisini çağırırsak iyi olur."

Şu anda görevde olan dövüş tanrıları onu ya tanımıyor ya da ondan nefret ediyordu. Xie Lian en azından bu kadarını biliyordu. "Bunu da unutun. Kimse gelmeyecek."

Ancak Ling Wen'in kendi düşünceleri vardı. "Ona bir şans vereceğim deneyin."

Denese de denemese de fark , ama Xie Lian Ne kabul etti ne de itiraz etti ve kendi başına denemesine izin verdi. Böylece, Ling Wen iletişim dizisine girdi ve açıkça ve yüksek sesle sordu:

"Millet, Göksel İmparator'n kuzeyde acil bir meselesi var ve yetenekli ellere şiddetle ihtiyacı var. Sarayından iki savaş görevlisi atayabilecek herhangi bir savaş majesteleri var mı?"

Tam bu sözler söylenirken Mu Qing'in sesi havadan yükseldi. "Göksel İmparator'un şu anda kuzeyde olmadığını duydum. O halde bu muhtemelen Veliaht Prens Hazretleri'nin bir yardım çağrısıdır, değil mi?"

Xie Lian kendi kendine, *günün her saatinde iletişim dizisinin içinde mi yatıyorsun diye düşündü...*?

Ling Wen de aynı şeyi düşündü ve Mu Qing'i işini engellediği için diziden tokatlayarak çıkarmak istedi ama yine de dışa doğru gülümsedi. "Xuan Zhen, nasıl oluyor da seni sürekli içeride görüyorum? Bugünlerde diziye ne oldu? Son zamanlarda boş vaktiniz var gibi görünüyor. Tebrikler."

Mu Qing soğukkanlılıkla cevap verdi: "Elim yaralandı. Şu anda yaramı tedavi ediyorum."

Her göksel yetkili kendi kendine şöyle düşündü: *Senin bu elin dağları parçalayabilir ve denizleri terlemeden yarabilir. Bir çanı yarmak sana ne yapabilir ki?*

Ling Wen ilk başta bir şey söylemeden önce iki kişiyi gönüllü olması için kandırana kadar beklemek istemişti ancak Mu Qing bunu kolayca anlamakla kalmadı, yüksek sesle de söylemek zorunda kaldı. Artık kesinlikle müsait kimse olmayacaktı. Beklendiği gibi, tek bir kişi bile yanıt vermedi ama Xie Lian bunu önemsemedi. Ona döndü.

"Sana kimsenin gelmeyeceğini söylemiştim."

Ling Wen, "Eğer Xuan Zhen bir şey söylemeseydi, başarmış olacaktım," dedi.

Xie Lian kıkırdadı. "Yüzünün yarısı kapalı bir pipa sanatçısı gibi söyledin ve sisin içinde çiçek üç kat daha güzel görünüyor. Diğerleri bunun İmparator için çalışmak olduğunu düşünseydi, elbette gelirlerdi. Ama eğer gelirlerse ve Benimle çalışıyor olsalardı, muhtemelen bir isyan çıkardı ve bu koşullar altında nasıl işbirliği yapabilirdik? Her halükarda, yalnız olmaya alışkınım; bunca yıl boyunca herhangi bir uzvumu kaybetmiş değilim, bu yüzden olduğu gibi bırakacağız. Tüm bu zahmet için teşekkürler, ben artık gideyim."

Ling Wen'in de fikri kalmamıştı, bu yüzden ellerini selamlamak için kavuşturdu. "Pekâlâ. Ekselansları için aşağıda her şeyin yolunda gitmesini diliyorum. Cennet yetkilileri kutsamalarını sunsunlar."

"Hiçbir yol bağlı değil!" Xie Lian cevap verdi, elini salladı ve atılgan bir tavırla oradan ayrıldı.

Üç gün sonra, kuzeydeki Ölümlüler Diyarı'nda.

Ana caddenin kenarında bir çay dükkânı vardı. Onun Dükkân büyük değildi, küçük bir işletmeydi ama güzel olan manzarasıydı. Dağlar ve sular, insanlar şehir vardı. Her şey vardı, ama fazla değil; fazla değil, ama doğru. Eğer biri bu manzarada tesadüfen karşılaşırsa, kesinlikle güzel bir anıya dönüşürdü.

Dükkânın içindeki çay ustası son derece aylaktı. Müşteri olmadığı zamanlarda bir tabure getirip girişe oturur, dağları, suları, insanları ve şehri seyrederdi, oldukça neşeli bir şekilde izledi. Bugün, uzaktan yoldan gelen beyaz giysili bir uygulayıcı gördü. Uygulayıcı uzun süredir yürüyormuş gibi yıpranmıştı.

Adam yaklaştığında önce küçük dükkânın yanından geçip gitti ama birden durdu. Sonra çok yavaşça geri çekildi. Bambu şapkasının ucunu kaldırarak başını kaldırdı, dükkânın tabelasına baktı ve gülümsedi. "'Küçük şans Karşılaşmaları Dükkânı', ne ilginç bir isim."

Bu adam biraz yorgun görünse de, ifadesi neşeliydi, öyle ki onu izleyen kişi kendini tutamadı ama dudaklarının kenarlarını da kaldırdı. Adam daha sonra "Affedersiniz, Yujun Dağı yakınlarda mı?" diye sordu.

ay ustası ona bir yön gösterdi. "Gerçekten de buralarda bir yerde."

Adam bir i geçirdi ve bunu yaparken tüm ruhunu dışarı ıkarmamayı başardı. Kendi kendine, *sonunda başardım*, diye düşündü.

Bu gerçekten de Xie Lian'dı.

O gün Cennet Başkenti'nden ayrılırken, lmller Diyarı'na inmek istediği yeri şu şekilde belirlemişti Yujun Dağı yakınlarında bir yerde. Yine de kim bilebilirdi ki, böylesine atılğan bir şekilde oradan ayrıldığında ve atılğan bir şekilde aşağı atladığında, kolunun bir bulut tarafından yakalanacaktı. Evet, bir bulut tarafından yakalandı. Kolunun nasıl sıkıştığını bilmiyordu ama her iki durumda da milyon metre yüksekliğindeki gökyüzünde yuvarlandı ve o sırada

aşağı yuvarlandı, artık nerede olduğunu bilmiyordu. Üç gün boyunca
yaya olarak yürüdükten sonra nihayet ilk iniş noktasına varmış ve derin
bir iç çekmişti.

Xie Lian dükkâna girdi ve pencerenin yanında bir masa seçerek
çay ve atıştırmalıklar sipariş etti. Nihayet yerleştikten sonra, aniden
dışarıdan ağlama ve gong sesleri duyuldu.

Ana caddeye doğru baktı ve genç yaşlı bir grup kadın ve erkeğin
parlak kırmızı bir evlilik arabasının yanından geçerken ona eşlik ettiklerini
gördü.

Bu alayı çevreleyen hava düpedüz tuhaftı. İlk bakışta bir düğün alayı
gibi görünüyordu ama daha yakından bakıldığında yüzlerde ciddiyet,
keder, öfke ve dehşet vardı. Eksik olan tek duygu neşeydi. Hiç de
şenlikli gibi görünmüyorlardı ama yine de hepsi kırmızılar giymiş,
çiçekler takmış ve gösterişli bir şov yapmışlardı. Böyle bir sahne
gerçekten de son derece tuhaftı. Çay ustası elindeki bakır demliği
havaya kaldırdı ve çay dökmek için eğdi.
O da bu sahnenin gördü ama yoluna devam etmeden önce sadece başını
salladı.

Xie Lian tuhaf alayın gözden kayboluşunu izledi
ve bir an için derin düşüncelere daldı. Tam Ling Wen'in kendisine verdiği
parşömeni çıkarıp bir kez daha okumak üzereyken, aniden göz
kamaştırıcı bir şeyin uçup gittiğini hissetti.

Kafasını kaldırdığında, gözlerinin önünden gümüş bir kelebek uçtu.

Gümüş kelebek ışıltılı ve yarı saydamdı.
havada süzülürken, ardında pırıl pırıl parlak bir iz bıraktı. Xie Lian
kendine rağmen ona doğru uzandı. Bu gümüş kelebek inanılmaz
derecede zekiye.
parmağının ucunda durdu. Kanatları parlıyordu, güzel ve dingindi ve
güneş ışığının altında, tek bir dokunuşla paramparça olacak bir rüyanın
yanılsaması gibi hissettiriyordu. Bir an sonra uçup gitti.

Xie Lian el sallayarak veda ve arkasını döndüğünde
Kafasını geriye doğru çevirdiğinde masasında iki kişi daha oturuyordu.

Masanın dört tarafı vardı ve bu ikisi de biri solda, biri sağda olmak üzere birer tarafa oturdular. Her ikisi de on sekiz ya da on dokuz genç adamlardı. Sol taraftaki daha uzun boyluydu, derin kaşları ve yakışıklı yüz hatları vardı ve gözlerinde bir tür dizginlenemez bir vahşilik. Sağdaki ise son derece adil, zarif ve dengeli biriydi. Yüz ifadesi biraz aşırı mesafeli ve soğuktu, bu da onu son derece hoşnutsuz gibi gösteriyordu. Aslında de hoş görünmüyordu.

Xie Lian gözlerini kırptırdı. "Siz ikiniz mi?"

Soldaki cevap verdi, "Nan Feng." Sağdaki ise "Fu Yao" dedi.

İsimlerinizi sormuyordum... Xie Lian düşündü.

Tam o sırada, Ling Wen aniden bir mesaj iletti. "Sizin Ekselansları, Orta Saray'dan size yardımcı olmak için gönüllü olan iki kıdemsiz savaş yetkilisi var. Sizi bulmak için çoktan aşağı indiler ve şu anda orada olmalılar."

Bu Orta Mahkeme doğal olarak Üst Mahkeme'nin tam tersiydi. Mahkeme. Cennet Diyarının göksel görevlileri kabaca iki gruba ayrılabilirdi: yükselmiş olanlar ve olmayanlar. Üst Mahkeme, göksel görevlilerden oluşuyordu. kendi yetenekleriyle yükseldiler. Tüm Cennet Aleminde bunlardan sadece yüz kadar vardı; son derece seçkinlerdi. Orta Saray'dakilere gelince, onlar "atanmış generaller" olarak yetiştirilmişlerdi. Açık konuşmak gerekirse, onlara "Eş Cennet Yetkilileri" olarak hitap edilmesi gerekirdi, ancak herkes birbirine hitap ederken, genellikle isimdeki "Eş" kelimesini çıkarırlardı.

Eğer bir Üst Mahkeme ve bir Orta Mahkeme varsa, bir Alt Mahkeme var mıydı diye sorulabilir.

Hayır.

Aslında, Xie Lian ilk yükseldiğinde bir tane vardı. O zamanlar bölüm hâlâ "Üst Mahkeme" ve "Alt Mahkeme" şeklindeydi. Ancak, daha sonra herkes bir sorun keşfetti: biri

Kendini tanıtırken "Ben xxxx, Alt Mahkemeden" demek kulağa gerçekten kötü geliyordu. "Alt" kelimesiyle, kişi daha aşağıdaymış gibi hissediyordu.

diğerlerine kıyasla. Bilinmelidir ki, etkileyici ruhani güce sahip dâhiler ve olağanüstü şahsiyetler kesinlikle vardı

Aralarında eksik olan tek şey, gerçek birer cennetlik olabilmeleri için tek bir Cennet Sıkıntısı idi.

yetkililer. Ve o günün yakında gelip gelmeyeceğini kim bilebilirdi? Bu nedenle, bir kelimenin değiştirilmesi önerildi ve "Ben xxxx, Orta Mahkeme'den," demek kulağa çok daha hoş geliyordu... ikisi de aynı anlama gelse bile. Her halükarda, değiştirildikten sonra Xie Lian buna uzun süre alışamadı.

Xie Lian bu iki genç dövüş yetkilisine baktı, her biri Diğerinden daha üzgün görünüyorlardı ve hiç de "gönüllü" gelmiş gibi görünmüyorlardı.

Kendini tutamayıp sordu, "Ling Wen, hiç de öyle görünmüyorlar. Çalışmama yardım etmek için buradalar, daha çok benim işe yaramaz kafam için buradalar. Umarım senin hilelerin yüzünden burada değillerdir."

Ne yazık ki söyledikleri iletilmiyor gibi görünüyordu ve Ling Wen'in sesini de artık kulaklarıyla duyamıyordu. Bunun nedeninin Cennet Başkentinden çok uzakta ve çok uzun süre kalmış olması ve ruhani güçlerinin tükenmiş olması olduğunu düşündü. Başka seçeneği olmayan Xie Lian önce iki genç dövüşçüye gülümsedi "Nan Feng ve Fu Yao', değil mi? Öncelikle yardıma gelmeye gönüllü olduğunuz için ikinize de teşekkür etmeme izin verin."

İkisi sadece başlarını salladı ve oldukça nazik bir tavır takındı. Görünüşe göre seçkin dövüş tanrılarının himayesinden gelmiş olmalıydılar. Xie Lian çay ustasına iki fincan daha getirmesini söyledi, ardından kendi çay fincanını kaldırdı ve çay yapraklarını kenara sıyrarak kayıtsızca sordu, "Siz ikiniz hangi Majesteleri'ndensiniz?"

"Nan Yang Sarayı," diye yanıtladı Nan Feng.

"Xuan Zhen Sarayı," diye yanıtladı Fu Yao. "..."

Bu kesinlikle dehşet vericiydi.

Xie Lian ağızındaki çayı yuttu. "Generalleriniz size gelmenizi mi söyledi?"

İkisi birden cevap verdi: "Generalim geleceğimi bilmiyordu."

Xie Lian bir an düşündükten sonra tekrar sordu, "O zaman benim kim olduğumu biliyor musun?"

Eğer bu iki küçük savaş yetkilisi Ling Wen'in aldatmacası yüzünden kör olarak gelip ona yardım etselerdi, o zaman döndüklerinde kendi generalleri tarafından azarlanırlar. Buna değmez.

"Siz Veliaht Prens Hazretlerisiniz," dedi Nan Feng. "Siz Faniler

Âleminin adaletisiniz, dünyanın merkezisiniz. dünya," dedi Fu Yao.

Xie Lian bir an yutkunduktan sonra Nan Feng'e tereddütle sordu: "Az önce gözlerini mi devirdi?"

"Evet," diye Nan Feng. "defolup gitmesini söyle."

Nan Yang ve Xuan Zhen'in birbirlerini anlamadıkları bir sır değildi. birlikte. Xie Lian bunu ilk duyduğunda hiç şaşırmamıştı çünkü Feng Xin ve Mu Qing'in büyük bir ortaklığı yoktu. geçmişte dostluk. Aralarındaki barışı sağlayan şey ast-üst ilişkileriydi, bu yüzden veliaht prens "kavga etmeyin, iyi arkadaş olmalısınız" dediğinde herkes kendini tuttu ve çıldırmadı. O zamanlar, gerçekten sinirlendiklerinde birbirlerini en fazla kelimelerle bıçaklıyorlardı. Ama şimdi durum böyleyken, numara yapmak artık gerekli değildi.

Güneydoğu ve güneybatıdaki iki ilahi memurun halk inançlarının birbirlerini hor görmelerinin nedeni de buydu. Yıllar boyunca Nan Yang Sarayı ve Xuan Zhen birbirlerini her zaman düşman olarak görmüştü. Şu anda karşısındaki iki kişi bunun klasik bir örneğiydi.

Fu Yao dudak büktü. "Ling Wen-zhenjun tüm gönüllülere kapılarının açık olduğunu söyledi, o halde hangi gerekçeyle bana

"Scram?"

Bu ifadeyi kullanarak söylediği "istekli" kelimesi gerçekten de ikna edici değildi. Xie Lian, "Bir teyit edeyim. Siz ikiniz gerçekten gönüllü olarak mı geldiniz? Eğer değilseniz, lütfen zorlamayın kendiniz."

İkisi birden "Razıyım" diye cevap

Xie Lian bu iki suratsız ve umutsuz yüze bakarak *"Siz aslında "kendimi öldürmek istiyorum" demek istediniz, değil mi?"* diye içimden *geçirdim*.

"Her ," diye devam etti Xie Lian, "önce iş konuşalım. Eminim ikiniz de burada, kuzeyde ne yaptığımızı biliyorsunuz, değil mi? O yüzden bunu en baştan açıklamıyorum..."

"Hayır," dedi ikisi bir ağızdan.

"..." Başka seçeneği olmayan Xie Lian parşömeni çıkardı. "O zaman sanırım ikiniz için en baştan başlayacağım."

Yıllar önce Yujun Dağı'nın eteklerinde evlenmek üzere olan bir çift olduğu söylenirdi.

Bu çift birbirlerine derinden aşıktı. O damat, kızını bekledi. Düğün alayının gelmesi için uzun süre beklemiş ama gelinden hâlâ bir iz yokmuş. Endişelenen damat gelinin evine gitmiş, ancak kayınpederi ve kayınvalidesi ona gelin çoktan yola çıkmıştı.

Her iki aile de bu durumu yetkililere bildirmiş ve onlar da her yeri boşuna aradı. Eğer dağdaki canavarlar tarafından yenmişse, en azından bir kolu ya da bacağı kalmıştır; nasıl olur da öylece ortadan kaybolabilirdi? Dolayısıyla, tabii ki Gelinin evlenmeye istekli olmadığından şüphelenerek düğün alayıyla işbirliği yaptı ve kaçtı. Ancak yıllar sonra başka bir çift evleneceği zaman aynı kâbusun tekrarlanacağını kim bilebilirdi?

Gelin bir kez daha gitmişti. Ancak bu kez geride bir şey kalmıştı. Küçük bir yolda, arama ekibi bir

henüz tam olarak yenmemiş bir ayak.

Bölüm 2:

Üç Palyaço, Muazzam Erkeklik Sarayı Üzerine Gece Tartışması

ONDAN SONRA işler kontrolden çıkmıştı. Daha az
Bu ilk olaydan yüz yıl sonra, Yujun Dağı bölgesinde toplam on yedi gelin
kaybolmuştu.
Bazen birkaç on yıllık barış olur, bazen de bir ay gibi kısa bir sürede iki kişi
kaybolurdu. Korkunç bir
Yujun Dağı'nda yaşayan bir hayalet damat efsanesi hızla yayıldı ve eğer
bir kadın gözüne çarparsa onu yolda kaçıırıyordu
ve evlilik alayını yutmak.

Normalde bu olay göklere bildirilmezdi. On yedi gelin kaybolmuş
olsa da, gayet iyi durumda olan binlerce gelin daha vardı. Her iki
durumda da kızlar bulunamıyordu ve herkes istese bile
korunamıyorlardı; sadece mevcut durumla yetinebiliyorlardı. Artık
kızlarını bu bölgede evlendirmek isteyen ailelerin sayısı azalmıştı ve
yerel halk düğünlerini tantanalı bir şekilde yapmaya cesaret edemiyordu,
Hepsi bu. Ama tesadüfe bakın ki
On yedinci gelin, kızına çok düşkün bir lorddu. Yerel efsaneyi
duyduğunda, evliliğe eşlik edecek kırk yiğit ve yetenekli askeri yetkiliyi
titizlikle seçti
kızının alayı. Ama kızı yine de götürüldü.

Bu hayalet damat bu sefer gerçekten de arı kovanına çomak
sokmuştu. Bu yaşlı lordun Ölümlü Diyar'da aradığı hiç kimse
Bu yüzden öfkeyle bir grup hükümet arkadaşını bir araya getirdi ve
çalgınca bir dini
hizmetler. Hatta büyük bir ustanın rehberliğini takip etti ve
Diğer benzer işlerin yanı sıra yoksulları doyurmak için dükkânlarını açtı.
Bu, şehri sarsan büyük bir kargaşaydı ve sonunda yukarıdaki birkaç
göksel yetkiliyi alarma geçirdi. Bu kadar ileri gitmeden

Önemsiz ölümlülerin seslerinin cennetteki tanrıların kulaklarına ulaşması neredeyse imkansızdır.

"özü bu," dedi Xie Lian.

Bu ikisi hâlâ işbirliği yapmıyor gibi görüldüğünden, gerçekten dinleyip dinlemediklerini anlayamadı. Eğer dinlemezlerse, hikâyeyi tekrar anlatmak zorunda kalacaktı. Nan Feng yine de başını kaldırdı ve kaşlarını çatı. "Kayıp gelinler arasında benzerlikler var mı?"

"Fakir olanlar da var zengin olanlar da, güzel olanlar da var çirkin olanlar da, helal eşler de var cariyeler de. Kısacası bir düzen yok," dedi Xie Lian.

"Bu hayalet damadın tercihinin ne olduğunu tam olarak belirleyemiyoruz."

Nan Feng mırıldandı ve bir yudum almak için çay fincanını eline aldı, şimdi düşünüyor gibiydi. Öte yandan Fu Yao asla Xie Lian'ın kendisine doğru ittiği çaya dokundu ve tüm bu süre boyunca beyaz bir mendille parmaklarını temizledi.

"Ekselansları, bunun bir hayalet damat olduğunu nereden biliyorsunuz? Daha önce hiç kimse görmediği için bu kesin olamaz. Peki erkek mi dişi mi, yaşlı mı genç mi olduğunu nasıl bilebiliriz? Yargılamak için biraz aceleci davranmıyor musunuz?"

Xie Lian sırıttı. "Bu parşömen, Ling Wen Sarayı'ndan bir sivil memur tarafından sağlanan bir özettir. Hayalet damat sadece yaygın bir isim. Ancak söyledikleriniz çok mantıklı."

Biraz daha konuştular ve Xie Lian bu iki genç dövüş yetkilisinin muhakeme ve mantığının oldukça tutarlı olduğunu fark etti.

Çok arkadaş canlısı görünmeseler de, önemli meseleleri tartışırken hiç kafa karışıklığı yaşamıyorlardı. Xie Lian rahatlamış hissetti. Bakıyor saat geç olmaya başlamıştı, bu yüzden üçü şimdilik küçük dükkândan ayrıldı. Xie Lian bambu şapkasını taktı ve bir süre yürüdükten sonra aniden arkasındaki iki kişinin

O da şaşkınlıkla arkasına baktı. Meğer diğer ikisi de aynı şaşkınlıkla onu izliyormuş.

Nan Feng, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Geceyi geçirecek bir yer bulmak için," diye yanıtladı Xie Lian. "Fu Yao, neden yine gözlerini deviriyorsun?"

Nan Feng hâlâ şaşkın bir halde sorularına devam etti. "O zaman neden vahşi çalılıklara gidiyorsunuz?"

Xie Lian sık sık vahşi doğada kamp kurar ve sokaklarda uyurdu ve yere bir bez serip geceyi bu şekilde geçirebilirdi. Doğal olarak, her zaman yaptığı gibi kamp ateşi yakmak için bir mağara bulmaya hazırды. Ancak Nan Feng'in hatırlatmasıyla birden Nan Feng ve Fu Yao'nun her ikisinin de bir dövüş tanrısına bağlı dövüş görevlileri olduğunu fark etti; eğer bir Nan Etraftaki Yang tapınakları veya Xuan Zhen tapınaklarına doğrudan girebilirlerdi, o halde vahşi doğada uyumaya ne gerek vardı?

Kısa bir süre sonra üçü, inanılmaz derecede göze çarpmayan küçük bir köşede, yuvarlak, küçük, taştan bir Toprak ve Yer Efendisi'ne tapınan kırık dökük bir Tu di³ tapınağı buldular. Tütsü kalıntıları ve paramparça tabaklar, son derece ıssız görünüyordu. Xie Lian birkaç kez seslendi. Bu Toprağın ve Yerin Efendisi Yıllarca ibadet etmiş ya da herhangi biri tarafından çağrılmış, bu yüzden aniden çağrıyı duyduğunda gözlerini açmış ve üç kişi görmüş tapınağının önünde duruyordu. Sırasıyla solda ve sağda duran iki kişi de sonradan görme bir zengin gibi bol miktarda ruhani ışıkla kaplanmıştı ve yüzleri neredeyse hiç görünmüyordu. Tanrı telaşla sıçradı.

Sesi titriyordu. "Üç göksel görevlinin bu mütevazı kişiye emredeceği bir şey var mı?"

Xie Lian başını eğdi. "Emir yok. Sadece General Nan Yang ya da General Xuan Zhen'e tapan yerel tapınaklar olup olmadığını sormak istedim."

Toprağın ve Yerin Efendisi ona hakaret etmeye cesaret edemedi ve "Um um um..." diye cevap verdi. Ardından, parmaklarının ucuyla hızlı bir kehanette bulunarak, "Buradan yaklaşık iki buçuk kilometre uzaklıkta yerel bir kasaba tapınağı var ve tapınılan kişi... General Nan Yang..." diye cevap verdi.

Xie Lian dua etmek için ellerini birleştirdi. "Çok teşekkürler."

Ancak Toprak ve Zemin Lordu, Xie Lian'ın her iki yanındaki iki ruhani güç topu tarafından kör edilmişti. ortadan kayboldu. Xie Lian el yordamıyla birkaç bozuk para bulup sunak tapınağının önüne koydu ve yerde yanmış tütsü çubuklarının kalıntıları olduğunu görünce onları alıp yeniden yaktı. Onlar. Tüm olurken Fu Yao gözlerini o kadar sert deviriyordu ki Xie Lian neredeyse gözlerinin yorgun olup olmadığını soracaktı.

Yaklaşık iki buçuk kilometre sonra, gerçekten de yol kenarında kıpkırmızı duran yerel bir kasaba tapınağı gördüler. Bu sırada Tapınak küçüktü ama her şey vardı. İnsanlar girip çıkıyordu, olağanüstü bir canlılık vardı. Üçü de şekillerini gizleyerek tapınağa girdiler. Salonda tapınılan kişi kilden bir ilahti. Savaş tanrısı Nan Yang'ın heykeli, zırhını kuşanmış ve elinde bir yay var.

Xie Lian bu ilahi heykeli gördüğünde içinden mırıldandı.

Kırsal kesimdeki küçük bir tapınakta, ilahi heykellerin işçiliğinin ve boyamasının kaba olması beklenebilirdi. Ancak genel olarak bakıldığında, bu heykel Xie Lian'ın Feng Xin hakkındaki kendi izleniminden önemli ölçüde farklıydı.

Ancak, çarpıtılmış ilahi heykeller her göksel görevlinin uzun zamandır alıştığı bir şeydi. Bazen kendi annelerinin bile onları tanıyamamasına aldırmadan Kendi heykellerini gördüklerinde kendilerini bile tanıyamayan göksel yetkililer. Ne de olsa, göksel görevlilerin gerçek formlarını gerçekten gören çok fazla zanaatkâr usta yoktu, bu nedenle heykeller ya güzelce çarpıtılmış ya da korkunç bir şekilde çarpıtılmıştı. Kişi sadece duruşuna, ruhani aygıtına, kıyafetine ve tacına güvenebilirdi. hangi ilahi görevli olduğunu belirlemek.

Genellikle, bölge ne kadar varlıklı olursa, ilahi heykel de göksel görevliyi o kadar memnun ederdi. Bir yer ne kadar yoksullaşırsa, işçilik zevki de o kadar kötüleşiyor ve heykeller o kadar trajik bir hal alıyordu. Günümüzden bahsetmek gerekirse, sadece General

Xuan Zhen'in ilahi heykelleri daha iyi durumdaydı. Neden?

Çünkü diğer herkes için, heykelleri çirkinse, o zaman her neyse, olduğu gibi bırakın. Ama Mu Qing heykellerinin çirkin olduğunu gördüğünde Korkunç bir şekilde yontulmuş olan bu heykelleri ya gizlice yok eder ve insanların baştan başlamasını sağlar ya da hoşnutsuzluğunu ifade etmek için rüyalarda görünürdü.

Bu durum, büyük inananların hepsi güzel heykel yapabilen bir zanaatkâr usta bulmaları gerektiğini öğrenene kadar uzun bir süre devam etti!

Xuan Zhen'in tüm tapınakları genel olarak aynıydı: özel ve zevkli. Ancak Fu Yao Nan Yang Tapınağı'na girdikten sonra iki saat boyunca Nan Yang heykelini tepeden tırnağa eleştirdi: tasarımın nasıl deforme olduğunu, renklerin kalitesizliğini, işçiliğin kabalığını, tadın tuhaflığını. Xie Lian

Nan Feng'in alnındaki mavi damarların yavaşça açılmasını izledi. ve hemen başka bir konuşma konusu bulması gerektiğini düşündü.

Dua etmek için içeri giren bir kız vardı ve çok içten bir şekilde diz çöktü. Xie Lian içtenlikle dedi: "Nan Yang-zhenjun'un ana bölgesi güneydoğuda. Kuzeyde de bu kadar takipçiniz olacağını hiç düşünmemiştim."

İnsanlar tapınaklar inşa ettiklerinde, Cennet Âleminin ilahi saraylarını taklit ediyorlardı ve ilahi heykeller de cennet görevlilerinin saygıdeğer benliklerinin yansımalarıydı. Tapınaklar Tapınmayı cezbeder ve inananların toplandığı yerler olarak göksel yetkililer için önemli bir ruhani güç kaynağı haline gelirdi. Coğrafya, tarih ve gelenekler gibi çeşitli nedenlerden dolayı farklı bölgelerdeki insanlar genellikle farklı tanrılara tapınırdı. Göksel bir Yetkilinin ruhani gücü kendi bölgesinde en üst düzeye çıkarılacaktı ve bu da bir sahip olmanın temel avantajıydı. Sadece Cennet İmparatoru gibi her yerden inananları olan cennetsel bir yetkili için ve her yerde tapınaklara sahipken, bir ana alan kavramı anlamsızdı. Nan Feng'in kendi generalinin kutsal tapınağının kendi ana bölgesinin dışında bile bu kadar popüler olması iyi bir şeydi. etki alanı. Gurur duyması gerekirdi ama yüz ifadesine bakılırsa durum pek de öyle değildi.

Diğer taraftan, Fu Yao hafifçe sırıttı. "Evet, evet, çok seviliyor."

Xie Lian, "Ama bilmediğim bir sorum var..." dedi. "Eğer 'uygun olup olmadığını bilmiyorum' diyecekseniz, o zaman Bir şey söyleme," diye araya girdi Nan Feng.

Hayır, "cevabı bilen var mı bilmiyorum" diyecektim.
Xie Lian düşündü.

Ama bunu söylerse kötü olacağını hissediyordu, bu yüzden sonunda konuyu tekrar değiştirmeye karar verdi.

Yine de beklenmedik bir şekilde Fu Yao durgun bir sesle, "Ne dediğini biliyorum sormak istiyorum. İbadete neden bu kadar çok kadın müminin geldiğini merak ediyor olmalısınız?"

Xie Lian'ın aklındaki soru gerçekten de buydu.

Dövüş tanrıları akımında her zaman kadın inananların sayısı erkeklerden daha az olmuştur; sadece Xie Lian'ın kendisi bir istisnaydı, sekiz yüz yıl önce. Ancak bu istisnanın nedeni çok basitti ve sadece iki kelimeden oluşuyordu: yakışıklılık.

Bunun seçkin biri olmasından ya da olağanüstü ruhani güçlere sahip olmasından kaynaklanmadığını çok iyi biliyordu. Bunun tek nedeni ilahi heykelinin güzel ve saray tapınaklarının da yakışıklı olmasıydı. Neredeyse tüm saray tapınakları kraliyet ailesi tarafından inşa edildi ve krallığın en yetenekli uzmanları ve zanaatkârları, ilahi heykelleri tam olarak yüzüne uygun olarak yontmaları için çağrıldı. Ayrıca, "Beden uçurumda, kalp cennette" sözü nedeniyle zanaatkârlar İlahi heykellerine çiçekler ekliyor ve tapınaklarına çiçekli ağaçlardan oluşan denizler dikiyordu. Böylece, o zamanlar başka bir unvanı daha vardı: "Çiçek Taçlı Savaş Tanrısı." Hanım inananlar onun ilahi heykellerinin güzel görünümlü olmasından ve saray tapınaklarının çiçeklerle dolu olmasından hoşlanıyorlardı. çiçeklerle süslenmişti ve sırf bu yüzden dua etmek için içeri girmeye istekliydiler.

Alışlagelmiş savaş tanrılarının öldürme aurası çok ağırdı ve genellikle yüzleri ciddi, vahşi ve soğuk olacak şekilde yontulmuştu. bayan inananlar, bodhisattvalara dua etmeyi tercih ettiler onun yerine. Nan Yang'ın bu heykeli öldürücü bir auraya sahip olmasa da, güzel görünmekten çok uzaktı ve yine de daha fazlası varmış gibi görünüyordu.

kadın müminler erkeklerden daha çok dua ediyordu. Nan Feng belli ki bu soruya da cevap vermek istemiyordu ve bu da Xie Lian'ı da meraklandırıyordu. Tesadüfe bakın ki tam o sırada kız sözlerini bitirdi ibadet. Tütsüye uzanmak için ayağa kalktı, sonra etrafında döndü.

O arkasını dönmüşken, Xie Lian diğer ikisini dürttü. Zaten çok sinirlenmişlerdi ve onun dürtmesiyle baktılar ve *bir* anda ikisinin de yüzü düştü.

"Çok çirkin!" Fu Yao haykırdı.

Xie Lian bir an için sustu ve ardından, "Fu Yao, kızlar hakkında böyle konuşamazsın," diye çıkıştı.

Dürüst olmak gerekirse, Fu Yao'nun söyledikleri doğrudu. Kızın yüzü kıyaslanamayacak kadar dümdüzdü, sanki biri tokat atmış gibi görünüyordu. Yüz hatlarının sade olduğunu söylemek neredeyse bir hakaret olurdu; ille de tarif edilmesi gerekiyorsa, o zaman sadece "çarpık burun ve çekik gözler" kullanılabilir.

Ancak, Xie Lian onun güzel mi yoksa çirkin mi olduğunu hiç fark etmedi. Asıl önemli olan, kız kendi etrafında döndüğünde eteğinin arkasında kocaman bir yırtık olmasıydı ve bunu görmemiş gibi davranamazdı.

Fu Yao önce irkildi ama hemen kendini toparladı. Nan Feng'in alnının köşelerindeki patlamış damarlar da anında kayboldu.

Yüzünün renginin bu kadar değiştiğini gören Xie Lian hemen yatıştırdı: "Gergin olma, gergin olma."

Kız tütsü alıp yeniden diz çöktü ve dua ederken şöyle dedi: "General Nan Yang kutsamalarını versin. Bu mümin

Xiao-Ying hayalet damadın bir an önce yakalanması için dua ediyor, böylece başka masumlar onun tarafından zarar görmeyecek..."

Dualarında samimi ve dindardı.

Ne arkasında tuhaf bir şeyler olduğunun ne de dua ettiği ilahi heykelin ayakucunda çömelmiş üç adam olduğunun farkındaydı.

Xie Lian endişelendi. "Ne yapacağız? Bu şekilde çıkıp gitmesine izin veremeyiz. Eve giderken herkes görür."

Ayrıca, eteğinin arkasındaki yırtığa bakılırsa, birinin kasıtlı olarak keskin bir cisimle yırttığı belliydi. Muhtemelen sadece bir seyirci kalabalığı tarafından görülmekle kalmayacak, aynı zamanda herkesin içinde kendisine gülünecekti ve bu gerçekten kayda değer bir şey olacaktı aşağılanma.

Fu Yao . "Bana sorma. Dua ettiği kişi benim General Xuan Zhen'im değil. 'Uygunsuz olana bakma. Ben bir şey görmedim."

Bu sırada Nan Feng'in yakışıklı yüzünden kan çekiliyordu. Sadece el sallamayı biliyordu, konuşmayı değil; mükemmel derecede iyi, dizginlenmemiş, güçlü kuvvetli bir genç adam zorla dilsiz hale getirilmişti, tamamen umutsuzdu. Bu yüzden Xie Lian'ın kendi başına harekete geçmekten başka çaresi yoktu, dış cübbesini çıkarıp aşağıya fırlattı. Dış cübbe bir an havada çırpındı ve aşağıya, adamın bedenine doğru sürüklendi. O kız, eteğinin arkasındaki çok kaba yırtığı engelliyordu. Üçü birlikte bir nefes çekti.

Ancak, bu esinti tuhaftı ve kızı ürküttü. Etrafına bakındı, bornozunu çıkardı ve kısa bir süre tereddüt ettikten sonra sunağın üzerine yerleştirdi. Kadın tamamen habersizdi ve Tütsüyü ocağa yerleştirdikten sonra dışarı çıktı. Eğer bu şekilde dolaşmasına izin verselerdi, küçük kız muhtemelen bir daha kimseye bakacak yüz bulamayacaktı. Xie Lian'ın yanındaki iki kişi sağ ve sol ya donmuştu ya da donmuştu, tamamen işe yaramazdı nasıl istersen öyle olsun, dedi ve iç çekti. Nan Feng ve Fu Yao

bedenlerinin yanındaki boşluk aniden boşaldı. Xie Lian çoktan şekil almış ve aşağı atlamıştı.

Tapınağın içindeki lamba loştu ve sıçrayışından yükselen küçük bir rüzgar ateş ışığının titremesine neden oldu. Xiao-Ying, karanlıktan aniden bir adam çıkmadan önce sadece bir bulanıklık gördü, Vücudunun üst kısmı çıplak bir şekilde ona doğru uzanırken, kadın o anda korkudan aklını kaçırdı.

Beklendiği gibi, kız çığlık attı. Xie Lian tam konuşmak , kızın tokadı bir anda patladı ve "*taciz!*" diye bağırdı.

Güm! Ve Xie Lian öylece tokatlandı.

Tokat net ve keskindi ve sunağın çömelmiş olan ikisi de aynı anda yüzlerinin yan taraflarının seğirdiğini hissettiler.

Ancak Xie Lian bu saldırıya kızmadı ve sadece dış cübbeyi zorla kızın kollarına sokarak hızlıca bir şeyler fısıldadı. Kız çok telaşlandı, arkasını hissetti ve aniden yüzü kızardı. Gözlerinden yaşlar boşandı; öfke mi yoksa kızgınlık mı olduğunu kim bilebilirdi? Xie Lian'ın ona verdiği dış giysiyi kavradı ve yüzünü kapatarak dışarı fırladı, Xie Lian'ı orada yarı çıplak bıraktı. Kızın gitmesiyle tapınak artık terk edilmişti. Salonda serin bir esinti dolaşıyordu ve aniden biraz Soğuk.

Yanağını ovuşturdu ve yüzünün yarısında o kırmızı el iziyle diğer ikisine döndü. "Pekala, her şey çözüldü."

Nan Feng onu işaret etti. "Yaraların... yırtıldı mı?" Xie Lian yere baktı ve *oh-ladı*.

Soyunduktan sonra, yeşim taşı gibi pürüzsüz ve adil bir vücut ortaya çıktı. Ancak göğsü kat kat beyaz kumaşla sarılmış ve sıkıca bağlanmıştı. Boynu ve bilekleri bile bandajlarla sarılmıştı. Beyaz bandajların kenarlarından çıkan sayısız küçük kesik gerçekten ürkütücü bir manzaraydı.

Burkulan boynunun artık iyileşmiş olduğunu düşünen Xie Lian bandajlarını çözmeye başladı. Fu Yao ona şöyle bir baktıktan sonra, "Kimdi o?" diye sordu.

"Ne?" Xie Lian sordu.

"Seninle kim dövüştü?" Fu Yao talep etti.

"Dövüşmek mi?" Xie Lian'ın kafası karışmıştı. "Hiç kimse mi?"

"O zaman vücudunuzdaki tüm o yaralar..." Nan Feng tereddütlüydü.

Xie Lian onlara boş boş baktı. "Kendi başıma düştüm."

"..."

Bunlar gerçekten de üç gün önce cennetten yuvarlanırken aldığı yaralardı. Eğer başka biriyle kavga etmiş olsaydı, o zaman bu kadar kötü yaralanmayabilirdi.

Fu Yao bir şeyler homurdandı ama ne dediği . Her iki durumda da, kesinlikle onu metanetinden dolayı övmüyordu, bu yüzden Xie Lian sormaya zahmet etmedi ve sadece boynundaki ağır bandaj tabakasını çıkarmaya odaklandı. Bir sonraki saniye, Nan Feng ve Fu Yao'nun bakışları sertleşti ve gözleri onun boğazına takıldı.

Siyah bir yaka bembeyaz boynunu çevreliyordu.

Onların bakışlarını hisseden Xie Lian hafifçe gülümseyerek arkasını döndü. "İlk defa mı gerçek bir lanetli pranga görüyorsun?"

Lanetli pranga. Adından da anlaşılacağı gibi, özel bir lanetle oluşturulmuş bir prangaydı.

Cennetten kovulan göksel görevlilerin bedenlerine cennetin gazabıyla dövülmüş günah damgası vurulurdu. Bu damga, ruhani güçleri asla serbest bırakılmamak üzere mühürleyen bir pranga oluştururdu. Tıpkı yüze vurulan bir damga ya da elleri ve ayakları bağlayan zincirler gibi, bu da bir ceza ve uyarı biçimiydi. Hem korkutucu hem de aşağılayıcıydı.

Üç diyarın alay konusu olan ve iki kez sürgüne gönderilen Xie Lian'ın vücudunda elbette böyle lanetli bir pranga vardı. Bu iki kıdemsiz dövüş yetkilisinin, Xie Lian'ın

Bunu daha önce duymuştu ama yine de duymakla bizzat görmek arasında küçük bir fark vardı. Böylece, Xie Lian neden böyle tepki anlayamıyorum.

Bunun iki küçük memuru temkinli ve rahatsız ediyor olabileceğini düşündü. Ne de olsa o prangalar iyi bir şey değildi.

İlk başta, dışarı çıkma şansı elde etmek için kıyafet aramaya çıkma bahanesini kullandı, ancak Fu Yao'nun gözlerini devirmesi ve yorumu onu durdurdu: "Bu inanılmaz olurdu
"Bu şekilde sokağa çıkman uygunsuz."

Sonunda, Nan Feng'e teşekkür etti.
tapınak görevlisinin cübbesini aldı.
Xie Lian'ın bu kadar uygunsuz davranmayı bırakabildiği bir bina. Ancak, tekrar sakinleştikten sonra bile, az önceki olay havanın biraz garipleşmesine neden olmuş gibiydi. Bu yüzden Xie Lian, Ling Wen Sarayı tarafından verilen parşömeni çıkardı.

"Buna bir kez daha bakmak ister misiniz?" dedi.

Nan Feng gözlerini kaldırdı ve ona bir bakış attı. "Ben zaten baktım, sanırım daha iyi bakması gereken kişi o."

"Daha iyi bakması gereken kişi benim de ne demek?" Fu Yao karşı çıktı. "O parşömen hiç de detaylı değil, tamamen değersiz ve sizce bir kez daha bakmaya değer mi?"

Onun parşömenin değersiz olduğunu söylediğini duyan Xie Lian, kül rengi suratlı küçük memurlar için biraz üzölmekten kendini .
Bunu bir araya getiren Ling Wen'in sarayı.

Fu Yao devam etti, "Ah evet, nerede kalmıştık? Nan Yang Tapınağı. Nan Yang'ın neden bu kadar çok kadın inanani var?
değil mi?"

Pekâlâ. Xie Lian parşömeni bir kenara bıraktı ve nabzı atan alnını ovuşturdu. Şimdi anlamıştı. Bu gece kimse ona bakamayacaktı!

Eğer gerçek işe odaklanmayacaklarsa, o zaman neden yan işin olduğunu görmediniz mi? Meğer, yüzyıllar boyunca hurda toplayan Kraliyet Ekselansları
Ölümlüler Diyarı'nda, her tanrı bir zaman dilimi olduğunu bilirdi.
Nan Yang-zhenjun-Feng Xin'e "Ju Yang-zhenjun" denildiğinde. Adamın kendisi bu unvandan son derece nefret ediyordu ve herkesin onun deneyimi için tek bir kelimesi vardı: adaletsizlik!

Orijinal doğru yazımda "Mükemmel Güneş" anlamına gelen "Ju Yang" karakterleri kullanılmıştır. Onları çarpıtan olay uzun yıllar önce oldu. O dönemde bir kral çok sayıda tapınak ve saray inşa ettiriyordu. İnancını göstermek için ve samimiyetle, her tapınak veya sarayın kuruluş plaketi için başlıkları bizzat kendisi hazırladı. Ancak Ju Yang Sarayı söz konusu olduğunda, nedense "Ju Yang" için "Muazzam Erkeklik" anlamına gelen karakterler kullandı."[4](#)

Bu durum, inşaattan sorumlu yetkililere büyük sıkıntı verdi. Majestelerinin değiştirip değiştirmediğini anlayamadılar. kasıtlı olarak mı yoksa kazara mı oldu? Eğer kasıtlıysa, neden evet, bunu yapmak istiyoruz şeklinde açık bir karar alınmadı? değişti? Eğer kasıtlı değilse, kralları neden bu kadar düşük seviyeli bir hata yapsın ki? "Majesteleri, yanılıyorsunuz" diyebilecek gibi değillerdi. Majesteleri'nin onları yanırlıkla dikkatsizliği hakkında alaycı olduklarını mı? Bilgisinin sığ olduğunu mu ima ediyorlardı? Kalbinin samimiysiz olduğunu mu? Bu Majestelerinin kraliyet yazısıydı; kullanmayacaklarsa çöpe mi atacaklardı?

İlahi varlıkların kalplerini ayırt etmek çok zordu ve yetkililer tam bir ıstırap içindeydi. Uzun tartışmalardan sonra Majesteleri için keder yaratırken, Ju Yang-zhenjun için de keder yaratmışlardı.

Doğru kararı verdikleri söylenebilirdi. Kral Mükemmel Güneş'in Muazzam Güneş'e dönüştüğünü keşfettiğinde Erkeklik, herhangi bir açıklama yapmadı, bunun yerine bulmak için eski metinleri büyük bir gayretle araştıran bir grup akademisyen

sayısız küçük nedenler ve birçok makale yazmak ilk etapta Muazzam Erkeklik olması gerektiğini ve Perfect Sun'ın yanıldığını özenle kanıtladı. Her halükarda, ülkedeki her Mükemmel Güneş Sarayı bir gecede Muazzam Erkeklik Sarayı haline geldi.

Tanrısal unvanı rastgele değişen Feng Xin bunu ancak on yıllar sonra öğrenebildi. Aslında kendi tapınaklarının işaretlerine yakından bakma zahmetine hiç ama bir gün aniden şaşkınlığa kapıldı. Neden tapınaklarında dua etmeye gelen, her birinin yanakları utangaçlıktan kızarmış kadar çok kadın vardı? Ve tütsü sunarken ne için dua ediyorlardı?!

Bunu anladıktan sonra dokuzuncu gökyüzünün zirvesine çıktı ve kavurucu güneşe ve ucsuz bucaksız gökyüzüne lanetler yağdırdı.

Bütün göksel yetkilileri şok etti.

Beddua etmeyi bitirdikten sonra yapabileceği hiçbir şey kalmamıştı, bu yüzden sadece merhamet edebilirdi. İçtenlikle dua eden o kadınlarla uğraşacak hali yoktu, bu yüzden kendini dinlemeye zorladı uzun yıllar. Muazzam Erkekliğin korkunç derecede müstehcen olduğunu düşünen iyi bir hükümdar ortaya çıkana kadar bu isim "Güney Güneşi" anlamına gelen "Nan Yang" olarak değiştirildi. Yine de, kimse ne olduğunu unutmadı

Bir savaş tanrısı olarak görevlerinin ötesinde verebileceği başka bir şey yoktu. Bununla birlikte, herkes dile getirilmeyen bir kurala da bağlıydı: Ona asla bu isimle hitap etmemek isim. Aynı zamanda genel bir fikir de desteklediler: Nan Yang-zhenjun nasıl değerlendirilmeli? Tek kelime ile: iyi!

İnsanlara bağışlamak için ağzını açmasına izin vermeyin ve her şey yoluna girsin!

Nan Feng'in yüzü çoktan eskimiş bir tavanın dibi kadar kararmıştı ama Fu Yao birden kendini şiirsel hissetti ve ağırbaşlı bir şekilde okudu:

"Kadınların dostu

Güvenilir bir yoldaş;

Bir oğul iste

*En güçlü olan o,
Gizli formül
Erkekliği güçlendirmek
için, Dualarınızda bir
oğul Nan Yang teslim
eder.*

Aha ha, aha ha, aha ha ha ha ..."

Xie Lian çok nazik bir şekilde kahkahasını tuttu ve Nan Yang'a ilahi heykelinin önünde biraz yüz bıraktı. Ancak Nan Feng öfkелendi. "Burada alaycı davranma! Eğer gerçekten o kadar sıkıldıysan, git yerleri süpür!"

Bu sözler söylendiği anda Fu Yao'nun yüzü de bir tencere dibi rengine dönüştü. Nan Yang Sarayı Muazzam Erkeklik kelimelerini duymaya tahammül edemiyorsa, Xuan Zhen Sarayı da insanların "süpürmek" teriminden bahsetmesine tahammül edemezdi. Çünkü Mu Qing Kutsal Kraliyet Tapınağı'nda ayak işlerine bakarken bütün gün yaptığı tek şey çay servisi yapmak, su dağıtmak, süpürmek ve Xie Lian için Xuan Zhen Sarayı'nda çarşaf değiştirmekti. Veliaht Prens. Bir gün, Xie Lian onu süpürürken sessizce eğitim büyüleri okurken gördü. Böylece onun ruhu tarafından Böylesine sert ve zor koşullar altında öğrenmeye ve sıkı çalışmaya devam etti ve eyalet başöğretmenini kendisini öğrencisi olarak kabul etmesi için ikna etti.

Bu olay en iyi nasıl tanımlanabilir? Büyük ya da önemsiz, aşağılayıcı ya da iltifat olarak değerlendirilebilirdi; bu tamamen söz konusu kişiye bağlıydı. Açıkçası Mu Qing ve emrindeki tüm savaşçılar "süpürme" kelimesini duyduklarında çığına döndüklerinden, söz konusu kişi bunu hayatının aşağılanması olarak kabul etmişti.

, Fu Yao kendini dengeledi, ardından bir Xie Lian'a bakın - elini sallıyordu, tamamen masum görünüyordu -Alay etti.

"Sizi dinlerken, bilmeyenler Nan Yang Sarayı'nın Veliaht Prens'in Sarayı'nın yanında yer aldığını ve

kendisine karşı yapılan haksızlıkları düzeltmek için çok mücadele eder."

Nan Feng de dudak büktü. "Generaliniz kesinlikle kendisini besleyen eli ısırın bir nankör, daha ne diyebilirim ki?"

"Um..."

Xie Lian tam araya girmeye çalışıyordu ki Fu Yao *aha* ha-ed "Tencere dibin kara, sen ne hakla parmakla gösteriyorsun?" dedi.

"..."

Onu bir tokmak haline getirmelerini dinlerken, sırayla tam orada duran ilahi yetkiliyi dövüyorlardı.

Xie Lian sonunda daha fazla dayanamadı. "Dur bekle. Dur, dur."

Tabii ki kimse ona aldırış etmedi ve hatta yumruk atmaya başladılar. İlk yumruğu kimin attığını kim bilebilirdi ama her iki durumda da sunak bir anda ikiye bölündü ve meyve tabakları yere yuvarlandı.

Bunu durdurmasının hiçbir yolu olmadığını görünce

Xie Lian daha fazla mücadele etmeden bir köşeye oturdu ve iç geçirdi. "Ne günah ama."

Sonra ayağının dibine yuvarlanmış küçük bir buharda pişmiş çöreği aldı. Derisinin tozunu aldı ve tam ısırarak üzereydi ki Nan Feng göz ucuyla onu gördü ve hemen tokatlayarak uzaklaştırdı.

"YEME ONU!"

Fu Yao da durdu, sarsılmış ve tiksiniş görünüyordu. "Toprakta yuvarlanmışken nasıl yiyebiliyorsun?!"

Xie Lian bu fırsatı elini kaldırmak için kullandı. "Dur, , dur. Söylemem gereken bir şey var."

İkisini ayırdı ve dostane bir ifadeyle, "Öncelikle, bahsettiğiniz Veliaht Prens Hazretleri benim. Ekselansları daha hiçbir şey söylemedi, bu yüzden birbirinize saldırmak için beni bir silah gibi kullanmayın." Bir an durakladı, sonra ekledi,

"Generallerinizin asla böyle davranacağını sanmıyorum. Siz ikiniz bu kadar uygunsuz davranırsanız, onların itibarını zedellersiniz."

Bu sözler söylendiğinde, diğer ikisinin yüzleri ayırt edilemeyecek şekilde değişti. Xie Lian devam etti, "İkincisi, Siz ikiniz bana yardım etmek için buradasınız, değil mi? Yani beni dinleyen siz misiniz, yoksa sizi dinleyen ben miyim?"

İkilinin "Sizi dinliyoruz" diye cevap vermesi biraz zaman aldı.

Yüzleri "Sizi dinlemek mi?" der gibiydi. Rüyanda görürsün." Xie Lian çoktan tatmin olmuştu. Sonra, *peh!* Ellerini dua etmek için birleştirdi.

"Güzel. Şimdi üçüncü olarak, en önemli şey: eğer bir şey atmanız gerekiyorsa, lütfen yemek yerine beni atın."

Nan Feng sonunda Xie Lian'ın yemek için bir şans umuduyla tuttuğu buharda pişmiş çöreği kaldırdı. Dedi ki, bakarak Sanki daha fazla dayanamayacakmış gibi, "Yere düştüyse, yemeyin!"

Ertesi gün, Küçük Şans Karşılaşmaları Dükkanı'na geri döndük.

Çay ustası, üç kişinin uzaktan yaklaştığını gördüğünde bir kez daha girişte bacaklarını kaldırmış dinleniyordu. Sırtında bambu bir şapka asılı olan hafif, sade beyaz cüppeli xiulian uygulayıcısı önden giderken, iki uzun boylu, siyah giysili genç Arkasında.

Bu uygulayıcı, kollarını kavuşturmuş bir şekilde durgun bir şekilde yürüdü ve yaşlı adamdan daha tembel bir sesle aynı derecede durgun konuştu.

"Dükkân sahibi, üç bardak çay lütfen." Çay ustası gülümsedi. "Geliyorum!"

Sonra kendi kendine düşündü, *o üç aptal adam burada Tekrar. Ne yazık, her biri diğerinden daha güzel görünüyor, ama her biri*

beyinleri bir diğlerinden daha fazla hasar görmüş. Hangi tanrı, hangi hayalet, hangi cennetler? Delirdiğinde, düzgün bir yüzün ne faydası var?

Xie Lian yine de pencerenin yanındaki yeri seçti ve onlar yerleştikten sonra Nan Feng konuştu. "Neden bir şeyleri tartışmak için buraya gelmek zorundayız? İnsanların bizi dinlemeyeceğinden emin misin?"

Xie Lian sıcak bir şekilde cevap verdi, " değil. Diğer insanlar bizi duysa bile umursamayacaklar, sadece deli olduğumuzu düşünecekler."

"..."

Xie Lian, "Üçümüzün birbirimizin zamanını bu şekilde harcamaya devam etmesini önlemek için, her şeyi açıklayalım," dedi. "Şimdi Gece boyunca sakinleştik, aklınıza bir fikir geldi mi?" Fu Yao'nun gözleri parladı ve soğuk bir sesle, "Öldürün onu!" dedi.

"Yok artık!" Nan Feng söyledi.

"Nan Feng, bu kadar kaba olma. Fu Yao yanlış bir şey söylemedi," dedi Xie Lian. "Bu sorunu çözmenin yolu yarattığı öldürmek ama asıl mesele şu ki nereye gideceğiz? Neyi öldüreceğiz? Onu nasıl öldüreceğiz? Ben öneriyorum..."

O anda ana caddeden gong ve davul sesleri geldi ve üçü pencereden dışarı baktı.

Yine o kasvetli ve trajik düğün alayıydı. Adamlar ve atlardan oluşan bu grup enstrümanlarını sonuna kadar üflüyordu, Sanki insanların ne hakkında konuştuklarını duyamayacaklarından korkuyorlarmış gibi bağılıyor ve tezahürat yapıyorlardı.

Nan Feng kaşlarını çattı. "Yujun Dağı çevresindeki insanların artık bu ritüelleri gösteriş için yapmadıkları söylenmiyor mu?"

Bu alay iri yarı, güçlü ve kaslı adamlardan oluşuyordu. Hem yüz ifadeleri hem de kasları gergindi ve alınlarından soğuk terler akıyordu. Sanki bir şenlik taşımıyorlardı ve neşeli bir gelin sedanı değil, hayatlarını erken sonlandıracak bir giyotin. İnsan o sedanda ne tür bir insanın oturduğunu merak ediyordu.

Xie Lian bir an tereddüt ettikten sonra, tam bir şeyleri kontrol etmeyi düşünürken, uğursuz bir rüzgâr eserek sedanın yan tarafındaki perdelerden birini kaldırdı.

Perdenin arkasındaki figür oldukça çökmüş bir şekilde yatıyordu. garip bir pozisyondaydı. Başı garip bir açıyla eğilmişti ve gelin duvağının altında parlak kırmızı dudaklar kıvrılmıştı. aşırı abartılı bir gülümseme. Sedan devrildi ve örtü düşerek onlara doğru bakan bir çift şişkin gözü ortaya çıkardı.

Görünüşe bakılırsa, bu açıkça boynu kırılmış bir kadındı ve şimdi onlara gürültülü ama sessiz bir şekilde gülüyordu.

Belki de sedan taşıyıcıları çok sert sallandığı içindi, ama gelin sedanı hiç de sabit değildi, bu yüzden kadının kafası tümseklerle birlikte zıpladı. Çarpıştılar, çarpıştılar ve bir anda kafa düşüp caddeye yuvarlandı.

Sedanın içinde oturan başsız beden de bir gürültüyle öne doğru düştü ve tüm kişi sedandan dışarı fırladı.

Bölüm 3:

Hayalet Gelin Alıyor, Veliaht Prens Gelin Arabasına Biniyor

SEDAN taşıyıcılarından biri dikkat etmedi ve bir kola bastı. Düşünmeden çılgık attı ve sonra Bir anda tüm düğün alayı kargaşa içinde kaldı. Aman Tanrım, bu adam grubu parlayan kılıçlarını çıkardı!

"Sorun ne?!" diye bağıldılar. Geldi mi?!"

Sokakta bir kargaşa patlak vermişti. Xie Lian yakından baktığında, kafası kopmuş olan cesedin gerçek bir insan değil, bir tahta kukla.

"Çok çirkin!" Fu Yao yine yorum yaptı.

Çay ustası o sırada elinde bakır demlikle geliyordu. Xie Lian dünkü tavrını hatırlayarak sordu: "Dükkân sahibi, dün davul ve gong çalan bir grup insan gördüm ve bugün de aynı şeyi yaptıklarını görüyorum. Ne yapıyorlar? ne yapıyorlar?"

"Kendi arıyorlar," dedi çay ustası.

"Ha ha ha..." Xie Lian şaşırmadı. "Hayalet damadı dışarı mı çekmeye çalışıyorlar?"

"Ne düşünüyorsun?" diye cevap verdi çay ustası. "Kayıp gelinin babası, kızını bulana ve hayalet damadı yakalayana büyük miktarda para ödülü verecek, bu yüzden o grup her gün bütün gün ortalığı karıştırıyor ve kötü bir atmosfer yaratıyor."

Ödülü veren baba, lord olmalı. resmi. Xie Lian o kaba yapılı kafaya bir kez daha baktı Kadın, erkeklerin kuklayı gelin kılığına sokmaya çalıştıklarını biliyordu.

Fu Yao tiksintiyle, "Eğer hayalet damadın yerinde olsaydım, bana böyle çirkin bir şey gönderdikleri için tüm bu topluluğu yok ederdim" dedi.

"Fu Yao, bir ölümsüzün konuşması gerektiği gibi konuşmuyorsun," dedi Xie Lian. "Peki şu göz devirme alışkanlığını düzeltebilir misin? Neden önce kendine küçük bir hedef belirleyip günde sadece beş kez ya da bir şey mi?"

"Günde elli kez ayarlayın, yine de yeterli olmayacaktır!" Nan Feng ekledi.

Tam o sırada, genç bir adam aniden Alay, ve enerjik. Görünüşe bakılırsa lider oydu. Kolunu kaldırdı ve bağırdı, "Beni dinleyin, BENİ DİNLEYİN! Bu Bunu ettirmek tamamen faydasız! Son birkaç gün içinde bu yolculuğu kaç kez yaptık? Hayalet damat hiç ortaya çıktı mı? kendisi mi?!"

Bir grup adam aynı fikirdeydi ve homurdanmaya başladılar, o sırada genç devam etti, "Bence, madem bunu biz başlattık, hemen yapmalı ve Yujun Dağı'na saldırmalıyız. Dağı arayacağız ve o çirkin ucubeyi öldürmek için dışarı sürükleyeceğiz! Ben önden gideceğim. İyi ve cesur adamlar beni takip edebilir, çirkin ucubeyi öldürebilir ve ödülü paylaşırız!"

Başlangıçta sadece küçük ve dağınık sayıda adam onun çağrısına cevap verdi, ancak sesler giderek büyüdü ve yükseldi. Sonunda herkes aynı fikirde kükrüyordu ve şaşırtıcı bir şekilde oldukça muazzam bir güce sahipti.

Xie Lian merak etti, "Çirkin ucube mi? Dükkân sahibi, bahsettikleri çirkin ucube de ne?"

Çay ustası şöyle cevap verdi: "Görünüşe göre hayalet damat Yujun Dağı'nda yaşayan çirkin bir yaratıkmış ve çok çirkin olduğu için hiçbir kadın onu sevmiyormuş. Bu yüzden kalbinde nefret büyümüş ve mutlu günlerini mahvetmek için başkalarının gelinlerini çalmaya başlamış."

Ling Wen Sarayı'ndan gelen parşömen bunu kaydetmemişti. Xie Lian merak etti, "Bu açıklama doğru mu? Spekülasyon değil mi?"

"Kim bilir," diye yanıtladı çay ustası. "Görünüşe göre onu pek çok kişi görmüş; tüm yüzü bandajlarla sarılmış, vahşi gözleri dışarı bakıyor. Nasıl konuşacağını bilmiyor ve sadece bir kurt köpeği gibi hırlayabiliyor. Söylentiler oldukça tuhaf."

"Yüzünün bandajlarla sarılı olması çirkin olduğu anlamına gelmez. Başkalarının görmesini istemeyecek kadar güzel olma ihtimali de var," diyor Fu Yao.

Çay ustasının bir an için nutku tutuldu. "Kim bilir. Her iki durumda da, onu hiç görmedim."

Tam o sırada sokaktan genç bir kızın sesi geldi. "Yapma... onu dinleme, gitme. Yujun Dağı çok tehlikeli bir yer..."

Bir sokak köşesinde saklanırken konuşan kişi, dün gece Nan Yang Tapınağı'nda bereket için dua eden kızdı, Xiao-Ying. Xie Lian onun yüzünü gördüğünde, kendi ağrısını hissedebildi ve bilinçaltında yanağını ovuşturdu.

Genç adam onu görünce yüzünü ekşitti ve onu itti. "Küçük bir kadın ne yapıyor, koca koca adamlar konuşurken araya mı giriyor?"

Xiao-Ying itilip kakılınca biraz korktu ama sonra cesaretini topladı ve kısık bir sesle, "Onu dinlemeyin. İster sahte bir düğün alayı olsun ister dağda arama, hepiniz bu kadar tehlikeli bir şey yaparak kendi ölümünüzün peşinde değil misiniz?"

"Kulağa hoş gelmiyor mu?" diye çıkıştı genç adam. "Bizler kötülüğü yok etmek için hayatlarımızı ortaya koyuyoruz.

Peki ya siz? Bencil ve açgözlü, sahte gelin rolünü oynamayı ve sedana binmeyi reddeden; buradaki insanların yarısı kadar bile cesaretiniz yok, ama şimdi bizi engellemek için mi buradasınız? Ne planlıyorsun?"

Her kelimesinde onu itip kakıyor, herkesin kaşlarını çatmasına neden oluyordu. Xie Lian aşağıya baktı ve çay ustasının konuşmasını duyunca bandajı çıkardı. "Şu Xiao-

Pengtou daha önce o kızı sahte gelini oynaması için ikna etmek istedi, sözleri bal gibi tatlıydı. Ama kız reddetti, o yüzden şimdi yüzünü değiştirdi."

Sokakta, iri yarı bir grup adam da "Orada durup yolumuzu kapatmayın, kenara çekilin!" diye bağırdı.

Xiao-Ying bunu görünce yüzü kıpkırmızı oldu ve gözlerinden yaşlar süzüldü. "Neden... neden böyle konuşmak zorundasın?"

O genç, Xiao-Pengtou, devam etti, "Yanıldım mı? Sana sahte gelini oynamanı söyledim ve sen reddetmedin mi?"

Xiao-Ying, "Bunu yapmaya cesaret edemediğim doğru, ama elbisemi kesmek zorunda değildin..." diye cevap verdi.

Bunu söylediği anda, Xiao-Pengtou anında ayağını yere vurmuş gibi sıçradı. Kadının yüzünü işaret etti ve bağırdı: "Seni çirkin ucube, buradaki insanlara iftira atma! Ben mi? Elbiseni mi yırtayım? Beni kör mü sanıyorsun?! Kim bilir belki de insanlara hava atmak için kendin yapmadın! Sanki yırtık elbiseyle bile senin gibi çirkin bir yüzü görmek isteyen var! Suçu bana atma!"

Nan Feng daha fazla dinlemeye dayanve çay fincanı bir çatırtıyla elinde paramparça oldu. Ancak tam ayağa kalkmak üzereyken beyaz bir siluet yanından geçti. Aynı anda, Xiao-Bir ayak yüksekliğinde zıplayan Pengtou, parmaklarının çatlakları arasından kan damlarken inledi ve yüzünü tutarak kık üstü yere düştü.

Kalabalıktaki hiç kimsenin tam olarak ne olduğunu görme şansı yoktu. çocuk çoktan yere oturmadan önce oldu. İlk başta, çılgına dönenin Xiao-Ying olduğunu düşündüler. Ama ne zaman ki ona baktılar ama aslında onu göremediler. Beyaz giysili bir uygulayıcı geldi ve onu korudu.

Xie Lian ellerini kollarının arasına soktu ve arkasına bakma zahmetine katlanmadı. Xiao-Ying'e mutlulukla sıırttı ve göz göze gelmek için belinden hafifçe eğildi. "Hanımefendi, acaba sizi bir fincan çay için içeri davet etme şerefine nail olabilir miyim?"

Xiao-Pengtou yere yığılmıştı. Ağzı ve Burnu dayanılmaz bir acı içindeydi; sanki çelik bir kırbaçla acımasızca kırılmış gibi tüm yüzü acı içindeydi. Yine de bu uygulayıcı Açıkça silah taşımıyordu ve Xiao-Pengtou adamın nasıl vurduğunu ya da vurmak için ne kullandığını da görmedi.

Sürünerek ayağa kalkmaya çalıştı, sonra kılıcını salladı ve "Bu adam kötü büyü kullandı!" diye bağırdı.

Arkasındaki iri yarı adam grubu "kötü büyü"nü duyduklarında hepsi kılıçlarını salladı. Yine de beklenmedik bir şekilde, Nan Feng aniden eliyle arkadan vurdu ve *çat!* Bir sütun kırıldı ve parçalandı.

Böylesine tanrısal bir güce tanıklık eden iri yarı adamların yüzlerinin rengi anında soldu. Xiao-Pengtou korkuya kapılmasına rağmen inadından vazgeçmedi ve kaçarken onlara bağırdı. "Bugün yenilgiyi kabul edeceğim - siz iyi adamlar nerede nereden geliyorsunuz? İsimlerinizi bırakın, bir gün tekrar görüşeceğiz..."

Nan Feng ona cevap vermeyi bile umursamadı ama hemen yanındaki Fu Yao, "Çok nazik, çok nazik, bu Ju Tapınağı'ndan..." diye cevap verdi.

Nan Feng bir el daha vurdu ve ikisi sessizce tartışmaya başladı. Xie Lian önce küçük kızı içeri davet edip biraz oturmak, meyve çayı ya da başka bir şey ısmarlamak istedi ama gözyaşlarını silerken kendi başına yürüyüp gitti. O çekti, geri çekilen sırtını izledi ve sonra tek başına içeri girdi.

Çay dükkanına girdiğinde çay ustası, "O sütunun parasını ödemeyi unutma," diye azarladı.

Böylece, Xie Lian yerine oturduğunda Nan Feng'e döndü. "O sütunun parasını ödemeyi unutma."

"..." diye yanıtladı Nan Feng.

Xie Lian, "Ondan önce, düzgün işlere odaklanalım," dedi. "Kim bana biraz ruhani güç ödünç verebilir? Ruhani güçlerle bazı bilgileri doğrulamak için iletişim dizisi."

Nan Feng elini kaldırdı ve ikisi birden avuçlarını çırparak son derece basit bir sözleşmeyi bağlayıcı sayarak yemin etti. Böylece, Xie Lian nihayet bir kez daha iletişim dizisine girebildi.

İçeri girer girmez Ling Wen'in şöyle dediğini duydu: "Ekselansları sonunda biraz ruhani güç ödünç almayı başardı mı? Kuzeyde her şey yolunda mı? Gönüllü olan iki küçük savaş görevlisi yardımcı oldu mu?"

Xie Lian başını kaldırdı ve Nan Feng'in daha önce avucuyla kırdığı sütuna baktı. Ardından gözleri kapalı, soğuk ve mesafeli bir ifadeyle dinlenmekte olan Fu Yao'ya baktı. Ardından, "Her iki genç dövüş yetkilisinin de kendine has değerleri var ve her ikisi de yetiştirilmeye değer yetenekler." dedi.

Ling Wen kıkırdadı. "O halde General Nan Yang ve General Xuan Zhen'i tebrik etmeliyiz. Ekselanslarının sözlerine bakılırsa, bu genç savaş görevlilerinin geleceği sonsuz olmalı ve yakında kendileri de yükselecekler."

Çok geçmeden Mu Qing'in sesi soğukkanlılıkla yükseldi. "Bu geziden beni haberdar etmedi, o yüzden boş ver . Her iki durumda da, hiçbir şey bilmiyorum."

Gerçekten de bütün gün iletişim dizisinde gizleniyorsun... diye düşündü Xie Lian.

"Majesteleri," dedi Ling Wen. "Nereye yerleştiniz? Kuzey, General Pei tarafından korunuyor; ona tapanların sayısı çok fazla. Eğer Ekselanslarının herhangi bir ihtiyacı olursa, geçici olarak onun Ming Guang Tapınaklarında kalabilirsiniz."

"Zahmete gerek yok," diye cevap verdi Xie Lian. "Yakınlarda herhangi bir Ming Guang Tapınağı bulamadık, bu yüzden Nan Yang Tapınağına yerleştik. Ling Wen, bu hayalet damat hakkında kısa bir sorum olacak: Daha fazla bilgin var mı?"

"Evet," diye yanıtladı Ling Wen. "Rütbe sonucu az önce sarayım tarafından işlendi. Bu bir gazap."

Bir gazap!

Faniler Âlemi'nde büyük kargaşaya neden olan canavarlar, iblisler ve hayaletlerle ilgili olarak, Ling Wen Sarayı onları yeteneklerine göre sınıflandırdı. Rütbelere : hiddet, kötülük, gazap ve yücelik.

"Şiddet" bir kişiyi öldürür, "kötülük" bir mezhebi katledebilir, "gazap" bütün bir şehri katledebilirdi. En korkunç "üstünlere" gelince, bu dünyaya bir kez doğduklarında, uluslara ve insanlara yıkım getirmeye ve tam bir kargaşa yaratmaya yazgılıydılar Her yerde.

Yujun Dağı'nda saklanan bu hayalet seyis, yücelerden yalnızca bir seviye daha düşük olan bir gazap derecesine sahipti. Bu da onu gören hiç kimsenin zarar görmeden kaçamayacağı anlamına geliyordu.

Xie Lian iletişim dizisinden çıkıp diğer ikisini bu konuda bilgilendirdikten sonra Nan Feng şöyle dedi: "O halde 'çirkin bandajlı erkek' muhtemelen sadece bir söylentidir. Ya da gördüler başka bir şey."

"Başka bir olasılık daha var," dedi Xie Lian. "Örneğin, belirli koşullar altında bu hayalet damat zarara neden olur."

Fu Yao onaylamaz bir tavırla, "Ling Wen Sarayı o kadar verimsiz, sadece bir rütbe bulmak için bu kadar uzun sürüyor. Ne faydası var ki?!"

Xie Lian, "En azından düşmanın gücü hakkında bir fikrimiz var," dedi. "Ancak bu bir gazap olduğu için, hayalet damadın ruhani güçleri çok güçlü olmalı ve sahte bir kukla onu hiç kandıramaz. Eğer onu dışarı çekmek istiyorsak, düğün alayı için kuklalara kamuflaj büyüsü yapamayız ve silah da taşıyamayız. En önemli şey: gelin yaşayan bir insan olmalı."

"Sokakta yem olarak kullanabileceğimiz bir kadın buluruz," dedi Fu Yao.
dedi.

Ancak Nan Feng bu fikri reddetti. "Hayır."

"Neden olmasın?" Fu Yao dedi ki. "İsteksiz olacaklarını mı düşünüyorsun? Onlara bir miktar para verin, o zaman istekli olacaktırlar."

Xie Lian, "Fu Yao, istekli kadınlar olsa bile bu yöntemi kullanmasak daha iyi olur," dedi. "Bu hayalet damat bir Gazap. Herhangi bir aksilik olursa bize bir şey olmaz. Ama gelin kaçırılırsa, uysal bir kadın kaçamaz ya da karşı koyamaz, bu yüzden onun için kesin ölüm olur."

"Eğer kadınları kullanamıyorsak, o zaman erkekleri kullanmak zorundayız." Fu Yao dedi.

Nan Feng dedi ki, "Böyle bir adamı nereden bulacağız? istekli..."

Sözlerini yarıda kesti ve ikisi de birbirlerine baktılar.

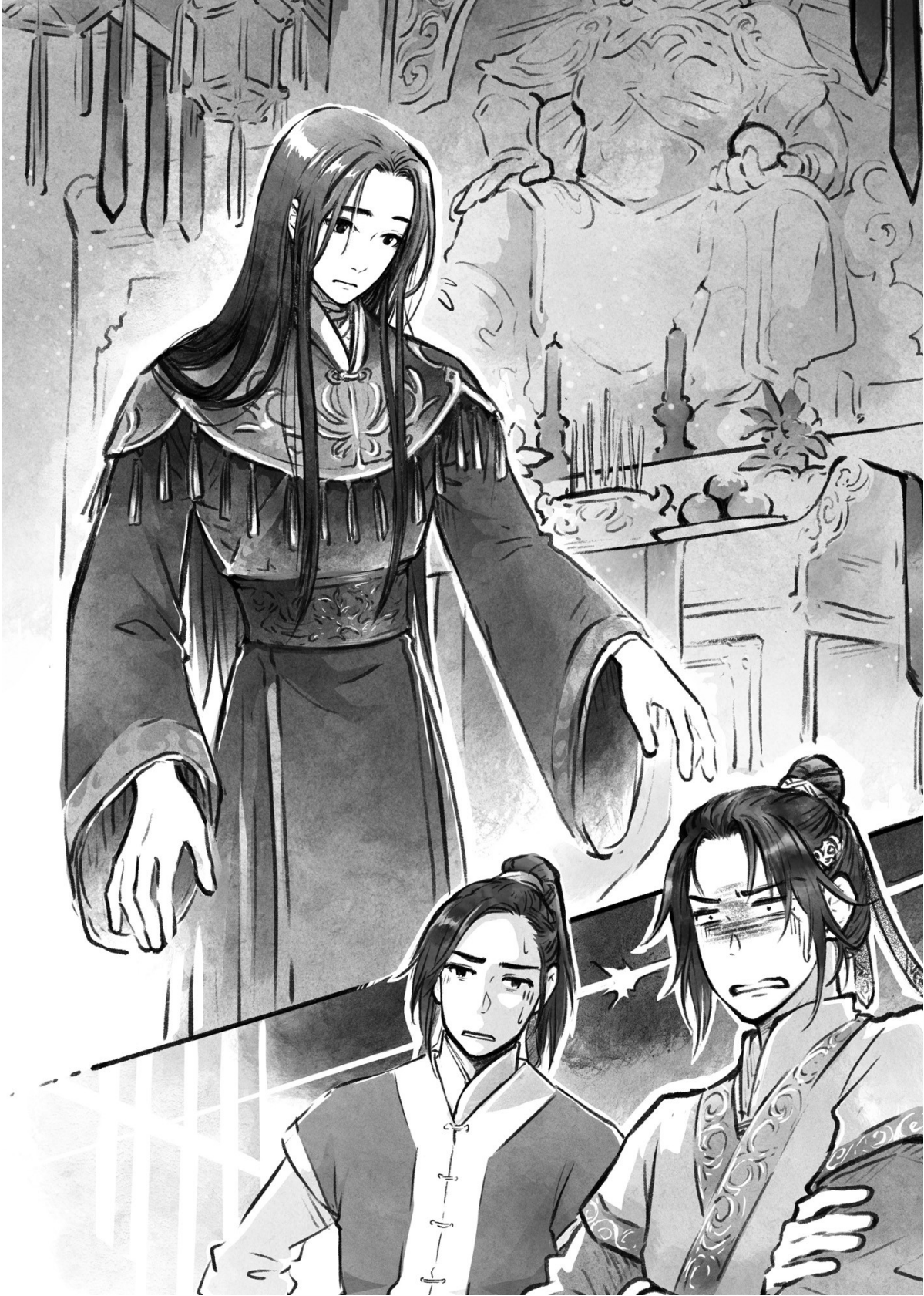
Xie Lian hâlâ orada oturmuş gülümsüyordu. "???"

Gece vakti, Nan Yang Tapınağı.

Xie Lian tapınağın arkasından saçları dökülmüş ve dağınık bir halde çıktı. Tapınağın girişinde nöbet tutan iki kişi ona baktı ve Nan Feng dışarı fırlamadan hemen önce "Siktir!!!" diye küfretti.

Xie Lian bir an suskun kaldıktan sonra, "Bu gerekli miydi?" diye sordu.

Kim bakarsa baksın, onun yumuşak kaşlı, yakışıklı bir adam olduğunu bir bakışta anlayabilirdi. Ancak tam da bu nedenle pek çok kişi, mükemmel derecede iyi ve yakışıklı bir erkeğin bir kadının gelinliğini giymesine tahammül edemezdi. Örneğin Nan Feng buna hiç dayanamadı ve bu yüzden tepkisi bu kadar aşırı oldu.

Xie Lian, Fu Yao'nun hâlâ orada durduğunu ve karmaşık bir bakışla onu bir aşağı bir yukarı taradığını gördü.

"Söylemek istediğiniz bir şey var mı?" diye sordu.

Fu Yao başını salladı. "Eğer ben hayalet damat olsaydım ve birisi bana böyle bir kadın gönderseydi..."

"Tüm kasabayı yok edecektiniz, öyle mi?" Xie Lian sözlerini şöyle bitirdi

Onu.

Fu Yao soğuk bir şekilde, "Hayır, kadını öldürürüm," diye cevap verdi.

Xie Lian gülümsedi. "O zaman sadece şunu söyleyebilirim: Tanrıya şükür ben bir kadın."

Fu Yao dedi ki, "Sanırım... Neden gidip Şimdi size dönüşüm büyüsü öğretmeye istekli herhangi bir göksel yetkili olup olmadığını görmek için iletişim dizisi mi? Bu daha pratik olur."

Kendi özel ihtiyaçları nedeniyle dönüşüm büyüsünü bilen birkaç göksel görevli kesinlikle vardı. Ancak, artık öğrenmek için muhtemelen çok geçti. Diğer tarafta, Nan Feng kasvetli bir yüz ifadesiyle geri döndü. Yemin ettikten sonra çok daha sakindi; hizmet ettiği generalle tamamen aynı olan bir özellikti bu.

Saatin geç olduğunu gören Xie Lian, "Her , peçe açıldığında her şey aynı," dedi.

Fu Yao elini kaldırıp onu durdurduğunda tam örtüyü giymek üzereydi.

", hayalet damadın nasıl zarar verdiğini bilmiyorsun. İnsanlar. Eğer perdeyi kaldırır ve kendini kandırılmış hissederse, bu sadece gereksiz bir belaya yol açmaz mı? Öfke öngörülemez ve olaylar beklenmedik yönlerde gidebilir."

Xie Lian bunun mantıklı olduğunu düşündü, ama bir adım attığında *bir rrrrrip* sesi duydu.

Fu Yao'nun ona aldığı bu kırmızı gelinlik gerçekten ona uymuyordu. İyi.

Bir kadının formu çok daha zarifti. Elbiseyi giydikten sonra, Bel kısmı şaşırtıcı bir şekilde gayet iyiymen, kollarını kaldırması ve ayaklarını kaldırması ciddi şekilde kısıtlanmıştı. Hareket çok geniş olduğunda, cübbe yırtıldı. Tam kumaşın nerede yırtıldığını görmek için her yere bakarken, girişten bir ses geldi Tapınak.

"Affedersiniz..."

Üçü sesin kaynağına ve Xiao'yu gördü. Ying, elinde düzgünce katlanmış beyaz bir cübbe tutarken tapınağın girişinde duruyordu. Onları endişeyle izliyordu.

"Seninle burada tanıştığımı hatırlıyorum, bu yüzden sana tekrar rastlayıp rastlamayacağımı görmek için buraya gelmek istedim..." Xiao-Ying dedi ki. "Bu kıyafetleri ; buraya koyacağım. Dün ve bugün için çok teşekkürler."

Xie Lian tam cevap olarak gülümseyecekti ki birden kendi görünüşünü hatırladı ve insanları korkutmak için konuşmamasının en iyisi olacağına karar verdi.

Ancak beklenmedik bir şekilde Xiao-Ying korkmamakla kalmadı, bir adım daha attı. "Sen... İstersen yardım edebilirim?"

"...Hayır, Hanımefendi, lütfen yanlış anlamayın, bu benim değil," diye açıkladı Xie Lian.

Xiao-Ying hemen cevap verdi, ", biliyorum. Sakıncası yoksa size yardım edebilirim demek istemiştım. Siz... siz hayalet damadı yakalamaya gidiyorsunuz, değil mi?"

Hem sesi hem de ifadesi anında düzeldi. "Kıyafetlerin nasıl dikileceğini biliyorum, yanımda her zaman iğne ve iplik bulundururum, Uygun olmayan herhangi bir yeri düzeltmeye yardımcı olabilirim ve hatta makyaj konusunda bile yardımcı olabilirim - bırakın size yardımcı olayım!"

"..."

İki tütsü zamanı geçti ve Xie Lian bir kez daha tapınağın arkasından başı eğik bir şekilde çıktı. Bu sefer Gelin duvağı çoktan . Nan Feng ve Fu Yao önce bir göz atmak istediler ama sonunda gözlerini dört açmaya karar verdiler. Çağırdıkları sedan zaten tapınağın girişinde bekliyordu ve özenle seçilmiş sedan taşıyıcıları da uzun süredir bekliyordu.

Ayın gizlendiğı ve rüzgârların yükseldiğı bir geceydi. Yepyeni bir gelinlikle süslenmiş olan veliaht prens, parlak kırmızı gelin arabasına bindi.

Gelin arabasının tüm gövdesi parlak kırmızı satenle kaplıydı ve bu saten üzerine renkli ipliklerle "Çiçek Açan Çiçekler ve Dolunay" ve "Ejderha ve Anka Bereket Getirir" sözcükleri işlenmişti. "Son derece iyi bir talih." Nan Feng ve Fu Yao sırasıyla sağda ve solda yer alarak gelin arabasının iki yanına eşlik ediyorlardı. Xie Lian sedanın içinde oturuyor, sedanın taşıyıcılarının hareketiyle birlikte sallanıyordu.

Büyük tahtirevanı taşıyan sekiz sedan taşıyıcısının hepsi seçkin subaylardı. Nan Feng ve Fu Yao, düğün alayı rolünü oynayacak ustaca yetenekli tahtirevan taşıyıcıları bulmak için doğrudan lordun konutuna giderek güçlerini gösterdiler ve ardından Yujun Dağı'nı araştırmayı planladıklarını açıkladılar o gece. Yetkili tek kelime etmeden büyük bir ekip çağırdı, uzun boylu subaylar. Bununla birlikte, ustaca yetenekli olanların seçilmesi ekstra yardım umuduyla değildi. Aksine, gazap hayaleti saldırıya geçtiğinde kaçıp kendilerini koruyabilmeleri içindi. Kendilerini.

Ama aslında onları gizliden gizliye küçümseyen bu sekiz askeri subaydı. Onlar devlet dairesinin bir numaralı uzmanları ve gittikleri her yerde seçkin kahramanların liderleriydiler. Yine de o iki güzel çocuk başlarının üzerinde at sürüyorlardı ve onlara sedan taşıyıcısı olmalarını mı emretmişlerdi? Bu oldukça zgn olduklarını söylemek yanlış olmaz. Efendinin emirleri

Takip edilmeleri gerekiyordu, bu yüzden kalplerindeki küçümsemeyi zorla bastırdılar. Yine de, hayal kırıklığının alevlenmesini önlemek zordu, bu yüzden sık sık kasıtlı olarak bacaklarını sallıyor ya da Bu da sedanın oldukça sarsıntılı sürülmesine neden oluyor. Başkaları bunu anlayamayabilir ama sedanın içinde oturan kişi biraz daha zayıf olsaydı ve daha narin olsalardı, muhtemelen kusarlardı.

Sedan sarsıldı, sarsıldı ve sedanın içindeki Xie Lian'ın hafif bir iç geçirdiğini duydular. Askeri yetkililer içten içe gururlanmaktan kendilerini alamadılar.

Dışarıda Fu Yao soğukkanlılıkla, "Sorun nedir hanımefendi? Nihayet bu yaşta evlendiğiniz için sevinç gözyaşları mı döküyorsunuz?"

Gerçekten de, bir gelin evden ilk kez ayrıldığında, çoğu kişi gelin arabasında gözyaşı döker ve ağlardı. Xie Lian ne yapacağını bilemedi. Gülüyor ya da ağlıyordu ama konuştuğunda sesi sakın ve doğaldı, inişli çıkışlı yolculuktan duyduğu rahatsızlığı belli etmiyordu.

"Hayır. Sadece... Birdenbire bu düğün alayında çok önemli bir şeyin eksik olduğunu fark ettim."

"Neyi özlüyorsun?" Nan Feng sordu. "İhtiyacımız olan her şeyi hazırladık."

Xie Lian gülümsedi. "İki refakatçi hizmetçi." "..."

Dışarıdaki iki kişi birbirlerine baktı, sonra ikisi de bir şey hayal etmiş gibi şiddetle ürperdi.

Fu Yao, "Ailenin fakir olduğunu, hizmetçi alacak parası olmadığını farz et ve bununla başa çık," diye cevap verdi.

", " dedi Xie Lian.

Sedan taşıyan subaylar tüm bu duyduklarında, kıkırdamaktan kendilerini alamadılar. Bununla birlikte, hoşnutsuzluk gerçekten de biraz dağıldı ve biraz daha dostluk gelişerek sedanı çok daha istikrarlı hale getirdi. Böylece, Xie Lian düzgün bir şekilde arkasına yaslandı oturma pozisyonuna geçti ve zihnini dinlendirmek için gözlerini kapattı.

Beklenmedik bir şekilde, çok geçmeden, kulaklarının dibinde aniden bir çocuk kahkahası duyuldu.

Hee hee ha , kee kee chee chee.

Kahkahalar dağın üzerinde dalgalanıyordu, ruhani ve tuhaf. Ancak gelin arabası ne durakladı ne de durdu, yoluna istikrarlı bir şekilde devam etti. Nan Feng ya da Fu Yao bile ses çıkarmadı, ters giden bir şey fark etmemiş gibi görünüyordlardı.

Xie Lian gözlerini açtı ve kısık bir sesle, "Nan Feng, Fu Yao," diye seslendi.

Nan Feng gelin sol tarafından, "Ne oldu?" diye sordu.

Xie Lian, "Bir şey geldi," diye cevap verdi.

O zamana kadar, bu "düğün alayı" yavaş yavaş Yujun Dağı'nın daha derin kısımlarına girmişti.

Sessizlik vahşi doğayı örtüyordu ve ağaçların gıcırtısı ahşap sedan, kırık yaprak ve dalların çıtırtısı , sedan taşıyıcılarının nefes alışları, hepsi bu sessizlikte daha yüksek sesle duyuluyor gibiydi.

Ve o çocuğun kahkahası hala ölmemişti. Bazen Uzaktan, sanki ormanın derinliklerinden geliyormuş gibi, bazen de yakından, sanki sedanın kenarına yaslanmış gibi.

Nan Feng ciddileşti. "Ben hiçbir şey duymuyorum."

Fu Yao da soğuk bir sesle, "Ben de duymuyorum."
dedi.

Bu durumda, sedan taşıyıcılarının herhangi bir şey duymuş olması daha da imkansızdı.

Xie Lian, "Demek bilerek sadece benim duymama izin veriyor," dedi.

Sekiz subay kendilerini dövüş sanatlarında uzman olarak görüyordu ve ayrıca hayalet damadın gelin almasının bir düzeni olmadığını düşünüyorlardı, bu yüzden bu gece eve elleri boş döneceklerinden emindiler ve en ufak bir korkuya kapılmadılar. Ancak her nedense, daha önceki kırk kadar subay

Gizemli bir şekilde kaybolan gelini teslim etmek aniden akıllarına geldi ve bazılarının alnında soğuk terler belirdi.

Xie Lian bazılarının adımlarında duraksadığını ve "Durmayın. Hiçbir sorun yokmuş gibi davranın."

Nan Feng el sallayarak etmelerini işaret etti. Xie Lian daha sonra, "Şarkı söylüyor." dedi.

"Ne şarkı söylüyor?" Fu Yao sordu.

Xie Lian çocuğun sesini dikkatle dinledi, sonra her sonra bir duraklama yaparak mısıraları tekrarladi. "Yeni gelin, yeni gelin, kırmızı gelin arabasında yeni gelin..."

Gecenin sessizliğinde, biraz yavaş olan sesi netti. Ama açıkça okuyan o olsa da, sanki o sekiz kişi Askerler, Xie Lian'la birlikte bu tuhaf tekerlemeyi söyleyen küçük bir bebeğin sesini duyuyor ve kanları donuyordu.

Xie Lian devam etti, "Gözyaşlarıyla dolup taşan, tepeleri aşan, ... gelin duvağının altındaki.. hayalet damat... hayalet damat mı? Yoksa ne?"

Bir süre durakladıktan sonra Xie Lian, "Hayır. Sürekli gülüyor. Artık net duyamıyorum."

Nan Feng kaşlarını çattı. "Bu ne anlama geliyor?"

Xie Lian, "Tam olarak duyduğun anlama geliyor," dedi. "Sedanın içindeki geline sadece ağlamasını ve gülümsememesini söylemek için."

"Demek istediğim, bu yaratığın koşup size böyle ipuçları vermesinin anlamı ne?" Nan Feng söyledi.

Her zaman karşıt görüşe sahip olan Fu Yao, "İpucu vermiyor olabilir. Kasıtlı olarak tersini teşvik etmeye çalışıyor olması da mümkündür ve yalnızca gülümsemek kişiyi güvende tutabilir ve ama amacı insanları kandırıp ağlatmak. Geçmişteki gelinlerin bu şekilde kandırılıp kandırılmadığını söylemek zor."

"Oh, Fu Yao, yolda böyle bir ses duyunca, herhangi bir Normal bir gelin korkudan öldü. Nasıl gülümseyebilirler ki?" dedi Xie Lian. "Ayrıca, ağlasam da gülümsesem de en kötü ne olabilir ki?"

"Kaçırılmak," dedi Fu Yao.

"Bu akşamki gezintimizin amacı da bu değil mi?" Xie Lian sordu.

Fu Yao'nun burnundan sert bir koku geldi ama itirazlarını durdurdu.

Xie Lian sözlerine şöyle devam etti: "İkinize de söylemem gerektiğini düşündüğüm bir şey daha var."

"Ne?" Nan Feng sordu.

Xie Lian, "Gelin arabasına bindiğimden beri gülümsüyorum," dedi.

"..."

Tam o konuşurken, sedanın gövdesi aniden eğildi.

Dışarıda sekiz subay arasında aniden bir kargaşa oldu ve gelin arabası tamamen durdu.

Nan Feng, "PANİK YAPMAYIN!" diye bağırdı.

Xie Lian başını hafifçe kaldırdı. " oluyor?"

Fu Yao soğukkanlılıkla cevap verdi, "Yok bir şey. grup canavarla karşılaştık, hepsi bu."

Tam cevap verirken, Xie Lian kurtların keskin ulumasının gece göğünü deldiğini duydu.

Bir kurt sürüsü yolu kapatıyordu!

Xie Lian ne kadar düşünürse düşünsün bu normal gelmiyordu. "Hızlı bir soru. Yujun Dağı'nda sık sık kurtlar dolaşır mı?"

Sedanı taşıyan subaylardan biri şöyle cevap verdi: "Bu daha önce duyulmamış bir şey! Bu nasıl Yujun Dağı?!"

Xie Lian kaşlarını kaldırdı. "Mn, o zaman doğru yere geldik."

Bunlar sadece dağların vahşi kurtlarıydı; ne Nan Feng ve Fu Yao'ya ne de yıllarını tehlikenin kıyısında yuvarlanarak geçirmiş bu askerlere bir şey yapabilirlerdi. Sadece hepsi daha önce o tuhaf ve ürkütücü tekerlemeyi çözmeye odaklanmıştı, bu yüzden bu kadar şaşırılmışlardı.

Gecenin karanlığında ormanın derinliklerinden çift çift yeşil kurt gözleri parladı. Birbiri ardına aç kurtlar yavaşça ormanın içinden çıkarak etraflarını sardı.

Ancak, insanın görebildiği ve vurabildiği canavarlarla yüzleşmesi, ne duyabildiği ne de dokunabildiği bir yaratıkla yüzleşmesinden çok daha iyiydi. Ve böylece, grup ellerini ovuşturmaya ve yumruklarını sıkmaya başladı, öldürmeye hazırıldılar.

Ancak, iyi kısım henüz gelmemişti. Sonrasında ne oldu? Kurtların hemen arkasından hışırtı ve çatırtı sesleri geliyordu; hayvanlara benzeyen ama tam olarak benzemeyen, insanlara benzeyen ama benzemeyen bir dizi tuhaf ses.

Bir subay telaşla haykırdı, "Ne... bu da ne?!"
Bu şey de ne?!"

Nan Feng de lanet okudu. Xie Lian bir şey olduğunu biliyordu beklenmedik bir şey oldu ve ayağa kalkmaya çalıştı. "Şimdi ne oldu?"

Nan Feng hemen cevap verdi, "Dışarı çıkma!"

Xie Lian henüz elini kaldırmıştı ki sedan, sanki bir şey sedanın kapısına bastırılmış gibi şiddetle sarsıldı. Başını eğmedi ama gözlerini hafifçe indirdi ve altından Gelin duvağının arkasında siyah bir şeyin başının arkasını gördü.

Gerçekten de sedana tırmanmıştı!

Yaratık sedan kapısına kafa üstü çakıldı ama ardından dışarıdaki adam tarafından zorla dışarı sürüklendi. Nan Feng

sedanın önünde küfretti. "Kahretsin, bu bir binu!"

Xie Lian, bunun bir binu olduğunu duyduğu anda bunun düpedüz sıkıntılı olacağını anlamıştı.

Ling Wen Sarayı'nın değerlendirmesine göre, binu vahşi olarak nitelendirilmeyi bile hak etmeyen yaratıklardı. İddiaya göre, Binu bir zamanlar insandı. Ancak şu anki görünüşlerine bakılırsa, insan olarak kabul edilseler bile, deforme olmuş insanlar olacaktı. Kafaları ve yüzleri vardı ama yüz hatları dağınık ve belirsizdi. Onlar Kolları ve bacakları vardı ama yürüyemeyecek kadar zayıflardı. Ağızları ve dişleri vardı ama ne kadar ısırırlarsa ısırırsınlar kimseyi öldüremiyorlardı. denediler.

Ancak, eğer bir seçenek olsaydı, herkes bu yaratıklar yerine daha korkunç olan vahşi ya da kötü niyetli hayaletlerle karşılaşmayı tercih ederdi.

Bunun nedeni, binu'nun genellikle diğer canavarlar, iblisler ve hayaletlerle aynı anda ortaya çıkmasıydı. Av, düşmanla savaşırken dikkati dağıldığında, aniden ortaya çıkar ve yorulmak bilmeyen, rahatsız edici uzuvları, yapışkan ve yapışkan vücut sıvıları ve avlarını yapışkan şeker gibi dolaştırmak için bitmek bilmeyen yoldaş takviyeleri. Savaş güçleri son derece yüksek olsa da Düşük, çünkü canlılıkları son derece inatçıydı ve genellikle büyük gruplar halinde ortaya çıkıyorlardı, onlardan kurtulmak imkansızdı ve hepsini hızlı bir şekilde öldürmek de çok zordu. Yavaş yavaş gücünüzü tüketirler ve ayağınız takılır. Bu örnek Dikkatsizlik, düşmanınızın beklediği fırsat, sonunuzu getirebilir.

Ve av diğer canavarlar, iblisler ve hayaletler tarafından öldürüldüğünde, binu daha güçlü varlıkların yedikten sonra geriye kalan kırık uzuvlarını toplardı. Büyük bir zevkle yerler ve delikler ve artıklarla dolu kemikleri kemirirlerdi.

Bu gerçekten de çok iğrenç bir yaratıktı. Herhangi bir göksel için tek yapmaları gereken ruhani ışıklarını serbest bırakmak ve silahlarını çağırmaktı ve bu yaratıklar

korku içinde geri çekilirdi. Ancak Orta Mahkeme'nin küçük memurları için bu yaratıklar son derece can sıkıcıydı.

Fu Yao tiksintiyle tükürdü, "*Nefret* ediyorum. Nefret ediyorum. Şeylerden. Ling Wen Sarayı onların burada olduğundan bahsetti mi?"

"Hayır," dedi Xie Lian.

"O zaman onlara ne için ihtiyacımız var?!" Fu Yao haykırdı.

"Kaç kişi geldi?" Xie Lian sordu.

"Yaklaşık yüz, muhtemelen daha fazla!" Nan Feng cevap verdi. "Sakın dışarı çıkma!"

Binu gibi yaratıklar sayıca güçlüydü ve bir düzineden fazlasını idare etmek zaten çok zordu. Yüzden fazla mı? Bu onları ölüme sürüklemek için fazlasıyla yeterliydi. Genellikle İnsanların yoğun olarak yaşadığı bölgelerde kalmayı tercih ediyordu; Yujun Dağı'nda bu kadar çok insan olacağını hiç tahmin etmemişti. Xie Lian süre düşündükten sonra kolunu hafifçe kaldırdı ve bileğinin yarısının bandajla sarılı olduğunu gördü.

" et," dedi.

Bu iki kelime anda, o beyaz Bandaj aniden bileğinden canlı gibi kendi kendine kaydı ve gelin arabasının perdesinden dışarı uçtu.

Xie Lian sedanın içine oturdu ve nazikçe talimat verdi: "Onları boğarak öldürün."

Gecenin karanlığında, sanki bir engerek yılanının beyaz silueti aniden ortaya çıktı.

O beyaz ipek bant Xie Lian'ın bileğini saran bir bandaj gibi davrandığında, sadece birkaç metre uzunluğundaymış gibi görünüyordu. Yine de böyle şeytani bir şekilde katlederken yıldırım hızıyla, sanki sonsuzmuş gibiydi. Kesintisiz bir dizi çatlama sesinin ardından, düzinelerce vahşi kurt ve binu bir anda boyunlarını büktü!

Nan Feng'in etrafını saran altı binu anında yere düşerek öldü. Bir el darbesiyle vahşi bir kurdu uçurdu, Gardını bir kez bile düşürmedi. İnançsızlıkla sedana doğru bağırdı, "O şey de neydi?! Onu manipüle edemeyeceğini söylememiş miydin? ruhani güçleri olmayan ruhani cihazlar mı?!"

Xie Lian, "Her zaman istisnalar vardır..." diye yanıtladı.

Nan Feng öfkелendi ve sedanın kapısını tokatladı. "Xie Lian! O şeyin ne olduğunu hemen açıkla!! O şey...?"

Tokadı neredeyse tüm sedanı tamamen kırıyordu. Xie Lian elini hızla kaldırarak kapıya dayanmak zorunda kaldı ve hafifçe şaşırdı. Nan Feng'in konuşma şekli aslında ona Feng Xin'in kızgın olduğu zamanlardaki hatırlatıyordu. Nan Feng daha fazla şey söylemek üzereydi ki, aniden askerlerin feryatları duyuldu mesafe.

Fu Yao buz gibi bir sesle, "Söyleyecek bir şeyiniz varsa, önce bu dalgayla savaştıktan sonra söyleyin!" dedi.

Başka seçeneği olmayan Nan Feng, insanları kurtarmak için acele etmek zorunda kaldı.

Xie Lian hemen kendini toparladı ve "Nan Feng, Fu Yao, önce siz gidin" diye emretti.

Nan Feng kafasını çevirdi. "Ne?!"

Xie Lian şöyle açıkladı: "Eğer siz sedanın etrafında olursanız, yaratıklar gelmeye devam edecek ve savaş asla bitmeyecek. Önce adamları götürün; ben geride kalıp damadı karşılayacağım."

Nan Feng tekrar küfretmek üzereydi. "Tek olacaksın..."

Ancak Fu Yao soğuk bir şekilde, "O ipek bandını kontrol edebilir, bu yüzden şimdilik hiçbir şey olmayacak. Eğer ayak sürüyecek vaktin varsa, neden önce bu grubu halletmiyorsun, sonra geri gelip yardım etmiyorsun? Ben gidiyorum."

Evet, kesinlikle hızlı ve kaygısızdı, hiç düşünmeden, tek bir adım bile atmadan gitti. Nan Feng dişlerini sıktı,

Fu Yao'nun söylediklerinin doğru olduğunu bildiği için orada bulunan subaylara döndü.

"Önce benimle gel!"

Gelin arabasından ayrıldıktan sonra, kurt sürüsü ve Binu hâlâ onları rahatsız ederken, kavgaya yeni bir dalga katılmamıştı. Her ikisi de dörder subaya eşlik etti ve yolda Fu Yao nefretle tükürürken dövüştü.

"Buna inanamıyorum. Eğer ben olmasaydım..."

Konuşmasının ortasında durdu. İkisi göz göze geldi ve bakışları tuhaftı. Fu Yao sözlerini yuttu ve başını başka yöne çevirdi, hem geçici olarak durdu hem de konuyu açmadı. Sonra aceleyle ilerlemeye devam ettiler.

Gelin arabasının etrafında cesetler yere saçılmıştı.

İpek bant Ruoye ileri atılmış olan her kurt ve binuyu çoktan boğmuştu. Uçarak geri geldi ve kendi kendine Xie Lian'ın bileğine yavaşça sarıldı. Xie Lian sedanın içinde oturuyordu Sessizce, sonsuz karanlık ve ağaç denizinin hışırtısıyla çevrili.

Birdenbire her şey sessizleşti.

Rüzgârın sesi, ağaç denizinin sesi, şeytani yaratıkların uluması ve kükremesi, sanki bir şeyden korkuyorlarmış gibi hepsi bir anda ölümcül bir sessizliğe gömüldü.

Ve sonra, çok yumuşak bir kıkırdama duydu. Bir erkeğe ama aynı zamanda bir gence benziyordu. Xie Lian sakın ve sessiz bir şekilde oturdu.

İpek bant Ruoye sessizce elini çevreliyordu ve her an saldırmaya hazırdı. Eğer gelen kişi öldürme aurasının izini gösterirse, anında, on kat güçle vahşice karşılık verecekti.

Ancak beklenmedik bir şekilde, gelen şey beklenen saldırı ya da öldürme niyeti değil, başka bir şeydi.

Gelin sedanının perdesi hafifçe kaldırıldı ve Xie Lian parlak kırmızı duvağın altından kişinin ona bir el uzattı.

Parmaklar iyi tanımlanmıştı. Üçüncü parmağa kırmızı bir ip bağlanmıştı ve bu uzun, ince, adil elde parlak ve renkli bir yakınlık düğümü gibi görünüyordu.

Elini versin mi, vermesin mi?

Xie Lian soğukkanlılığını korudu. Henüz karar vermemişti: Dik ve hareketsiz oturmaya devam mı etmeliydi, yoksa korkmuş ve ne yapacağını şaşırılmış bir gelin gibi davranıp geri mi kaçmalıydı? Ancak bu elin sahibi oldukça sabırlıydı ve inanılmaz derecede iyi huyluydu. Xie Lian hareket etmediği için el de hareket etmedi ve sanki onun cevabını bekliyordum.

Bir an sonra, sanki bir şey onu kontrol altına almış gibi, Xie Lian elini uzattı.

Ayağa kalktı, sedana inmek için perdeyi kenara itmeye hazırdı, ama adam çoktan harekete geçmiş, kırmızı perdeyi kaldırmıştı. Onun için perde. Gelen adam elini tuttu ama çok fazla sıkmadı, sanki onu incitmekten korkuyormuş gibi, bir şekilde azami özen gösteriyormuş izlenimi veriyor.

Xie Lian başını eğdi ve adamın onu yavaşça sedanın dışına çıkarmasına izin verdi. Peçenin altından, Xie Lian ayaklarının dibindeki ipek bantlı Ruoye'nin boğduğu bir kurdun cesedi. Aklına bir fikir geldi ve Xie Lian hafifçe sendeleyerek öne doğru düştü. endişeli bir nefes.

Adam hemen uzanıp onu yakaladı.

Xie Lian da adamın yardım kolunu yakalamak için elini bükte ve soğuk bir şey hissetti. Adamın bileklerinde bir çift gümüş vambrace olduğu ortaya çıktı.

Vambrace'ler ilkel dekoratif desenleriyle son derece güzeldi. Üzerlerine akçaağaç yaprakları, kelebekler ve vahşi hayvanlar işlenmişti, oldukça gizemli ve oldukça farklıydılar. Orta Ovalar'dan herhangi bir şey, daha çok yabancı kabilelerin antik eserlerine benziyordu. Vambraces cilalı ve rafine görünüyordu, adamın bileklerine kilitlenmiş.

Buz gibi soğuk gümüş ve bembeyaz eller. İkisinde de yaşamdan eser yoktu ama şeytani, öldürücü bir aura taşıyorlardı.

Xie Lian'ın daha önce takılıp düşmesi bir aldatmacaydı; gelen bu adamı test etmeyi aklına koymuştu. Ruoye durgun bir şekilde

Düğün cübbesinin geniş kolları her an saldırmaya . Ancak adam sadece elini tuttu ve onu ileriye doğru yönlendirdi.

Xie Lian bilerek son derece yavaş yürüdü. Bunun nedeni şuydu: Birincisi, peçe takılı olduğu için yolu net göremiyordu ve ikincisi, zaman kazanmak istiyordu. Ancak bu diğer kişi onun hızına ayak uydurdu ve onunla birlikte yavaşça yürüdü, diğer kolu sanki Xie Lian'ın tekrar tökezleyeceğinden korkuyormuş gibi arada bir ona destek oluyordu.

Xie Lian ne kadar tetikte olursa olsun, kendisine bu şekilde davranılması karşısında düşünmeden edemedi: *Eğer gerçek bir damat olsaydı, o zaman gerçekten de çok nazik ve düşünceli biri olurdu.*

Sonra aniden son derece yumuşak bir çınlama sesi duydu. İkilinin attığı her adımda bu ses keskin bir şekilde çınılıyordu. Tam bu sesin ne olabileceğini düşünürken, birden etraftan vahşi hayvanların alçak, bastırılmış hırıltıları duyuldu.

Vahşi kurtlar!

Xie Lian hafifçe sarsıldı ve ipek bant Ruoye aniden bileğini sıkıca sardı.

Ancak beklenmedik bir şekilde, hiçbir şey yapamadan, elini tutan adam onu teselli edercesine elinin arkasına hafifçe vurdu ve endişelenmemesini söyledi. İki dokunuş o kadar yumuşaktı ki pratikte nazik olarak adlandırılabilirlerdi. Xie Lian biraz etkilenmişti. şaşırdı ama alçak hırıltılar çoktan bastırılmıştı. Xie Lian dikkatle dinlediğinde, aniden bu vahşi kurtların hırlamadığını, inlediğini fark etti.

Korkunun doruğuna ulaşmış ve ölümden önce mücadele ederken hareket edemeyen hayvanların iniltileriydi bunlar.

Şimdi bu adamın kim olduğuna dair merakı da artmıştı. Önce bakmak için perdeyi kaldırmak ve diğer her şey için daha sonra endişelenmek istedi, ancak bunun şu anda en iyi hareket tarzı olmadığını biliyordu.

an. Bu yüzden sadece kırmızı örtünün altındaki çatlaktan bakabildi, görüşü sınırlıydı ve büyük resmi kaçırdı. Tek şey

Gördüğü, canlı kırmızı bir cübbenin alt kenarıydı. Kırmızı cübbenin altında bir çift siyah deri çizme vardı ve ağır ağır yürüyordu.

Siyah deri çizmeleri uzun, ince bacaklarını sıkıca sarmış, yürürken son derece güzel görünüyorlardı. Siyah çizmelerin yanlarında iki ince gümüş zincir sallanıyordu ve Her adımda gümüş zincirler sallanıyor, şingirdiyor ve kırışıyor, kulağa son derece hoş geliyordu.

Adımları bir gencin adımları gibi soğukkanlı ama hızlıydı. Bununla birlikte, her adımı da kendinden emindi, sanki hiçbir şey onun yoluna çıkamazdı. Eğer biri onu engellemeye cüret ederse, onu ederdi. nedenle, Xie Lian bu karakterin tam olarak kim olduğunu tam olarak söyleyemedi.

Tam derin düşüncelere dalmışken, yerdeki unutulmaz beyazlıktaki bir şey aniden görüş alanına girdi.

Bir kafatasıydı.

Xie Lian'ın adımları bir an için duraksadı.

Kafatasının yerleştirilme şeklinin yanlış olduğunu hemen anlayabildi. Burası açıkça bir büyü oluşumunun bir noktasıydı ve hareket ettirilirse, muhtemelen tüm büyü anında bu noktaya saldıracaktı. Ancak gencin adımlarına bakılırsa, sanki hiç burada bir şey olduğunu fark etti. Xie Lian tam onu uyarıp uyarmayacağını düşünüyordu ki trajik bir *çatırtının* keskin sesini duydu! Genç adam aşağı indi ve kafatasını anında ezerek toza dönüştürdü.

Ve sonra, hiçbir şey hissetmemiş gibi, o toz yığınınca kayıtsızca basarak .

Xie Lian'ın nutku tutulmuştu. "..."

Tek bir adımla, tüm büyüü ezerek boşa giden bir toz yığınınca dönüştürdü...

Tam o sırada, gencin adımı durakladı. Xie Lian gerildi, harekete geçip geçmeyeceğini merak ediyordu ama genç adam Xie Lian'a rehberlik etmeye devam etmeden önce sadece bir an durdu. Birkaç adım sonra

adımlarını atarken, birden yukarıdan sanki yağmur damlaları bir şemsiyenin yüzeyine vuruyormuş gibi pıt pıt sesler gelmeye başladı. Meğer o genç bir şemsiye açmış ve ikisinin de başının üzerine kaldırmış.

Zamanı olmamasına rağmen, Xie Lian onun gerçekten de çok düşünceli olduğunu içten içe övmekten kendini alamadı. Fakat aynı zamanda çok da meraklıydı.

Yağmur mu yağıyor?

Mistik kara dağda, uçsuz bucaksız vahşi doğanın içinde, çok uzaklarda bir yerlerde kurtların uzun ulumaları duyuluyordu. Belki de dağda az önce bir katliam gerçekleştiği içindi, ancak hafif kan kokusu hala dağın tepesinde dolaşıyordu. soğuk, buz gibi hava.

Bu durumla ilgili her şey son derece ürkütücüydü, ama Genç adam bir elinde onu, diğerinde şemsiyeyi tutarak ağır ağır yürüyor, sebepsiz yere romantik ve derin bir sevgi dolu görünüyordu.

O garip yağmur garip bir şekilde geldi ve garip bir şekilde sona erdi. Şemsiyeye çarpan yağmur damlalarının damlama sesinin sona ermesi ve gencin de durması uzun sürmedi. Şemsiyeyi bir kenara bırakmış gibi görünüyordu, aynı zamanda nihayet Xie Lian'ın elini bıraktı ve bir adım daha yaklaştı.

Yol boyunca kendisinininkini tutan el, örtünün bir köşesini usulca katladı ve yavaşça yukarı doğru kaldırdı.

Xie Lian başından beri bu anı bekliyordu. Kıpırdamadan durdu ve yapışkan kırmızı perdenin yavaşça yukarı çekilmesini izledi

-

İpek bant dışarı fırladı!

Bunun nedeni gencin ölümcül bir aura yayması değil, daha ziyade yakalanması gerektiği: önce onu yakalayın, sonra konuşun!

Yine de beklenmedik bir şekilde, ipek bant Ruoye uçup bir rüzgar esintisiyle birlikte, o parlak kırmızı örtü genç kızın yüzünü terk etti.

önce yukarı, sonra aşağı sallandı. Xie Lian kırmızı cüppeli gençten geriye kalan gölgeyi görmeye fırsat bulamadan, Ruoye onu vurmuştu.

Gençlik binlerce gümüş kelebeğe dönüştü ve parıldayan gümüş yıldızlardan oluşan bir esintiyle etrafa saçıldı.

Bunun için uygun bir zaman olmasa da, Xie Lian birkaç adım geri sonra huşu içinde iç geçirmekten kendini alamadı. Bu manzara gerçekten de fantastik bir rüya kadar güzeldi.

Tam o sırada, bir gümüş kelebek gözlerinin önünden yanırlıkla uçtu. Ancak daha yakından bakmaya çalıştığında, o tek gümüş kelebek kanat çırpı
Kelebeklerin girdabına katılmadan önce iki kez etrafında döndü, geceye uçmak için kanatlarını çırparken gökyüzünü saran gümüşün bir parçası haline geldi.

Xie Lian kendine gelene kadar epey zaman geçti ve merak etti:
"Hayalet damat o genç miydi?"

Ona göre, o öyle düşünmüyordu. Eğer Yujun Dağı'ndaki kurtlar onun astlarıysa, neden bu kadar korkmuş görünsünler ki? onu görünce? Ve yoldaki o büyülü dizi hayalet damat tarafından kurulmuş , yine de onu öyle rahatça... ezdi ki.

Düşündükçe bu durum daha da . Ama sonra Xie Lian Ruoye'yi omzunun üzerinden attı ve *"Her neyse,"* diye düşündü. *Yoldan geçen biri de olabilir. Şimdilik bunu bırakıp elimizdeki meseleye odaklanacağım.*

Ama etrafı taradıktan sonra, *eh'ledi.* Çok uzakta olmayan bir bina olduğu ortaya çıktı, orada kasvetli bir şekilde duruyordu.

O genç onu buraya getirdiğinden ve bu bina bu büyü dizisinin içine özenle gizlendiğinden beri, Xie Lian içeri girip bir göz atması gerektiğine karar verdi.

Xie Lian birkaç adım attı, sonra aniden durdu. Bir süre sonra düşüncesiyle geri döndü ve yerden örtüyü aldı. Tozunu aldı ve binaya doğru ilerlemeye devam etmeden önce elinde tuttu.

Bu bina kırmızı duvarları olan uzun bir yapıydı, tuğlalar ve ahşap oldukça benekli görünüyordu, tıpkı yaşlı bir yerel kasaba gibi tapınak. Ancak Xie Lian'ın deneyimlerine göre bu tasarım büyük olasılıkla bir dövüş tanrısı tapınağıydı. Kafasını kaldırıp baktığında girişin tepesine çivilenmiş büyük, sağlam metal kelimeleri gördü: "Ming Guang Tapınağı."

Kuzeyin Savaş Tanrısı General Ming Guang, aynı zamanda Ling Wen'in iletişim dizisinde bahsettiği ve kuzeyde kendisine bolca tapınılan General Pei'ydı. Kuzeyde bolca tapınılan Yakınlarda herhangi bir Ming Guang Tapınağı bulamadı, ancak bir Nan Yang Tapınağı buldu. Yujun Dağı'ndaki Ming Guang Tapınağı'nın uzun zamandır bir büyü dizisi tarafından kilit altında tutuluyordu. Bu hayalet damadın General Ming Guang ile bir ilgisi olabilir miydi?

Ancak bu General Ming Guang, başarıdan başarıya koşan, kudretli ve ulaşılmaz büyük bir ilahi yetkiliydi. Ayrıca, kuzeydeki statüsü çok güvenliydi. Şahsen, Xie Lian böyle bir ilahi görevlinin Hayalet damat gibi kötü niyetli bir yaratıkla bağlantı. Birinin üssünün kötü niyetli bir yaratık tarafından ele geçirilmesi garip değildi Birinin bilgisi olmadan; gerçeğin ne olduğunu bekleyip görmesi gerekiyordu.

Tapınağa doğru yürüdü ve kapılar kapalıydı ama kilitli değildi, bu yüzden ittiğinde açıldılar. Kapıları ittikten sonra garip bir koku duyularına saldırdı.

Yıllardır ziyaret edilmemiş bir yerin tozlu havasından ziyade hafif bir çürüme kokusu vardı.

Xie Lian kimse girmemiş gibi görünsün diye kapıları arkasından kapattı ve eşiği geçerek tapınağa girdi. Büyük salonun ortasında bir dövüş tanrısı heykeli vardı, doğal olarak Kuzey'in Savaş Tanrısı, General Ming Guang. Heykeller, kuklalar ve portreler gibi insansı nesneler kötülük aurası tarafından kolayca lekelenabiliyordu. Bu nedenle, Xie Lian'ın yaptığı ilk şey yukarı çıkmak oldu. ve bu savaş tanrısı heykeline yakından bakın.

Bir süre inceledikten sonra vardığı sonuç şuydu: bu ilahi heykel zarif bir şekilde yontulmuştu. Kutsal bir kılıç kullanıyor ve Yeşim taşından bir kemer takıyordu, görünüşü yakışıklıydı ve heybetli bir duruşu vardı. Herhangi bir sorun yoktu ve çürüme kokusu da bu ilahi heykelden gelmiyordu. Böylece Xie Lian bunu aklından çıkardı ve büyük salonun arka tarafına doğru ilerlemeye başladı.

döndüğünde, Xie Lian tamamen dondu ve göz bebekleri küçüldü.

Parlak kırmızı gelinlikler giymiş, başları duvaklarla örtülü bir grup kadın önünde dimdik duruyordu.

Bu kadınlardan hafif bir çürük kokusu yayılıyordu.

Xie Lian çabucak kendini toparladı ve saymaya başladı. Bir, iki, üç, dört... ta ki on yediye kadar sayana kadar.

Onlar Yujun Dağı bölgesinde kaybolan yedi gelindi!

Bazı gelinliklerin kırmızısı solmuştu, cübbeler son derece eski ve yırtık pırtık görünüyordu, bu yüzden onların kaybolan ilk gelinler olduğunu varsaydı. Gelinlerden bazıları hâlâ yepyeni gelinlikler giyiyorlardı ve stilleri de yeniydi. Yaşlanmış, çürümüş ceset kokusu hâlâ çok hafifti. bunlar yakın zamanda kaybolanlar olmalı. Xie Lian bir an düşündükten sonra gelinlerden birinin duvağını kaldırdı.

Parlak kırmızı örtünün altında trajik derecede solgun bir yüz vardı, o kadar beyazdı ki belli belirsiz yeşil renkte parlıyordu. Işığın yumuşak ışığıyla üzerinde parlayan ay, oldukça dehşet vericiydi. Ama işin en korkunç yanı, bu kadının yüzündeki kaslar ölümle buruşmuşken, yüzünde kaskatı bir gülümsemenin asılı durmasıydı.

Xie Lian bir sonraki kadının örtüsünü kaldırdı ve aynı kıvrık dudaklarla karşılaştı.

Bütün bir bina ölü insanlarla doluydu ve hepsi de düğün kıyafetleri giymiş, yüzlerinde gülümsemeler vardı.

O çocuğun söylediği tuhaf tekerleme Xie Lian'ın kulaklarında yeniden çınlıyor gibiydi: *Yeni gelin, yeni gelin, yeni gelin Kırmızı gelin arabası... Tepeleri aşan gözyaşları... Gelin duvağının altından gülümseme...*

Birden tapınağın dışından garip bir ses geldi.

Gerçekten de garip bir sestti. O kadar garipti ki tarif etmek zordu: sanki ağır bir kumaşa sarılmış iki çubuk şiddetle Orman zemininde gümbürdüyordu, ama aynı zamanda sanki ağır bir şey güçlkle çekiliyordu. Bu ses çok uzağa gitti ve çok hızlı bir şekilde yaklaştı. Sadece bir an önce Ming Guang Tapınağı'nın girişine ulaştılar. , Ming Guang Tapınağı'nın kapıları açıldı.

Gelen her neyse, ister insan ister yaratık olsun, büyük olasılıkla o hayalet damattı. Ve şimdi, geri dönmüştü!

Salonun arka tarafında kaçacak bir yer yoktu. saklanabileceğı bir yer yoktu. Xie Lian'ın zihni bir için döndü. Gelinlerin sırasını görünce, anında kendi duvağını takarak sıraya katıldı ve hareketsiz durmak.

Orada sadece beş ya da altı ceset olsaydı, sayıların doğru olmadığını görmek elbette kolay olurdu. Ancak burada on yedi gelin cesedi vardı ve her biri daha önce yaptığı gibi sayılmadığı sürece, birinin karıştığını fark etmek zor olacaktı.

O garip sesi duymadan önce sıraya daha yeni girmişti. *Güm güm, güm "yürü".*

Xie Lian düşünürken hareketsiz kaldı. *Bu ses tam olarak nedir? Uzunluğuna ve duraklamalarına bakılırsa, biraz Ayak sesleri, ama hangi yaratığın ayak sesleri çıkar? Bu Beni buraya getiren genç kesinlikle o değildi. Son derece rahattı ve yürürken şingirdiyordu.*

Birden bir şey fark etti ve kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Oh hayır, boyum yanlış!

Bu cesetlerin hepsi kadındı, ancak o bir erkekti ve kadınlardan bir kademe daha uzun doğmuştu. Fazladan bir kişi bir bakışta fark edilemezken, ceset grubunda özellikle uzun boylu biri varsa, bu çok dikkat çekiciydi!

Ama sonra Xie Lian'ın aklı başına geldi ve hemen kendini bir kez daha topladı. Bu gelinlerden daha uzun boylu olduğu kesindi ama Xiao-Ying sadece saçlarını basitçe bağlamış ve başka pek bir şey yapmadı. Buradaki gelinlerin hepsi son derece şık giyinmiş, saçları gökyüzüne fırlamıştı. Hatta bazıları başlarının üzerinde yükselen dev bir parça olan anka kuşu tacı takıyordu, yani düşününce ondan daha kısa olmayabilirlerdi. Hatta eğer Uzun boyluydu, bu kadar göze çarpmamalıydı.

Tam bunları düşünürken, kendisinden yaklaşık altı metre uzakta bir şşşş sesi duydu.

Bir an sonra bir şşşş daha ve bu sefer biraz daha yakındı.

Xie Lian hayalet damadın şimdi ne yaptığını fark etti.

Gelinlerin her birinin duvağını çekip çıkarıyor ve cesetlerin yüzlerini tek tek kontrol ediyordu!

WHAM!

Şimdi saldırmazsa, daha iyi bir zaman ne zaman olabilirdi? İpek bant Ruoye fırladı ve hayalet damada tam isabet etti.

Gürültülü bir gümbürtü duyuldu ve yüzüne kara bir sis çöktü. Xie Lian bu kötü sisin zehirli olup olmadığını bilmiyordu ama vücudunu koruyacak ruhani bir ışığı olmadığı için hemen burnunu ve ağzını kapattı. Aynı zamanda Ruoye'ye havayı havalandırmak için genişçe dönmesini ve siyah sisi dağıtmasını söyledi. Bir başka **DÜDÜK DÜDÜK, DÜDÜK DÜDÜK** sesi daha duyuldu ve Xie Lian gözlerini açtığında girişin yanında küçük, kısa bir şekil gördü. Tapınak hızla geçti. Giriş açıldı ve siyah bir sis topu ormana doğru fırladı.

Xie Lian oracıkta kararını verdi ve peşine düştü. Hemen. Yine de kim bilir, ormanın içinde alev alev yanan ateşleri görmeden önce fazla uzaklaşmamıştı. Uzaktan bir saldırının çığlıkları ve haykırışları geliyordu.

"Şarj-!"

Bir gencin sesi özellikle yüksek ve netti. "Çirkin ucubeyi yakalayın ve insanlar için kötülüğü yok edin! Çirkin ucubeyi yakalayın ve halk için kötülüğü yok edin! Ödülü eşit olarak paylaşacağız!"

Bu gerçekten de Xiao-Pengtou'ydu. Xie Lian içinden hüsrana dolu bir çığlık attı; bu grup dağa geleceklerini söylemişti ve gerçekten de geldiler. Başlangıçta bölgeyi gizleyen büyü bir dizi vardı, ancak bu dizi ezilmişti. gençler tarafından paramparça edildi. Ve bu grup, kör şansım yaver gitti ve mekanı buldum. İkinci kez baktıklarında sesin geldiği yönün hayalet damadın kaçtığı yön olduğunu gördüler!

Xie Lian Ruoye'yi yakaladı ve "Kımıldama!" diye bağırarak dışarı fırladı.

Grup bir an için dondu kaldı. Tam daha fazlasını söyleyecekti ki Xiao-Pengtou'nun heyecanla sorduğunu duydu: "Hanımefendi! Hayalet damat tarafından kaçırıldınız, değil mi? Adın ne senin? Sizi kurtarmak için buradayız; artık rahatlayabilirsiniz!"

Xie Lian şaşırdı ve bunu daha önce çok komik bulmuştu. Hâlâ kadın kıyafetleri giydiğini hatırlıyordu. Nan Yang Tapınağı'nın içinde ayna yoktu, bu yüzden şu anda nasıl görüldüğü hakkında hiçbir fikri yoktu ama tepkilerinden, Bayan Xiao-Ying'in ellerinin usta olmalı. Şok geçiren grup onu gerçek bir gelin sanmıştı ve bu Xiao-Pengtou muhtemelen Xie Lian'ın on yedinci gelin olmasını umuyordu, böylece ödül parasını almaya gidebilecekti. Ancak, durum göz önüne alındığında, bu köylülerin hiçbir koşulda kaçamazdı. Dahası, hayalet damadın kaçmaya devam ettiğini de garanti edemiyordu.

Tesadüfe bakın ki, tam o sırada iki siyah giyimli genç koşarak geldi. Xie Lian hemen, "Nan Feng, Fu Yao, çabuk bana yardıma gelin!" diye seslendi.

Yine de kim bilir, o ikisi duyup baktıklarında, ikisi de şaşırılmış ve birkaç adım geri çekilmişlerdi. hep bir ağızdan. Xie Lian onlar gelene birçok kez sormak zorunda kaldı.

Xie Lian sordu, "Siz ikiniz o yönden mi geldiniz? Yolda bir şeyle karşılaştınız mı?"

"Hayır!" Nan Feng cevap verdi.

"Güzel," dedi Xie Lian. "Fu Yao, hemen bu yolu takip et. ve arayın. Hayalet damadın kaçmadığından emin olun."

Fu Yao talimatları duyunca döndü ve gitti.

Xie Lian daha sonra, "Nan Feng, sen burada kalıp burayı koru ve tek bir kişinin bile ayrılmadığından emin ol. Eğer Fu Yao hayalet damadı dağda , o zaman şu anda bu kalabalığın içinde olmalı!"

Bunu duyan kalabalığın içinde bir kargaşa patlak verdi. Xiao-Pengtou artık onun bir kadın olmadığını anlamıştı ve ilk atlayan o oldu.

"Tek bir kişi bile ayrılamaz mı? HANGİ GEREKÇEYLE?! Bu topraklarda hiç kanun yok mu?! Çocuklar, onları dinlemeyin..."

Nan Feng bir avuç vurduğunda henüz atlayışından yere inmemişti ve bir adamın kucaklayabileceği genişlikte büyük bir ağaç kırıldı ve yıkıldı. Kalabalık anında bu genç adamı hatırladı. Ne zaman bir anlaşmazlık olsa bir şeyleri doğrardı. Eğer onları o sütun gibi doğrarsa, herhangi bir parasal geri ödeme şekli işe yaramazdı, bu yüzden hepsi sustu.

Xiao-Pengtou haykırdı: "Hayalet damadın aramızda olduğunu mu söylediniz? Her birimizin özel bir adı ve ailesi var. Bana inanmıyorsanız, herkesin yüzünü aydınlatmak için bir fener kullanın ve tek tek kontrol edin!"

"Nan Feng," diye Xie Lian.

Nan Feng meşaleyi Xiao-Pengtou'dan aldı ve etrafta dolaşarak her bir kişinin üzerinde parlattı. Her yüz ter içindeydi, gergindi, ne yapacağını bilemiyordu ya da heyecanlıydı, hepsi de son derece canlıydı.

Xie Lian hiçbir şey fark edemedi ve kalabalığın önüne geldi. "Herkes, daha önce kırdığım için özür dilerim, ama yaralandım. hayalet damat kaçtı. Kesinlikle uzağa gitmiş olamaz. Buradaki iki genç arkadaşım yolda ona rastlamadı, bu yüzden korkarım bu yaratık grubun içinde karışmış durumda. Lütfen iyice bakar mısınız, birbirinizin yüzünü net bir şekilde görün ve kalabalıkta tanımadığınız biri olup olmadığını kontrol edin."

Kalabalık, hayalet damadın kendi gruplarına karışabileceğini duyduğunda kanları dondu. Dikkatsiz davranmaya cesaret edemediler. baktılar, sen bana bakıyorsun ve ben sana bakıyordum. Bir süre bakmışlardı ki ani bir bağırış duyuldu.

"Neden buradasın?!"

Xie Lian'ın kaşları havaya kalktı ve koşarak yanına geldi. "Kim o?"

Xiao-Pengtou başka birinin el fenerini kaptı ve kalabalığın köşesinde . "BU ÇIRKIN UCUBE!"

İşaret ettiği kişi Xiao-Ying'di. Xiao-Ying'in çekik gözleri ve çarpık burnu ateş ışığının altında biraz çarpık görünüyordu ve kollarını yüzünü kapatacak şekilde kaldırmıştı, ateş ışığının parıltısı altında görünmeye dayanamıyormuş gibi görünüyordu.

"Ben... Ben endişelendim, bu yüzden gelip bakmak istedim..."

Onun ne kadar telaşlı görüldüğünü gören Xie Lian, Xiao-Pengtou'nun elindeki meşaleyi aldı ve diğerlerine döndü. "Nasıl oldu? herkes?"

Gruptakilerin hepsi başlarını salladı.

"Tanımadığımız kimse yok." "Buradaki herkesi gördük."

"Birini ele geçiriyor olabilir mi?" Nan Feng sordu.

Xie Lian bir an mırıldandı. "Şüpheli. Bu sağlam bir vücuttu."

Nan Feng, "Bu bir gazap olduğu için, şekil değiştirip değiştiremeyeceğini söylemek zor," dedi.

İkisi tereddüt ederken, Xiao-Pengtou yine ilk bağıran, "Hayalet damat aramızda değil, görüyor musunuz? Eğer görüyorsanız, neden gitmemize izin vermiyorsunuz?!"

Dağınık sesler burada ve orada hemfikir oldu ve Xie Lian onlara sert bir bakış attı.

"Lütfen herkes burada, Ming Guang Tapınağı'nın önünde dursun ve yarım adım bile uzaklaşmasın."

Grup tekrar şikâyet etmek üzereydi ama Nan Feng'in soğuk bakışlarını görünce buna cesaret edemediler.

Tam o sırada Fu Yao da döndü. "Yakınlarda hiçbir şey yok." diye rapor verdi.

Ming Guang Tapınağı'nın önündeki yoğun kalabalığa bakan Xie Lian yavaşça, "O halde bu insanlardan biri olmalı," dedi.

Bölüm 4:

Dağ Kilitli Antik Tapınak, Asılı Cesetler Ormanı

FU YAO, Xiao-Ying'in kalabalığın içinde küçüldüğünü fark etti ve kaşlarını çatı. "Neden burada bir kadın var?"

Ses tonu öfkeli olmasa da iyi niyetli de değildi. Xiao-Ying onu duyunca başını öne eğdi. Xie Lian, "Endişelendiği için buraya bakmaya geldi," diye açıkladı.

Fu Yao diğerlerine "Hepiniz onunla mı geldiniz?" diye sordu. Kalabalık önce biraz tereddüt etti ama sonra cevap verdiler: "Hatırlamıyorum."

"Söyleyemem."

"Hayır, biz geldiğimizde burada değildi, değil mi?!"

"Her iki şekilde de, onu görmedim."

"Ben öyle."

Xiao-Ying hemen, "Gizlice takip ettiğim için..." dedi.

Xiao-Pengtou hemen onun sözünü kesti. "Neden gizlice takip ettin? Bir şeyden mi suçlusunuz? Hayalet damat sen misin? kılık mı?"

Böyle bir suçlamayla Xiao-Ying'in yanındaki boşluk hemen boşaldı ve telaşla el salladı, "Hayır... hayır, ben Xiao-Ying'im, ben gerçeğim!" Xie Lian'a döndü. "Genç efendi, birbirimizi daha yeni gördük! Allık sürmenize yardım ettim, saçınızı ve tüm makyajınızı yaptım. makyaj..."

Xie Lian buna cevap verecek kelimeleri bulamadı. "..."

Herkes gözlerini ona çevirdi ve bazıları kendi aralarında fısıldaşmaya başladı. Belli belirsiz "hobi" kelimelerini duydu.

"anormal," "inanılmaz," ve boğazını temizledi.

"Bu bir görev gerekliliğiydi. Görev gereklilikleri. Nan Feng, Fu Yao, siz..."

Xie Lian etrafına bakındı ve ancak o zaman Nan Feng ve Fu Yao'nun tüm bu süre boyunca kendisine tuhaf tuhaf baktıklarını fark etti. Çok sert bir şekilde ondan biraz uzaklaştılar.

Ona bakışları tepeden tırnağa tüylerini diken diken ediyordu. "...Bana söylemek istediğiniz bir şey var mı?"

Nereden bilebilirdi ki bu kızın makyajının bu kadar yetenekli olduğunu, kaşlarının zarif bir şekilde şekillendirildiğini, yüzünün ve dudaklarına ruj sürülmüştü? Eğer ağzını açmadıysa, o zaman tamamen nazik, ağırbaşlı ve güzel biriydi. genç bayan. Bu durum ikisine de büyük bir şok yaşattı ve onları inançsızlık, hayatlarını sorgulamalarına ve kendilerini rahatsız hissetmelerine neden oldu. Yüz hâlâ aynı yüzdü ama artık kiminle konuştuklarını bilmiyorlardı.

Fu Yao Nan Feng'e döndü. "Söylemek istediğin bir şey mi vardı?"

Nan Feng hemen başını salladı. "Söylemek istediğim bir şey yok."

"...Neden bir şey söylemiyorsunuz?" Xie Lian sordu. Tam o sırada, kalabalıktan bazı adamlar konuştu:

"Hm? Burası Ming Guang Tapınağı mı?"

"Bu dağda bir Ming Guang Tapınağı mı var? İnanılmaz, daha önce hiç görmemiştim."

Kalabalık şaşkınlıkla baktı. Ancak Xie Lian aniden, "Bu doğru, Ming Guang Tapınağı." dedi.

Nan Feng onun ses tonunda bir terslik olduğunu anlayabiliyordu.

"Ne mi?"

Xie Lian cevap verdi, "Kuzey açıkça General Ming Guang'ın bölge. gelişmiyor gibi değil, o zaman nasıl oluyor da

Yujun Dağı'nın eteklerindeki tek Nan Yang Tapınağı mı?"

Lord yetkilinin neden Cennet İmparatoru'na dua ettiğini anlamak kolaydı. Cennet İmparatoru son bin yılın bir numaralı dövüş tanrısıydı ve statüsü daha yüksekti

General Ming Guang'dan daha yüksekti; doğal olarak, ne kadar yüksekte dua ederseniz, o kadar fazla garanti vardı. Bununla birlikte, General Ming Guang ve General Nan Yang'ın statüleri eşitti ve aralarında pek bir fark yoktu. Eğer tartışılması gerekiyorsa, General Ming Guang'ın dokuz Bin tapınak, Nan Yang'dan binden fazla. Bu yüzden neden uzaklardan aradıklarını ve Nan Yang'dan vazgeçtiklerini hayal etmek gerçekten zordu. elinin altında ne olduğunu.

Xie Lian merak etti, "Teknik olarak, Yujun Dağı'ndaki bu Ming Guang Tapınağı ele geçirilmiş ve insanlar onu bulamamış olsa bile, başka bir Ming Guang Tapınağı inşa edebilirlerdi. Neden başka bir tanrının savaş tapınağını inşa etsinler ki?"

Fu Yao anlayabiliyordu. "Başka bir nedeni olmalı." "Doğru, başka bir sebep olmalı ki

Yujun Dağı bölgesindeki insanlar asla başka bir Ming Tapınağı inşa Guang," dedi Xie Lian. "İkinizden biri bana biraz daha ruhani güç verebilir mi? Korkarım gidip sormam gerekecek..."

Tam o sırada biri bir kargaşa çıkardı. "Oha, ne kadar çok gelin var!"

Bu ses tapınağın içinden gelmişti ve Xie Lian etrafına bakındı. O gruba düzgün bir şekilde açık alanda kalmalarını söyledi. ama onu tamamen görmezden geldiler ve tapınağa girdiler!

Nan Feng, "Durum tehlikeli, etrafta koşturmayın!" diye bağırdı.

Ancak Xiao-Pengtou onu azarladı. "Onu dinlemeyin, Çocuklar, bize bir şey yapmaya cesaret edemezler! Biz iyi vatandaşlarız, sanki bizi öldürmeye cesaret edebilirlermiş gibi! Herkes ayağa kalksın, ayağa kalkın!"

Xie Lian ve arkadaşlarının onlara gerçekten bir şey yapmayacağından emindi, bu yüzden isyan etmeye başladı. Nan Feng onun parmak eklemleri, küfürlerini tutuyormuş gibi görünüyordu. Nan Yang Sarayı'nın bir savaş subayı olarak, dilediği zaman ölümlülerin uzuvlarını nasıl kırabilirdi? Eğer herhangi bir denetleyici göksel yetkili onu rapor ederse, bu hiç de komik olmazdı.

Xiao-Pengtou alay etti. "Ne düşündüğünüzü bilmediğimi sanmayın. Krediyi çalıp ödülü kendiniz almak için bizi hareket etmememiz için kandırıyor musunuz?"

Onun insanları kışkırtmasıyla grubun yarısından fazlası harekete geçti ve onunla birlikte tapınağa koştular.

Fu Yao umursamaz bir tavırla salladı ve kayıtsızca, "Bırakın onları, o asi insanları," dedi. Sesi son derece tiksiniş ve artık umursamak istemiyor gibiydi.

Ancak, Ming Guang Tapınağı'nın içinden bir çığlık geldi.

"Hepsi öldü!"

Xiao-Pengtou da telaşlanmıştı. "Hepsi öldü mü?!" "HEPSİ ÖLDÜ!"

"Bu kötülük de ne? Bu sanki onlarca yıldır ölüymüş gibi görünüyor, ama hala çürümemiş mi?!" Bunu çabucak atlattı, Ancak. "Ölmüş olmaları önemli değil. Gelinlerin tüm dağdan aşağıya taşıyın; aileleri nasıl olsa ödeme yapmak zorunda kalacak."

Xie Lian'ın gözleri yavaşça karardı. Grup bu fikre bir düşündü ve bu kesinlikle mantıklıydı. Bazıları iç çekti, bazıları homurdandı ve yeniden neşelenenler de vardı.

Xie Lian tapınağın girişinde durdu. "Neden herkes önce dışarı çıkmıyor? Bu tapınağın arka tarafındaki hava ölümle doludur. Yıllardır havalandırma yapılmadığı için, eğer siz bunu solursanız sorunlar çıkacaktır."

Bu kulağa çok mantıklı geliyordu ve grup dinlemeleri gerektiğini söyledi. Xiao-Ying küçük bir sesle yalvardı, "Herkes bu şekilde davranmasın. Burası çok tehlikeli, neden önce bu genç ustayı dinlemiyoruz ve dışarı çıkıp oturmuyoruz..."

Ama bu grup Xie Lian'ı dinleme zahmetine bile girmede, o halde neden onu dinlesinler ki? Kimse dikkat etmedi. Xiao-Ying yine de pes etmedi ve kendini birkaç kez tekrarladı.

Xiao-Pengtou onları yönlendirdi: "Taze cesetlere gidin çocuklar. Çok yaşlı olanların ailelerinin hâlâ hayatta olup olmadığını kim bilebilir; enerjinizi onları taşımakla harcamayın."

Zeki ve yetenekli olduğu için onu övenler bile vardı. Xie Lian buna gülse mi ağlasa mı bilemedi ve insanların dokunmamaları gereken yerlere dokunduklarını görünce yüksek sesle uyardı.

"Perdeleri kaldırmayın! Bu peçe, bireyin qi'sini ceset ve yaşayanların qi'si. Sizden çok var ve yaşayan qi çok bol; eğer onu emerlerse, ne olacağını bilmek zor olur."

Ancak, en taze cesetleri seçebilmek için bir grup adam hemen hemen tüm örtüleri kaldırmıştı bile. Xie Lian Kapıya gelen Nan Feng ile göz göze geldi ve onları durduramayacaklarını bilerek başını salladı. Ne de olsa, adamları kanlı bir posa haline getirene kadar dövüp Hareketsiz; aksi takdirde, bir şey olursa, koşma yeteneklerini kaybetmezler mi? Çok umutsuz bir durum.

Tam o sırada iri yarı adamlardan biri gelinlerden birinin duvağını kaldırdı ve "Tanrım, bu küçük aşüfte çok tatlı!" diye haykırdı.

Adamların hepsi cesedin etrafını sardı.

"Daha evlenmemişti bile, değil mi? Öylece ölmek ne büyük bir kayıp."

"Kıyafetleri biraz yırtık pırtık ama en güzeli o!"

Bu gelin muhtemelen öleli çok olmamıştı; yüzünün derisi hâlâ oldukça esnekti. Birisi, "Onu ellemen için sana meydan okuyorum." dedi.

"ne var ki?" Xiao-Pengtou söyledi.

Sonra cesedin yüzünü birkaç kez çimdikledi. O kadar ipeksi bir yumuşaklıktaydı ki kalbi kaşındı ve ona tekrar dokunmaya hazır bir şekilde uzandı. Xie Lian daha fazla izlemeye dayanamadı ve Xiao-Ying koşarak yanına geldiğinde onu durdurmak üzereydi.

"Yapma bunu!" diye haykırdı.

Xiao-Pengtou onu elinin tersiyle itti ve "Erkeklerin yoluna çıkma!" diye bağırdı.

Ancak Xiao-Ying tekrar ayağa kalktı ve "Bu şekilde Cennet'in gazabına uğrayacaksınız!" diye bağırdı.

Xiao-Pengtou şimdi öfkeliydi ve . "Lanet olsun! Seni çirkin ucube, çok meraklısın!"

Onu tekmelemek için hamle yaparken küfretti, ancak Xie Lian bir eliyle Xiao-Ying'in yakasının arkasını kolayca ve onu uzaklaştırdı. Ancak beklenmedik bir şekilde bir *GÜRÜLTÜ* duydular.

Xiao-Pengtou, "BANA KİM VURDU?!" diye bağırdı.

Xie Lian arkasına baktı. Xiao-Pengtou'nun bir yarası kanıyordu. Vurulduktan sonra kafasında açılan yara ve yerde kan lekeli bir taş vardı.

Xiao-Ying bir an için afalladıktan sonra hızla özür dileyerek. "Özür dilerim, özür dilerim... Korktum ve yanlışlıkla ..."

Ancak, bunun üstlenmeye istekli olsa bile, hiçbir kimse ona inanmazdı, çünkü yön tamamen yanlıştı. Bu taş Xiao-Pengtou'nun arkasındaki bir pencereden fırlatılmıştı. Xiao-Pengtou bağırdığında herkes dönüp o yöne bakmıştı, tam zamanında pencerenin dışında bir gölgenin parıltısını gördüm.

Xiao-Pengtou bağırdı, "Bu o! Yüzünde bandajlar olan o çirkin ucube!"

Xie Lian, Xiao-Ying'i Nan Feng'in ellerine bıraktı ve birkaç adım ilerledi. Sağ elini pencere kafesine dayayarak zıpladı ve peşinden ormana doğru koşmaya başladı. Gözleri ödölde olan birkaç cesur kişi onu takip etti ve pencereden dışarı atladı. Ancak, Xie Lian ormanın kenarına , aniden bir kan kokusu aldı. Hissederek Bir şeyler oldu ve kafasında çalan alarm zilleriyle aniden durdu.

"İçeri girme!" diye uyardı.

Bağırarak uyardı ama o insanlar "*Siz kovalamasanız da ben kovalarım*" diye düşündüler ve ormanın içine daldılar. durdu. Başlangıçta tapınakta toplanmış olan diğerleri de dışarı çıktı ve Xie Lian'ın ormanın kenarında durduğunu gördüklerinde, o kadar cesur olmayanlar izlemek için etrafta toplandı. Çok geçmeden çığlıklar duydular ve birkaç gölge ormandan tökezleyerek çıktılar. Daha önce içeri ilk dalanlar onlardı ve şimdi sendeleyerek dışarı çıkıyorlardı. Ay ışığının altına adım attıktan sonra kalabalık onları gördüğünde, anında korkudan ödleri koptu.

İçeri girdiklerinde hâlâ yaşayan insanlardı, nasıl oldu da dışarı çıktıklarında kana bulanmış insanlar haline geldiler?

Yüzlerinden vücutlarındaki giysilere kadar kırmızıya boyanmış olan bu insanlardan bir pınar gibi kan fışkırıyordu. Eğer Birinin bu kadar çok kanaması, kesin ölüm anlamına gelirdi. Ancak, bu adamlar adım adım onlara doğru ilerlemeye devam ediyordu. Dehşete kapılan herkes Xie Lian'ın arkasına geçene kadar aynı şekilde geri çekildi.

Xie Lian elini kaldırdı. "Sakin olun. Kan onların değil." Adamlar

"Evet!" dedi. Kan bizim değil.

Bu...bu..."

Kana bulanmış olsalar bile yüzlerindeki dehşet gizlenemiyordu. Grup bu adamların gözlerini takip etti ve ormana baktılar; hava zifiri karanlıktı, bu yüzden göremediler tam olarak içinde ne yatıyordu. Xie Lian bir meşale aldı ve birkaç adım attı.

ileri doğru tuttu ve sonra ileriye araştırmak için kaldırdı. Karanlıktaki bir şey meşalenin üzerine damladı ve cızırtılı bir ses çıkardı. O da yukarı bakmadan önce meşaleye bir göz attı. Bir süre kendini topladıktan sonra elini kaldırdı ve meşaleyi havaya fırlattı.

Fırlatılan meşale tepedeki alanı sadece bir anlığına aydınlatmış olsa da, herkes ağaçların üzerinde ne olduğunu net bir şekilde görebildi.

Uzun siyah saçlar, ölümcül derecede solgun yüzler, yırtık pırtık subay üniformaları ve havada sallanan kollar.

Kırktan fazla adamın sallanan cesetleri ağaçların üzerinde farklı yüksekliklerde baş aşağı asılı duruyordu. Kimse kanlarının ne kadar zamandır aktığını bilmiyordu ama henüz kurumamışlardı. Damladıkça damlıyorlar ve korkunç bir manzara oluşturuyorlardı: asılı cesetlerden oluşan bir orman kan yağmurunun ortasında.

Ormanın dışındaki bu insan grubunun hepsi güçlü, iri yarı adamlardı ama daha önce hiç böyle bir manzara görmemişlerdi. Onlar sessizliğe gömüldüler. Nan Feng ve Fu Yao yanlarına gelip bu sahneyi gördüklerinde yüz ifadeleri dondu.

Bir sonra Nan Feng, "Yeşil Hayalet" dedi. Fu Yao

"Kesinlikle," diye onayladı. "Bu onun en sevdiği numara."

Nan Feng Xie Lian'a döndü. "Oraya gitme. Eğer o ise biraz sorun olur."

Xie Lian arkasına baktı ve "Kimden ?" diye sordu. "Bir 'yüceye yakın'." Nan Feng cevap verdi. Xie Lian şaşkınlıkla sordu, "'Yüceye yakın' mı? Bir güç seviyesine yakın mı demek istiyorsun?"

"Bu doğru," dedi Fu Yao. "'Yüceye yakın' Yeşil Hayalet, Ling Wen Sarayı tarafından yüce seviyesine yakın olarak değerdendirilen kötü niyetli bir yaratıktır. Bu asılı cesetler ormanı gibi oyunlara bayılır. Kötü şöhretli olduğu söylenebilir."

Xie Lian *bunun gerçekten gereksiz olduğunu* düşündü. *Eğer sen bir yüce, sen bir yücesin. Eğer , değilsinizdir. Tıpkı sadece "yükselmiş" ve yükselmemiş" olduğu gibi, "neredeyse" diye bir şey de yoktur.*

"yükseldi" ya da "yükselmek üzere". "Yakın" kelimesini eklemek sadece herkes için durumu garipleştirir.

O genç adamın kendisini buraya kadar getirdiği zamanı hatırladı; şemsiyesinin yüzeyinde pıt pıt yağan yağmurun sesi vardı. Onu bu ceset ormanının kan yağmurundan korumak için tutmuş olabilir miydi?

Yumuşak bir "ah" sesi çıkardı ve diğer ikisi hemen "Sorun nedir?" diye sordu.

Böylece sedandayken genç bir adamla nasıl tanıştığını ve o gencin kendisini buraya nasıl getirdiğini kısaca anlattı. Bitirdiğinde, Fu Yao şüpheli bir tavırla şöyle dedi
Bu dağa çıktığımda büyümlü bir dizi vardı. Son derece zordu, ama o çok kolay kırdı?"

Xie Lian, *bu başarının farkına bile varmadan onu topuğunun altında ezdiğini* düşündü. "Bu doğru. Bahsettiğin bu 'neredeyse yüce' Yeşil Hayalet, o olabilir mi?"

Nan Feng kısa bir süre düşündü, "Yeşil'i hiç görmedim. Daha önce hayalet görmedim, o yüzden bir şey diyemem. Gördüğünüz genç adamın ayırt edici bir özelliği var mı?"

"Gümüş kelebekler," dedi Xie Lian.

Daha önce, Nan Feng ve Fu Yao asılı ceset ormanını gördüklerinde, oldukça sakin kalmışlardı. Fakat o an
Bu iki kelime Xie Lian'ın ağzından çıktığında, yüzlerindeki düşüşü açıkça görebiliyordu.

Fu Yao haykırdı, "Ne dedin sen? Gümüş kelebekler mi? Ne tür gümüş kelebekler?"

Xie Lian muhtemelen bir şey söylediğini fark etti
"Gümüş gibiler ama aynı zamanda kristal gibiler. Canlı yaratıklar gibi görünmüyorlar. Ama oldukça güzel görünüyorlar."

Nan Feng ve Fu Yao'nun yüzleri neredeyse yeşile dönecek kadar acımasız ifadelerle birbirlerine baktıklarını gördü.

Bir süre sonra Fu Yao karanlık bir sesle, "Git. Hemen şimdi."

"Hayalet damat meselesini henüz çözemedik, nasıl gidebilirim?"
Xie Lian söyledi.

"Anlaştık mı?" Fu Yao öyle dedi. Arkasını döndü ve alay etti.
"Görünüşe göre İnsan Âlemi'nde gerçekten de çok fazla oyalanmışsın. Bu hayalet damat sadece bir gazap. Bu asılı cesetler ormanının Yeşil Hayaleti bile ne kadar sinir bozucu olsa da sadece bir 'yüceye yakın'."

Bir süre daha durakladıktan sonra aniden sert bir sesle, "O gümüş kelebeklerin sahibinin kim olduğunu biliyor ?" diye sordu.

Xie Lian dürüstçe cevap verdi, "Bilmiyorum."

"...İstemeseniz bile, şu anda açıklamam için zaman yok."
Fu Yao sert bir şekilde konuştu. "Kısacası, o başa çıkabileceğin biri değil. En iyisi acilen Cennet Âlemi'ne dönüp takviye."

"O zaman önce sen geri dön," dedi Xie Lian.

"Sen-"

Xie Lian, "O gümüş kelebeklerin efendisi hiçbir zaman kötü niyetli olduğunu göstermedi," dedi. "Eğer gerçekten kötü niyetliyse, eğer gerçekten iddia ettiğiniz kadar korkunçsa, Yujun Dağı'nın çevresindeki hiç kimse onun pençelerinden kaçamaz. Bu da bir sebep daha. Şu anda birinin burada nöbet tutması gerekiyor. O halde neden önce geri dönüp takviye kuvvet aramama yardım etmiyorsun?" Fu Yao'nun burada kalıp bu kadar çok belayla uğraşmak istemediğini anlayabiliyordu.

önemli. Durum böyle olsaydı, Xie Lian meseleyi zorlamazdı.

Fu Yao açık sözlü bir insandı, bu yüzden gerçekten de kollarını savurdu. Xie Lian, Nan Feng'e doğru döndü ve genç adam hakkında daha fazla bilgi almak üzereydi ki kalabalıkta başka bir kargaşa oldu.

Biri bağırdı, "Onu yakaladık! Onu yakaladık!"

Artık Xie Lian'ın da bir şey soracak vakti yoktu. "Kimi yakaladın?"

Ormandan iki kanlı figür daha çıktı. Biri daha önce ormana saldırmış olan iri yarı bir adamdı ve

kan yağmurundan korkmayan birkaç kişiden biriydi. ceset ormanı. Diğerleri ise sıkıca kavradığı genç bir çocuk tarafından , kafası ve yüzü dağınık bir şekilde Bandajlar.

Xie Lian tanıştığı çay ustasının ne hala hatırlıyordu daha önce küçük dükkânda söylemişti: *"Görünüşe göre, hayalet damat Yujun Dağı'nda yaşayan çirkin bir yaratık ve çok çirkin olduğu için kadın onu sever. Bu yüzden kalbinde nefret büyüdü ve mutlu günlerini mahvetmek için başkalarının gelinlerini çalmaya başladı."*

O zamanlar bunun bir söylenti olabileceğini düşünüyorlardı. Gerçekten böyle bir insan olduğunu kim tahmin edebilirdi ki?

Her ne olursa olsun, hayalet damat olup olmadığı tamamen farklı bir konuydu. Xie Lian tam sargılı çocuğa daha yakından bakmak üzereydi ki Xiao-Ying koşarak geldi.

"Yanlış kişiyi yakaladınız!" diye bağırdı. Bu hayalet damat değil. O değil!"

Xiao-Pengtou bağırarak karşılık verdi: "Suçüstü yakalandı ve siz hâlâ öyle olmadığını mı söylüyorsunuz? I..." Birden bir şey gelmiş gibi durakladı, sonra devam etti, "Oooh, neden hep böyle garip davrandığınızı merak ediyordum, hep 'o değil, o değil' diye ısrar ediyorsun. Yani bu hayalet damatla işbirliği mi yapıyorsun?!"

Şaşkına dönen Xiao-Ying aceleyle ellerini salladı. "Hayır, hayır, ben Değil. O da değil. O hiçbir şey yapmadı. O sadece sıradan bir... sıradan..."

Xiao-Pengtou agresif bir şekilde devam etti, "Sıradan ne? Sıradan çirkin bir ucube mi?" Sargılı çocuğun saçlarını birkaç kez çekiştirdi ve "O zaman neden bunun nasıl olduğuna bir göz atmıyoruz?" dedi. Başkalarının kadınlarını çalmayı bu kadar çok sevdiğine göre 'sıradan' hayalet damat nasıl görünüyor?!"

Rastgele tutuşu bandajların birkaç şeridinin dağılmasına neden oldu ve bandajlı çocuk anında başını tutup çığlık attı. Çığlıkları korku doluydu, inanılmaz derecede kederli ve acınasıydı.

Xie Lian, Xiao-Pengtou'nun kolunu tuttu. "Yeter."

Xiao-Ying küçük çocuğun ılıklarını duyduğunda, gözyaşları aşağı yuvarlandı ve Xie Lian'ın Xiao-Pengtou'yu durdurduğunu gördüğünde umudu görmeye benziyordu. Aceleyle onun kollarını yakaladı ve

"Genç... genç efendi, bana yardım et, ona yardım et." diye yalvardı.

Xie Lian ona bir bakış attı ve Xiao-Ying utanç içinde kolunu bıraktı, sanki onun dokunaklı ellerini küçümseyeceğinden ve artık ona yardım etmek istemeyeceğinden korkuyordu.

Xie Lian onu teselli etti, " yok."

Kanlı kafalı, sargılı çocuğa bir kez daha baktı ve onun da Xie Lian'ı dikkatle incelediğini fark etti, Ellerinin altındaki bandajlardaki boşluklardan kan çanağına dönmüş gözleri.

Çocuk gözlerini hızla indirmeden önce sadece bir bakış attı ve aceleyle bandajları tekrar sabitledi. Yüzünü göstermemesine rağmen, derisinin bir kısmı açıktaydı ve o kısım çoktan Korkunçtu, sanki ateşte yanmış gibiydi. Bu zor değildi Sargıların altında yatan yüzün ne kadar korkutucu olduğunu hayal edin ve çocuk daha da küçülürken diğerleri nefes nefese kaldı.

Xie Lian bu ikisinin sinme şeklinin tamamen aynı olduğunu fark etti. Sanki ışığa çıkmaktan, diğer insanları görmekten korkuyor gibiydiler. İçinden iç çekti.

Yanlarındaki Xiao-Pengtou telaşlanmıştı. "Ne dolaplar çeviriyorsunuz? Hayalet damadı yakalayan biziz."

Xie Lian onu bıraktı. "Korkarım hayalet damat onu bu kadar kolay yakalamanıza izin vermeyecek. Arkadaşım daha önce buraları aradı ama onu bulamadı. Bu çocuk çok daha sonra gelmiş olabilir. Gerçek hayalet damat hâlâ burada olmalı."

Xiao-Ying de cesaretini topladı. "Ödül parasını istiyorsun... ama rakamları uydurmak için rastgele birini yakalayamazsın..."

Xiao-Pengtou bunu duyduktan sonra açıkça ona tekrar vurmak istedi.

Önceden beri sorun çıkarıyordu ve Xie Lian sonunda

daha fazla dayanamadı. Elini salladı ve Ruoye *uçararak* Xiao-Pengtou'ya onu deviren bir tokat attı.

Nan Feng de sınırına ulaşmış gibi görünüyordu ve hemen bir tekme ile takip etti. Genç sonunda yere yığıldı ve hareketsiz kaldı. Bu kişi baş kışkırtıcıydı, bu yüzden bir kez hareketsiz hale geldi, kalabalık kime nişan alacağını bilemedi ve sakinleşti. Orada burada birkaç bağırış çağırış oldu ama kargaşa sona ermişti.

Xie Lian *sonunda işe koyulabiliriz* diye düşündü.

Yerde yatan genç çocuğu bir süre süzdükten sonra, "Pencereye taş atan sen miydin?" diye sordu.
daha önce?"

Sesi nazikti. Kontrolsüzce titreyen sargılı çocuk tekrar ona baktı ve başını salladı.

Xiao-Ying şöyle açıkladı: "Kimseye zarar vermek istemiyor. Sadece Xiao-Pengtou bana vuracakmış gibi görüldüğünde bana yardım etmek istedi..."

Xie Lian çocuğa tekrar sordu, "Ormanda asılı duran tüm o cesetlerin ne olduğunu biliyor musun?"

Xiao-Ying, "Neler olduğunu bilmiyorum ama onları asan kesinlikle o değil..." diye cevap verdi.

Sargılı çocuk durmadan titriyordu ama tek yaptığı başını tekrar tekrar sallamaktı. Nan Feng, ona bakıyordu, aniden, "Yeşil Hayalet Qi Rong senin için kim?" dedi.

Xie Lian bu ismi duyunca hafifçe irkildi. Ve Ancak bandajlı çocuk boş boş bakıyordu. İsmi söylendiğinde hiçbir tepki vermedi ve Nan Feng'e cevap veremeyecek kadar korkmuştu.

"O... o konuşamayacak kadar korkuyor..." Xiao-Ying açıkladı.

Bunca zamandır bu tuhaf çocuğu korumak için elinden geleni yapıyordu. Xie Lian nazikçe yalvardı, "Bayan Xiao-Ying, bu çocuğun tam olarak nesi var? Bana bildiğiniz her şeyi anlatın."

Xiao-Ying, Xie Lian'ı görünce biraz cesaret toplar gibi oldu. Ateş ışığı yüzünde parlak bir şekilde parlıyordu ama artık ondan kaçmıyordu.

Ellerini sıkarak, "O gerçekten hiçbir şey yapmadı. Kötü. Bu çocuk sadece Yujun Dağı'nda yaşıyor. Bazen çok acıktığında, yiyecek çalmak için dağdan aşağı koşar. Bir keresinde evimden bir şey çalmıştı... Gerçekten konuşamadığını ve yüzünde yaralar olduğunu gördüm, bu yüzden onu buldum. Kendini sarması için biraz bez. Bazen ona yemek de verirdim..."

Xie Lian başlangıçta onların bir çift olduğunu düşünmüştü ama şimdi tüm bunları öğrendiğine göre Xiao-Ying'in karşılıklı koruyuculuğu daha çok bir abla, hatta ona bakan bir büyük gibiydi.

"Daha sonraları, onun bir kral olduğunu düşünen pek çok kişi oldu. Hayalet damat. Onları ikna edemedim, bu yüzden sadece gerçek suçlunun çabucak yakalanacağını umabilirdim... Düşündüm ki, madem bu kadar Hayalet damadı yakalamak için bir gelin gibi davranmaya hazır olan ve her şeyi yapabilen biri olarak, en azından yanlış damadı yakalamazsınız. Çünkü o asla ama asla düğün arabasını kaçırmazdı. Ancak yola çıktığım anda Xiao-Pengtou ve bugün de dağı aramak istediklerini duydum. Gerçekten endişelendim ve gizlice gelip bir göz attım."

Diğerlerinin ona tekrar vurmasından korkuyormuş gibi çocuğun önünde bir kalkan gibi durdu ve onu daha fazla savundu. "O gerçekten hayalet damat değil. Şuna bak, onu böyle yenmek için çok az kişi gerekti. O kadar askeri nasıl yenebildi? Gelinin eşlik etmek...?"

Xie Lian ve Nan Feng bakışlarını birbirlerine çevirdi, ikisi de aynı şekilde bunun baş ağrıtıcı olduğunu düşünüyordu.

Eğer söylediği gibiyse, o zaman çocuğun bu olayla hiçbir ilgisi yok muydu?

Sargılı çocuk, "gazaplı" hayalet damat, "neredeyse yüce" Yeşil Hayalet ve o güçlü, nüfuzlu efendi

Gümüş kelebekler, adının anılması bile tüm göksel görevlilerin solgunlaşmasına neden oluyordu. Bu küçük Yujun Dağı'nın hiç bitmeyen bir yabancı misafir akınına uğrayacağını düşünmek. Bu gerçekten başa çıkılması zor bir durumdu. Kim kimdi? Aralarındaki ilişki neydi? kim ve kim arasında? Xie Lian baş ağrısının birkaç kat arttığını hissetti. Alnını ovuşturdu ve Xiao-Ying'in sözlerinde ne kadar gerçeklik payı olduğunu düşünmeyi geçici olarak bıraktı.

Birden aklına başka bir şey geldi.

"Bayan Xiao-Ying, hep Yujun Dağı yakınlarında mı yaşadınız?" diye sordu.

Xiao-Ying cevap verdi, "Evet. Ben hep burada yaşadım. Onun burada hiç kötü bir şey yapmadığını garanti edebilirim."

Xie Lian, "Hayır, ben size başka bir şey sormak istiyorum," dedi. "Yujun Dağı civarında bu dağdakinden başka inşa edilmiş başka Ming Guang Tapınağı yok mu?"

Xiao-Ying şaşırdı. "Um..." Bunu düşündü ve sonra, "Sanırım başkaları da olmalıydı," dedi.

Onun cevabı üzerine Xie Lian birdenbire önemli bir şeyi kavradığına belirsiz bir hisse kapıldı. "O zaman neden dağın eteklerinde sadece Nan Yang Tapınağı gördüm de bir Nan Yang Tapınağı görmedim?" diye sordu. Ming Guang Tapınağı mı?"

Xiao-Ying başını kaşıdı. "Daha önce de bir tane inşa etmeye çalışmışlar ama duyduğuma göre ne zaman bir Ming Guang Tapınağı inşa edilmeye başlansa bir sebepten dolayı yangın çıkıyormuş. Bazı insanlar bunun muhtemelen General Ming Guang'ın bir sebepten dolayı burayı koruyamayacağı anlamına geldiğini söyledi. General Nan Yang'a geçti..."

Nan Feng, Xie Lian'ın donuk ifadesini fark etti ve "Neyin var senin?" diye sordu.

Xie Lian birdenbire her şeyin çok basit olduğunu fark etti.

Gülümseyemeyen gelinler, sebepsiz yere alev alan tapınak, büyülmüş Ming Guang tarafından kilitlenen tapınak

Ruoye tarafından yaralandıktan sonra sırta kadem basan hayalet damat General Pei'nin görkemli Dövüş Tanrısı heykeli dağda dizilmişti.

Hepsi çok basit!

Çünkü her zaman başka bir şey vardı.

Bu kadar basit bir gerçeği en başından beri fark etmemiş olması dikkatini başka yöne çekiyordu!

Nan Feng'i zorla yakaladı ve "Bana biraz ruhani güç ödünç ver!" diye bağırdı.

Nan Feng irkildi ama aceleyle havada ona bir avuç vurdu. "Sorun nedir?" diye sordu.

Xie Lian onu sürükledi ve koştu. "Daha sonra açıklayacağım. Önce şu on sekiz gelinin cesetlerini bastırmanın bir yolunu bul!"

Nan Feng şöyle dedi: "Aklını mı kaçırdın? Sadece on yedi gelin cesedi var. Sen on sekizincisin!"

Xie Lian, "Hayır, hayır, hayır." dedi.

Kendisi açıkladı: "Daha önce sadece on yedi tane vardı, ama şimdi on sekiz tane var. On sekiz gelin cesedinden biri sahte: hayalet damat onların arasında saklanıyor!"

İkili hızla Ming Guang Tapınağı'na geri döndü, ancak büyük salonun arka tarafı çoktan tamamen boşalmıştı. Orada Gelinlerin daha önce durduğu yerde sadece dağınık kırmızı duvak yığını vardı.

Bu manzarayı gören Xie Lian zihinsel olarak ağladı, Bu kötü, bu kötü, lanet olsun, lanet olsun.

Yerdeki örtüleri hızla topladı. Bunu yaptıktan sonra, tapınağın dışından gelen endişe dolu çığlıkları duydu. İki kişi Pencereden dışarı baktı ve kırmızılar içinde bir kadın kalabalığının

Gelinlikler bir çember oluşturmuş ve yavaş yavaş köylü grubuna .

Kadınların her birinin solgun, yeşilimsi yüzünde bir gülümseme vardı ve kollarını dimdik kaldırmışlardı. Onlar daha önceki gelinlerin cesetleriydi!

Onlar çaresizce izlerken kimse sakın kalamazdı. yavaşça . Kalabalık artık sargılı çocuğa saldırmayı umursamadı ve kaçtı. Xiao-Ying hemen çocuğun yanına koştu. onu destekle.

Xie Lian çaresizce seslendi, "Kaçmayın!"

Bu gece bunu kaç kez söylediğinin sayısını unutmuştu. Ne zaman bir şey olsa, bunu en az otuz kırk kez söylemek zorunda kalırdı, ancak her zaman onu görmezden gelen biri olurdu. Ne çaresiz bir durum.

Elini salladı ve ipek bant Ruoye gökyüzüne doğru uçtu. Sıradan bir el işareti yaptı ve Ruoye gökyüzünde dönmeye başladı. Göksel bir varlığın çılgın dansı gibi havada kendi kendine dönüyordu, inanılmaz derecede göz alıcıydı. Gelinler bu yolun üzerinde canlı ve hızla dönen, kuyruğunu onlara doğru savuran bir şey olduğunu gördüklerinde, birçoğu oraya çekildi. Ayrıca ormanın derinliklerindeki kan kokusundan etkilenen yedi kişi daha vardı. yavaşça o yöne doğru atladılar.

Xie Lian haykırdı, "Onları takip et, Nan Feng! Dağdan aşağı inmelerine izin vermeyin!"

Endişelenmesine gerek yoktu; Nan Feng onları kovalamak için çoktan gitmişti. Gelinlerden ikisi gelip Xie Lian'a saldırdı. yöne doğru, parmakları parlak kırmızı, tırnakları keskin. Xie Lian daha önce yerden topladığı kırmızı örtüleri çıkardı ve iki eliyle dışarı fırlattı. Peçelerden ikisi fırlarken döndü, iki gelinin başlarını tam olarak örttü. Anında hareketleri durdu.

Beklendiği gibi, ağır, parlak kırmızı örtüler cesetlerin gözlerini ve burunlarını kapladığında, artık cesetleri göremiyorlardı.

ölümlülerin gölgelerini ya da kokularını alamıyorlardı. Ölü bedenleri kaskatı kesildiğinden, örtüleri kaldırmak için kendi kollarını bükemiyorlardı; sadece körebe oynar gibi uzattıkları kollarıyla havayı rastgele tutabiliyorlardı. Bu gerçekten hem dehşet verici hem de aptalca bir manzaraydı. Xie Lian onların önünde durdu ve Elini iki gelinin gözlerinin önünde belli belirsiz salladı ve Başka bir yöne anlamsızca tutunduklarını görünce bir an düşündü. Ama sonunda, kollarını yakalayıp pençelerini birbirlerinin boynuna geçirmeden önce, "Lütfen uygunsuzluğumu bağışlayın," demekten kendini alamadı.

İki gelin aniden ellerinde bir şey hissettiklerinde vücutları sarsıldı ve hiçbir şey göremedikleri için birbirlerini acımasızca boğazlamaya başladılar. Xie Lian daha sonra elini sallayarak hızla kaçtı ve Ruoye onu beyaz bir gökkuşağı çizgisi gibi takip ederek yere inip büyük beyaz bir daire oluşturdu.

Xie Lian her yöne kaçışan insanların arkasından seslendi, "Herkes çemberin içine girsin!"

Grup koşarken tereddüt etti ama Xiao-Ying hemen sargılı çocuğun içeride durmasına yardım etti. Biraz düşündükten sonra tekrar dışarı koştu ve yerde baygın yatan Xiao-Pengtou'yu da çemberin içine sürükledi. Tam o sırada, gelinlerden biri beyaz çemberin kenarına zıpladı ve pençeleri onları yakalamak için fırladı, ancak sanki alanı zorla bölen şeffaf bir duvar vardı.

Xiao-Ying gelinin ne kadar denerse denesin içeri fark etti ve hızla bağırdı, "Herkes içeri girsin, çabuk! Bu çembere giremezler!"

Adamlar bunu görünce bir arı sürüsü gibi geri kaçtılar. Neyse ki Xie Lian, Ruoye'yi uzun bir süre boyunca patlattı. ve çemberin yeterince büyük olduğunu, aksi takdirde çok sıkışık olduğu için insanların dışarıda kalacağından endişeleneceğini söyledi. Gelinler çemberin içine atlayamazlardı ve

bu gruba hiçbir şey yapamadı, bu yüzden tekdüze bir şekilde döndüler ve ılık atarak Xie Lian'a doğru saldırdılar.

Ancak Xie Lian onları çoktan bekliyordu ve kolundan büyük bir örtü demeti çıkardı. Elindeki çok sayıda kırmızı örtü yukarı, aşağı, sola, sağa, her yöne uçarak dönüyor, hem elleri hem de ayakları durmadan hareket ediyor, geldikçe her birini örtüyordu, hızlı ve kesin. Her duvakla birlikte gelin yavaşlamaya ve kör bir insan gibi etrafını hissetmeye başlıyordu. Ellerindeki tüller kolaylıkla savrulurken bulanıklaştı ve havada uçan sayısız kırmızı siluet oluşturdu. Çemberin içindeki insanlar aslında kendilerine rağmen tezahürat yapmaya

başladılar. "GÜZEL!"

"İnanılmaz, ok "

"Bunun için eğitim aldın, değil mi?!"

Xie Lian bunları duyunca alışkanlıkla ağızından kaçırdı: "Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Lütfen imkanınız varsa gösterimi parayla, yoksa alkışlarınızla destekleyin... Bekle?!"

Sözcükler dudaklarından çıktıktan sonra yanlış bir şey olduğunu fark etti. Kendini kaptırmış ve iş yaparken söylediği konuşmayı ağızından kaçırmış ve aceleyle kendini durdurmuştu. Konuşurken, Birkaç gelin daha sıçradı; şaşırtıcı bir şekilde iki metreden yüksek ve on metre uzunluğundaydı ve bir saniye içinde burnuna çürüme kokusu geldi.

Xie Lian ayağının ucuyla itti, vücudu onların yanından geçti ve havadayken zihinsel olarak belirli bir özel iletişim dizisinin sözlü şifresini söyledi.

"Ling Wen, her şeyi bilen Ling Wen! Bir sorum var: Kuzey'in Savaş Tanrısı General Ming Guang'ın yakın kadın arkadaşları olup olmadığını biliyor musun?"

Ling Wen'in sesi kulağında çınladı. "Majesteleri, neden sordunuz?"

Xie Lian, "Şu anda burada biraz acil bir durum var," dedi. "Yalan söylemeyeceğim, şu anda bir düzine ölü insan var."

"Ha? Bu korkunç mu?!" Ling Wen şok olmuştu.

"Çok korkunç değil," dedi Xie Lian. "Peki, miydi? sorunun doğası gereği daha kişisel olduğunu ve cevap vermenin kolay olmadığını biliyorum, Bu yüzden genel iletişim dizisinde sormadım. Bu görev için gerekli ve bilgi asla ifşa edildi."

"Yanlış anladınız, Majesteleri," diye Ling Wen. "Bu soruyu yanıtlamak kolay değil, ama Ol' Pei'nin gerçekten çok fazla samimi kadın arkadaşı oldu. Sorunuz o kadar Birdenbire, şu anda hangisinden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Xie Lian'ın adımları neredeyse kayıyordu. ". Peki, General Pei'nin kadın arkadaşları arasında sahiplenici, aşırı kıskanç ve bir tür engeli olan biri var mı?"

Ling Wen, "Madem bahsettiniz, birini hatırlıyorum," diye cevap verdi.

Xie Lian iki tül daha uçurdu ve bir tur daha alkışlar döndü ve teşekkür etmek için ellerini seyirciye doğru kaldırdı. "Söyle bana!"

Ling Wen sözlerine şöyle başladı: "Ol' Pei yükselmeden önce bir generaldi. Savaş alanında düşman bir devletin kadın generaliyle ilişkiye girdi, son derece güzel ve sert karakterli biriydi. Kadının adı Xuan Ji'ydi."

"Tamam, Xuan Ji," diye onayladı Xie Lian.

Ling Wen sözlerine şöyle devam etti, "General Pei öyle biri ki, hmm... güzel bir kadın gördüğünde, gidip onu boğazına bir bıçak dayanmış olsa bile. Bu kadın bir ordunun başındaydı ve onunla kılıç çarpıştırdı ve yenildi."

Xuan Ji savaş esiri oldu ve düşman kampına götürüldü. Muhafızlar dikkat etmezken, o bir şeyler planlıyordu.

oracıkta hayatına son vermek istedi. Ancak başarılı olamadı: bir general kılıcının bir vuruşuyla onun yemyeşil kılıcını ikiye böldü ve onu kurtardı. Ve düşman devletin bu atılgan Generali Pei, General Ming Guang daha sonra yükseldi.

Bu General Pei'ye gelince, bir, o her zaman güzelliklere değer veren biriydi ve iki, savaşın sonucu zaten karardı, bu yüzden savaş uzasa bile durumu tersine çevirmek zaten imkansızdı. Ve böylece, Xuan Ji serbest bırakıldı. Bununla birlikte, tüm bu sık temas ve ileri geri hareketlerle ne olacağını hayal et.

Tam o sırada gelinlerden biri Xie Lian'ın bacağını yakaladı ve parmaklarını içeri sokarak neredeyse pençelerini etine batırdı. Önce tekme atmak istedi ama bu açıdan sadece yüzüne tekme atabileceğini fark etti.

Bir kadının yüzüne vuramazsın, diye düşündü Xie Lian, o yüzden Pozisyonunu değiştirdi ve onun yerine omzuna tekme atarak bir tül daha uçurdu. "Kulağa güzel bir masal gibi geliyor."

Ling Wen, "Başta çok güzel bir hikâyeydi," dedi. "Ama onu öldüren şey, Xuan Ji'nin hayatının geri kalanında General Pei'nin sevgilisi olmak konusunda kararlı olmasıydı."

Xie Lian birkaç adım koştu ve sıçrayarak çatıya tırmandı, Sonra aşağıya, kendisine doğru yaklaşmaya devam eden beş ya da altı geline baktı.

Terini sildi. "Bir kadının hayatı boyunca tek sevgilisi olmak istemesinde yanlış bir şey yok."

"Öyle bir şey yok," dedi Ling Wen. "Ama iki ülke çatıştığında, savaş alanı kalpsizdir. Bu ikisi başlangıçta kısa süreli bir ilişki olacağı, bugün var olup yarın olmayacağı ve savaştan değil sadece romantizmden söz edileceği konusunda kendi istekleriyle anlaşmışlardı. Fakat Ol' Pei gibi biriyle, dürüst olacağım, sizi aldatmazsa zaten oldukça iyi."

"..."

"Ancak, Xuan Ji ağırbaşlı bir general hanımefendiydi ve sert bir mizacı vardı. Eğer istediği bir şey varsa, asla bırakmadan sıkıca tutunurdu..."

"Durun, durun!" Xie Lian araya girdi. "Önce söyle bana, Xuan Ji engelli mi? Ve nasıl?"

"Bu o..." Ling Wen'in sesi aniden .

Tanrı aşkına! Her seferinde, en çok önemli kısmı, ödünç aldığı bir parça ruhani güç . Görünüşe göre bir dahaki sefere en başından itibaren doğrudan konuya girmesi gerekecekti. Uçmak ve zıplamak arasında Xie Lian düşüncelerini hızla yeniden düzenledi. Eğer bandajlı çocuk hayalet değilse ve bu köylü grubu da hayalet damadın aralarında olmadığını doğrulamıştı, o zaman saklanacak tek yer kalmıştı on yedi gelin arasında!

Xie Lian aralarına karıştığında, hayalet damat numaraların yanlış olduğunu hemen anlayamadı. Diğer taraftan, hayalet damat gelinlerin arasına karıştığında, Xie Lian da tek bir bakışta fazladan bir ceset olduğunu söyleyemezdi. Şimdi yakından düşündü, ipek bant Ruoye hayalet damadı yaraladıktan sonra, sadece bir siyah sis topunun ormana doğru çaldığını gördü, ancak siyah sis topunun bir hayalet damat içerdiğinden emin olamadı. kişi. Muhtemelen gerçekte olan şey, o kovalamak için tapınağın girişinden dışarı fırladığında, hayalet damadın kara sisle dolu tapınakta kalması, onu geçip salonun arkasına dönmesi ve ağaçların arasında bir yaprak gibi saklanıp gelinlerin cesetlerine karışmasıydı.

O zaman "hayalet damat" bir damat değil, bir gelindi: gelinlik giymiş bir kadın!

Bir kadın olduğu için artık pek çok şey açıklanabilirdi. Örneğin, Yujun Dağı'nda veya çevresinde neden Ming Guang Tapınağı bulunmadığı gibi. Yerel halk tapınağı inşa etmek istemediğinden değil. tapınaklar, çünkü . Xiao-Ying şöyle demişti: *"Ne zaman bir Ming Guang Tapınağı inşa edilse"*

İşlerin yarısında nedense hep bir yangın çıkar..." Bu hiç de tesadüfe benzemiyordu ve kundaklamadan başka bir şey olamazdı. Tapınakları yakmak için neden yangın çıkarsınlar? Normal şartlar altında bu nefret yüzünden gerçekleşirdi. Öyleyse neden Yujun Dağı'nda ziyaretçileri dışarıda tutmak için bir büyü içinde kilitlenmiş bir Ming Guang Tapınağı olabilir ? ilahi heykelin bakımı ve işçiliği tapınak bu kadar zarif miydi? Hayalet gelin neden kendisi gelinlik giymişti de diğer gelinleri gelinlik içinde görmeye dayanamıyordu? Yujun Dağı'ndan geçerken gelinlikler gülümser mi?

Her nokta birbirine bağlandığında, Xie Lian kıskançlık ve sahiplenmeden başka bir cevap düşünemedi. Ve o garip ses, Kumaş kaplı çubuklar ağır bir şeyi sürüklüyor gibiydi; eğer bu gerçekten ayak sesleriyse, Xie Lian'ın aklına tek bir olasılık geliyordu!

Onu kovalayan her gelinin başı örtülüydü. Xie Lian sonunda tekrar yere indi, hafif bir iç çekti, kendini dengeledi ve sonra saymak için doğruldu.

Bir, iki, üç, dört...on.

Yedi gelin ormana atlamış ve Nan Feng onları kovalamaya gitmişti. On gelinin başını örtmüştü ve hepsi buradaydı. Bu da yüzünü göstermemiş bir kişi daha olduğu anlamına geliyordu.

Tam o sırada gelen o tanıdık *Gümbür gümbür, gümbür gümbür* sesini duydu.

Xie Lian yavaşça arkasını döndü ve son derece kısa, küçük bir şekil görüş alanına girdi.

Küçük bir nefes aldı ve "*Biliyordum*", diye düşündü.

Gözlerinin önündeki bu kısa boylu, küçük kadın kırmızı giysiler içindeydi.

düğün cübbeleri, ama sevinç havası yoktu, sadece keder vardı. Kısa boylu olmasının nedeni doğal boyunun bu olması değildi. Çünkü yerde diz çökmüştü.

Her iki bacağının kemikleri kırılmıştı, ama bacaklar kaldı ve bunca zamandır yürümek için dizlerini kullanıyordu.

Duyduğu tek *TİK TİK TİK* sesi, kadının iki kırık bacağını sürükleyerek yerde zıplamasının sesi idi.

Bu dişi hayaletin yakışıklı, oval bir yüzü vardı, kaşları yüksek ve kavisliydi; gerçekten de son derece güzeldi. Hiç şüphe yok ki Erkekler daha önce ondan çok bahsetmişlerdi. Güzelliği başlangıçta üç parça kahramanlıkla süslüyken, şimdi fırtınalarla doluydu Sanki yıllardır küçük, kapalı bir alanda hapsedilmiş, güneşin ışığından mahrum bırakılmış gibi kırgındı. Yere diz çökmüştü ve gelinliğinin alt kısmı yırtık pırtık ve yıpranmıştı. Dizler.

Xie Lian ve hayalet, o konuşmadan önce bir süre inatla birbirlerine baktılar. "Xuan Ji?"

Biri ona bu isimle hitap etmeyeli uzun yıllar olmuş gibiydi. Yüzündeki kızgınlığın geçmesi uzun zaman almıştı. sessizce biraz soldu ve gözlerinde bir ışık parladı. "...Beni bulman

için seni gönderen o muydu?" diye sordu.

Xie Lian bu "adam "ın doğal olarak General'i kastettiğini düşündü. Pei.

Xuan Ji daha sonra devam etti, "Peki ya adamın kendisi? Neden? beni görmeye gelmeyecek mi?"

Konuşurkenki tutkulu ifadesi ve umutlu tonu Xie Lian'a "yapmadı" dememesi gerektiğini hissettirdi. Onun yanıt vermekte tereddüt ettiğini gören Xuan Ji yere yığıldı.

Sırtını o yakışıklı, uzun boylu savaş tanrısına dayadı. Heykel. Parlak kırmızı gelinliği dev bir kan çiçeği gibi yere yayılmıştı. Saçları darmadağınktı ve yüzü sanki büyük bir ıstırap çekiyormuş gibi acı dolu bir ifadeyle doluydu.

"...Neden beni görmeye gelmiyor?"

Xie Lian da bu soruya cevap veremedi, bu yüzden sadece sessiz kalabildi. Xuan Ji başını kaldırarak o ilahi varlığa baktı ve kederle inledi.

"Pei canım, ah Pei canım, senin için krallığıma ihanet ettim, her şeyimi terk ettim ve bu hale geldim. Neden artık beni görmeye gelmiyorsun?"

Kendi saçlarını çekerek, "Kalbin demirden olabilir mi?" diye sordu.

Xie Lian bunların hiçbirine tepki vermedi ama onu duyduğunda sessizce düşündü. Xuan Ji, General Pei için krallığına ihanet ettiğini söylemişti. Bu bahsettiği General Pei'nin, ikisi tutkularının ateşi içindeyken düşman sırlarını ifşa etmesi için onu kandırdığı ve Xuan Ji'nin krallığının savaş alanında dezavantajlı duruma düşmesine neden olduğu anlamına gelebilir mi? Ayrıca General Pei yüzünden Bu hale gelmişti ve "bu" derken doğal olarak bu trajik, kırık bacaklı formu kastediyordu. Xuan Ji bir kadın generaldi. savaş alanında sakat kalması mümkün değildi, bu yüzden bacakları ancak sonradan kırılmış olabilirdi. Bunun General Pei ile de bir ilgisi olabilir mi? General Pei'nin terk ettiği şey bu kadar derin ve şiddetli bir kızgınlığa yol açmaya başladı?

Xie Lian onun düşündüğü her şeyin oldukça bayağı olduğunu hissetti.

Ancak, Xuan Ji'nin masum hayatlara zarar verecek kadar derin bir kızgınlığa sahip olması, ne kadar kaba olsa da, Xie Lian kendisini ancak bu yönde düşünmeye zorlayabilirdi. Tam o sırada Tapınağın dışından aniden bir kızın çığlık sesi geldi. "Yardım edin! İmdat!"

Xie Lian ve Xuan Ji aynı pencereden dışarı baktılar. Ruoye'nin beyaz daireyi oluşturduğu yerde bir adam Xiao-Ying adamın bacağına yapışıp bırakmazken, sargılı çocuğu sürükleyerek dışarı çıkarmaya çalışıyordu.

Adam küfürler savurmaya başladı; bu Xiao-Pengtou'ydu. "Siktir git! Seni aptal, dişi hayaleti çağırırsan?!"

Xiao-Ying bağırdı, "O gelirse gelir; sen tüm hayaletlerden daha korkutucusun! Onun yerine dişi bir hayalet görmeyi tercih ederim!"

Xie Lian'ın ipek bandının bir kırıbaıyla bayılttığı Xiao-Pengtou'nun kendine geldiği ortaya çıktı. Xie Lian'ı gördüğünde

Etrafta ağır ağır dolaşan gelinleri görünce önce şaşkınlıkla sıçradı ama çok geçmeden hiçbirinin insanları algılayamadığını fark etti. O

Son derece cesur, gözü kara ve gözü pekti ve ödülünü almak için sargılı çocuğu dağdan aşağı sürüklemeyi planlıyordu

Başka kimse kırırdamaya cesaret edemezken. Bu çocuğun gerçekten hayalet damat olup olmadığı hiç umurunda değildi; dağın aşağısındaki herkes

Öyle olduğunu söyledi, . Yine de beklenmedik bir şekilde Xiao-Ying çığlık atarak ve bağırarak atladı ve Ming Tapınağı'ndaki Xuan Ji de dahil olmak üzere çevredeki tüm sürüklenen gelinleri uyardı

Guang.

Xie Lian yine o olduğunu gördü ve daha önce daha sert kırbaçlaması gerektiğini düşünerek homurdandı; adamın üç gün üç gece boyunca uyanamayacak kadar sert kırbaçlanması en iyisiydi.

"Çembere geri dönün!" diye bağırdı.

Xiao-Pengtou siyah bir sis akıntısının geldiğini gördü.

ona doğru hamle yaptı ve aceleyle geri çekildi. Ancak, bandajlı çocuk hâlâ elindeydi ve Xiao-Ying hâlâ onun bacağına tutunuyordu, bu yüzden hâlâ bir vuruş kadar yavaştı. Anında, siyah sis onu sardı ve sonra Xuan Ji'nin eline geri çekildi. Başını çevirip baktı; bu darmadağınık, uzun saçlı değil miydi?

Daha önce yerde yatan onca gelinin arasında dokunduğu o güzel ceset, akıldan çıkmayan, tüyler ürpertici kadın mıydı?

O ana kadar korkunun ne demek olduğunu öğrenememişti. Xuan Ji beş parmağını kısırarak başının arkasına derinlemesine saplarken, o avazı çıktığı kadar çığlık attı. Bir anda Bir anda kafatası, kafa derisindeki ağır et tabakasından dışarı çekildi.

Az önce çıkarılan kafatası hâlâ sıcaktı, ağzı hâlâ sonuna kadar açıktı ve çığlık atıyordu. "AAAAAAAAAAHH-!!!!"

Beyaz çemberin içindeki insanların da ağızları sonuna kadar açıktı ve çığlık atıyorlardı, o kadar korkmuşlardı ki ruhları bedenlerini terk etmişti. "AAAAAAAAAAHH-!!!!"

Xiao-Ying de iyice dehşete kapılmıştı ve çığlık atarken sargılı çocuğu çemberin içine çekti. Xuan Ji parmaklarını tekrar onlara doğru uzattı ama Xie Lian fırlayıp onu engelledi.

"General, lütfen daha fazla cinayet işlemekten kaçının. günahlar."

Ona "General" diye seslendi.

Bir zamanlar krallığını korumak için ön saflarda cesurca savaşan bir kadın kahramandı. Yine de Xuan Ji dehşet içinde çığlık atan kafayı avucunun içinde ezdi, o muhteşem yüz şimdi yedi parçaya ayrılmıştı.

Alay etti. "Beni görmekten çok mu korkuyor?"

Xie Lian'ın aklına başka bir yol gelmediğinden, önce işleri yoluna koymak için General Pei tarafından gönderilmiş biri gibi mi davranması gerektiğini düşündü. Ancak Xuan Ji'nin onun yanıtına hiç ihtiyacı yoktu. Güldü

içtenlikle döndü ve ilahi heykeli işaret etti.

"Sırf gelip bana bir bakasın diye tapınaklarını yaktım ve ülkeni harabeye çevirdim! Seni yıllarca bekledim!"

Uzun bir trans halinde savaş tanrısı heykeline baktı, sonra aniden ayağa fırladı, boynunu boğdu ve deli gibi salladı.

"Ama hala beni görmeye gelmiyorsun! Bana haksızlık ettiğini bildiğin için mi? Bacaklarıma bakmayacak mısın?! Şu halime bak! Bunların hepsi senin için! Senin için!! Kalbin demirden mi yapılmış?!"

Bir seyirci olarak, Xie Lian kim olduğu hakkında yorum yapmak istemedi.

Doğru ya da yanlış, ama *ona göre, "Madem onu görmek istiyordun, daha akıllı başında bir yöntem kullanamaz mıydın?"* diye düşünmeden edemedi. *Her halükarda, eğer biri tüm bunları beni görmek istediği için yaptıysa, ortaya için hiçbir isteğim olmazdı.*

Diğer uçta, Xiao-Ying ve sargılı çocuk nihayet yeniden çembere döndü. Ona doğru bakarak fısıldadı
"Genç efendi..."

Onu duyan Xie Lian, endişelenmesine gerek olmadığını belirten bir gülümsemeyle karşılık verdi. Ancak beklenmedik bir şekilde, gülümsediği anda Xuan Ji'nin
Yüzü anında buruştu ve ilahi heykelin üzerinden atladı.

"Madem bana bakmayıp gülümsemeyi seven kızlara bakmayı tercih ediyorsun, ben de sana gönlünce bakmana izin vereceğim!"

Boğazını sıkıdığı kişi Xie Lian olmasına rağmen, sözleri General Pei'ye yönelikti. İlk başta Xie Lian, Xuan Ji'nin kalbinin, kendisi sevdiği kişiyle evlenemediği için sedanlarında mutlu bir şekilde gülümseyen gelinlere karşı kıskançlıkla dolu olduğunu düşünmüştü. Bunun sebebinin General Pei'nin gülümseyen kızlardan hoşlanması olduğunu tahmin etmemiştii, bu yüzden çarpık zihninde bunu sevgilileriyle evlenmek üzere olan gelinlere bağlamıştı. Dağın etrafındaki tüm Ming Guang tapınaklarını yakmasına şaşmamalı. Şimdi düşününce, muhtemelen bu ilahi heykeli her gün Ming Guang tapınaklarını ziyaret eden tüm o kadınlarla paylaşmaya dayanamadığı içindi.

Bu dişi hayalet gerçekten de bir gazaptı. İki bacağı da kırık olmasına rağmen hareketleri bir şeytanınki kadar hızlıydı ve Ruoye tarafından dövüldükten sonra bile gücü hâlâ müthişti. Xie Lian'ın Onu bu şekilde boğmaya devam ederken, tam Ruoye'yi çağırmak üzereyken yüksek bir çığlık duyuldu.

"AAAAAAAAAAAAAAAAAH-!"

Xiao-Ying adındaki kız onun daha dayanamayacağını anlayınca eline bir dal aldı ve saldırmaya başladı; saldırırken bağılıyor, sanki cesaretini toplamaya çalışıyordu. Ancak Xuan Ji'nin parmağını bile kırıpratmasına gerek kalmadı. Sadece ürpertici bir bakış attı ve Xiao-Ying daha yaklaşmadan metrelerce uzağa uçtu ve kafa üstü yere çakıldı.

çocuk koşarken yüksek sesle "AAAH!" diye mırıldandı. Xie Lian da şok olmuştu ama tam ayağa kalkar kalkmaz üzerinde bir ürperti hissetti kafasının arkasına vurdu. Xuan Ji'nin beş parmağı, daha önce olduğu gibi kafatasını derisinden ayıracakmış gibi yerinde duruyordu. Bu vahim durumda, Xie Lian'ın sağ eli dışarı fırladı ve bileğini kavradı.

"Bağla!" diye bağırdı.

Havada keskin bir *WHOOSH* sesi yankılandı ve beyaz ipek bandaj emre uyarak Xuan'ın etrafında dönüp durdu

Ji, onu . Xuan Ji'nin bacakları kırılmıştı, bu yüzden zamanında kaçamadı. Böylece, ağır bir gümbürtüyle dizlerinin üzerine düştü ve yerde yuvarlanıyor, beyaz ipek banttan kurtulmaya çalışıyordu. Yine de çırpındıkça bağlar daha da sıkılaşıyordu. Ve Serbest kaldığı anda Xie Lian nefes almak için bir dakika bile beklemeden hemen ayağa kalktı ve Xiao-Ying'in düştüğü yere doğru koştu.

Ruoye'nin geri çağırılmasına rağmen, kalabalığın çoğu hâlâ aceleyle hareket etmeye cesaret edemiyordu, ancak beceriksiz gelinlere alışmış olan ve etrafta dolaşan birkaç cesur köylü de vardı. Sargılı çocuk Xiao-Ying'in yanında diz çökmüştü.

Ne yapacağını bilmez bir halde, o kadar endişeliydi ki, kaynayan bir tencerenin kenarındaki küçük bir böcek gibiydi. Kimse ona dokunmaya cesaret edemiyordu, kritik bir yerini kırmasından korkuyordu ve eğer kırarsa

yanarın daha da kötüleşmesi için mücadele ediyordu. Xie Lian hızlıca bir göz attı.

ve ne kadar dikkatli olursa olsun bunun anlamsız olacağını biliyordu. Böyle bir düşüşten sonra hayatta kalmasının imkânı yoktu.

Xie Lian, Xiao-Ying adlı bu kızla çok fazla etkileşime girmemiş, hatta onunla çok fazla konuşmamış olsa da, yine de onun bir Çirkin görünümüne rağmen iyi kalpli bir kızdı. Onun için böyle bir son gerçekten yüreğini sızlattı.

En azından Xuan Ji, Ruoye'den kurtulmak için mücadele edememeliydi. Xie Lian, *anlamsız olsa bile Xiao-Ying'in ölümünden hemen önce bu durumda bırakılmaması gerektiğini* düşündü.

Ve böylece, çok dikkatli bir şekilde onu ters çevirdi.

Xiao-Ying'in yüzü kan içindeydi ve etraftaki kalabalık izlerken dillerini şaklatıp iç geçirdi.

Ancak hala nefesi kalmıştı ve fısıldayarak, "Genç efendi... işleri daha da mı kötüleştirdim...?" diye sordu.

Hiçbir şeyi daha kötü yapmamış olsa da, aslında yardım da etmedi. Xie Lian o sırada zaten Ruoye'yi çağıracaktı ve başka kimsenin yardımına ihtiyacı yoktu. Ayrıca, o tek Xuan Ji'yi vurmayı başarsa bile, bu onun dalını

hiçbir şey yapamazdı, en başta dişi hayaletin bedenine yaklaşamayacağını bir kenara bırakın. Tüm bunlarla birlikte, bunun tamamen anlamsız bir ölüm olduğu söylenebilir.

Xie Lian cevap verdi, "Hayır. Çok yardımcı oldunuz. Gördüğünüz gibi, siz geldiğiniz anda dişi hayaletin dikkati başka yöne çekildi ve ben de bu sayede onu etkisiz hale getirme şansını yakaladım. Çok teşekkür ederim. Ama bir dahaki sefere bunu tekrar yapamazsın, mı? Eğer sen yardım edeceksen, önce bana söylemelisin. Aksi takdirde, eğer ben varmazsam, işler hızla kötüye gidecektir."

Xiao-Ying kıkırdadı. "*Hahhh*, genç efendi, artık beni teselli etmenize gerek yok. Yardımcı olamadığımı ve bir dahaki sefere olmayacağını biliyorum."

Sözcükleri karmakarışık ve anlaşılmazdı; ağzından bir avuç kan tükürdüğünde birkaç kırık ön dişi bile birbirine karışmıştı içinde. Sargılı çocuk panikten titriyor, *vuu vuu* diye konuşmaya çalışıyordu.

Xiao-Ying ona döndü. "Bir daha yiyecek çalmak için dağdan aşağı inme. Eğer fark ediliyorsen, ölene kadar dövülürsün."

Xie Lian, "Eğer acıkırsa bana gelebilir," dedi.

Bunu duyan Xiao-Ying'in gözleri parladı. "...Gerçekten mi? O zaman çok teşekkürler..."

Gülümsedi ve , ta ki aniden o bir çift minik gözden iki damla yaş akana kadar.

"Bu dünyadaki hayatım boyunca pek iyi günler yaşamadığımı hissediyorum" diye fısıldadı.

Xie Lian ne diyeceğini bilemedi ve nazikçe elini okşadı.

Xiao-Ying sonra içini çekti. "Boş . Belki de ben sadece... şanssız doğmuşumdur."

Karmakarışık sözleri kulağa kesinlikle biraz tuhaf geliyordu. Eğri burnu, çekik gözleri ve aptalca denecek kadar çirkin görünümüyle Kanlı, gözyaşı dolu yüzünü görmek neredeyse komikti.

Gözyaşları hala süzülürken, "Ama o zaman bile, ben hala... Ben hala..." diye boğuldu.

Solunumu durdu ve bu sözlerle hayata gözlerini yumdu. Sargılı çocuk onun öldüğünü gördü ve sessizce ağlamaya başladı ölü bedenini kucaklarken. Yüzü karnına gömülmüştü, sanki tek dayanağını kaybetmiş gibiydi ve ne olursa olsun başını kaldırmaya cesaret edemiyordu.

Xie Lian'a gelince, elini uzattı ve gözlerini kapatmasına yardım etti. Onunla zihinsel olarak konuştu: "*Sen benden daha güçlüsün.*"

Tam o sırada tuhaf bir çan sesi .

CLANG!

CLANG!

CLANG!

Üç gümbürtü duyuldu ve Xie Lian aniden başının döndüğünü hissetti. Yüksek sesle "Neler oluyor?" diye merak etti.

Sonra etrafına bakındı. Bütün gelinler yere yığılmıştı, sadece kolları hala yukarıdaydı ve gökyüzüne doğru uzanıyordu. Köylü kalabalığı da sanki kulakları sağır eden çan sesiyle gibi yere yığılmıştı. Xie Lian'ın kendisi başını hissetti oldukça ağırlaştı ve eliyle alnını destekleyerek kendini ayakta durmaya zorlasa da bacakları güçsüzleşti ve bir dizini yere koydu. Neyse ki biri ona destek oldu. Xie Lian kafasını kaldırdığında, o kişi Nan Feng'di.

Anlaşılan o ki, yedi gelin ormana girer girmez hemen dağılmışlar. Nan Feng hepsini yakalamayı başarana kadar Yujun Dağı'nın neredeyse tamamında koşturmuş, ve daha yeni dönmüştü.

Onu oldukça sakın gören Xie Lian hemen, "Bu zil de neyin nesi?" diye sordu.

Nan Feng, "Merak etmeyin, bunlar takviye kuvvetler," diye cevap verdi.

Xie Lian onun bakışlarını takip ederek ona baktı. Ancak o zaman Ming Guang Tapınağı'nın önünde, kim bilir ne zamandan beri orada duran bir sıra askerin belirdiğini fark etti

Bu askerler zırh ve keskin Huşu uyandıran auraları vardı ve bedenleri ince bir ruhani ışıkla sarılmıştı. Askerlerin önünde dengeli bir duruş vardı, zarif ve uzun boylu genç general, belli ki bir ölümlü değildi. General ellerini arkasında kavuşturarak yaklaştı ve Xie Lian'ın önüne geldi, belinden hafifçe eğilerek Hızlı yay.

"Ekselansları."

Xie Lian soru sormak için henüz ağzını açmamıştı ki Nan Feng onun yanına fısıldadı.

"Bu General Pei."

Xie Lian anında yerde yatan Xuan Ji'ye bir bakış attı. "General Pei?"

Bu General Pei hayal ettiklerine pek uymuyordu ve ilahi heykellerden de oldukça farklıydı. Bu ilahi heykelin kahraman formu canlıydı, gözleri canlı ve enerjikti, saldırgan ve istilacı bir yakışıklılığı vardı. Oysa bu Genç general de yakışıklıydı, teni solgundu ve yüzü soğuk yeşim taşı kadar sakindi. Öldürücü bir aura hissi yoktu, sadece engellenmemiş bir sükûnet vardı. Askeri bir generaldi ama aynı zamanda bir taktisyen olduğu da söylenebilirdi.

General Pei yerde yatan Xuan Ji'yi fark etti ve konuştu: "Ling Wen Sarayı bize Yujun Dağı'ndaki bu olayın Ming Guang Sarayımızla ilgili olabileceğini bildirdi ve bu yüzden bu hizmetçi geldi. Bunun gerçekten bizimle bir ilgisi olduğunu beklemiyordum. Ekselanslarını rahatsız ettik."

Xie Lian zihinsel olarak Ling Wen'e teşekkür etti. Ling Wen Sarayı'nın nasıl olup da bu kadar verimsiz olduğunu merak etti.

"General Pei de çok çalışıyor" diye cevap verdi.

Hâlâ belli belirsiz mücadele eden Xuan Ji, "General Pei" sözlerini duydu ve aniden başını kaldırdı. Talep etti

"Pei canım, Pei canım! Sen misin? Geldin mi? Sonunda geldin mi?!"

Ruoye tarafından bağlanmıştı ve ne kadar sevinçli olsa da ancak dizlerinin üzerine çökebildi. Ancak beklenmedik bir şekilde, o askeri generali gördüğü anda yüzü hemen beyazlaştı.

"Kimsin sen?!"

Xie Lian ise Nan Feng'e hayalet damat meselesinin ne olduğu hakkında genel bir bilgi vermişti bile. Onu dinledikten sonra merak etti:

"Bu General Pei değil mi? Çok uzun süre beklemiş ve artık onu tanımıyor mı?"

"Bu General Pei," diye Nan Feng. "Ama beklediği kişi o değil."

Xie Lian'ın kafası karışmıştı. "Ve iki General Pei mi var?"

Yine de Nan Feng cevap verdi, "Bu doğru. Gerçekten de onlardan iki tane var!"

General Pei'nin bu dişi hayalet Xuan Ji olduğu ortaya çıktı. Ming Guang Tapınağı'nın ana tanrısı bekliyordu. Şu anda karşılarında duran kişi ise Ming Guang Sarayı'nın yardımcı tanrısıydı ve kıdemli General Pei'nin soyundan geliyordu. İkisini birbirinden ayırmak için herkes buna "General Pei Junior" diye hitap ediyordu. İçinde Meşru Ming Guang tapınaklarında, biri öne diğeri arkaya bakacak şekilde her ikisine de . General Pei Ana salonun baş tanrısı olduğu için onun ilahi heykeli tapınak salonunun girişine bakarken, General Pei Junior'ın ilahi heykeli arkasına yerleşti. Atasından daha geç bir kuşaktan olmasına rağmen, görünüşte kardeşten farksız görünüyorlardı. Aynı haneden iki ascende kesinlikle güzel bir hikaye olarak kabul edilirdi.

Xuan Ji bölgeyi taradı ve askerler arasında görmek kişiyi de göremedi. Acı acı ağladı, "Pei Ming nerede? Neden gelmedi? Neden gelip beni görmüyor?"

General Pei Junior başını eğdi ve "General Pei'nin ilgilenmesi gereken önemli işleri var" diye cevap verdi.

Xuan Ji mırıldandı, "Önemli bir iş mi?"

Yüzüne dökülen uzun saçlarının altından gözyaşları süzülüyordu. "Onu yüzlerce yıl bekledim, ne gibi önemli bir işi olabilir ki? O zamanlar beni görebilmek için

Şimdi ne gibi önemli bir işi olabilir ki? Bana bir bakış atmak için bile gelemeyecek kadar önemli mi? Önemli bir şey mi var? Olduğunu sanmıyorum!"

"General Xuan Ji, lütfen yolunuza devam edin," General Pei Junior dedi.

Birlikten, Ming Guang Sarayı'nın iki askeri yaklaştı ve Ruoye'yi Xuan Ji'nin aldı. Ondan sonra Sevgiyle tekrar Xie Lian'ın bileğine sarıldı ve onu rahatlatmak için nazikçe iki kez okşadı. Xuan Ji bu iki asker tarafından yakalanmasına izin verdi, aniden başlamadan önce kısa bir süre sersemledi güçle mücadele ediyor, gökleri işaret ederken küfrediyordu. "Pei

Ming! Seni lanetliyorum!"

Bu çılgılık çok keskindi ve Xie Lian şaşkına döndü, Kendi kendine, "*Bu, torunun önünde ataya sövmek değil mi?*" diye düşündü.

Ancak General Pei Junior tepki vermedi. Kayıtsızca, "Lütfen bize müsaade edin" dedi.

Xuan Ji ılana kadar çılgılık attı. "SENI LANETLİYORUM! Asla birine aşık olmasan iyi edersin, yoksa o gün gelirse Gel, benim gibi olman için seni lanetleyeceğim: aşk ateşiyle durmadan, sonsuza dek yanman için! Aşk ateşi bedenini yakacak, kalbini ve içini kavuracak!"

Tam o sırada General Pei Junior, Xie Lian ve diğerlerini selamladı: "İzninizle. Lütfen biraz bekleyin."

Sonra orta ve işaret parmağını kaldırdı ve hafifçe şakağına bastırdı. Bu, ruhani gücü aktive eden bir büyü idi.

iletişim dizisi, yani biriyle iletişim kuruyor olmalıydı. Bir an sonra elini bırakıp tekrar arkasında kenetledi ve Xuan Ji'ye döndü.

"General Pei size söylememi istedi: 'Bu imkansız'." Xuan Ji çığlık attı, "*Seni lanetliyorum-!!!*"

General Pei Junior elini hafifçe salladı ve şöyle emretti onu uzaklaştır."

İki asker deli gibi çırpınan Xuan Ji'yi sürükleyerek götürdü.

Xie Lian konuştu. "General Pei Junior, Xuan Ji ile nasıl başa çıkılacağını sorabilir miyim?"

General Pei Junior, "Bir dağın altında mühürlü," diye cevap verdi.

Bir dağı mühür olarak kullanmak, Cennet Âlemi'nin canavar ve hayaletlerle başa çıkmak için kullandığı olağan bir yöntemdi. Kısa bir süre sonra

Xie Lian bir an tereddüt ettikten sonra devam etti. "General Xuan Ji'nin kızgınlığı oldukça güçlüdür; General Pei için krallığına ihanet etmesinden kaynaklanan nefreti bir türlü bırakamamıştır. Belki de sızdırmazlık uzun vadede doğru çözüm değildir."

Ancak General Pei Junior sadece başını eğmekle yetindi. "General Pei yüzünden krallığına ihanet ettiğini mi söyledi?"

"Kesinlikle öyle söyledi," dedi Xie Lian. "Ve bunun General Pei yüzünden hale geldi. Gerçi bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum."

General Pei Junior, "Eğer bu şekilde söylenmesi gerekiyorsa, tamamen yanlış değil," dedi. "General Pei için krallığına ihanet etti. Bununla birlikte, ayrıntılar izleyenlerin hayal edebileceğinden farklı olabilir. General Pei ile ayrıldıktan sonra General Xuan Ji onu elinde tutabilmek için kendi iradesiyle askeri istihbarat teklifinde bulundu. General Pei haksız yere kazanmak istemediği için bu teklifi kabul etmedi."

... "Senin için krallığıma ihanet ettim" sözünün aslında böyle bir şey olduğunu hiç tahmin etmemişti.

Xie Lian, "O zaman iki da General Pei yüzünden kırıldığını söylediğinde..." cevap verdi.

General Pei Junior, "O bacakları kendisi kırdı," diye cevap verdi.

...Kendisi mi kırdı?

General Pei Junior duygusuzca cevap verdi, "General Pei zorba kadınlardan hoşlanmaz ama General Xuan Ji güçlü bir karaktere sahip, Bu yüzden uzun süre birlikte olamadılar. General Xuan Ji bunu kabul edemezdi ve General Pei'ye onun için fedakârlık yapıp kendini değiştirdi. Böylece kendi dövüş becerilerini mahvetti ve kendi bacaklarını kırdı.

"Bununla birlikte, kendisini General Pei'nin yanına bağlamak için kendi kanatlarını yok etti. General Pei onu kendi haline bırakmadı ve onunla ilgilenmek için yanında tuttu ama asla onunla evlenme niyetindeydi. General Xuan Ji'nin dileği hiçbir zaman yerine getirilmedi ve bu yüzden kızgınlığından kendini öldürdü. Başka bir şey için değil ama sırf General Pei üzölsün diye. Ancak, açık sözlölüğüm için kusura bakmayın..." Konuşma tarzı her zaman kibar ve aşırı sakindi. "...Bu asla olmaz."

Xie Lian alnını ovuşturdu ve kendi kendine, "*Kim bu insanlar?*" diye düşünerek konuşmadı.

General Pei Junior sözlerine şöyle devam etti: "Tüm bunların doğru ya da yanlış olduğunu ben de bilmiyorum. Tek bildiğim eğer General Xuan Ji bırakmaya istekli olsaydım, işler bu şekilde olmazdı. Majesteleri, ben artık gidiyorum."

Xie Lian da ellerini ve onları gönderdi. Nan Feng

"Garipler" diye yorum yaptı.

Xie Lian, kendisinin üç diyarın alay konusu olduğunu, kötü şöhetli bir ucube olduğunu, bu yüzden kimse hakkında yorum yapmaması gerektiğini düşündü başka bir şey. Bu General Pei ve Xuan Ji arasındaki bir meseleydi, dolayısıyla izleyenler için kimin haklı ya da haksız olduğunu tartışmanın bir anlamı yoktu. Sempatileri sadece bu on yedi kişinin hepsine yöneldi.

masum gelinler ve onlara eşlik eden ancak sebepsiz yere korkunç bir kadere maruz kalan askeri yetkililer ve sedan şoförleri.

Gelinler konusunu açtıktan sonra Xie Lian hemen bakışlarını çevirdi ve gelinlerin on yedi cesedinin çeşitli bozulma aşamaları göstermeye başladığını gördü. Bazıları çoktan beyaz kemiklere dönüşmüş, bazıları ise çürümeye başlamış ve etrafa kötü kokular yaymaya başlamıştı. Bu pis koku yerde yatan insanları yere düştüler ve yavaş yavaş kendilerine geldiler, ancak manzarayı gördüklerinde bir kez daha şok ve dehşet içinde sıçradılar.

Xie Lian bu fırsatı iyi ve kötü karma felsefesini yaymak için onlara dırdır etmek için kullandı ve onlara çok dua etmelerini tavsiye etti. gelinlerin her biri dağdan aşağı indiğinde ve bu gelinlerin aileleriyle iletişime geçmenin bir yolunu bulmak için cesetlerini toplarlar. Ayrıca, asla ceset satıcılarının yaptıklarını yapmamaları ve yanlış bir şey yapmamaları konusunda da uyardı. Böylesine heyecanlı bir gecenin ardından Baş Kışkırtıcı gitti, başka kimse Xie Lian'a karşı konuşmaya cesaret edemedi.

Her biri onu endişeyle karşıladı, hepsi de az önce bir kabus görmüş hissediyordu. Ancak o zaman fark ettiler ki sanki ele geçirilmiş gibi davranıyorlardı. Etrafta bu kadar çok ölü insan varken neden zihinleri sadece parayla doluydu? Geriye dönüp baktıklarında, hepsi bunu dehşet verici bulmuştu. Bir gece önce herkes aynı şeyi yapıyordu. aynı şeyi, sayılarının çok fazla olduğu gerçeğine güvenerek Bir liderleri vardı ve hepsi hiç düşünmeden içeri daldılar. Zihinlerinde korkuyu barındırdıklarından, çok içten bir şekilde tövbe ettiler ve bereket için dua ettiler.

Gün henüz ağarmamıştı. Kurtların ve diğerlerinin sorun çıkarmasından korkan Nan Feng, tüm dağın etrafında büyük bir daire çizmiş olmasına rağmen, şimdi bu büyük insan grubunu geri götürmek zorundaydı. Yine de şikayet etmedi ve Xie Lian ile daha sonra ne yapılacağını görüşmek üzere anlaştı
Baş Aşağı Cesetler Ormanı ile

Sargılı çocuk uyandığında bir kez Xiao-Ying'in cesedinin yanına oturdu, ona sarıldı ve tek kelime etmedi. Ve böylece, Xie Lian

onun yanına oturdu. Bir süre bir senaryo düşündü ama tam onu rahatlatmak için konuşacakken, Xie Lian aniden çocuğun kafasının kanadığını fark etti.

Ceset Ormanı'ndan gelen kan olsaydı kurumuş olurdu ama bu kan hâlâ damlıyordu, yani sadece bir yaralanmadan kaynaklanıyor olabilirdi.

Tam o sırada Xie Lian ona, "Başın yaralı, sargılarını çıkar da bir bakayım," dedi.

Çocuk yavaşça başını kaldırdı ve kan çanağına dönmüş gözleriyle korkmuş ve tereddüt içindeymiş gibi ona . Xie Lian nazikçe gülümsedi.

"Korkmayın. Eğer bir yara varsa, sarılması gerekir. Söz veriyorum senden korkmayacağım."

Çocuk bir an tereddüt etti, sonra arkasını döndü ve sargıları daire daire yavaşça açtı. Hareketleri çok yavaştı ama Xie Lian sabırla onu bekledi ve daha sonra ortaya çıkacak sorunları düşünmeye başlamıştı.

Bu çocuğun artık Yujun Dağı'nda kalamayacağı kesin, ama nereye gidebilir? Benimle birlikte cennete geri dönemez ve bir sonraki yemeğimin nereden geleceğini bile bilmiyorum. Mecburen onu halletmek için güvenilir bir yol bulmalıyız. Ve Yeşil Hayalet, Qi Rong.

Tam o sırada çocuk bandajları çıkarmayı bitirdi ve arkasını döndü.

Ve Xie Lian o yüzü bütünüyle gördüğü anda, damarlarındaki tüm kanın tamamen çekildiğini hissetti.

Bölüm 5:

Kızıl Kladlı Hayalet, Savaş ve Sivil Tapınakların Yakılması

Xie Lian'ın ilk başta şüphelendiği gibi, çocuğun yüzünde ciddi yanık izleri vardı. Ancak, kanlı yara izlerinin altında üç ya da dört küçük yüzün izleri vardı.

Bu yüzler bir bebeğin avuçlarından daha büyük değildi ve yanaklarına ve alınına çarpık bir şekilde dağılmışlardı. Sonra yanarken, her bir minik yüzün hatları acı içinde büzüşmüş, sanki acı içinde çığlık atıyordu. Bu garip, çığlık atan yüzlerin normal bir insan yüzünde sıkışıp kıvrınması gerçekten de herhangi bir iblisten daha korkunçtu!

Xie Lian sanki bir kabusun içine düşmüş gibi hissetti. Çocuğun yüzünü gördüğü anda. O kadar büyük bir korku onu felç etti ki ne ayağa kalktığını hatırlayabildi ne de çocuğun yüzündeki ifadenin ne olduğunu söyleyebildi.

Yüzü öyleydi ama korkutucu olmalıydı. O tereddütlü ve yavaş adımlarla bandajlarını çıkarırken çocuk zaten diken üstündeydi. Xie Lian'ın tepkisini gördükten sonra birkaç adım attı

Xie Lian'ın onun yüzünü kabullenemediğinin farkındaymış gibi geri çekildi. Aniden korkunç yüzünü kapattı ve yerden sıçradı, ardından bir çılgılık atarak ormanın derinliklerine doğru kaçtı.

Xie Lian sonunda kendine geldi ve "Bekle!" diye bağırdı. Onu kovalarken seslendi, "Bekle! Geri dön!"

Ama Xie Lian kendine gelene kadar bir süre şaşkınlık içinde kaldı. Çocuk belli ki dağ yollarına aşinaydı ve karanlıkta kaçmaya alışkındı, bu yüzden tamamen ortadan kaybolması hiç zaman almadı. Xie Lian ona ne kadar bağırsın bağırsın, kendini göstermedi. Etrafta Xie Lian'a yardım edecek kimse yoktu.

Arama ve güçleri şimdiye kadar tükenmiş olmalıydı, bu yüzden dizi aracılığıyla diğerleriyle iletişim kurmasının hiçbir yolu yoktu. Her yere koştu bir saat boyunca boşuna aradık.

Soğuk bir esinti geçti ve zihnini biraz olsun temizledi. Başsız bir sinek gibi amaçsızca koşuşturmanın hiçbir hizmet etmediğini bilen Xie Lian kendini sakinleşmeye zorladı. Xie Lian, Ming Guang tapınağına dönerken, *belki de Xiao-Ying'in bedenini almak için geri döner*, diye düşündü. Ama sonra olduğu yerde durdu.

Siyahlar giymiş, ciddi ifadeli birçok adam tapınağın arka tarafındaki korulukta toplanmıştı ve kırk küsur ters çevrilmiş cesedi dikkatle boşaltıyorlardı. cesetler. Kollarını kavuşturmuş uzun boylu bir adam ormanın önünde durmuş, operasyonu denetliyordu. Başını çevirdiğinde bir gencin zarif ama soğuk yüzü. Bu Fu Yao'ydu. Geri dönmüş ve Xuan Zhen Sarayı'ndan yanında birkaç yardımcı getirmiş gibi görünüyordu.

Xie Lian tam konuşacaktı ki, arkasından gelen ayak sesleriyle konuşması kesildi. Nan Feng, Xie Lian'a köylüleri uzaklaştırdı. Nan Feng durumu görünce Fu Yao'ya baktı ve "Sen kaçmadın mı?" dedi.

Bu yorum kulağa hiç hoş gelmedi ve Fu Yao hoşnutsuzluk içinde kaşlarını kaldırdı. Xie Lian böyle bir zamanda yeni bir tartışma başlatmak istemediğinden, "Ondan takviye kuvvet bulmasını istedim," dedi.

Nan Feng dudak büktü. "Peki, ? En azından generalinizden bizzat gelmesini isteyebileceğinizi düşünmüştüm."

Fu Yao soğukkanlılıkla cevap verdi, "Geri döndüğümde General Pei Junior'ın çoktan olay yerine geldiğini duydum, bu yüzden generalimizi rahatsız etmedim. olsaydım bile muhtemelen gelemeyecek kadar meşgul olurdu."

Aslında, Xie Lian'ın Mu Qing'i anlamasına göre, Xie Lian, zamanı olsa bile gelmeyeceğinden oldukça emindi. Ama şu anki koşullar altında bunun üzerinde duracak zaman yoktu. Yorgun bir ifadeyle, "Bir an için kavgayı bırak ve sargılı çocuğu bulmama yardım et," dedi.

Nan Feng kaşlarını çattı. "Daha önce seninle birlikte o kızın cesedini korumuyor muydu?"

Xie Lian, "Bandajlarını çıkarmasını istedikten sonra onu korkuttum," diye cevap verdi.

Fu Yao sırttı. "Lütfen, çapraz giyinmen o kadar da korkunç değil."

Xie Lian içini çekti. "Sersemlik içinde olmak benim . Bayan Xiao Ying'in ölümü onun için zaten büyük bir şoktu. Muhtemelen yüzünden korktuğumu düşününce dayanamadı ve kaçtı. kapalı."

Fu Yao burnunu kırıştırdı. "Gerçekten o kadar çirkin mi?"

"Mesele çirkinlik değil," diye yanıtladı Xie Lian. "Onda... İnsan Yüzü Hastalığı ."

Bu üç kelimeyi duyan Nan Feng ve Fu Yao donup kaldı.

Sonunda Xie Lian'ın neden şok olduğunu anladılar.

Sekiz yüz yıl önce, Xianle Krallığı'nı bir veba salgını kasıp kavurdu ve tüm ulusu yok etti. Vebaya yakalananların vücutlarının her yerinde önce küçük siğiller oluşur, ardından siğiller şiştikçe deri sertleşirdi. Şişen kısımlar yavaş yavaş daha düzensiz hale gelir, üç girinti ve bir çıkıntı, tıpkı gözler, ağızlar, burunlar gibi. Yüz hatları daha sonra siğiller sonunda bir insan yüzü şeklini alana kadar başkalaşacaktı. Eğer yalnız bırakılırlarsa, giderek daha fazla insan yüzü vücutlarında büyürdü. Bu insan yüzlerinden bazılarının tam olarak şekillendiğinde konuşabildiği ve hatta çığlık atabildiği söylenirdi.

Buna İnsan Yüzü Hastalığı adını verdiler!

Fu Yao'nun yüz ifadesi sayısız değişikliğe kollarını kavuşturdu. "Bu imkânsız! Yüzlerce yıl önce yok edildi! Yeniden ortaya çıkmasına imkan yok!"

Xie Lian sadece, "," dedi.

Nan Feng ve Fu Yao onu yalanlayamazdı. Xie Lian'dan geldiyse bunu kimse .

Xie Lian sözlerine şöyle devam etti: "Yüzünde çok sayıda yanık izi var, muhtemelen yüzlerinden kurtulmak için kendi kendini yakmış."

Hastalığa yakalananların ilk tepkisi şu oldu genellikle yüzlerini bıçakla keser ya da ateşle yakarlardı; kendilerinden kurtulmak için mümkün olan her yolu kullanırlardı. lezyonlar.

Nan Feng'in sesi ciddileşti. "O zaman bu çocuk muhtemelen normal bir insan değil. En az birkaç yüz yaşında olmalı. Her şey bir yana, bulaşıcı mı?"

Bu şiddetli bir baş ağrısı olsa da, Xie Lian'ın sakin ve mantıklı bir şekilde düşündüğü bir soruydu, bu yüzden inançla cevap verdi, "Hayır, İnsan Yüzü Hastalığı son derece bulaşıcıdır. Eğer hala bulaşıcı olsaydı, tüm dağa bulaşmış olurdu.

Ne kadar zamandır burada saklandığını düşünürsek. Durumu çoktan iyileşmiş olmalı. Sadece yara izleri kaldı."

Dikkatsiz davranmayı göze alamazlardı. Fu Yao'nun Xuan Zhen Sarayı'nda gerçek bir nüfuza sahipti ve araştırmaya yardım etmeleri için yetenekli elleri çağırabiliyordu. Ama nasıl olursa olsun Ne kadar derin kazarlarsa kazsınlar, ne kadar uzağa bakarlarsa baksınlar, bandajlı çocuğun izine rastlayamadılar. Belki de çoktan Yujun Dağı'ndan kaçmış ve insan denizinde kaybolmuştu. Şu anda yapabilecekleri en iyi şey göklere dönmek, Ling Wen Sarayı'ndan bir arama yapmasını istemek ve haber beklemektir. Neyse ki çocuk bulaşıcıydı ama Xie Lian onun ne kadar korkunç görüldüğünü düşündü. Dağlardan ayrıldıktan sonra fark edilirse, bir canavar olarak avlanmaya başlayabilirdi. Onu bir an önce bulmaları en iyisiydi.

Xie Lian daha fazla gecikmeden Xiao-Ying'in cesedini aldı ve dağdan indi. Kendinde olmadığı için, çay ustası ona bağırana kadar cesedi çay dükkanına getirdiğini fark etmemişti. Xie Lian hemen özür diledi ve Xiao-Ying'in cenazesini başka birine emanet etmek üzere dışarı çıktı ve çay dükkanına tekrar girdi. dükkan. Her şeyi hallettikten sonra oturdu ve sessiz bir iç çekti.

Bu dava nihayet sona ermişti ama Xie Lian yükseldiğinden beri geçen birkaç günün, Ölümlü Diyar'da hurda toplamakla geçen bir yıldan daha uzun geldiğini düşünüyordu. Tırmanmak, zıplamak, uçmak, çığlık atmak, takla atmak, kılık değiştirmek ve gösteri yapmak... kemikleri çöküş. O zaman bile, başa çıkması gereken pek çok gizem ve sonuç vardı. Belki de bir ozan bayrağı açacak ve dünyayı dolaşarak hurda toplamanın nasıl daha iyi olduğuna dair hikayeler anlatacaktı. Yükseliş.

Fu Yao cübbesinin eteğini kaldırdı ve onun yanına oturdu. Ne yazık ki artık kendini tutamadı ve gözlerini devirdi. "Bu şeyi daha ne kadar giyeceksin?"

Onun gözlerinin dolduğunu görmek nedense inanılmaz derecede sevecen hissettirdi. Xie Lian sonunda gelinliği çıkardı, makyajını sildi ve

"General Pei Junior'la bunca zamandır bu elbiseyle mi konuşuyordum? Nan Feng, neden bana hatırlatmadın?"

"Muhtemelen içinde çok mutlu görüldüğün içindir," diye cevap verdi Fu Yao.

Bütün gün ayak işlerini sonra Nan Feng de nihayet dinlenmek için oturdu. "Bunun için endişelenme. General Pei Junior'ın umurunda olmaz. Sen on kat daha tuhaf giyinebilir ve geri döndüğünde bunu kimseye söylemez."

Xie Lian bu küçük memurun yaptığı tüm ayak işleri için minnettardı ve ona biraz çay doldurdu. Xuan Ji'nin çılgınlığı karşısında General Pei Junior'ın ne kadar soğukkanlı olduğunu düşündü ve "General Pei Junior kesinlikle sakın ve soğukkanlı, çok soğukkanlı" yorumunu yaptı.

Nan Feng çayından bir yudum aldı ve "İyi huylu görünebilir ama atası gibi başa çıkması zor biri" dedi.

Bu Xie Lian'ın elbette görebileceği bir şeydi. İnanılmaz bir şekilde Fu Yao da aynı fikirdeydi. "General Pei Junior yeni yetme bir Son birkaç yüz yılın yükseleni, ama güçlü bir kuyruk rüzgarı var ve merdiveni oldukça hızlı tırmanıyor. Atandığında General Pei'nin General Yardımcısı, henüz yirmi . Ne yaptığını biliyor musun?"

"Ne?" Xie Lian sordu.

Fu Yao soğuk bir şekilde, "Bütün bir şehri katletti," diye cevap verdi.

Xie Lian bunu duyunca düşünceli görünüyordu ama şaşırmamıştı. Üst Saray'da krallar ve generaller dolaşırdı. Bir toprak için savaşmak ve onu korumak söz konusu olduğunda, bir generalin başarısının milyonların kemikleri üzerine inşa edildiği söylenir. Ulaşmak için Tanrılık için önce bir kahraman olmak gerekir, ama bir kahramanın yürüdüğü yol her zaman kanlıdır.

Fu Yao sözlerini şöyle tamamladı: "Üst Saray'da güvenilir ve tanışmaya değer pek kimse yok."

Xie Lian, Fu Yao'nun sesinin, sanki tecrübelerinden bahsediyor ve yeni gelen birini uyarıyordu. Fu Yao'nun Cennet Âleminde kendisi de zorbalığa maruz kaldığı ve bu deneyim onu derinden etkilediği için mi böyle konuştuğunu merak etti. Ama yine de, Xie Lian üç kez yükselmiş olmasına rağmen, hiçbir zaman uzun süre kalmıştı. Yani konu tanrıları anlamaya geldiğinde, aslında bu iki kıdemsiz memurdan daha az şey biliyor olabilirdi.

Öte yandan Nan Feng buna kesinlikle katılmıyor gibiydi. "Böyle kışkırtıcı ifadelerle kulak asmayın, her yerde iyi ve kötü vardır. Cennette hâlâ çok sayıda güvenilir yetkili var."

"Hah! Güvenilir yetkililer mi? Generalinizi mi kastediyorsunuz?" Fu Yao alay etti.

Nan Feng, "Benim generalimi bilmem ama sizinkini kesinlikle bilmem!" diye karşılık verdi.

Xie Lian uzun zamandır bu tür durumlara alışkındı. Aklında başka şeyler olduğu için onları ayıracak enerjisi de yoktu.

Kuzeydeki dava sonuçlanmıştı. Xie Lian'ın cennete döndükten sonra yaptığı ilk şey, sargılı çocuğu Ling Wen Sarayı'na bildirmek ve onu aramak için talepte bulunmak oldu.

Ling Wen bu isteği ciddi bir ifadeyle kabul etti. "Onu bulmak için elimden geleni yapacağım. Gerçekten de kuzeye yaptığım bu yolculuğun bu kadar büyük bir solucan kutusu açacağını düşünmemiştim. Sıkı çalışmanız için teşekkür ederim. İş, Majesteleri."

Xie Lian şöyle cevap verdi: "Yardım etmeye gönüllü olan iki küçük memur ve General Pei Junior'a teşekkür borçluyum. Tüm samimiyetimle minnettarım."

"Tüm bunlar Ol' Pei'nin neden olduğu ilişki sorunlarından kaynaklandı.

yüzden tabii ki Junior'ın ilgilenmesi gerekiyor. O buna alışkın, bu yüzden ona teşekkür etmenize gerek yok," dedi Ling Wen. "Eğer Ekselansları meşgul değilseniz, lütfen iletişim dizisine girin. Yaşananlarla ilgili bir toplantı yapacağız."

Xie Lian'ın da cevap pek çok soru vardı. Ling Wen Sarayı'ndan ayrıldıktan sonra etrafta dolaştı ve bir küçük taş köprü. Taş köprü, kristal berraklığında suları olan küçük bir derenin üzerinden geçiyordu. Suyun altında sürüklenen bulutları görebiliyordu ve akan suların ve bulutların arasından Yükselen ve alçalan sıradağların yanı sıra Faniler Âlemi'nin geniş, kare şeklinde inşa edilmiş şehirleri.

Burası iyi bir yer, diye düşündü Xie Lian. Ve böylece köprünün başına , parolayı mırıldandı ve iletişim dizisi.

İletişim dizisinin canlılıkla dolup taştığı, seslerin her yönden yankılandığı ve yankılandığı nadir zamanlardan biriydi. İlk duyduğu şey Feng Xin'in küfürleriydi.

"Lanet olsun! Hepiniz mühürleme için bir dağ seçtiniz mi?! Bu Xuan Ji deli bir kadın; ne sorarsak soralım, sadece General Pei'yi görmek için çılglık atıyor ve bize Yeşil Hayalet Qi Rong'un yeri!"

General Pei Junior şöyle cevap verdi: "General Xuan Ji her zaman inatçı ve sert olmuştur."

Feng Xin öfkeyle bağırdı, "General Pei Junior, General Pei'niz henüz dönmedi mi? Onunla tanışmasına izin ver. O zaman Yeşil Hayalet Qi Rong'un ve ondan kurtulun!"

Feng Xin'in kadınlarla arası hiçbir zaman iyi olmamıştı ve Xie Lian sorgulama görevinin kendisine verilmesine üzüldü. General Pei Junior şöyle cevap verdi: "Buluşsalar bile fark etmez. Sadece daha da delirecek."

Bir ses geldi, "Bir tur daha baş aşağı ceset... Qi Rong gerçekten çok kaba. İğrenç."

"Hayalet Alemi bile onun kaba olduğunu düşünüyor; demek ki gerçekten de öyle!"

Yetkililer arasındaki konuşmalar dizide sorunsuz bir şekilde uçuştu ve hepsinin birbiriyle aşına olduğu açıldı

Bir başkası. Sekiz yüz yıllık bir aradan sonra yeni yükselmiş biri olarak Xie Lian'ın sessiz kalması gerekirdi ama bir süre sonra dayanamadı ve sordu,

"Millet, baş aşağı duran cesetler de neyin nesiydi? Yeşil Hayalet Qi Rong da bölgede miydi?"

Xie Lian iletişim dizisinde nadiren konuştuğu için sesi birçok kişiye yabancı geliyordu ve yetkililer ne yapacaklarını bilemiyorlardı. cevap ver. Şaşırtıcı bir şekilde, ona ilk cevap veren Feng Xin oldu.

"Yeşil Hayalet Qi Rong Yujun Dağı'nda değildi. Ancak Baş aşağı duran cesetler Xuan Ji'nin emri kendisine sunulan sunulardı."

"Xuan Ji Yeşil Hayalet'in bir astı mı?" Xie Lian sordu. "Doğru," diye yanıtladı General Pei Junior. "Xuan Ji vefat etti yüzlerce yıl önce. Kin besliyordu ama ta ki yüz yıl kadar önce Yeşil Hayalet Qi Rong ondan hoşlanıp onu kendi himayesine alana kadar. kanat. Ancak o zaman ruhani güçleri sıçramalar ve sınırlarla gelişti."

Asıl söylemek istediği, Xuan Ji'nin sebep kaosun General Pei'nin suçu olmadığı, çünkü Xuan Ji'nin aslında bu kadar güçlü olmadığıydı. Bunun yerine tüm suç Yeşil Hayalet Qi Rong'un olmalıydı çünkü onu komutası altına alan ve ona şu gücü veren oydu zarar verdi. Kimse yüksek sesle söylemese de herkes bu günahın General Pei'ye ait olduğunu düşünüyordu. Yine de o fark etti ve bu hatırlatmada bunu o kadar açık bir şekilde dile getirdi ki ve gerçek düşüncelerini daha saklamalarına neden oldu.

Xie Lian daha sonra tekrar konuştu. "Yujun Dağı iyice incelendi mi? Peki ya çocuk ruhu?"

Bu kez Mu Qing'in sesi . Anlaşılmaz bir tonda, "Çocuk ruhu mu? Ne çocuk ruhu?"

Xie Lian, Fu Yao'nun her ayrıntıyı bildirmemiş olabileceğini fark etti; belki de yardım etmeye gönüllü olması bile gizlice yapılmıştı. Bu yüzden, Fu Yao'yu gereksiz sorunlardan korumak için ondan bahsetmeden, Xie Lian

açıkladı. "Düğün sedanının içindeyken, uyarı niteliğinde tekerlemeler söyleyen bir çocuğun kıkırdamalarını duydum. Yanımdaki iki genç memur fark etmedi, bu da bu çocuk ruhunun olağanüstü güçlere sahip olması gerektiği anlamına geliyor."

Mu Qing, "Yujun Dağı'nda hiç çocuk ruhu bulunmadı," dedi.

Xie Lian'ın kafası karışmıştı. Belki de çocuk ruhu gelmişti özellikle de onu uyarmak için mi? Bunu düşünen Xie Lian'ın aklına aniden, bunca zamandır aklını meşgul eden başka bir konu geldi. "Bu arada, Yujun Dağı'nda gümüş kelebekleri kontrol edebilen genç bir adamla tanıştım. Onun kim olduğunu bilen var mı?"

Gürültülü iletişim dizisi aniden tamamen sessizliğe gömüldü. Xie Lian bu tepkiyi bekliyordu, bu yüzden sadece sabırla bekledi.

Bir süre sonra Ling Wen, "Majesteleri, az önce ne dediniz?" diye sordu.

Mu Qing soğuk bir sesle, "Sadece Hua Cheng'le tanıştığını söyledi," dedi. Sonunda kırmızılı genç adamın adını öğrenen Xie Lian moralinin açıklanamaz bir şekilde yükseldiğini hissetti. Gülümsedi. "Demek Hua'yı aradı Cheng mi? Hm, bu onun için uygun bir isim."

Xie Lian'ın ses tonu tüm yetkililerin daha da suskunlaşmasına neden oldu. Ling Wen boğazını temizleyene kadar bir an daha geçti. "Hımm... Ekselansları, Dörtler'i hiç duydunuz mu? Felaketler mi?"

Çok utanıyorum, sadece Dört Ünlü Masal'ı biliyorum, diye düşündü Xie Lian kendi kendine.

Dört Ünlü Hikâye, dört tanrının göğe yükselmeden önceki eylemlerinin abartılı hikâyelerine atıfta bulunuyordu: Şarap İçen Genç Lord, Tanrı'yı Memnun Eden Prens, Kılıcını Çeken General ve Boğazını Kesen Prens. Elbette "Tanrı'yı Memnun Eden Prens", Xianle'nin veliaht prensinin Xianle'nin Büyük Bulvarı'ndaki hayranlık uyandıran gösterisine atıfta bulunuyordu. İlahi Kudret.

Birinin adının Dört Ünlü Masal arasında yer alması bu dördünün tanrıların en güçlüsü olduğunu gösterir; Dört Ünlü Masal sadece en güçlü oldukları için bu şekildeydi. en iyi bilinen ve en çok konuşulan kişiydi. Xie Lian dış dünyadan gelen haberler konusunda her zaman yavaş davranmıştı; o Hatta dış dünyadan kopuk ve onun meselelerinden bihaber olduğu bile söylenebilir. Dört Ünlü Masal'ı biliyordu çünkü kendisi de o dört kişiden biriydi. Dört Felaket muhtemelen sonradan popüler olan bir şeydi ama Xie Lian daha önce hiç duymamıştı. bu terimi daha önce duymuştum. İçinde "Felaket" kelimesi geçtiğine göre, iyi bir şey olamazdı.

Xie Lian, "Çok ama hiç duymadım," dedi. "Dört Felaket kimdir?"

Mu Qing soğukkanlılıkla karşılık verdi: "Ekselansları yüzlerce yıldır Faniler Âlemi'nde dolaşıyorsunuz ama hâlâ bu kadar bilgisizsiniz. Bunca zamandır ne yaptığınızı gerçekten merak ediyorum."

Yemek, uyumak, iş yapmak, ıvır zıvır toplamak, ha?

Xie Lian gülümsedi. "Ölümlü olmak kolay değil. Meşgul olmam gereken pek çok şey var ve hepsi de karmaşık. Göksel bir memur olmaktan daha kolay değil."

"Lütfen iyi hatırlayın, Majesteleri," dedi Ling Wen. "Dört Felaket şunlardır: Gemi Batıran Kara Su, Gece Gezen Yeşil Fener, Beyaz Giysili Felaket ve Kızıl Yağmur Çiçeği. Bunlar Hayalet Âleminin dört Hayalet Kralıdır ve Cennet Âlemindeki herkesin sonsuz baş ağrısına neden olurlar."

İnsanlar yükseldiklerinde tanrı olurlar, yükseldiklerinde hayalet olurlar.

Sonbahar.

Tanrılar cenneti yarattılar, içinde yaşamak için. Kendileri ve ölümlüler arasındaki sınır. Yukarıdan izler ve ulaşamayacakları bir yerden yönetirlerdi. Öte yandan Hayalet Âlemi, Ölümlüler ayrı değildi. Canavarlar, iblisler, hayaletler ve ölümlüler aynı dünyayı paylaşıyordu. Bazı hayaletler

karanlıkta, bazıları da insan gibi davranarak insanların arasında dolaşıyor ve kılık değiştirerek Ölümlü Diyar'da geziniyorlardı.

Ling Wen sözlerine şöyle devam etti: "Gemi Batıran Kara Su bir su hayaletini ifade eder. Yüce bir mertebeye ulaşmış olmasına rağmen, oldukça gösterişsizdir ve nadiren sorun çıkarır. Onu daha önce pek kimse görmedi, bu yüzden şimdilik ona aldırmayacağız.

"Gece Gezen Yeşil Fener, o kaba, ceset-Yeşil Hayalet Qi Rong'u asıyor. Dörtlünün içinde henüz yüce olmayan tek kişi o. Muhtemelen her zaman sorun çıkardığı ve gerçekten oldukça sinir bozucu olduğu için dahil edilmiştir. Ya da belki de dört ismi hatırlamak daha kolay olduğu için, bu yüzden sadece sayıları doldurmak için orada. Onu da atlayacağız.

"Beyaz Giysili Felaket Ekselanslarının aşına olduğu biri olmalı. Beyaz Yüzsüz olarak da bilinir."

İsmi duyunca, taşın üzerinde oturan Xie Lian köprüsü, aniden kalbinde tüm vücuduna yayılan bir acı hissetti. Elleri başladı ve bilinçsizce yumruk haline getirdi.

Tabii ki tanıdık geliyordu.

Derler ki bir yüce doğduğunda bütün bir ulusu yok edebilir ve dünyayı kaosa sürükleyebilir. Beyaz Hayır Surat'ın yok ettiği ilk ülke Xianle oldu.

Xie Lian sessiz kaldı ve Ling Wen devam etti.

"Her , Beyaz Yüzsüz çoktan yenildi. Hâlâ bu dünyada bir yerlerde yaşıyor olsa bile, artık bu dünyadaki zamanı çoktan geçti. ilgi odağı.

"Ekselansları, Yujun Dağı'nda gördüğünüz gümüş kelebeklere aynı zamanda Wraith kelebekleri de denir. Efendileri dört kelebeğin sonuncusudur ve dünyanın gazabına uğramak istemeyeceği biridir: Kızıl Yağmur Çiçeği, Hua Cheng."

Göklerde, Cennet İmparatoru'nu ve Xianle'nin veliaht prensini tanımlamak için kullanılan kelime "kötü şöhretli" idi. Her ne kadar

"kötü şöhret "in anlamı ikisi arasında tamamen farklıydı, kelime hâlâ şekilde yankılanıyordu. Bununla birlikte, Hayalet Âleminde "kötü şöhretli" olarak adlandırılmaya layık sadece bir kişi vardı ve o da Hua Cheng'di.

Eğer bir tanrı hakkında bilgi edinmek istiyorsanız, onun Tapınağa gidip giyim tarzına ve kullandığı silahlara bakarsanız onu az çok anlarsınız. Daha fazlasını öğrenmek istiyorsanız, halk hikayelerini, oyunları ve anlatılan hikayeleri dinlemeniz yeterlidir. ağızdan ağıza yayılırdı. Bir tanrının ölümlü geçmişi ve yaptıkları iyi belgelenirdi. Öte yandan, hayaletler o kadar da değil. Hayattayken nasıl bir insan oldukları ve şu anda nasıl göründükleri tam bir muammaydı.

Hua Cheng⁵isinin sahte olduğu çok açıktı ve görünüşü de büyük olasılıkla sahteydi. Dedikodulara göre, bazen kaprisli ruh hali değişikliklerine sahip çarpık bir çocuk, bazen nazik ve terbiyeli yakışıklı bir genç adam, bazen de zehirli bir kalbe sahip muhteşem bir baştan çıkarıcı, her şey olabilir! Gerçek kişiliğine gelince, emin olunabilecek tek şey kırmızı giyinmesi ve sık sık

Kollarının arasında gümüş kelebekler uçuşan bir kan banyosu. Ve Hua Cheng'in geçmişi söz konusu olduğunda, sonsuz farklı versiyon vardı. Bazıları sağ gözü olmadan doğduğunu ve doğduğundan beri bu yüzden zorbalığa uğradığını ve aşağılandığını, bu yüzden dünyaya karşı nefretle dolu olduğunu söylüyor. Bazıları ülkesi için kaybettiği bir savaşta ölen genç bir asker olduğunu ve daha sonra dünyaya kinle geldiğini söylüyor. Bazıları onun aşkının ölümüyle acı çeken bir aptal olduğunu söyler; hatta bazıları onun bir canavar olduğunu söyler. En çirkin versiyonda,

-sözüm ona!- Hua Cheng yükselmiş ve bir tanrı olmuş ama hemen sonra kendi başına aşağı atlamış ve bir hayalete dönüşmüş. Ama bu versiyon yaygın değildi. Kimse böyle olup olmadığını bilmiyordu.

Doğru ya da yanlış, pek çok kişi buna inanmadı. Yine de yanlış olmalıydı; doğru olsa bile, birisinin göksel bir resmi rolü bırakıp bir cennete girmesi gökler için tam bir utanç olurdu.

Hayalet. Her iki durumda da, hikayeler ne kadar çeşitliyse, o kadar gizemle örtülüydü.

Tanrıların Hua Cheng'den korkmaları için de pek çok neden vardı. Örneğin, davranışları önceden kestirilemezdi: bazen soğukkanlılıkla bir katliam gerçekleştirir ve bazen de tuhaf iyilikler yapardı. Aynı zamanda, bu ülkede büyük bir nüfuza sahipti. Ölümlüler Diyarı ve takipçi orduları vardı.

Bu doğru. Ölümlüler tanrılara Hayalet Diyar'ın kötülüklerinden kaçabilmek için kutsama ve koruma dilemek üzere tapınırdı ve tanrılar da bu sayede bu kadar çok takipçi kazanmıştı. Yine de, Bir hayalet olan Hua Cheng'in yeryüzünde kadar büyük bir takipçi kitlesi vardı ki dünyayı tek başına etkileyebilirdi.

İşte anlatılması gereken bir hikaye. Hua Cheng ilk ortaya çıktığında, kötü şöhretli bir şey yaptı.

Otuz beş ilahi yetkiliye açıkça meydan okudu. Ve meydan okuma, savaş tanrılarıyla dövüşmek ve sivil tanrılarla tartışmaktı.

Otuz beş kişiden otuz üçü bunun komik olduğunu düşündü ama aynı zamanda bu küçük şeytana bir iki şey öğretmek için güçlerini birleştirebileceklerini düşünerek meydan okumasını kabul edecek kadar çileden çıktılar.

Tabağa ilk adım atanlar dövüş tanrılarıydı.

Savaş tanrıları göksel görevlilerin en güçlüleriydi; her birinin çok sayıda inananları vardı ve her şeye güçleri yetiyordu. Yeni doğmuş bir hayalet karşısında, bu kesin bir galibiyetti. Ancak beklenmedik bir şekilde bir savaştan sonra tamamen yok oldular. Silahları bile Hua Cheng'in ucube palası tarafından paramparça edildi.

Hua Cheng'in Tonglu Dağı'nda doğduğunu ancak savaştan sonra öğrendiler.

Tonglu Dağı bir yanardağdı ve dağlık bölgesinde Gu adında bir şehir vardı. Gu Şehri insanların zehir yetiştirdiği bir yer değildi, aksine şehrin kendisi büyük bir zehirdi.

Her birkaç yüz yılda bir, on binlerce hayalet Gu Şehri'ne inip birbirlerini katlettiler, ta ki sonunda sadece bir tanesi kalana kadar ve böylece zehir üretilmiş oldu. Genellikle tamamen ortadan kaldırılmasıyla sonuçlandı, ancak hayatta kalmayı başaracak kadar yetenekli olan birkaç kişi şeytanın vücut bulmuş hali olarak ortaya çıkacaktı.

Son birkaç yüzyılda bu türden sadece iki hayalet Gu Şehri'nden çıkabilmişti ve beklendiği gibi bu ikisi de tanınmış Hayalet Krallar oldu.

Hua Cheng de onlardan biriydi.

Savaş tanrılarının yenilgisinden sonra sıra sivil tanrılarının meydan okumasına gelmişti. Elbette Hua Cheng savaşabilirdi ama münazara yapamaz mıydı?

Ne yazık ki sivil tanrılar onu yenemediler. Hua Cheng klasikleri ezbere okuyabilir ve çağdaşlarıyla tartışabilirdi. Bazen kibar, bazen hırçın, bazen inatçı, bazen keskin ve bazen de lafı dolandıran biriydi. O aşılmazdı keskin, argümanları kusursuzdu. Sivil tanrılar tepeden tırnağa, geçmişten günümüze sözlü olarak taciz etti ve onları o kadar kızdırdı ki kan kustular ve gökyüzünü kırmızıya boyadılar.

Hua Cheng bir gecede ün kazandı.

Ancak, bu tek başına onu korkutucu olarak nitelendirmek için yeterli değildi. Asıl korkutucu olan, meydan okumanın ardından Hua Cheng'in otuz üç yetkiliden de sözlerini yerine getirmelerini istemesiydi.

Mücadeleden önce, Hua Cheng'in kaybetmesi halinde kendi küllerini sunmasına karar verildi. Eğer yetkililer kaybederse, göklerden inmeli ve ölümlü olmaya geri dönmeliler. Eğer onun kibirli tavrı ve kararlı kazığı olmasaydı ve Otuz üç yetkilinin kaybetmeyeceklerine olan inançları, bu tür şartları asla kabul etmeyecekleri yönündeydi.

Ancak, tek bir göksel yetkili bile gönüllü olarak şartları yerine getirmedi. İddialarından vazgeçmek küçük düşürücüydü ama Düşündüm de, içlerinden sadece biri yenilirse bu utanç verici olurdu, ama hepsi yenilir ve aşağılanırsa,

o zaman kimse itibarını kaybetmez. Hatta arkalarını dönüp karşı tarafla alay bile edebilirlerdi! Böylece hepsi hiçbir şey olmamış gibi davranacakları konusunda zımnî bir anlaşmaya vardılar. Ölümlüler zaten unuttukları. Elli yıl kadar sonra tüm bunları unutacaklardı.

Ölümlüler hakkında yanılmamışlardı ama Hua Cheng hakkında yanılıyorlardı.

Tanrılar sözlerini yerine getirmeyi reddettiler mi? Sorun değildi, onlara yardım edecekti.

Böylece, Hua Cheng otuz üç tanrının tüm tapınak ve mabetlerini tek tek yaktı.

Bu, dünyadaki tüm tanrılar için kabus gibi bir şeydi. gökler: kırmızı giysili hayaletin otuz üç savaş ve sivil tanrı tapınağını yakması.

Tapınaklar ve takipçiler ilahi yetkililer için ana güç kaynağıydı. Tapınaklar olmasaydı takipçiler dua etmek için nereye giderlerdi? Dua etmezlerse, erdemler de olmazdı. Tapınakların ve değerlerin büyük ölçüde kaybedilmesi cennete büyük zarar verdi. Yeniden inşa etmek için en az yüz yıl sürerdi ve o zaman bile eskisi gibi olacaktı. Bu, Sıkıntıları aşmakta başarısız daha büyük bir felaketti. Tapınakların ve mabetlerin sayısı bu göksel görevlilerin toplamı en azından onlarca ama Hua Cheng hepsini tek bir gecede yakmayı başardı. Nasıl başardı? Kimse bilmiyordu ama o başardı. Saf delilik.

Tanrılar Cennet İmparatoru'na feryat ettiler ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Göksel yetkililerin kendileri meydan okumayı ve şartları kabul ettiler ve Hua Cheng Kimseye zarar vermeden sadece tapınakları yok ediyordu. Sanki bir çukur kazmış ve tanrılardan atlamalarını istemiş, tanrılar da çukuru kendileri kazmış gibiydi. deliği büyüttüler ve içine daldılar. Durum böyleyken daha fazla ne yapabilirlerdi ki?

İlk başta, otuz üç göksel görevli dünyaya bu çılgın küçük şeytanın yenilgisini göstermek istemişti, bu yüzden meydan okumayı birçok asil ve soylunun rüyalarına yayınlamaya

En sadık inananlarının önünde güç ve kudret. Ancak soyluların ve asillerin gördüğü tek şey sefil yenilgileriydi. Ölümlüler uyandıklarında, göksel görevlilere tapınmaktan

o hayaletle tapınmaya başladılar. Hem tapınaklarını hem de inananlarını kaybeden göksel yetkililer kısa süre içinde zayıfladıkça zayıfladılar, ta ki varlıklarından silinene kadar. Yeni bir yükseliş dalgasına kadar bu boş pozisyonlar tekrar doldurulmadı.

O zamandan beri Hua Cheng ismi göklerde korkuyla . Kırmızı cübbelerden veya gümüşten bahsedildiğini duymak bile kelebekler birçoklarına soğuk terler döktürdü. Bazıları onun hoşnutsuzluğuna maruz kalırlarsa kendilerine meydan okuyacağından ve tapınaklarını yakacağından korktu, bazıları sessizlik ve eylemsizlik için şantaja uğradı

Çünkü onları avucunun almıştı ve hatta bazıları Ölümlüler Diyarı'ndaki erişim alanı çok geniş olduğu için ona garip bir şekilde saygı duyuyordu. Hatta bazen, görevlerini yerine getirirken kendilerine yol açması için ondan yardım istemek zorunda kalıyorlardı. Bu durum uzun süre devam etti ve birçok göksel görevli ona karşı tuhaf bir hayranlık geliştirdi.

Böylece gökler bu Hayaletten korkar, nefret eder ve ona saygı duyarlardı.

Kral.

Meydan okunan otuz beş tanrıdan ikisi Reddedilenler General Xuan Zhen, Mu Qing ve General Nan Yang, Feng Xin'di.

Bu meydan okumanın kendilerine yakışmadığını düşündüler ve kabul etmek istemediler. Bunun doğru bir karar olduğu ortaya çıktı. Ancak o zaman bile Hua Cheng bu ikisini unutmamıştı. Birçok Zhongyuan Festivali devriyesi, her iki tarafın yolları kesiştiğinde yumruklar ve kanla sonuçlandı ve o çılgın, manyak gümüş kelebekler her iki adam üzerinde de sonsuz bir etki bıraktı. Bunu duyan Xie Lian etrafında zevkle parıltıyan ve dans eden o çırpınan gümüş kelebeği düşündü. Söylentilerde anlatıldığı gibi hayal edemiyordu.

O küçük gümüş kelebek gerçekten o kadar korkutucu muydu? Xie Lian merak etti. O kadar da kötü değildi... Sevimli sayılırdı.

Bölüm 6:

Giysiler Akçaağaçtan Daha Kırmızı, Ten Kar Kadar Beyaz

Tabii ki bunlar asla yüksek sesle söylemeyeceği sözlerdi. Ama Nan Feng ve Fu Yao'nun gümüş kelebekleri duyduklarında yüzlerinin değişmesine şaşmamalı. Hizmet ettikleri iki generalle birlikte gümüş kelebeklerin efendisinin ellerinde zor zamanlar geçirmiş olmalılar.

"Ekselansları, Hua Cheng size bir şey yaptı mı?" diye sordu bir yetkili, sanki Xie Lian'ın bir kolu ya da bacağı eksikmiş gibi.

"Gerçekten bir şey yapmadı, sadece..." Xie Lian ne diyeceğini bilemez halde durdu.

Sadece ne? Hua Cheng'in sedanını kaçırdığını, elini tuttuğunu ve onunla ormanda gezindiğini söyleyemez miydi?

Bir an için afallayan Xie Lian sonunda, "Yujun Dağı'nda Xuan Ji'nin büyü dizisini kırdı ve beni içeri aldı," dedi.

Göksel yetkililerin hepsi içten içe homurdandı ama huzursuz bir sessizlik içinde kaldılar. Bir süre sonra, bir yetkili nihayet, "Hepiniz bu konuda ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Xie Lian sadece bu sestten bile çeşitli görevlilerin başlarını sallayıp omuz silerken nasıl göründüklerini tahmin edebiliyordu.

"Kim bilir?! Hiçbir fikrim yok!"

"Kimse ne istediğini bilmiyor, ne kadar korkutucu!"

"Ne düşünüyor bu adam? Kimse o Hua Cheng'i okuyamaz..."

Hua Cheng herşeytanın vücut bulmuş hali olarak bilinse de, Xie Lian onun o kadar da korkutucu olduğunu düşünmüyordu. Ve her şey

Xie Lian'ın bu sefer kuzey davasındaki yardımını için Hua Cheng'e teşekkür etmesi gerektiğini düşündü. Her iki durumda da, yükselişinden sonraki ilk görevi tamamlanmıştı.

Kuzey davasındaki tüm hakların Xie Lian'ın adına sayılacağı önceden belirlenmişti, ancak o yaşlı lord yetkilisi kızının ölümünden duyduğu üzüntüyle o kadar bunalmıştı ki dualarındaki vaatleri yerine getirmeyi çok sonraya kadar hatırlamadı ve bunu yaptığı için sevapları azaldı kederli bir şekilde. Yine de bir şekilde, biraz oradan, biraz buradan ve her yerde çok fazla gözetimle, Xie Lian sonunda sekiz milyon sekiz yüz seksen bin değerini çoğunu geri ödeyebildi.

Xie Lian sonunda borçsuzdu! Omuzlarındaki yükün hafiflediğini, mutlu ve neşeli olduğunu hisseden Xie Lian, artık iyi bir tanrı olmaya odaklanmaya karar verdi ve diğer göksel görevlilerle tanıdık veya arkadaş olabilirse bunun harika olacağını düşündü. Yine de Üst Mahkeme iletişim dizisi genel olarak barışçıldı. İşler yoğunlaştığında şamataya dönüşürdü. Bazen bir memur kendini iyi hissediyorsa veya ilginç bir şeyle karşılaşmışsa, dizide paylaşırlardı ve neşe olurdu. Xie Lian seslerin çoğunu tanımasa da sessizce dinlerdi. Ama her zaman görünmez kalamazdı! Bir süre sonra, rastgele Konuşma:

"Bu gerçekten çok ilginç."

"Bu hoş dizeyi geçerken okudum ve herkesle paylaşabileceğimi düşündüm."

"İşte sırt ve bacak ağrıları için etkili küçük bir tedavi; herkesle paylaşabileceğimi düşündüm."

Ne yazık ki, dikkatle seçilmiş, fiziksel ve zihinsel olarak faydalı bu ipuçlarını her paylaştığında, iletişim dizisi sessizliğe bürünürdü.

Sonunda Ling Wen daha fazla dayanamadı ve ona şöyle dedi özel olarak: "Ekselansları, iletişimde paylaştığınız şey

Dizi güzel ama sizden yüzlerce yıl yaşlı olanlar bile bu tür şeyleri paylaşmaz."

Xie Lian biraz depresif hissetti. O kadar yaşlı bile değildi, peki nasıl olmuştu da gençlerin trend konularına ayak uyduramayan göksel yetkililer arasında en kıdemli kişi haline gelmişti? Muhtemelen çok uzun zamandır uzakta olduğu ve her zaman bir Dış dünyayı umursamadan yalnız bir hayat. Ne yazık ki elden bir şey gelmiyordu. Vazgeçti ve daha az depresyona girdi.

Ancak başka bir sorun daha vardı: Ölümlü Diyar'da onun için inşa edilmiş yeni bir tapınak hâlâ yoktu. Belki de vardı ama gökler onları bulamamıştı, bu yüzden herhangi bir kayıt yoktu. Toprağın ve Toprağın eski Lordlarının bile tapınakları vardı. Resmen yükselmiş biri olarak ne tapınağı, ne tapınağı ne de takipçileri olması oldukça garipti. Ancak, ne kadar garip olsa da, sadece diğer göksel yetkililer onun için garip hissediyordu. Xie Lian Şahsen o kadar da kötü olmadığını düşündüm.

Ve bir gün, bir hevesle, aniden düşündü: *Kimse bana tapmıyorsa, ben kendime tapacağım!*

Göksel yetkililerin hiçbiri buna nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu.

Bir tanrının kendine taptığını kim duymuştu ki?! Böylesine trajik yüksekliklere ulaşmanın ne anlamı vardı?!

Ancak, Xie Lian konuştuğu anda garip bir sessizlikle karşılaşmaya alışkındı ve kendini eğlendirmenin eğlenceli olabileceğini düşündü. Kararını verdiğinde, tekrar Ölümlüler Âlemine atladı.

Bu kez dağlarda küçük bir köye indi. Burası Puqi olarak biliniyordu ve adını su kestanesinden alıyordu.

Bir köyden ziyade, daha çok bir yamaç mezarası gibiydi. Yeşil ağaçlar ve berrak sularla, pirinç tarlalarının kesintisiz uzandığı hoş bir kır manzarasıydı. Böylesine güzel bir Xie Lian bu kez gerçekten iyi bir yere geldiğini .

Daha ileriye baktığında, bir tepenin üzerinde küçük, harap bir kulübe olduğunu görmüş ve etrafa sorduğunda köylüler ona şöyle demiş: "O ev köhne, sahibi yok ve arada bir serseriler orada geceliyor, o yüzden gidip kendini evinde hissedebilirsin."

Bu onun için mükemmel değil miydi? Xie Lian kulübeye doğru yürüdü.

Xie Lian yaklaştıkça barakanın uzaktan harap görüldüğünü, ancak yakından incelendiğinde kelimenin tam anlamıyla çökmekte olduğunu fark etti. Dikdörtgen şeklindeki kulübeyi ayakta tutan dört sütundan ikisi muhtemelen çürümüştü. Rüzgar estiğinde tüm baraka sallanıyor ve gıcırıyordu, muhtemelen her an çökmeye hazırdı. Ama yine de Xie Lian'ın kabul edilebilir sınırları içindeydi. Bir göz atmak için içeri girdi ve etrafı toplamaya başladı.

Köylüler, birisinin köyde olduğunu görünce oldukça şaşırdılar. aslında o kulübeye yerleşecekti ve hepsi Xie Lian'ı kontrol etmeye geldi. Xie Lian'a büyük ve sıcak bir karşılama yaptılar. Temizliğe yardımcı olması için bir süpürge bağışlamakla ve toz içinde kalana kadar süpürmesini izlemekle kalmadılar, ona bir sepet taze ot bile verdiler. su kestanesi topladı. Kabukları soyulmuş su kestaneleri beyaz, gevrek, taze ve suluydu. Xie Lian kapının eşiğine çömeldi ve onları yedi. Sonra ellerini birleştirdi ve Bu nimet için minnettarlık duyarak buraya "Puqi Tapınağı" adını vermeye karar verdi.

Puqi Tapınağı'nın içinde zaten bir masa vardı. sunağı birkaç kez sildikten sonra. Xie Lian orayı burayı temizlemekle meşguldü ve etrafı izleyen köylüler kısa sürede bu genç adamın bir tür tapınak inşa ettiğini fark etti. Merak ağır bastı ve onu sorguladılar.

"Hangi tanrıya tapacaksın?"

Xie Lian boğazını temizledi ve "Evet. Bu tapınak Xianle Prensi için olacak."

Herkesin yüzü karardı. "Kim o?"

Xie Lian cevap verdi, "Ben de mi bilmiyorum? O bir prens. Sanırım."

"Ooh. Ne iş yapıyor?"

"Muhtemelen seni izliyor ve güvende tutuyordur."

Geçerken hurda toplarken.

Köylüler heyecanla sordular: "Peki, bu prens zenginliğin kutsanmasına nezaret ediyor mu?"

Borca batmazsanız zaten oldukça iyi olur,
Xie Lian kendi kendine düşündü ve nazikçe "Korkarım hayır" diye cevap verdi. Kalabalık ona önerilerde bulunmaya başladı.

"Neden Su Ustası'na tapmıyorsunuz? Zenginlik için! Tapınak için iyi para getirecektir!"

"Peki ya Ling Wen-zhenjun? O zaman belki köyümüzden bir bilgin çıkar!"

Bir kız utangaç bir şekilde, "Şey... peki ya... peki ya..." diye sordu. Xie Lian gülümsemesini korudu. "Ne hakkında?" "General Ju Yang."

"..."

Xie Lian gerçekten bir Ju Yang Tapınağı inşa , Feng Xin muhtemelen onu oracıkta bir okla vurup öldürürdü!

Tapınağını kabaca düzenledikten sonra, Xie Lian'ın ihtiyacı olan tek şey bir tütsü kabı, birkaç fal çalkalayıcı ve diğer çeşitli eşyalar kalmıştı. Ancak Xie Lian en önemli şeyi unutmuştu şey: bir tanrı heykeli.

Bambu şapkasını sırtına aldı ve çıktı - evet, kapı da yoktu. Bir süre düşündü bir an. Bu kulübenin kesinlikle onarılması gerekiyordu. Ve böylece Xie Lian ön tarafa bir tabela yazdı: *"Lütfen bu kırık türbenin onarımı için bağışta bulunun. hak ediyor."*

Xie Lian oradan ayrıldı, üç dört kilometre yürüdü ve Kasaba. Ne yapmak için? Elbette bir hayat kurmak için, o da en iyi yaptığı şeyi yapmaya gitti.

Peri masallarında tanrıların yemek yemesi gerekmezdi. Ama doğrusunu söylemek gerekirse, bunu söylemek zordu. Her şeye kadir olan kesinlikle gerekli ruhani enerjiyi doğrudan güneş ışığından ve yağmur çiyinden alıyordu, ancak sorun şuydu: bu bir yetenek meselesi değil, daha ziyade neden yapasınız ki?

Bazı tanrılar, yetiştirme yöntemleri nedeniyle, temiz iç organlarına ve bir damla ölümlü yağına bile dokunamazlardı. Eğer ölümlü besinleri yutacak olsalardı, sanki gıda zehirlenmesine yakalanır ve ishal olurlardı. Bu nedenle, yalnızca temiz yetiştirilmiş ruhani meyveleri veya yaşamı uzatan ve gücü artıran etkileri olan büyülü canavarları yerlerdi.

Xie Lian'ın böyle sorunları yoktu. Lanetli tasma takılıyken bir ölümlüden farkı yoktu. Her şeyi yiyebilirdi ve Deneyimleri sayesinde, yediği hiçbir şey de onu öldüremezdi. Bir aydan uzun süredir bir kenarda duran bir çörek ya da küflenmiş bir kek bile olsa, hepsini zarar görmeden yiyebilirdi. Böyle bir vücutla, sadece hurda toplayarak bile idare edebilirdi. Karşılaştırmak için Bir tapınak inşa etmek ona paraya mal olurken, hurda toplamak ona para kazandırıyordu, bu yüzden nihayetinde, gerçekten, hurda toplamak yükselmekten daha iyiydi.

Xie Lian bir azizin görünüşüne ve sahipti, bu yüzden hurda toplarken üstünlük ondaydı ve dev bir torba toplaması neredeyse hiç zamanını almadı. Dönüş yolunda, üzerine saman yığılmış eski bir öküz arabası gördü. Araba daha önce Puqi Köyü'nde gördüğü bir arabaya benziyordu, yani aynı yöne gidiyor olmalıydı. Bir araba istedi Arabacı çenesini eğerek ona işaret etti. Xie Lian büyük hurda yığınına taşıyarak oturmak için üzerine tırmandı. Ancak yerleştiğinde, uzun saman yığınının diğer tarafında yatan başka biri olduğunu fark etti.

Vücudunun üst kısmı samanların arkasına gizlenmiş olan bu kişi, sol bacağına sağ bacağının üzerine çaprazlamıştı. Görünüşe göre yatıyordu.

Kollarını başının arkasına yaslamış, dinleniyordu. O kadar kaygısız ve rahat görünüyordu ki Xie Lian'ı biraz kıskandırdı. Bir çift uzun bacağın üzerindeki dar siyah botlar görülmeye değerdi. Gözlere hoş geliyordu ve Xie Lian'a Yujun Dağı'nda onunla birlikte yürüyen farklı bir çifti hatırlatıyordu. Xie Lian yardım edemedi ama gizlice Hayvan postundan yapılmış gibi görünen botların üzerinde gümüş zincir olmadığını doğrulamak için birkaç kez daha baktı.

Bu muhtemelen oyun oynamaya gelen genç bir usta, diye düşündü.

Araba ağır ağır ilerlerken sarsıldı. Xie Lian bambu şapkasını geriye itti ve okumak için bir parşömen çıkardı. Dünyevi işlerle pek ilgilenmezdi ama bir sürü garip olay yarattıktan sonra Biraz ders çalışsa iyi olur diye düşündü. Araba tıkırdadı ve zaman geçti. Yukarı baktıklarında, yeşil bir tarlada alev alev yanan kırmızı bir deniz olan bir akçaağaç korusundan geçiyorlardı. Dağlık kırsalın rustik cazibesi, zihni tazeleyen taze otlarla birlikte son derece sarhoş ediciydi. Ama Xie Lian'ın elinde olmadan biraz şaşırdım.

Uzun zaman önce, gençliğinde, Kraliyet Kutsal Tapınağı'nda xiulian uygularken, tüm akçaağaç dağı böyleydi, altın gibi parlıyordu, ateş gibi yoğundu. Şimdi önündeki unutulmaz manzara kaçınılmaz olarak onu hafıza şeridinde bir yolculuğa çıkardı. Xie Lian parşömene bakmadan önce uzun bir süre onu izledi.

Parşömen üzerindeki ilk birkaç satır şu şekildeydi:

Xianle Prensi, Savaş Tanrısı, Talihsizlik Tanrısı ve Çöp Tanrısı olarak üç kez yükseldi.

"...Pekâlâ, tamam," dedi Xie Lian yüksek sesle. "Eğer düşünürsen, bir dövüş tanrısının bir çöp tanrıdan farkı yoktur. Tüm tanrılar eşittir. Tüm varlıklar eşittir."

Arkadan bir kıkırdama geldi ve bir ses "Bu doğru mu?" dedi.

Arabanın diğer tarafındaki genç tembel bir sesle devam etti, "İnsanlar doğal olarak tüm tanrıların eşit olduğunu ve tüm

Varlıklar eşittir, ama eğer bu doğru olsaydı, o zaman hemen hemen tüm bu farklı tanrılar var olmazdı."

Xie Lian, ayağa kalkmaya hiç niyeti olmadığı halde hâlâ boş boş yatan çocuğa baktı. Muhtemelen can sıkıntısından araya girdi.

"Muhtemelen haklısın," dedi Xie Lian ve gülümsedi.

Xie Lian parşömenine döndü ve okumaya devam etti. Satırın

devamını okuyun: *Birçok kişi inanıyor ki*

Talihsizlik, Xianle Prensi'nin herhangi bir resmi veya yazısı lanetin güçleri. Bir kişinin sırtına veya bir evin ana girişine yerleştirilirse, lanetlenen kişi veya ev her türlü kötü şansla karşılaşmak..

...Bunun bir tanrının mı yoksa bir hayaletin mi tasviri olduğunu söylemek zordu.

Xie Lian başını salladı. Daha fazla okumaya dayanamadı. kendisi hakkında. Günümüzün diğer önde gelen tanrıları hakkında okumak muhtemelen daha iyiydi, böylece onlarla karşılaşarsa kabalık etmemiş olurdu ve sonunda onları birbirinden ayıramadı. Bir köylü daha önce Su Ustası'ndan , bu yüzden Xie Lian Su Ustası'nın tarifini bulmak için ilerledi.

Su Ustası Wudu: suyu ve aynı zamanda zenginliği kontrol eder. Çoğu tüccarın dükkanlarında ve evlerinde zenginliklerini garanti altına almak için bir Su Ustası tapınağı vardır.

Xie Lian bunun tuhaf olduğunu düşündü. "Bir Su Tanrısı neden zenginliği kontrol etsin ki?"

Samanların arkasındaki genç cevap verdi: "Tüccarlar mal taşıırken, yükleri çoğunlukla su yollarından gönderilir, bu yüzden her zaman Su Ustası Tapınağı'na gider ve uzun bir ateş yakarlar. Güvenli bir yolculuk için dua etmek üzere tütsü yakıyor, döndüklerinde şu ya da bu sözü veriyorlardı. Bir süre sonra, Su Ustası yavaş yavaş kontrolü ele aldı. zenginlik."

Genç aslında onun sorularına özel olarak cevap veriyordu onu. Xie Lian arkasını döndü. "Gerçekten mi? İlginç. O halde Su Ustası çok güçlü bir büyük tanrı olmalı."

Genç alay etti. "Evet, ne de o 'Su Tiranı'."

Ses tonuna bakılırsa, Xie Lian çocuğun söz konusu göksel yetkiliyi pek de ciddiye aldığını düşünmüyordu. Kulağa ona iltifat ediyormuş gibi de geliyordu. "'Su Tiranı' nedir?"

Genç yavaşça cevap verdi: "Bir gemi büyük bir nehirde ilerlerken, geminin yola çıkıp çıkamayacağı tamamen ona bağlıdır. Hayır teklifler alabora olmak demektir. Oldukça zorba, bu yüzden o nasıl lakabını aldı. Bir nevi General Ju Yang ve Süpüren General gibi."

Ünlü tanrıların genellikle tüm diyarlar arasında bir ya da iki lakabı vardı. Örneğin, Xie Lian Üç Diyarın Maskarası, Rezil Ucube, , Ezik, öhöm, öhöm, vesaire olarak bilinirdi. Genellikle bunları kullanmak oldukça saygısızcaydı.

Göksel görevlilere takılan lakaplar, örneğin biri Mu Qing'e Süpüren General dese, kesinlikle öfkeden deliye dönerdi.

Xie Lian Su Ustası'na ne dememesi gerektiğini kendi kendine not etti ve "Anlıyorum. Beni aydınlattığınız için çok teşekkür ederim." Kısa bir süre durakladı ve bu gencin oldukça ilgi çekici olduğunu düşünerek "Dostum, genç görünüyorsun ama çok şey biliyorsun" diye devam etti.

Genç cevap verdi: "Hayır, sadece sıkıldım. Boş kaldığım zamanlarda bir şeyler okuyorum, hepsi bu."

Ölümlüler Diyarı'nda ilim üzerine kitaplar bulmak kolaydı. Tanrıların ve hayaletlerin hikayelerinden bahsediyordu; konular iyiliklerinden kinlerine ve önemsiz şeylere kadar uzanıyordu. Bazıları gerçekte ve Bazıları sahteydi. Gençlerin bu kadar çok şey bilmesi garip değildi.

Xie Lian parşömenini yere bıraktı. "O zaman dostum, tanrıları biliyorsun ama hayaletleri de biliyor musun?"

"Hangi hayalet?" diye sordu genç adam.

Xie Lian, "Kızıl Yağmur Çiçeği, Hua Cheng," diye yanıtladı.

Genç kıkırdadı ve sonunda bu ismi duyunca ayağa kalktı. Arkasını döndü ve Xie Lian'ın gözleri aniden parladı.

Genç on altı ya da on yedi . Tuniği akçaağaç yapraklarından daha kırmızıydı ve teni kar gibi beyazdı.

Yıldızlar kadar parlak gözleriyle ona gülümseyerek baktı. Son derece yakışıklıydı ama bakışlarında açıklanamaz bir vahşilik vardı. Saçları gevşek bir at kuyruğuyla bağlanmıştı, çarpık ve kaygısızdı.

Araba, akçaağaç yapraklarının dans ederek yere düştüğü, alev alev yanan kırmızı akçaağaç ormanında ilerliyordu. Bir yaprak şakacı bir şekilde gencin omzuna kondu ve genç onu usulca üfledi, sonra da Xie Lian'a baktı ve gülümsemenin gölgesiyle konuştu. "Ne

öğrenmek istiyorsun? Sor bakalım."

Alaycı görünüyordu, ama bir şekilde her bilmenin mükemmel soğukkanlılığına sahipti. Genç gibi görünse de sesi yaşına göre normalden daha derindi ve kulağa hoş geliyordu. kulaklar.

Arabanın üzerinde dimdik oturan Xie Lian bir süre düşünceli bir şekilde onu izledikten sonra şöyle dedi: "'Kızıl Yağmur Çiçeği' oldukça güzel bir imge çağrıştırıyor. Nereden geldiğini biliyor musun dostum?"

Xie Lian saygısından dolayı "*küçük* dostum" demedi. Genç adam rahatça oturdu, bir kolunu kaldırdığı dizinin üzerine koydu ve kollarını düzeltti.

"Önemli bir şey değil, gerçekten. Sadece bir keresinde başka bir hayaletin yuvasını temizlerken gökten kan yağmuru yağmış. Bir çiçeğin kanlı yağmur tarafından hırpalandığını görmüş ve şemsiyesini eğerek onu korumuş."

Xie Lian bunu kafasında canlandırdı, kokuşmuş düşün altında böyle bir zarafet hayal etti. Daha sonra da bu otuz üç tapınağı yaktı ve güldü. "Hua Cheng sık sık kavga çıkarır mı?"

Genç cevap verdi, "Sık değil. Ruh haline bağlı." "Ölmeden önce nasıl biriydi?" Xie Lian sordu.

"Kesinlikle iyi bir insan değil," diye yanıtladı genç.

"Neye benziyor?"

Genç adam soruyu duyunca gözlerini kaldırıp ona baktı, başını eğdi ve Xie Lian'ın yanına oturmadan önce ayağa kalktı.

"Sence neye benziyor?" Soruyu Xie Lian'a yöneltti.

Genç adamı yakından gören Xie Lian, onun çok Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar yakışıklıydı. Ama güzelliği bir kılıç gibi ölümcüldü, keskin

ve büyüleyiciydi, bu da bakmayı zorlaştırıyordu. Xie Lian sadece bir an için gözlerini ona dikti ve sonra yenilgiyle gözlerini indirdi.

Başını hafifçe çevirdi ve sormaya devam etti, "Eğer Hua Cheng büyük bir hayalettir, eminim birçok şekli vardır ve sık sık değişir."

Genç adam kaşlarını kaldırarak Xie Lian'a baktı ve "Evet, ama yine de gerçek yüzünü kullandığı zamanlar oluyor. Tabii ki gerçek halinden bahsediyoruz."

Hayal görüyor olabilirdi ama Xie Lian ikisi arasındaki mesafenin biraz geniş olduğunu düşündü ve yüzünü geri çevirdi. "O zaman, onun gerçek formunun muhtemelen senin gibi bir genç olduğunu hissediyorum."

Genç dudaklarını hafifçe kaldırdı. "Neden böyle söylüyorsun?"

Xie Lian cevap verdi, "Sebebi yok. Sen ne dersen de, ben ne düşünürsem düşüneyim, her şey her şeydir, hepsi bu."

Genç adam güldü. "Kim bilir? Ama bir gözü kör." Sağ gözünü işaret etti. "Bu gözünü."

Bu hiç de çirkin bir şey değildi. Xie Lian, bir tanesini hatırladı Hua Cheng'in kayıp gözünü gizlemek için siyah bir göz bandı taktığı ve "Gözüne ne olduğunu biliyor musun?" diye sorduğu birçok arka plan versiyonu

"Bu herkesin cevabını merak ettiği bir soru," diye yanıtladı genç.

Diğerleri Hua Cheng'in zayıflığının ne olduğunu öğrenmek istedikleri için sordular ama Xie Lian sadece meraktan sordu. O bir şey söylemedi ve genç devam etti. "Onu kendisi çıkardı."

Xie Lian şaşkına döndü. "Neden?"

"Bir anlık delilik," diye yanıtladı genç adam.

...Çılgınlığa kapıldığında kendi gözünü çıkarabilirdi. Xie Lian şimdi bu Kızıl Hayalet Kral'ı her zamankinden daha çok merak ediyordu.

Bir anlık delilik kadar basit bir şey olamazdı ama muhtemelen bu hikâye hakkında daha fazla ayrıntı yoktu.

Xie Lian devam etti, "Hua Cheng'in herhangi bir zayıflığı var mı?"

Gençten bir cevabı olmasını beklemiyordu; bu sadece sıradan bir soruydu. Hua Cheng'in zayıflığı bu kadar kolay biliniyorsa, o zaman söylentilerdeki zayıflık her neyse doğru olamaz.

Ama genç hemen cevap verdi: "Külleri."

Eğer biri bir hayaletin küllerini ele geçirirse, o hayalete . Eğer hayalet itaatsizlik ederse, o zaman hayalet çözülür ve ruhu parçalanırdı. Bu yaygın bir bilgiydi ama Hua Cheng üzerinde kullanmak sonuçsuz görünüyordu.

Xie Lian gülümsedi. "Muhtemelen onun küllerini elde edebilecek kimse yoktur, bu yüzden bu zayıflık hiç zayıflık olmamasıyla aynı şeydir."

"Asla bilemezsin," dedi genç adam. "Bir hayaletin küllerini gönüllü olarak vereceği durumlar vardır."

"Şu otuz üç göksel görevliyle girdiği bahis gibi mi?" "Evet, doğru," diye alay etti genç.

Xie Lian'ın Hua Cheng'in kaybetmesinin mümkün olmadığını kastettiğini anlaması için bu sözleri söylemesine gerek yoktu. O "Hayaletler Âlemi'nde bir gelenek vardır; eğer bir hayaletin özel biri varsa, küllerini o kişiye emanet eder."

Bu, kişinin hayatını başka teslim etmesine benziyordu. Böyle bir tutku, ne kadar büyüleyici bir hikaye . Xie Lian "Hayalet Diyar'da böyle romantik bir uygulama olduğunu bilmiyordum."

," dedi genç adam. "Ama pek çoğu bunu uygulamaya cesaret edemiyor."

Xie Lian da öyle düşündü. İnsanları kandıran sadece hayaletler değildi, hayaletleri kandıran insanlar da vardı. Sonsuz manipülasyon ve ihanet hikâyeleri olmalı.

Xie Lian iç çekti. "Aşk için her şeyini vermiş olmak ve karşılığında her şeyini kaybetmek, düşünmesi bile acı verici."

Genç yüksek sesle güldü. "Korkacak ne var ki? Ben olsaydım, küllerimi vermekten hiç pişmanlık duymazdım. Kimin umurunda parçalanmamı ya da eğlence olsun diye küllerimi savurmamı istiyorlar!"

Xie Lian sırtıttı, sonra birdenbire bu kadar uzun süre sohbet etmelerine rağmen hâlâ birbirlerinin isimlerini bilmediklerini fark etti. "Arkadaşım, senin adın ne?"

Genç adam kan kırmızısı gün batımının ışınlarını engellemek için bir elini alına götürdü ve gözlerini güneşten nefret ediyormuş gibi kısarak baktı. "Ben mi? Ben ailemde üçüncüyüm. Bana San Lang derler."⁶Tam adını söylemedi ve bunu sormak Xie Lian'ın haddine değildi

"Soyadım Xie, gerçek adım Lian. Siz de mi Puqi Köyü'ne gidiyorsunuz?"

San Lang samanların üzerine uzandı, kollarını başının arkasına koydu ve bacak bacak üstüne attı. "Bilmiyorum. Aklımda bir hedef yok."

Sanki sözlerinde bir hikâye varmış gibiydi, bu yüzden Xie Lian nazikçe "Sorun nedir?" diye sordu.

San Lang iç çekti. "Ailem kavga ediyordu ve beni evden kovdular. Uzun süre yürüdüm ama gidecek bir yerim yoktu. Neredeyse Sokaklarda açlıktan bayılmış, sonra da rastgele uzanacak bir yer bulmuş."

Çocuğun sırtındaki giysiler gündelik görünüyordu ama kaliteli malzemeden yapılmıştı. Bilgili konuşma tarzı ve kaygısız görünüşüyle Xie Lian uzun zamandır onun varlıklı bir aileden gelen bir çocuk olduğunu düşünüyordu. Saygın bir ailenin çocuğu olmak oldukça zor olmalı. genç adamın bu kadar uzun süre tek başına dolaşması. Xie Lian bu duyguyu anlıyordu. Acıktığını duyan Xie Lian çantasını karıştırdı ama sadece küçük bir buharda pişmiş çörek buldu. Neyse ki henüz sertleşmemişti.

" misin?"

Genç başını salladı ve Xie Lian ona çöreği verdi. San Lang Xie Lian'a bir göz attı.

"Peki ya sen?"

"Ben . Henüz aç değilim," diye Xie Lian.

San Lang topuzu geri itti. "O zaman ben de iyiyim."

Xie Lian ona baktı, sonra çöreği ikiye böldü ve yarısını ona verdi. "Yarısını sen alabilirsin, diğer yarısını da ben alacağım."

Bunu gören San Lang buharda pişmiş çöreği kabul etti ve yemeye başladı. Onun oturup itaatkâr bir şekilde basit bir çörek yemesini izleyen Xie Lian çocuğu taciz ediyormuş gibi hissetti.

Güneş doğarken öküz arabası engebeli tepelerde yavaşça ilerliyordu.

yavaş yavaş ayarlandı ve ikisi arka tarafta sohbet etti. Onlar konuştukça, Xie Lian San Lang'ın olağanüstü bir genç olduğunu düşündü. Bu kadar genç yaşına rağmen diksiyonu davranışları olgun, zeki, sakin ve akli başındaydı; sanki bu dünyada bilmediği hiçbir şey yokmuş ve hiçbir şey onu şaşırtamamış gibiydi. Xie Lian onun yaşının ötesinde bilge olduğunu düşünüyordu ama bazen yine de gençliğin aptallığını ortaya koyuyordu.

Xie Lian kendisinin Puqi Tapınağı'nın Tapınak Ustası olduğunu söyleyince San Lang sordu: "Puqi Tapınağı mı? Yiyecek bol miktarda su kestanesi var gibi görünüyor; onları severim. Hangi tanrı için?"

Bu can sıkıcı soruyu tekrar soran Xie Lian boğazını ve "Xianle Prensi. Muhtemelen onu tanımıyorsunuzdur."

Genç gülümsedi ama daha bir şey söyleyemeden öküz arabası aniden şiddetle sarsıldı.

İkili at arabasıyla birlikte sarsıldı ve Xie Lian düşebileceği korkusuyla San Lang'ı tutmak için uzandı. Ama tam eli San Lang'a değdiğinde Lang, genç adam sanki yanmış gibi elini sıktı. İfadesinde sadece küçük bir değişiklik vardı ama Xie Lian bunu gördü ve belki de bu çocuk gerçekten ondan hoşlanmıyor diye düşündü. O kadar iyi vakit geçirmişlerdi ki

Bunca yol boyunca sohbet ettiler, deęil mi? Ama řimdi dűřűnmenin sırası deęildi.

Xie Lian ayağa kalktı ve etrafına bakındı. " oluyor?"

Yařlı řofűr cevap verdi, "Bilmiyorum! Yařlı Huang, neden hareket etmiyorsun? Hadi, řimdi!"

Gűneř batmıřtı ve űkűz arabası hűlű karanlıkla dolu ormanın derinliklerindeydi. űkűz Yařlı Huang orada űylece duruyordu, Yařlı sűrűcű ne kadar ısrar etse de inatla hareket etmeyi reddediyordu. Bűęűrmeye devam etti, kafasını topraęa gűmmek istedi ve Kuyruęu kırbaç gibi. Bu doęru gelmiyordu. Xie Lian arabadan atlamak űzereydi ki, yařlı sűrűcű aniden ileriye iřaret ederek baęırdı.

Yolun ilerisinde, orada burada, havada asılı duran bir dizi yeřil alev topu belirliyordu. Toplandılar ve yandılar, ormanın içinde sűzűldűler. Bir grup beyaz giysili figűr yavařça kendi kesik bařlarını tařıyarak onlara doęru ilerlediler.

Bunu gűren Xie Lian, "Koruyun!" diye baęırdı.

Ruoye kolundan uçtu ve űkűz arabasının etrafını yukarıdan bir çember řeklinde sararak űç artı bir hayvanı korudu.

Xie Lian geri dűndű ve "Bugűn gűnlerden ne?" diye sordu.

Yařlı řofűr cevap vermeyince arkadan bir genç seslendi.

"Bu Zhongyuan."

Yedinci ayın ortasında, mabedin kapıları yeraltı dűnyası açıldı. Bugűn dıřarı çıkmadan űnce takvimini kontrol etmemiřti ve tam da Zhongyuan Festivali'ne denk gelmiřti!

Xie Lian'ın sesi kısıldı. "Bana yakın dur. Bu gece řeytanla karřılařtık. Eęer yol yanlıř yola saparsak, asla geri dűnűn."

Figürler beyaz mahkûm kıyafetleri giymişlerdi ve başları yoktu. Yeni idam edilmiş suçlular oldukları anlaşılıyordu. Her birinin elinde bir baş vardı. Kafaları kemiksi kollarında vızıldarken öküz arabasına doğru ağır ağır sallanıyorlardı.

Xie Lian arabadaki diğer ikisine alçak sesle talimat verdi: "Birazdan yaklaştıklarında sesinizi çıkarmayın."

San Lang başını öne eğdi. "Gege, senin süper güçleri olan bir adam olduğuna inanamıyorum!" Sesi çok ilgili geliyordu ve Xie Lian "Pek süper güç sayılmaz, sadece birkaç numara biliyorum. Şu anda bizi göremiyorlar, ama gördüklerinde görüp görmeyeceklerini söylemek zor. kapat."

Yaşlı arabacının gözleri korkudan fal taşı gibi açılmıştı. İpek kumaşın uçuşunu ve şimdi de başsız yürüyenleri görünce, gözleri dehşet içinde geri yuvarlanmak üzereydi. Başını tekrar tekrar salladı. "Hayır, hayır, , sesimi tutabileceğimi sanmıyorum! Daozhang, ne yapmalıyım?!"

"...O zaman başka bir yol var. Şimdiden özür dilerim."

Xie Lian elini hızla sallayarak yaşlı adamın sırtındaki bir noktaya dokundu ve adam anında yere yığılıp bayıldı. Xie Lian onu hafifçe yakaladı ve öküz arabasının üzerine yatırdı. kendisi sürücü koltuğuna geçti. Birden arkasında garip bir hareket hissetti ve dönüp baktığında gençlerin onu takip ettiğini ve hemen arkasına yerleştiğini gördü.

Xie Lian, "İyi misin?" diye sordu.

San Lang çenesini kaldırdı. "Tabii ki hayır. Korkuyorum."

Sesinde en ufak bir korku belirtisi olmamasına rağmen, Xie Lian yine de onu teselli etti. "Korkmana gerek yok. Arkamdasın, hiçbir şey sana zarar veremez."

Genç tek kelime etmeden gülümsedi. Xie Lian aniden gencin kendisine baktığını fark etti. Sonra, çabucak, kafasına dank etti

Bu gencin baktığı şeyin aslında boynundaki lanetli pranga olduğunu fark etti.

Bu lanetli pranga, boynuna bağlı siyah bir tasma gibiydi ve tamamen gizlenemezdi. İnsanın en kötüsünü düşünmesine neden olabilirdi. Xie Lian yakasını hafifçe çekiştirdi. bir şey saklamak.

Gökyüzü kararmıştı ve gencin yüz ifadesi artık görülemiyordu. Xie Lian öküzü hafifçe itmek için dizginleri eline aldı ileriye doğru. Suçlu kılığındaki hayalet grubu geçmek için yürüdü, ancak yolu kapatan bir şey olduğunu hissetmeye devam ettiler. Yolun ortasında, bu yüzden hepsi aşağı yukarı küfretti.

"Ne haltlar ? Neden geçemiyoruz?!" "Evet! Ne oluyor

be! Perili mi burası?"

"Lanet , musallat olan biziz, mı?"

Xie Lian sonunda öküzü yatıştırdı ve araba sessizce bu başsız suçlu hayaletler grubunun yanından geçti. Kafaların şakalaşmalarını dinleyen Xie Lian, onların oldukça komik olduğunu düşündü. Küçük dertlerle doluydular:

"Um, bir hata mı yaptın? Nasıl oluyor da başını tutan kişi benim bedenimmiş gibi geliyor?"

"Vücudu yanlış kafayı yakalayan sensin!" "O zaman acele edin ve yer değiştirin, çocuklar..."

"Boynundaki kesik neden temiz değil?"

"*Hahhh*, cellat acemiymiş. Kafamı kesmeyi başarana kadar beş ya da altı deneme yaptı. Bunu bilerek yaptığını düşündüm!"

"Muhtemelen aileniz ona yeterince bahşış vermemiştir. Bir dahaki sefere adama para vermeyi unutma, o da sana temiz bir pirzola verir!"

"Bir dahaki sefer yok!!!" Yedinci ayın on beşinci günü ay, Hayalet Diyarının en büyük festivali olan Zhongyuan Festivaliydi. O gün yeraltı dünyasının kapıları açılır ve her türden ruh, hayalet, canavar ve iblis

coşkuyla kutluyorlardı. Ölümlüler ne pahasına olursa olsun onlardan uzak durmalıydı ve özellikle böyle bir gecede evde kalmak en iyisiydi.

her kapı ve pencere kapalıydı. Ama Xie Lian'ın şansı hep kötü gitmişti.

Sadece su içebiliyordu ve su sıkışıp kalıyordu.

Dışlerinin arasında, kutsal kovucu giysiler giyiyor olabilirdi ve şu anda olduğu gibi hayaletler ortaya çıkabilirdi. Etraflarında hayalet ateşleri parlıyordu ve birkaçı ateşlerin peşinden koşuyordu ve cenaze kıyafeti giymiş bazıları ifadesiz bir şekilde mırıldanıyordu

kendilerini bir çemberin önünde, ölümlüler tarafından öbür dünya için yakılan adakları ve kağıt paraları yakalamaya çalışıyorlar. Bunun gibi bir sahne

"pandemonium" kelimesinin özeti gibiydi. Xie Lian, bundan sonra dışarı çıkarken takvime daha fazla dikkat etmesi gerektiğini düşünerek ortasından geçti. Birden, kesilen bir tavuğun sesine benzeyen bir çığlık duyuldu.

"! Olamaz! Oh hayır! Hayaletler öldürülüyor!" Bu

çığlık tüm hayaletleri endişelendirdi.

"Nerede, nerede? Hayaletleri nerede öldürüyorlar?!"

Çığlık atan hayalet cevap verdi: "Ödüm kopuyor! Orada bir sürü parçalanmış hayalet ateşi buldum ve hepsi acımasızca ezilmiş! Bu ne düşmanlık!"

"Hepsi paramparça mı? O zaman gerçekten kurtarılamayacak kadar kırılmışlar! Bu gerçekten çok fazla!"

"Kim yaptı bunu? ... Keşişler ve uygulayıcılar tarafından içimize mi sızıldı?!"

O başsız insanlar grubu bağırmaya başladı.

"Ah! Şimdi siz söyleyince, az önce yolda bir şey tarafından geçemeyecek şekilde engellenmemiş miydik? Bu olabilir mi..."

"Nerede, nerede?"

"Tam şurada!"

Xie Lian zihinsel olarak *oh hayır diye* bağırdı. Bir sonraki saniye, büyük bir grup hain varlık öküz arabasının etrafını sardı, her birinin yüzü

Vahşı.

Kötü niyetle tehdit ettiler, "Yaşayanların dumanı tüten kokusunu alıyorum..."

Daha fazla saklanamazlardı!

Canlı bir insanın Zhongyuan Festivali'nde bir grup hayaletle karşılaşması zaten mantıksızdı, sanki Xie Lian gerçekten de böylesine büyük bir yaratık sürüsüyle savaşmak istiyormuş gibi. Arabayı ileriye doğru itti ve bağırdı, "Git!"

Öküz dehşete kapılmıştı ve çoktan toynaklarını yere vurmaya başlamıştı endişeli bir şekilde duruyordu. Bağırışı duyar duymaz, arabayı çılgınca bir koşuya çekmeden önce iki kez emir almasına gerek kalmadı.

Xie Lian arkasında oturan genci yakalamayı da ihmal etmedi. "Sıkı otur!"

Ruoye'yi geri çekti ve uygun bir şekilde kaçış yolunu açtı. Bir öküz arabası, hayalet ateşlerinden oluşan bir çemberin ortasında aniden ortaya çıktı ve kuşatmadan dışarı fırladı. Yeşil yüzlü, dişlerini gösteren, eksik bacaklı hayaletler arabanın arkasında çığlık attılar.

"Gerçekten bir uygulayıcı var!! Lanet uygulayıcı yaşamaktan bıkmış!!!" "Canlı bir insan Zhongyuan'ımıza çarpmaya cüret etti. Toplanıyoruz, hiçbir şey için bizi

suçlayamazsınız!" "YAKALAYIN ONLARI!"

Xie Lian bir eliyle dizginleri kavrarken, diğer eliyle büyük bir avuç dolusu kâğıt çıkarıp yere fırlattı.

"Engelle!"

Bunlar tökezletici tılsımlardı, kaçmak için mükemmel araçlar. Bir dizi küçük gümbürtü duyulabiliyordu; her gümbürtüde bu hayalet grubunun önüne bir engel çıkıyordu. Bu onları kısa bir süre için oyalayacaktı, ama sadece kısa bir süre için. Çok fazla güç kullanmalarına rağmen tılsımlar, yarım tütsü zamanı bile geçmeden

yakalandı. Xie Lian arabayı dağ yolundan aşağıya doğru arkası
yanıyormuş gibi bir kaçışla sürerken aniden seslendi.

"Dur-!"

Meğer yaşlı öküz arabayı yol ayırımına kadar çekmiş. Xie Lian
ileride iki zifiri karanlık dağ patikası olduğunu gördü ve hemen dizginleri
çekti.

Şimdi, burada daha dikkatli olmalıydı!

Zhongyuan Festivali gecesinde, bazen
İnsanlar gezinirken daha önce hiç var olmamış bir yol keşfedebilirlerdi.
Böyle bir yola asla , çünkü eğer yürürlerse
yanlış olanı seçerlerse, Hayalet Diyarına girerler ve bir daha asla geri
dönemezlerdi.

Xie Lian bölgeye daha yeni gelmişti ve hangi yoldan gideceğini
bilmiyordu. Sonra, topladığı büyük çöp torbasının yanı sıra, aralarında
bir falcının da bulunduğu bazı çeşitli eşyalar satın aldığını hatırladı.
Böylece o

Karar vermek için neden bir servet sallamayayım diye düşündü.
Böylece, el yordamıyla falcıyı buldu ve takırdayarak elinde salladı
Sesi titrerken mırıldanıyordu. "Cennet yetkilisinin kutsamasıyla, hiçbir yol
bağlı değil! Büyük yol cennete çıkar; her iki tarafa da birer tane, ayrı
yollarımıza gidebiliriz! İlk çubuk sola, ikinci çubuk sağa! Şansı en iyi olan
yolu seçeceğiz!"

Sözcükler dudaklarından dökülürken, *tak, tak*, çalkalayıcıdan iki
çubuk düştü. Ama onları alıp baktığında sustu.

Kötü şansın en kötüsü!

Her iki sopa da kötü şansın en kötüsüydü; her iki yol da
Tehlikeli, yani bu ne olursa olsun ölecekleri anlamına gelmiyor muydu?

Xie Lian biraz sinirlendi ve iki eliyle çalkalayıcıyı bir kez daha öfkeyle
salladı. "Sevgili falcı, bu bizim ilk
Toplantı, neden bu kadar kalpsizsin? Tekrar deneyeceğim. Lütfen bu sefer
yüzümü kurtarmama izin verin."

Tak, tak. Yine iki sopa ve onları aldığı anda ikisi de hala kötü şansın
en kötüsüydü!

"Ben deneyeyim mi?" San Lang aniden konuştu.

Zaten onunkinden daha kötüsü olamazdı, bu yüzden Xie Lian servet çalkalayıcısını uzattı. San Lang onu tek eliyle aldı ve gelişigüzel salladı. İki fal çubuğu düştü ve onları alıp Xie Lian'a uzattı. bir bakış. Xie Lian onlara şöyle bir baktı ve her ikisi de şaşırtıcı bir şekilde iyi şans getirmişlerdi. Hayret etmekten kendini alamadı. Böyle bir sefalet durumuna ilk ulaştığından beri, çoğu zaman etrafındakilerin de talihleri onun kötü şansından etkileniyor gibi görünüyordu. Bunun gerçekten doğru olup olmadığını kim bilebilirdi, ama her iki durumda da sık sık duyduğu bir şikayetti. Yine de bu genç, sıradan bir sarsıntının en iyi iki talihi silkelemesine izin vermesinden zerre kadar etkilenmedi!

Her iki fal çubuğu da iyi şans getirdiğinden, Xie Lian rastgele bir yol seçti ve içtenlikle övgüler yağdırarak arabayı sürdü. "Dostum, şansın gerçekten çok iyi."

San Lang şans çalkalayıcısını gelişigüzel arkaya fırlattı ve gülümsedi. "Gerçekten mi? Sanırım benim şansım da oldukça iyi. Her zaman öyleydi."

"Her zaman böyleydi" dediğini duyan Xie Lian şöyle düşündü İnsanlar arasındaki fark gerçekten de yerle gök kadar büyüktü.

Bir süre koştuktan sonra aniden etraftan feryatlar ve çığlıklar duyuldu.

"Onu yakaladım! O burada!"

"Herkes buraya gelsin! O lanet uygulayıcı burada!!"

Hayalet kafalar birbiri ardına ortaya çıktı. Xie Lian konuştu, "Ah, hâlâ yanlış yolu seçtiğimize inanamıyorum."

Tökezleten tılsımların etkisi sona ermişti; her şeye rağmen hâlâ etrafları sarılıydı!

Dalga dalga etraflarını saran bu hain varlıklar güruhunun içinde en az yüz kişi vardı ve sayıları hâlâ

artıyordu. Xie Lian neden bu kadar çok insanlık dışı yaratığın burada toplandığını gerçekten bilmiyordu ama merak edecek zamanı yoktu.

Xie Lian içtenlikle, "Niyetim kimseyi rahatsız etmek değildi, bize merhamet göstermeniz için dua ediyorum," dedi.

Başsız bir hayalet konuştu, "Tch! Kokuşmuş uygulayıcı. Neden önce merhamet göstermedin? Orada bir sürü hayalet ateşini kıran ve dağıtan sendin, değil mi?!"

Xie Lian masumca cevap verdi, "Biz değildik. Doğruyu söylemek gerekirse, ben sadece basit bir hurda toplayıcısıyım."

"Tartışmaya kalkma!! Ne tür bir hurda toplayıcısı sana benziyor? Sen açıkça bir uygulayıcısın! Ve senin dışında, burada kim böyle acımasız bir şey yapabilir?!"

Xie Lian, "Hayalet ateşlerini kırmak ve dağıtmak için bir uygulayıcıya gerek yok," diye düşündü.

"O zaman kim ? Hayaletler mi?"

Xie Lian sessizce ellerini kollarının içine soktu. "Bu imkansız değil."

"*Ha ha* ha ha ha ha ha ha ... lanet uygulayıcı! Sen... sen... sen..."

Alaycı bir tavırla kükreyen hayalet grubu aniden durdu.

Xie Lian yüksek sesle merak etti, "Peki ya ben?"

Bir soru sormuş olabilirdi ama şu anda oldukları yerde durmuyorlardı. Hepsi Xie Lian'a sanki bir şey görüyormuş gibi bakıyordu. son derece dehşet verici bir şeydi. Ağızları ya açık ya da sımsıkı kapalıydı ve hatta suçluların ellerinde tuttukları kafaların bir kısmı yere düşmüştü.

Xie Lian tekrar cesaretlendi, "Herkes mi? Hepiniz...?"

Ancak beklenmedik bir şekilde, o daha sorusunu bitirmeden hayalet grubu, rüzgârın kalıntıları savurup götürmesi gibi olay yerinden kaçtı.

bulutların.

Xie Lian şaşkına döndü. "Ne-?!"

Elinde tuttuğu tılsım demetini henüz kolunun içinden bile çıkarmamıştı ve fark edilmiş miydi? Gerçekten o kadar keskinler miydi? Üstelik o kadar da güçlü değillerdi. Tılsımlar da yoktu. Xie Lian inanmadığını hissetti. Gördükleri gerçekten o muydu?

Ya da arkasında bir şey?

Bunu düşündükten sonra başını geriye çevirdi ve arkasına baktı.

Ama sadece kendinden geçmiş öküz arabası sahibi ve hâlâ yanağına destek olan o kaygısız, kırmızı giysili genç vardı.

Onun gören San Lang gülümsedi ve elini bıraktı. "Daozhang, harikasın! Tüm o hayaletleri korkutup kaçırdın."

"..." Xie Lian gülümseyerek karşılık verdi. "Gerçekten mi? Bu kadar harika olduğumu fark etmemiştim."

Sonra dizginleri birkaç kez çekti ve öküz arabasının tekerlekleri bir kez daha yavaşça dönmeye başladı. Bundan sonraki yol pürüzsüzdü ve öküz arabasının yavaşça ormandan çıkıp açık bir dağ yoluna gelmesi bir saat bile sürmedi. Tepelerin aşağısında, ışıkların sıcak parıltısı Puqi Köyü'nü aydınlatıyordu.

Bu gerçekten de "en iyi şans" yoluydu, kıl payı kurtulduk ama gerçek bir tehlike yaşamadık.

Bir gece esintisi geçti ve Xie Lian başını bir kez daha geriye çevirdi. San Lang çok iyi bir ruh hali içinde görünüyordu ve Uzanmış, ellerini başının arkasına koymuş ayı seyrediyordu. Soluk ay ışığının altında, gencin teni gerçeküstü görünüyordu.

Bir anlık tereddütten sonra Xie Lian gülümsedi. "Arkadaşım."

"Ne oldu?" San Lang cevap verdi.

"Hiç falınıza baktırdınız mı?" Xie Lian sordu.

"Hayır mı?" San Lang, Xie Lian'ın yüzüne dönerek cevap verdi. "Sana bir seans vermemi ister misin?"

San Lang ona baktı ve gülümsedi. "Bana bir seans vermek ister misin?"

"," dedi Xie Lian.

San Lang hafifçe başını salladı. "Elbette."

Oturdu, vücudu hafifçe Xie Lian'a doğru eğildi. "Falıma nasıl bakmak istersin?"

"El bakmaya ne dersiniz?" Xie Lian önerdi.

Bunu duyan San Lang'ın dudaklarının kenarları kıvrıldı. Bu gülümsemenin ne anlama geldiğini söylemek zordu ama o sadece "Elbette" demekle yetindi.

Sonra sol elini Xie Lian'a uzattı.

Bu sol el uzun ve düzgündü, temiz ve zarifti, güzel bir eldi. Yumuşak ve uysal bir güzellik değildi bu, kasların altında gizlenmiş bir güç vardı. İnsanın boğazını sıkmasını istemeyeceği bir eldi bu. Xie Lian, San Lang'ın yüzündeki hafif değişim nedeniyle ona dokunmamaya dikkat ediyordu. son kez dokunduklarını ifade ediyordu, bu yüzden eli yakından incelemek için sadece aşağı baktı.

Yukarıdaki ay parlaktı, ama çok parlak değildi; hatta Gecenin ortasında, hava çok karanlık değildi. Xie Lian, öküz arabası durgun bir şekilde tepelere tırmanırken önündeki eli dikkatle inceledi. Tekerlekler ve ahşap şaftlar yuvarlanırken gıcırıyordu.

"Yani?" San Lang sordu.

Xie Lian bir süre düşündükten sonra yavaşça, "Elin çok iyi," dedi.

"Öyle mi? Nasıl yani?" San Lang sordu.

Xie Lian başını kaldırdı ve sıcak bir ifadeyle, "Güçlü bir karakterin var, son derece inatçısın ama ne zaman bir engelle karşılaşsan kendine sadık kalıyorsun ve kötüyü iyiye dönüştürmeyi başarıyorsun.

İyi. Senin sınırsız bir talihin var, dostum. Geleceğin parlak ve başarılarla dolu."

Bunların hepsi tamamen saçmalıktı, oracıkta uydurulmuştu. Xie Lian el falını hiç öğrenmemişti. Bir zamanlar, henüz Sürgüne gönderildiğinde, Kraliyet Kutsal Tapınağı'ndaki devlet hocalarından el falı bakmayı ya da yüz okumayı öğrenmediği için sık sık pişmanlık duyuyordu. Eğer bu tür becerilere sahip olsaydı, sokaklarda üç beş kuruş kazanmak bu kadar zor olmazdı ve işportacılık yapmak ya da göğsünde taş kırmak zorunda kalmazdı. Asıl görmek istediği şey bu gencin serveti değil, ellerinde parmak ve avuç izi olup olmadığıydı.

Normal hayaletler ve canavarlar sahte bedenler üretebilir ve insan gibi davranabilirlerdi, ancak yaptıkları iş kaba ve genellikle parmak izi ve avuç içi gibi en küçük ayrıntılar gözden kaçırılmıştır. Ancak, bu gencin vücudu tamamen normal görünüyordu, avuç içi izleri açıktı ve etrafında hiçbir büyü dalgalanması belirtisi yoktu. Eğer kılık değiştirmiş bir hayaletse, böylesine kusursuz bir kılık değiştirmek için bir gazaptan daha üstün bir kalibrede olması gerekirdi. Ama neden Böylesine özel bir statüye sahip bir Hayalet Kral zamanını Xie Lian'la birlikte Puqi Köyü'nü ziyaret etmek için bir öküz arabasında seyahat ederek geçirir miydi? Tıpkı göksel memurların her zaman makineler gibi yoğun bir şekilde çalışması gibi, Hayalet Krallar da onların da elleri dolu olmalı!

Xie Lian falına güveniyormuş gibi davrandı ve başka bir şey bulamayana kadar cesur yalanlarıyla ter döktü. San Lang tüm bu süre boyunca gözünü kırpmadan onu izledi, saçmalıklarını ilgiyle gülümseyerek dinliyor ve bıyık altından gülüyordu.

"Başka var mı? Hm?" San Lang sordu.

Olamaz, Xie Lian'ın daha ne uydurmasını istiyordu ki? "Bakmamı istediğiniz başka bir şey var mı?"

"Falcılar hep aşk ve evlilikten bahsetmez mi?" San Lang sordu.

Xie Lian boğazını temizledi ve ciddiyetle cevap verdi, "Dürüst olmak gerekirse, falcılıkta o kadar iyi değilim, bu yüzden nasıl fal bakacağımı bilmiyorum.

ilişkileri tahmin etmek. Ama endişelenmenizi gerektirecek bir şey olduğunu sanmıyorum."

San Lang kaşlarını kaldırdı. "Neden söylüyorsun?"

Xie Lang sırttı. "Ona aşık olan tonlarca kız olmalı. sen."

"Peki sence neden bu kadar çok kız benden hoşlanıyor?" San Lang sordu.

Xie Lian akışına bırakıp cevap vermek üzereydi ki, bu çocuğun kendisini övmesi için onu manipüle ettiğini fark etti. Çaresiz ve eğlenmiş olan Xie Lian ne diyeceğini bilemedi ve alnını ovuşturdu.

"San Lang..."

Xie Lian ilk kez San Lang'a ismiyle hitap ediyordu ve genç sevinçle gülererek Xie Lian'ın paçayı kurtarmasına izin verdi.

Öküz arabası nihayet zahmetli bir şekilde köye girmişti ve Xie Lian arkasını dönüp eliyle alnını hafifçe destekleyerek aceleyle arabadan indi. San Lang arkasından geldi ve . Xie Lian sonunda başını kaldırdı ve San Lang'ın aslında kendisinden bir baş daha uzun olduğunu fark etti! Genç tembel tembel samanların üzerinde yatarken bu pek belli olmuyordu ama ayakta dururken ikisi eşit zeminde göz göze gelemiyordu.

San Lang arabanın önünde durup gerindi ve Xie Lian, "San Lang, şimdi nereye gideceksin?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Belki sokaklarda uyurum. Ya da bir mağara da olur," diye iç geçirdi San Lang.

"Bu olmaz..." Xie Lian endişeyle konuştu.

San Lang omuz silkti. "bir şey gelmez. Gidecek bir yerim yok." Sonra sırttı. "Falıma baktığın için teşekkürler. Güzel sözlerine güveneceğim. Sonra görüşürüz."

Xie Lian falcılığından bahsedilince utanç içinde terledi. Gencin gitmek için döndüğünü görünce hızla

arkasından seslendi. "Bekle! Sakıncası yoksa neden tapınağıma gelmiyorsun?"

San Lang olduğu yerde durdu ve yarı yoldan döndü. "Bu iyi mi?"

Xie Lian şöyle açıkladı: "Burası zaten bana ait değildi ve daha önce buradan geçen birkaç kişiye ev sahipliği yaptığını duymuştum. Ama burası Muhtemelen alışık olduğunuzdan çok daha salaş. Korkarım rahat edemezsiniz."

Eğer bu genç gerçekten kaçak bir genç ustaysa, Xie Lian onun sokaklarda amaçsızca dolaşmasına izin veremezdi. O San Lang'ın bugün bütün gün yediği tek şeyin yarım buharda pişmiş çörek olduğundan ve genç olsun olmasın, böyle devam ederse bir yere yığılıp kalacağından şüpheleniyordu. Xie Lian'ı duyan San Lang tamamen arkasını döndü ve hiçbir şey söylemedi ama Xie Lian'a yaklaşıp öne doğru eğildi. Xie Lian onun neyin peşinde olduğunu anlamadı, sadece aralarındaki mesafenin çok hızlı kapandığını fark etti. Birden ne yapacağını bilemez hale geldi.

Ardından genç adam doğruldu ve Xie Lian'ın getirdiği devasa hurda torbasını eline alarak kaldırdı.

"O zaman gidelim." dedi.

Xie Lian olduğu yerde donup kaldı. Uzun boylu ve ince yapılı gencin, sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi, devasa hurda çantasıyla uzaklaşmasını izledi ve içinden, "*Günahlarımı bağışla*," diye mırıldandı. San Lang birkaç adım attı ve yürümeye başladı. Xie Lian onu takip etmek üzereydi ama son anda yaşlı sürücünün hâlâ öküz arabasında uyuduğunu hatırladı ve geri dönüp yaşlı adamı uyandırarak ona bu geceki olayı gizli tutmasını tavsiye etti. Onun bu haline tanık olduktan sonra Yaşlı adam hayır demeye cesaret edemedi ve Yaşlı Huang'ı aceleyle eve sürükledi.

Arabada sadece rulo haline getirilmiş hasır minderi kalmıştı. Xie Lian Onu sırtına aldı, arkasını döndü San Lang'ın

çantasıyla Puqi Tapınağı'na doğru tepeyi tırmanmaya başlamıştı bile.

Puqi Tapınağı olan eğri büğrü, sallantılı kulübeye yaklaşan San Lang başını eğdi ve bir kahkaha attı. eğlenceli bir şey. Xie Lian yaklaştı, onun bağış talep eden tabelasına baktığını gördü ve boğazını temizledi.

"Gördüğünüz gibi, gerçekten de öyle. Bu yüzden burada rahat edemeyeceğinizi söyledim."

San Lang, "O kadar da kötü değil," dedi.

Geçmişte, başkalarına "Bir şey yok, o kadar da kötü değil" diyen hep Xie Lian olmuştu. Bunu ilk kez başka birinden duymak ona karmaşık duygular yaşattı. Puqi Tapınağı'nın kapısı uzun zaman önce çürümüşü, bu yüzden Xie Lian onu yıkmış ve yerine Bazı perdeler.

Perdeleri kaldırdı ve "İçeri gelin." diye davet etti.

Ve San Lang onunla birlikte tapınağa girdi.

Küçük tapınakta fazla bir şey yoktu; sadece uzun bir sunak masası, iki küçük tabure, küçük bir minder ve bir bağış kutusu vardı. Xie Lian San Lang'ın elindeki çantaya uzandı, fal çalkalayıcıyı, tütsü kabını, birkaç kâğıt ve çeşitli eşyaları çıkardı. ve onları sunak masasının üzerine yerleştirdi. Ardından, hurda toplarken birinin eline tutuşturduğu kullanılmış kırmızı mumu yaktı ve tapınak anında aydınlandı.

San Lang fallığı aldı, şakacı bir şekilde salladı ve sonra yere bıraktı. "Ee. Yatak var mı?"

Xie Lian sessizce sırtındaki hasır örtüyü aldı ve ona göstermek için açtı.

San Lang kaşlarını çattı. "Sadece bir tane mi var?"

Xie Lian gençle sadece kasabadan dönerken karşılaşmıştı, bu yüzden elbette birden fazla almasına gerek olmadığını düşündü. "Sakıncası yoksa, gece için biraz sıkıştırabiliriz."

"Bu işe yarar," diye kabul etti San Lang.

Xie Lian süpürgeye uzanıp yerleri süpürürken San Lang etrafa biraz daha bakındı.

"Daozhang-gege, bu tapınakta bir şey eksik değil mi?"

Xie Lian süpürme işini yeni bitirmişti ve onu duyduğunda yere diz çökmüş hasır seriyordu. Yataklarını okşarken cevap verdi, "Takipçilerden başka bir şey olduğunu sanmıyorum. eksik bir şey yok."

San Lang da çömeldi ve bir eliyle çenesini destekledi. "Peki ya tanrının ilahi heykeli?"

Onun sözleri Xie Lian'a hatırlattı. Bir tapınak için en önemli şeyi nasıl unutmuştu: bir tanrı heykelini?!

İdolü olmayan bir tapınak, tapınak değildir. Tanrının bizzat orada olduğu söylenebilirse de, her gün bütün gün sunağın üzerinde oturması mümkün değildi. Xie Lian bir an düşündü ve bir çözüm buldu.

"Bugün biraz kağıt ve mürekkep aldım. Yarın bir portre çizeceğim."

Kendisine dua etmek için inşa ettiği tapınağa asmak üzere kendi portresini çizdi. Eğer Cennet Alemi bunu öğrenirse, muhtemelen bir on yıl daha ona gülerlerdi. Ancak bir heykel yaptırmanın maliyeti oldukça yüksekti ve zaman da alıyordu, bu yüzden Xie Lian on yıl boyunca kendisine gülünmesini tercih etti ve Para.

San Lang beklenmedik bir şekilde konuştu: "Portre mi? Nasıl resim biliyorum. Yardımımı ister misin?"

Şaşırان Xie Lian gülümsedi. "Teşekkürler ama korkarım Xianle Prensi'nin nasıl resmedileceğini bilmiyorsunuz, haksız mıyım?"

Ne de olsa portrelerinin çoğu sekiz yüz yıl önce yakılmış ve yok edilmişti. Şimdi kaç tane kalmış olursa olsun, onları daha önce pek fazla insan görmemiş olacaktı.

San Lang cevap verdi, "Elbette biliyorum. Daha önce arabada onun hakkında konuşmuyor muyduk?"

Xie Lian konuşmayı hatırladı. Gerçekten de durum buydu. Daha önce, "Muhtemelen onu tanıımıyorsun," demişti ama San Lang cevap vermedi. Şimdi konuştuğunu duyan Xie Lian hayrete düştü. Yatak takımıyla işini bitirdi ve dik oturdu.

"San Lang, sakın bana onu gerçekten tanıdığını söyleme?" San Lang mindere oturdu ve "" diye cevap verdi.

Bu gencin konuşurkenki ifadesi ve ses tonu çok ilginçti. Her zaman gülümsüyordu, ama insan Gülümsemesinin gerçek olup olmadığını ya da gerçekten karşı tarafla ayak uyduramayacak kadar yavaş olduğu için alay edip etmediğini asla söyleyemezdi. konuşma. Dönüş yolunda onun sohbetini dinleyen Xie Lian, San Lang'ın kendisi hakkındaki değerlendirmeleriyle oldukça ilgiliydi.

Xie Lian onun yanına oturdu ve "Xianle Prensi hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

İki adam da lambanın altında birbirlerine baktı. Kırmızı mumun alevi hafifçe titredi. San Lang'ın sırtı lambaya dönüktü. Mum ışığında ve gözleri gölgeler içindeyken yüz ifadesini tam olarak görmek zordu.

Bir süre sonra, "Sanırım Jun Wu gerçekten sevmiyor olmalı. onu."

Xie Lian bu cevabı beklemiyordu ve şaşırdı. "Neden düşünüyorsun?"

"Yoksa neden prensi iki kez sürgün etsin ki?" San Lang cevap verdi.

Xie Lian biraz gülümsedi ve *şöyle düşündü: Gerçekten de bir Çocuk.*

Başını eğdi ve kemerini yavaşça çıkardı. "Ben bunun hoşlanma ya da hoşlanmama ile bir ilgisi olduğunu düşünmüyorum. Bu dünyada bu şekilde açıklanamayacak pek çok şey var."

"Hmm."

Xie Lian arkasını döndü, beyaz çizmelerini çıkardı ve "Ayrıca, insan hata yaptığı için cezalandırılmalıdır. Göksel İmparator her iki seferde de sadece görevini yapıyordu."

"Belki de," diye cevap verdi San Lang kayıtsızca.

Xie Lian dış ceketini çıkarıp katladı ve sunak masasının üzerine koymaya hazırlandı. Daha fazlasını söylemek isteyerek arkasını döndüğünde San Lang'ın gözlerinin ayaklarına dikildiğini gördü.

Bu bakışı tarif etmek zordu; buz gibiydi ama yakıcıydı, kavurucuydu ama biraz da soğuktu. Xie Lian aşağı baktı ve hemen anladı. Sağ ayak bileğinde siyah, lanetli bir pranga vardı.

İlk lanet boynuna sıkıca kilitlenmişti ve ikincisi ayak bileğine sıkıca bağlanmıştı. Her iki lanet de kolayca gizlenemeyecek yerlere yerleştirildi. Geçmişte biri sorarsa Xie Lian yalan söyleyip bunların eğitim amaçlı olduğunu söylerdi ama San Lang muhtemelen bu kadar kolay yatıştırılamazdı.

Ancak San Lang hiçbir şey söylemeden bir süre sadece ayak bileğine bakmakla yetindi. Böylece Xie Lian artık bu konu hakkında endişelenmeden mindere uzandı. Genç de itaatkâr bir şekilde onun yanına uzandı ama tek bir giysisini bile çıkarmadı. Xie Lian, San Lang'ın muhtemelen bu şekilde yerde uyumaya alışık olmadığını düşündü ve Belki de bir yatak bulmanın bir yolunu bulması gerektiğini

düşündü. "Hadi dinlenelim."

Xie Lian mumu usulca üfledi ve her şey bir kez daha karanlığa gömüldü.

Ertesi sabah erkenden Xie Lian gözlerini açtığı anda, San Lang yanında değildi. Yukarı baktı ve durdu, afallamıştı. Üstünde

Sunakta bir portre asılıydı.

Altın maskeli, abartılı kıyafetler içinde göz alıcı bir şekilde giyinmiş bir adamın portresiydi. Bir elinde bir kılıç, diğerinde bir çiçek vardı. Xianle'nin Tanrı'yı Memnun Eden Prensi'nin güzel ve canlı bir şekilde resmedilmiş bir portresiydi.

Xie Lian böyle bir tabloyu görmeyeli yıllar olmuştu ve ayağa kalkmadan önce uzun süre şaşkınlıkla baktı. O var giyindi, sonra perdeyi geri çekti. San Lang hemen dışarıdaydı, Tapınağın yanındaki gölgelerde saklanıyor, elindeki süpürgeyi döndürüyor ve sıkılmış bir ifadeyle gökyüzünü izliyordu.

Görünüşe göre bu genç güneş ışığını gerçekten sevmiyordu. Gökyüzünü seyrederken sanki güneşi koparıp parçalara ayırmak istiyormuş gibi görünüyordu. Tapınağın etrafındaki tüm dökülmüş yapraklar girişin yanındaki bir yığının içine süpürülmüştü.

Xie Lian kapıdan çıktı ve "Dün gece iyi uyudun mu?" diye sordu.

San Lang hâlâ duvara yaslanmıştı ama başını çevirip "Fena değil," dedi.

Xie Lian yanına gitti, süpürgeyi elinden aldı ve "San Lang, tapınaktaki o portreyi sen mi yaptın?" diye sordu.

San Lang, "Hı-hı," diye cevap verdi.

Xie Lian, "Gerçekten çok iyi yapılmış," diye övdü.

San Lang'ın dudakları kalktı ama bir şey söylemedi. Belki de dün gece her yerde uyuduğu içindi ama bu sabah atkuyruğu daha da eğri büğrü, gevşek ve rahat görünüyordu.

Aslında oldukça hoş görünüyordu: rahat ama dağınık değil, daha çok eğlenceli.

Xie Lian kendi saçını işaret ederek, "Sana yardım etmemi ister misin?" diye sordu.

San Lang başını salladı ve Xie Lian'la birlikte içeri girdi. San Lang oturduğunda, Xie Lian siyah saçlarını aşağı indirdi ve sessizce incelemeye başladı.

Avuç içi izleri ve parmak izleri mükemmel bir şekilde detaylandırılmış olsa bile, hayaletlerin vücut yaratımlarında her zaman bir kusur vardı. Bir hayaletin saçı

Yaşayan bir insanın saçları sayılamayacak kadar çoktu ve tek tek teller halinde, karmaşık ve farklıydı. Hayaletler tarafından yaratılan sahte bedenlerin saçları ya siyah bir bulanıklık ya da uzun kumaş şeritleri gibi yapıştırılmış bir kütleydi. Bazen... sadece kel bir görünüm tercih ediyorlardı.

Xie Lian bir gece önce avuç içi izlerini ve parmak izlerini kontrol etmiş ve gardını çoktan indirmişti. Fakat Xie Lian'ın Bu sabahki portre onun şüphelerini yeniden artırdı.

Sıradan bir insan bu portreyi nasıl yapacağını nereden bilebilir?

Yine de parmaklarını San Lang'ın saçlarında hafifçe gezdirdiğinde, Xie Lian yanlış bir şey bulamadı. Bir süre sonra San Lang sanki dokunuştan gıdıklanmış gibi bir kahkaha attı. Başını hafifçe çevirdi ve göz ucuyla ona baktı.

"Gege, saçımı bağlamama yardım mı ediyorsun? Yoksa başka bir şey mi yapmayı düşünüyorsun?"

San Lang saçları açıkken hâlâ yakışıklı görünüyordu ama yüzünde hınzır bir hava da vardı. Sorusu alay eder gibiydi ve Xie Lian sırtıttı.

", , " dedi Xie Lian ve San Lang'ın saçını yapmayı hızla bitirdi.

Ama bu iş bittikten sonra, San Lang kendine baktığında Köşedeki su kovaşında düşünürken, kaşlarını çatarak Xie Lian'a döndü. Xie Lian şöyle bir baktı ve sessizce boğazını temizledi.

Atkuyruğu daha önce orantısızdı. Xie Lian onu düzelttikten sonra bile hâlâ eğriydi.

San Lang hiçbir şey söylemeyip sadece ona baksa da, Xie Lian yüzyıllardır hiç bu kadar utanmamıştı. Ellerini indirdi ve tam tekrar denemelerini önermek üzereydi ki Birden dışarıda bir kargaşa oldu. Ayak sesleri yaklaştı ve birkaç yüksek sesli körük çalındı.

"Büyük Ölümsüz!!"

Şaşkınlık içindeki Xie Lian tam zamanında kapıya koştu ve tapınağının büyük bir kalabalık tarafından çevrildiğini gördü; herkesin yüzü kıpkırmızıydı ve Heyecanlıydı. Köy şefi Xie Lian'a doğru hızla ilerledi ve onun elini tuttu.

"Yüce Ölümsüz! Yaşayan bir tanrı küçük köyümüze indi! Çok minnettarız!!!"

"?????" dedi Xie Lian.

Köylülerin geri kalanı da şefi takip ederek Xie Lian'ın etrafını sardı.

"Puqi Köyü'ne hoş geldiniz, Büyük Ölümsüz!"

"Yüce Ölümsüz! Beni bir eşle kutsayabilir misin?"

"Yüce Ölümsüz! Karımı bir çocukla kutsayabilir misin?"

"Yüce Ölümsüz! Sizin için taze su kestanelerimiz var! Su kestanesi ister misiniz?! Yedikten sonra, bu yıl iyi bir hasatla beni misiniz?!"

Köylüler o kadar hevesli ve tutkuluydu ki Xie Lian birkaç adım geri atmak zorunda kaldı ve ter içinde kaldı. Görünüşe göre bir gece önceki yaşlı şoförün ağzı kulaklarına varıyordu! Xie Lian
Ona açıkça söylememesini tembihlemişti ama sabah olur olmaz haber tüm köyü dolaşmıştı bile!

Köylülerin Puqi Tapınağı'nda ne tür bir tanrıya tapıldığına dair hiçbir fikri yoktu ama yine de hepsi dua etmek için tütsü yakmak üzere tapınağa doluştu. Kim olduğu önemli değildi, bir tanrı bir tanrıydı ve dualar zarar vermezdi. Xie Lian başlangıçta tapınakta yaban otları ve kargalar bekliyordu, sadece birkaç kişi dua etmek için gelmişti, bu yüzden bir sürü tütsü hazırlamayı düşündü. Böyle bir şamatayla tüm tütsülerin bir saniyede biteceğini kim bilebilirdi? Küçük tütsü kabı ağzına kadar dolmuş ve yoğun dumanı tapınağı sarmıştı. Xie Lian uzun bu kokuyu almadığı için, birkaç kez boğulma tehlikesi bile geçirdi.

Öksürürken şöyle dedi: "Öksürün millet, bu tapınak sizi zenginlikle , gerçekten, öksürün, lütfen zenginlik dilemeyi bırakın! Sonuç tahmin edilemez..."

"Üzgünüm, bu tapınak da sizi iyi bir evlilikle kutsamıyor..."

"Hayır, , hayır, hamilelik de vermiyor..."

San Lang dağınık saçlarıyla ilgilenmeyi bıraktı ve bağış kutusunun yanına oturdu, bir eliyle çenesini desteklerken diğer eliyle yemek için su kestanesi aldı. Birçok köylü kız onu gördü ve kızardı.

Xie Lian'a döndüler. "Hımm, onaylıyor musunuz..."

Xie Lian ne soracaklarını bilmiyordu ama içgüdüsel olarak derhal durdurulması gerektiğini düşündü ve "Hayır!" diye bağırdı.

Kalabalık nihayet dağıldığında, sunak bir sürü insanla doluydu. meyve ve sebzeler, hatta pirinç ve erişte. Bu nasıl olmuş olursa olsun, yine de bol miktarda ikram vardı. Xie Lian yerleri süpürüp çöpü dışarı çıkardı ve San Lang da onu takip etti.

"Tapınak oldukça iyi durumda."

Xie Lian başını salladı ve süpürmeye devam etti. "Bu bir Beklenmedik bir katılım. Normalde, ayda bir ya da ikiden fazla ziyaretçi olmaması gerekir."

"Bu nasıl ?" San Lang sordu.

Xie Lian ona baktı ve gülümsedi. "Bu muhtemelen senin iyi şansın sayesinde oldu."

Böyle söyleyerek, kapı perdelerini değiştirmek istediğini hatırladı ve ön tarafa örtmek için yeni bir perde çıkardı.

Giriş. Yaptığı işe bakmak için geri çekildi ve San Lang'ın önünde hareketsiz durduğunu fark etti.

"Sorun nedir?"

San Lang düşünceli bir şekilde perdelere baktı. Onun ardından Xie Lian onun daha çok kumaşın üzerine çizilmiş mühre baktığını fark etti.

Bu, Xie Lian'ın daha önce geçerken çizdiği, karmaşıık ve heybetli bir şekilde örülmüş mhrd. Aslında kötülüklerden korunmak ve davetsiz misafirlerden korunmak içindi ama onu çizen Xie Lian'ın kendisi olduğuna göre, kötü şans getirip getirmeyeceğini kim bilebilirdi ki? onun yerine. Yine de kapı olmadığı için, her ihtimale karşı bir koruma kalkanı bulundurmak daha güvenliydi.

Perdenin önünde mühürle sabitlenmiş çocuğu gören Xie Lian'ın aklı karıştı.

"San Lang?" diye seslendi.

Mühür San Lang'ı kapının dışında bırakarak tapınağa girmesini engellemiş olabilir miydi?

Bölüm 7:

Puqi Tapınağı Konuşmaları, Banyue Geçidi'nin Kurnaz Hikayeleri

SAN LANG ona baktı ve gülümsedi. "Ben biraz dışarı çıkacağım."

Bu sözleri gelişigüzel söyledikten sonra arkasını döndü ve gitti. Xie Lian'ın sormak için peşinden gitmesi gerekirdi ama garip bir San Lang "bir " gideceğini söylediğine göre, çok uzun süreliğine gitmeyeceğini ve mutlaka geri döneceğini düşündü. Böylece, Xie Lian tapınağın içine geri döndü.

Xie Lian bir gece önce sokaklarda dolaşırken topladığı ıvır zıvrı karıştırmaya başladı ve eliyle bir wok çıkardı. sağ eliyle de bir kasap bıçağı tutuyordu. Sunağın üzerindeki sebzelere baktı ve ayağa kalktı.

Yaklaşık bir tütsü zamanından sonra, beklendiği gibi tapınağa yaklaşan ayak sesleri duyuldu. Bu telaşsız ayak seslerinden, telaşsızca yürüyen özel bir genç adam olduğu anlaşılıyordu. Xie Lian'ın elindeki iki parça şimdi iki tabak yemeğe dönüşmüştü. Onlara baktı ve uzun uzun Böyle bir trajediyi görmeye dayanamayarak iç çekti. Tabakları yere bıraktı ve bakmak için dışarı çıktı. San Lang'ı tekrar gördüğünden emindi.

Tapınağın dışında, belki de yakıcı güneş yüzünden, San Lang kırmızı tuniğini soymuş ve beline bağlamıştı. Beyaz atleti ortaya çıkmıştı ve kolları geriye doğru çekilmişti. oldukça temiz ve düzenliydi. Sağ ayağı büyük bir tahtanın üzerine basıyordu ve sol elinde bir balta vardı. Balta Muhtemelen komşulardan birinden ödünç almıştı. Kör ve ağır görünüyordu ama sanki çok keskin bir bıçakmış gibi kolayca kullanıyordu. San Lang kaygısızca tahtaya vuruyor, tahtayı sanki

hamur. Göz ucuyla baktı ve Xie Lian'ın dışarı çıktığını gördü.

"Sadece bir şeyler yapıyorum," dedi.

Xie Lian izlemek için yanına gitti ve bir kapı yaptığını fark etti! Mükemmel boyuttaydı, temiz ve güzeldi, yüzeyi pürüzsüz - şaşırtıcı bir şekilde, zarif bir zanaat örneği. Xie Lian Zengin bir geldiği için böyle düşündüm, San Lang el işi biri değildi. Yine de ellerini kullanmada oldukça becerikli olduğunu kim bilebilirdi ki?

Xie Lian, "Sıkı çalışman için teşekkürler San Lang," dedi.

San Lang sadece gülümsedi ama cevap vermedi. Baltayı gelişigüzel yere attı, kapıyı taktı ve ardından iki kez vurdu. "Eğer bir mühür çizeceksen, en azından düzgün bir kapıya çiz. Daha iyi olur."

Sonra perdeyi bir kenara itti ve tapınağa girdi.

Perdelerdeki güçlü mührün onun üzerinde hiçbir etkisi yokmuş gibi görünüyordu ve bunu en ufak bir şekilde umursamıyordu.

Xie Lian yeni kapıyı arkasından kapattı ama elinde olmadan tekrar açtı ve sonra kapattı. Açtı ve tekrar kapattı. Sonra tekrar. Ne kadar iyi yapıldığına hayret eden Xie Lian kapıyı birkaç kez daha açıp kapattı ve birden ne kadar aptalca davrandığını fark etti. San Lang çoktan içeriye oturmuştu ve Xie Lian oradan ayrıldı. köylülerin sabah erken saatlerde sundukları buharda pişmiş çörekleri getirmek ve sunak masasının üzerine koymak için kapıya yöneldi.

San Lang çöreklerle baktı ve hiçbir şey söylemedi. Sanki bir şeyin iç yüzünü anlamış gibi hafifçe kıkırdadı ama Xie Lian hiçbir şey olmamış gibi iki kase su doldurdu. Tam oturmak üzereyken San Lang'ın kollarını sıvadığını gördü. Kolunda küçük bir dövme çizgisi vardı, garip karakterlerle yazılmış bir şey.

San Lang onun bakışlarını fark etti ve kollarını indirip gülümsedi. "Ben gençken yapılmıştı."

San Lang'ın bu konuda daha fazla konuşmak istemediği açıktı. Bu yüzden Xie Lian konunun peşine düşmedi. Oturdu ve tekrar portreye baktı.

"San Lang, çok iyi resim yapıyorsun," dedi Xie Lian. "Sana evde biri mi öğretti?"

"Hayır, sadece eğlenmek için yapıyorum." San Lang yemek çubuklarıyla çörekleri dürttü.

"Xianle Prensi'nin resmini nasıl yapacağını nereden biliyorsun?" Xie Lian sordu.

"Her şeyi bildiğimi söylememiş miydin? Elbette onun nasıl resmedileceğini de biliyorum," diye güldü San Lang.

Bu hileli bir cevaptı ama San Lang verirken açık sözlüydü. Belli ki verdiği cevapların Xie Lian'ı şüphelendirmesi umurunda değildi ve sorgulanmaktan da korkmuyordu, bu yüzden Xie Lian sırtı ve konuyu kapattı.

Tam o sırada tapınağın dışında büyük bir gürültü koptu. Her ikisi aynı anda başlarını kaldırıp bakiştılar. Birisi bağırarak aceleyle kapıyı çalmaya başladı.

"Yüce Ölümsüz! Bir şey oldu! Yüce Ölümsüz, yardım et!"

Xie Lian kapıyı açtı ve birkaç köylüyü gördü kapısına yığılmıştı. Şef kapının açıldığını gördü ve rahatlayarak seslendi.

"Yüce Ölümsüz! Bu adam ölüyor gibi görünüyor! Lütfen kurtarın Onu!"

Bunu duyan Xie Lian, ayakta duran köylü grubuna doğru koştu bir uygulayıcı gibi görünen kişinin etrafında bir daire oluşturdu. tarafı kumla kaplı, dağınık bir ; cübbesi ve ayakkabıları yırtık pırtıktı. Uzun süredir hayatı için koşuyor gibi görünüyordu. Köyde yığılıp bayılmadan önce köylüler onu aceleyle Puqi Tapınağı'na getirdiler.

Xie Lian kalabalığa "Panik yapmayın, o ölmedi" dedi.

Eğildi ve uygulayıcının akupunktur noktalarından birkaçına dokundu ve bu süreçte Xie Lian birkaç ruhsal aksesuar buldu: bir sekiz trigram haritası, çelik bir kılıç vb. Bu adam sıradan bir xiulian uygulayıcısı gibi ve Xie Lian kendini tutamayıp yüzünü ekşitti.

Çok geçmeden, uygulayıcı yavaşça gözlerini açtı ve vıraklayan bir sesle sordu, "...Neredeyim ben?"

Şef, "Burası Puqi köyü!" diye haykırdı.

Adam kendi kendine mırıldandı, "...Dışarıdayım, dışarıdayım... Sonunda kaçtım..." Etrafına bakındı ve korku içinde bağırırken gözleri büyüdü, "Kurtarın beni! *Yardım edin!*"

Xie Lian bu tepkiyi bekliyordu ve nazikçe sordu: "Benim Dostum, neler oluyor? Neden kaçırıyorsun? Korkma, açıkça konuşmak için acele etme..."

"Evet, korkmayın! Bizim tarafımızda bir Büyük Ölümsüz var; o kesinlikle tüm sorunlarınızı çözecektir!"

"???"

Bu köylülerin hiçbiri onu mucizeler yaparken görmemişti ama onu gerçek bir tanrı olarak kabul ettikleri kesindi ve Xie Lian buna ne diyeceğini bilemedi. *Tüm sorunları çözecek mi? Bunu kesinlikle garanti edemem...*

"geldin sen?" Xie Lian uygulayıcıya sordu.

"Ben... Ben Ban^{yue(7)}Geçidinden geliyorum!" diye cevap verdi uygulayıcı. Köylüler birbirlerine baktılar.

"Nerede bu?"

"Daha önce hiç duymadım!"

Xie Lian açıkladı, "Banyue Geçidi kuzeybatıda, oldukça uzakta. Buraya nasıl gelebildiniz?"

"Ben... Sonunda kaçtım ve buraya geldim..."

Sözleri tutarsızdı ve ruh hali dengesizdi. Böyle bir durumda, etrafta ne kadar çok insan varsa, herkes aynı anda konuşurken konuşmak o kadar zorlaşıyordu.

Xie Lian da "İçeride konuşalım" dedi.

Xie Lian, uygulayıcıyı yerden kolayca kaldırdı ve tapınağa girmesine yardım etti. Köylülere dönüp şöyle dedi, "Herkes lütfen . Burada durup izlemeyin."

Ancak köylüler çok sıcakkanlıydı. "Yüce Ölümsüz, ona ne oldu?"

"Evet, oluyor?"

"Yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey varsa..."

Ne kadar hevesliyseler, o kadar az yardımcı oluyorlardı. Başka seçeneği kalmayan Xie Lian onlara ciddiyle şöyle dedi: "O... büyülenmiş."

Köylüler bunu duyunca telaşlandılar. Büyü şaka değildi! Etrafta dolaşmasalar iyi olur. Kalabalık dağıldı ve herkes aceleyle uzaklaştı. Xie Lian gülse mi ağlasa mı bilemedi, o yüzden başını salladı. Kapıyı kapattı. San Lang hala masada yemek çubukları ile oynuyordu ve uygulayıcıya şüpheyle baktı.

"Onun için endişelenme. Yemeye devam et," dedi Xie Lian ona. Daha sonra ayağa kalkarken adamı diğer tabureye oturttu. "Benim Kültivatör arkadaşım, ben buranın Tapınak Ustasıyım ve kendim de bir çeşit kültivatörüm. Endişelenme, bize her şeyi anlatabilirsin. Eğer yapabileceğim bir şey varsa, belki sana yardım edebilirim. yardım et. Banyue Geçidi'nden mi bahsettiniz?"

Uygulayıcı birkaç aldı. Daha az insanın olduğu bir yere geldikten ve Xie Lian'ın rahatlatıcı sözlerini dinledikten sonra, adam sonunda sakinleşti. "Banyue Geçidini hiç duydun mu?"

," dedi Xie Lian. "Banyue Geçidi, Gobi Çölü'ndeki bir vahanın içinde yer almaktadır. Yarım ayın olduğu gecelerde manzara Görülmeye değer güzellikte, adı da buradan geliyor."

"Vaha mı? Güzellik mi?" Uygulayıcı başını salladı. "Bunların hepsi iki yüz yıl öncesine ait! 'Yarım Ay' mı? Daha çok Yarı Ölü gibi!"

"Ne demek istiyorsun?" Xie Lian sordu.

Adam üzgündü, korkunç derecede üzgündü. "Çünkü kapılarından geçenlerin en az yarısı yok oluyor! Bu nasıl Yarı Ölü Geçidi olmaz?"

Xie Lian bunu kesinlikle daha önce hiç duymamıştı. "Bunu kimden duydun?"

"Kimseden duymadım! Kendi gözlerimle gördüm!" Adam dik oturdu. "Çölü geçmesi gereken bir tüccar grubu vardı. O yerin güvenli olmadığını biliyorlardı, bu yüzden yolculuklarında onları koruması için tüm tarikatımı kiraladılar. Ama..." "Ama sonuçta geriye bir tek ben kaldım!" diye öfkeyle bağırdı.

Xie Lian elini kaldırarak ona oturmasını işaret etti, bu kadar heyecanlanmasına gerek yoktu. "Kaç kişiydiniz?"

"Benim mezhebim ve tüccar grubuyla birlikte yaklaşık altmış kişiydik!"

Altmış. Ling Wen'in kayıtlarına göre, Xuan Ji'nin ortalığı kasıp kavurduğu yüz yıl boyunca sadece iki yüz kadar insan hayatını kaybetmişti. Fakat bu uygulayıcının söylediğine göre, bu yüz yılı aşkın bir süredir gerçekleşiyor. Birkaç yüzyıl boyunca her seferinde bu kadar çok insan kaybolsaydı, sayılar toplandığında önemli olurdu.

"'Yarım Ay' Geçidi ne zaman 'Yarı Ölü' Geçidi oldu?" Xie Lian sordu.

Uygulayıcı cevap verdi, "Belki yüz elli yıl önce? Burası kötü bir uygulayıcının bölgesi haline geldikten hemen sonraydı."

Xie Lian, cinayetler ve bahsettiği bu "kötü uygulayıcı" hakkında daha fazla ayrıntı sormak istedi. Ancak, hissetmekten kendini alamadı bir şeylerin yolunda gitmediğini hissetti ve bu ona hiç de iyi gelmedi. O noktada, bu garip hissi saklamanın bir yolu yoktu ve kaşlarını çattı ve sessizleşti.

San Lang aniden konuştu: "Banyue Geçidi'nden buraya kadar koştun mu?"

"Evet! Zar zor hayatta kaldım!" Uygulayıcı iç çekti.

"Gerçekten mi?" San Lang konuşmayı kesti ama Xie Lian neyin yanlış olduğunu çoktan anlamıştı.

Arkasını döndü ve sıcak bir sesle, "Bunca yolu koştuğuna göre susamış olmalısın?" dedi.

Adam durakladı ama Xie Lian onun önüne bir kase su koymuştu bile. "İşte biraz su, uygulayıcı dostum. İ bakalım."

Suyu görünce adamın yüzünde bir tereddüt belirdi. Xie Lian onun yanında durmuş, ellerini kollarına kavuşturmuş, sabırla bekliyordu.

Bu adam kuzeybatıdan çok uzaklara gitmişti ve Hem de canını kurtarmak için kaçıyor. Açlıktan ve susuzluktan ölüyor olmalıydı. Görünüşüne bakılırsa, yol boyunca hiçbir şey yememiş ya da içmemiş gibiydi. Yine de uyandığında, tek yaptığı konuşmaktı ve asla Bir kez bile tek bir damla su ya da yiyecek bir lokma istemedi. Sunaktaki yiyecek ve suyla karşılaştığında gözle görülür bir istek duymadı. tapınağa girdikten sonra. Hatta hiçbirine bakmaya bile tenezzül etmedi.

Gerçekten... yaşayanlara hiç benzemiyordu.

Xie Lian ve San Lang'ın bakışları altında, uygulayıcı su kabını dudaklarına götürdü ve suyu yavaşça yudumlamak için eğildi Aşağı. Susuzluğunu gideriyormuş gibi görünmüyordu; bunun yerine temkinli ve temkinli görünüyordu.

Xie Lian içerken, sanki boş bir şişeye su dolduruluyormuş gibi şırıltı sesleri duyabiliyordu.

O anda, Xie Lian onun ne olduğunu anladı. Adamın kolunu yakaladı. "Artık içmek zorunda değilsin."

Uygulayıcının eli, Xie Lian'a şaşkınlıkla bakarken sarsıldı.

"İçki içmenin bir faydası olmaz, değil mi?" Xie Lian gülümsedi.

Bunu duyan adamın yüzü anında değişti. Adam diğer eliyle çelik kılıcını kınından çıkardı ve Xie Lian'a doğru savurdu. Xie Lian duruşunu değiştirmeden elini kaldırdı ve kılıcı büyük bir *gürültüyle* kenara savurdu. Xie Lian'ın hâlâ elini sıkıca kavradığını gören uygulayıcı dişlerini sıktı ve kuvvetle çekti. Xie Lian tuttuğu kolun aniden gevşediğini hissetti

Avucundan giderken sönen bir top gibi. O an uygulayıcı serbest kaldı ve kapıya doğru koştu, ancak Xie Lian endişelenmedi. Etrafta insanların olmadığı bu rahatsız edilmemiş alanda, Ruoye otuz metre kadar uzağa kaçsa bile onu hemen geri sürükleyebilirdi. Ancak tam diğer elini kaldırdığı anda, keskin bir hava patlaması tarafından kırbaçlandı.

Sanki biri bir ok fırlatmış gibiydi. Bu adamı karnından deldi ve kapıya çiviledi. Xie Lian daha yakından baktı ve bunun bir yemek çubuğu olduğu ortaya çıktı! Baktı geri döndü ve San Lang'ın hiç telaşlanmadan sunaktan kalkıp yemek çubuğunu çıkarmak için yanından geçtiğini gördü.

San Lang elindeki yemek çubuğunu Xie Lian'a doğru salladı. "Bu kirlendi. Daha sonra atacağım."

Böylesine ciddi bir yarayla bile, uygulayıcı acı içinde inlemedi, sadece sessizce kapıdan aşağı süzüldü. Karnından sıvı akıyordu; bu kan değil, az önce içtiği suydı. İçtim.

Xie Lian ve San Lang cesedin yanına diz çöktü ve Xie Lian şişirilmiş bir balondaki delik gibi görünen yaranın etrafını yokladı. İçinden soğuk hava sızıyordu ve uygulayıcının "cesedi" yavaş yavaş değişti. Daha önce güçlü kuvvetli bir adam olduğu belliydi ama şimdi Bir beden küçüldü ve küçülmeye devam ettikçe yüzü ve uzuvları buruştu. Artık daha çok küçük yaşlı bir adama benziyordu.

Xie Lian, "Bu boş bir kabuk," diye belirtti.

Bazı hain varlıklar, eğer bir mükemmel insan şekli, bu boş kabukları yaratacaktı. Onlar

gerçekçi bileşenler kullanarak titizlikle sahte bir deri çanta üretti. Bu deri çantalar genellikle gerçek, yaşayan insanları referans olarak kullanıyordu. Hatta bazen doğrudan insan derisi kullanıyorlardı.

Deri torbalar; doğal olarak bu şekilde avuç içi izleri, parmak izleri ve saçları kusursuz olacaktı. Ve eğer hayaletler kendileri

Bu deriler, üzerlerine yapışmış herhangi bir kötü aura olmazdı, bu yüzden kötülük önleyici büyüler ve tılsımlar tarafından bastırılamazlardı. Bu yüzden kapının üzerindeki mühür, uygulayıcının İçeri geliyorum.

Ancak, bu tür boş kabukların içi kolayca görülebiliyordu. Ne de olsa içleri boştu. Eğer deriyi giyen biri yoksa, sadece manipülatörün talimatlarını bir kukla gibi takip edebilirdi. Talimatlar aşırı derecede Karmaşık da değillerdi; basit, tekrarlayan ve kurgulanmış olmalıydılar Önceden. Bu nedenle, bu deri torbalarının ifadeleri ve davranışları gerçek insanların aksine cansız ve durgundu. Örneğin, Sadece belirli cümleleri tekrarlayabilir, belirli tekrarları yapabilir ya da belirli düşünceleri tamamlayabilirlerdi. Biri çok fazla soru sorarsa, cevap veremez ve sonunda kendilerini ifşa ederlerdi.

Elbette Xie Lian'ın bu deri torbalarını açığa çıkarmanın daha pratik yolları vardı: sadece biraz su içmelerine veya bir şeyler yemelerine izin vermek. Ne de olsa deri torbaların içi boştu, organları yoktu. Yediklerinde veya içtiklerinde boş bir tenekeye bir şey atmak ya da su dökmek gibi bir şey olurdu. Yankı net bir şekilde duyulabiliyordu ve bu ses yiyecek ve su tüketen bir insanınkinden farklıdır.

Ceset tamamen solmuş bir deri yığınınına dönüşmüştü. San Lang yemek çubuğuyla dürttü ve onu fırlatıp attı.

"Bu kabuk oldukça ilginç."

Xie Lian onun ne hakkında konuştuğunu biliyordu. Bu uygulayıcının ifadeleri ve hareketleri gerçekçi olmaktan çok daha fazlasıydı. O vardı Onlarla hararetli bir şekilde sohbet etti, çılgınca el kol hareketleri yaptı ve cevap verdi

Duygusal olarak, gerçek bir insana çok benziyordu. Onu kontrol eden her kimse oldukça güçlü olmalıydı.

Xie Lian San Lang'a baktı. "Görünüşe göre sen de kötü sanatlar konusunda oldukça bilgilisin, San Lang."

San Lang gülümsedi. "Pek sayılmaz."

Bu boş kabuk Xie Lian'ı özellikle Banyue Geçidi hakkında bilgi vermek için arıyordu. İster sahte ister gerçek olsun, niyeti Belli ki onu oraya çekmek için. İşi sağlama almak için iletişim dizisinden bilgi alması gerekecekti. Xie Lian parmaklarını kısıtı ve kalan güç miktarını hesapladı; hâlâ birkaç kez daha kullanacak kadar. Böylece içeri girmek için elleriyle bir mühür oluşturdu.

İletişim dizisi her zamankinden daha canlıydı ve bunun nedeni resmi görevler için koşuşturan tanrılar değildi. Aksine, bu Herkes bir çeşit oyun oynuyor, gülüyor ve bağırıyor gibiydi. Xie Lian oldukça şaşırmıştı.

Tam o sırada, Ling Wen ona uzandı. "Ekselansları geri mi döndü? Faniler Âlemindeki günleriniz nasıl geçti?"

"Her şey yolunda, çok kötü değil. Herkes ne yapıyor? Çok mutlu görünüyorlar!" Xie Lian sordu.

Ling Wen şöyle cevap verdi: "Rüzgâr Ustası yeni döndü ve faziletlerini dağıtıyor. Neden gidip biraz kapabilir misin diye bakmıyorsun?"

Xie Lian pek çok görevlinin neşeyle bağırdığını duyabiliyordu.

"Yüz değerinde para aldım!"

"Nasıl oldu da sadece bir tane alabildim...?"

"Bin! *Bin!* Teşekkürler, Rüzgar Ustası! Ha ha ha ha ha..."

Xie Lian bunun gökten para yağması gibi bir şey olduğunu düşündü. Bağış kutusu boştu ama her şeyden önce ve ikincisi, bu tür sıradan bir oyun oynamak için hakemlerin birbirlerini çok iyi tanımaları gerekir.

Oyun. Xie Lian'ın pek çok kişiyle arası iyi değildi ve

katılmasının uygun olacağını düşündüğü için bunu önemsemedi ve kalabalığa seslendi.

"Banyue Geçidi'ni bilen var mı?"

Gülüşmeler ve bağırışlar aniden kesildi ve sessizlik hakim oldu.

Xie Lian bir kez daha depresif hissetti.

Garip ya da tuhaf bulduğu ufak tefek sözlerine kimsenin yanıt vermemesi sorun değildi; diğer yetkililer bunları paylaşmıyordu ve o da bunu yaptığında gerçekten de onlarla uyumsuz görünüyordu. Ama bu resmi bir işti. İletişim dizisi, göksel yetkililerin sık sık hayaletler veya mistik konular hakkında bilgi talep ettikleri bir yerdi. Eğer bir şey ortaya çıkarsa ya da birisi

Herkes yardıma koştu, önerilerde ya da elini uzattı. Ekleyecek bir şeyi olmayanlar ise "Etrafa sorarım boş olduğumda." Banyue çalışıyordu, bu yüzden kimsenin yanıt vermemesi için iyi bir neden yoktu.

Tam o sırada biri bağırды: "Rüzgar Ustası az önce on bin fazilet saçtı!!!"

İletişim dizisi tekrar canlandı ve yetkililer Xie Lian'ı tamamen görmezden gelerek daha fazla değer elde etmek için uzaklaştı. Bu da ona muhtemelen görüldüğünden daha fazlası olduğunu ve muhtemelen cevaplarını dizi içinde alamayacağını fark ettirdi. Bu Rüzgâr Ustası kesinlikle oldukça zengindi, Xie Lian on binlerce değeri bu şekilde dağıtmak, yani inanılmaz. İletişim dizisinden çıkmak üzereydi ki Ling Wen ona özel olarak seslendi.

"Majesteleri, neden Banyue Geçidi'nden bahsettiniz?" Ling Wen sordu.

Xie Lian deri çanta ile karşılaşmasını anlattı. "Bu Boş kabuk Banyue Geçidi'nden kurtulan biri gibi davranıyordu ve bir nedeni olmalıydı. Sözlerinin doğru olup olmadığından emin değildim. sormaya geldi. O yerde neler oluyor?"

Ling Wen bir süre sessiz kaldıktan sonra ciddiyetle, "Ekselansları, size bu meseleden uzak durmanızı tavsiye ederim," dedi.

Xie Lian onun da benzer bir şey söyleyebileceğini düşünmüştü. Aksi takdirde, böyle bir şey yüz elli yıldan fazla bir süre boyunca sorgusuz sualsiz devam edemez ve sırf o sordu diye tüm mahkemenin sessizliğe gömülmesine neden olamazdı.

"Bir grup Banyue'den her geçişinde insanların yarısının kaybolduğu doğru mu?"

Ling Wen cevap verene kadar uzun bir süre geçti. "Bu konuda konuşmak bizim için kolay değil."

Xie Lian onun sözlerindeki düşünceliliği duydu. Onu zor durumda bırakan bir şey olabilirdi, bu yüzden, "Pekâlâ, Anlıyorum. Eğer sakıncalı ise, o zaman bu konuyu bir daha konuşmayacağız ve bu konuda özel olarak da hiç konuşmadık."

Xie Lian bilincini geri çekti ve iletişim dizisi. Ayağa kalktı ve süpürgeyi kullanarak sahte deriyi kenara süpürdü. Ling Wen'in sözlerini bir süre düşündükten sonra başını kaldırıp San Lang'a baktı.

"San Lang, korkarım uzun bir yolculuğa çıkacağım."

Ling Wen'in tavrı bu meselenin pek çok önemli varlığa bulaşmış. Bu boş kabuk ona kendi kendine geldiğine göre, onu oraya çekmek istemiş olmalıydı. Burası kesinlikle bulunulacak iyi bir yer değildi.

Yine San Lang, "Elbette. Gege, sakıncası yoksa beni de getir!"

Xie Lian merakla, "Uzun ve zorlu bir yolculuk olacak, o halde neden gelmek istiyorsunuz?" diye sordu.

San Lang gülümsedi. "Banyue'nin şeytani uygulayıcısı hakkında bilgi edinmek ister misin?"

Xie Lian durakladı ve ardından, "Bunu da mı biliyorsun?" dedi.

San Lang kollarını kavuşturdu ve yavaşça cevap verdi, "Banyue Geçidi aslında Banyue Geçidi olarak bilinmiyordu. Banyue Geçidi, Banyue Krallığı'nın iki yüz yıl önce bulunduğı yerdir."

Dik oturdu, gözleri parlıyordu. "Banyue'nin şeytani uygulayıcısı..."

Xie Lian süpürgeyi duvara dayadı ve dinlemek için oturmak üzereydi ki kapı çalındı.

Akşam olmuştu ve köylüler büyü yapıldığını duyduktan sonra evlerine saklanmışlardı, peki kapıyı çalan kimdi? Xie Lian kapının yanında durdu ve kısa bir süre nefesini tuttu ama mührün tepki verdiğini görmedi. Kapı bir kez daha çalındı. Dışarıda iki kişi varmış gibi geliyordu.

Xie Lian bir süre düşündükten sonra kapıyı açtı. Elbette, siyahlar giymiş iki genç adam kapısında duruyordu, biri yakışıklı, diğeri zarıftı. Nan Feng ve Fu Yao'ydu.

"Siz ikiniz..."

Fu Yao gözlerini devirdi ve Nan Feng ağzından kaçırđı, "Banyue Geçidi'ne gidiyorsun, değıl mi?"

"Bunu nereden duydunuz?" Xie Lian merak etti.

Nan Feng, "Bazı yetkililer bunun hakkında konuşuyordu. Bugün iletişim dizisinde Banyue Geçidi hakkında soru sorduğunuzu duydum."

Xie Lian niyetlerini anladı ve ellerini kollarının arasında kavuşturdu. "Anlıyorum. 'Ben gönüllüyüm,' değıl mi?"

İki küçük memurun da yüz ifadeleri dişleri ağrıyormuş gibi buruştu. "...Evet."

Xie Lian kendini ve ", anlıyorum. Ancak ikinizin de anlamasını isterim ki, yolda herhangi bir sorun ya da krizle karşılaşırsanız, istediğiniz zaman kaçabilirsiniz."

Xie Lian kenara çekilerek onları yolculuğı ayrıntılı olarak konuşmak üzere içeri davet etti. Ancak ikisi de içerde oturan kaygısız genci görünce

Başlangıçta asık olan yüzler anında karardı.

Nan Feng içeri daldı, Xie Lian'ı arkasından itti ve "Geri çekilin!!!" diye bağırdı.

"Sorun nedir?" Xie Lian sordu.

San Lang oturduğu yerde kaldı ve omuz silkerek cevap verdi. Sonra da "Sorun nedir?" diye sordu.

Fu Yao kaşlarını çattı ve "Sen kimsin?" diye sordu. "O benim bir arkadaşım. Birbirinizi tanıyor musunuz?" Xie Lian onun yerine cevap verdi.

Tamamen masum görünen San Lang, "Gege, bu ikisi kim?" diye sordu.

San Lang'ın Xie Lian'a "gege" dediğini duymak Nan Feng'in dudaklarının seğirmesine ve Fu Yao'nun kaşlarının kasılmasına neden oldu.

Xie Lian elini kaldırdı ve San Lang'a, "Önemli bir şey değil, endişelenme," dedi.

Ama hemen yanında Nan Feng, "Onunla konuşma!" diye bağırdı. "Ne? Birbirinizi tanıyor musunuz?" Xie Lian tekrar sordu. "..."

"Hayır," dedi Fu Yao soğuk bir sesle.

"Eğer , o zaman ne..."

Xie Lian sözlerini bitiremeden yanında ışıkların yanıp söndüğünü hissetti. Tesadüfen arkasına baktı ve diğer ikisinin de aynı anda avuçlarında ilahi enerji topları ürettiklerini gördü. Bir Xie Lian'ı kötü bir önsezi duygusu kapladı ve telaşla onlara sarıldı.

"Dur! Dur! Düşüncesizce hareket etme!"

İlahi enerji ampulleri titreşimli, statik ve tehlikeliydi, kesinlikle normal bir insanın yapabileceği bir şey değildi.

San Lang kibar bir takdirle birkaç kez alkışladı. "İnanılmaz! Kesinlikle büyü." Bu gerçekten de en samimiyetsiz

İltifat.

Xie Lian sonunda Nan Feng ve Fu Yao'nun kollarını tutarak ateş etmelerini engelledi. Nan Feng öfkeyle ona döndü ve sordu: "Onunla nerede tanıştınız? Adı ne? Nerede yaşıyor? Nereli o? Neden seninle birlikte?"

Xie Lian cevap verdi, "Yolda tanıştık. Onun adı San Lang. Başka bir şey bilmiyorum, sadece gidecek bir yeri olmadığı için kalmasına izin verdim. Siz ikiniz lütfen durur musunuz?"

"Sen-!" Nan Feng konuşamadı. Sanki Xie Lian'a bağırarak ister gibiydi ama sözlerini zorla yuttu. "Hiçbir şey bilmediğin halde onu içeri mi aldın?! Ya art niyetliyse?"

Xie Lian, Nan Feng'in ses tonunun neden babası gibi çıktığını merak etti. Diğer herhangi bir göksel yetkili veya herhangi bir kişi, daha genç birinin bu şekilde bir şey söylediğini duysa hoşnut olmazdı. Ama öncelikle, Xie Lian zaten her türlü azarlama ve sataşmaya alışık, bu yüzden hiçbir şey hissetmedi. İkincisi, o ikisinin iyi niyetli olduğunu ve sadece endişelendikleri için böyle şeyler söylediklerini biliyordu, bu yüzden aldırmadı.

O sırada San Lang araya girdi. "Gege, onlar senin hizmetkarların mı?"

Xie Lian nazikçe cevap verdi, "'Hizmetkârlar' terimi pek doğru değil. Daha açık olmak gerekirse, sanırım onlar yardımcılar?"

San Lang gülümseyerek karşılık verdi. "Gerçekten mi?" Genç ayağa kalktı, bir eşya aldı ve Fu Yao'ya fırlattı. "O zaman neden yardım etmiyorsun?"

Fu Yao o şeyi gözünü bile kırpmadan yakaladı. Şey eline geçtiğinde ve ne olduğunu gördüğünde, öfkesi doğrudan kafasına yöneldi.

Genç ona bir süpürge fırlattı!!

Fu Yao hem hem de genci ezip toz haline getirmek istiyormuş gibi görünüyordu ve Xie Lian süpürgeyi aceleyle Fu Yao'nun elinden aldı.

"Sakin ol. Sakin ol. Sadece bir süpürgem var-"

Xie Lian sözlerini bitiremeden, Fu Yao'nun elinden fırlayan beyaz bir enerji patlamasıyla kesildi.
"Ortaya çık!!" diye bağırdı.

San Lang olduğu yerde kaldı, kolları hâlâ rahat bir duruşla kavuşturulmuştu ama enerji ışını onu kıl payı ıskalayıp sunak masasının ayaklarından birine çarpınca başını hafifçe eğdi. Masa büyük bir gürültüyle çöktü ve tüm tabaklar bir yığın halinde yere düştü. Xie Lian şakağını ovuşturdu ve bunun sona ermesi gerektiğini düşündü. Elini sallayarak Ruoye'yi serbest bıraktı ve Nan'ı bağladı.

Feng ve Fu Yao'nun kolları. İki adam da çırpındı ama kurtulmayı başaramadı. "Ne yapıyorsunuz siz?!" Nan Feng bağırdı.

Xie Lian mola için eliyle bir işaret yaptı. "Dışarıda konuşuruz. *Dışarıda*."

Sonra elini salladı ve Ruoye ikisini de peşinden sürükleyerek dışarı uçtu.

Xie Lian, San Lang'a "Hemen döneceğim," dedi ardından kapıyı arkasından kapattı.

Tapınağın önünde, Xie Lian Ruoye'yi geri çağırdı, girişteki tabelayı aldı ve ikisinin önüne koydu. "Bunu oku. Sonra da bana ne yazdığını söyle."

Fu Yao yüksek sesle okudu, "Lütfen bu yıkık türbenin yenilenmesi için bağışta bulunun." Xie Lian'a baktı. "Tadilat için bağış mı? Bunu sen mi yazdın?! Sen en azından yükselmiş bir göksel yetkilisin, nasıl böyle bir şey yazarsın? Haysiyetin nerede senin?"

Xie Lian başını salladı. "Doğru, ben yazdım. Eğer siz çocuklar İçeride savaşırsam, o zaman yenileme için değil, inşaat için bağış isteyeceğim. Ve o zaman daha da az itibarım olur."

Nan Feng tapınağı işaret etti. "Bu çocuğun en azından biraz *tuhaf* olduğunu düşünmüyor musun?"

"Elbette biliyorum," dedi Xie Lian.

"Tehlikeli olduğunu ama yine de onu yanında mı tutuyorsun?" Nan Feng talep etti.

Bağış yapmaya niyetleri olmadığını gören Xie Lian, tabelayı kapının yanına geri koydu ve "Nan Feng, işte burada Yanlış. Dünyada çeşitli mizaç ve tavırlara sahip her türden insan vardır; tuhaf olmak tehlikeli olmak anlamına gelmez. Bana bir bakın. Herkesin gözünde tuhafım ama sizce tehlikeli miyim?"

"..."

Bu inkar edilemez bir mantıktı. Xie Lian açıkça ve yine de bütün gün hurda topladı; bu tuhaflığın tam tanımını değil miydi?

Fu Yao, "Art niyetli olmasından korkmuyor musun?" diye sordu.

Xie Lian, "Sence onun için entrika çevirmeye değecek bir şeyim var mı?" diye sordu.

Nan Feng ve Fu Yao afallamıştı.

Gerçekten de, bir başkasına karşı düzenlenen entrikalar genellikle bir kişinin diğेरinin hazinesine göz dikmesi nedeniyle tasarlanırdı. Ne yazık ki, Xie Lian'a ait olup da bu hazineye değecek bir şey düşünemiyorlardı. entrikalar çeviriyordu. Ne parası ne de hazinesi vardı. Çocuk her gün topladığı o hurdalara bakıyor olamazdı, değil mi?

Xie Lian sözlerine şöyle devam etti: "Ayrıca, onu test etmemiş değilim." İkisi de ona bakakaldı.

"Onu nasıl test ettin?"

"Nasıl geçti?"

Xie Lian önceki girişimlerini açıkladı. "Sonuçlar Sonuçsuz. Zaten çok şey yaptım. Eğer o bir ölümlü değilse, o zaman geriye tek bir olasılık kalıyor."

Muhteşem!

Fu Yao dudak büktü, "Kim bilir. Belki *de* o bir yücedir."

Xie Lian yumuşak bir sesle, "Hayalet kralların bizim kadar aylak olduğunu mu sanıyorsunuz, öyle ki küçük bir köye hurda toplamak için gelirler benimle?"

"Boşta değiliz!"

"Tamam, tamam, ..."

Tapınağın dışındaki küçük tepenin üzerinde, üç ilahi görevli gençlerin endişelenmeden rahatça hareket ettiklerini duyabiliyorlardı sanki hiçbir şey hakkında en ufak bir endişesi yokmuş gibi.

Nan Feng alçak bir sesle, "Hayır, onun yüce olup olmadığını test etmek için hâlâ bir yol bulmamız gerekiyor," dedi.

Xie Lian alnını ovuşturdu. "Devam et ve dene ama aşırıya kaçma. Ya gerçekten de kaçak bir genç soylu çıkarsa? Bu çocukla çok iyi anlaşıyorum, o yüzden kibar ol. Sakın ona zorbalık yap."

"Ona zorbalık etme" sözü Nan Feng'in yüzünü buruşturmasına neden oldu ve Fu Yao'nun gözleri başının arkasına kaydı. Xie Lian kapıyı yeniden açmadan önce biraz daha dırdır etti. San Lang bir yandan da

Xie Lian onun dikkatini çekmek için boğazını temizledi. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim." San Lang gülümsedi. "Sadece bu masa ayağını tamir edip edemeyeceğimizi kontrol ediyorum."

Xie Lian içtenlikle, "Az önceki her şey bir yanlış anlaşılmaydı, lütfen onlara aldırmayın," dedi.

"Madem öyle diyorsun, aldırmam. Belki de tanıdık geldiğimi düşünmüşlerdir."

Fu Yao soğuk bir şekilde, "Evet. Oldukça tanıdık. Muhtemelen bu yüzden yanıldım."

San Lang güldü. "Ne tesadüf! Bence siz de oldukça tanıdık geliyorsunuz!"

"..."

Hâlâ tetikte olmalarına rağmen Nan Feng ve Fu Yao artık şiddetli tepkiler vermiyordu. Nan Feng kasvetle, "Biraz yer açın, bir ışınlanma dizisi yaratacağım," dedi.

Işınlanma dizisi, binlerce kilometreyi tek bir adıma sıkıştırabilen, sonsuz derecede kullanışlı bir büyü idi. Bununla birlikte, her kullanım önemli miktarda ruhani güç tüketiyordu.

Xie Lian yerdeki hasır yatak örtüsünü yuvarladı ve "Neden buraya çekmiyorsun?" dedi.

Fu Yao daha önceki kargaşadan dolayı tapınağa doğru düzgün bakma fırsatı bulamamıştı. Şimdi harap kulübede biraz zaman geçirdikten sonra etrafına baktı ve kendini son derece iyi hissetti. Rahatsız. Kaşlarını kırıştırdı. "bir yerde mi yaşıyorsun?"

Xie Lian oturması için bir tabure kaptı ve "Ben hep böyle yerlerde yaşıyorum" diye cevap verdi.

Nan Feng bunu duyunca kısa bir süre durakladı, ardından diziyi çizmeye geri döndü. Fu Yao ama ifadesi de karmaşıklaştı. Çoğunlukla şok olmuş görünüyordu ama küçük bir kısmı da onun acısına sevinmiş gibiydi.

Ancak yüz ifadesini çabucak nötralize etti. "Yatak nerede?"

Xie Lian hasır minderine sarılarak, " bu," diye cevap verdi.

Nan Feng başını kaldırıp mindere baktı, sonra tekrar başını eğdi. Fu Yao bir kenarda duran San Lang'a yan gözle baktı.

"Siz ikiniz yan yana mı uyuyorsunuz?"

"Bir sorun mu var?" Xie Lian dikkatle sordu.

Ne yazık ki, ikisi de söyleyecek başka bir şey bulamadı, bu yüzden daha fazla sorun çıkmadı.

Xie Lian San Lang'a döndü. "Daha önce sözün kesildi, San Lang. Banyue'nin o şeytani uygulayıcısı kim? Devam et."

San Lang az önce onlara bakıyordu, derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu, gözleri kararmıştı. Ancak Xie Lian'ın kendisine seslendiğini duyunca düşüncelerinden sıyrıldı. Xie Lian'a küçük bir gülümseme verdi. "Pekâlâ."

Bir an durakladı ve sonra başladı, "Banyue'nin o şeytani uygulayıcısı, eski Banyue Krallığı'nın devlet önderiydi, Çift Kötü Ustalardan biriydi."

"Çift' iki kişi anlamına gelir. Diğeri kim?" Xie Lian sordu.

San Lang tüm bildiğinden, "Başka bir şeytan Orta Ovalar'dan Fangxin adında bir uygulayıcı. Onun Banyue Krallığı ile hiçbir ilgisi yok."

Xie Lian gözlerini araladı ve dinlemeye devam etti.

Meğer Banyue halkı, yakındaki toprakları istila etmekten sık sık zevk alan vahşi bir savaşçı ırkmış. Bir bölgeyi ele geçirmişler. Orta Ovalar ile Batı Bölgesi arasında önemli bir kontrol noktasıydı ve iki ülke sınır için sürekli savaşıyordu. Savaşlar, çarpışmalar; çatışmalar hiç bitmiyordu. Devlet başkanları şeytani sanatlar konusunda bilgiliydi ve Banyue onlara tüm kalbiyle güveniyor, devlet başkanını dünyanın öbür ucuna kadar takip etmeye hazırды.

Ancak iki yüz yıl önce, Orta Ovalar'dan bir hanedan nihayet istila için bir ordu gönderdi ve Banyue Krallığı'nı yerle bir etti.

Banyue Krallığı yok edilmiş olsa da, devlet başkanının ve askerlerin kızgınlığı

dağıldı ve musallat olmak üzere geride kaldı. Banyue Krallığı bir vaha üzerine kurulmuştu, ancak yıkılışından ve nihayetinde Banyue Geçidi'ne dönüşmesinden sonra, sanki kötülüğün aurası

Araziye nüfuz etti; vaha kısa süre sonra çevredeki Gobi tarafından yutuldu. Bazıları hala Banyue'nin gölgelerini gördüklerini söyledi.

Devasa ve korkunç savaşçılar, ellerinde gürzlerle ileri geri devriye geziyor, avlanıyorlardı. Eskiden orada yaşayan binlerce sivil, ölmekte olan bir vahada geçimlerini sağlayamayarak yavaş yavaş göç etti. Bu

kaybolan yolcuların söylentileri yayılmaya başlamıştı. Orta Ovalar'dan gelen herkes bu bölgeden geçmek istiyordu. varlıklarının yarısını "bedel" geride bırakmalıdır: bu varlıklar insan hayatlarıdır!

Fu Yao neşesiz bir şekilde gülümsedi. "Bu genç usta kesinlikle çok şey biliyor."

San Lang gülümseyerek karşılık verdi. "Önemli bir şey değil. Sadece çok fazla şey bilmiyorsun, hepsi bu."

"..."

Xie Lian, San Lang'ın sivri dili karşısında eğlenerek kendisine rağmen gülümsedi.

San Lang tembelce devam etti, "Bu sadece resmi olmayan tarihe ve garip, doğaüstü olaylarla ilgili eski kayıtlara dayanıyor. Banyue'nin devlet başkanının gerçek olup olmadığını kim bilebilir? Belki de Banyue Krallığı hiç var olmamıştır."

Bölüm 8:

Kısaltılmış Mesafe, Kum Fırtınalarında Akıntıya Kapılma

Xie Lian, "Okuduğunuz kayıtlar ve söylentiler haydutça olsa da, Banyue Krallığı kesinlikle vardı," diye açıkladı.

"Öyle mi?" San Lang söyledi.

Tam o sırada Nan Feng yerde bir iç içe dizisini tamamladı ve odadaki diğerlerine seslendi. "Tamamlandı. Ne zaman gidelim?"

Xie Lian hızla küçük bir çanta hazırladı ve kapıya geldi. "Şimdi gidelim."

Elini kapının üzerine koydu ve okudu: "Cennet görevlisinin kutsamasıyla, hiçbir yol sınırlanmaz!" Sonra yavaşça itti.

Kapı itilerek açıldığında, artık dışarıda küçük bir yamaç köyü yoktu. Onun yerini geniş bir şehir caddesi aldı.

Caddeler ne kadar geniş olursa olsun, yolda neredeyse hiç kimse yoktu, belki arada sırada bir ya da iki yaya. Bunun nedeni sadece akşamın geç saatleri olması değil, aynı zamanda Gobi'ye bu kadar yakın olmanın yanı sıra, uzak kuzeybatıdaki nüfus zaten azdı. Gün ışığında bile, orada birçok kişi etrafta dolaşıyordu. Xie Lian kapıyı ve içerisi artık Puqi Tapınağı değil, küçük bir handı. Şu bir adım Işınlanma dizisinin mucizesi kesinlikle binlerce mil uzaktaydı.

Birkaç yaya yanlarından homurdanarak onlara bakıyor, oldukça temkinli görünüyorlardı.

San Lang, Xie Lian'ın arkasından konuştu. "Söylediğine göre Tarihi kayıtlara göre, ay gökyüzünde battığında, Kuzey Yıldızı'nı takip edin ve Banyue Krallığı'na gelin. Gege, bak." San Lang gökyüzünü işaret etti. "İşte Kuzey Yıldızı."

Xie Lian yukarı baktı ve gülümsedi. "Çok parlak."

San Lang, Xie Lian'ın yanında durmak için yaklaştı. Ona bir bakış attı, sonra o da yukarı baktı. "Evet. Görünüşe göre gece gökyüzü Kuzeybatı, Orta Ovalara kıyasla bir şekilde daha canlandırıcıdır."

Xie Lian kabul etti ve ikili yıldızlar ve gece gökyüzü üzerine ciddi bir tartışmaya daldı. Bu sırada, arkalarındaki iki küçük memur şaşkınlıkla onları izliyordu.

Nan Feng, "O da neden burada?" diye sordu.

"Yarattığın kapı çok büyülü görünüyordu, kontrol etmek için takip ettim," diye cevap verdi San Lang masumca.

"Şuna bakar mısın?! Bunun eğlenceli bir tur olduğunu mu sanıyorsun?!" Nan Feng öfkeyle bağırdı.

Xie Lian alnını ve " ver. Burada olduğuna göre, buradadır. Senin erzakını yemeyecek, bana yetecek kadar var. San Lang, ayrılma, kaybolma."

"Tamam," diye cevap verdi San Lang, itaatkâr ve iyi görünüyordu. "Bu bir tayın meselesi değil!!!"

Xie Lian iç çekti. "Nan Feng, lütfen ol. Bu Gecenin bir yarısı, herkes uyuyor. Elimizdeki göreve odaklanalım ve küçük şeylerle uğraşmayı bırakalım. Hadi gidelim, hadi gidelim."

Dörtlü Kuzey Yıldızı'nı takip ederek kuzeye doğru yol aldı. Bütün bir gece boyunca durmadan yürüdükten sonra, kasabalar ve yeşillikler yol gittikçe seyrekleşti ve toprak yavaş yavaş yerini kuma bıraktı. Sonunda Gobi Çölü'ne ulaştılar. Her ne kadar Işınlanma dizisi bir adımda beş yüz kilometreden fazla yol kat edebiliyordu ve çok fazla miktarda ruhani güç kullanıyordu. Ne kadar uzağa Biri gittikçe, daha fazla ruhani güç tüketti ve bu ruhani gücü geri kazanmak için gereken süre de uzadı. Bu bir adım Nan Feng

toparlanmaları için en az birkaç saat gerekecekti. Öngörülemeyen bir savaş durumunda gücünü korumak için Xie Lian, Fu Yao'ya aynı büyüü yaptırmamaya karar verdi. Bir süre için bir yolculuk için birinin ruhani güçlerinin tam olması gerekir.

Çöl ikliminde gece ve gündüz arasındaki fark çok fazlaydı. Geceler iliklere kadar dondurucuydu ama çok da kötü değildi. Ancak gün doğduğunda durum farklıydı. Gökyüzü açık ve bulutsuzdu, yerini kavurucu bir güneşe bırakıyordu. Sanki dumanı tüten bir fırının içinde yürüyorlardı ve bu fırın onları diri diri pişiriyordu. Zemin.

Xie Lian yollarını bulmak için rüzgârın yönünü ve kayaların altında büyüyen küçük bitkileri kullanarak ilerledi. Bir süre sonra Birinin yetişemeyeceğinden endişelenerek arkasına baktı. Nan Fen ve Fu Yao'nun ölümsüz oldukları için iyi oldukları belliydi. Yine de San Lang'ı görmek onu güldürdü.

Kızgın güneşin altında, genç adam üzerindeki kırmızı tuniği çıkarmış ve tembelce güneşi engellemek için kullanıyordu; yorgun görünüyordu ve huysuz. Teni inci beyazı, saçları kömür karasıydı ve yüzünü kaplayan kırmızı tunikle yüz hatları daha da vurgulanmış görünüyordu.

Xie Lian bambu şapkasını çıkardı ve San Lang'ın başına taktı. "Al, sana ödünç vereyim."

San Lang gözlerini kırptırdı ve bir an sonra gülümsedi. " değil," dedi ve şapkayı ona geri verdi.

Xie Lian itiraz etmedi; eğer çocuğun buna ihtiyacı yoksa, zorlamaya gerek yoktu.

"İhtiyacınız olursa bana haber verin o zaman." Xie Lian başındaki şapkayı düzeltti ve yürümeye devam etti.

Bir süre sonra grup kumların arasında küçük gri bir bina fark etti. Yakından incelendiğinde terk edilmiş bir han olduğu anlaşıldı. Xie Lian gökyüzüne baktı ve öğleyi biraz geçtiğini ve sıcaklığın en kötü zamanının geldiğini gördü. Bütün yolu yürümüşlerdi

gece; mola verme vakti gelmişti. Xie Lian grubu içeri götürdü ve oturup yerleşecekleri bir masa buldular.

Xie Lian çantasından bir su şişesi çıkardı ve San Lang'a uzattı. "Biraz ister misin?"

San Lang başıyla onayladı. Su şişesine uzandı ve Xie Lian kendisi içmek için şişeyi geri almadan önce ondan içti. Suyu yudum yudum içti, içerken adem elması aşağı yukarı yuvarlandı. Boğazından geçen serinliğin inanılmaz derecede ferahlatıcı olduğunu hissetti.

, San Lang koluyla çenesini destekliyordu, Xie Lian içerken bakışlarını kaçırıyordu. Bir an sonra, "Başka var mı?" diye sordu.

Xie Lian eline bulaşan bir parça suyu sildi dudakları nemlendi, sonra başını salladı ve su şişesini tekrar uzattı. San Lang tam şişeye uzanacaktı ki, başka bir el Xie Lian'ın elindeki su şişesine uzanmasını engelledi.

", " dedi Fu Yao.

Çantasından kendi su şişesini çıkarıp masanın üzerine koydu ve San Lang'e doğru itti. "Bende de bir tane var. Buyurun."

Xie Lian onun ne planladığını hemen anladı.

Fu Yao'nun kişiliğini bildiğinden, su şişesini paylaşması değildi. O ve Nan Feng test hakkında konuşmuşlardı. San Lang bir gece önce, yani şişedeki sıvı Maskeleme Suyu olmalı.

Eğer normal bir insan böyle bir iksir içerse, hiçbir şey olmazdı. Ancak, insan dışında bir şey olsalardı Maskeyi Düşüren Su, içen kişiyi gerçek formunu ortaya çıkarmaya zorlar. Nan Feng ve Fu Yao bu gencin bir yüce olup olmadığını test etmek istediklerine göre, iksirin etkilerinin kayda değer olması gerekiyordu.

San Lang gülümsedi. "Gege ve ben bir şişeyi paylaşabiliriz, sorun değil."

Fu Yao ve Nan Feng, Xie Lian'a *baktı* ve Xie Lian, "*İkiniz de bana neden bakıyorsunuz?*" diye düşündü.

Fu Yao soğuk bir sesle, "Onunki neredeyse boş, merak etmeyin, buyurun." dedi.

"Gerçekten mi? O zaman siz ikiniz gidin," dedi San Lang kibarca reddederek.

"..."

İkisi de sessizliğe gömüldü. Bir an sonra Fu Yao tekrar denedi, "Sen misafirsin, önce sen git."

Fu Yao'nun sesi kibar ve terbiyeli çıkıyordu ama Xie Lian onun bu sözleri dişlerinin arasından sıkılmış olabileceğini düşündü.

San Lang ayrıca bir "lütfen" hareketi yaptı. "Siz ikiniz ev sahibinin takipçilerisiniz, lütfen önce için, aksi takdirde bu benim için uygunsuz olur."

Xie Lian üçünün bu aptalca sahte şakalaşma oyununu izledi ve masanın etrafında güçlükle itilen üzgün su şişesine acıdı. Başını salladı; o zavallı masanın güç oyunlarından dolayı titrediğini hissedebiliyor ve fazla yaşamayacağından korkuyordu.

Gizli savaş birkaç raunt boyunca ileri geri devam etti ve sonunda Fu Yao tersleyerek, "Bu suyu kabul etmemen vicdan azabı çektiğin anlamına geliyor!" dedi.

San Lang gülümseyerek cevap verdi, "Dostça davranmadın ve önce içmeyi reddettin. Suyu zehirleyip zehirlemediğini kim bilebilir? Belki de vicdan azabı çeken sensindir?"

Fu Yao, Xie Lian'ı işaret etti. "Bu suyun zehirli olup olmadığını ona sorabilirsin!"

"Bu su zehirli mi, gege?" San Lang Xie Lian'a döndü. Oldukça

kurnazca bir soruydu. Teknik olarak, Maskeleme Su, kişinin gerçek formunu ortaya çıkaran ve zarar vermeyen bir iksirdi. gerçek insanlar.

Xie Lian yavaşça cevap verdi, "Zehirli değil ama..."

Fu Yao ve Nan Feng bakışlarını San Lang'odakladılar ve San Lang şaşırtıcı bir şekilde şişeyi tutmayı bıraktı.

"Pekâlâ." San Lang şişeyi kaptı ve elinde şakacı bir şekilde salladı. "Eğer gege sorun olmadığını söylese, bir içki alacağım."

Şişenin içindekileri tek seferde yuttu. Xie Lian onun bu kadar açık sözlü olacağını düşünmemişti ve şok oldu. Nan Feng ve Fu Yao da afallamıştı ve hemen gerildiler. Yine de kim bilir, San Lang Maskesiz Su'nun içtikten sonra şişeyi tekrar salladı, ardından omzunun üzerinden fırlattı ve yere düşüp paramparça.

"Tadı kötü."

Maskeyi Düşüren Su'nun San Lang'a hiçbir şey yapmadığını gören Fu Yao'nun yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. Bir an sonra soğukkanlılıkla cevap verdi, "Bu sadece su. Hepsinin tadı aynı değil mi? Ne farkı var ki?"

San Lang tekrar Xie Lian'ın dirseğinin yanındaki su şişesine uzandı ve "Elbette farklı. Bunun tadı çok daha güzel. daha iyi."

Xie Lian kendine rağmen gülümsedi. San Lang ne çıkarılan zorlukları ne de gerçek kimliğini umursuyordu. Yani eğlence dışında, bu dövüş anlamsız. Xie Lian bunun son olacağını düşünmüştü ama Nan Feng ayağa kalktı ve yüksek bir sesle masanın üzerine bir kılıç bıraktı Clang.

Etrafını saran böylesine güçlü bir savaş aurasıyla, Xie Lian ilk başta Nan Feng'in San Lang'ı sonsuza dek bitirmeye niyetli olduğunu düşündü. Bu onu bir an için suskun bıraktı.

"Ne yapıyorsun?"

Nan Feng karanlık bir ifadeyle, "Önümüzdeki yol tehlikeli," dedi. "Bu, küçük dostumuza kendini savunması için verdiğim bir hediye."

Kılıcın kını çok eski bir tasarıma sahipti ve asırların getirdiği yıpranma ve aşınmayı taşıyordu. Sıradan bir kılıç değildi. Xie Lian'ın gözleri tanıdıkça büyüdü ve elini alnına götürüp arkasını döndü.

Kendi kendine mırıldandı, "Bu Hongjing!"

Bu kılıcın adı gerçekten de "Hongjing "di, yani "Kızıl Ayna". Kutsal bir kılıçtı. Kötülükle savaşılmısa da, hiçbir kötölük ruhani aynasından kaçamazdı. İnsan olmayan herhangi bir varlık onu kınından çekip çıkarırsa, kılıç kana bulanmış gibi kırmızıya dönerdi ve kıpkırmızı kılıç, kılıcın gerçek şeklini yansıttı. kınından çıkardı. İster gazap ister yüce olsun, kimse kaçamazdı!

Kılıçlara ya da atlara ilgi duymayan genç adam yoktu, bu yüzden San Lang oldukça meraklı görünüyordu. "Ah? Bir bakayım!"

Bir elinde kını, diğerinde kabzası olan San Lang kılıcı çekti. Nan Feng ve Fu Yao dikkatle baktılar. Ancak kılıcın sadece sekiz santimetrelık kısmı çekildiğinde, San Lang güldü.

"Gege, hizmetkarların bana şaka mı yapıyor?"

Xie Lian boğazını temizledi ve döndü. "San Lang, sana onların hizmetçi olmadığını söylemiştim." Sonra geri döndü.

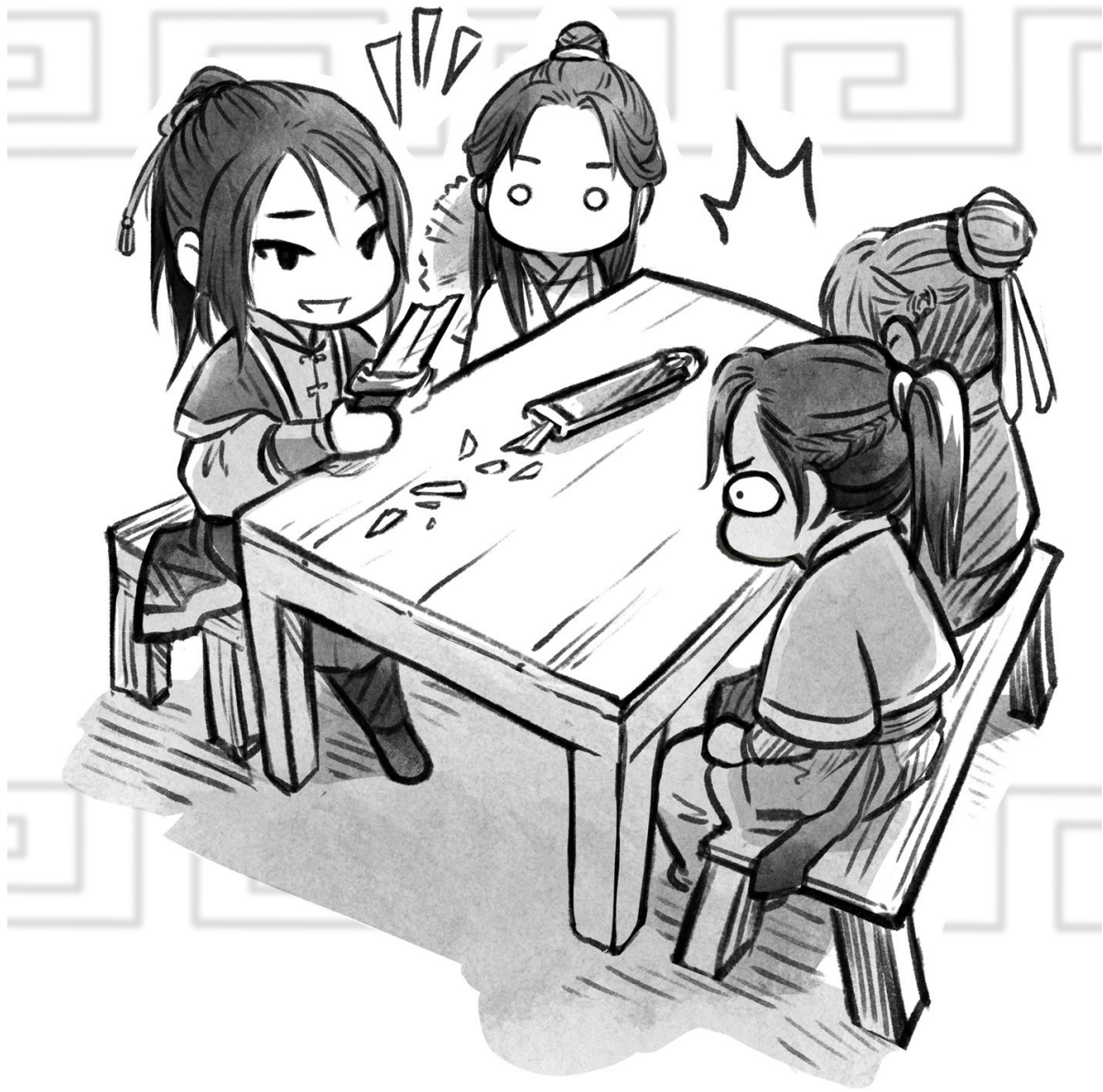
"Kim sana şaka yapıyor?" Nan Feng soğuk bir şekilde sordu. "İnsan kırık bir kılıçla kendini nasıl savunabilir?" San Lang kılıcı kınına soktu ve masanın üzerine geri fırlattı.

Nan Feng'in yüzü bir an için dondu, sonra kontrol etmek için hemen kılıcı eline aldı. Kılıcı kınından çıkardı ve bir şangırtı duydu ve aniden elinde keskin ve ürpertici... kırık bir kılıç belirdi.

Hongjing'in bıçağı sekiz santimetre aşağıdan kırıldı!

Nan Feng'in yüzü renk değıştirdi ve kılıfı çevirdi. baş aşağı. Bir dizi şangırtı ve çınlama sesi duyuldu; kılıfın içindeki kılıçtan geriye kalanlar şimdi parlak, keskin küçük parçalara ayrılmıştı.

Hongjing kılıcı düşmanlarını açığa çıkarabilecek kadar güçlü bir silahtı, bu yalan değildi. Ancak Nan Feng onu kınından çıkarabilecek herhangi bir teknik duymamıştı!

Nan Feng ve Fu Yao San Lang'ı işaret ederek, "Sen -!!"

San Lang kıs kıs güldü ve sandalyesinde arkasına yaslanarak siyah botlu ayaklarını masanın üzerine koydu. Elindeki kırık parçalardan birini havaya fırlatarak onunla oynadı. "Bunu bilerek yapmadığınıza eminim, sadece yolda yeterince dikkatli değildiniz. yol. Benim için endişelenmeyin, korunmak için kırık bir kılıca ihtiyacım yok. Onu kendinize saklayın."

Xie Lian'a gelince, o Hongjing'e doğrudan bakamadı. Kutsal kılıç eskiden Jun Wu'nun koleksiyonunun bir parçasıydı. İlk yükselişi sırasında, Xie Lian bir keresinde Jun Wu'nun sarayını ziyaret etmiş ve şöyle düşünmüştü savaş gücü eksikliğine rağmen Hongjing'in ilginç bir kılıç olduğunu söyledi. Jun Wu da bunu ona hediye etti. İlk sürgünden sonra, işlerin gerçekten zorlaştığı bir zaman vardı ve Xie Lian kılıcı rehin bırakması için Feng Xin'e verdi.

Bu doğru. Rehin!

Hongjing'in rehin verilmesinden elde edilen para karınlarını birkaç öğün doyurmaya yetiyordu. Xie Lian bu süre zarfında çok fazla hazineyi rehin vermişti ve pişmanlıktan kalbi kanamasın diye her birini unutmak için kendini zorlamıştı. Feng Xin yükselişinden sonra kılıcı hatırladı ve kutsal bir nesnenin ölümlüler arasında kaybolmasına dayanamayarak onu tekrar bulmayı başardı. Nan Yang Sarayı'nda bilenmiş, temizlenmiş asılmıştı; şimdi ise Nan Feng tarafından aşağı indirilmişti. Her halükarda, Xie Lian ne zaman o kılıcı görse başı hafifçe ağrırdı, bu yüzden sadece başka tarafa bak.

Diğer üçünün de başlamak üzere olduğunu hissedebiliyordu. tekrar tartışmaya başladı ve başını salladı. Bunun yerine, dikkatle gözlemledi

Dışarıdaki hava. Xie Lian rüzgârın şiddetlendiğini fark etti. Daha sonra bir kum fırtınası olabilir. Yollarına devam ederlerse barınak bulabilecekler mi?

Tam o sırada, altın sarısı kumların üzerinde iki gölge aniden parladı.

Xie Lian hemen doğruldu.

Biri siyah, diğeri beyaz iki siluet, bulutların arasından süzülürcesine telaşsız ama hızlı adımlarla ilerliyordu. Siyah giyimli olan ince ve zarıftı. Beyaz giyinmiş olan ise sırtında kılıcı ve elinde çırpma teli olan bir kadın uygulayıcıydı. Terk edilmiş hanın yanından hızla geçerken, siyah figür bir kez bile arkasına bakmadı, ancak beyaz figür bir bakış attı ve gülümsedi. O gülümseme de tıpkı formları gibiydi: bir anda yok oldular ama arkalarında ürkütücü derecede tuhaf bir his bıraktılar.

Xie Lian sadece dışarıya göz kulak olduğu için bu sahneyi yakalayabilmişti ama diğer üçü muhtemelen sadece geri çekilen sırtlarını görmüştü.

Nan Feng anında ayağa kalktı. "Kimdi o?"

Xie Lian da ayağa kalktı. "Bilmiyorum ama kesinlikle sıradan insanlar değiller." Bir süre düşündükten sonra, "Rüzgâr hızlanıyor. Oyalanmayı bırakın ve gidebildiğimiz kadar uzağa gidelim."

Çekişen üçlü sürekli tartışmalarına rağmen Yine de buraya yapmak için geldikleri şeyi yapmak için kalplerini çelikleştirdiler. Böylece hemen kafa tokuşturmayı bıraktılar ve kapıdan çıkmadan önce Hongjing'in parçalarını temizlediler.

Dördü, şimdi esen bir rüzgara karşı yürüyüşlerine devam ettiler. Rüzgâr kulaklarında uğuldayarak dört saat daha yürüdüler, ama kaydettikleri ilerleme

Günün erken saatlerinde kat edebildikleri mesafe. Kırbaç gibi esen rüzgâr daha da şiddetlendi ve kumları savuran rüzgâr yüzlerini ve vücutlarını hırpalayarak açıkta kalan her deriyi dövdü. Onlar daha fazla ilerledikçe daha da zorlaştı. Rüzgârlar kulakları sağır eden fırtınalara dönüştü ve dönen kumlar etraflarındaki havayı doldurarak yollarını kapattı.

Xie Lian, bambu şapkasını aşağıya doğru tutarak, "Bu ani kum fırtınası garip hissettiriyor!" diye seslendi.

Kimse ona cevap vermedi ve Xie Lian birinin kaybolmuş olabileceğinden korkarak arkasına baktı. Ama üçü de oradaydı ve takip ediyorlardı,

Ama kimse onu duymamıştı. Fırtına o kadar güçlüydü ki sesi yutuldu. Nan Feng ve Fu Yao için pek endişelenmiyordu; çılgın rüzgârlar eserken bile ikisi yürüyordu öldürme niyetiyle doluydu. San Lang ise Xie Lian'ın arkasından yakından takip ediyor, asla beş adımdan fazla uzaklaşmıyordu.

Bu kadar çok kumun ve savrulmasına rağmen, San Lang, yürürken ellerini arkasında kavuşturmuş, sakin ve toplu duruyordu. Kırmızı tuniği ve siyah saçları rüzgârda çılgınca dans ediyordu, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi. Xie Lian, Lang'ın ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordu. kum yüzüne çarpıyordu ve San Lang'ın ne kadar az aldırıyor gibiydi. Genç adama gözlerine ve kollarına kum dikkat etmesini söylemek için ağzını açtı ama söyleyeceği hiçbir şeyi duymayacağını anlayınca, Xie Lian doğrudan uzanıp kollarını yardım etti ve kum kaçmadığından emin olmak için kollarını sıvazladı. San Lang bu ani hareket karşısında şaşkına döndü.

Arkalarındaki diğer ikisi yaklaştı ve herkes daha iyi duyma menziline girince Xie Lian tekrar konuşmaya çalıştı. "Dikkatli olun, Herkes. Bu rüzgar aniden çıktı, bu doğru değil. İçinde kötülük olabilir."

"Bu sadece küçük bir kum fırtınası, ne kadar kötü ki?" Fu Yao dedi ki.

Xie Lian başını salladı. "Rüzgârda bir sorun yok. Beni endişelendiren kumun taşıyabilecekleri."

Tam o sırada güçlü bir rüzgâr esti ve Xie Lian'ın bambu şapkasını uçurdu. Eğer uçarsa, sonsuza dek çölde kaybolacaktı! Ancak San Lang hemen tepki verdi ve anormal derecede hızlı bir elle şapkayı tam zamanında yakaladı. Bambu şapkayı Xie Lian'a geri verdi. Xie Lian ona bir kez daha teşekkür etti.

Şapkasını başına geçirirken, "Şimdilik bir sığınak bulsak iyi olur," dedi.

Fu Yao, "Eğer bu fırtınanın içinde ilerlememizi engellemeye çalışan bir şeytan varsa, o zaman devam etmeliyiz!" diye karşılık verdi.

Xie Lian bir şey söyleyemeden, San Lang patladı Gülüyordu. Fu Yao başını kaldırdı ve soğuk bir şekilde, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

gölüyorsun?"

San Lang kollarını kavuşturdu ve kıkırdadı. "Çelişkili olmak size kendinizi eşsiz ve bağımsız hissetmenin tatminini mi veriyor?"

Xie Lian daha önce, bu genç her zaman gülümsüyor olsa da, bunun bir gülümseme olup olmadığını anlamanın genellikle zor olduğunu düşünmüştü.

samimi ya da alay etmek için kasıtlı olarak nazikti. Ancak bu kez gülümsemesinde samimiyetten eser olmadığı herkes tarafından anlaşılıyordu. Fu Yao'nun gözleri karardı ve Xie Lian elini kaldırdı.

"Siz ikiniz orada durun. Söyleyecek bir varsa sonra söylersiniz. Rüzgar daha da şiddetlenirse hiç komik olmaz."

"Ne? Seni mı sanıyorsun?" Fu Yao alay etti. "Evet, bu çok iyi olabilir-"

Xie Lian sözlerini bitirmeden önündeki üç kişi aniden ortadan kayboldu.

Aslında ortadan kaybolan onlar değil, kendisiydi: bir başka güçlü rüzgâr onu gerçekten de alıp götürmüştü!

Bir kasırga!

Xie Lian gökyüzünde çılgınca döndü. Kolunu fırlattı ve bağırdı, "Ruoye! Sağlam bir şeye tutun!!"

Ruoye, Xie Lian'ın kolunun içinden dışarı fırladı. Bir sonraki O anda, beyaz bandajın diğer ucunun sanki bir şeye bağlıymış gibi battığını hissetti ve onu durdurdu. Sonunda Çılgın rüzgarda kendini dengeleyen Xie Lian, yerden otuz metre yüksekçe savrulduğunu fark etti!

Xie Lian şimdi yere sadece tek bir iple bağlı bir uçurtma gibiydi. Yüzüne çarpan kumla birlikte kendini tuttu ve Ruoye'nin kendisini tam olarak neye bağladığını görmeye çalıştı. Gözlerini kısıp kırıştıran Xie Lian sonunda kırmızı bir silüet fark etti. Ruoye'nin diğer ucu kırmızılı gencin bileğine dolanmış gibi görünüyordu.

Xie Lian, Ruoye'ye sağlam bir şeye tutunmasını söyledi ve o da San Lang'a tutundu!

Xie Lian gülse mi ağlasa mı bilemedi. Ruoye'ye başka bir şeye tutunmasını emretmek üzereydi ki kolundaki çekim aniden hafifledi. Xie Lian'ın kalbi sıkıştı.

Bu Ruoye'nin serbest bırakıldığı hissi değil, çok daha kötü bir şeydi. Elbette, kırmızı siluet aniden yaklaştı ve kısa sürede ulaşabileceği bir noktaya geldi.

San Lang da fırtınanın içine sürüklenmişti!

Xie Lian ona "Panik yapma!" diye bağırmaya çalıştı ama ağzını açar açmaz bir ağız dolusu kum daha aldı. Bunun üzerine Xie Lian kum yemeye alışmıştı. San Lang'a panik yapmamasını söylemek istedi ama dürüst olmak gerekirse, çocuğun en ufak bir endişeye kapılmayacaktı. Ruoye, Xie Lian'a doğru geri çekilmeye devam etti ve az önceki çocukla arasındaki mesafeyi kapattı gökyüzüne savruldu. Şüphelendiği gibi, San Lang en ufak bir endişeli görünmüyordu, sanki sakince bir kitabı açıp hemen o okudu. Xie Lian, San Lang'ın bu işe bilerek mi sürüklendiğini merak etti.

Ruoye ikisini birbirine bağlamak için bellerine sarıldı. Xie Lian, San Lang'a sarıldı ve ardından, "Git, tekrar dene ama daha fazla insan getirme!" diye emretti.

İpek bant bir kez daha fırladı ama bu sefer Nan Feng ve Fu Yao'yu yakaladı!

Xie Lian kendini bitkin hissetti. "Ruoye," dedi yorgun bir sesle. "'İnsanlar' yok dedim, ama bunu tam anlamıyla kastetmemiştim... ."

Xie Lian kendini yere doğru büktü ve bağırdı, "Nan Feng, Fu Yao! Sıkı tutunun! Sıkı tutunun!"

Aşağıda, elbette Nan Feng ve Fu Yao kendilerini demirlemeye çalışmak için ellerinden geleni yaptılar ama rüzgar çok güçlüydü. Çok geçmeden, hiç kimseyi şaşırtmayacak şekilde, iki siluet daha hortumun içinde onlara katıldı.

Şimdi dördü de havada yüksek bir hızla dönüyordu. Gökler ve yer arasındaki karanlık sarılığın içinde, bu hortum gökyüzüne uzanan eğimli bir kum sütunu gibiydi. Beyaz ipek bir bantla birbirine bağlanmış dört siluet, içinde durmaksızın dönüyor, gittikçe daha hızlı, daha yükseğe çıkıyordu.

"Nasıl oldu da ikiniz de burada havaya uçtunuz?" Xie Lian ağzına dolan kumlara dayanamayarak bağırdı.

Görebildikleri tek şey kum, duyabildikleri tek şey rüzgârı. Birbirlerine bağlamak için en yüksek seslerini kullanmaktan başka çareleri yoktu.

"Aptal Ruoye'una sor!" Fu Yao bağırarak karşılık verdi ve ağzına aldığı kadar hızlı bir şekilde kum tükürdü.

Xie Lian onun "aptal Ruoye "sini iki eliyle tuttu ve şöyle dedi "Ah, Ruoye, dördümüz de sana güveniyoruz. Lütfen, kesinlikle bir daha yanlış bir şey kapma. Şimdi git!"

Xie Lian kahramanca bir ciddiyetle Ruoye'yi bir kez daha serbest bıraktı.

"O oyuncağa bel bağlamayı bırak! Başka bir şey düşün!" Nan Feng kükredi.

Ancak tam o sırada Xie Lian ipek bandın diğer ucundan bir çekiş hissetti ve parladı. "Bekle! Bir şans daha ver! Bir şey yakaladı!"

"Yoldan geçen rastgele biri olmasa iyi olur! Bırakın zavallıyı gitsin!" Fu Yao da kükredi.

Xie Lian da aynı şeyden korkuyordu. Ruoye'yi geri çekiştirdi ama o gergin ve sağlam kaldı ve Xie Lian rahat bir nefes aldı.

"Öyle değil! Katı, oldukça sağlam bir şey!" Sonra Ruoye'ye emretti: "Çek!"

Ruoye, çılgın kasırganın gücüne karşı hızla kısaldı. Dört siluet hızla rüzgâr sütunundan dışarı çekildi ve yavaş yavaş, sınırsız sarı kumun ortasında, Xie Lian

Aşağıda büyük, siyah ve yarı yuvarlak bir şeyin dış hatlarını seçebiliyordu.

Bu simge son derece büyüktü, yaklaşık küçük bir tapınak büyüklüğündeydi; Ruoye'nin takıldığı şey buydu. Geldiklerinde Xie Lian sonunda bu yuvarlak yapının aslında dev bir kaya parçası olduğunu net bir şekilde görebildi.

Böylesine şiddetli bir rüzgâr fırtınasında, bu kaya katı bir kütle gibiydi,

Sessiz bir kale, şüphesiz mükemmel bir sığınak. Ancak daha önce yoldayken hiçbiri böyle bir kaya görmemişti. Ne kadar uzakta olduğunu kim bilebilirdi ki?

o garip kasırga onları nereye götürmüştü? Yere indiklerinde Rüzgârdan korunmak için hemen kayanın arkasına doğru daire çizdi.

Etrafta dolaşmaya başladıkları anda Xie Lian'ın aklı başına geldi. "Tanrı'ya şükürler olsun!"

Meğer bu kayanın arkasında bir açıklık varmış. Delik iki kapı genişliğindeydi ama bir kapının sadece yarısı yüksekliğindeydi. Biraz alçak olmasına rağmen, yetişkin bir insanın girmesi yine de mümkündü. Deliğin ağzı pürüzlü ve eğimliydi, ancak doğal olarak oluşmaktan ziyade gelişigüzel insan yapımı gibi görünüyordu. Xie Lian içeri girdiğinde kayanın içinin oyuk ve oldukça derin olduğunu fark etti. İçerisi karanlıktı, bu yüzden etrafa bakmaya zahmet etmedi ve orada bir yere yerleşti. hafifti. Ruoye'nin üzerindeki kumu fırçaladı ve bileğine geri sardı.

Nan Feng ve Fu Yao kum tükürüyordu ve gözlerinden kulaklarına, ağızlarına, burunlarına ve kıyafetlerine kadar tepeden tırnağa kuma . Dış giysilerini soydular

Cüppelerini çıkarıp salladı; ince kum taneleriyle ağırlaşmışlardı.

Dördü sadece San Lang tembel tembel konuşurken hiç telaşlanmamış görünüyordu

tozunu aldı ve kendine çeki düzen verdi. Orantısız at kuyruğu dışında, kaygısız hali etkilenmemişti. Bu

Atkuyruğu Xie Lian tarafından bağlanmıştı ve eğriydi, bu yüzden biraz rüzgâr zaten gözle görülür bir fark yaratmadı.

Nan Feng yüzünü silip küfretmeye başlarken Xie Lian bambu şapkasından kum döktü. "*Hahhh*, ikinizin de içeri çekileceğini düşünmemiştim. Neden Bin Kiloluk Ağırlık büyüsünü kullanmadınız?"

"Yaptık! Faydasızdı!" Nan Feng öfkeyle tükürdü.

Yan taraftan Fu Yao hâlâ dış cübbesindeki kumları vahşice silkeliyordu ve aynı vahşilikle, "Nerede olduğumuzu sanıyorsun? Burası kuzeybatıda bir çöl, generalimin ana bölgesi değil."

Nan Feng sözlerine şöyle devam etti: "Kuzey iki General Pei'nin bölgesidir ve batı Quan Yizhen'e aittir. Buranın yüz kilometrelik yarıçapı içinde bir Nan Yang tapınağı bulamazsınız."

Ölümlüler Âleminde bir deyiş vardır. ejderha yerel yılanlara karşı kazanamaz. Nan Feng ve Fu Yao güneydoğu ve güneybatının general yardımcıları olduklarından, güçlerini kendi bölgeleri dışında kullanmaya çalıştıklarında kısıtlanmaları kaçınılmazdı. Onların inanılmaz derecede asık ve sinirli yüzlerini gören Xie Lian, bunun belki de ilk kez olduğunu düşündü. Büyük bir rüzgârla uçarak, inecek bir yol olmaksızın daireler çizmeye başladılar.

"İkiniz çok sıkı çalıştınız."

San Lang onun yanına oturdu ve eliyle bir yanağını destekledi. "Yani fırtına dinene kadar burada oturacak mıyız?"

Xie Lian ona dönerek, "Görünüşe göre buna mecburuz," diye cevap verdi. "Bu kasırga ne kadar güçlü olursa olsun, dev bir kayayı gökyüzüne fırlatması mümkün değil."

"Asla bilemezsin. Dediğin gibi, bu rüzgarda kesinlikle bir tuhaflık var."

Xie Lian'ın aklına ani bir düşünce geldi. "San Lang, bir soru sorabilir miyim?"

"Sor bakalım," diye yanıtladı San Lang.

"Banyue Eyalet Valisi kadın mı erkek mi?" Xie Lian sordu.

"Daha önce bahsetmemiş miydim? O bir kadın."

Tam da şüphelendiğim gibi, diye düşündü Xie Lian. "Daha önce, terk edilmiş handa dinlenirken, iki figürün geçtiğini görmemiş ? Adımları zarif ve garipti, kesinlikle bir ölümlüye ait değildi. Ve beyazlar içindeki kişi bir kadın uygulayıcıydı."

Fu Yao kuşkulu görünüyordu. "Cübbelerinden kadın mı erkek mi olduklarını anlamak kolay değil ve ortalama bir kadından daha uzun görünüyordlardı. Doğru gördüğüne emin misin?"

"Kesinlikle eminim," dedi Xie Lian. "Bu yüzden onun Banyue'nin eyalet başöğretmeni olabileceğini düşündüm."

Nan Feng, "Bu mümkün," dedi. "Ama onunla birlikte seyahat eden siyah giysili başka bir figür daha vardı. Bu kim olabilir?"

"Söylemesi zor ama o kişi ondan bile daha hızlı yürüyordu. Güçleri kesinlikle onunkinden az değil," dedi Xie Lian.

"Diğer şeytani devlet başkanı Fangxin olabilir mi?" Fu Yao merak etti.

"Bence 'İkili Kötü Usta' unvanı sadece tarihsel olarak eylemleri benzer olduğu için verildi. Her ikisi eşit derecede kötüydü, bu yüzden insanlar onları daha kolay hatırlamak için bir çift olarak birbirine bağladı. Hayalet Aleminin 'Dört Büyük Felaketi' gibi; gerçekte dört tane olmasa bile, daha basit olduğu için dört tane yapıldılar."

Xie Lian'ın bu sözlerini duyan San Lang kahkahayı patlattı. Xie Lian ona baktı.

"değil," dedi San Lang, "sadece söylediğin şeyi düşündüm. anlamlıydı. Dört Büyük Felaket'teki dört kişiden biri kesinlikle sadece sayım için orada. Lütfen devam edin."

Xie Lian devam etti: "Gerçekte, Çift Kötülük Ustaları birbirleriyle hiçbir ilgisi yok. Eyalet Valisi Fangxin'i duymuştum:

Yong'an'ın eyalet başrahibiydi ve Eyalet Başrahibi Banyue'den en az yüz yıl önce doğmuştu."

"Hayalet Âlemindeki Dört Büyük Felaketi bilmiyorsun ama Faniler Yong'an Devlet Önderi Fangxin'i biliyorsun, öyle mi?" Fu Yao inanamayarak sordu.

"Faniler Âleminde hurda toplarken bazı şeylere kulak misafiri oluyorum. Hayalet Âleminde hurda toplamıyorum, bu yüzden elbette onlar hakkında hiçbir şey öğrenmiyorum," diye açıkladı Xie Lian.

Mağaranın dışındaki rüzgâr gibiydi. Nan Feng sığınaklarının girişine yaklaştı ve kayalıkları okşayarak malzemesini inceleyerek bir oraya bir buraya baktı. Bir süre sabitlenmiş bir şekilde baktı, sonra başını eğdi.

"Çölün ortasında neden böyle içi boş bir kaya olsun ki?"

Kayanın oldukça şüpheli olduğunu düşündü ama Xie Lian buna şaşırmadı.

"Bunun gibi oyulmuş kayalar alışılmadık değil. Banyue halkı kum fırtınalarından saklanmak, hatta hayvanlarını otlatmaya götürürken geceyi geçirmek için böyle barınaklar inşa ederdi. Bazı çukurlar kazılmamış, aksine patlatılmış," dedi Xie Lian.

"Bir çölde nasıl otlayabilirler ki?" Nan Feng kafası karışmış bir halde sordu.

Xie Lian gülümsedi. "İki yüz yıl önce burası tamamen çöl değildi. Eskiden bir vaha vardı."

"Gege," diye San Lang.

"Ne ?" Xie Lian başını çevirdi.

San Lang elini kaldırdı ve işaret etti. "Üzerinde oturduğun kayanın üzerinde yazı var gibi görünüyor."

"Ne?" Xie Lian yere baktı, sonra ayağa kalktı ve oturduğu yerin aslında bir stel, oyulmuş bir taş olduğunu gördü Anıt.

Toz tabakasını sildikten sonra, yüzeyinde gerçekten de harfler vardı. Ancak, karakterler oldukça sığ kazınmıştı, bu yüzden kelimeler çok net değildi. Stelin en azından yarısı hâlâ gömülüydü ve kelimeler kumun altından karanlığa karışana kadar uzanıyordu.

Eğer burada bir yazı varsa, incelenmesi gerekirdi!

"Fazla gücüm kalmadı. Biri bana avuç içi ışığı ödünç verebilir mi? Teşekkürler!" Xie Lian sordu.

Nan Feng parmaklarını şıklattı ve avucunda küçük bir alev patlaması oldu. Xie Lian, San Lang'a bir bakış attı ama gençler şaşırılmış görünmüyordu. Xie Lian ışınlama dizisini gördükten sonra şaşırarak pek bir şey kalmadığını düşündü hakkında. Nan Feng avucunu Xie Lian'ın taş stelin üzerindeki yazıyı parlatması için yönlendirdiği yere götürdü. Karakterler inanılmaz derecede tuhaf, sanki yeni yürümeye başlayan bir çocuk

tarafından rastgele karalanmış gibi eğik. "Bu da ne böyle?"

Nan Feng merak etti.

San Lang, "Banyue yazısı, ," diye cevap verdi.

Xie Lian, "Nan Feng'in kelimelerin anlamını sorduğuna eminim," dedi. "Bir bakayım."

Xie Lian taş stelin üzerindeki kumları biraz daha temizledi ve en büyük harflerle yazılmış ilk sütunu ortaya . Bu başlık olmalıydı. Aynı karakterler metnin çeşitli bölümlerinde de tekrar tekrar yer alıyordu.

Fu Yao yaklaştı ve bir avuç içi feneri çıkardı. "Banyue yazısını okumayı biliyor musun?"

Xie Lian, "Doğruyu söylemek gerekirse, Banyue'nin Kötü Efendisi ya da her kimse ortaya çıkmadan önce Banyue'de hurda topluyordum," diye yanıtladı.

"..."

"Bir sorun mu var?"

"Yok bir şey," diye kamburlaştı Fu Yao. "Sadece nerede olduğunu merak çöp toplamadım."

Xie Lian gülümsedi, ardından tekrar karakterlere baktı. Bir an sonra aniden "General" dedi.

"Ne?" Nan Feng ve Fu Yao aynı cevap verdi.

Xie Lian başını kaldırdı. "Bu taş steldeki ilk kelime 'general'." Bir an durakladı. "Ama ondan sonra anlamını bilmediğim bir karakter daha var."

Nan Feng rahatlamış görünüyordu. "O zaman biraz daha baksan iyi olur."

Xie Lian başını salladı ve Nan Feng diğer kelimeleri de aydınlatmak için avucunu biraz daha kaydırdı. Bir şeyler doğru gelmiyordu, Xie Lian düşündü. Görüş alanının çevresinde başka bir şey varmış gibi görünüyordu. Xie Lian iki eliyle kayaya bastırarak yavaşça yukarı baktı.

Taş stelin üzerinde, titreyen alevler sert bir insan yüzünü aydınlatıyordu. Bu yüz, şişkin gözleriyle doğruca ona .

"Aaaaaaaaaaaaaaaaaah!!"

Çığlık atan kişi Xie Lian ya da Nan Feng değil, o sert surattı.

Nan Feng hemen diğer elini çıkardı ve onu da tutuşturdu. İki elini birleştirdi ve alevleri tüm mağarayı aydınlatacak kadar parlak olana kadar büyüttü.

Işıkla yüzü ortaya çıkan kişi, bunca zamandır gölgelerde saklanan biriydi. Alevler , duvarlar boyunca mağaranın arkasına doğru kaçtı ve orada Xie Lian birbirine sokulmuş ve korku içinde titreyen yedi ya da sekiz kişi gördü.

"Sen de kimsin?!" Nan Feng bağırdı.

Nan Feng'in öfkeli haykırışı mağarada yankılandı ve az önceki çığlık yüzünden kulakları hâlâ çınlayan Xie Lian kulakları. Rüzgâr fırtınalarının gürültüsü onları sağır etmişti ve çok alçak sesle konuşulan hiçbir şey duyulmuyordu. Mağaraya girdikten sonra

Banyue'nin Şeytani Efendisi hakkında konuştuktan sonra dikkatini taş stelin şifresini çözmeye verdiğiinden, kimse sığınaklarında başkalarının da saklandığını fark etmemişti.

Yedi ya da sekiz kişi titredi. Bir an sonra, elli yaşlarında bir ihtiyar kekeleyerek, "Biz bölgeden geçen bir tüccar kervanınız. Sadece sıradan tüccarlarız. Kum fırtınası çok şiddetli, bu yüzden şimdilik burada saklanıyoruz."

Gruptaki en sakin kişiydi ve görünüşe göre liderdi.

Nan Feng, "Madem sıradan tüccarsınız, neden etrafta sinsice dolaşıyor ve saklanıyorsunuz?" diye sordu.

Yaşlı adam tam cevap vermek üzereydi ki On yedi yıl bağırdı, "Gizlice dolaşmayı planlamıyorduk! Ama siz aniden buraya geldiniz; iyi mi kötü mü olduğunuzu kim bilebilir? Sonra sizin Kötü Efendi hakkında konuştuğunuzu duyduk. Banyue, sonra bazı Hayalet Alemi şeyleri, ve sen ateşi tutuşturdun Avuç içleri. Biz sizi devriye gezen ve et avına çıkan Banyue askerleri sandık! Ses çıkarmamızın imkanı yok!"

"Konuşmayı kes Tian Sheng," diye susturdu yaşlı adam çocuğu, karşı tarafı gücendirmiş olabileceğinden korkuyordu.

Genç adamın kalın kaşları ve iri gözleri vardı; bir kaplanın yüzüne ve aklına sahipti. Bir yaşlı konuşur konuşmaz hemen susardı.

Xie Lian ellerini indirdi, kulakları artık çınlamıyordu ve dostça, "Bu bir yanlış anlamadan başka bir şey değil, sadece yanlış anlaşılma. Hepimiz biraz rahatlayalım; bu kadar gergin olmaya gerek yok."

Açıklamaya devam etmeden önce bir an durakladı. "Biz Banyue askerleri değiliz. Ben sadece küçük bir tapınaktan gelen bir uygulayıcıyım. Bunlar tapınağımdan insanlar. Sadece birkaç numara biliyoruz, başka bir şey bilmiyoruz. fantezi. Sizler sıradan tüccarlarsınız, bizler de sıradan uygulayıcılarız. kötü niyet olmadan. Tesadüfe bakın ki hepimiz aynı kum fırtınasından saklanmak için aynı sığınağa girdik."

Sesi yumuşak ve nazikti, her kelime herkesin sinirlerini yatıştırmak için yavaşça söyleniyordu. Uzun açıklamalar ve güvencelerden sonra tüccar grubu nihayet rahatladı.

Yine de beklenmedik bir şekilde, San Lang aniden güldü. "Bence fazla alçakgönüllü davranıyorlar. Bu tüccarlar söyledikleri kadar basit değiller."

Kimse ne demek istediğini anlamadı ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Banyue Geçidi'nden geçerken yolcuların en az yarısı kaybolmuyor mu? Bu sylentiyi bile bile bu topraklardan geçmek; eminim hepiniz olağanüstü cesursunuz. Sizde sıradan bir şey yok."

"Bunların hepsi doğru değil geçen adam," diye cevap verdi yaşlı adam. "Söylentilerin büyük ölçüde abartılı olmasının yanı sıra, daha önce zarar görmeden geçen pek çok kervan var!"

"Oh?" San Lang söyledi.

"Doğru rehberi bulduğunuz ve Banyue'yi dolaştığınız sürece bölge, her şey yolunda. Bu yüzden bize liderlik edecek bir yerli aradık ve bulduk" dedi.

"Evet!" dedi geçen Tian Sheng. "Her şey rehberine bağlı! Her şeyi A-Zhao-ge'ye borçluyuz! Eğer o olmasaydı, tüm o bataklık çukurlarından kaamazdık. Kum fırtınası başladığında bizi saklanmamız için nereye götüreceğini çok iyi biliyordu, Yoksa şimdiye kadar diri diri kuma olurduk!"

Xie Lian şöyle bir baktı. Onlara rehberlik eden bu A-Zhao oldukça geçen görünüyordu, görünüşe göre yirmili yaşlarındaydı, çekici, taş gibi Yüzü. Diğer ikisi tarafından vldğnde, bunu belli etmedi.

Başı ne eğikti ve mırıldandı: "nemli değil. Sadece görevimi yapıyorum. Umarım rüzgâr dindiğinde hiçbir deve ya da yk zarar görmez."

"Kesinlikle iyi olacaklar!"

Tüccarların hepsi çok iyimserdi ama Xie Lian işlerin düşündükleri kadar basit olmadığını hissediyordu.

Eğer tüm sorunlardan kaçınılabilseydi, sadece Banyue bölgesi, o zaman hayatını kaybeden tüm eski gezginler söylentilere inanmadıkları için mi öldüler?

Xie Lian biraz düşündükten sonra Nan Feng ve Fu Yao'ya sakın bir sesle, "Bu çok ani oldu. Bu fırtına geçtikten sonra, Banyue harabelerine gitmeden önce bu insanların güvenli bir şekilde geçtiğinden emin olmamız gerekecek."

Ardından Xie Lian taş stelin üzerindeki Banyue yazısını çözmeye devam etmek için aşağıya baktı. "General" kelimesini daha önce tanımıştı ama bunun nedeni yaygın bir olmasıydı. Banyue Krallığı'nı son ziyaretinden bu yana iki yüz yıl geçmişti. O zamanlar akıcı konuşsa bile, o zamandan beri her şey unutulmuştu. Çeviri yükünü omuzlamak gerçekten zaman ve sabır gerektiriyordu.

Tam o sırada San Lang şöyle dedi: "Generalin Mezarı."

Xie Lian şimdi hatırladı. Son karakter "Mezar", "Mezar", "Defin" ve diğer benzer terimler için kullanılan karakterdi. Şaşkınlıkla dönüp ona baktı.

"San Lang, sen de Banyue yazısını biliyor musun?"

San Lang gülümsedi. "Pek bir şey bilmiyorum. Sadece ilginç oldukları için birkaç kelime biliyorum."

Xie Lian zaten onun böyle konuşmasına alışkındı. "Mezar" kelimesi sık kullanılan bir kelime değildi; eğer San Lang gerçekten sadece "pek bir şey" biliyorsa, nasıl oluyor da bu karakterin tam olarak ne anlama geldiğini bilebiliyordu? Onun "çok değil"i muhtemelen "sor bakalım" ile aynı anlama geliyordu ve Xie Lian hemen sırtıttı.

"Mükemmel! Belki de tanıdığınız karakterler benim tanımadıklarımdır. Yaklaşın ve bunu birlikte inceleyelim."

Xie Lian eliyle hafifçe işaret edince San Lang da oraya gitti. Nan Feng ve Fu Yao yanlarında durdular ve mezarı aydınlattılar.

Okumaları için avuç içi fenerleri. Xie Lian parmaklarıyla kelimelere hafifçe dokundu, San Lang ile birlikte alçak sesle yazıyı gözden geçirdi ve kelimeleri usulca okudu. Okudukça daha da şaşıyorlardı. baktılar, sonra yavaş yavaş yüzleri başladı.

Tüccar çocuk Tian Sheng gençti ve gençler merak etmeye eğilimliydi. Az önceki küçük sohbetten sonra sanki birbirlerine aşına olmuşlardı, bu yüzden "Gege, stelde ne yazıyor?" diye seslendi.

Xie Lian kendini toparladı ve "Bu taş stel bir anıt; bir generalin hayat hikâyesini anlatıyor," diye cevap verdi.

"Bir Banyue generali mi?" Tian Sheng sordu.

San Lang, "Hayır, bir Central Plains generali," diye cevap verdi.

"Bir Central Plains generali mi?" Nan Feng'in kafası karışmıştı. "Banyue halkı neden Orta Ovalı bir adam için bir anıt inşa etsin ki? İki ulusun birbiriyle sürekli savaş halinde olduğunu düşünüyordu."

"Bu general özel biriydi," diye yanıtladı San Lang. "Anıtta ona general denmesine rağmen, aslında bir generalden fazlası değildi. Kaptan."

"Daha sonra generalliğe terfi etti mi?"

"Hayır. Başlangıçta yüzlerce kişilik bir birliğin başındaydı, ama yetmiş kişilik bir birliğe, sonra da elliye düştü."

"..."

"Başka bir deyişle, rütbe düşürmeye devam."

Hiçlik noktasına indirgenmiş olma hissi Xie Liana oldukça tanıdık geliyordu ve gözlerin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Fark etmemiş gibi yaptı ve Banyue yazısını deşifre etmeye devam etti.

Tian Sheng anlayamadı ve sormaya devam etti, "Ne tür bir memurun rütbesi gittikçe düşer? Büyük bir hata yapmadığı sürece, rütbesinde sadece gecikmeler olması gerekir. terfi, rütbe düşürme değil, değil mi? Ne kadar başarısız olman gerekiyor?"

"..."

Xie Lian sağı elini yumruk yapıp havaya kaldırdı dudaklar. Boğazını hafifçe temizledi ve sert bir sesle cevap verdi. "Genç adam, sürekli tenzili rütbe almak sandığınız kadar nadir bir durum değildir."

"Ha?"

San Lang kıkırdadı. "Bu doğru. Bu çok sık oluyor." Devam etmeden önce durakladı. "Bu kaptanın rütbesi defalarca düşürüldü. yeteneksiz ya da beceriksiz olduğu için değil. Çünkü bu çatışmanın her iki tarafındaki kötü ilişkilere rağmen, kazanmak yerine savaş alanında, yolumuza çıkmaya devam etti."

"'Yoluma çıkmakla' ne demek istiyorsun?" Nan Feng sordu.

"Düşmanlarının Orta Ovalar'daki sivilleri öldürmesini engelledi ve kendi ordusunun Banyue halkını öldürmesini de engelledi. Bunu her yaptığında rütbesi düşürüldü."

San Lang neşeli bir şekilde konuştu ve yedi ya da sekiz tüccar masal anlatıyormuş gibi ona daha yakın oturdu. Çok geçmeden konuya girdiler ve yorum yapmaya başladılar.

"Kaptanın yanlış bir şey yaptığını sanmıyorum!" Tian Sheng belirtti. "Sivillerin değil ama askerlerin birbirini öldürmesine izin vermek sorun olmamalı, değil mi?"

"Bir asker için fazla körü körüne nazik ama genel olarak herhangi bir suç işlemedi mi?"

"Evet, o hayat kurtarıyordu, insanları öldürmüyordu!" Xie Lian tüm yorumlar karşısında gülümsedi.

Onlardan önceki bu tüccarlar bir gün bile bir yerde yaşamamışlardı. Savaşla parçalanmış sınır; iki yüz yıl önce buradakilerle aynı insanlar değillerdi. Banyue Krallığı çoktan yok olmuştu. Şunu söylemek, bunu eleştirmek, hatta şunu vermek onlar için kolaydı iltifat ediyordu, ancak o kaptanın eylemleri o zamanlar o kadar kolay affedilmiyordu, "çok körü körüne nazik" gibi basit bir sözle değil. Grup içinde sadece A-Zhao daha iyi anlıyordu - muhtemelen buralı olduğu için.

"Şimdi şimdidir, iki yüz yıl önce de iki yüz yıl önce. Sadece tenzili rütbe almak bu kaptan için bir lütuftu."

Ancak Fu Yao dilini şaklattı. "Ne kadar gülünç."

Xie Lian onun ne söyleyeceğini az çok tahmin edebiliyordu ve alnını ovuşturdu.

Titreyen alevlerin ışığı Fu Yao'nun asık suratını aydınlattı. "Kişi konumunun gerektirdiği görevi yerine getirmelidir. Eğer bir asker olduysa, ülkesini savunmayı ve ön saflarda düşmanları öldürmeyi zaman hatırlamalıdır. Savaşta kayıplar kaçınılmazdır. Böyle bir yumuşak kalpliliğin savaşta yeri yoktur ve sadece asker arkadaşlarını aşağı çekecektir. Düşmanları da onun aptal olduğunu düşünecektir. Sonunda kimse ona teşekkür etmeyecektir."

Fu Yao'nun sözleri reddedilemez bir mantığa sahipti ve kısa sürede mağarayı sessizlik kapladı.

Kuru bir sesle devam etti, "Böyle insanların tek bir sonu vardır: ölüm. Ya savaşta ya da kendi halklarının ellerinde ölecekler."

Xie Lian bir an suskunluğa gömüldükten sonra sessizliği . "Evet, haklısın. Haklısın. O öldü."

Tian Sheng şok olmuştu. "Ah! Nasıl öldü? Gerçekten kendi halkı tarafından mı öldürüldü?"

Bir süre düşündükten sonra Xie Lian yine de cevap verdi. "Pek sayılmaz... Burada yazdığına göre, bir zamanlar iki tarafın da çarpıştığı bir savaş olmuş ve savaşırken bu adamın çizmesinin bağcıkları gevşemiş, o da bağcıklara basmış, ayağı takılmış ve sonra..."

Mağaradaki herkes ölümün trajik ama kahramanca olduğunu varsaymıştı, bu yüzden önce hepsi şaşırды, bu nasıl bir ölümdü diye düşündüler. Sonra kahkahalar patladı.

"Ha ha *ha* ha ha ha ha *ha* ha *ha*!"

"...Her iki tarafın askerleri tarafından ayaklar altına alındı. öldürücü bir öfkeyle kör oldu ve rastgele silahlarla kesildi."

"Ha ha ha ha ha ha ha ..."

"O kadar komik mi?" San Lang kaşlarını çattı.

Xie Lian da sesini yükseltti. "Öhöm. Evet, oldukça trajik. Daha sempatik olalım ve gülmeyelim, tamam mı? Ne de olsa onun mezarındayız, ona biraz yüz verelim."

"Gülmekle kötü niyetli bir şey kastetmiyorum!" Tian Sheng hemen iddia etti. "Ama onun ölümü sadece... çok... ha ha..."

Xie Lian'ın yapabileceği hiçbir şey yoktu. Mezar taşını bu noktaya kadar okuyunca o bile gülmek istedi. Yorum yapmadı ve çevirmeye devam etti.

"Her , bu kaptan iyi bir eğitim almamış olsa da Ordudaki itibarı nedeniyle hem Banyue hem de Yong'an'ın bazı sınır vatandaşları onun çabalarına minnettar kaldılar ve ona 'General' adını verdiler. Onun için bu basit taş mezarı inşa ettiler ve onu hatırlamak için bir taş stel diktiler."

"Daha sonra, Banyue halkı başka bir mucizevi şey keşfetti. Bu anıtlarla ilgili bir şey var: Bu taş stelin önünde üç kez eğilen kişi, Gobi'de karşılaştığı tüm felaketleri iyi şansa dönüştürebilir." San Lang çeviriyi tamamladı.

O kadar esrarengiz konuşuyordu ki çok ikna ediciydi. İfadesi de ciddiydi, bu yüzden grup duyduğunda birkaçı hemen secde etmeye başladı ve bunun doğru olduğuna inanmaktansa inanmamayı tercih edeceklerini mırıldandı. Ancak Xie Lian'ın kafası karışmıştı.

"Ne? Burada mı yazıyor? Gerçekten bu kadar büyülü mü?"

San Lang usulca gülümsedi ve alçak bir sesle, "Hayır, ben Bunu uydurdum. Ama daha önce güldüklerine göre, şimdi secde etmeleri bunu telafi etmeli."

Xie Lian taş stele tekrar ve onun şu olduğunu gördü Gerçekten de kitabenin sonu gelmişti ve başka kelime yoktu. Kendini biraz kederli hissediyordu ama şimdi bunun komik olduğunu düşünüyordu.

"Neden bu kadar yaramazsın?" diye fısıldadı.

San Lang dilini çıkardı ve ikisi birden kıkırdadı. Tam o sırada biri "Bu da ne?" diye bağırdı.

Çığlık mağaranın içinde yankılandı, duvarlarda keskin şekilde yankılandı ve hepsinin tüylerinin diken diken olmasına neden oldu.

Xie Lian anında çığlığın geldiği yere doğru döndü ve "Ne oldu?" diye sordu.

Bir zamanlar tüccarların secde ettiği yerde herkes bir anda ayağa fırlamış, korku ve telaş içinde kaçışmaya başlamıştı.

"Yılan!!"

Nan Feng ve Fu Yao avuçlarını ve o yöndeki zemini aydınlattı. Kumlu zeminde kıvrılmış ince, parlak renkli bir yılan vardı!

"Neden bir yılan var?!" Kalabalığın endişesi giderek artıyordu.

"Bu yılan nasıl hiç ses çıkarmadı?! Ne zaman süründüğünü hiç duymadık!"

Alevler yılanın yakınında belirlediğinde, yılan anında alarma geçti ve kendini saldırı pozisyonuna getirdi. Nan Feng onu yakmak üzereydi ki biri yavaşça yanlarına geldi. Bu kişi kolayca sol eliyle yılanı yakaladı ve kalbinden kavradı.

Onu incelemek için yaklaştırdı ve "Çölde yılan görmek normal değil mi?" dedi.

Bu kadar korkusuz ve cesur biri elbette San Lang'dı. Bir yılanla savaşmak için onu kalbinden yakala derler; eğer oraya sertçe bastırılırsa dişleri ne kadar zehirli olursa olsun, çaresiz kalacaktır. Yılan uzun kuyruğunu uysalca San Lang'ın sol koluna doladı. Xie Lian daha bakınca net bir şekilde görebiliyordu: yılanın yarı saydam Derisi ve organları andıran siyah ipliklerle karışık, canlı kırmızı iç kısımları görülebiliyordu - oldukça iğrençti. Kuyruğu et rengindeydi ve sert kabuk katmanlarıyla bölümlere ayrılmıştı. Yılan, daha çok akrep gibi.

Bunu gören Xie Lian'ın yüzü değişti ve "Kuyruğuna dikkat et!" diye seslendi.

Xie Lian konuşmasını bitirmeden önce, San Lang'ın sol koluna sarılmış olan uzun yılan gövdesi aniden kendini . Kuyruk geriye doğru savruldu ve San Lang'a doğru acımasızca saplamaya çalıştı.

Kuyruk ne kadar zehirli olursa olsun, San Lang'ın sağ eli daha hızlıydı ve onu kolayca yakaladı. Şimdi hem başını hem de kuyruğunu tutan San Lang, yılanı ilginç bir oyuncakmış gibi Xie Lian'a gösterdi, Gülüyorum.

"Bu kuyruk oldukça ilginç."

Kuyruğun ucunda uzun, et kırmızısı bir iğne vardı. Xie Lian rahat bir nefes aldı. "Seni sokmadığına sevindim. Düşündüğüm gibi, bu bir akrep-yılan."

Nan Feng ve Fu Yao da yılanı gözlemlemek için yaklaştı. "Akrep-yılan mı?"

"Doğru," dedi Xie Lian. "Sadece Banyue'de bulunan bir tür zehirli haşarat; çok nadir bulunurlar. Daha önce hiç görmemiştim, ama onları duymuştum. Gövdesi yılan, kuyruğu akrep, zehri her ikisinin birleşiminden oluşan bir güce sahip ve ısırılır ya da sokulursa..."

Xie Lian'ın sözleri kesildi. San Lang'ın yılanı bükmesini, bir havlu gibi çekip sıkmasını ve bir yay şeklinde bağlamadan hemen önce durmasını izledi.

Xie Lian'ın bir an için nutku tutuldu ve ardından nazikçe, "San Lang, zavallı şeyle oynamayı bırak, bu çok tehlikeli," dedi.

San Lang güldü. "Merak etme Gege, bir şey yok. Bir şey yok. akrep-yılan Banyue eyalet başrahibinin totemidir, onu incelemek için bu nadir şansı değerlendirmeliyim!"

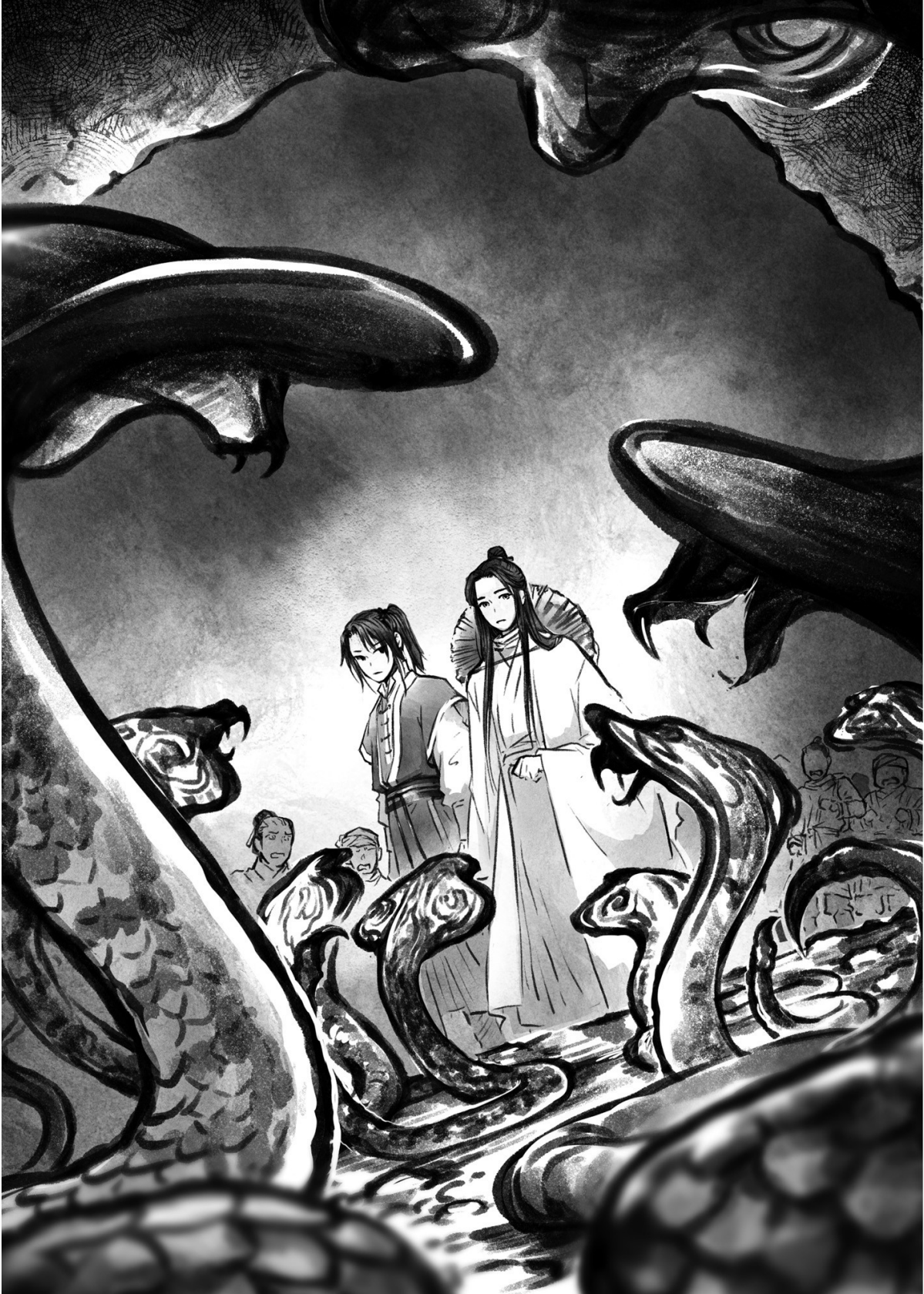
Xie Lian gözlerini kırptırdı. "Banyue eyaleti önderinin totemi mi?" "Doğru," dedi San Lang. "Görünüşe göre, bunun nedeni Devlet başkanı bu akrep-yılanları kontrol edebilirdi. Banyue'liler onun sonsuz güçlerine inanır ve ona taparlardı."

"Kontrol" kelimesini duymak Xie Lian'ı telaşlandırdı. Konu herhangi bir şeyi kontrol etmek olduğunda, her ne olursa olsun, genellikle büyük bir sayı. Hemen bağırdı, "Herkes bu mağarayı terk etsin! Birden fazla akrep-yılan olabilir..."

Daha sözünü bitiremeden bir feryat koptu. "Aaaah!!!"

"Yılan!" Diğer sesler de bağırmaya başladı. "Çok fazla yılan var!!!"

"Burada da var!"

Gölgelerin arasından yedi ya da sekiz akrep-yılan sessizce sürünerek mağaraya girdi. O kadar hızlı ve sessizce geldiler ki Bilinmeyen yarıklar, ama saldırmadılar, sadece izlediler, yargıladılar. Hem hareketleri hem de saldırıları sessizdi, tıslamıyorlardı bile, gerçekten son derece tehlikeliydiler. Nan Feng ve Fu Yao iki ateş topu salıp yılanlara doğru fırlattı ve mağaranın içinde büyük bir ateş topu patladı.

"Çık dışarı!" Xie Lian bağırdı.

Kimseye ikinci kez söylenmesine kalmadı ve herkes dışarı koştu. Neyse ki hava hala aydınlıktı ve kasırga çoktan geçmişti. Rüzgâr duruldu. Grup açık araziye kaçtı ve koşmaya devam etti.

Koşarlarken biri "O taş anıt çok korkunç! Üç kez diz çöktükten sonra nasıl oldu da hala böyle şeylerle karşılaştık?!"

Xie Lian, bu son sözlerin San Lang tarafından uydurulduğunu bilmedikleri için şükretti. Ama sonra başka birinin şöyle dediğini duydu: "Evet! Hurda Ölümsüz'e tapınmakla hemen hemen aynı etkiye sahip! Ne kadar çok dua edersen, o kadar şanssız olursun!"

"..."

Meselenin kendisiyle neredeyse hiç ilgisi olmamasına rağmen yine de vuruldu. Xie Lian'ın nutku tutulmuştu.

Tian Sheng aniden telaşla, "Zheng Amca!" diye bağırdı.

Yardım ettiği yaşlı adam yere yığılmıştı. Xie Lian fırladı. bitti.

"Ne oldu?"

Yaşlı adam Zheng'in yüzü acıyla doldu ve titrek bir sesle Elini. Xie Lian onun elini tuttu ve kaşlarını çattı, kalbi batıyordu. Avucundan aşağıya doğru hızla yayılan, büyüyen, kızgın bir şişlik vardı ve kırmızı ve mor çürüklerin içinde iki tane zar zor görülebilen küçük delikler. Aksi takdirde çok geç olana kadar fark edilmeyecek kadar küçük bir yara.

"Herkes vücudunda herhangi bir yara olup olmadığını kontrol etsin!" Xie Lian hemen seslendi. "Eğer varsa, yayılmayı durdurmak için bir ip kullanın!"

Xie Lian meridyenlerini incelemek için elini çevirdi ve kırmızı ve mor şişliğin gözle görülür bir şekilde kol damarlarına tırmandığını gördü. Xie Lian *ne müthiş bir zehir*, diye düşündü. Tam Ruoye'yi çözecekti ki, yanında duran A-Zhao kendi giysisinden bir kumaş parçası kopardı ve zehrin ilerlemesini önlemek için hemen yaşlı adamın pazusuna sıkıca düğümledi. Xie Lian zihinsel olarak onu övdü. Kafasını kaldırdığında, Nan Feng onun bir şey söylemesine gerek kalmadan bir ilaç çıkarmıştı bile ve bir hap çıkardı. Xie Lian yaşlı adamın yutmasına yardım etti.

"Amca! İyi misin?" Tian Sheng ağladı. "A-Zhao-ge, Amca ölmeyecek, değil mi?"

A-Zhao başını salladı. "Akrep yılanı tarafından ısırılmak, dört saat içinde kesin ölüm anlamına gelir."

Tian Sheng sarsıldı. "O zaman... ne yapacağız?!"

Yaşlı adam Zheng kervanın lideriydi ve diğer tüccarlar da paniklemeye başladı. "Arkadaşımız ona sadece bir hap verdi, değil mi?"

Nan Feng, "O bir panzehir değildi," dedi. "Geçici uzun ömür için. Ona en fazla yirmi dört saat verebilir."

Kalabalık daha da tedirgin oldu. "Sadece yirmi dört saat mi?"

"Bu sadece burada oturup ölümün gelmesini bekleyebileceğimiz anlamına mı geliyor?"

"Onu bu zehirden kurtarmanın bir yolu yok mu?"

Tam o sırada, San Lang yavaşça oraya doğru yürüdü. "Bir yolu var." Herkes dönüp ona baktı. Tian Sheng sevinçle başını çevirdi.

"Zhao-ge, eğer bir yolu varsa neden söylemedin? Beni korkuttun!"

Ancak A-Zhao sessiz kaldı ve başını salladı.

"Elbette bunu söylemek onun için kolay değil," dedi San Lang. "Isırılan kişinin ancak diğer herkesin hayatı pahasına kurtarılabilceğini size nasıl söyleyebilir ki?"

"San Lang, ne demek istiyorsun?" Xie Lian sordu.

"Gege, akrep-yılanın hikâyesini biliyor musun?" San Lang sordu.

Efsanelere göre, yüzlerce yıl önce zamanlar Banyue kralı avlanırken yanlışlıkla biri yılan diğeri akrep olmak üzere iki zehirli yaratıktan doğan iki ruhu yakalar.

İki zehirli ruh dağların derinliklerinde, dünyadan habersiz bir şekilde ve hiçbir zarara yol açmadan büyüyorlardı. Yine de kral onların doğasını düşündü ve er ya da geç kötülüğe neden olacaklarına inandı, bu yüzden onları idam etmeye karar verdi. Yalvardılar ve Hayatlarının bağışlanması için yalvardılar ama kral acımasızdı. Ziyafetlerinden birinde ve ziyafetten sonra eğlence olarak hizmet etmeleri için iki yaratığı kendisinin ve bakanlarının önünde çiftleşmeye zorladı, idam edildiler.

Sadece kraliçe bu iki yaratığa acımış. Ancak kralın iradesine karşı gelmekten korktuğu için tek yapabildiği güzel kokulu bir eğrelti otunun yaprağını koparmak ve cesetlerini örtmek için dışarı atmak olmuş.

Yılan ve akrep intikamcı ruhlara dönüştüler, son derece kızgındılar ve çiftleşmelerinden doğan torunları sonsuza dek Banyue Krallığı'nda kalıp halkını yok etmeleri için lanetlediler.

O zamandan beri, akrep-yılanlar sadece Banyue'de bulunuyordu bölge. Birisi ısırılır ya da sokulursa, zehir vücuduna orman yangını gibi yayılır ve sefil bir şekilde öldürdü. Ölüm.

Ancak kraliçenin bu tek nezaketi sayesinde, cesetlerini örtmek için kullanılan eğrelti otu yaprakları onların panzehiri oldu.

Zehir.

"Bu bitkiye shanyue denir ve sadece Banyue sınırları içinde yetişir," diye sözlerini tamamladı San Lang.

"Bu... efsane doğru mu? İnanılabilir mi?" diye sordu tüccarlar endişeyle. "Dostum, bu ölüm kalım meselesi, bizimle şaka yapma!"

San Lang gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi, Xie Lian'a hikâyeyi anlattıktan sonra daha fazla konuşmayı reddetti.

Tian Sheng A-Zhao'ya doğru döndü. "Zhao-ge, o kırmızı giysili gege'nin söyledikleri doğru mu?"

Bir anlık tereddütten sonra A-Zhao şöyle cevap verdi: "Efsanenin doğru olup olmadığını bilmiyorum. Ancak shanyue bitkisi Banyue'nin duvarları içinde yetişir ve gerçekten de akrep-yılan zehri."

"Yani ısırıldıktan sonra yaşamamanın tek yolu Banyue Krallığı'na girmek mi?" Xie Lian söyledi.

Ölümcül söylentileri bilmelerine rağmen bu kadar çok kervanın Banyue bölgesinden geçmesine şaşmamalı. Bunun sebebi meydan okuyup inatla kendi ölümlerini aramaya gitmeleri değil, gitmezlerse kesinlikle ölecek olmalarıydı!

Akrep-yılan Banyue'nin Kötü Efendisinin totemiydi ve o da onları kontrol ediyordu. Bunların görünüşü yılanlar sadece bir tesadüf değildi. Burada onlar gibi sadece birkaç göksel görevli varken, mutlak güvenliği sağlamalarının hiçbir yolu yoktu. tüm tüccar grubunun güvenliğini tehdit ediyordu ve daha kaç yılanın ortaya çıkacağını kimse bilemezdi. Xie Lian iki parmağını kaldırdı ve şakağına bastırarak yılanla bağlantı kurmaya çalıştı utanmadan daha kıdemsiz memurları ödünç alıp alamayacağını görmek için ilahi iletişim dizisi. Olmadı. Diziye bağlanamadı, hiçbir şekilde ulaşamadı.

Xie Lian elini indirdi ve merak etti, *tüm ruhani güçlerimi kullanmadım, değil mi? Bu sabah hesapladım ve hâlâ*

birazcık kaldı. Nan Feng ve Fu Yao'ya döndü. "İkinizden biri iletişim dizisine girmeyi deneyebilir mi? Bağlantı kuramıyorum."

Bir süre sonra diğer ikisi de suratsız suratsız baktı.

Nan Feng, "Ben de içeri giremiyorum," dedi.

Bağlantının son derece şeytani auraların -çeşitli göksel görevlilerin güçlerini azaltacak kadar güçlü auralar- yakınında bulanıklaştığı ve bazen onları kestiği durumlar vardı

tamamen. Şu anda içinde bulundukları durum da bu gibi görünüyordu.

Xie Lian bir ileri bir geri volta attı ve yüksek sesle merak etti: "Bu Banyue Krallığına çok yakın olduğumuz için iletişim dizisi engellenmiş olabilir..."

Tam o sırada, gözünün ucuyla kırmızı bir parıltı gördü.

Nan Feng ve Fu Yao iletişim dizisiyle yeniden bağlantı çalışmakla meşguldü ve diğer herkes vücutlarındaki yaraları kontrol etmekle meşguldü. Tian Sheng endişeyle yaşlı adam Zheng'e sıkıca tutunuyordu ve şarap kırmızısı bir akrep yılanının sessizce omurgasına tırmandığını, boynuna yakın bir yerde kıvrıldığını ve ağzını açtığını fark etmedi. Ancak dişleri Tian Sheng'in boynunu değil, hemen yanındaki San Lang'ın kolunu hedef almıştı!

Yılan geriye yaslandı, sonra da saldırdı!

Bir saniye içinde, yılan dişlerini San Lang'a geçirmeye fırsat bulamadan, Xie Lian'ın eli fırladı ve kör edici bir hassasiyetle onu tam kalbinden yakaladı.

Xie Lian gücü sayesinde istese yılanın kalbini ezebilir, iç organlarını parçalayabilir ve içindekileri dökebilirdi. Ancak yılanın etinin de zehirli olup olmadığını bilmediği için daha fazla bastırmaya cesaret edemedi. Xie Lian kuyruğu yakalamak için diğer elini kaldırdı ama yılan kaygan ve kurnazdı, bu da onu yakalamayı zorlaştırıyordu. Xie Lian sıkı ama parmaklarından sadece yumuşak ve soğuk bir şeyin kayarak uzaklaştığını hissetti. Bir sonraki an, elinin arkasından keskin bir iğne acısı yayıldı.

Akrep kuyruğu!

Sokmanın ardından Xie Lian kuyruğu kaptı ve yılanı düzgün bir şekilde yakaladı, ardından kadar sertçe sıktı. Sokulmuş olmasına rağmen Xie Lian'ın yüzü hiç ve baygın yılanı kayıtsızca yere fırlattı.

"Herkes dikkatli olsun, etrafta daha fazla yılan olabilir..."

Sözlerini bitirmeden önce bileğinde sıkı bir kavrama hissetti ve kendisini yakalayanın San Lang olduğunu görmek için baktı.

"San Lang?" Xie Lian biraz şaşırdı.

Kafası karışmış gibi görünmesinin , o anda gencin yüzündeki ifadenin *değişmiş* olmasıydı. Bu Açıklanamaz, neredeyse korkutucu olacak kadar soğuk.

Gözleri dikkatle Xie Lian'ın elinin arkasındaki küçük yaralara odaklanmıştı. Yaralar aslında iğne deliği büyüklüğündeydi ama zehir çok kötüydü. Elinin arkası eli bir anda öfkeyle şişmiş ve büyük bir kırmızı lekeye dönüşmüştü; o küçük yaralar da gözle görülür biçimde büyümüştü. bıçak kesiklerinin boyutu.

San Lang karanlık bir ifadeyle Ruoye'yi Xie Lian'ın kolundan kaptı ve hemen bileğine sıkıca düğümleyerek zehrin ilerlemesini engelledi. Ruoye eğlenirken Xie Lian'a sokulduğunda, normalde o kadar da uslu değildi. Yine de San Lang'ın ellerinde o kadar uysaldı ki sanki ölmüş gibiydi.

Birbirlerini tanıdıkları onca zaman boyunca, Xie Lian hiç San Lang'ın görüldüğünü hiç görmemişti. Konuşmak için ağzını açtı ama San Lang dönüp tüccarlardan birinin belinden bir hançer çıkardı. Nan Feng, San Lang'ın ne yapmak üzere olduğunu anında görüp anladı ve avuç içi meşalesini tutuşturdu. San Lang bir bakış bile atmadan Xie Lian'a dönmeden önce dezenfekte etmek için hançerin ucunu yaktı ve delinmiş yaranın üzerine bir çarpı işareti çizdi.

Tam başını elinin üzerine eğmek , Xie Lian aceleyle, "Sorun değil. Zehir agresiftir, emmek pek bir işe yaramaz. Zehirlenmeni istemiyorum..."

San Lang, Xie Lian'ın itirazlarını duymazdan gelerek Xie Lian'ın elini sıkıca tuttu ve dudaklarını elinin üzerine yerleştirdi. Xie Lian kendi kolunun hafifçe titrediğini hissetti ve nedenini açıklayamadı.

Fu Yao onun yanında küçümseyerek, "Gidip kendini sokturduğuna inanamıyorum. Çocuk ısırılmamış bile olabilecekken yılanı yakalayarak ne yapıyordun? Gereksiz yere sorun yaratıyorsun."

Bu doğruydı. Şimdi Xie Lian, San Lang'in mağarada yılanla oynadığı havalı oyunu düşününce, muhtemelen bir saldırıyı umursamaz ve ısırılmaktan kolayca kurtulurdu. Ama her ihtimale karşı. San Lang'in yılanı zamanında fark etmemesi ihtimaline karşı. O zaman pişmanlık için çok geç olmaz mıydı?

Xie Lian güzel elini salladı. "Merak etme. Acıtacak bir şey değil ve bu yüzden ölmeyeceğim."

"Gerçekten acı çekmiyor musun?" Fu Yao sordu.

"Gerçekten. Artık acı hissetmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi Xie Lian.

Söyledikleri doğruydı. Xie Lian şansın en kötüsüne sahip olan biriydi, bu yüzden dağların derinliklerine indiğinde, on kereden sekizinde engerek yılanlarına basar veya zehirli böceklerle karşılaşır ve binlerce şekilde ısırılır, sokulur, bıçaklanır veya zehirlenirdi. Ancak ölmeme konusunda her zaman çok inatçı olmuştu ve en fazla ateşi çıkıyordu. Üç gün üç gece ateşlendikten sonra, yağmur gibi uyanır ve hiçbir şey olmamış gibi devam ederdi. oldu. Acıya karşı hassas değildi. Ne kadar acı verse de bununla yaşayabilirdi.

Bunu söyledikten hemen sonra San Lang nihayet başını kaldırdı. Xie Lian'ın elinin arkasındaki kırmızı şişlik inmişti ve San Lang'in dudakları kanla lekelenmişti. Gözleri son derece soğuktu ve bakışlarını yerdeki baygın yılanı çevirdi. Büyük bir patlama sesi duyuldu ve yılan aniden morumsu kırmızı bir kan ve et havuzuna dönüştü.

Ani patlama herkesi şaşırttı, ama kimse kim olduğunu bilmiyordu. yaptı. Kan kimsenin üzerine sıçramamış olsa bile, kalabalığı kaplayan bir tedirginlik hissi vardı.

Tian Sheng, Xie Lian'ın da sokulduğunu hatırlayarak endişeyle sordu, "Gege, sen de sokuldun! Ne yapacaksın?"

Xie Lian bileğindeki bandajı hissetti ve gülümsedi. "Merak etme ufaklık. Yine de Banyue harabelerine gitme ve shanyue eğretili otunu arama planına sadık kalacağız."

Başka bir tüccar sordu: "Siz gidiyor musunuz? Biz ne olacağız? Sizinle gelmesi için birini gönderelim mi?"

"Hepiniz burada kalabilirsiniz. Banyue bölgesi tehlikelidir; orada ne kadar çok insan olursa, o kadar çok aksilik yaşanabilir. Eğretili otunu bulacağız

ve yirmi dört saat içinde size geri getireceğim," dedi Xie Lian.

"Gerçekten yapacak mısınız? Çok teşekkür ederim-!"

"Nasıl mümkün olabilir ..."

Tüccarların bir kısmı kekeleyerek teşekkür etmeye başladı ama Xie Lian konuşmaya devam edince yüzleri değişti. "Banyue'ye mümkün olan en kısa sürede ulaşabilmek için

"Eğer olmazsa, geçici olarak rehberlik edin."

Doğal olarak, Xie Lian A-Zhao'yu kastediyordu. Tüccarlar minnettarlık ve rahatlamadan büyük ölçüde tereddüde düştüler. Xie Lian onların nereden geldiğini biliyordu. Xie Lian'ın shanyue eğretili otunu bulduktan sonra rehberleriyle birlikte kaçabileceğinden ya da A-Zhao kaçmasa bile, yine de büyük ölçüde gecikeceğinden korkuyorlardı. Bununla birlikte, hiçbiri "en az yarısının kaybolduğu" o kötü yere girmek istemiyordu, bu yüzden bu büyük bir ikilemdi.

Endişeleri son derece normaldi, bu yüzden Xie Lian hemen ekledi: "Ve size saldırmak için başka bir şey gelirse diye, Fu Yao biz dönene kadar burada kalacak."

Bir kişinin kalmasıyla tüccarlar sonunda anlaşılmaya vardı ve başlarını salladı. "Pekâlâ. A-Zhao sizinle gelmeye istekli olduğu sürece."

Xie Lian A-Zhao'ya döndü. "Bize yardım etmeye açık mısın dostum? Değilsen de sorun değil."

A-Zhao başını salladı ve "Evet ama Banyue harabelerine ulaşmak aslında o kadar da zor değil. Sadece bu yönde ilerlemeye devam edin ve

onlara ulaşacaksın."

Tüccarlara veda ettikten sonra A-Zhao öne geçti ve Xie Lian, San Lang ve Nan Feng hemen arkasından takip etti.

Bir süre sonra Xie Lian, "A-Zhao, akrep-yılanlar bu bölgede sık sık ortaya çıkıyor mu?" diye sordu.

"Sık sık değil. Ben de onları ilk kez görüyorum," diye yanıtladı A-Zhao.

Xie Lian başını salladı ve başka soru sormadı. Doğrusu, birkaç yıldır Banyue bölgesinde yaşıyordu ve ilk kez bir akrep-yılan görüyordu. A-Zhao'nun cevabı Şaşırtıcı.

Nan Feng, Xie Lian'ın niyetini anladı ve alçak bir sesle, "Bu A-Zhao'dan mı şüpheleniyorsun?" diye sordu.

Xie Lian fısıltıyla cevap verdi, "Her halükarda onu dışarı çıkardık. Sadece ona göz kulak ol."

Geçmişte, onunla konuşan genellikle San Lang olurdu. Birincisi. Xie Lian bunun az önceki olaydan kaynaklanıp kaynaklanmadığından emin değildi ama genç hâlâ oldukça üzgün görünüyordu ve tek kelime etmeden yürüyordu. Xie Lian neler olduğunu anlayamadığı ve onunla nasıl konuşacağını bilemediği için o da yürümeye devam etti.

Dörtlü, uçsuz bucaksız Gobi Çölü boyunca yürümeye devam etti. Bir saate yakın. Fırtına çoktan dinmişti ve herhangi bir engelle karşılaşmadan hızla ilerlediler. Kısa süre sonra Orada burada, kaya ve kumdaki çatlaklarda büyüyen yırtık pırtık otlar. Güneş batarken Xie Lian nihayet ufukta surlarla çevrili antik bir şehir gördü.

Şehri görmek zordu çünkü kum rengindeydi, sarıyla kamufle edilmişti ve böylece çölle bütünleşmişti. Şehir surlarının bazı kısımları çökmüş ve kuma gömülmüştü. Yaklaştıkça duvarların son derece yüksek olduğunu gördüler, otuz metreden fazla yükseliyordu. Şehrin geçmişteki ihtişamını, ne kadar büyük olması gerektiğini hayal etmek zor değildi.

Dörtlü barikatı geçerek Banyue Krallığı'na resmen giriş yaptı.

Kapıların ardında geniş ve boş bir şehir caddesi vardı. Her tarafta harap evler, çürümüş kirişler ve kırık tuğlalar etrafa saçılmıştı. Belki de alışkanlıktan, A-Zhao diğerlerini uyardı, "Lütfen dikkatli olun ve gruptan tek başınıza ayrılmayın."

Diğer üçünün bu hatırlatmaya ihtiyacı yoktu. Gerçek Banyue şehri hayal ettiklerinden çok farklıydı.

Nan Feng merak etti, "Burası Banyue Krallığı mı? Bir başkentten bile küçük!"

"Bir çöl ülkesi ancak üzerine inşa edildiği vaha kadar büyüktür," diye açıkladı Xie Lian. "Zirvedeyken nüfus sadece on kadardı. Bin. Aslında küçük bir şehir için oldukça hareketliydi."

Nan Feng çevreyi gözlemlemeye devam etti. "Bu büyüklükteki bir ülkeyi kuşatmak muhtemelen sadece birkaç gün sürer."

Xie Lian başını salladı. "Şart değil. Banyue halkını hafife alma Nan Feng. Nüfusları on binden fazla olmasa bile, asker sayısını ortalama dört binde tutuyorlardı. Kadınlardan çok erkekler vardı; hastalar, yaşlılar ve çiftçiler dışında çoğu erkek orduya katıldı. Ayrıca, bu askerlerin çoğunun boyu üç metrenin üzerindeydi ve her biri bir diğerinden daha vahşiydi. Elllerinde topuzlarla Göğüslerine kılıç saplansa bile savaşmaya devam ettiler. Onlarla savaşmak çok zordu."

A-Zhao oldukça şaşırılmış görünüyordu ve Xie Lian'a baktı. "Bu genç usta çok şey biliyor gibi görünüyor."

Xie Lian gülümsemesini korudu ve Nan Feng bir soru yönelttiğinde biraz daha sohbet etmek üzereydi.

"Bu duvar da ne?"

Uzakta sarı topraktan yapılmış dev bir binayı gösteriyordu.

"Bina" onu tanımlamak için doğru kelime değildi. Çamur renginde dört devasa duvardan oluşan dev bir muhafazaydı. Ne kapıları ne de çatısı vardı. Her bir duvar otuz metreden fazlaydı ve en tepesinde yırtık pırtık bir şeyin bağlı olduğu bir direk vardı, rüzgarda uçuyordu. Tüylər ürpertici bir görüntüydü.

Xie Lian başını çevirip şöyle bir baktı ve ardından basitçe, "Orası Günahkârlar Çukuru," dedi.

Sadece isminden bile iyi bir şey olmadığı belliydi.

"Günahkârın Çukuru mu?" Nan Feng kaşlarını çatı.

Xie Lian ciddi bir şekilde mırıldanarak açıkladı: "Bunu bir hapisane olarak düşünebilirsiniz. Özellikle suçluları hapsedmek için yapıldı."

"Bir kapı bile yoksa nasıl hapsederler? Onları yukarıdan mı atıyor?" Nan Feng merak etti.

Xie Lian cevap vermekte tereddüt ederken San Lang aniden konuştu.

"İçeri atılıyorlar. Çukur zehirli yılanlar ve açlıktan ölmek üzere olan canavarlarla dolu."

Xie Lian sonunda onun konuştuğunu duyunca ama San Lang'a baktığında, çocuk onun bakışlarıyla karşılaştı ve başını çevirdi.

Nan Feng küfretti. "Bu lanet olası hapisane değil! Bu bir işkence! Ne kadar zalimce! Banyue halkı ya kafadan hasta ya da vahşi psikopatlar!"

Xie Lian alnını ovuşturdu. "Hepsi böyle değildi. Bazıları oldukça sevimliydi..." Birden durakladı, kaşları çatıldı. "Bekle."

Diğer üçü durdu ve Xie Lian yukarı doğru işaret etti.

"Çukurun üstündeki şu direğe bakın. Ondan sarkan bir insan mı?"

Batan güneşin loş ışığında ve bu kadar uzakta, direkte tam olarak neyin asılı olduğunu görmek zordu. Fakat

Yaklaşıp şekli incelediğinde, siyahlar giymiş, kıyafetleri dağınık, rüzgârda bir bez bebek gibi sallanan cılız, küçük bir insan olduğu anlaşıldı.

"O bir insan," diye onayladı San Lang.

A-Zhao asılı kişiyi gördüğünde yüzü soldu. Bu öylesine tuhaf ve ıstırap verici bir görüntüydü ki, onun gibi sakın bir insan bile bunu görmeye dayanamazdı.

Tam o sırada San Lang başını eğdi ve alçak sesle, "Burada biri var," dedi.

Bunu fark eden tek kişi o değildi. Xie Lian da duydu tüy gibi hafif ayak sesleri yaklaşıyordu. Dörtlü hemen yol kenarındaki çürümeye yüz tutmuş evlere saklanmak için harekete geçti. Xie Lian ve San Lang bir eve girdi, Nan Feng ve A-Zhao ise sokağın karşısındaki eve saklandı. Kısa bir süre sonra, bozuk sokağın sonunda beyazlar içinde bir kadın kültivatör belirdi.

Kadın soluk beyaz bir elbise giymişti ve üzerinde bir çırpma teli vardı.

Kolunda Taoist bir rahibenin kıyafeti vardı. Sokak boyunca bir oraya bir buraya bakarak dolaştı. Gözleri parlaktı ve Sanki Banyue harabelerinde değil de kendi arka bahçesindeymiş gibi gözlemciydi. Hemen arkasında siyahlara bürünmüş, ellerini arkasında kavuşturmuş başka bir kadın yürüyordu.

Siyah giysili kadın güzel ama soğuktu. Gözleri deliciydi, kuzguni saçları uzun ve özgürdü ve sanki bedeninden soğukluk yayılıyordu. Kadın uygulayıcının arkasında yürüyor olmasına rağmen, kimse onu bir astı sanmazdı.

Bunlar öğle vakti terk edilmiş hanın dışında gördükleri ikisiydi.

O sırada çok hızlı geçmişlerdi ve Xie Lian siyahlı kadının ayrıntılarını seçememişti ama şimdi net bir şekilde görüyordu gerçekten de bir kadındı. Eğer beyazlı olan Banyue'nin eyalet başrahibiyse, siyahlı olan kimdi?

Eyalet Valisi çırpma telini yavaşça salladı ve konuştu, "Şimdi nereye gittiler? Bir an için dikkatsiz davrandık ve hepsi kayboldu. Onları kazıp teker teker öldürmem mi gerekiyor?"

Tam da Xie Lian'ın düşündüğü gibi, şehre adım attıkları andan itibaren izleniyorlardı.

Siyahlı kadın yaklaştı ve metanetle, "Onları öldürmene yardım etmeleri için arkadaşlarını çağırabilirsin," dedi.

"Arkadaşlar" derken Banyue'nin askerlerini kastetmiş olmalı.

Banyue Eyalet Valisi güldü. "Ha! Diğer insanları çağırmayı sevmiyorum. Sana seslenmeyi seviyorum. Memnun değil misin?"

Siyahlı kadın onu tamamen görmezden geldi ve soğukkanlılıkla, "Böyle bir şey için sizin gibiler tarafından çağırılmanın hoş bir yanı yok. Sadece git."

Banyue Eyalet Valisi kaşlarını kaldırdı ama yine de hızla uzaklaştı. Onları dinlerken, sanki yakınlarmış gibi geliyordu. Sıradan insanlar değillerdi, bu yüzden siyahlı kadın ünlü biri olmalıydı. Banyue Eyalet Valisi'ne yakın olabilecek biri mi? Gizemli bir xiulian uygulayıcısı mı? Yoksa bilmedikleri bir kraliçe ya da general mi vardı?

Xie Lian zihninde noktaları hızla birleştirmeye çalışıyordu ama nefesini tuttu. Şimdi keşfedilmenin sırası değildi. Eyalet başöğretmeninin ne yapacağı kestirilemeyen bir kişiliği varmış gibi görünüyordu; eğer onları bulması ve efsanevi, dokuz ayak boyunda, topuzlu Banyue askerlerini heyecanla çağırması halinde, onlarla savaşmak için daha fazla zaman harcanacaktı. Yirmi dört saat. Boşa harcanan bir saat, tehlikenin daha da derinlerine batacakları bir saat daha demekti. Ama kötü şansına yardım edecek bir şey yoktu;

Olmasını istemediği şey her zaman . Hanımefendi

Siyahlar içindeki kadın Xie Lian'ın saklandığı evin önünden geçiyordu ama adımının ortasında durdu ve delici bakışları çürümüş barınağı taradı.

Banyue Eyalet Valisi çoktan ilerlemişti ama arkadaşının durduğunu ve geri fark etti.

"Hey, geliyor musun?"

Siyahlı kadın ona bakmadı. "Sen. Geri çekil."

", " diye itaatkâr bir şekilde cevap verdi devlet memuru ve gerçekten geri çekildi. Siyahlı kadın tam elini kaldıracaktı ki, aniden caddenin karşısından büyük bir gürültü koptu!

Diğer tarafta, Nan Feng ve A-Zhao'nun saklandığı ev çökmüştü! Bir evin yıkılması tüm sıranın çökmesine neden oldu. Toz ve kum havaya yuvarlandı ve her yeri kapladı.

sokakta. Bulutun içinden siyah bir gölge fırladı ve eyalet valisine doğru alevler saçmaya başladı ama siyahlı kadın

ileri atıldı ve ona zarar gelmesini engelledi. Sol eli hâlâ arkasındayken sağ avucunu çevirdi ve alevleri kolayca emip geri yansıttı. Kara gölge kaçarken onu savuşturdu ve kısa süre sonra gözden kayboldu. Eyalet başöğretmeni

Hemen gölgenin peşine düştü ama siyahlı kadın takip etmeden önce evin arkasına bir kez daha baktı.

Tanrı seni korusun Nan Feng, Xie Lian zihinsel olarak teşekkür etti.

Her şey çok çabuk oldu ama Nan Feng'in hiç şüphesi yoktu. Başlarının belaya girmek üzere olduğunu bir şekilde biliyordu ve düşmanlarını yanıltmak için bir şaşırtmaca yarattı. Sadece o dışarı fırladı, bu yüzden A-Zhao hâlâ yıkılan evin içinde olmalıydı. Xie Lian, eyalet valisi ve siyahlı kadının gerçekten gittiğinden emin olduktan sonra San Lang'ı saklandığı yerden çıkardı ve seslendi.

"A-Zhao, hâlâ hayatta mısın? Bir yerin incindi mi?"

Bir an sonra, yıkıntıların altından boğuk bir ses geldi. "... Ben iyiyim."

Xie Lian rahatlamıştı. "Tanrıya şükür."

Her ne kadar Xie Lian, Nan Feng'in kontrol yeteneğine güveniyor olsa da

ve A-Zhao'nun güvende kalması için yeterli alan bırakacağından şüphesi yoktu ama yine de bunu kendi gözleriyle görmek daha güven vericiydi. Bir eliyle çürümüş kirişlerden birini kaldırdı ve bir an sonra

A-Zhao tepeden tırnağa toza bulanmış bir halde altından çıktı. Kendini biraz fırçaladı ve soğukkanlı ifadesine geri döndü.

"Artık sadece üçümüz kaldık," dedi Xie Lian. "Nan Feng bir şaşırtmaca yaratıyor, bu yüzden daha hızlı hareket etmeliyiz. Shanyue eğrelti otunu nerede bulabileceğimizi biliyor musun, A-Zhao?"

Genç adam başını salladı ve "Üzgünüm. Sadece şehrin nerede olduğunu biliyorum ama buraya daha önce hiç gelmedim, bu yüzden eğrelti otunun nerede bulunabileceğini bilmiyorum."

San Lang konuştu. "Shanyue eğrelti otunun gölgeyi tercih ettiğini söylüyorlar.

Küçük, kökleri ince ama yaprakları büyük, kalp şeklinde bir şeftali gibi. Neden büyük bir binanın yakınında aramıyorsunuz?"

"Büyük bir bina mı?" Xie Lian düşüncelere daldı.

Eğer büyükten bahsediyorlarsa, saraydan daha büyük bir bina yoktu. Efsaneye göre, şenliklerden sonra kraliçe bir shanyue yaprağı seçti, bu da eğrelti otunun saray arazisinde yetiştiği anlamına gelebilir.

Üçü bakışlarını uzaklara çevirdi ve şehrin merkezinde gerçekten de tuğla ve ahşaptan inşa edilmiş bir saray vardı.

Uzaktan sarayın görkemli bir havası vardı, ancak yakından bakıldığında sokaklardaki harap evlerden çok daha iyi durumda olmadığı görülüyordu. Sarayın kapılarından içeri girince Büyük bir bahçe; belki de geçmişte bir bahçe değil, bir saray meydanıydı. Yılların ihmalıyla yabancı otlar yeşermiş ve yayılmıştı.

Gerçekten de ayaklarının altındaki artık kum değil çamurdu. Bu büyük olasılıkla bir zamanlar var olan vahanın son iziydi. Ve Shanyue eğrelti otu diğer bitkilerin arasında büyüyor olabilir.

"Zaman kaybetmeyelim," dedi Xie Lian. "Sadece yirmi dört saatimiz var. Ama akrep-yılanlara karşı gözünüzü dört açın."

A-Zhao ve San Lang onaylarcasına mırıldandılar ve bitkileri karıştırmaya başlamak için başlarını eğdiler. Onlar karıştırırken, Xie Lian'ın aklına aniden şu geldi.

Banyue'nin önderi akrep-yılanları kontrol edebiliyorsa

kendi bölgesinde sürünen bol miktarda yılan vardı. Şehre girdiklerinden beri tek bir yılan bile görmemişlerdi.

Doğruldu ve tam ki ellerinden biri uzun bir nesnenin üzerine düştü.

Tekrar aşağı baktığında bunun bir insan bacağı olduğunu gördü. "Waaaaaaaah!!!"

Xie Lian elini geri çekti ve nutku tutuldu.

Ne zaman dehşet verici bir olayla karşılaşsa ya da karanlıkta korkutucu bir şey görse ya da ona dokunsa, o bir şey söyleyemeden çığlığı atan hep karşı taraf oluyordu. Ama bunun tam tersi olması gerekmez miydi?

Bu bahçedeki bitkiler uzun ve sıktı ve Xie Lian'ın bacağına dokunduğu kişi zaten saklanan biriydi ve otların arasında sürünüyordu. Dokundukları anda bacak geri çekildi ve önündeki yabancı otlar hışırdadı.

Biri bağırdı, "Bana vurma! Vurma bana! Gege, bu Ben!"

Xie Lian yabancı otları dikkatle inceledi ve o kişinin "Bana vurma!" diye ağlayarak ortaya çıkan kalın kaşlı, iri gözlü Tian Sheng. Çocuk da Xie Lian'ın onu tanıdığını gördü ve rahat bir nefes aldı. Öte yandan Xie Lian rahatlamadı; aksine daha da telaşlandı ve sağlam kolunu savunma pozisyonunda kaldırdı. Bu gibi durumlarda, bunun kötü bir şey tarafından yaratılmış bir illüzyon olması daha muhtemeldi.

"Sen çölde diğerleriyle birlikte değil miydin? Buraya nasıl geldin? Sen gerçekten Tian Sheng misin?"

Tian Sheng aceleyle açıkladı, "Benim! Gerçek olan benim! Tek ben değilim; diğer üç amca da geldi. Onlar da içeride. Bana inanmıyorsanız bakın!"

Sarayın içini işaret etti ve üç adam koşarak dışarı çıktı; bunlar gerçekten de

kervan. Xie Lian'ı gördüklerinde oldukları yerde donup kaldılar ve garip garip baktılar.

Xie Lian sonunda ayağa kalkıp beyaz kollarının tozunu almadan önce bir nefes çekti. "Neler oluyor?"

Tüccarlar birbirlerine baktı ve kimse ses çıkarmadı. Garip bir sessizliğin ardından konuşan Tian Sheng oldu.

"...Gege, siz gittikten sonra Zheng Amca'nın ağırları arttı ve gerçekten perişan oldu. Sizin dönmenizi daha ne kadar beklememiz gerektiğini bilmiyorduk ve sizin dönmüş olabileceğinizden korkuyorduk. kayboldu. A-Zhao-ge doğrudan Banyue Krallığı'na gitmemizi söyledi, biz de ne kadar çok el yardım ederse o kadar iyi olur diye düşündük..."

Yani aslında demek istediği, tüccarların pişman olduğuydu. gitmelerine izin verdiler. Xie Lian ve arkadaşlarının Shanyue eğrelti otunu bulduktan sonra rehberlerini ellerinden almalarından korkuyorlardı. Bu yüzden onları takip etmeleri için insanlar gönderdiler. Xie Lian Fu Yao'nun onları başka türlü ikna edemeyeceğini ve muhtemelen onları zapt edemeyecek kadar tembel olduğunu düşündü. Mantık dinlemeyi reddeden inatçı insanları durdurmak imkânsızdı.

Xie Lian kendini oldukça öfkeli hissetti. "Hepiniz çok dikkatsizsiniz. Böyle bir yerde neler olabileceğini ve neler olabileceğini kim bilebilir? Yine de geldiniz mi?"

Tian Sheng, yaptıklarının Xie Lian'a güvenmediklerini açıkça ortaya koyduğunu biliyordu ve kendini kötü hissediyordu. Bu yüzden daha önce yabani otların arasında saklanırken ses çıkarmamıştı, ne kadar garip olsa da.

"Kusura bakmayın, bu bir insanın hayatını ilgilendiriyor, o yüzden yerimizde ..."

Önemli değil. Bu bir ölüm kalım meselesiydi ve temkinli olmak son derece doğaldı. Bir panzehir için tehlikenin bu kadar uzağına gitmek de onların değerli yol arkadaşları olduğunu kanıtlıyordu. Xie Lian bunun için onları azarlamaya devam etti ve iç çekti.

"Eğer binaya girerken garip bir şeyle karşılaşmadıysanız bölge, o zaman bu senin iyi şansın. Ama buraya geleceğini nereden bildin?"

"Shanyue eğrelti otunu aramak için saraya mı gittiniz?"

Tian Sheng başını kaşıdı ve şöyle cevap verdi: "Nereden başlayacağımızı bilmiyorduk ama kırmızı giysili gege'nin anlattığı hikâyede yaprakları toplayan kraliçeydi, değil mi? Kraliçe saray arazisini terk edemezdi, bu yüzden buraya gelip denememiz gerektiğini düşündüm. şansımız."

Xie Lian, bu çocuğun zihni kesinlikle dönebiliyor ve tam hedefe doğru dönüyor, diye düşündü.

Tam o sırada San Lang yan taraftan seslendi. "Onu buldum."

Xie Lian döndüğünde San Lang'ın uzun, kıvrak bacaklarıyla ona doğru yürüdüğünü gördü. Ellерinde, kökleri hâlâ saplarına bağlı olan birkaç turkuaz renkli yaprak vardı.

Yapraklar yaklaşık bir bebek avucu büyüklüğünde ve şeftali şeklindeydi, uçları hafif sivriydi, ince, minik kökleri vardı. A-Zhao onaylamasa bile, Xie Lian bunun shanyue eğreltiotu olması gerektiğini şüphesiz biliyordu. San Lang, Xie Lian'ın bir şey söylemesini beklemeden onun yaralı elini tutup kaldırdı.

Sokulan el başlangıçta korkutucu derecede şişmişti, ancak San Lang yaradaki zehri emdikten sonra, tam olarak temizlenmemiş olmasına rağmen şişlik önemli ölçüde azalmıştı zehir. San Lang bir elinde Xie Lian'ın bileği, diğer elinde shanyue eğrelti otu olduğu halde avucunu bitkinin üzerine kapattı. Sadece bir saniye sonra avucunu tekrar açtı ve eğrelti otu, herhangi bir güç uyguladığı görülmeden toz haline .

San Lang tozu Xie Lian'ın eline nazikçe ama sıkıca sürdüğünde, Xie Lian cildinde serinlik ve rahatlama hissedebildi.

Xie Lian, "Teşekkürler San Lang," dedi.

Ancak San Lang yanıt vermedi ve pudrayı sürdükten sonra Xie Lian'ın elini bıraktı. Xie Lian şu anda ikisi arasındaki havanın gerçekten tuhaf olduğunu düşünmeden edemiyordu ama bunu tuhaf görünmeden nasıl soracağını bilmiyordu. Bu değildi

Başka birinin fark edebileceği ya da anlayabileceği bir şey değil.

"Gege, daha iyi hissediyor musun? Bitki işe yarıyor mu?" Tian Sheng endişeyle sordu.

Xie Lian kendini toparladı ve "Çok daha iyi. Doğru bitki olmalı."

Bunu duyan herkes heyecanlandı. "Acele edin! Daha fazlasını bulalım!"

Çok geçmeden A-Zhao da bir avuç yaprak kaldırdı ve "Burada daha fazlası var!" diye bağırdı.

A-Zhao'nun elindeki shanyue yaprakları, San Lang'ın daha önce kullandığı küçük ve acınası yapraklardan çok daha büyük ve dolgundu ama şekli ve işaretleri doğrudu. mutlulukla haykırdı:

"Burada koca bir tarla var!" "Çok fazla!"

"Bir sürü seç! Hadi bir demet toplayalım! Sence bunu satabilir miyiz?"

Tüccarlar gürültüyle otları toplamakla meşguldü. Xie Lian bir an elini incelemek için başını çevirdi, ardından San Lang ile sohbet çalıştı.

"Şu anda bulundukları bölgeyi de aradınız, değil mi? Orada hiç bulamadınız mı?"

Xie Lian'ın zorla sohbet etmeye çalıştığı belliydi ve soruyu sorduktan sonra oldukça zavallı olduğunu hissetti. Fakat San Lang başını salladı.

"Oradaki eğretili otlarını kullanmamalısın."

"Neden?" Xie Lian merakla sordu.

San Lang cevap veremedi birinin çığlık attığını duydular. "Gidin buradan!"

Herkes durdu, hareketleri .

"Kim söyledi bunu? Kim bağılıyor?"

"Ben değildim!"

"Ben de değildim..."

Sonra yine o keskin sesi duydular. "Git ! Üstüme basıyorsun..."

Grup ancak o zaman fark etti: ses ayaklarının yanından geliyordu!

Kalabalık bir anda o eğretili otu tarlasından geri çekildi. Bunu gören Xie Lian oraya doğru yürüdü. Bu tür şeylerde lider olmaya alışkındı. Çalılıkların olduğu yere yaklaştı. Çığlık nereden gelmişti ve kalın otları söküp atmıştı. Herkesin nefesi kesildi.

Yabani otların altında, çamurun içinde bir adamın yüzü vardı.

Bu tarlada, inanılmaz bir şekilde, çamura gömülmüş ve yüzeyden sadece yüzü görünen canlı bir insan vardı!

Kabus gibi bir manzaraydı, gerçekten kıyaslanamayacak kadar ürkütücüydü. Birkaç tüccar korku içinde çığlık atarak birbirlerine tutundu.

Xie Lian bir kez daha yetenekli ve pratik bir şekilde onları teselli etti: "Panik yapmayın. Herkes sakin olsun. Bu sadece bir yüz, olağanüstü bir şey değil. Hepimizin yüzü var, değil mi?"

O yüz kıkırdadı. "Oh, seni korkuttum mu? *Hahhh*, ben de sık sık kendimi korkuturum."

Xie Lian diğerlerine güvence sonra yarı eğilerek çamurun içindeki bu yüzü inceledi.

Gülümsemediğinde oldukça düz ama gülümsediğinde son derece kırışık olan bir adamın yüzüydü. Xie Lian onun yaşlı mı genç mi olduğunu anlayamadı ve yakışıklı olup olmadığını söyleyemedi. Bu surattan pek bir şey çıkaramadığı için doğrudan sordu: "Siz kimsiniz?"

Çamurun içindeki yüz "*Sen* kimsin?" diye sordu.

Xie Lian, "Biz geçen tüccarlarız," diye cevap verdi.

Çamur uzun bir nefes aldı. "Yoldan geçen tüccarlar. Ben de eskiden bir kervanın parçasıydım ama bu elli, belki de altmış yıl önceydi."

Durum daha da garipleşti.

Elli ya da altmış yıldır eski bir şehir harabesinin topraklarında gömülü olan bir adam hâlâ insan mıydı?

Tüccarlardan biri titreyerek sordu, "O zaman... o zaman... sizin gibi bir kıdemli... *buraya* nasıl geldi?"

Çamur suratlı boğazını temizledi ve yüzünü buruşturdu. "Ben... Ben Banyue askerleri tarafından yakalandım. Yanlışlıkla şehre girdim. Beni yakalayıp buraya gömdüler ve beni shanyue eğretili otları için gübre yaptılar..."

Ellerindeki otların büyük ve dolu olmasına şaşmamalı! Canlı insanlarla besleniyorlardı!

Tüccarlar ellerindeki tüm bitkileri hemen bıraktılar ve kendilerini cesetlere dokunuyormuş gibi hissettiler.

Xie Lian onun eline de bakmaktan kendini alamadı ama San Lang'ın "Bu iyiydi" dediğini duydu.

San Lang'ın, her ne kadar
Bu tarlayı daha önce başka bir yerden küçük, neredeyse solmuş bir eğretili otu toplamak için bırakmıştı. Muhtemelen toprakta ne olduğunu görmüş ve bitkilerin insan gübresiyle yetiştirildiğini tahmin etmiştir. Bu yüzden tarlayı görmezden geldi.
ve arkasını dönüp uzaklaştı.
yozlaşmadan arınmış uzak bir bölgede normal olarak yetişen otlar. Ancak bu bitkileri bulduktan sonra Xie Lian'ın eline uyguladı.

"San Lang düşünceli ve dikkatliydi. Gerçekten teşekkür ," dedi Xie Lian.

San Lang başını salladı ama yüzü hâlâ kasvetliydi.

Xie Lian akrep-yılan tarafından sokulduğundan beri San Lang böyle davranıyordu. Birkaç gün önce her şey "gege this, gege bu" diyordu ama artık ona neredeyse hiç gege demiyordu. San Lang, zehir emmek ve şifalı bitkiler uygulamak dışında

onunla mümkün olduğunca çok bedensel temas ve bu tamamen Xie Lian'ı şaşırttı. Xie Lian onun ne düşündüğünü anlayamıyordu ve bu durum kendisini huzursuz hissetmesine neden oluyordu.

Tam o sırada çamur surat tekrar konuşmaya başladı. "Uzun yıllardır gerçek insanlar görmedim. Daha yakına gelip hepinizi düzgün bir şekilde görmeme izin verebilir misiniz?"

Tüccarların hepsi birbirlerine baktı, herkes onun istediğini yapmasalar iyi olacaklarını düşünüyordu. Bir süre sonra kimsenin öne çıkmadığını gören çamur suratlı mırıldandı: "Ne? Ne? Yapmak istemiyor musunuz?"

Hahhh... Ne yazık...

"Bu neden utanç verici?" Xie Lian döndü ve sordu.

"Siz geldiğinizden beri beni rahatsız eden bir şey var," dedi çamur suratlı. "Bu yüzden kendi gözlerimle teyit etmek istedim, bu yüzden görebilmem için daha yakın durmanızı istedim.

Emin olmak için her birinizi açıkça görmek istiyorum." "Neyden emin olmak için?" Xie Lian bastırdı.

Çamur surat kıkırdadı, "Söylersem korkmayın... aranızda daha önce tanıştığım biri var, elli yıl önce."

Bu açıklama üzerine herkesin tüyleri diken diken oldu.

Birisi bu çamur suratla elli yıl önce karşılaşmış olsaydı, şu anda en az altmış ya da yetmiş yaşında olurdu. Ama orada bulunan insanlar arasında en yaşlısı kesinlikle kırk yaşından büyük görünmüyordu, bu nasıl mümkün olabilirdi?

Tabii... o kişi gerçekten bir değilse!

Xie Lian, A-Zhao'dan Tian Sheng'e kadar herkesin yüzüne şöyle bir baktı. Bazıları şoktaydı, bazıları korkuya kapılmıştı, Bazıları endişeden titriyor, bazıları suskun ve şaşkın. Herkesin tepkisi normal ve makuldü. Eğer tek bir kişi seçmek gerekseydi, bu San Lang olurdu. Ama onun için hiçbir tepki Muhtemelen normal bir tepki.

Xie Lian çamur suratına geri döndü. "Bahsettiğin bu kişi kim?"

O amur yüz kasları seğirdi ve bir
Son derece ürkütücü bir gülümseme, sanki kendini daha güvenilir
göstermek için elinden geleni yapıyormuş gibi, ama içinde sakladığı
uğursuz sırtışı tam olarak gizleyemiyordu
Altında. Gizemli bir şekilde çağırdı.

"Sen... yaklaş, ben de sana anlatayım."

Xie Lian, amur surat ilk sorduğunda ona yüzde seksen oranında
inanmıştı ama bundan sonra sadece yüzde elli oranında inanmıştı.

Bu canavarın onları sadece kötü bir şey yapmak için mi
yaklaştırdığını kim bilebilirdi?

Elbette Xie Lian onu dinlemeyecekti. Ayağa kalktı ve çamur suratlı
sesini yükselttiğinde uzaklaşmak üzereydi.

"Gerçekten kim olduğunu bilmek istemiyor musunuz? Hepinizi
Öldürecek, tıpkı bizi öldürdüğü gibi!"

Bölüm 9:

Dallying HuaLian, Günahkarın Çukurunda Gece Düşüşü

Çamur surat daha da sertleştikçe, Xie Lian daha da telaşlandı. "Herkes geri çekilsin, ona yaklaşmasın ve söylediği tek bir kelimeyi bile dinlemesin."

Kalabalık panik içinde dağıldı. Çamur surat kıkırdamaya devam etti.

"Gitme, böyle davranmana gerek yok! Ben de bir insanım; sana zarar vermeyeceğim!"

; insana hiç benzemiyorsun! Xie Lian düşündü.

Tam o sırada beklenmedik bir şey oldu. Tüccarlardan biri, muhtemelen yaralıları için hâlâ birkaç bitki getirmesi gerektiğini düşünerek gizlice tarlaya geri döndü. Ama ne zaman ki Daha önce korkudan düşürdüğü eğrelti otlarını toplamak için eğildiğinde, çamur surat döndü ve dönen gözlerinde bir parıltıyla onu fark etti.

Oh hayır! Xie Lian adama doğru koştu. "Onu alma! Geri gel!"

Ama artık çok geçti. Çamur surat ağzını açtı ve uzun, kan kırmızısı bir şey sürünerek dışarı çıktı.

Ne uzun bir dil!

Xie Lian tüccarı yakasından yakaladı ve onu yedeğine alarak geriye doğru koşturdu. Ancak dışarı fırlayan dil acayip derecede uzundu ve tüccarın kulağına doğru ilerledi!

Xie Lian avucunun içindeki bedenin şiddetle sarsıldığını hissetti. Tüccarın uzuvları durmadan kıvrandı ve adam kısa bir ses çıkardı, yere düşmeden önce acı dolu bir çığlık attı. O uzun dil, kulağından kanlı bir şeyin büyük bir parçasını çıkarıp çamur suratın ağzına geri götürdü. Çamur surat mutlu bir şekilde çiğnedi ve

kıkırdadı, kahkahası o kadar rahatsız edici derecede yüksekti ki tüm saray alanını doldurdu.

"Ha ha *ha ha ha ha ha ha* !! Çok iyi, çok iyi, çok lezzetli, çok lezzetli, çok lezzetli!! Çok acıkmıştım, çok acıkmıştım!!"

Sesi keskin ve tizdi, gözleri kan çanağı gibiydi, korkunçtu ve son derece iğrençti!

Elli yılı aşkın bir süredir kötülük dolu bir krallığın toprağına gömülü olan bu adam, çoktan onun kalıbına girmişti toprak ve insandan başka bir şeye dönüştü. Xie Lian ölen tüccarı tutuşunu gevşetti, tüm kolu titriyordu. O artık Çamur surat tekrar çığlık attığında iğrenç canavara vurmak üzereydi.

"General! General! General! General! ! *Buradalar!!*"

Bir canavarınkinden daha vahşi, kulakları sağır eden bir çığlık uzaklarda yankılandı. Gökyüzünden karanlık bir gölge düştü ve Xie Lian'ın önünde ağır bir şekilde.

İnişiyile birlikte tüm saray alanı sarsıldı. O zaman yavaşça kalktı, devasa gölgesi tüm grubu sardı.

Bu "adam" gerçekten çok büyüktü.

Yüzü çelik gibi gaddardı, ifadesi vahşiydi ve Bir canavarınki gibi çalkantılıydı. En az üç metre boyundaydı, omuzları ve göğsü deri zırhla kaplıydı. Bir insandan ziyade, yürüyen bir kurda benzediği söylenebilirdi. Arkasında, giderek daha fazla benzer form belirdi. Bir, iki, üç... Ondan fazlası "adamlar" sarayın çatısından atladı ve onları kuşattı.

Bu "adamların" her biri bir at kadar büyüktü ve bir at gibi inşa edilmişlerdi.

Omzunda keskin, dişlerle kaplı bir topuz olan bir canavar. Kurt adam da olabilirlerdi. Bahçedeki davetsiz misafirlerin etrafında döndüklerinde, sanki üzerlerine büyük bir çelik kafes düşmüş gibiydi.

Banyue'nin askerleri!

Bu askerler karanlık bir aura yayıyordu ve şüphesiz artık hayatta değillerdi. Xie Lian gergindi ve Ruoye'yi saldırmaya hazır bir şekilde yerinde tutuyordu.

Ancak Banyue askerleri onları gördüklerinde öldürmek için saldırmadılar. Bunun yerine, başlarını kaldırdılar ve yabancı bir dilde uluyarak çılgın kahkahalarla kükrediler. Sözlerinin sesi korkunçtu, gırtlaktan geliyordu ve dili yuvarlanarak ağırlaşıyordu. İşte bu Banyue dili.

Aradan iki yüz yıl geçmesine ve Xie Lian bu dili neredeyse unutmuş olmasına rağmen, daha önce Generalin Mezarı'nda San Lang'la birlikte bu dili gözden geçirmişti ve bu askerlerin söylediği kelimeler yüksek sesli, basit ve kabaydı, bu yüzden anlaşılması zor değildi.

Anlıyorum.

Askerlerin ilk adama "General" dediklerini duydu. Onların Konuşma "onları götürün" ve "şimdilik öldürmeyeceğim" gibi ifadelerle doluydu. Xie Lian kendini rahatlamaya zorlamak için derin bir nefes aldı.

Kısık bir sesle, "Herkes panik yapmasın. Bu Banyue askerleri şimdilik bizi öldürmeyecek. Görünüşe göre bizi başka bir yere götürmek istiyorlar. Acele bir şey yapmayın, onları dövüşte yenebileceğimi garanti edemem. Bunu ilerledikçe anlayacağız."

Her biri bir diğerinden daha sert olan bu askerlerle savaşmanın zor olacağı açıktı. Ruoye elindeyken bile, on tanesini bir kenara bırakın, birini boğmak bile muhtemelen biraz zaman alacaktı. Yanında ölümlüler varken, Xie Lian cesurca bir şey yapamazdı ve sadece tetikte kalıp onları elinden geldiğince koruyabilirdi.

San Lang hiçbir şey söylemedi ve diğerleri çoktan cesaretlerini kaybetmişti. Düşüncesizce bir şey yapmak isteseler bile nasıl yapacaklarını bilemedikleri için sadece gözyaşları içinde başlarını sallayabildiler.

Yanlarındaki çamur suratlı tekrar bağırdı: "General! General! Lütfen bırakın beni! Düşmanlarınızı tutukladım, bırakın evime gideyim! Eve gitmek istiyorum!"

Banyue askerlerini gören çamur suratlı histerik bir hale büründü, çığlık atıp ağlamaya başladı ve hiç şüphesiz burada gömülü geçirdiği uzun yıllar boyunca öğrendiği bazı Banyue kelimelerinin de karıştığı saçma sapan şeyler geveledi. "General" dedikleri dokuz ayaklı devasa adam

Kıvranan çamur suratı son derece iğrenç buldu ve gürzünü ona doğru savurdu. Topuzunun dişleri beyni delirken, yüzü kanlı bir karmaşa haline getirdi. Topuzunu tekrar yukarı çektiğinde, tüm vücut topuzla birlikte çekildi ve "bırakın beni!" dileği yerine geldi.

Ancak, ortaya çıkarılan ceset tam bir insan bedeni değil, tüyler ürpertici bir iskeletti!

Tüccarlar dehşet içinde çığlık attı. Topuzu parçaladıktan sonra kanlar içinde kalan çamur suratlı da kendi bedenini gördükten sonra korkudan donup kalmış gibiydi. Keskin bir nefes çekti.

"Bu da ne? *Bu da* ne?!"

"Bu senin bedenin," diye hatırlattı Xie Lian ona, çamur suratının şaşkınlıktan uyuştüğünü görünce.

kolaydı. Bu adam gömülmüştü. elli ya da altmış yıldan fazla bir süredir çöldeydi. Onun bedeni çölün etini temizleyip geriye sadece kemiklerini bırakana kadar shanyue eğretili otları.

"Bu nasıl ?" diye haykırdı çamur surat. "Benim vücudum değil! Bu benim vücudum *değil!!*"

Sesi kıyaslanamayacak kadar tizdi ve korkunç ve trajik bir görüntüsü vardı. Xie Lian başını salladı ama San Lang alay etti.

"*Şimdi* de kendi vücuduna alışmadın mı? Az önce ağzından çıkan o şey neydi? Bunun tuhaf olduğunu düşünmedin mi?"

Çamur suratlı hemen karşı çıktı, "Bu tuhaf değildi! Sadece... ortalamadan biraz daha uzun bir dildi!"

San Lang'ın yüzünde alaydan başka bir şey yoktu. "Evet. Tabii. Sadece biraz daha uzun, tamam mı? Ha ha."

"Doğru!" diye bağırdı çamur suratlı. "Sadece biraz daha uzun! Çünkü onlarca yılımı böceklerle yaşamaya çalışarak ve dilimi uzatmaya zorlayarak geçirdim. Bu yüzden olmuş olmalı!"

Toprağa ilk gömüldüğünde belki de hâlâ hayattaydı ve hayatta kalabilmek için ömrünü uzatmak için elinden geleni yapmıştı. uçan böcekleri ve sürüngenleri yemek için dilini kullanıyordu. Sonra, giderek daha az insan olmaya başladıkça, dili de ve yediğı "yiyecekler" de böceklerden çok daha korkunç şeylere dönüştü.

Ancak, uzun yıllar boyunca yeraltına gömülü kaldığı ve vücudunun durumunu göremediğı için gerçeğı kabullenememiş ve artık insan olmadığına inanmayı reddetmiştir.

Çamur surat tartışmaya devam etti: "Dili uzun olan bir sürü insan var, sadece benim değil!"

San Lang gülümsedi ve Xie Lian onu izlerken ürperdiğini hissetti. Bu gencin gülümsemesi gerçekten de zalimlik hissi veriyordu, sanki birinin yüzünü parçalamak üzereydi.

"Hâlâ insan olduğunu mu düşünüyorsun?" San Lang sorguladı.

Çamur surat bu soru karşısında bir tehlike hissine kapıldı ve aniden telaşlandı. "Tabii ki insanım! Ben insanım!"

Çamur surat çığlık attı ve sanki sürünerek uzaklaşmaya çalışıyormuş gibi beyaz, kemiksi uzuvlarını aynı anda hareket ettirmeye çalıştı. Sonunda ortaya çıkarıldığında sevinçten çılgına dönmüştü, "Eve gidiyorum! Artık eve gidebilirim! Ha ha ha ha h-"

Çatlak.

Banyue "generali" sonunda bu canavarın tiz çığlıklarından bıkmıştı. Bir saniye içinde, kemikleri tek bir darbeyeyle ezerek "Ben insanım!" çığlıklarını yok etti.

"General" rahatsız edici çamur suratı çiğnedikten sonra askerlere doğru kükredi. Banyue askerlerinin hepsi topuzlarını kaldırdı ve Xie Lian'ın grubuna hırlayarak onları saraydan dışarı sürmeye başladı.

Xie Lian önde yürürken, San Lang da onu yakından takip ediyordu. Acımasız Banyue askerleri tarafından yönlendirilmelerine rağmen Genç adamın adımları hâlâ hafif ve rahattı sanki gezintiye çıkmış gibiydi. Xie Lian onunla konuşma fırsatı bulmayı umuyordu ve bir süre sonra

Banyue askerleri kendi aralarında konuşmaya geri döndüklerinde, San Lang ile alçak sesle konuştu.

"Bu Banyue askerleri liderlerine 'General' diyorlar. Kim olduğunu merak ediyorum."

Beklendiği gibi, bir soru yönelttiğinde San Lang yine de cevap verdi. "Banyue Krallığı düştüğünde, sadece bir general vardı. Adı, tercüme edildiğinde Kemo'dur."

"Kemo mu? 'Değirmen Taşı' gibi mi?" Xie Lian bu tuhaf ismi merak etti. "Doğru," dedi San Lang. "Görünüşe göre, bunun nedeni Gençken çok zayıftı ve sık sık zorbalığa maruz kalıyordu. O toparlandı ve büyük değirmen taşlarıyla antrenman yaparak gücünü artırdı, adını da buradan aldı."

Xie Lian düşünmeden edemedi, *O zaman kas gücü için Dali adını da alabilirdi...*

San Lang devam etti, "Efsanelere göre Kemo, Banyue tarihindeki en güçlü savaşçıydı, üç metre boyunda ve son derece güçlüydü. Devlet başkanının sadık bir destekçisiydi."

"Ölümden sonra bile mi? O zaman bizi Banyue eyaletinin önderine mi götürüyor?" Xie Lian sordu.

"Belki," diye yanıtladı San Lang.

Eğer orada daha fazla Banyue askeri varsa, nasıl kaçacaklardı? Diğer ikisini tuzağa düşüren Nan Feng'in ne yaptığını kim bilebilirdi? Shanyue eğretili otu onların elindeydi ama eğretili otlarını yirmi dört saat içinde yaralılara nasıl ulaştıracaklardı?

Xie Lian yürürken düşüncelere daldı ve kısa süre sonra General Kemo'onları şehrin uzak ucundaki ücra bir yere götürdüğünü fark etti. Durduklarında ve Xie Lian yukarı baktığında, devasa bir

Sarı toprak duvar önünde bir dev gibi duruyordu.

Gidecekleri yer Günahkârlar Çukuru'ydu.

Xie Lian bir süre Banyue bölgesinde yaşamış olmasına rağmen, nadiren şehre inmiş ve Günahkârın Çukuru'na hiç yaklaşmamıştı. Onu bu kadar yakından gören Xie Lian'ın kalbi nedense çarpmaya başladı.

Sarı topraklı duvarların dış tarafında bir dizi merdiven vardı. Kaba merdivenleri yavaşça tırmanırken, Xie Lian çukuru inceledi ve insan gözleriyle derinlere bakmaya çalıştı, ta ki Sonunda kalbinin neden çarptığını anlamıştı.

Bunun nedeni buranın nasıl bir işkence ve zulüm yeri olduğu düşüncesi değildi ve herkesin başına bir şey gelmesinden duyduğu endişe de değildi. İçeri itti. İşte çok güçlü bir dizinin çarpıntılarını hissediyordu.

Birisi Günahkâr Çukuru'nun çevresindeki araziye ve yapıyı kullanarak kasıtlı olarak inanılmaz derecede güçlü bir düzenek kurmuştu. Ve bu düzeneğin tek bir amacı vardı: düşmüşlerin bir daha asla Yeniden yüzeye çıkıyor!

Bunun anlamı, bir ip ya da merdiven gönderilse bile Aşağıdan çukura inmeye çalışan her kim olursa olsun, yarı yolda ölü kesilir ve tekrar aşağıya atılırdı. Dışarıdan bakıldığında Niyetini gösteren Xie Lian, merdivenlerden yukarı tırmanmak için duvarı destek olarak kullandı. Bir süre yürüdükten sonra duvarın malzemesini belirledi. Topraktan yapılmış gibi görünse de, aslında muhtemelen bir büyü katmanı ile güçlendirilmiş, kıyaslanamayacak kadar sert bir taş olduğunu keşfetti. Kuşkusuz kırılması çok zor olacaktı.

Merdivenlerin sonuna ulaşır çukurun tepesine geldiklerinde, duvarın saçakları boyunca durduklarında, manzarayı tarif edecek tek kelime korkunçtu. Yani, hayranlık uyandırıyor.

Günahkârın Çukuru'nun tamamı, onu çevreleyen dört büyük duvardan oluşuyordu. Her bir duvar yüz metreden uzun, altmış metreden yüksek ve bir metreden kalındı; yapı vakur bir şekilde dimdik duruyordu. Her bir duvarın tepesinde ne çardaklar ne de korkuluklar vardı.

Muhafazanın içinde dibi görünmeyen derin bir uçurum vardı. Büyüyen geceyle birlikte sadece karanlık ve ürpertici kan kokusu aşağıdan yükseliyordu.

Yerden onlarca metre yükseklikteki parmaklıksız saçak boyunca yürürken kimse aşağıya bakmaya cesaret edemedi. Bir süre sonra ortada duran direği görebildiler. Ve bu direğe bağlı bir Asılı ceset, daha önce gördükleriyle aynıydı. Ceset küçük, siyah giysili bir kızdı, giysileri yırtık pırtıktı ve başı öne eğikti.

Xie Lian, bu direğin özel olarak aşağıdakiler için kullanıldığını biliyordu

Utanç ve aşağılanmayı hak eden suçluların asılması. Gardiyanlar genellikle suçluların giysilerini çıkarır ve cesetleri çıplak olarak asarlardı. Suçlular aklıktan ölür ya da Susuzluk ve ölümden sonra ceset rüzgârda savrilmaya, güneşin altında kavrilmaya ve yağmurda çürümeye bırakılırdı. Ceset tamamen çürüdüğünde, çukurun içine düşecekti. Bu tür bir ölüm son derece çirkin bir manzaraydı.

Kızın cesedi çürümüş gibi görünmüyordu, yani öleli çok olmamış olmalıydı. Belki de askerlerin esir aldığı yerli bir kızdı. Genç bir kıza yapılacak ne kadar zalimce ve bayağı bir şey. Kız. A-Zhao, Tian Sheng ve diğerlerinin yüzleri bu manzara karşısında ağardı ve ilerlemeye korkarak adımlarını durdurdular. Kemo da onları ilerlemeye zorlamadı ama çukura dönerek uzun bir çığlık attı.

Neden bağılıyor? Xie Lian merak etti ama sorusu kısa sürede cevaplandı.

Karanlık çukurun dibinden çığlığa yanıt olarak dalga dalga kükreme sesleri yükseldi. Yırtıcı hayvanlar gibi, canavarlar gibi, tsunamiler gibi, yüzlercesi ve binlercesi, kulakları sağır edercesine. Duvarlar gürültüyle titredi, saçaklarda duranları dengelerini kaybettiler. Xie Lian içeriye düşen taş ve molozları net bir şekilde duyabiliyordu.

Günahkârlar Çukuru'na sadece suçlular atılırdı. Bunlar Kemo'ya cevap veren suçluların ruhları mıydı?

Kemo tekrar kükredi ve Xie Lian daha dikkatli dinlemeye başladı. Bu kez Kemo anlamsız sesler çıkarmıyor ve küfür etmiyordu. Bunun yerine cesaret veriyordu. Xie Lian "kardeşlerim" sözlerini duyduğundan çok emindi.

Kemo kükredikten sonra Xie Lian ve diğerlerini izleyen askerlere döndü ve bir komut daha verdi.

Xie Lian anlamıştı. Kemo, "Sadece ikisini içeri atın ve diğerlerini alıkoyun," demişti.

Diğerleri ne söylendiğini anlamamış olabilirdi ama bu askerlerin niyetini tahmin etmek zor değildi. Herkes hayalet gibi solgun görünüyordu. Xie Lian bir çiftin korkudan titreyerek artık dik bile duramadığını gördü.

Bir adım öne çıktı ve küçük bir sesle, "Merak etme. Eğer bir şey olursa, önce ben ilerleyeceğim."

Xie Lian, eğer hepsinin düşmesi gerekiyorsa, her şeyi ilk kontrol edenin kendisi olabileceğini düşündü. Zehirli yılanlar ve canavarlardan ya da tehditkâr hayaletlerden daha kötü olamazdı. Düştüğü için, dayak yediği için, ısırıldığı için ya da zehirlendiği için ölemezdi. Çünkü Lav, ateş ya da ceset eriten bir su havuzu olmadığı sürece, aşağı atladığında çok korkunç olmamalıydı.

Üstelik yanında Ruoye vardı. Diziden kaçmayı başaramasa bile, diziyi düşen diğerlerini yakalamak için kullanabilirdi.

ondan sonra. Kemo "geri kalanları alıkoyun" demişti, yani diğerlerinin çoğunun geçici olarak güvende olması gerekiyordu. Ne de olsa Gobi Çölü'nde avlanmak kolay değildi, bu yüzden avlanmak yerine onların tadını çıkarmalıydılar.
herkesi tek yemek.

Xie Lian'ın zihni açıktı. Ama kim bilir, yanında daha fazla bekleyemeyecek biri vardı.

Günahkârlar Çukuru'nun tepesine ulaştıklarından beri, hiçbir şey olağan değilmiş gibi görünen San Lang dışında herkes, ama özellikle de A-Zhao titriyordu.

Madem ölecekti, bari savaşarak ölsün diye düşünmüş olmalıydı. Yumruklarını sıkı ve aniden isyan etti. Başı eğik bir şekilde Kemo'ya doğru saldırdı!

Saldırı, A-Zhao'nun yok olmaya hazır olduğu ancak her ikisini de çukura düşürerek Kemo'yu da kendisiyle birlikte aşağı çekmek istediği izlenimini veriyordu.

Kemo ikisinden daha iri ve çelik bir kule gibi güçlü olmasına rağmen, A-Zhao'nun çaresizliği yüzünden üç adım geriye itildi. Öfkeyle kükredi ve genç adamı hemen içeri fırlattı.

A-Zhao'nun karanlık uçuşuma daldığını gören herkes çığlık başladı ve Xie Lian da onun arkasından seslendi.

"A-Zhao!"

Dipsiz çukurun derinliklerinden kükreyen bir tezahürat ve ardından bir yemek için savaşan vahşi hayaletler gibi etin acımasızca parçalanma sesleri geldi. Bu sesleri duyunca genç adam A-Zhao'nun asla hayatta kalamayacağını anlamak kolaydı.

Xie Lian bu gelişme karşısında şaşkına döndü.

A-Zhao'nun Banyue eyalet başrahibinin bir astı olduğundan ve yolcuları kasıtlı olarak harabelere yönlendirdiğinden şüpheleniyordu. Ayrıca "elli ya da altmış yıl önce" burada olan kişinin o olduğundan da şüphelenmişti ama genç adam ilk öldürülen kişi olmuştu. O atlayıştan nasıl sağ çıkabilirdi ki?

Kendi ölümünü taklit ediyor olabilir miydi? Ama şimdi hepsi Banyue askerleri tarafından yakalandığına göre, eğer A-Zhao gerçekten

üstünlüğü ele geçirecekti ve

gerçek kimliğini görkemli bir şekilde ortaya çıkardı. Kesinlikle bunu yapmasına gerek yoktu.

Gözlerinin önünde ölü numarası yapmak gibi ekstra bir şey. Bu tamamen anlamsızdı. Peki o zaman, A-Zhao neden Kemo'nun üzerine gitti?

Bu da aynı derecede anlamsız bir ölüm değil miydi?

Xie Lian'ın düşünceleri yine düğümlenirken, Banyue askerleri aşağı itecekleri bir sonraki insana karar verdiler. Kemo onları tarttı ve Tian Sheng'i işaret etti. Başka bir Banyue askeri büyük avucunu açtı ve çocuğu yakalamak için uzandı.

Tian Sheng dehşet içinde bağırdı, "Aah! Yardım edin! Beni götürmeyin!

Ben..."

Xie Lian düşünmek için daha fazla zaman bulamadan bir adım öne çıktı. "Lütfen bekleyin, General."

Onun konuşmasını duyunca, üstelik Banyue dilinde, Kemo'nun koyu tenli yüzünde bir şok ifadesi belirdi. "Bizim dilimizi nasıl konuşacağını biliyor musun? Nerelisin sen?"

Xie Lian, "Ben Orta Ovalar'danım," diye cevap verdi.

Kendisinin de bir Banyue vatandaşı olduğu yalanını söyleyebilirdi ama bu işe yaramazdı. Banyue lehçesi ne kadar paslanmış olursa olsun, Kemo ile uzun süre konuştuktan sonra yalanı ortaya çıkacaktı. Ayrıca, görünüşünden Orta Ovaların adamı olduğu da belliydi. Banyue halkı yalancılardan her şeyden çok nefret ederdi, bu yüzden Xie Lian'ın yalanı ortaya çıkarsa sonuç şöyle olurdu çok daha kötü olabilir.

"Central Plains?" Kemo sorguladı. "Yong'an'ın torunları mı?" "Hayır,"

diye yanıtladı Xie Lian. "Yong'an Krallığı uzun zaman önce düşmüş. Yong'an yok."

Ancak Banyue'lular için Orta Ovalar'dan gelen herkes hemen hemen aynıydı: Yong'an'ın soyundan gelenlerin akrabaları. Banyue'ler Yong'an ordusu tarafından yok edilmişti, bu yüzden Xie Lian'ın nereden geldiğini duyduğu anda Kemo'nun karanlık ifadesi öfkeyle parladı. Banyue askerlerinin çoğu da

hırlamaya, ona kaba küfürler etmeye başladı. Xie Lian dinledi ama "aşağılık", "yalancı" ve "onu aşağı atın" dan başka bir şey değildi. Xie Lian'ın umurunda bile değildi.

Kemo, "Krallığımız iki yüz yıl önce Gobi'de yok oldu. Sen bizim halkımızdan değilsin, neden dilimizi biliyorsun? Kimsin sen?"

Xie Lian sakın gence bir bakış atmaktan kendini alamadı Arkasında, yalanları daha sonra ortaya çıkarsa, belki de utanmadan San Lang'den kendisini kurtarmasını isteyebileceğini umuyordu. Boğazını temizledi ve saçmalamaya başlamaya hazırlanıyordu ki aşağıdan bir dizi öfkeli hırıltı daha duyuldu.

Görünüşe göre çukurda her ne varsa işini bitirmişti. A-Zhao'yu parçaladılar ama hâlâ daha fazlasına açıldılar ve taze kana duydukları susuzluğu ifade etmek için haykırdılar. Kemo elini salladı tekrar Tian Sheng'in üzerine atılmaya hazırды, yüzden Xie Lian konuştu.

"General, lütfen önce beni alın."

Kemo daha önce kimsenin önden gitmek istediğini duymamış olmalı. ve gözleri top gibi şişti. İnançsızlıkla sordu, "İlk sen mi gidiyorsun? Neden?!"

Xie Lian ona doğruyu söyleyemedi ve bunun korkmadığı için olduğunu söyleyemedi. Bir an düşündü ve mantıklı bir cevap buldu. "General, onlar yoldan geçen masum tüccarlar. Aralarında bir çocuk bile var."

Kemo alay etti. "Senin Yong'an ordun beni yok ettiğinde Krallık, sizce masum tüccarlarımız ve çocuklarımız da yok muydu?"

Banyue Krallığı'nın çöküşü iki yüz yıldan fazla bir süre önceydi ve o zamandan beri sayısız hanedan gelip geçmişti. Ancak bunlar, zamanın kendileri için durduğu ölümlerdi. Kin ve nefret değişen zamanla birlikte yok olmayacaktı.

Kemo sözlerine şöyle devam etti: "Çok şüphecisiniz. Seni sorguluyorum. Aşağı inmiyorsun. Başka bir tane at!"

Yapacak bir şey yoktu. Xie Lian zaten her başarısız olursa atlamaya hazırdı. Ancak, arkasında San Lang bir adım öne çıktı.

Xie Lian'ın kalbi küt küt atmaya başladı ve arkasına baktı.

Genç adam kollarını kavuşturmuş, ilgiyle karanlık, dipsiz Günahkârlar Çukuru'na bakıyordu.

Bu iyiye işaret değildi. Xie Lian seslendi, "San Lang?"

San Lang onun çağrı sesine baktı ve gülümsedi. "Sorun yok."

Bir adım daha attı ve tehlikeli bir şekilde eşikte sallanıyordu. Xie Lian'ın hem kafası hem de kalbi çarpmaya başladı.

Tekrar seslendi, "Bekle, San Lang, kımıldama!"

Böyle bir yükseklikte, çukurun en ucunda, gencin kırmızı elbisesinin etekleri gece esintisinde dans ediyordu. San Lang gülümseyerek ona tekrar .

"Korkma."

"Sen... önce buraya gel. Buraya geri dön ve ben de korkmayayım," dedi Xie Lian.

"Merak etmeyin, bir süreliğine gidiyorum. Yakında tekrar görüşeceğiz," dedi San Lang.

"Yapma-"

Sözlerini bitirmeden önce çocuk bir adım daha attı, kolları hâlâ çaprazdı. Sonra hafif bir sıçrayışla, dipsiz karanlığın içinde anında kayboldu.

Zıpladığı anda Ruoye, Xie Lian'ın bileğinden fırladı ve beyaz bir çizgiye dönüşerek gencin formunu yakalamaya çalıştı. Ancak atlayış çok hızlıydı ve beyaz ipek bant, kolunun bir köşesini bile göremeden umutsuzca geri döndü.

Xie Lian duvarın kenarında dizlerinin üzerine çöktü ve "San Lang!!!" diye bağırdı.

Tek bir ses bile yok.

San Lang atladıktan sonra tek bir ses bile çıkmadı!

Onun yanında, Banyue askerlerinin çoğu bağırmaya başladı onun yerine, şaşkın ve sersemlemiş bir halde. Bugünün nesi vardı? Geçmişte her zaman avlarını yakalayıp çukura atmak zorunda kalırlardı. Ama bu gece, avları sırayla kendi başlarına aşağı atlamak için mücadele ettiler ve geri çekildiklerinde yine de atladılar mı?

General Kemo sakinleşmeleri için bağırdı. Xie Lian ise Ruoye'nin San Lang'ı yakalayamadığını görünce hiç düşünmeden ipek bandı geri çekti ve kendisi de duvardan aşağı atladı. Ancak vücudu hâlâ havadayken, bir anda Yakası sıkılaştı ve yerinde kaldı.

Xie Lian arkasına baktı. General Kemo onun atladığını görünce uzanıp Xie Lian'ı yakasından yakaladı ve düşmesini engelledi.

Eğer bana katılmak istersen, bu da iyi! En iyisi birlikte aşağı inelim. Xie Lian zihniyle ısrar etti ve Ruoye bir yılan gibi bir kez daha fırladı. Kemo'nun koluna dolandı ve tüm vücudunu sardı.

Beyaz ipek bandın tahmin edilemeyecek kadar ölümcül olduğunu ve Kemo'nun damarları patladı ve kasları sanki onu bağlayan kumaşı zorla yırtmaya çalışıyormuş gibi anında şişti. Xie Lian göz ucuyla tuhaf bir şey gördüğünde Kemo ile çıkmaza girmişti.

Direkte asılı duran ceset aniden sarsıldı ve başını hafifçe kaldırdı.

Banyue askerleri de cesedin hareket ettiğini gördü ve bağırmaya başladı ve topuzlarını ona saldırmak için savurdu. Ama siyah giysili Kız bir şekilde kendini çözdü ve onlara doğru hızla ilerlemeden önce direktten atladı.

Saçakların arasından esen kara bir rüzgâr gibiydi, hızlı ve hınzır. Askerler dengelerini koruyamadılar ve çığlıklar atarak teker teker Günahkârlar Çukuru'na sürüklendi. Öfkeli,

Kemo ona, çoğu Xie Lian'ın iyi anlayamadığı sokak argosu olan aşırı kaba sözler bağırdı.

Ama ilk kelimeleri anlamıştı: "Yine o kaltak!"

Küfürler bir anda kesildi çünkü Xie Lian aniden Kemo'yu çekerek onunla birlikte Günahkârlar Çukuru'na düşmesini sağladı.

Kaçınılmaz Günahkarlar Çukuru'na!

Kemo düşerken öyle bir öfkeyle kükredi ki neredeyse Xie Lian'ın kulak zarları patlayacaktı. Kulaklarını korumak için Ruoye'yi geri çağırmak ve Kemo'ya bir tekme atarak generali kendisinden uzaklaştırmak zorunda kaldı. Kısa bir süre sonra Ruoye'yi yukarı doğru uçmaya ve daha derine düşmesini engelleyebilecek ya da yere çarptığında onu çok fazla yavaşlatmayacak herhangi bir şeye tutunmaya çağırdı.

Acı verici.

Bununla birlikte, Günahkârın Çukuru müthiş bir şekilde inşa ve aynı derecede güçlü bir düzeneğe sahipti. Bu yüzden Ruoye sadece daha yüksek, tutunacak bir şey de bulamadı. Xie Lian daha önce defalarca yaptığı gibi bir krep gibi yere çakılıp dümdüz olacağını düşünürken, aniden karanlığın içinde gümüş rengi bir ışık parladı.

Bir sonraki an, bir çift el onu hafifçe yakaladı.

Her kimse onu mükemmel bir şekilde yakalamıştı, sanki onu yakalamak için aşağıda bekliyorlardı. Bir eli omuzlarını kavramak için sırtında, bir diğeri de dizlerinin altında onu desteklemek için ağırlıkları sayesinde düşüşün yıkıcı gücünü kolayca eritebildiler.

Xie Lian az önce o kadar yüksek bir yerden düşmüştü ve o kadar güçlü bir şekilde durmuştu ki hâlâ biraz başı dönüyor ve kafası karışıyordu.

O bilinçsizce uzandı ve kişinin omuzlarına sıkıca tutundu.

"San Lang?" diye seslendi.

Etraf karanlıktı ve onu tutan kişi de dahil olmak üzere hiçbir şey görünmüyordu. Ama yine de o ismi ağzından kaçırdı. O kişi

yanıt vermeyince, Xie Lian onaylamak umuduyla omuzlarını ve göğüslerini yokladı.

"San Lang, sen misin?"

Belki de çukurun dibindeki kan kokusu ağır ve kafa karıştırıcı olduğu içindi. Xie Lian'ın aklından neler geçtiğini kim bilebilirdi ama elleri güçlü, sert bir adem elmasına ulaşana kadar yukarı doğru dolaşmaya devam etti. Şok içinde kendine geldi ve hemen kendini azarlayarak ellerini geri çekti. Ellerini.

"San Lang, değil mi? İyi misin? Yaralandın mı?"

Bir süre sonra gencin kendisine çok yakın bir yerden, derin ve alçak bir sesle cevap verdiğini duydu. "Ben iyiyim."

Nedense, Xie Lian onun sesinin öncekinden ilginç bir şekilde farklı olduğunu düşündü.

"San Lang, gerçekten misin? Beni yere bırak," Xie Lian dedi.

"Hayır," diye yanıtladı San Lang.

Xie Lian aldığı yanıt karşısında şaşkına döndü. Ne oluyordu Ne oldu? Yerde bir şey var mıydı?

O bir çift kol hala onu sıkıca tutuyordu. onu bırakmaya niyetliydi. Xie Lian elini kaldırdı ve kendini yavaşça itmek üzereydi. Ancak, tam elini San Lang'ın göğsüne koyduğu sırada, aniden, düşüşten kurtulduktan sonra ellerinin nasıl dolaştığını ve gencin boynundaki o sert çıkıntıyı nasıl hissettiğini hatırladı. Sessizce elini tekrar geri çekti.

Xie Lian ne bilmiyordu. Xie Lian'ın "garip" olmayı en son önemseydiği zamandan bu yana yüzlerce yıl geçmişti ama şimdi kafasının içinde bir ses ona sakin ve düzgün durması gerektiğini söylüyordu. durmasını.

Tam o sırada öfkeli, kederli bir feryat duyuldu ve çukurun diğer ucundan keskin bir ses kükredi, "Ne oldu sana?!"

Bu sözler Banyue dilinde haykırılmıştı ve sestten anlaşıldığı kadarıyla Xie Lian'ın kendisiyle birlikte aşağı sürüklediği General Kemo'ydu. Zaten ölü olduğu için, düşüş onu öldürmezdi. Ancak şiddetli bir çarpışmaydı, bu yüzden muhtemelen gömülü olduğu yerde insan şeklinde bir krater açtı. Ve bir kez dışarı tırmandı ve bağırmaya başladı.

"Neler oluyor? Kardeşlerim, *ne oldu size?!*" Daha önce duvarın

tepesinden çukura doğru kükrediğinde, onun çağrısına cevap veren yüzlerce ve binlerce ses vardı, Sanki çukur ağzına kadar öfkeli, tehditkâr hayaletlerle doluydu. Ancak tam o anda, Kemo'nun çığlıkları dışında, Xie Lian sadece ölüm sessizliğini duyabildi. Herhangi bir nefes alma sesi ya da hemen yanındaki San Langdan gelen bir kalp atışı gibi.

Xie Lian'ın nefesi kesildi ve aniden neyin yanlış olduğunu fark etti.

Bu doğru. Xie Lian San'a doğru bastırılmış olsa da Lang, atan kalbinin sesini ya da kendi sesini algılayamıyordu. Nefes al!

Kemo kükredi, "Seni kim öldürdü? Kimdi o?!"

A-Zhao ilk düştüğünde, parçalanan etin korkunç sesleri duyuluyordu. Ama San Lang atladıktan sonra, artık ses yoktu. Bunu başka kim yapmış olabilir?

Kemo bunu fark etmiş olmalı ki onlara doğru bağırdı: "Askerlerimi mi öldürüyorsunuz? Siz öldünüz! Sizi öldüreceğim!"

Görememesine rağmen Xie Lian tehlikenin hızla yaklaştığını hissedebildi ve sarsıldı.

"San Lang, et!"

Xie Lian'ı hâlâ sıkı sıkı tutan San Lang, "Onu merak etme," dedi. Küçük bir yan adım attı ve etrafında döndü.

Karanlıkta, Xie Lian bir dizi ince çınlama sesi duydu: kulağa hoş gelen, net ve yoğun, orada burada çınlayan. Kemo onları yakalamak için hamle yaptı ama ilk seferinde ıskaladı. Tekrar saldırmak için döndü ama San Lang kolayca yanından geçip kaçtı

ona tekrar sarıldı. Xie Lian'ın kolları istemsizce bir kez daha San Lang'ın göğsüne tırmandı ve omuzlarına sıkıca tutunarak bilinçaltında Elbiselerini tutuyordu.

Ama onu taşıyan kollar sabitti; tüm o darbelere rağmen dönüp dursa da tutuş hâlâ güçlü ve güvenliydi. Xie Lian kollarında onu sık sık dürtten soğuk ve sert bir şey hissediyordu ve biraz kafası karışmıştı. Sonsuz karanlığın içinde, her yerde parıldayan gümüş çizgiler parlıyor ve Kemo'nun öfkeli kükremelerine keskin metallerin ette açtığı yaraların sesleri eşlik ediyordu.

Banyue generalinin şu anda ağır yaralı olduğu açıktı, ancak ne kadar sert olursa olsun yenilgiyi kabul etmeyi reddetti ve bir kez daha onlara doğru koştu.

Xie Lian seslendi, "Ruoye!"

İpek bant onun çağrısına cevap verdi ve dışarı fırladı. Gürültülü bir "çıt" üstlerinden ses geldi. Kemo havada savrulmuş gibiydi, sonra takla atıp yere düştü.

Bu düşüş Kemo'nun öfkeyle kükremesine neden oldu, "Siz ikiniz! İkiye karşı bir! Aşağılık!"

Bizi öldürecektiniz! İkiye karşı bir ya da aşağılık olup olmamak kimin umurunda? Hayatımı kurtarmak daha önemli ve önce sizi öldüreğim, diye düşündü Xie Lian.

San Lang ise sadece neşesiz bir şekilde homurdandı. "Teke tek bile olsa kazanamazsın. Dövüşmek zorunda değilsin." Son cümle Xie Lian'a yönelikti ve bunu söylerken sesi daha derindi, önceki alaycı tonundan eser yoktu.

Xie Lian, "," diye karşılık verdi ama aynı zamanda ona, "San Lang, neden beni yere indirmiyorsun? Bu şekilde sana engel olacağım."

"Yolda değilsin. Sakın yere düşme," dedi San Lang.

"Neden aşağı inemiyorum?" Xie Lian kendine rağmen sordu. Bu adam birini taşıırken dövüşmekten zevk alıyor olamazdı,

Yapabilir miydi? Rakibine tepeden bakmak için o kadar ileri gitmesine gerek yoktu, değil mi?

San Lang'ın cevabı sadece iki kelimeydi: "Bu kirli." "..."

Xie Lian cevabın bu olacağını hiç düşünmemişti ve hem de büyük bir ciddiyetle söylemişti. Bunun biraz komik olduğunu düşündü, ama aynı zamanda açıklanamaz bir şekilde garip hissetmesine neden oldu, göğsü bir nedenden dolayı hafifçe ısındı.

"Beni bu şekilde tutmaya devam edemezsin!" San Lang, "Tutabilirim," diye cevap verdi.

Xie Lian sadece şaka yapıyordu ama San Lang'ın cevabında mizahtan yoktu. Xie Lian aniden nasıl cevap vereceğini bilemedi. Onlar konuşurken Kemo saldırmayı hiç bırakmadı. San Lang'ın iki eli de onu sıkıca tutuyordu ama başka bir şey Kemo'yu uzakta tutuyor ve onu yenilgiye sürüklüyordu.

Yavaşça geri çekilirken, "O kaltak sizi ikiniz yaptı..." diye bağırdı.

Sözlerini henüz bitirmemişti ki büyük bir patlama sesi duyuldu. İri yarı adam yere düştü, artık ayakta duramayacak kadar dövülmüştü.

Bunu duyan Xie Lian, "San Lang, onu öldürme! Buradan çıkmak istiyorsak onu yine de sorgulamamız gerekecek."

San Lang gerçekten de saldırılarını durdurdu ve hareketsiz kaldı. "Zaten onu öldürmeyi planlamıyordum. Aksi takdirde şimdiye kadar dayanamazdı."

Günahkârlar Çukuru'nun dibine yeniden ölüm sessizliği çöktü.

Bir süre sonra Xie Lian, "San Lang, bütün bunları burada yapan sen miydin?" sordu.

Karanlıkta hiçbir şey görünmese bile, böyle bir Aşırı kan kokusu, kana susamışlık havası ve Kemo'nun deliliği ve öfkesi, burada ne olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. Orada

Xie Lian San Lang'ın cevabını duymadan önce bir anlık sessizlik daha oldu.

"Evet," dedi.

Beklenen cevap buydu. Xie Lian iç çekti. "Bunu nasıl söylemeliyim..."

Xie Lian sözlerini çiğnedi ve düşüncelerini düzenledi ciddi bir tonda devam etmeden önce. "San Lang, bir dahaki sefere böyle bir çukur gördüğünde, rastgele içine atlama. Seni durduramadım bile. Gerçekten ne yapacağımı bilemedim."

San Lang böyle bir yanıt beklemiyor gibiydi ve bir an afalladı. Tekrar konuştuğunda sesi biraz tuhaf geliyordu.

"Başka bir şey sormak istemiyor musun?"

"Başka ne sormamı istiyorsun?" Xie Lian söyledi.

"Örneğin, benim insan olup olmadığım," diye yanıtladı San Lang.

Xie Lian alnını ovuşturdu. "Hmm. Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum."

"Öyle değil mi?"

"Öyle mi? İnsan olup olmamanız önemli değil," dedi Xie Lian.

"Oh?"

Xie Lian, San Lang'ın kollarını tutarken kendi kollarını kavuşturdu ve şöyle cevap verdi: "Arkadaşlık kurmak iki insanın ne kadar iyi anlaştığına ve kişiliklerinin ne kadar uyduğuna bağlı olmalı. Kimlikler. Senden hoşlanıyorsam, bir dilenci olabilirsin ve ben yine de senden hoşlanırım. Eğer senden hoşlanmazsam, imparator olabilirsin ve ben yine de senden hoşlanmam. Böyle olması gerekmez mi? Bu basit bir mantık, yani insan olup olmamanızın bir önemi yok."

San Lang yüksek sesle güldü. "Evet. Çok haklısın."

"Doğru mu?" Xie Lian da gülerek eşlik etti. Ancak güldükçe bir şeylerin ters gittiğini hissetti ve birden aklına geldi.

Hâlâ San Lang'ın onu taşımasına izin veriyordu. Ve korkutucu olan şey
Farkında olmadan pozisyonda olmaya alışmıştı!

Bu onun ölümü olacaktı. Xie Lian sessizce boğazını temizledi ve
"San Lang. Bunu daha sonra konuşabiliriz. Neden önce beni yere
indirmiyorsun?"

San Lang gülümsedi ve "" dedi.

Xie Lian'ı kucağına aldı ve bir süre yürüdükten sonra nazikçe
onu yere bıraktı. Xie Lian tekrar kendi ayakları üzerinde durduğunda sert
ve düz bir zemin hissetti.

"Teşekkürler!"

San Lang karşılık olarak hiçbir hareket yapmadı ve teşekkür
ettikten sonra Xie Lian gözlerini yukarı dikti.

gökyüzünde parlak bir hilal asılı duruyordu,
olağanüstü güzeldi. Sadece, kendisini kuyuda yıldızları seyreden bir
kurbağa gibi hissettiren kare şeklinde bir gökyüzü tarafından
çerçelenmiş olmasıydı.

Xie Lian, Ruoye'yi tekrar tepeye ulaşması için teşvik etmeye çalıştı,
ancak beklendiği gibi, Ruoye tarafından durdurulmadan önce sadece
yarısına kadar sıçrayabildi
görünmez bir şey oldu ve daha yükseğe çıkamayarak geri döndü.

"Günahkârlar Çukuru'nun etrafına bir dizi çizilmiş." San Lang
dedi.

Xie Lian, "Biliyorum, sadece denemek istedim," dedi. "Ben
yapamam
Denemeden pes etmem, biliyorsun. Diğerlerinin yukarıda ne yaptığını
merak ediyorum. O siyahlı kız onları da aşağıya çekecek mi?"

San Lang'direğe asılan kızın nasıl aniden kaçtığını ve tüm askerleri
çukura sürüklediğini anlattı.
Konuşurken yerdeki bir şeye bastı; bu bir kola benziyordu ve Xie Lian
neredeyse takılıyordu. Kendini sabitledi
Ama San Lang yine de uzanıp ona destek oldu ve "Dikkatli ol," diye
azarladı.

San Lang kayıtsızca, "Sana zeminin kirli olduğunu söylemiştim," diye
ekledi.

Xie Lian artık "kirli" kelimesinin ne anlama geldiğini anlamıştı ve "Bu iyi. Bir avuç içi meşalesi tutuşturmak, burada neler olduğunu görmek ve oradan devam etmek istiyorum."

San Lang cevap vermedi. Tam o sırada, uzaktan Kemo'nun soğuk "Siz ikiniz, o kaltağın emirlerini yerine getiriyorsunuz - bu krallığın binlerce haksızlığa uğramış ruhu sizi lanetleyecek!"

Xie Lian Kemo'ya döndü ve Banyue dilini kullanarak sordu, "General Kemo, bahsettiğiniz o... kişi kim?"

Kemo nefretle cevap verdi, "Neden soruyormuş gibi yapıyorsun? O şeytani uygulayıcı!"

"Şehrin sokaklarında dolaşan kadın uygulayıcı mı?" Kemo öfkeyle yere tükürdü ve Xie Lian bunu bir Evet.

Sorgulamaya devam etti: "Siz, Türkiye'nin sadık bir destekçisi değil miydiniz? Banyue eyaleti başrahibi?"

Kemo onun sözleriyle kışkırtıldı ve bağırdı, "Ben, Kemo, bir daha asla ona sadık olmayacağım! O kaltağı asla affetmeyeceğim!!!"

Bunu uzun bir küfür dizisi izledi. Kemo histerikti ve O kadar hızlı konuşuyordu ki, Xie Lian sözlerinin sonunu getiremedi ve takip . Sessizce fısıldadı, "San Lang, San Lang."

Ve böylece San Lang tercüme etti, "Lanet okuyor. O kadının ülkesine ihanet ettiğini, şehrin kapılarını açtığını ve Yong'an ordusu katliam için geldi. Elllerinde halkının ve bu çukura ittiği kardeşlerinin kanı var. Onu binlerce kez asarak öldürecek. On bin kez."

"Durun, bekleyin!" Xie Lian hemen haykırdı.

Bu nasıl olabilir? Eşleşmeyen iki şey vardı! Birincisi, "şehrin sokaklarında dolaşan kadın uygulayıcı" Xie Lian'ın daha önce bahsettiği kişinin beyazlı kadın olması gerekiyordu. Fakat Kemo şimdi de Banyue eyalet başöğretmenine "kaltak" diyor ve kardeşlerini Günahkârlar Çukuru'na ittiğini söylüyordu. Daha önce, ne zaman

siyah giysili kız askerleri çukura süpürürken Kemo küfretti ve aynı küfürlerle onu lanetledi. Ayrıca son kısım, "onu binlerce kez asarak öldürün"-Xie Lian birdenbire aynı kişiden bahsetmiyor göründüklerini fark etti.

İkinci , Banyue Krallığı'na ihanet eden Banyue Eyaleti Başrahibi miydi?!

Xie Lian Kemo'nun sözünü kesti. "General, bahsettiğiniz Banyue eyaleti başöğretmeni, Günahkârlar Çukuru'nun direğinde asılı duran siyahlı kız mıydı?"

"O değilse başka kim olabilir?!" Kemo bağırdı. "..."

Siyahlar içindeki cılız, ceset gibi kız Banyue'nin gerçek eyalet önderiydi! Peki durum böyleyse, onları öldürmek için sokaklarda dolaşan kadın uygulayıcı ve siyah giysili arkadaşı kimdi?

Siyahlı kızın ölçülemeyecek kadar tuhaf güçleri vardı ve düzinelerce vahşi, güçlü Banyue askerini kolayca duvardan aşağı süpürebilirdi. Peki nasıl oldu da Günahkârlar Çukuru'nun tepesine asıldı?

Xie Lian dinledikçe hikâye daha da tuhaflaşıyor, daha da dolambaçlı bir hal alıyordu.

"General, sormak istiyorum..."

"Başka soru yok!" Kemo araya girdi. "Sen benim Askerler, başka ne bilmek isteyebilirsiniz ki?! Cevap vermeyeceğim. Şimdi dövüş benimle!"

"Onları ben öldürdüm. O hiçbir şey yapmadı," dedi San Lang. "Sorularına cevap verebilir ve benimle dövüşebilirsiniz."

Bu reddedilemez bir mantıktı. Kemo öfkeyle bağırdı, "İkiniz de onun yardımcısısınız, hiçbir fark yok!"

Xie Lian hemen şöyle dedi: "General Kemo, sanırım Yanlış anlaşılmış. Gobi'ye gelmemizin tek sebebi

Banyue'nin eyalet başrahibinin. Biz nasıl onun gönderdiği yardımcılar olabiliriz?"

Xie Lian'ın aslında devlet başkanını yok etmek için orada olduğunu duyan Kemo sessizliğe gömüldü. Bir süre sonra, "Madem ona yardım etmiyordun, o zaman neden askerlerimi öldürdün?" diye sordu.

"Çünkü bizi çukura atacaktınız ve biz de kendimizi savunmak zorunda kaldık?" Xie Lian açıkladı.

"Saçmalık!" Kemo karşı çıktı. "Tek birinizi bile ben atmadım! Sizi yakaladım bile! Hepiniz kendiniz aşağı atladınız!!!"

"Evet, , evet, hepimiz çukura kendimiz atladık," dedi Xie Lian. "General, hepimiz bu çukurun dibinde kapana kısıldık - hadi şimdilik ateşkes diyelim, tamam mı? Banyue Eyalet Valisi neden düşmanların içeri girmesi için şehrin kapılarını açtı?"

Sanki Kemo dinleyecekmiş gibi. Kızgın bir şekilde, "Siz ikiniz benimle ikiye bir dövüşerek aşağılıksınız," dedi.

Xie Lian biraz sinirlenmişti. "Seni gerçekten sadece bir kez tokatladım. Fazla bir şey yapmadım."

Aşağılık ya da sinsi ya da her neyse, ona öyle denmesine aldırılmıyordu. Eğer

Durum bunu gerektiriyorsa, ikiye bir bir yana, birini alt etmek için yüz kişi getirirdi; adil dövüşmek kimin umurundaydı? Fakat Daha önce, San Lang onu taşırken bile açıkça üstünlük sağlamıştı ve Xie Lian'a dövüşmemesini de söylemişti. Kemo, sadece kendisi ve San Lang olsaydı kazanabileceğini düşünüyor gibiydi ve Xie Lian onun için üzüldü. Yine de Kemo kolayca ağzındaki baklayı çıkarabilecek bir tip gibi görünüyordu. Xie Lian sadece ağırdan almak zorunda kalacaktı, sorun değildi.

Öte yandan San Lang'ın aynı sabrı yoktu. Yavaşça, "Askerlerinizin iyiliği için sorularına cevap iyi olur," dedi.

"Onları zaten öldürdün," dedi Kemo. "Beni tehdit etmek için onları kullanmanın bir anlamı yok."

San Lang, "Öldüler ama cesetleri hâlâ etrafta," diye cevap verdi.

Kemo telaşlandı, daha fazla yere yayılarak kalamadı. "Ne planlıyorsunuz?"

San Lang, "Bu ne yaptığınıza bağlı," dedi.

Sadece sesinden bile Xie Lian, San Lang'ın nasıl konuşurken gözlerini kısırdı. "Sonraki yaşamlarının tesadüfi olmasını mı yoksa bir kan gölü olarak yeniden doğmalarını mı istersiniz?"

Kemo durdu ama çok geçmeden San Lang'ın ne demek istediğini anladı. "Sen...!"

Banyue halkı ölümü ve cenazeleri çok ciddiye alırdı. Ölen kişi öldüğü zaman nasıl görünüyorsa, yeniden doğuşunun da öyle olacağına inanırlardı. Örneğin, eğer Ölen kişinin bir kolu eksikti, sakat olarak yeniden doğacaklardı. Bu çukurdaki cesetler yok edilseydi, yeniden doğuşları olurdu?

General Kemo safkan bir Banyue adamıydı ve korkmadan edemiyordu. Beklendiği gibi, karanlık çukurun diğer tarafında, Kemo öfkeyle dişlerini gıcırdattı ve bir süre sonra çaresizce razı oldu. "Bedenlerine dokunmayın! Onlar iyi ve cesur askerlerdi. Yıllarca bu çukurda mahsur kalmaları zaten bir trajediydi. Sizin tarafınızdan öldürülmek bir lütuf mu değil mi bilmiyorum ama cesetlerinin daha fazla aşağılanması izin vermeyeceğim."

Durakladı ve ardından, "Gerçekten Banyue'yi öldürmek için mi buradasın?" diye sordu.

Xie Lian içtenlikle cevap verdi, "Bu yalan değil. Ne kadar çok şey bilirsek, kazanma şansımız o kadar artar. Hakkında çok az şey biliniyor Banyue'nin dış dünyadaki devlet başkanı, bu yüzden istesek bile onunla nasıl savaşacağımız hakkında hiçbir fikrimiz yok. Ama siz geçmişte onun emrinde çalıştınız, belki bizi aydınlatabilirsiniz?"

Belki de aynı düşmanı, yani Banyue'nin devlet başkanını paylaştıkları için aralarında bir tür bağ oluşmuştu. Ya da belki de bu kaçınılmaz uçurumda, askerlerinin ölü bedenlerinin üstünde, Kemo

cesareti kırıldı. Durum ne olursa olsun, Kemo onlara saldırma isteğini kaybetmiş gibi görünüyordu.

"Kapıları neden açtığını ve o adamlara neden izin verdiğini bilmiyorsun.

Yong'an içeride mi? Çünkü bizden intikam almak istiyordu! Banyue Krallığı'ndan nefret ediyor!"

"Banyue Krallığı'ndan nefret ediyor da ne demek? Banyue eyaleti önderi Banyue'den biri değil mi?" Xie Lian sordu.

"Evet, ama olarak değil," diye yanıtladı Kemo. "O karışık bir kandan geliyor.

Ve diğer yarısı da Yong'an'dan!" "Ah..."

Anlaşıldığı üzere, Banyue eyaleti başpiskoposu bir Banyue kadını ve Yong'an erkeği. İki ulusun insanların birbirlerine karşı karşılıklı nefret beslediği sınırdan yaşamak, ırklar arası bir çift için zordu. Birkaç yıl sonra, Yong'an erkeği nihayet canına tak etti ve sınırdan uzaklaşarak zengin ve huzurlu Yong'an'a geri döndü.

Dostane bir boşanma olmasına rağmen, Banyue kadını kısa süre sonra kalp acısından vefat etti. Arkalarında altı ya da yedi yaşlarında bir çocuk bıraktılar. Kimsesi olmayan çocuk kayıp olarak büyüdü.

Yemekler. Çift, etrafta bulundukları her yerde soğuk omuzlar görmüştü ve şimdi kızları da hor görülüyordu.

nereye giderse gitsin. Banyue halkı uzun boylu ve iri yapılıydı ve güzelliği güç ve canlılıkta görürlerdi, ancak bu kız karışık bir kandan doğmuştu ve Banyue çocukları arasında küçük ve cılız görünüyordu. Zorbalıkla büyüdü ve gittikçe daha somurtkan oldu. Banyue çocukları onunla oynamazdı, ancak bazı Yong'an çocukları ona ilgi gösteren çocuklar.

Bu küçük melez kız on yaşlarındayken bir isyan patlak verdi. ve iki ordu savaştı. Bu savaş birçok can aldı ve sonrasında küçük kız ortadan kayboldu.

Banyue'de ne arkadaşı ne de ailesi vardı, bu yüzden kimse ortadan kaybolduğunda fark etmedi ya da umursamadı. Ancak, bir sonraki ortaya çıkışında durum farklıydı.

O yıllarda binlerce mil yürümüş ve Gobi ölü'nü tek başına geçerek Yong'an'a ulaşmıştı. Ne tür karşılaşmalar yaşadığını kimse bilmiyordu ama geri döndüğünde kara büyü öğrendi ve Banyue vatandaşları tarafından en çok korkulan zehirli yaratığı kontrol edebildi: akrep-yılanlar.

Döndüğünde, birçok kişi etkilenmiş olsa da, birçoğu da korkmuştu. Bunun nedeni kızın kişiliğinin hiç değişmemiş olmasıydı; hâlâ kasvetli ve çekingendi. Ayrıca birçok kişi geçmişte ona zorbalık etmişti, bu yüzden saraya girip yüksek rütbeli bir memur olursa, bir gün onlardan intikam almak istemez ve sorun çıkarmaz mı?

Xie Lian, "Eminim onun hakkında kötü konuşan pek çok kişi olmuştur," diye yorum yaptı.

Kemo kamburlaştı. "Kötü konuşmalarla da bitmedi. Doğruca saraya gidip krala tavsiyelerde bulundular ve onun akrep-yılan klanından gönderilen kötü bir elçi olduğunu, Banyue Krallığı'nı mahvetmek için burada olduğunu söylediler. Ama hiçbirisi başarılı olamadı."

"Onları önce o mu astırdı?" Xie Lian tahmin etti.

Kemo daha da iğrenmişti. "Sen, Yong'anlı adam, zihnin neden bu kadar ahlaksız ve aşağılık gelişmelerle dolu? Orada hiçbirisi! Ben onu korudum!"

Xie Lian sinirlenmişti. "Yong'an'dan olmadığımı zaten söyledim... Tamam, her neyse."

O zamanlar Kemo zaten seçkin ve azılı bir savaşçıydı. Bir çöl haydudu çetesinin yuvasını yok etmek için birliklerini dışarı çıkardığı ve Saray Büyücüsü olacak kızı da yanında getirdiği bir olay vardı.

Bu haydut grubu güçlüydü ve inlerini kumun altına inşa etmişlerdi. Bu savaşta her iki taraf da kayıplar verdi ve Kemo zaferi çalarken, savaş kumun altındaki ine neden oldu. kum çökmek üzere. Bu ve yaklaşan fırtınalar arasında kalamazlardı. Kemo bazı askerlerle geri çekildi, ama diğer Büyücünün de içinde bulunduğu grup kaçmayı başaramadı.

Güvenli bir noktaya çekilip kum fırtınasının dinmesini sonra Kemo yeniden geri döndü ve askerleri kazıp onları düzgün bir şekilde gömmek. Yine de oraya vardığında, büyücünün sadece kendi gücüyle büyükçe bir çukur kazdığını kim bilebilirdi ki? ve hayatta kalan tüm yaralı askerleri rüzgârdan saklanmak için içeri sürüklemeyi başardı.

Tüm ölülerin cesetleri de çıkarılmış ve düzenli bir şekilde yerleştirilmişti. Tüm bunları tek başına yapmıştı. Oraya vardıklarında, büyücünün bedeni kanla boyanmıştı ama yine de o deliğin girişini sessizce koruyor, dizlerine sarılıyor ve küçük bir yalnız kurt gibi onları bekliyordu.

Kemo, "O olaydan sonra onun prensiplerine göre hareket eden iyi bir kadın olduğunu düşündüm," dedi. "Banyue Krallığı'na asla zarar vermek gibi bir niyeti olmadığına inandım, bu yüzden tüm gücümle onun kefil oldum ve tüm bunlara karşı savaştım. kötü niyetli sesler."

Ayrıca Kemo'nun kendisi de küçükken zorbalığa maruz kalmıştı ve onun yaşadığı zorlukları anlayabiliyordu, bu yüzden doğal olarak ona daha fazla ilgi gösterdi. Daha fazla ilgi gösterdikçe, onun ne kadar bu kız çok güçlüydü. Bu nedenle, onu sonuna kadar destekleyerek eyalet başpiskoposluğuna ulaşmasına yardımcı olurken, daha sonra Banyue eyalet başpiskoposunun en sadık destekçisi olarak kayıtlara geçti.

Bu durum başka bir savaş patlak verene ve Yong'an Krallığı Banyue Krallığı'nı yok etmek için ordular gönderene kadar sürdü.

"İki ordunun çatışması uzun süre durmuşken, o göklere dua etmek için büyük bir tören düzenledi ve bunun biz Banyue askerlerine bereket getireceğini söyledi," dedi Kemo.

Böylece askerlerin öldürme arzusu kamçılandı, savaş ruhları alevlendi ve şehir kapılarını ölümüne savundular. Oklar, dev kayalar, kaynar yağ, kılıçlar ve bıçaklar vardı; katliam sonsuz ve muazzamdı.

Ancak beklenmedik bir şekilde, tam da çatışmalar doruk noktasındayken, bu eyalet valisi aniden şehrin kapılarını açtı.

Kapılar ardına kadar açıldığında, milyonlarca düşman askeri deli gibi şehre akın etti. Demir süvariler geçip giderken, surlarla çevrili şehrin tamamı bir anda kan ayinine dönüştü!

Düşmanlarına karşı çetin bir mücadele veren Kemo, devlet başkanının kiliseyi açtığını duyunca öfkeden deliye döndü. Kapılar. Ancak ne kadar güçlü olursa olsun, bu kadar çok kişiye karşı tek başına kazanamazdı.

Kemo dişlerini sıktı. "Düşman generaliyle uzun süredir işbirliği yaptığını ve o anda birliklerinin içeri girmesine izin verdiğini ancak o zaman öğrendim. Ama kaderimde savaşta ölmek olsa bile, ölmeden önce ne olursa olsun o haini öldürecektim!!! Bu yüzden Şehrin kulesine hücum etmeleri için bir bölük asker gönderdik ve onu aşağı sürükleyip Günahkârlar Çukuru'na astık. Şu direğe asıldı!"

Düşman birlikleri geçtikten sonra, Banyue Krallığı ölü bir diyar haline geldi. Savaşta ölen devlet başkanı ve general de harabelerin içinde sıkışıp kaldılar ve her ikisi de Karşılıklı kin ve nefret içinde birbirlerini izlerler.

"Yani," dedi Xie Lian, "General Kemo, emrinizdeki Banyue askerlerini her yerde o gölgeyi, eyalet başrahibini aramaya yönlendiriyorsunuz ve onu her yakaladığınızda Günahkârlar Çukuru'nun üzerine 'ölüsünü mü asıyorsunuz?"

"Onu binlerce kez, milyonlarca kez asıp öldürsek bile yeterli olmayacak!" Kemo haykırdı. "Çünkü o Gazaba dönüşen tüm askerlerimi yakalayıp Günahkârlar Çukuru'na atıyor! Çukurun etrafına sadece kendisinin kırabileceği güçlü bir düzenek kurdu. Bir kez düştünüz mü, bir asla kalkamazsınız. Ve onun ihanetine uğrayan bizler, savaşta haksız yere ölen askerler, sadece onun kırabileceği derin bir kin besliyoruz. Yong'an'dan gelenlerin etini ve kanını yemek bizi yatıştırabilir ve böylece nefretimizle birlikte bu dünyadan yavaşça göçmemize izin verebilir.

serbest bırakıldı. Aksi takdirde, uzun geceler boyunca affedilmeden sadece uluyabilirler!"

"Bu yüzden mi onları beslemek için insanları yakalayıp duruyorsunuz?" Xie Lian sordu.

"Başka ne ki?" Kemo cevap verdi. "Aşağıda feryat etmelerini dinleyip hiçbir şey yapmayacak mıyız?"

"Yere attığınız insanları kendiniz mi yakaladınız? ya da...?"

"Banyue Krallığı'ndan fazla uzaklaşamayız. Ama Neyse ki, yılanları bölgeye dadanmayı seviyor ve sık sık harabelerde insanları ısırır. Ve ısırıklara maruz kalan kervanlar şehre gelip shanyue eğrelti otunu arıyor."

"Saraydaki o çamur suratlı, onu gömen siz miydiniz?" "Bu doğru.

Toprağa gömülen adam aslında sarayın zenginliklerini çalmayı planlıyordu. Ama tüm hazineler Krallığımız iki yüz yıl önce o Yong'an adamları tarafından temizlendi."

"Neden onu doğrudan buraya atmak yerine gömdünüz?" Xie Lian sordu.

Kemo, "Eğrelti otlarını büyütmek için gübre olması gerekiyor," diye cevap verdi. "Aksi takdirde akrep-yılanları geride tutamayız. O yaratıklarla da karşılaşmak istemeyiz."

Bu doğru değil, diye düşündü Xie Lian.

Kemo ve partisi bilinçli bir şekilde büyümeyi ve gübrelemeyi bilseydi Canlı insanları gübre olarak kullanmaya kadar giden shanyue eğrelti otları, artık hayatta olmasalar bile, korkularının o akrep-yılanlar hala güçlüydü.

Bu durumda, hayattayken bu korku daha da büyük olmalıydı. Eğer Banyue eyaleti başrahibi o akrep-yılanlar kadar büyük bir cinayet silahını kontrol edebiliyorsa, o zaman bir grup asker tarafından nasıl bu kadar kolay bir şekilde şehir kulesinden aşağı sürüklendi ve asılarak öldürüldü?

Kemoya göre, son iki yüz yıl içinde devlet başkanını defalarca yakalamış ve asmıştı tekrar tekrar öldürdü. Her iki durumda da Xie Lian, kendisi olsaydı ve elinde böyle öldürücü bir silah olsaydı, düşmanın kendisine yaklaşmasına asla izin vermeyeceğini hissetti.

Harabelerden çıkıp insanları ısırarak akrep-yılanlara gelince, bu bir kaza mıydı? Hiç sanmıyorum. Daha çok muhtemelen bilerek insanları geçide çekmeye çalışıyorlardı. O zaman devlet memuru bunu kasıtlı olarak mı yapıyordu? Bu olmaz mıydı? Kemo'nun askerlerini beslemek için canlı insan yakalamasına yardım etmek mi? "Karşılıklı nefret" mantıklı olmaz.

O zaman düşman gibi mi davranıyorlardı? Bunun anlamı neydi?

Ve tüm bu karmaşanın içinde bir de beyazlar içindeki gizemli kadın ve arkadaşı vardı. Xie Lian daha fazla soru sormaya karar verdi. "General Kemo, şehre ilk girdiğimizde biri beyaz, diğeri siyah iki bayan gördük. Kim olduklarını biliyor musunuz?"

Cevap gelmeden önce San Lang, "Şşşt," diye fısıldadı.

Xie Lian neler bilmiyordu ama hemen ağzını kapattı. Garip bir önsezi başını kaldırmasına neden oldu.

Aynı çerçeveli koyu mavi gökyüzü ve hilal şeklinde bir ay vardı. Ama ayın yanında bir insan gördü: küçük, siyah giysili bir silüet kenarın üzerinden aşağıya bakıyordu.

Onları bir süre izledikten sonra, küçük form aniden büyüdü - aşağı atlamıştı.

Figür yere düştüğünde, Xie Lian bunun daha önce direkte asılı duran eyalet başöğretmeni olduğunu açıkça görebildi!

"Kemo, oluyor?" diye sordu eyalet başöğretmeni yere inerken Banyue dilinde.

Konuştuğu anda, Xie Lian onun sesinin hayal ettiğinden çok farklı olduğunu düşündü. Kesinlikle kulağa hoş gelse de kasvetli, sesi küçüktü. Somurtkan bir çocuğun mırıldanması gibiydi,

hiç de havalı ya da güçlü değildi. Kulakları iyi duymasaydı, Xie Lian onu doğru düzgün duyamayabilirdi bile.

" oluyor?! Hepsi ölmüş!" Kemo bağırdı. "Nasıl öldüler?"

diye sordu eyalet başhekimi.

"Hepsini aşağı ittiğin ve bu Allah'ın belası yere hapsettiğin için değil mi?!"

"Kim var burada? Başka daha var," dedi eyalet başhekimi.

Aslında çukurun dibinde Kemo'dan başka iki "insan" daha olmalıydı. Ama San Lang'ın ne nefesi vardı ne de kalp atışı, bu yüzden eyalet başhekimi onun varlığını tespit edemedi. Ayrıca daha önce duvarların tepesinde tam bir kaos vardı ve kimse kimin düştüğünü ve kimin kaçtığını takip etmemişti, bu yüzden sadece Xie Lian'ın olduğunu düşündü.

"Bütün askerlerimi öldürenler onlar. Şimdi mutlu musun? Sonunda hepsi öldü!"

Eyalet başöğretmeni sessizdi. Birdenbire küçük bir ışık patlaması parladı ve avuç içi feneri yapan küçük, siyah giyimli bir kıızı aydınlattı.

Kız şaşırtıcı bir şekilde sadece on beş veya on altı yaşlarında görünüyordu. Düz siyah bir uygulayıcı cübbesi giymişti ve gözleri kasvetli bir şekilde . Güzel değildi, sadece mutsuzdu. Alnı ve yanakları morluklarla kaplıydı, ışığın altında net ve belirgindi.

Daha önce teyit edilmemiş olsaydı, kimse Banyue Eyalet Valisi'nin bu kadar solgun bir genç kız olabileceğine inanmazdı.

Elindeki alevler kendisini ve kızını aydınlatıyordu. Etrafında. Ayaklarının dibinde Banyue askerlerinin zırhlı cesetleri vardı.

Xie Lian yardım edemedi ama yanına gizlice bir göz attı.

Eyalet başpiskoposunun elindeki avuç içi meşale çok küçüktü ve çukurun tamamını aydınlatmıyordu.

karanlık. Ancak küçük ışığı ödünç alan Xie Lian, yanındaki kırmızı cüppeli figürü hâlâ .

Belki de hayal gücüydü ama San Lang daha önce ondan daha uzun olmasına rağmen, şimdi bir şekilde daha da uzun görünüyordu. Xie Lian'ın bakışları yavaşça yukarı doğru hareket etti ve gencin boğazına geldi. Bir an durdu, sonra yukarı doğru devam etti ve gözleri zarif biçimli bir çenede durdu.

San Lang'ın yüzünün üst kısmı hâlâ gölgeler arasında gizliydi ama Xie Lian alt kısmının eskisinden çok daha farklı olduğunu düşündü. Daha az yakışıklı değildi ama çizgiler çok daha tanımlandı. İzlendiğini hisseden San Lang başını eğdi ve dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı.

Belki de daha iyi , daha yakına gelmeyi o kadar çok istiyordu ki, Xie Lian farkına varmadan ona bir adım daha yaklaştı.

Tam o sırada Kemo, önündeki kanlı trajediyi gördükten sonra şoka girmiş gibi görünerek uzaktan feryat etti. Xie Lian aniden Kendine geldi ve dönüp baktığında Kemo'nun başını tuttuğunu gördü. Generalin çığlıklarına rağmen, eyalet başhekiminin ifadesi değişmedi ve sadece başını salladı.

"Güzel."

Yas tutarken bu sözleri duymak Kemo'yu bir kez daha öfkeliendirdi. "İyi mi?! İyi olan ne?! Ne demek istiyorsun?!"

"'İyi' sonunda özgür olduğumuz anlamına geliyor," dedi eyalet başhekimisi.

Hâlâ karanlıkta kalan Xie Lian'a döndü. "Onları öldüren sen misin?"

"Bir kazaydı," diye yanıtladı Xie Lian.

" söylüyorsun!" Kemo haykırdı.

Xie Lian cesur bir tavırla, "Hayat kazalarla doludur!" diye karşılık verdi.

Eyalet başöğretmeni ona bir bakış attı ama ifadesi okunamıyordu. "Sen kimsin?"

Sözleri mükemmel bir Han lehçesiyle söylenmişti⁽⁸⁾ve sorgulayıcı bir tonda söylenmemişti.

"Ben göksel bir . Buradaki de... benim arkadaşım," diye yanıtladı Xie Lian.

Kemo onların sözlerini anlayamadı ama kavga etmediklerini anladı ve "Siz ikiniz ne diyorsunuz?" diye sordu.

Eyalet Valisi Xie Lian'a baktı ve bir an için San Lang'ı süzdükten sonra hızla gözlerini kaçırdı. "Daha önce hiç ilahi yetkililer ziyaret etmemişti. Hepinizin burayı çoktan terk ettiğini sanıyordum."

Xie Lian, Banyue Eyalet Valisi'yle savaşmak zorunda kalacaklarını tahmin etmişti ama onu bu kadar umutsuz ve savaşma isteğinden yoksun görünce şaşırdı.

"Siz ikiniz gitmek istiyor musunuz?" diye devam etti.

Xie Lian, "Elbette istiyoruz ama bu çukurda bir dizi var, bu yüzden yapamayız," dedi.

Bunu duyan eyalet başöğretmeni duvarlardan birine doğru yürüdü, elini kaldırdı ve bir şey çizdi. Sonra arkasını döndü ve şöyle dedi: "İşte. Diziyi serbest bıraktım. Siz ikiniz artık gidebilirsiniz."

"..."

Bu çok kolay oldu! Xie Lian gerçekten ne diyeceğini bilemedi.

Tam o sırada yukarıdan bir ses seslendi, "Hey! Aşağıda kimse var mı?! Eğer yoksa, ben gidiyorum!"

Fu Yao'nun sesiydi.

Xie Lian, yanındaki San Lang'ın *tısladığını* duydu ve hemen yukarı baktı. Çukurun içine bakan bir adamın gölgesi vardı.

Xie Lian bağırdı, "Fu Yao! Aşağıda insanlar var! Ben aşağıdayım!"

El salladı ve Fu Yao yukarıdan bağırdı, "Gerçekten aşağıda mısın? Aşağıda senden başka ne var?"

"Um... pek çok şey. Neden aşağı gelip kendiniz ?" Xie Lian söyledi.

Fu Yao da muhtemelen aynı şeyi düşündü ve büyük bir gürültüyle çukura büyük bir ateş topu fırlattı.

Bir anda tüm Günahkâr Çukuru gün gibi aydınlandı ve Xie Lian sonunda nasıl bir yerde durduğunu net bir şekilde gördü.

Etrafında kanlı cesetlerden oluşan dağlar vardı; Banyue askerlerinin sayısız cesedi üst yığılmış, yüzleri ve uzuvları kararmış, parlak zırhlarına koyu kan bulaşmıştı. Xie Lian'ın durduğu köşe, tüm Günahkâr Çukuru'nda ceset bulunmayan tek noktaydı.

Tüm bunlar San Lang'ın atlamasının ardından karanlıkta bir anda oldu.

Xie Lian dönüp tekrar yanındaki gence baktı.

Daha önce, karanlıkta, San Lang'ın daha uzun boylu ve bazı özelliklerinde belli belirsiz farklılıklar olduğunu hayal meyal görmüştü. Ama şimdi, parlak ateş ışığının altında, yanında duran kişi aynı yakışıklıydı tanıdığı bir gençti. Xie Lian'ın ona baktığını görünce gülümsedi.

Xie Lian bileklerini ve botlarını kontrol etmek için aşağıya baktı ve her ikisi de eskisi gibiydi, herhangi bir şingirtı sesine neden olacak hiçbir şey yoktu.

Tam o sırada Xie Lian boğuk bir ses duydu. Bu Fu Yao'nun aşağı atlama sesiydi.

"Sen tüccarlara göz kulak olmuyor muydun?" Xie Lian sordu.

Çukura yeni girmiş olan Fu Yao, henüz çukura alışmamıştı. kan kokusunu duydu ve hava akımı sağlamak için elini yelpazeledi. Kayıtsızca cevap verdi: "Altı saatten fazla bekledik ama hâlâ bir şey yok. Sizden bir iz yoktu, biz de bir şey olduğunu düşündük. Beklemeleri için bir daire çizdim ve kendim kontrol etmeye geldim."

Xie Lian kaşlarını çattı. "Çember uzun sürmez. Sen gittiğinde, ya onları geride bıraktığını düşünerek çemberden ayrılırlarsa?"

Fu Yao omuz silkti. "Sekiz at bir adamı geri çekemez. gerçekten ölümü aramak istiyor. İnâtçı insanları durduramam, o yüzden denemeyeceğim. ikisinin nesi var? Kim kimdir?"

Fu Yao tetikteydi, iki kişiye karşı gardını almıştı. bilinmeyenler. Ancak çok geçmeden Kemo'nun ağır yaralı bir şekilde yerde yattığını ve ayakta zor durduğunu, Banyue Eyalet Valisi'nin ise başını öne eğmiş sessiz bir şekilde beklediğini hayretle fark etti.

"Bu Banyue'nin generali, diğeri de Banyue'nin eyalet başöğretmeni. Şu anda onlar..."

Kemo, Xie Lian sözünü bitiremeden aniden ayağa fırladı. O vardı yerde yatarak gücünü topluyordu ve sonunda bir haykırıyla ayağa fırlayarak yumruklarını Banyue Eyalet Valisi'ne yöneltti. İri yarı, güçlü kuvvetli bir savaşı küçük bir kıza saldırıyordu - normalde Xie Lian onun önünde böyle bir şeyin olmasına asla izin vermezdi. Ancak Kemo'nun eyalet başöğretmeninden nefret etmek için her türlü nedeni vardı ve kendini gayet iyi savunabilirdi. Yine de savunmadı ve Kendini kırık bir bez bebek gibi savrilmaya bıraktı.

Kemo eyalet bağırdı, "Nerede senin Akrep-yılan mı? ama! Bırakın beni de ısırıp öldürsünler! Beni serbest bırakın!"

Eyalet başöğretmeni hüzünlü bir şekilde, "Kemo, yılanlarım artık beni dinlemiyor," diye cevap verdi.

"O zaman neden seni öldürmüyorlar?!" diye alay etti.

"...Özür dilerim Kemo," diye yumuşak bir sesle özür diledi eyalet başöğretmeni. "Bizden gerçekten bu kadar çok mu nefret ediyorsun?!"

Eyalet başöğretmeni başını salladı ve Kemo daha da sinirlendi. "Beni öldüreceksin! Eğer bizden nefret etmiyorsan, neden bize ihanet ettin?! Seni utanmaz casus, iğrenç köstebek, Hain!!"

Fu Yao onun gittikçe daha vurmasını izledi. Darbelerin hepsi tek taraflıydı ve kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. "Ne diyorlar bunlar? Onları durdurmamız gerekmez mi?"

Xie Lian da daha fazla izleyemedi ve Kemo'yu durdurmak için ileri atıldı. "General! General! Neden bize onun kim olduğunu söylemiyorsunuz?"

Yong'an haydutu gerçekten de öyle ve biz-"

Eyalet Valisi aniden onun bileğini yakaladı.

Kavrama sertti ve beklenmedik bir şekilde geldi ve Xie Lian'ın kalbi ona saldıracağını düşünerek düştü. Ancak tekrar ona baktığında, eyalet başöğretmeni dört ayak üzerinde duruyordu Yerdeydi. Ağzının kenarında küçük bir morluk vardı ve başını kaldırmış, dikkatle ona bakıyordu. Tek bir kelime bile etmedi ama kara gözleri yaşam ateşiyle doluydu.

Bu tavır, çok gerilerde kalmış bir anıdan gelen bir görüntüyle örtüşüyordu. Bir süre durakladıktan sonra Xie Lian ağzından kaçırıldı: "Sen misin?"

Eyalet Valisi de aradı. "General Hua?" Bu ileri geri konuşmalar çukurdaki herkesi şaşkına çevirdi.

Fu Yao ileri atıldı, Kemo'yu bir yumrukla yere serdi ve "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" diye sordu.

Ancak Xie Lian'ın ona cevap verecek zamanı yoktu. Diz çöktü, eyalet başöğretmeninin omuzlarını kavradı ve yüzünü inceledi.

Daha önce birbirlerinden çok uzakta duruyorlardı ve net göremiyordu. Ayrıca, iki yüz yıldan fazla zaman geçmişti; bu kız bu süre içinde olgunlaşmıştı ve birçok nedenden dolayı onu ilk başta tanıyamadı. Ama şimdi tekrar doğru dürüst baktığında, anılarındaki yüzün aynısı olduğunu gördü.

Xie Lian uzun süre konuşmadı ve içini çekene kadar epey bir zaman geçti. "Banyue?"

Eyalet başöğretmeni, şaşırtıcı bir şekilde biraz da heyecanlanarak hızla kollarını kavradı. "Benim! General Hua, beni hala hatırlıyor musunuz?"

"Elbette seni hatırlıyorum. Ama..." Xie Lian bir süre ona baktı ve iç çekti. "Ama sen kendine ne yaptın?"

Bunu duyduğunda, eyalet başöğretmeninin gözleri aniden acıyla doldu.

"Özür dilerim Kaptan... Her şeyi berbat ettim," diye mırıldandı.

Karşılıklı konuşmalarda "General" şöyle, "Yüzbaşı" böyle deniyor, bu da izleyenlerin gözüne batıyordu. Fu Yao Şaşkın. "Yüzbaşı mı? General? SEN MI? Bu nasıl oldu? O zaman Generalin Mezarı...?"

Xie Lian başını salladı. "Benim mezarım."

"İki yüz yıl önce sadece hurda toplamaya geldiğini söylememiş miydin?!" Fu Yao sorguladı.

"Bu... uzun bir hikâye. Aslında planımız buydu," diye yanıtladı Xie Lian.

Yaklaşık iki yüz yıl önce, bazı nedenlerden dolayı, Xie Lian doğuda daha fazla oyalanamazdı ve bir süreliğine gözden uzak kalmaya karar verdi. Qing Sırtı'nı geçmeyi ve yepyeni bir hurda hayatına başlamak için güneye gitmeyi planlamıştı. Böylece pusulasını eline aldı ve güneye doğru yürüdü.

Ama yürüdükçe daha da hüznle düşünüyordu, manzara neden yanılttı? Bol miktarda ağaç ve yeşillik, şehir ve yaşam olmalıydı, öyleyse nasıl oluyordu da yolu daha ıssız hale geliyor?

Ancak Xie Lian şüphelerini bir kenara itti ve inatla devam etti. Yürüdü, yürüdü ve Gobi Çölü'ne geldi. Xie Lian'ın sonunda pusulasının uzun süredir bozuk olduğunu anlaması için bir rüzgârın yüzüne bir avuç kum savurması gerekti.

Tüm bu yolculuk boyunca onu yönlendirdiği yön yanılttı!

Bu konuda yapabileceği bir şey olmadığından, çöl manzarasını görme fırsatını değerlendirebileceğini düşündü ve yoluna devam etti. Tek fark şuydu ki

Son dakikada rotasını biraz değiştirerek kuzeybatıya yöneldi ve sonunda sınıra vararak geçici olarak Banyue Krallığı yakınlarına yerleşti.

"İlk başta, bölgede hurda ya da başka bir şey topluyordum." Xie Lian şöyle dedi. "Ancak sınır sorunluydu ve bu kadar çok çatışmalarda sık sık asker kaçakları oluyordu, bu yüzden ordu sayıyı tamamlamak için herkesi askere alıyordu."

"Yani zorla mı orduya alındın?" San Lang sordu.

"Evet," diye yanıtladı Xie Lian. "Ama her şeyi yapmak aşağı yukarı aynıydı, bu yüzden benim için fark etmedi. Ve sonra, kovaladıktan sonra birkaç kez haydutlarla karşılaştım, bir şekilde Yüzbaşı. Bana yüz verenler de General derdi."

"Neden size General Hua dedi?" Fu Yao sordu. "Soyadınız Hua değil."

Xie Lian elini salladı ve bir tavırla, "Merak etmeyin Bu konuda. O sırada rastgele sahte bir isim uydurmuştum. Sanırım 'Hua Xie' idi."

Bu ismi duyan San Lang'ın yüzü hafifçe değişti, dudakları hafifçe seğiriyordu. Xie Lian bunu fark etmedi ve devam etti. "Savaşla parçalanmış bir sınırla birlikte pek çok yetim geldi. Özgür olduğum zamanlarda bazen onlarla oynardım. Onlardan birinin adı Banyue'ydi."

Haydutlar varken, Xie Lian kesinlikle en cesur askerci ve kimse onun yolunu kesmeye cesaret edemezdi, hatta durmaya bile cesaret edemezdi Yanında. Ama olmadığında, sanki herhangi biri ona emir verebilirmiş gibiydi.

Bir gün kamp ateşi yakmak için gidip bir duvarın dibine oturmuş ve yemek pişirmek için kendi miğferini kullanmış. Pişirirken, kokusu dışarı yayıldı, ve birkaç öfkeli asker gelip pişirdiği her neyse onu tekmeledi. Xie Lian kalbi kırık bir şekilde miğferini aldı ama arkasına baktığında küçük, darmadağın, pis bir çocuk gördü arkasına çömelmişti. Yere dökülenleri elleriyle topluyor ve çok sıcak olup olmadığına aldırmadan ağzına tıktırıyordu.

Şok olmuştu. "Yapma! Bekle, küçük çocuk, sen!"

Beklendiği gibi, o küçük çocuk yerden topladığı şeylerden birkaç topak yuttu ve ardından yüksek sesle ağlayarak sertçe kurudu. Xie Lian o kadar sarsılmıştı ki onu baş aşağı kaldırdı ve yediği her şey geri çıkana kadar tur attı. Bu iş bittikten sonra çömeldi ve terini sildi.

"İyi misin, ufaklık...? Çok özür dilerim. Ama bundan sakın ailene bahsetme ve bir dahaki sefere yemek için yerden rastgele bir şey alma... Bekle, şimdi ne yapıyorsun?!"

Çocuğun yüzü gözyaşlarıyla kaplıydı ama yine de yemek yemek için yerden yiyecek toplamaya devam etti. Xie Lian ancak onu yakaladıktan sonra bu çocuğun karnının derisinin neredeyse kemiklerinin arkasına kadar bastırılmış olduğunu fark etti.

İnsanlar bu aç bırakıldığında, her şey olabilirdi. yenirdi. Gözyaşlarına neden olacak kadar iğrenç olsa bile yine de yerd.

Xie Lian'ın başka seçeneği yoktu ve ona son kalanını getirmeye gitti. erzak. Bu olaydan sonra, çocuğu sık sık yakınlardaki gölgelerde onu takip ederken görüyordu.

Anılarında, küçük kız Banyue her zaman kasvetliydi. Vücudu ve yüzü morluklarla kaplıydı ve ona baktığında, elbiselerinin eteklerini tutuyor ve aşağıdan ona öylece bakıyordu. Çünkü çocuklar tarafından dışlanmıştı.

Banyue Krallığı'nda Xie Lian'ın yanı sıra sadece sınırda yaşayan bir Yong'an çocuğu bazen onunla ilgilenirdi. Günlerini ikisinin peşine takılarak geçirirdi.

Nadiren konuşurdu ama Han lehçesini akıcı bir şekilde konuşurdu, bu yüzden Xie Lian onun nereden geldiğini bilmiyordu. Ama o rastgele bir

Bu yüzden onu rastgele yanına aldı. Boş olduğu zamanlarda bazen ona şarkılar öğretiyor, bazen güreşiyor, bazen de "Göğsünde Kayalar Parçalamak" işportacı hareketlerini sergiliyordu ve oldukça iyi anlaşıyorlardı.

Xie Lian başını salladı. "Ben 'Banyue' kelimesinin Eyalet başhekiminin unvanı ülkeydi. Bunun aslında eyalet başpapazının adı olduğunu fark etmemiştim."

"Ve sonra?" Fu Yao sordu.

Xie Lian, "Ve sonra... anıtın yazdıklarıyla hemen hemen aynı," dedi.

Biraz sessizlikten sonra San Lang . "Anıtta öldüğün yazıyordu."

Bu anma törenine gelince, Xie Lian son derece .

Anma törenleri genellikle ölen kişiyi yüceltmek için övgülerle ve abartılı iyiliklerle dolu değil miydi? Rütbelerinin düşürülmesinden bahsedilmesi bir yana, neden utanç verici ölüm şeklini bu kadar ciddi bir şekilde kaydetmek zorundaydı ki?!

Kum fırtınasından saklanırken bu bölümü okuduğunda, zar zor düz bakabiliyordu. Banyue senaryosunu anlayan ve onu izleyen San Lang olmasaydı, o bölüm hiç var olmamış gibi davranacaktı. Bir şeye sahip olmak

Bırakın diğer insanları, *kendisi* bile gülmek istiyordu. Ve bunları soracak cesareti bile yoktu.

Mezar taşıyla ilgili yorum ve şakalar yapılırken gülmemek için anıtına sığındı. Bu onu gerçekten üzmüştü.

Xie Lian'ın alını sürtünmeden dolayı kızarmaya başlamıştı. "Ah, şu. Hımm. Elbette ölmedim. Numara yaptım."

Fu Yao'nun yüzü inançsızlıkla doluydu. Xie Lian kendini açıkladı. "Çok sert bir şekilde ezildim ve ayağa kalkamadım, bu yüzden başka bir seçenek yok."

Doğrusu, Xie Lian tam olarak nasıl "öldüğünü" ya da o savaşın neden çıktığını hatırlayamıyordu, sadece önemsiz bir şey yüzünden olduğunu biliyordu. Gerçekten de savaşmak istememişti ve zafer ya da yenilgi anlamsızdı. Ancak o zamana kadar rütbesi daha aşağıya inemezdi ve kimse onu dinlemezdi. Savaşın ortasında, herkes kırmızıyı gördü, bu yüzden dışarı fırladığında ve her iki taraf da

Her nedense tüm kılıçlar ve bıçaklar onun peşine düştü ve onu kesti.

Fu Yao sordu, "Sen de o sırada ortası göze batıyordu ve bu her iki tarafın da öfkesini artırıyordu, değil mi? Aksi takdirde insanlar neden sizi gördükleri yerde indirsinler ki? Ayrıca, eminim sizden nefret eden birçok kişi olduğunu biliyordunuz, o zaman neden onlardan kaçınmadınız? Neden saldırmak zorundaydın? Eminim isteseydiniz tüm bu olanlardan kaçınabilirdiniz."

"Gerçekten hatırlamıyorum, tamam ?!" Xie Lian söyledi.

Hiçbir şey onu öldüremese bile, yine de bu tür bir kıyıma katlanamazdı, *bu* yüzden "*bu böyle devam edemez!*" düşüncesiyle Xie Lian ölmüş gibi yapmak için kararlılıkla yere düştü. Ama içinde bile "ölüm" bayılacak kadar ezilmişti. Onu uyandıran şey suyun onu boğmasıydı, çünkü cesetler genellikle savaşlardan sonra nehirlere atılırdı. Xie Lian nehrin akışına kapıldı ve bir hurda yığını gibi Yong'an Krallığı'na geri döndü.

Daha sonra yaralarının iyileşmesi birkaç yıl sürdü, ardından yeniden başlamak için bozulmamış bir pusula aldı ve sonunda güneydeki asıl hedefine ulaştı. Sonra ödemeyi bıraktı Banyue Krallığı'nda neler olup bittiğine dikkat etti.

Banyue tekrar, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Fu Yao kaşlarını çatı. "Neden sürekli özür diliyor? Sen?"

San Lang aniden söz aldı, "Kemo devletin Banyue'nin önderi iki ordu arasındaki çatışmanın ardından Orta Ovalar'a gitti. Sen de bu olaya karıştın mı?"

Bu hatırlatmayla birlikte, ve üzerinde ne yazdığını hatırlayarak Anıt, bazı şeyler Xie Lian'ın aklına parça parça da olsa gelmeye başlamıştı. "Ah, belki..."

Banyue, "Beni kurtarmak içindi," dedi.

Herkes dönüp ona baktı ve o da yumuşak bir sesle, "General Hua beni kurtarmak için çatışmaya girdiği için dümdüz oldu," dedi.

"..."

Xie Lian anında binlerce kişi tarafından çiğnenmenin acısını hatırladı ve kendine rağmen vücuduna sarıldı, ancak diğeri iki kişinin okunamayan ifadelerle onu izlediğini görünce aceleyle kendini geri çekti.

Dedi ki, "Düz değıl. Çok düz değıl."

Fu Yao'nun neden bu kadar kendini beğenmiş görüldüğünü kim bilebilirdi? Pasif agresif bir şekilde, "Sen bir aziz değıl misin?" dedi.

Xie Lian umursamaz bir tavırla el salladı. " bir şey yok. Artık ayrıntıları hatırlamıyorum. Ama o sırada oynayan iki çocuk vardı ve ben de onları alıp koşacaktım.

Ancak yeterince hızlı geri çekilmeyi başaramadık ve iki ordu arasında kaldık..."

"Eğer durum buysa," diye sordu Fu Yao. "Böyle bir şeyi nasıl hatırlamazsın?"

Xie Lian şöyle cevap verdi: "Kaç yüz yaşında olduğumu bilmiyor musun? Sadece on yıl içinde o kadar çok şey olabilir , her şeyi ayrıntılarıyla hatırlamam mümkün değıl. Ayrıca, bazı şeyleri unutmak en iyisidir. Nasıl katledildiğimi hatırlamaktansa Yüzlerce yıl önce çiğnenmiş, dün lezzetli bir etli çörek yediğimi hatırlamayı tercih ederim, değıl mi?"

"Özür dilerim," dedi Banyue.

Xie Lian iç çekti. "Ah, Banyue. Seni kurtarmak benim kendi seçimimdi. Sen hatalı değılsin. Eğer özür dileyeceksen, belki de başkalarından dilemelisin."

Banyue şaşırdı ve sessizce başını eğdi.

Xie Lian devam etti, "Ama... belki de senin hakkındaki izlenimim iki yüz yıl öncesine ait olduğu içindir, ama senin intikam peşinde koşacak ve başkalarına ihanet edecek türden bir çocuk olduğunu sanmıyorum... Bana söyler misin

Tam olarak ne oldu? Şehir kapılarını neden açtınız?"

Banyue düşündü, başını salladı ve sessiz kaldı.

"O zaman neden yılanların insanları ısırmasına izin verdiniz?" Xie Lian sordu.

Banyue bu kez, "Yılanları ben salmadım," diye cevap verdi. Xie Lian şaşkına döndü. "Ne?"

"Yılanları ben salmadım," diye tekrarladı Banyue. "Kendi başlarına kaçıp gittiler. Neden bilmiyorum ama beni dinlemiyorlar. artık."

Bunu duyan Fu Yao sabırsızlandı. Banyue yalvardı, "General Hua, yalan söylemiyorum."

Xie Lian cevap vermeden önce Fu Yao kaba bir şekilde araya girdi. "Yakalandıktan sonra herkes bunu söyler. Öyle olmadığını söyleyen bile Kasıtlı olarak, bunların hepsini daha önce duydum. Geçitten geçen tüm o insanlar açıkça yılanlarınız tarafından yaralandı. Bana ellerini göster; tutuklusun."

Banyue sustu ve iki kolunu da uzattı. Fu Yao hemen bir Ölümsüz Bağlama İpi çıkardı ve hem Banyue'yi hem Kemo'yu yakaladıktan sonra, "P. Bu yolculuk için amacımıza ulaştık. Artık her şey bitti."

Tam o San Lang konuştu. "Yalan söylemesi için hiçbir sebep yoktu."

Xie Lian da daha fazla sorgulamaya ihtiyaç olduğunu hissetti. Banyue'ye döndü. "Yılanlarından hiçbirini kontrol edemiyor musun?"

Banyue şöyle cevap verdi: "Onları kontrol edebiliyorum ve çoğu zaman itaat ediyorlar. Ama itaat etmedikleri zamanlar da oluyor. Nedenini bilmiyorum."

Xie Lian biraz düşündükten sonra, "Neden onları çağırıp bize göstermiyorsun?" dedi.

Banyue onun önünde diz çökmüştü. Sonunda ayağa kalktı ve başını salladı. Çok geçmeden, şarap kırmızısı bir akrep-yılan bir cesedin altından sürünerek , başını kaldırdı ve bir yığının üzerine kıvrıldı ölü bedenler. Gruba doğru sessizce dilini oynattı.

Xie Lian yılanı daha yakından bakmak üzereydi ama Banyue'nin gözlerini açtığını ve yüzünün tuhaflaştığını gördü. Xie Lian'ın kalbi düştü ve

" diye düşündü.

Bu düşünce aklından geçerken, yılan dilini bıraktı, ağzını açtı ve saldırmak için üzerine atladı.

Ani bir hamleydi ama Xie Lian hazırды. Tam yılanı yakalamak üzereydi ki bir şey patladı. Görmek için gözlerini tekrar açtığında, yılan çoktan yere bağırsaklarını saçmış, tamamen parçalanmıştı. Bu hesaplanmış bir şeydi Zehrin hiçbirі dökülmediğı için patlama da oldu.

Xie Lian hemen Banyue harabelerine girmeden önce bir yılanın bu şekilde öldüğü başka bir zamanı hatırladı ama şu noktada bunu kimin yaptığını söylemeye gerek yoktu. Hatta o sırada San Lang'a bakma şansı bulamadan önünde kırmızı bir kol parladı ve onu Banyue'den ayırdı.

Diğer taraftan Fu Yao soğuk bir sesle, "Yalan söylediğini biliyordum. Bu şartlar altında o yılanın onu ısırmayı başarabileceğini mi düşündün? Aptalca."

O yılanı gördüğünde Banyue'nin yüzü zaten solgundu ve onu duyduğunda kafası yukarı fırladı. "Bunu ben yapmadım. Bana itaat etmeyen bazı yılanlar olduğunu söylemiştim ve o da az önce onlardan biriydi."

Fu Yao tek bir kelimesine bile inanmadı. "Sana itaatsizlik mi yoksa itaat mi ettiğini kim bilebilir?"

Banyue asık suratla, "O benim tarafımdan bile çağırılmadı," dedi.

Xie Lian tam konuşmak üzereydi ki, şarap kırmızısı başka iki Akrep-yılanlar başka bir cesedin altından çıkıp dillerini oynatıyor ve dikkatle onları izliyorlardı. Sonra bir üçüncü, bir dördüncü, bir Beşincisi... ceset dağlarından ve çukurun her köşesinden sayısız akrep-yılan çıktı!

Herkes ceset yığınının üzerine diz çökmüş olan Banyue'ye bakarken, Fu Yao avucunda bir ruhani enerji topu döndürmeye başladı ve ona bağırdı.

"Onları uzaklaştırın! Hepsi itaatsizlik edemez!"

Banyue kaşlarını çattı, sanki onları kovmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu. Yine de daha fazla akrep-yılan ortaya çıktı, Kıvrılıyor, sürünüyor ve sürünerek yaklaşıyorlardı. Bir ya da iki yılanın ısırması onları öldürmeyebilirdi ama yüzlerce ya da binlerce yılanın ısırması söylemesi daha zor. Ölmeseler bile, bu pek hoş olmazdı. Xie Lian bileğini kaldırdı, Ruoye'yi çağırmak üzereydi, ancak Yılanlar belli bir mesafeye kadar süründükten sonra durur ve garip bir daire oluşturarak tereddüt ederlerdi.

Xie Lian'ın kafasına dank etti ve yanındaki San Lang'a baktı onu. Yılanları küçümseyerek ve büyük bir nefretle izliyordu. Akrep-yılanlar onun gözlerini okuyabiliyor gibiydi ve yaklaştırmaya cesaret edemediler. Yavaş yavaş geri çekildiler, bunu yaparken başlarını eğdiler, vahşi kafalarını hizmetkarlar gibi itaatkar bir şekilde.

Ancak onları kontrol eden başka bir güç varmış gibi görünüyordu ve saldırılarını bırakıp tamamen gitmelerine izin vermiyordu. Böylece, yılanların çoğu geri döndü ve Fu Yao'ya doğru süründü. Fu Yao elini savurdu ve kolundan alevler fışkırarak bir yılan çemberini öldürüp bir diğerini geri püskürttü.

Ancak bu uzun sürmeyecekti. Xie Lian, "Önce buradan !" dedi.

Whoosh! Ruoye, Xie Lian'ın kolundan fırladı ve yukarı doğru uçtu. Ama bir an sonra, bir vınlama daha ve Xie Lian'ın koluna geri döndü. Xie Lian hafifçe şaşırdı ve bileğini kaldırarak koluna yeniden sarılmış olan ipek bandı azarladı.

"Burada ne yapıyorsun? Dizi serbest bırakıldı, artık sizi durduran bir şey yok, acele edin ve gidin!"

Ancak Ruoye, sanki tepede korkunç bir şeye çarpmış gibi titreyerek koluna dolanmaya devam etti. Xie Lian onu biraz daha kandırmak üzereyken, aniden uzun bir ip Bir şey düştü. *Tak* diye Fu Yao'nun omzuna düştü. Fu Yao onu almaya gitti ve onu önüne getirdiği anda yüzü değişti gözleri. Gökyüzünden düşen başka bir akrep yılanıydı!

Bu Fu Yao'yu hazırlıksız yakaladı ve ısırıldıktan sonra yılanı Banyue'ye doğru fırlattı. Elleri bağlı olmasına refleks olarak yılanı yakalamaya çalıştı ve yakaladıktan sonra koyu kırmızı yılan saldırmadan kolunun etrafında kıvrıldı.

Tam o sırada, bir *tıkırtı* daha ve ikinci bir akrep-yılan yere indi!

Xie Lian, Ruoye'nin neden şimdi yukarı çıkmayı reddettiğini tahmin edebiliyordu.

Ayın zayıf ışığını ödünç alan Xie Lian başını kaldırdı ve bu manzarayı zar zor gördü: yüzlerce küçük şarap kırmızısı nokta hızla Günahkâr Çukuru'na düşüyordu.

Bir yılan tufanı!

Kırmızı noktalar yaklaşıyordu. Xie Lian bağırdı, "Fu Yao! Ateş! Yukarı doğru bir ateş akımı fırlatın ve henüz havadayken onlardan kurtulun!"

Fu Yao deriyi kırmak için avucunu ısırды, elini salladı ve bir dizi kan damlası fışkırdı; bir an sonra çukurdan yukarı doğru fışkıran bir ateş perdesine dönüştüler. Bu geniş alevler otuz metreden fazla yükselerek havada asılı kaldı ve kendilerine dokunan tüm akrep-yılanları parçalayarak yakıp kül etti ve yılan tufanını eritti.

Geçici olarak güvende olan Xie Lian rahat bir nefes aldı. "Bu iyiydi, Fu Yao! Senin için şükürler olsun."

Böyle bir büyü'nün miktarda ruhani güç tükettiği açıktı ve bir turdan sonra Fu Yao'nun yüzü solmuştu. O arkasını döndü ve bir ateş çemberi yakarak yerdeki yılanları yok etti ve Banyue'ye bağırdı, "Ve sen o yılanların Sana itaat ediyorlar mı? Eğer onları kontrol etmiyor olsaydınız, neden size saldırmadılar?"

San Lang güldü. "Belki de kötü şansınız yüzündendir? Onlar da bize saldırmadı."

Fu Yao dönüp ona baktı, gözleri keskin ve kısıktı. Xie Lian bir sorun olduğunu hissedebiliyordu. Mevcut durumla ilgili bir teori oluşturmuştu ama henüz bu teoriyi çözecek zamanı olmamıştı.

ve Xie Lian ikisinin Şimdi kavga etmeye başladığını görmek istemiyordu.

Xie Lian, " nce Şu yılanlara ne olduğunu anlayalım," dedi. "Hadi hücum edelim."

Fu Yao dudak büktü. "' oluyor'? Ya Banyue Eyalet Valisi yalan söylüyor ya da yanınızdaki kişi sorun çıkartıyor."

Xie Lian  nce Banyue'ye, sonra da San Lang'a baktı ve " kisi de olduğunu sanmıyorum," dedi.

Sesi nazik ama sertti. Uzun uzun düşündükten sonra bu sonuca varmıŐtı. Bununla birlikte, Fu Yao onun kasıtlı olarak onları koruyordu ve alevlerin aydınlattığı yüz acımasızdı. Xie Lian onun kızgın mı yoksa gülüyor mu olduğunu anlayamadı.

"Ekselansları," dedi Fu Yao. "Gerçeği bildiğiniz halde rol yapmayın. Hâlâ yerinizi hatırlıyor musunuz? Eminim yanınızdaki adamın tam olarak kim olduğunun farkındasınızdır. Bunu fark etmediğinize inanmayı reddediyorum!"

Bölüm 10: Beyazlar İçinde Rüzgar Ustası, Hiçbir Yerden Kum Fırtınaları Böğürüyor

XIE LIAN bilinçsizce öne doğru adım atarak San'ın önünde durdu
Lang.

"Yerimin neresi olduğunu herkesten daha iyi biliyorum," dedi Xie
Lian
cevap verdi.

"O zaman ne cüretle hâlâ onun yanında duruyorsun?!" Fu Yao
bağırdı. "Çünkü... eğer onun yanında durursam, yılanlar
gelmeyecek," dedi Xie
Lian ciddiyle cevap
verdi. "..."

Cevabı duyan San Lang pfft diye .
Fu Yao'nun suratı daha
da asıldı. "Sen-"

Yüzü birdenbire tamamen değişti.
Siyah. Sadece yüzü değil, Xie Lian'ın tüm görüntüsü karanlığa gömüldü.

Fu Yao tarafından yaratılan alev perdesi ve ateş çemberi aniden
tamamen söndü!

Karanlığın içinde Xie Lian, San Lang'ın kıs kıs güldüğünü ve "İşe
yaramaz pislik!" dediğini duydu. Sonra San Lang'ın omuzlarını kavrayarak
onu kendine çektiğini hissetti. Kısa bir süre sonra, Xie Lian aniden sonsuz
bir sağanak duydu

Bir şemsiyeye çarpan fırtına gibi üzerlerine çarpıyordu.

Savunma bariyeri ortadan kalktığı için yılan tufanının deli gibi
yağdığını söylemeye gerek yok. Açık şemsiye sağanak yağışı
engelliyordu ve Xie Lian yoğun, pis kokuyu alabiliyordu
kan kokuyordu. Dövüşmek üzereydi ama San Lang onu durdurdu.

"Kımıldama. Hiçbir serseri yaklaştırmaya cesaret edemez."

Ses tonu kendinden emindi; ilk cümlesi yumuşak ve nazik, ikincisi ise kibirliydi. Xie Lian endişelenmemişti ama Fu Yao'nun Yılanlar tarafından bombardımana tutuluyormuş gibi ses çıkararak çukurdan öfkeli kükremeler yükselirken, "San Lang!" diye seslendi.

San Lang anında, "Hayır," diye cevap verdi.

Xie Lian gülse mi ağlasa mı bilemedi. "Ne söyleyeceğimi nereden bildin?"

San Lang, "O endişelenme, ölemez," dedi.

Tam o sırada, önlerindeki çukurdan bir kükreme daha geldi. "Banyue! Ölmemi istiyorsan, beni ısırp tek seferde öldürmelerini sağla! Bu da ne böyle?!"

"O ben değilim!" Banyue ağladı.

Görünüşe göre Kemo yumruktan sonra uyanmış, kendisini sayısız yılanın içinde bulmuş ve bunun Banyue'nin .

"Fu Yao, bir ateş daha yakabilir misin? Tekrar yak!" Xie Lian bağırdı.

Fu Yao dişlerini sıktı. "Yanıdaki o cad güçlerimi kısıtlıyor, hiçbir şeyi yakamıyorum!"

Xie Lian dehşete kapıldı ve San Lang, "Ben değilim," dedi.

"Senin olmadığını biliyorum," dedi Xie Lian. "Ama yanlış olan tam olarak bu. Hem Banyue hem de Kemo Ölümsüz Bağlayıcı İp tarafından bağlanmış durumda, bu yüzden güçlerini kullanamıyorlar. Güçlerim tükendi ve sen kimseyi kısıtlamıyorsun. Bu da demek oluyor ki bu çukur!"

"Aklını mı kaçırdın sen?" Fu Yao talep etti. "Hangi altıncı kişi? Başka kimse gelmedi!"

"Kim var orada?" Banyue aniden söyledi.

"Banyue, neler oluyor? Orada biri mi var?" Xie Lian sordu.

"Birisi-" Banyue'nin sesi ; ağız mı kapalıydı yoksa bilincini mi kaybetti bilmiyorlardı.

Xie Lian tekrar seslendi, "Banyue?!"

Fu Yao hâlâ yılanlarla savaşıyordu ve kısa süreli beyaz ışık parlamaları karanlığın içinde dalga dalga yayılıyordu. "Dikkatli olun! Seni kandırıyor olabilir!"

"Şart değil," diye bağırdı Xie Lian. "Onu kurtaracağım önce!"

"Xie Lian yılan tufanına doğru koşmak üzereydi ki San Lang'ın sesini kulağının dibinde duydu. ". "

Xie Lian omuzlarını kavrayan elin sıkılaştığını hissetti ve bir anda ileri atıldılar. Xie Lian gencin aynı anda hem ilerlediğini hem de saldırdığını hayretle fark etti ama bir elinde şemsiye, diğer elinde kendisi vardı. Karanlıkta gümüş ışıltılar bir kez daha parıldadı, çın çın çınladı. Birden, iki kılıcın çarpışmasının keskin sesi herkesin kulaklarında çınladı.

"Öyle mi?" San Lang dedi ki. "Gerçekten de altıncı bir kişi var. İlginç."

Xie Lian, San Lang'ın onu nasıl kontrol ettiği hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

Ya da ne tür bir silah olduğunu. Ama her neyse, kesinlikle bir diğerine kafa kafaya çarptı!

Rakibi sessiz kaldı ve Xie Lian sadece şunları duyabildi Kavga şiddetlendikçe metal metali kazıyordu. Zaman zaman karanlıkta kıvılcımlar parlıyordu ama her parlama o kadar kısaydı ki diğerinin yüzünü görmek zordu.

Xie Lian kavgayı dinlerken bir yandan da seslendi, "Banyue, hâlâ bilincin yerinde mi? Cevap verebilir misin?"

Kimse cevap vermedi. Fu Yao, "Belki de şu anda dövüşen odur!" diye haykırdı.

"Hayır. Bu kesinlikle Banyue değil!" Xie Lian söyledi.

Her ikisi de karanlıkta gerçekleşmiş olsa da, San Lang Kemo'yla dövüştüğünde, hafif ayaklıydı ve adamlarla oynuyordu. Ancak Xie Lian bu dövüşü San Lang'ın daha ciddiye aldığını söyleyebilirdi. Rakibi dövüş sanatları ve silahlar konusunda son derece yetenekliydi. Banyue küçük ve zayıftı; uzuvlarına bakılırsa Tek başına, güç ve silah kullanmanın onun uzmanlık alanı olmadığı açıktı, bu yüzden San Lang'la dövüşen kişi olması imkânsızdı. Ama kimdi bu altıncı kişi? Ne zaman ortaya çıktı?!

Fu Yao, "Kendi ülkesine ihanet eden birinin Xuan Ji'den hiçbir farkı yoktur. Neden hâlâ ona inanıyorsun?"

"Fu Yao, birdenbire bu kadar sinirlenmesen olmaz mı?" Xie Lian söyledi. "Sen... bekle. Az önce ne dedin sen?"

Fu Yao avuç daha vurdu ve bir grup yılanı havaya uçurdu. "Dedim ki, neden ona inanıyorsun, tıpkı yanındaki o cadının sana inandığı gibi?!"

"Hayır, o değil, Xuan Ji dediniz. Xuan Ji'nin adından bahsettiniz, değil mi?" Xie Lian söyledi.

"Evet, ne olmuş yani?! O tamamen alakasız!"

Ancak Xie Lian nefesini tuttu. Bir an sonra şöyle seslendi: "Dövüşmeyi bırakın, artık saklanmanıza gerek yok. Kim olduğunu biliyorum!"

Kılıçların arpışma sesi hiç ; diğeri kıpırdamadı. Ama Xie Lian endişelenmiyordu.

"Kim olduğunuzu bildiğimi söylediğimde blöf yaptığımı mı sandınız? General Pei Junior?"

"Kiminle konuşuyorsun sen?" Fu Yao şaşkına döndü. "General Pei Junior mı? . Onun kim olduğunu sanıyorsun? Eğer inmiş olsaydı, herkes bilirdi!"

"Çok haklısın," dedi Xie Lian. "Ama ya inen onun gerçek benliği değilse?"

Karanlıkta, dövüş silahları bir an için duraksadı, sonra yeniden hareketlendi.

Xie Lian sözlerine şöyle devam etti: "Bunu çok uzun sürdü. Başından beri bilmeliydim.

"İki yüz yıla yakın bir süre boyunca bir şey kargaşaya neden oluyordu ama göksel yetkililerin hiçbiri bunu umursamıyordu, ve kimse bundan bahsetmeye cesaret edemiyordu. Dolayısıyla kimsenin gücendirmek istemeyeceği birileri bu skandalı gizli tutuyor olmalıydı. Yetkililerin birçoğunu tanımadığım için, bunu cesaretle birilerinin üzerine yıkmaya cesaret edemedim. Hiç kimse, hangi ilahi görevli olabileceğini cesaretle çıkarmaya çalışmadı."

Fu Yao'nun Xuan Ji'den bahsetmesi ona bunu hatırlattı.

Xuan Ji konusunu iki General Pei ile ilişkilendirmek zor değildi ve kuzey onların bölgesiydi. Fu Yao bir keresinde, General Pei Junior'un tahta çıkmadan önce bir şehri katlettiğini söylemişti.

Hangi şehir?

Banyue Krallığı olabilir!

Üst Mahkeme şöyle bir şeye gözünü bile kırpmazdı Büyük işler yapmak isteyen herkesin biraz kan dökmesi gerekirdi. Ama sonuçta bir şehri katletmek görkemli bir şey değildi. Eğer Hikaye çok fazla yayılırsa, yeni inananların sayısını etkileyecekti, bu yüzden elbette yükselişten sonra bazı örtbaslar olacaktı. Böylece, herkes böyle bir şey olduğunu bilse bile muhtemelen detayları bilmiyordu ya da bilmek umurunda değildi. Ayrıca, birileri derin bir kin beslemiyorsa, kim onun geçmişini araştırıp arkasından destekçilerini rencide edecek zaman ya da motivasyona sahip olabilirdi ki?

Xie Lian yavaşça konuştu, "O çamur suratlı, aramızdan birinin elli ya da altmış yıl önce bu şehri ziyaret ettiğini söyledi. İlk başta, ben Bizi daha da yakınlaştırmak için yalan söylediğini düşündük ama söyledikleri pekâlâ doğru olabilirdi.

"Daha önce, o insan grubu içinde en çok şüphelendiğim kişi sendin. Kervan sizi takip ederdi ve onları her yere götürebilirdiniz. Daha önce hiç akrep-yılan görmemiştim.

Yıllarca Banyue yakınlarında yaşadım ve şimdi kum fırtınasından korunmak için rastgele bir sığınak ararken karşıma mı ?

"Senden bizimle birlikte shanyue eğretili otunu aramaya gelmeni istemiştin, ama biz ayrılmadan hemen önce diğerlerine harabelerin yerini tarif ettin, böylece daha fazla oturamazlarsa bizim izimizi takip edebileceklerdi.

Daha önce, duvarların tepesinde, bir şey olursa ilk önce benim ileri gideceğimi söylemiştim. Her zaman sakın olan sen, aniden atladı ve anlamsız bir şekilde ."

Xie Lian bir süre durakladıktan sonra sözlerine şöyle devam etti: "Davranışların her seferinde tuhaf ve mantıksızdı. Gerçekte kim olduğunuzu anlamak için çok geç kaldım. Öyle değil mi, General Pei Junior? Ya da

Şu anki ismini mi kullanmalıyım, A-Zhao?!"

Birdenbire her şey .

Bir süre sonra soğuk bir ses konuştu. "Sen değil miydin çamur suratlının yanınızdaki kırmızı giysili çocuktan bahsediyor olabileceğinden şüpheleniyor musunuz?"

Tam konuştuğu sırada, Günahkârlar Çukuru'nda aniden bir alev parladı.

Işığın altında iki kanlı silüet ortaya çıktı. Biri kırmızı giysili San Lang'dı, düzgün bir şekilde ayakta duruyordu ve silahını çoktan . Diğer ise sade giyimli genç bir adamdı ve elindeki kılıç hâlâ sallanıyordu.

Düz giyimli genç adam kanlar içindeydi ve sanki kırmızılar içindeymiş gibi görünüyordu. Yüz ifadesi soğuktu ve çekingendi ve omuzlarında birini taşıyordu. Bu gerçekten de A-Zhao'ydu.

Dürüst olmak gerekirse, ister General Pei Junior'ın kendisi ister A-Zhao olsun, o sakın, soğukkanlı ve derli toplu hava hiç değişmedi.

Sadece Xie

Lian hiç bu yönde düşünmemişti, bu yüzden şimdiye kadar ikisi arasında bağlantı kurmamıştı.

Omuzlarında taşıdığı kişi Banyue'ydi. Onu kaçırmak için yılanları çağırmış gibi görünüyordu.

kaos sırasında. Artık kimliği ortaya çıktığına göre, kargaşa yaratmasına gerek kalmadı ve yılan tufanı sona erdi.
bombardımanı. Kılıcını kınına soktu ve Banyue'yi nazikçe yere yatırdı.

Diğer tarafta, Kemo şok olmuştu. "Kimsin sen? Düşüp lmedin mi sen?!"

A-Zhao Kemo'ya hiç bakmadı, onun yerine dikkatle San Lang'a baktı. Banyue dilinde basitçe, "Kemo, gerçekten de yüzlerce yıldır hiç değişmemişsin," dedi.

Belki de bu ıldırıtcı derecede sakın ses tonu fazlasıyla tanıdıktı. Kemo'nun yüzü bir anda öfkeyle buruştu.

"...Sensin!! Pei Xiu?!"

Eğer lmsz Bağlayıcı İp onu bağlamasaydı, Kemo ölümüne dövüşmek için ona saldıracaktı.

"General Pei Junior," dedi Xie Lian, "o akrep-yılanlar birden fazla emri , değil mi? Banyue'nin artık ona itaat etmediğini söylediği tüm yılanları kontrol ettiniz ve onları zarar vermek için dışarı çıkardınız, doğru mu?"

"Hayır. O bendim."

"Banyue sana akrep-yılanları nasıl kontrol edeceğini öğretti mi?" Xie Lian sordu.

"," dedi Pei Xiu. "Ama nasıl yaptığını kendim kolayca öğrendim."

Xie Lian, "General Pei Junior her şeye rağmen son derece zeki," diye yorum yaptı.

Bir süre durakladıktan sonra sordu: "Siz ikiniz ne zaman tanıştınız?"

Nasıl tanıştınız?

Siz ikiniz tanıştınız mı?"

Ancak Pei Xiu ona bir bakış attı. "General Hua."

Xie Lian şaşkındı. "Neden bana bu isimle hitap ediyorsun? da mı?"

Pei Xiu sessizce sordu, "Beni tanımadınız mı, General Hua?"

"..."

Şimdi Xie Lian yaptı.

Başlangıç biraz bulanıktı. Banyue küçükken diğer Banyue çocukları tarafından zorbalığa uğrar ve görmezden gelinirdi ve sadece Yong'an'dan genç bir çocuk bazen onunla ilgilenirdi. Banyue gibi o çocuk da pek konuşmuyordu. Sınırdaki yaşayan çok sayıda çocuk asker ailelerinden geliyordu ve birçoğu da orduya yazıldılar. ...

"Sen misin?!" Xie Lian şaşırmıştı. "Ben... Sen olduğunu anlamamın bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum."

Pei Xiu başını salladı. "Benim. Ben de generali yeni tanıdım."

Hiç şaşırmadım. Meğer Banyue ve düşman general birbirlerini çocukluklarından beri tanıyorlarmış!

"Banyue şehir kapılarını açma emrinize gerçekten kulak verdi mi?" Xie Lian sordu.

Diğer tarafta Kemo tükürdü ve bağırdı, "Aşağılık Pei Xiu. Çözün şu ipleri, bırakın onunla ölümüne dövüşeyim!"

Pei Xiu soğukkanlılıkla şöyle dedi: "Öncelikle, iki yüz yıl önce ölümüne bir savaş yaptık ve sen kaybettin. İkincisi, ben nasıl aşağılık biriyim?"

Kemo, "Siz ikiniz işbirliği yapmasaydınız nasıl kaybedebilirdik?!" diye haykırdı.

"Kemo, inkar etme," dedi Pei Xiu. "Sadece iki bin kişilik bir birliğim olmasına rağmen, benim için şehir kapılarını aşmak sadece bir zaman meselesiydi."

Xie Lian sözünü kesmekten kendini alamadı. "Bir saniye, altınızda sadece iki bin kişi vardı ve bir ülkeyi istila etmeye mi gönderildiniz?"

Nedenmiş o? Bu sizi ölüme göndermekten farklı değil mi? Belki de orduda benden daha fazla dirsek yemiştiniz?"

"..."

Pei Xiu konuşmayı kesti. Görünüşe göre Xie Lian tam on ikiden vurmuştu. Xie Lian daha sonra, "Madem kesin bir galibiyet olduğunu biliyordun, neden Banyue'ye şehrin kapılarını açtırdın?" diye sordu.

Pei Xiu, "Çünkü şehri katletmem gerekiyordu," diye cevap verdi.

"Ne demek istiyorsun?" Xie Lian sordu. "Madem zaten kazanacaktınız, neden şehri katletmek zorunda kaldınız?"

Bu onun hobisi olamaz!

Pei Xiu, "Tam da zafer elimizde olduğu için şehri yok etmemiz gerekiyordu," dedi. "Ve bu mümkün olduğunca çabuk olmalıydı. Derhal. Geride kimseyi bırakmadan."

"Geride kimseyi bırakmamak" kulağa korkunç geliyordu. Xie Lian, "Peki sebebi neydi?" diye sordu.

Pei Xiu şöyle cevap verdi: "İstiladan önceki gece, Banyue'nin büyük klanlarının liderlerinin bir toplantı için bir araya geldi ve gizli bir kurmaya karar verdi."

"Ne komplosu?"

"Banyue halkı doğası gereği acımasızdı ve Yong'an'ın çekirdeği," dedi Pei Xiu. "Yenilmek olduklarını bildikleri halde boyun eğmediler. Böylece Yong'an'ın tüm nüfusu krallık, gençler ve yaşlılar, kadınlar ve erkekler, hepsi bir araya gelerek bir şeyler oluşturdu."

"Neydi o şey?" Xie Lian tahmin edebiliyordu ama emin değildi. Pei Xiu'nun ağzından çıkan kelime şüphelerini doğruladı.

"Patlayıcılar!" Pei Xiu her kelimeyi yavaşça telaffuz etti: "Onlar Krallık düşecek olursa, vatandaşların hepsinin vücutlarında patlayıcılar taşımasına, Yong'an'a kaçmasına ve büyük bir karışıma girmesine karar verdi, ve neden olmak için kendilerini havaya uçururlar. Yani, eğer ölmeleri gerekiyordu, sonra da Yong'an halkını

onlarla . Eğer krallık düşerse, o zaman kendi çöküşlerine neden olan ülkede terör estireceklerdi!"

yüzden siviller kaçmaya vakit bulamadan yok edilmeleri gerekiyordu...

Xie Lian hemen Kemo'ya döndü ve ona Banyue dilinde kabaca özetledi ve "Bu doğru mu?" diye sordu.

Kemo cesur ve gerçekleri gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadı. "Bu doğru!"

San Lang bunun üzerine kaşlarını çattı ve "Ne kadar alçakça," diye yorum yaptı.

Bu sözleri Banyue dilinde söyledi, ancak bunun kasıtlı olup olmadığı bilinmiyordu.

Kemo öfkeyle cevap verdi, "Aşağılık mı? Bize aşağılık demeye ne hakkınız var? Saldırılarınız olmasaydı, bu hamleyi yapmak zorunda kalmazdık. Bizi mahvettiniz, biz de intikam almak istedik. Bunun neresi yanlış?!"

Pei Xiu cevap verdi, "Gerçekten mi? O zaman her şeyi açık açık anlatmaya ne dersiniz? Banyue vatandaşları sınır yakınlarında kaç kez isyan başlattı? Yong'an'dan Batı Bölgelerine giden kaç kervan ve yolcu Banyue tarafından pusuya düşürüldü? Sen Yong'an'da terör estiren ve onları yok etmek için gönderilen askerlerimizi yasadışı sınır geçişi bahanesiyle öldüren haydutları kasıtlı olarak barındırdı. Bu nasıl alçaklık değil?"

Pei Xiu telaşsızca konuştu, sesi sakindi ama her kelimesi bir bıçak kadar keskindi.

Kemo, "Ama önce siz topraklarımızı zorla işgal ettiğiniz için misilleme yapmaktan başka çaremiz kalmadı" dedi.

"Sınır her zaman belirsizdi, bu yüzden topraklarınızı zorla işgal ettiğimizi nasıl söyleyebilirsiniz?" Pei Xiu karşı çıktı.

"Çizgiler açıkça çizilmişti! Anlaşmalara uymayan sizdiniz!"

"Sınırlar Banyue tarafından çizildi ve Yong'an bunları asla kabul etmedi. Senin sözde çizdiğin sınır bizi zorlamaktan başka bir şey değildi.

ve vahayı kendinize saklıyorsunuz, ne kadar saçma."

Kemo öfkeyle karşı çıktı, "Vaha her zaman bizimdi! Atalarımız, nesilden nesile Banyue'ler hep vahada yaşadı!"

Her iki tarafın da kendi hikayeleri vardı; sadece tartışmalarını dinledim

Xie Lian'ı şaşkına çevirdi. Bu düşmanlık ona ne kadar kötü dayak yediğini, iki taraf arasında sıkışıp kaldığını hatırlatıyordu ve yüzündeki acının yeniden ortaya çıktığını hissedebiliyordu.

Pei Xiu, Kemo ile tartışmaktan bıkmış gibi görünüyordu ve Xie Lian'a döndü. "Gördüğünüz gibi, bu dünyada pek çok şey var. açıkça tanımlanamayan veya çözülemeyen bir dünya. Sadece savaşabilirsiniz."

Xie Lian içini çekti. "İlk kısmı kabul ediyorum."

San Lang ise, "Hm. İkinci kısmı kabul ediyorum," dedi.

Kemo'nun öfkesi biraz yatışmıştı ve aniden şöyle dedi, "Yong'an halkının çoğu utanmazdı ama sen tanıdığım en utanmaz kişiydin. Pei Xiu, sen taş kalpli bir . Bizi ülken için öldürmedin ve bunu halkını kurtarmak için de yapmadın."

Pei Xiu bunun üzerine sustu.

Kemo devam etti, "Sen sürgün edilmiş bir adamın oğluydun, herkes tarafından hor görülüyordun. Tek istediğin bu topraklarda Yong'an ordusu ve tırmanmaya devam et, bu yüzden o savaş kazanman gerekiyordu. Banyue'nin hâlâ iyi olduğunu düşünüp onu kullanmana izin vermesi ve senin gibiler için bize ihanet etmesi çok üzücü."

"Ama General Pei Junior, General Pei'nin soyundan gelmiyor mu?" Xie Lian merak etti. Böylesine ünlü bir ataya sahip olmak nasıl bu kadar yoldan çıkabildi?

San Lang, "O doğrudan General Pei'nin soyundan gelmiyor," dedi. "Kaç koldan geliyorsa artık."

İşte bu . Bu demek oluyordu ki, eğer yükselmemiş olsaydı. muhtemelen eski atalar tarafından kutsanma şansı olmazdı.

Pei Xiu sessizce şöyle dedi: "Banyue her zaman benim astımdı ve Banyue Krallığı'na sadece benim komutam altında sızdı. O hem Banyue hem de Yong'an'dan; tarafını seçtikten sonra o tarafa sadık kalmak zorundaydı ve ihanet diye bir şey söz konusu olamazdı. Banyue halkı kötüydü; onları öldürdüğüm için pişman değilim."

Birden yukarıdan bir ses geldi.

"Öldürmekten pişmanlık duymuyorum, iyi dedin! Sen de aynısını söyleyecek misin?"

Bu geçitte yanlış yönlendirdiğiniz ve bu çukurda hayatını kaybeden tüm yolcular hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Bu ses herkesin başının üstünden gelmişti ve Xie Lian anında başını kaldırıp baktı. "hangi büyük usta var?"

Bir yanıt gelmedi ama aniden garip bir ses duyuldu. *Vın vın vın*, vahşi rüzgârların böğürtüsü gibiydi. Bu ses Xie Lian sonunda kesin olarak söyleyebildi: bu kesinlikle vahşi rüzgarların böğürmesiydi!

Bu ani fırtına Günahkârlar Çukuru'na yukarıdan girdi, dibe kadar süpürdü ve herkesi havaya savurdu!

Xie Lian hemen kendisine en yakın olan San Lang'ı yakaladı ve "Dikkat et!" diye bağırdı.

San Lang onu da yakaladı, yüzü değişmiyordu. Xie Lian sadece dönen bir girdap hissetti, vücutları hızla yükseliyordu ve bir duraklamadan sonra aşağı düşmeye başladı. Xie Lian hızla Ruoye'yi dışarı attı ve bu kaosun ortasında onu ikna etti.

", , her şey bitti. Çabuk ol Ruoye, dışarı çık ve bize yardım et!"

Birkaç evcil hayvandan sonra Ruoye nihayet dışarı uçtu. Bununla birlikte

Havada tutunacak hiçbir şeyi olmayan ve aşağıda dev bir Günahkâr Çukuru bulunan Ruoye bir kez uçtu ve geri çekildi. Kendini teslim olmuş hisseden Xie Lian sadece iniş için formunu ayarlayabildi. Eğer bu da önceki olaylara benziyorsa,

yere bir metre kala kafa üstü çakılırdı. Ancak bu kez, yere çarpmadan hemen önce San Lang uzanıp onu çekti ve gerçekten de ayakları yere düz basarak indi! Botları sıkıca yere değdiğinde, biraz inanmamıştı bile. Ancak siyah giysili bir silüet tökezleyerek önüne çıktığında bu his çok çabuk kayboldu.

Xie Lian onun kim olduğunu gördü ve sevinçle seslendi, "Nan Feng!"

Bu gerçekten de Nan Feng'di ama darmadağın bir Nan Feng. Sanki geceyi geçirmesi için bir hayvan inine atılmadan önce bir düzine kez toprakta yuvarlanmış gibi görünüyordu. Kıyafetleri yırtık pırtık ve yıpranmış, derece dağınıktı. Xie Lian'ın çağrısını duyunca sadece el salladı ve sessizce yüzünü sildi, konuşamadı bile.

Xie Lian onun ayağa kalkmasına yardım etti. "Ne oldu? O iki kadın seni dövdü mü?"

Sözlerini bitirmeden önce, Nan Feng'in arkasında iki figür belirdi ve yanlarına doğru yürüdü. Bunlardan biri kollarında bir çırpma teli olan beyazlar içindeki kadın uygulayıcıydı ve Xie Lian'ı neşeyle selamladı.

"Nasılsınız, Ekselansları?"

Xie Lian bu kişinin kim olduğunu bilmesede, uygun görgü kurallarına uyulmalıydı; ancak ona nasıl hitap edeceğini bilmiyordu, bu yüzden sadece gülümseyip el sallayabildi. "Selamlar, xiulian uygulayıcısı dostum."

Yan tarafta duran siyahlı kadın soğuk bir ifadeyle Xie'ye baktı Lian'a baktı ama onu umursuyor gibi görünmüyordu. Ancak gözleri San Lang'a kaydığına, onun şüpheli bir figür olduğunu düşünüyor gibiydi ve bir an durdu.

Az önceki rüzgâr herkesi çukurdan dışarı savurmuştu ve iki kadın Xie Lian'ın yanından geçerek doğruca Pei Xiu'ya doğru ilerledi. Pei Xiu onların yaklaştığını gördü ve şaşırması gibi görünmedi; ne de olsa onları A-Zhao rolünü oynarken kasabada zaten görmüştü. Olduğu yerde diz çöktü, beyazlar içindeki bayan uygulayıcıya başını eğdi ve onu sessizce selamladı.

"Rüzgar ."

Xie Lian bu sözleri duyunca şaşkına döndü.

Ve burada onun tehditkâr bir hayalet ya da canavar olduğunu düşünmüştü - onun aslında bir ilahi görevli olduğunu kim bilebilirdi ki? Ve o, iletişim dizisinde tek seferde on bin fazilet dağıtan Rüzgâr Ustasıydı!

Ama şimdi detaylıca düşündüğünde bir şey görmedim. O sırada, *"Şimdi nereye gittiler?"* gibi bir şey söylemişti. *Onları kazıp tek tek öldürmek zorunda mıyım?"* diyerek peşlerinde olduğunu düşünmesini sağladı. İçinde Gerçekte, bu "onlar" onların grubunu kastetmiyor olabilirdi; Banyue askerlerini kastetmiş olabilirdi. Xie Lian bu olayda yalnız olduğunu düşündü. ve bu yüzden doğal olarak bayan uygulayıcıların garip ve kötü olduklarını düşündüler.

Xie Lian, on bin fazileti kolayca dağıtabilen bir ilahi görevliye karşı isimsiz bir saygı duymaktan kendini alamadı. Nan Feng'e döndü. "Neden bana bunun Rüzgâr Ustası olduğunu daha önce söylemedin? Ben de onun bir tür yılan ya da akrep ruhu olabileceğini düşünmüştüm. Bu ne münasebetsizlik!"

Nan Feng'in ifadesi karardı. "Onun Rüzgâr olduğunu bilmiyordum. Rüzgâr Ustası'nı daha önce hiç böyle görmemiştim. Rüzgâr Ustası her zaman... boş ver."

Xie Lian anladı. Bu muhtemelen Lord Rüzgâr Ustası'nın takındığı sahte bir görünümdü, bu yüzden araştırmadı. "Rüzgâr Ustası neden Banyue Geçidi'ne geldi?" diye sordu.

Nan Feng, "etmek için," dedi. "Onları daha önce sokaklarda gördüğümüzde, aslında şu Banyue'leri arıyorlardı askerler."

Xie Lian şimdi iletişim dizisinde Banyue Geçidi hakkında soru sorduğu ilk anı hatırladı. O sessiz beceriksizliğin ortasında, Rüzgâr Ustası'nın aniden serbest bıraktığı on Herkesin dikkatini dağıtan bin değer. Rüzgâr Ustası muhtemelen onun sorusunu o zaman fark etmişti.

Xie Lian düşünürken, Rüzgâr Ustası Pei Xiu'nun çömeldi.

"Küçük Pei, her şeyi duydum, biliyorsun." Pei

Xiu başını eğdi.

Rüzgâr Ustası, "Son iki yüz yıldır tüm bu yolcuları Kadim Banyue Krallığı'na çeken kişinin sen olduğunu kabul ediyor musun?" diye sordu.

Zaten yakalandığı için Pei Xiu itiraz etmedi ve sadece ciddiyetle "Bendim" diye cevap verdi.

"Neden?" diye sordu Rüzgâr Efendisi.

Bir süre durakladıktan sonra Pei Xiu, "Rüzgar Efendisi uzun zamandır şüpheleniyor, nedenini tahmin edemiyor musunuz?" diye sordu.

"Bunun tek sebebi bu ölü ruhların, siz bir insanken ellerinize bulaşan kanın demirden bir kanıtı olması ve gelecekte daha yükseklerle tırmanmanızın önünde engel teşkil edecek olmaları mı?" Rüzgar Ustası sordu.

Pei Xiu ne aynı fikirdeydi ne de karşı çıkıyordu. Yandan dinleyen Xie Lian, sormadan edemedi, "Eğer bir şey varsa, neden onları doğrudan öldürmediniz mi? Neden bunun yerine kızgınlıklarını yatıştırmak için onları canlı canlı beslediniz? Bunun, birinin susuzluğunu diğerinin etini ve kanını kullanarak gidermekten ne farkı var?"

San Lang, "," diye cevap verdi.

Bu da doğruydu. Üst Saray'da, Pei Xiu gibi bir göksel görevlinin her hareketi sayısız göz tarafından dikkatle izlenirdi. Doğrudan yapamayacağı pek çok şey vardı: gerçek formunu kullanarak açıkça aşağı inemez ve küskün ruhları öldüremezdi.

Bu askerleri yok etmek için asker de gönderemezdi. Bu zaten gizli bir meseleydi; eğer çok fazla heyecan olursa, herkesin dikkatini çekmez miydi? En fazla bir asker gönderebilirdi.

A-Zhao gibi klon sessizce aşağı.

Banyue'nin manipölasyon konusunda uzman olduğu bilinen akrep-yılanları dışarı çıkıp zarar vermek için kullanmak, küskün ruhları beslemek ve kızgınlıklarını dağıtmak için yoldan geçenleri çekmek; şüphesiz vekâleten cinayetti.

"General Pei'niz asla böyle bir şey yapmazdı.

Bu," dedi Rüzgar Ustası. "Korkarım bu kez sınırı aştınız."

Neredeyse iki yüz yıl boyunca Banyue Geçidi'nde yol açması ve sayısız kişiyi cezbetmesi için bir klon

Yoldan geçenleri yanlış yola ve Banyue askerlerinin ağzında ölmek üzere harabelere sürüklüyordu: bir ilahi görevli için bu hiç de küçük bir mesele değildi.

Pei Xiu başını eğdi. "Bu genç biliyor."

Rüzgâr Ustası çırpıcısını savurdu. "Anladığınız sürece.

Kendinize dönün ve bunun üzerinde düşünün. Cennette

konusuruz." Pei Xiu sessizce, "Anlıyorum," dedi.

Pei Xiu ile konuşmasını bitiren Rüzgâr Ustası, çırpma telini cübbesinin arka yakasına soktu, ayağa kalktı ve Xie Lian'a gülümsedi.

"Veliaht Prens Hazretleri. Hakkında çok şey duydum sen."

Xie Lian için "senin hakkında çok şey duydum" gerçekten bir iltifat. Ama yine de, bu sadece anlamsız bir şakalaşmaydı,

O da gülümsedi. "Eminim önemli bir şey değildir. Ben de sizin hakkınızda çok şey duydum, Rüzgâr Efendisi."

Rüzgâr Ustası, "Bu arada, daha önce olanlar için özür dilerim," dedi. Xie Lian durakladı. "Önceden mi? Daha önce ne oldu?" "Hepiniz çölde bir rüzgâr fırtınasına yakalanmadınız mı?"

Xie Lian geriye baktığında neredeyse ağız dolusu kumun tadını alabiliyordu. "Evet?" diye cevap verdi.

"Bunu ben başlattım," dedi Rüzgar Ustası.
"..."

Rüzgâr Ustası şöyle açıkladı, "O rüzgâr fırtınası hepinizin Banyue Krallığı'na yaklaşmanızı engellemek içindi, ama sadece savrulmakla kalmadınız, etraftan dolaşıp yine de Banyue'ye vardınız."

Xie Lian dinledikçe bir şeylerin doğru olmadığını daha çok hissetti. Önce Banyue Geçidi'ne ulaşmalarını engellemek için bir rüzgâr fırtınası kullanmıştı, şimdi ise tüm bunlar aniden ortaya çıkmıştı. Bu ne anlama geliyordu?

Xie Lian cevap vermedi, diğerinin ne söyleyeceğini beklemeye başladı. Rüzgâr Ustası devam etti: "Ancak tüm bu çileye ilişkin olarak, Ekselanslarının daha fazla konuşmaması en iyisi olacaktır. dahil."

Xie Lian yerde kıvrılmış yatan Banyue'ye şöyle bir baktı ve dehşetinin arttığını hissetti.

Bu skandal Üst Mahkeme'ye ulaşırsa, yetkililerin gerçeği kolayca çarpıtabileceğinden, yapmamaları gereken yerlere vuruşlar ekleyebileceğinden ve tüm suçu Banyue'nin üstlenmesinden endişe ediyordu.

Küçük Pei sorunsuzca kaçtı. Rüzgâr Ustası'nın aniden ortaya çıkıp ona bu işe daha fazla karışmamasını söylemesi, Küçük Pei'yi koruyacaklarını göstermiyor muydu?

Xie Lian ifadesinde herhangi bir değişiklik olmadan öne çıkarak Banyue'nin önünde durdu ve onu arkasına saklayarak sıcak bir ses tonuyla konuştu,

"Ama ben zaten işin içindeyim, bu yüzden bana şimdi bırakmamı söylemek oldukça anlamsız, değil mi?"

Rüzgâr Ustası gülümsedi. "Merak etmeyin. Banyue'nin devlet başkanını yanında götürebilirsin."

İşte bu beklenmedik bir şeydi. Xie Lian biraz şaşırdı ve Rüzgâr Ustası devam etti. "Siz çukurdayken, biz her şeyi buradan duyduk. Her ne kadar devlet başkanı öfkeye dönüştü, şehri dolaştığımda Banyue askerlerini tuzağa düşürmek için diziye çektiğini ve yakalanan tüm ölümlüleri serbest bıraktığını gördüm. Kimseye zarar vermedi ve hatta insanları kurtardı. Yanıma sadece General Pei Junior ve Kemo'yu alıyorum; kimseye gereksiz yere suç yüklemem konusunda endişelenmenize gerek yok."

Xie Lian rahatladı. "Çok utandım! Şüphelendim."

"Endişelenmeniz normal," dedi Rüzgâr Ustası. "Ne de olsa Üst Saray'da hoş olmayan bir kültür var."

Siyahlı kadın sanki daha fazla kalamayacakmış gibi ve konuştu. "İşiniz bitti mi? Bitirdiyseniz, gidelim."

Rüzgar Ustası karşı çıktı, "Tsk! Ne bu acele? Sen acele ettikçe ben daha çok konuşmak istiyorum!" Yine de başını çevirdi ve belinden katlanabilir bir yelpaze çıkararak gülümsedi. "Kraliyet Ekselansları, eğer başka bir şey yoksa, sizinle Üst 'da görüşürüz?"

Xie Lian başıyla onayladı ve Rüzgâr Ustası yelpazesini açtı. Yelpazenin üzerinde rüzgâr anlamına gelen "Feng" kelimesi eğik bir şekilde yazılıydı ve arkasında rüzgâr gibi eğimli üç çizgi vardı. Bu Rüzgâr Ustası'nın

Ruhani bir alet. Üç kez öne ve üç kez arkaya doğru kanat çırpı. Birdenbire, nereden geldiği belli olmayan bir rüzgâr esti.

Rüzgâr toz ve kumu sürükledi ve Xie Lian enkazı engellemek için kolunu kaldırdı. Rüzgâr dindiğinde, iki kadın, Pei Xiu ve Kemo ortadan kaybolmuş, geride sadece Xie Lian, San Lang, Nan Feng ve yerde kıvrılmış yatan Banyue.

Xie Lian hâlâ biraz şaşkın bir halde kolunu indirdi. "Az önce ne oldu?"

San Lang gelişigüzel . "Oldukça iyi bir şey." Xie Lian ona baktı. "Öyle mi?"

"Evet. Rüzgâr Ustası yardım etmeye çalışıyordu, bu işe karışmamamı söylüyordu."

Nan Feng de oraya doğru yürüdü. "Bu doğru. Bu işin içine çoktan . Yapılacak tek şey bir dava açmak. Cennet İmparatoru'na şikayet et. Kendinizi daha fazla bu işe bulaştırmayın."

Xie Lian . "General Pei yüzünden mi?"

"Doğru," dedi Nan Feng. "Bu sefer onu iyice gücendirdiniz."

Xie Lian güldü. " birini kıracağımı biliyordum, sanırım kim olduğu önemli değil."

Nan Feng kaşlarını çattı. "Şaka yaptığımı sanmayın. Sonra İlahi Kudret Sarayı'ndan sonraki en güçlü dövüş sarayı Ming Guang'dır. General Pei, Küçük Pei'yi çok önemsiyor ve uzun zamandır Quan Yizhen'i devirmeye çalışıyor. Bela aramak için kapıyı çalacaktır."

"Quan Yizhen Batı'yı yöneten dövüş tanrısı, değil mi?" Xie Lian sordu.

Nan Feng, "İşte " diye cevap verdi. "Quan Yizhen de yeni bir memur. Pei Xiu ile yaklaşık aynı zamanlarda yükseldi. Genç ve biraz da... ama çok güçlü. General Pei, Pei Xiu'nun batıdaki tüm adanmışların başına geçmesini istiyordu ve o da bunu başardı. özellikle de son birkaç yıldır. Şimdi senin bu skandalı ortaya çıkarman Pei Xiu için hiç de iyi görünmüyor; belki de sürgüne gönderilecek. Eğer sürgün edilirse, senin şansın da kötüye gidecek."

Xie Lian alnını ovuşturdu ve bundan sonra yerken, içerken ve yürürken daha dikkatli olması gerektiğini zihnine not etti.

Ancak San Lang bunun büyük bir mesele olduğunu düşünmüyordu.
"Merak etmeyin.

Pei Ming çok gururludur. El altından bir şey yapmaz." Nan Feng
ona bir bakış attı.

"Peki ya Rüzgâr Ustası?" Xie Lian sordu. "Bana bu işe
karışmamamı söyledi, yani davayı açacak olan o.
Şikayet. Bu durumda, General Pei'yi rencide eden o olmaz mı? Bunu
kabul edemem. Onu geri çağırırım. Nan Feng, onun kişisel iletişim
dizisinin şifresini biliyor ?"

Nan Feng, "Rüzgâr Ustası için endişelenmene gerek yok," dedi.
"General Pei sana zarar verebilir ama ona dokunamaz. Senden daha genç
olabilir ama göklerde çok daha başarılıdır."

"..." Xie Lian şaşkınlıktan sessizliğe gömülmek yerine
"Cennette benden daha başarısız kim var?" diye düşündüm. *Kimse
olduğunu sanmıyorum.*

San Lang güldü. "Bu destekle elbette başarılı olur."

"Siyahlı kadından mı bahsediyorsunuz? O da güçlü bir karaktere
benziyor," dedi Xie Lian.

"Hayır," diye yanıtladı San Lang. "Ama aynı zamanda 'Rüzgâr, Su,
Yağmur, Toprak ve Gök Gürültüsü'nü oluşturan beş elemental ustadan
biri olmalı. Onu gücendirmemenizi tavsiye ederim."

Rüzgâr Ustası hiç yoktan bir hortum başlatabilirdi, ki bunun çok
güçlü olduğu aşikârdı. Ama siyahlı kadın daha güçlüydü. Xie Lian,
kadının San Lang'de bir şey fark ettiğini düşünmeye devam etti ve
oldukça endişelendi.

"Katılıyorum."

Yine de, Xie Lian'ın söylenmesine gerek olmadığını düşündüğü
sözler vardı, bu yüzden onları yuttu. Düşündü ki, *"Biri bile
güçlü bir destek başarılı olmayabilir. , taç
Xianle Prensi, üç krallığı da bin yıl boyunca yöneten Cennet
İmparatoru'nun desteğine sahipti. Yine de başarısız oldu.*

Xie Lian yere düşen bambu aldı, tozunu aldı ve düzleşmediğini görünce rahat bir nefes aldı. Onu tekrar boynuna bağladı ve Nan Feng'e baktı. "Tüm bu süre boyunca o iki kadın tarafından takip edilmedin ve dövülmedin, değil mi?"

Nan Feng yüzü kararmış bir halde, "Evet, kavga ettik," diye cevap verdi. Xie Lian onun omuzlarını sıvazladı. "Sıkı çalışmanız için teşekkürler."

Birden aklına başka bir çalışkan işçi geldi ve arkasını döndü. "Fu Yao nerede?"

"Isırılan adamı izlemiyor muydu?" Nan Feng cevap verdi.

Xie Lian, Günahkârlar Çukuru'ndan çıktıktan sonra Fu Yao'yu gördüğünü hatırlamıyordu. Aslında, A-Zhao kendini gösterdiğinden beri onu gören olmamıştı. Eğer o zaman gitmediyse, rüzgâr estiğinde gitmiş olmalıydı.

Xie Lian aslında o kadar da endişeli değildi. Fu Yao'nun bu karmaşaya karışmak istemediğini düşündü ve kaçtı. Ancak Nan Feng'in "Isırıldı" dediğini duyunca kendini toparladı ve ikisi de aynı anda ağlamaya başladı: "Shanyue eğretilti!"

San Lang, "Gökyüzü daha yeni aydınlanıyor, aceleye gerek yok," dedi.

Ancak, söz konusu hayat kurtarmak olduğunda "aceleye gerek yok" diye bir şey yoktu. Yirmi dört saatten uzakta olsalar bile Son tarih, bunca zaman içinde bir şey olup olmadığını kim bilebilirdi? Xie Lian'ın Fu Yao'yu düşünecek vakti yoktu. Aceleyle Banyue'yi sırtına aldı ve saray alanına doğru koştu.

Saraya vardıklarında, Xie Lian Banyue'yi yere yatırdı ve hemen shanyue eğretili otundan birkaç büyük demet topladı. O çamur surat hâlâ yerdeydi, yüzü beyaz kemiklerinin arasında kanlar .

Geçmişte olsa Xie Lian onu gömerdi ama her şeyden önce insanları kurtarmak için acelesi vardı ve ikincisi, o adam elli ya da altmış yıldır toprağa gömülüydü, geri dönmek istemiyor olmalıydı. Ancak ölü tüccarın cesedi kayıptı ve Xie Lian şaşkınlıkla durdu.

Tam o sırada San Lang elinde küçük bir toprak kapla saraydan çıktı. Xie Lian görünce hemen seslendi, "Güzel, San Lang, teşekkür ."

Banyue zayıftı ve onu uyandıramadılar, bu yüzden Xie Lian onu küçülttü ve tencerenin içine soktu. Eğrelti otları toplandıktan sonra grup aceleyle geri döndü. Yola çıktıklarından beri yaklaşık sekiz saat geçmişti.

Fu Yao'nun çemberi çizdiği yere dönen Xie Lian, pek çok kişinin hâlâ çemberin içinde düzgün bir şekilde oturduğunu ve dışarı çıkmaya korktuğunu gördü. Nan Feng'in hapını almış olan yaşlı adamın durumu iyiydi ve yarasına otu sürdükten sonra bitki, bir süre dinlendikten sonra ayağa kalkabildi ve yürüyebildi. Xie Lian onlara bitkinin ne üzerinde yetiştiğini söylemeye gerek olmadığını düşündü.

Bir süre sonra tüccarlar sakinleşti ve endişelenmeye başladılar.

"Tian Sheng nerede? Diğerleri neden hâlâ dönmedi?" Xie Lian ot

toplamakla meşgul olduğu için onu daha önce bulamamıştı, Ayrıca harabelerde tek bir Banyue askeri bile kalmamıştı, yüzden Tian Sheng ve diğerleriyle uğraşmamıştı. O sadece onları aramak için geri dönmeyi düşünürken Koşarak bir çocuğun bağırma sesi. Xie Lian başını çevirdi ve kesinlikle Tian Sheng olduğunu gördü. Çocuğun elinde büyük bir Kollarında shanyue eğreltiotu demeti, arkasında ise oflayıp puflayan iki tüccar daha vardı.

Xie Lian onlara ne olduğunu sordu ve Günahkâr Çukuru'nun duvarlarının tepesindeyken Banyue'nin askerleri aşağı süpürdüğünü ve Tian Sheng ile tüccarları yakaladığını öğrendi. Çok korkmuşlardı ama Banyue onları sadece çukurdan aşağı indirdi ve onları yollarına göndermeden önce nereye gitmeleri gerektiğini söyledi. Kaçtılar, otları topladılar, ölü tüccarın cesedini gömdüler ve olabildiğince hızlı bir şekilde geri koştular, ancak yine de Xie Lian'dan daha yavaşlardı.

Her halükârda, Xie Lian kervana Gobi ölü'nden çıkarken eşlik etti ve sonunda bu yolculuğu sonlandırdı.

Vedalaşmadan önce Tian Sheng onu bulmak için gizlice dışarı çıktı ve gizemli bir şekilde fısıldadı, "Gege, sana bir sorum var."

"Sor bakalım," dedi Xie Lian.

"aslında bir tanrısın, değil mi?" "..."

Xie Lian şaşırmişti. Ama biraz da .

Geçmişte, bir zamanlar bağırıp çağırır ve dünyaya "Ben bir tanrıyım! Ben Veliaht Prensım, Ekselansları!" diye bağırırdı ve kimse ona inanmazdı. Bu sefer, hiçbir şey söylememişti bile ve karşı taraf onun bir tanrı olup olmadığını sordu. Bu onu hem şaşırttı hem de duygulandırdı.

Tian Sheng hemen ekledi, "Büyü kullandığını gördüm! Merak etme, söylemem."

Nasıl söyleyebilirsin ki? Kimse sana inanmaz... diye düşündü Xie Lian.

Tian Sheng sözlerine şöyle devam etti: "Eğer sen olmasaydın o çirkin hayalet askerler tarafından o çukura atıldım. Eve döndüğümde sana bir tapınak inşa edeceğim ve sana tapacağım."

Xie Lian onun göğsünü okşamasını ve "çok büyük, çok büyük" el hareketleri yaptı ve bir kahkaha atmaktan kendini alamadı.

Gülümsedi. "O zaman teşekkür ederim."

San Lang yan tarafta duruyordu ve bilinmeyen bir nedenle hafifçe kıkırdadı. Xie Lian, bunun San Lang'ın bir çocuğun safça sözlerinin gülünç olduğunu düşündü.

Her ne kadar çocuklar bu iş için ne kadar emek harcandığı hakkında hiçbir fikre sahip olmasalar da
Bir tapınak inşa etmek, böyle bir vaat almak, yerine getirilsin ya da getirilmesin, yine de mutlu bir olaydı.

Uzun uğraşlardan sonra, arkasında bırakmak için "Hurda Ölümsüz" gibi rastgele bir başlık uydurdu, sonra el salladı ve

ters yöne. Nan Feng başka bir ışınlama dizisi çekti ve hepsini Puqi Tapınağı'na geri gönderdi.

Xie Lian kapıyı açarak hasır örtüyü dışarı çıkardı, yere serdi ve bir ceset gibi üzerine yığıldı. Tüm bunları tek bir nefeste yaptı. San Lang onun yanına oturdu ve bir eliyle çenesini destekleyerek onu izledi.

Xie Lian iç çekti. "Ne kadar zamandır ?"

"Yaklaşık üç, dört gün," diye yanıtladı San Lang.

Xie Lian tekrar iç çekti. "Sadece üç, dört gün. Neden bu kadar yorgunum?"

Yükseldiğinden beri bir köpek gibi iliklerine kadar çalışıyordu, yalan yok. İç çekmesi bittikten sonra Xie Lian başını kaldırdı.

"Hnn? Nan Feng? Neden hâlâ rapor vermeye gitmedin?" "Nereye rapor vermeye?" Nan Feng sordu.

"Siz Nan Yang Sarayı'nın bir memuru değil misiniz? Generaliniz üç, dört gün sonra sizi özlemeyecek mi?"

Nan Feng, "Generalim şu anda sarayda değil, bu yüzden beni özlemeyecektir," diye cevap verdi.

Xie Lian yuvarlandı ve ayağa kalktı. "Pekâlâ. Sen de kalırsan iyi olur."

"Ne yapıyorsun?" Nan Feng sordu.

Xie Lian ona neşeyle baktı. "Sana yemek pişireceğim. Sıkı çalışmanızın ödülü olarak."

Nan Feng'in yüzü sert bir şekilde düştü. Elini kaldırdı, iki parmağını birbirine bastırdı ve sanki birinin özel mesajını alıyormuş gibi şakağına dokundu. Ayağa kalktı ve döndü.

"Sarayda acil bir durum var, sonra görüşürüz."

Xie Lian elini kaldırdı. "Ne? Nan Feng, gitme! Nasıl aniden acil bir durum olabilir? Sana gerçekten teşekkür etmek istiyorum. her şey..."

"Acil bir durum var!!" Nan Feng kükredi ve koşarak Kapı.

Xie Lian tekrar mindere oturdu ve San Lang'a baktı. "Sanırım aç değil."

San Lang cevap veremeden büyük bir patlama sesi ve Nan Feng geri koşarak kapıyı kapattı. "Siz ikiniz..."

Xie Lian ve San Lang minderde birlikte oturuyorlardı ve ikisi de ona baktı. "Peki ya biz ikimiz?"

Nan Feng parmağıyla önce San Lang'ı, sonra da Xie Lian'ı işaret etti; kelimeler boğazında düğümlenmiş, konuşamıyordu. Sonunda, "Geri döneceğim!" dedi.

Xie Lian, "İstediğiniz zaman gelebilirsiniz," dedi.

Nan Feng kapıyı kapatıp çıkmadan önce San Lang'a son bir kez ters ters baktı.

Xie Lian kollarını kavuşturdu San Lang gibi başını öne eğerek, "Görünüşe göre gerçekten acil bir durum var," dedi.

Dönüp yanındaki gence baktı ve neşeyle gülümsedi. "O aç değil, ya sen?"

San Lang neşeyle gülümsedi. "Açlıktan ölüyorum."

Xie Lian sırtarak tekrar ayağa kalktı ve arkasını dönüp sunak masasını rahatça topladı.

"Tamam o zaman. Ne yemek istersin, Hua Cheng?" Arkasında bir sessizlik oldu. Sonra kıkırdama.

"Ben hala 'San Lang' ismini tercih ediyorum."

Bölüm 11: Hayalet Kralı Dürtmek, Veliaht Prens Gerçeği Arıyor

"

KIZIL YAĞMUR ARANAN ÇİÇEK Mİ?" Xie Lian sordu.

"Veliaht Prens Hazretleri," diye yanıtladı San Lang.

Xie Lian sonunda sırtıarak arkasını döndü. "Bana bu şekilde hitap ettiğini ilk kez duyuyorum."

Kırmızı giysili genç minderin üzerine oturdu ve bir bacağını yukarı kaldırarak sırtıttı. "Nasıl bir his?"

Xie Lian bir süre düşündü ve dürüstçe cevap verdi, "Başkalarının beni bu unvanla çağırmasından biraz daha farklı hissettiriyor."

"Hm? Nasıl yani?" Hua Cheng sordu.

Xie Lian başını eğdi, gözleri biraz kısıldı. "Söylemesi zor, sadece..."

Diğerleri ona "Ekselansları" diye hitap ettiğinde, bazıları Ling Wen gibi duygusuz ve işle ilgiliydi. Ama çoğu zaman, İnsanlar ona "E" diye hitap bu, çirkin bir kadına kasıtlı olarak güzel diye hitap edilmesi gibi, biraz alaycı bir küçümseme duygusuyla doluydu.

Yine de Hua Cheng ona "Ekselansları" diye seslendiğinde, bu iki kelime ciddi bir içtenlikle söylenmişti. Bu yüzden, tarif etmesi zor olsa da Xie Lian, Hua Cheng ona "Ekselansları" diye seslendiğinde Ekselansları," diğerlerinin bu unvanı kullanmasından farklıydı.

"Yujun Dağı'ndaki o gece beni alıp götüren damat sendin, değil mi?" diye devam etti.

Hua Cheng'in gülümsemesi anlamlı bir şekilde derinleşti ve bu Xie Lian'ın sözlerinin çok belirsiz olabileceğini fark etmesini sağladı. Hemen kendini düzeltti.

"Demek istediğim, beni götüren kılık değiştirmiş damat sizdiniz, değil mi?"

Hua Cheng, "Kendimi damat olarak gizlemiyordum," diye cevap verdi.

Teknik olarak konuşmak gerekirse, Hua Cheng haksız değildi. O sırada genç adam damat olduğunu falan hiç söylemedi; aslında hiçbir şey söylemedi. Sadece damadın önünde durdu. evlilik sedanı ve elini uzattı. Onunla kendi isteğiyle giden Xie Lian'dı!

"Peki. O zaman neden öyle göründün?" Xie Lian sordu. "Bu

sorunun yalnızca iki olası cevabı var," dedi Hua Cheng dedi. "Birincisi, özellikle için geldim; ikincisi, geçtiğimi ve özgür olduğumu söyledi. Sizce hangisi daha inandırıcı?"

Xie Lian, Hua Cheng'in kaç gün geçirdiğini saydı. ve ciddiyetle cevap verdi. "Hangisi daha inandırıcı ama çok fazla boş vaktiniz var gibi görünüyor."

Tüm benliği ve bakışları Hua Cheng'in etrafında dönerek ileri geri gidip geldi ve uzun bir süre sonra, "Söylentilerden oldukça farklısınız," dedi.

Hua Cheng oturuş pozisyonunu değiştirdi ama bir eliyle hala yanağını destekleyerek Xie Lian'a baktı ve sordu, "Ah? Peki Majesteleri benim Kızıl Yağmur Çiçeği olduğumu nasıl anladı?"

Kan damlayan o şemsiyenin görüntüleri, o nazikçe Şıngırdayan gümüş zincir ve o soğuk gümüş vambrek Xie Lian'ın zihnini doldurdu. "*Sanki saklamak için çok uğraşmıyormuşsun gibi*" diye düşündü. *kendin.*

"Tüm araştırmalara rağmen hiçbir şey ele vermedin, o halde sen bir yüce olmalısın. Akçaağaçlar gibi kırmızı giyinmişsin, kan gibi ve her şeyi biliyor gibisin, her şeyi yapabilecek gibi görünüyorsun. ve korku nedir bilmezler. Ve böyle bir yüce gönüllülük

Crimson Rain Sought Flower, tüm cennet görevlilerinin korktuğu kişi, olabileceğin başka biri yok gibi görünüyordu."

Hua Cheng güldü. "Bu sözleri bir iltifat olarak kabul edebilir miyim?"

Bunların iltifat olduğunu anlayamıyor musun? Xie Lian düşündü.

"Bu kadar çok kelimeyi bir kenara bırakırsak, nasıl oluyor da Ekselansları size yaklaşma nedenimi sorgulamıyor?" Hua Cheng, gülümsemesi biraz azalmış bir şekilde sordu.

"Hiçbir şey söylemek istemeseydin ve ben sorsaydım, söyler miydin? Ya da bana gerçeği söylemeyebilirsin," dedi Xie Lian.

"Bu tam olarak doğru değil," dedi Hua Cheng. "Ayrıca, beni her zaman kapı dışarı edebilirsiniz."

Xie Lian şöyle cevap verdi: "Çok güçlüsün. Seni şimdi kovsam bile, gerçekten kötü bir şey yapmak , derini değiştirip geri gelmez miydin?"

İkisi göz göze geldi ve sırtıttı. Aniden, küçük bir tıkırtı sesi tapınaktaki geçici sessizliği bozdu. Sesin geldiği yere baktılar ama kimse yoktu, sadece yerde yuvarlanan küçük, siyah toprak kap vardı.

Banyue'nin içine tıklandığı tencerenin aynısıydı. Xie Lian paspasın yanına gelişigüzel yerleştirmiş, ancak bir şekilde devrilerek kapıya doğru yuvarlanmıştı. Hua Cheng tarafından inşa edilen ahşap kapı tarafından bloke edilen gemi, defalarca yuvarlanarak kapıya çarpmaya başladı. Xie Lian kendini kırabileceğinden endişelendiği için kapıyı açtı, ve küçük toprak kap dışarıdaki çim alana yuvarlandı.

Xie Lian arkasından gitti ve küçük çömleğin çim alana ulaştığında kendi kendine ayağa kalktığını gördü. Sadece bir çömlek olsa bile, gece gökyüzüne bakıyormuş izlenimi veriyordu.

Hua Cheng de tapınaktan çıktı ve Xie Lian tencereye seslendi. "Banyue, uyandın mı?"

Neyse ki, Gobi'den döndüklerinde çoktan Aksi takdirde, Xie Lian'ın bir tencereye

nasıl bilselerdi, muhtemelen yine büyük bir yaygara koparırlardı.

Bir an sonra tencereden bir kızın somurtkan sesi geldi. "General Hua."

Xie Lian onun yanına oturdu. "Banyue, yıldızları seyretmek için mi buraya geldin? Neden dışarı çıkmıyorsun?"

Hua Cheng yanlarındaki bir ağaca yaslanarak, "Banyue harabelerinden daha yeni ayrıldı. Bir süre daha orada kalsa iyi olur."

Ne de olsa Banyue iki yüz yıl boyunca Banyue'de kalmıştı ve ani ortam değişikliğine zor olabilirdi. Xie Lian, "O zaman bir süre daha orada kalıp iyileşsen iyi . Burası benim eğitim yaptığım yer, bu yüzden endişelenmene gerek yok. başka bir şey."

Tencere sanki bir şey söylemeye çalışıyormuş gibi iki kez sallandı. Sonra

Xie Lian çiğneyerek, "Banyue, bu seferki olay aslında seni ilgilendirmiyordu. Senin akrep-yılanların..."

Banyue, "General Hua, o sırada hareket edemiyordum ama her şeyi duydum," dedi.

Xie Lian şaşkına döndü. Pei Xiu'nun Banyue'nin duyularını değil, sadece hareketlerini mühürlediğini ancak o zaman öğrendi. "Öyle olsun."

Eğer her şeyi duyduysa, bu iyi bir şeydi.

Toprak kap, "General Hua, General Pei Junior'a ne olacak?" diye sordu.

Xie Lian kavuşturdu. "Bilmiyorum. Ama yanlışlar her zaman cezalandırılacaktır."

Bir an daha sessizlik oldu, çömlek iki kez sallandı ve Xie Lian sonunda sallanmanın onaylama anlamında bir baş sallama olduğunu anladı.

"General Pei Junior aslında kötü bir insan değil," dedi Banyue. "Bu doğru mu?"

"Mm," diye yanıtladı Banyue. "Bana daha önce de yardım etmişti."

Her nasılsa, Xie'nin aklına aniden çok daha fazla anı geldi Lian.

Banyue sık sık dayak yiyordu ve diğerlerinin ifadesiyle Yong'an çocukları, "bunu isteyen" bir yüz taşıyordu.

Xie Lian'ın onunla tanıştıktan sonra bunu öğrenmesi uzun zaman aldı, çünkü Banyue ne kadar dayak yerse yesin kimseye söylemiyordu. Xie Lian bir gün bir grup çocuğun Banyue'nin yüzünü çamura bastırdığını görünce yüzündeki morlukların nereden geldiğini öğrenmiş.

Ama bir süre sonra ona bunu sorduğunda, sadece onu çamur çukurundan çıkaran çocuğun mendilini geri vermeden önce yıkaması gerektiğini hatırladı ve Başka bir şey değil.

Onu dövenlerin hiçbirini hatırlamıyordu. Ama onu bir kez kurtaranları bir ömür boyu hatırladı.

Banyue sözlerine şöyle devam etti: "Kemo her zaman küçümseyerek aklımın ele geçirildiğini, tamamen kullanıldığımı söylese de, General Pei Junior beni kullansa da kullanmasa da, bunun kendi isteğimle olduğunu biliyorum. şehir kapılarını açın."

Xie Lian artık ne diyeceğini bilemiyordu ama kalbinin bir parçasının yumuşadığını hissedebiliyordu. Bir an sonra, o kili okşadı pot. "Pekala, hepsi geçmişte kaldı. Oh, bu arada. Banyue, Hua Xie ismi sahte ve ben uzun zamandır general değilim. Bana sürekli General Hua demek zorunda değilsin."

"O halde size nasıl hitap etmeliyim?" Banyue sordu.

Bu aslında iyi bir soruydu. Eğer Banyue ona ciddi bir şekilde "Ekselansları" diye hitap etseydi, garip hissederdi. Xie Lian da onun adresini pek önemsemiyordu, sadece konuyu değiştirmek istiyordu.

"Bu size kalmış. Sanırım bana General Hua demeye devam edersen sorun olmaz."

Yalnız, burada Hua soyadlı başka biri daha vardı, bu yüzden biraz karışıklığa neden olabilirdi. Ama sonra düşündü, "Hua Xie" bir

"Çiçek Taçlı Dövüş Tanrısı" unvanının ilk kelimesinden aldığı sahte isim, yani "Hua Cheng" de pekâlâ sahte bir isim olabilir. Her ikisinin de tesadüfen soyadı olarak aynı kelimeyi, "çiçek "i seçmiş olmaları oldukça ilginçti.

Banyue tekrar, "Özür dilerim General Hua," dedi.

Xie Lian dönüp ona baktı ve üzüntüyle, "Banyue, neden sürekli benden özür diliyorsun?" dedi. İnsanlara gerçekten bu kadar üzgün mü görünüyordu?

Banyue tencerenin içinden, "Sıradan insanları kurtarmak istiyorum," dedi.

"..." Xie Lian'ın nutku tutulmuştu.

"General Hua, bunu bir keresinde söylemiştiniz," dedi

Banyue. "???" Xie Lian'ın nutku tutulmuş ve kafası karışmıştı.

Toprak çömleğin üzerine hızla bastırdı. "Bekle, bir dakika sn!"

"Neyi bekleyeceğim?" Banyue sordu.

Xie Lian, hâlâ eğilmiş olan Hua Cheng'e bir göz attı Kollarını kavuşturarak ağaca yaslandı ve alçak bir sesle, "Bunu gerçekten söyledim mi?" dedi.

Henüz on küsur yaşındayken en sevdiği söz buydu. Aradan geçen yüzyıllar boyunca Bu sözleri hiç söylememişti, bu yüzden onları aniden duymak kabullenmeyi zorlaştırdı.

Ancak Banyue kararlıydı. "General, bunlar sizin sözlerinizdi." Xie Lian hâlâ tartışmak istiyordu. "Ben öyle düşünmüyorum..."

Banyue ona sert ve soğuk bir şekilde, "Hayır, bunları sen söyledin. Bir zamanlar hepimize ne yapmak istediğimizi sormuştun. Daha büyük olduğumuzda. Herkes cevap verdi ve sonra sen dedin ki, 'Küçüklüğümden beri hayalim dünyayı kurtarmaktı, ortak insanlar.'" "..."

Demek . "Um. Banyue. Tamamen rastgele söylenmiş bir şeyi neden bu kadar net hatırlıyorsun?!"

Banyue'nin kafası karışmıştı. "Rastgele mi? Ama General Hua, bu sözlerin çok içten söylendiğini sanıyordum."

Xie Lian kendini çaresiz hissederek gece gökyüzüne baktı. "Ha ha... gerçekten mi? Belki de. Başka ne söylemiş olabileceğimi hatırlamıyorum."

"Ayrıca 'Doğru olduğunu düşündüğün şeyi yap!' demiştin." Banyue ona söyledi. "'Hiçbir şey yolunu kesemez!' 'Yüz kere çamura düşsen bile kararlılıkla ayağa kalkmalısın! Ve buna benzer daha pek çok söz."

"Pfft."

Buna gülen kişinin kesinlikle ağacın altındaki Hua Cheng olduğunu anlamak için arkasına bakmasına gerek yoktu.

Şimdi tencereyi boğmak bile işe yaramayacaktı. Xie Lian, *"Ne... saçmalık!"* diye düşündü. *Neden böyle şeyler söyleyip duruyorum ki...? Ben öyle biri değilim... değil mi?!*

"Ama artık neyin doğru olduğunu bilmiyorum," dedi

Banyue. Xie Lian bu sözler karşısında dondu kaldı.

"General Hua'nın dediğini yapmak ve insanları kurtarmak istedim," diye devam etti Banyue. "Ama sonunda Banyue Krallığı'nı yok ettim."

Sesi kaybolmuştu. "Ve ne yaparsam yapayım... sonuçların hepsi korkunçtu. General Hua, işleri doğru yapmadığımı biliyorum ama bana söyleyebilir misiniz, nerede yanlış yaptım? Dediğinizi nasıl yapabilirim ve... sıradan insanları nasıl kurtarabilirim?"

"..." Xie Lian cevap verdi, "Üzgünüm, Banyue. Dünyayı, sıradan insanları nasıl kurtaracağımı... O zamanlar bu sorunun cevabını bilmiyordum ve şimdi bile hala bilmiyorum."

Banyue bir süre sessiz kaldıktan sonra kederli bir ifadeyle, "General Hua, dürüst olmak gerekirse, son iki yüz yıldır ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Çok başarısızım."

Onu duyan Xie Lian daha *da depresifleşti* ve şöyle düşündü: *Bu beni daha da başarısız yapmaz mı? Ben de sekiz yüz yıl yaşadım...*

Xie Lian, küçük hayalet Banyue'yi tek başına yıldızları izlemesi ve sakinleşmesi için tencerede bıraktı. Hua Cheng ile birlikte Puqi Tapınağı'na geri döndü.

Kapıyı kapattıktan sonra, Xie Lian aniden konuştu. "Banyue kendi isteğiyle Banyue Geçidi'nde kaldı. Bir gazaba dönüştüğü için orada kapana kısılmadı."

Her zaman şehrin kapılarını açanın kendisi olduğunu ve bunu insanlar için yaptığını söylemek gibi bir bahaneyi asla öne sürmediğini hatırlıyordu. Banyue askerlerinin içlerini dökmelerine yardım etmek içindi.

Bu dünyayı daha çabuk terk edebilmek için Kemo'nun kendisini defalarca öldürmelerine yol açmasına izin verdi.

Xie Lian başını salladı. "Eğer General Pei Junior gerçekten Banyue askerlerini geride bırakmak istemediğinden ve ayrıca göklerin öğrenmesini istemediğinden, gizlice bir klon gönderebilirdi inip onlarla ilgilenecekti. Bunun yerine neden bu şekilde yaptı?"

"Klonlar aynı miktarda güce sahip değildir," dedi Hua Cheng. "Pei Xiu'nun klonu A-Zhao'nun nasıl gördün mü? O alamadı Bu kadar çok Banyue askerine bakmak, yüzden onları beslemek, kızgınlıklarını dağıtmanın en hızlı ve en kolay yoluydu."

"Neden bu kadar hızlı olmak zorundaydı?" Xie Lian merak etti.

Hua Cheng, "Belki de küçük Banyue'nin bu kadar çok acı çekerek asılmak zorunda kalmaması içindir," diye cevap verdi.

Xie Lian bir an sessiz kaldı. "Peki ya ölümlüler?"

Hua Cheng sessizce cevap verdi, "Onlar ilahi yetkililer. Ölümlüler onların gözünde karıncadan başka bir şey değildir. Pei Xiu klasik yüksek rütbeli bir tanrıdır. Kimse öğrenmediği sürece, birkaç yüz insanı öldürmek birkaç yüz böceği ezerek öldürmekten farksızdır."

Xie Lian ona şöyle bir baktı ve San Lang'ın Günahkârın Çukuru'na atladı ve oradaki tüm Banyue askerlerini yok etti.

bir flaş. Ona döndü ve "Klonlar aynı miktarda güce sahip değil mi? Senin klonunun oldukça güçlü olduğunu görüyorum."

Hua Cheng kaşlarını kaldırdı. "Olabilir, ama ben gerçeğim."

Xie Lian dönüp ona baktı, biraz şaşırmıştı. "Eh? Bu senin gerçek formun mu?"

"Yüzde yüz gerçek," diye açıkladı Hua Cheng.

Eğer suçlanması gereken bir şey varsa, o da Hua Cheng'in yüzündeki, Xie Lian'ı denemek için karşılıymış gibi ifade olmalıydı kendisi. Xie Lian hiç düşünmeden parmağını kaldırdı ve Hua Cheng'in yüzünü dürttü.

Dürttükten sonra Xie Lian şok içinde kendine geldi ve içinden *Oh hayır!* diye bağırdı.

Sadece yüce bir Hayalet Kral'ın sahte derisinin nasıl hissettireceğini merak ediyordu ama görünüşe göre vücudu zihninden daha hızlı hareket etti ve onu dürttü! Ne kadar da çirkin bir davranış!

Birisi aniden onu dürttüğünde, Hua Cheng O da biraz şaşırmıştı ama zaman sakın ve akli başında biriydi, bu yüzden ifadesi anında düzeldi. Hiçbir şey söylemedi ama sanki Xie Lian'ın açıklamasını bekliyormuş gibi kaşlarını daha da kaldırdı. Gözlerindeki kahkaha açıkça görülüyordu. Elbette ki Xie Lian kendini açıklamak için. Kendi parmağına baktı, sonra onu sakladı ve düşüncelerinden hiçbir şey belli etmedi.

"...Fena değil."

Hua Cheng sonunda kahkahayı patlattı ve başını eğerek kollarını kavuşturdu. "Kötü olmayan ne? Bu deriyi mi kastediyorsun?"

Xie Lian içtenlikle, "Evet, oldukça iyi," dedi. "Ama..." "Ama ne?" Hua Cheng sordu.

Xie Lian onun yüzüne baktı ve bir inceledi. Sonra nihayet, "Ama gerçek yüzünü görebilir miyim?" dedi.

"Bu deri" dediğine göre, bu beden onun gerçek formu olsa da, deri onun gerçek derisi değildi ve bu görünüm onun gerçek yüzü değildi.

Bu sefer Hua Cheng hemen cevap vermedi ve kollarını indirdi. Belki de hepsi Xie Lian'ın kafasındaydı ama Hua Cheng'in gözleri biraz karardı ve Xie Lian'ın kalbi kendine rağmen sıkıştı.

Hava donduğunda, Xie Lian sorusunun sınırı aşmış olabileceğini anladı.

Her ne kadar son birkaç gündür ikisi de Bununla birlikte, bu tür bir talepte bulunabilecek kadar yakın oldukları anlamına gelmiyordu. Xie Lian onun cevabını beklemeden çabucak gülümsedi.

"Sadece sormuştum; ."

Hua Cheng gözlerini kapadı ve bir an sonra yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Eğer bir şansın olursa bir gün görmene izin vereceğim."

Bunu başka biri söyleseydi, doğal olarak göstermelik olurdu. "Bir gün" genellikle "lütfen unut gitsin" anlamına gelirdi. Ama bunu söyleyen Hua Cheng'di, bu yüzden Xie Lian "bir gün "ün "bir gün" anlamına geldiğini ve kesinlikle gerçekleşeceğini hissetti. Bu onu daha da meraklandırdı ve sırttı.

"O zaman bana göstermek için uygun olduğunu düşündüğün güne kadar bekleyeceğim. Şimdilik dinlenelim."

Xie Lian gecenin yarısını koşuşturarak geçirdikten sonra yemek pişirme fikrini çoktan aklının bir köşesine atmış ve hasırın üzerinde yatmaya geri dönmüştü. Hua Cheng de onun yanına uzandı. Hayır kimse neden bu kadar açık konuştuktan sonra Kimlikler, bir tanrı ve bir hayalet hala berbat bir hasırın üzerinde birlikte uzanabilir, gülebilir ve sohbet edebilir.

Hasır minderde yastık yoktu, bu yüzden Hua Cheng kollarını kullandı ve Xie Lian da onu taklit ederek başını kollarına yasladı O da öyle. Kayıtsızca şöyle dedi: "Hayalet Diyarı çok boş görünüyor. Sizin hiç kimseye rapor vermeniz gerekmiyor mu?"

Hua Cheng sadece kollarını yastık olarak kullanmakla kalmadı, aynı zamanda bacağını da destekledi. "Kime rapor vereceksin? En büyüğü benim. Ayrıca, hepimiz kendi işimize bakarız, kimse bizi rahatsız etmez. herkes."

Yani Hayalet Âlemi, kayıp ruhlardan ve vahşi hayaletlerden oluşan pek çok dağınık gruptan oluşuyordu. Xie Lian cevap verdi, "Öyle mi? Merkezi bir hükümetle Üst Mahkeme gibi olacağını düşünmüştüm. Eğer öyleyse

Daha önce başka hayalet krallarla karşılaştın mı?"

"Tanıştım," dedi Hua Cheng.

"Yeşil Hayalet Qi Rong bile mi?"

"O aşağılık, kaba mi bahsediyorsun?"

Peki, buna ne diyeceğim? Xie Lian düşündü. Evet mi? Hayır mı?

Neyse ki bir şey söylemesine gerek kalmadı, çünkü Hua Cheng sözlerine şöyle devam etti: "Onu selamladım ve kaçtı."

Xie Lian bu "selamlaşmanın" sıradan bir selamlaşma olamayacağını sezmişti. Elbette, Hua Cheng , "Ve sonra 'Kızıl Yağmur Arayan Çiçek' lakabını aldım." dedi.

"..."

Yani daha önce, başka bir hayaletin inini yok etmekten bahsettiğinde Yeşil Hayalet Qi Rong'dan bahsediyordu ve bu "selamlama" katliamdı. Xie Lian çenesini ovuşturarak, *ne olağanüstü bir karşılama*, diye düşündü.

"Yeşil Hayalet Qi Rong'a karşı bir şeyin mi var?" Hua Cheng "Evet," diye yanıtladı.

"O da ne?"

"Yüzüne dayanamıyorum."

Xie Lian gülse mi ağlasa mı bilemedi, "O otuz üç göksel yetkiliye yüzlerini beğenmediğiniz için mi meydan okudunuz?" diye düşündü.

"Üst Saray yetkililerinin hepsi ona bayağı diyor ve Hayalet Diyarı bile onu küçümsüyor. Bu doğru mu?"

"Bu doğru. Kara Su bile ondan iğreniyor," diye yanıtladı Hua Cheng.

"Kara Su kim?" Xie Lian sordu, sonra da "Şu 'Gemi Batıran Kara Su' denen mi?" diye hatırladı.

"Bu doğru. Kara Su İblisi Xuan olarak da bilinir."

Xie Lian, bu Kara Su İblisi Xuan'ın da yüce biri olduğunu hatırlıyordu, ancak Yeşil Hayalet Qi Rong sadece neredeyse bir yüce ve sadece sayım için oradaydı. İlgile sordu: "Bu İblis Xuan ile yakın mısınız?"

Hua Cheng tembelce, "Hayır," diye cevap verdi. "Hayalet Âleminde yakın olduğum pek kimse yok."

Şimdi Xie Lian hayrete düşmüştü. "Öyle mi? Çok sayıda astın olduğunu . Belki de 'yakın' tanımımız farklıdır?"

Hua Cheng kaşlarını çattı. "Evet. Hayalet Âleminde, yücelerden daha düşük seviyede olanların benimle konuşmaya hakkı yoktur."

Bu son derece küstahça bir ifadeydi ama Hua Cheng bunu tartışılmaz ve apaçık bir şekilde dile getirmişti. Xie Lian usulca gülümsedi.

"Hayalet Âleminde oldukça iyi durumdasın. Sadece çok büyük, Cennet gibi değil. Üst Mahkeme'deki göksel görevlileri zar zor hatırlayabiliyorum ve yükselmeyi bekleyen daha pek çok kişi var. Orta Mahkeme; bir isim okyanusu gibi."

"Onları hatırlamanın ne faydası var? Boşuna uğraşma. Beynini boşa harcıyorsun," dedi Hua Cheng.

"Ha ha, isimlerini hatırlayamamanız biraz rahatsız edici." Göksel yetkililer itibarlarını severlerdi.

Hua Cheng dilini şaklattı. "Eğer onlar Bu kadar küçük bir şey, o zaman dar görüşlü pisliklerden başka bir şey değiller."

Bu kadar sohbet ettikten sonra, Xie Lian hassas bir konuya değinmemek için konuyu fazla derinleştirmek istemedi, bu yüzden konuyu iki diyar arasındaki farklılıklardan uzaklaştırdı.

Kapalı ahşap kapıya baktı ve "Banyue, şu çocuk, acaba ne zaman geri gelecek?" merak etti.

"Sıradan insanları kurtarmak istiyorum" şeklindeki cesur sözler geri dönüp kafasında yankılanarak zihnine bir yığın görüntü döktü ve Xie Lian bunları zorla bastırmak zorunda kaldı.

Tam o Hua Cheng konuştu. "Bunlar güzel sözlerdi."

"Hangileri?" Xie Lian sordu.

"Dünyayı, sıradan insanları kurtarmak istiyorum," diye yanıtladı Hua Cheng yavaşça.

"..."

Xie Lian şaşkına döndü.

Ters dönüp bir karidesin içine kıvrıldı ve hem yüzünü hem de kulaklarını kapatabilmek için bir çift kol daha diledi. O inledi, "...San Lang..."

Hua Cheng ona ve hemen arkasından, "Hm? Bu kelimelerin nesi var?"

Hua Cheng geri adım atmadı ve Xie Lian kazanamadı ona karşı, bu yüzden geri döndü ve çaresizce "Bu aptalca" dedi.

"ne var ki?" Hua Cheng şöyle dedi. "Dünya insanları hakkında, onları kurtarmak ya da yok etmek için konuşmaya cesaret etmek takdire şayandır. Birincisi ikincisinden daha zor, bu yüzden daha da saygıdeğer."

Xie Lian gülse mi ağlasa mı bilemeden başını salladı. "Eğer konuşmaya cüret ediyorsanız, sözünüzün arkasında durmalı ve aslında bunu başarmak."

Bir kolunu gözlerinin üzerine koydu. "Oh, . Sanırım bu bir şey değil. Banyue'nin söyledikleri zaten oldukça iyiydi. Ben daha aptalca şeyler söyledim.

daha da gençken."

Hua Cheng güldü. "Öyle mi? Ne gibi? Duyalım bakalım."

Xie Lian bir an için dalgındı ve anılarını kovalarken yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Çok, çok uzun yıllar önce, bana artık yaşayamayacağını söyleyen biri vardı. Bana hayatta olmalarının sebebini ve hayatlarının anlamının ne olduğunu sordular."

Hua Cheng'e baktı. "Nasıl cevap verdiğimi biliyor musun?"

Bu sadece Xie Lian'ın hayal gücü olabilirdi, ama orada Hua Cheng'in gözlerinde ışık var gibiydi. Yumuşak bir sesle sordu, "Nasıl cevap verdin?"

Xie Lian, "Onlara dedim ki, 'Artık nasıl yaşayacağınızı bilmiyorsanız, o zaman benim için yaşayın! Eğer hayatınızın anlamını bilmiyorsanız, o zaman bu anlamı bana yükleyin ve beni yaşama sebebınız olarak kullanın. yaşa.'"

"Ha ha ha..."

Xie Lian konuşurken küçük bir kahkaha atmaktan kendini alamadı ve başını salladı. "Şimdi bile ne yaptığımı anlamıyorum. o zamanlar düşünüyordum. Birine beni hayatının anlamı yapmasını söyleyecek cesareti nasıl bulabildim?"

Hua Cheng sessiz kaldı ve Xie Lian devam etti. "Bu gerçekten de ancak o zamanlar söylenebilecek bir şeydi. Uzun zaman önce gerçekten de yenilmez ve korkusuz olduğumu düşünüyordum. Aynı sözleri şimdi söylememi isterseniz, bir daha dudaklarımdan çıkmasına imkân yok."

Xie Lian yavaşça devam etti, "O kişiye daha sonra ne olduğunu bilmiyorum. Ama birinin yaşama sebebi olmak zaten ağır bir sorumluluk. Dünya hakkında konuşmaya nasıl cüret edebilirim?"

Puqi Tapınağı'nı sessizlik kapladı.

süre sonra San Lang sessizce şöyle dedi: "Sıradan insanları kurtarmak gibi bir şey, bunu nasıl yaptığınız gerçekten önemli değil. Ama cesurca olsa da aptalca."

"Evet," diye onayladı Xie Lian.

Hua Cheng sözlerine devam etti: "Aptalca olsa da cesurca." "..."

Xie Lian sıırttı. "Teşekkürler."

" ederim," dedi Hua Cheng.

İkili Puqi Tapınağı'nın çirkin tavanına keyifli bir sessizlikle baktı ve Hua Cheng bir süre sonra tekrar konuştu.

"Biliyorsunuz, Majesteleri, birbirimizi sadece birkaç gündür tanıyoruz. Bana bu kadar çok şey söylemeniz doğru mu?"

Xie Lian, "Peki," diye homurdandı, "sorun nedir? Her neyse. Birbirlerini onlarca yıldır tanıyanlar bir günde yabancı olabilirler. Tesadüfen tanıştık ve yine ayrılabiliriz. Eğer birbirimizden hoşlanıyorsak, görüşmeye devam ederiz; hoşlanmıyorsak, o zaman bir parçası. Günün sonunda, dünyada sonu gelmeyen hiçbir ziyafet yoktur, bu yüzden sakın olalım ve söylemek istediğimi söyleyeyim."

Hua Cheng kıkırdamış gibiydi, sonra aniden şöyle dedi,

"Eğer."

Xie Lian başını çevirip ona baktı. "Eğer?"

Hua Cheng arkasını dönmedi ama gözlerini dikip bakmaya devam etti

Tapınağın harap tavanı ve Xie Lian bu yakışıklı genç adamın sadece sol profilini görebiliyordu.

Hua Cheng yumuşak bir sesle, "Eğer çirkin olsaydım." dedi. "Ha?" Xie Lian bön bön baktı.

Hua Cheng sonunda başını hafifçe çevirdi. "Eğer gerçek görünüşüm çirkin olsaydı, yine de görmek ister miydin?"

Xie Lian şaşkına döndü. "Öyle mi? Gerçek bir şey olmamasına rağmen

Çünkü gerçek görünüşünüzün bu kadar korkunç olacağını hiç düşünmemiştim."

"Kim bilir?" Hua Cheng yarı şakayla karışık şöyle dedi. "Ya rengim bozulursa, biçimim bozulursa, çirkinleşirsem, canavarlaşırsam ve korkunçlaşırsam. Ne yaparsın?"

İlk başta, Xie Lian bu sorgulama tarzının oldukça Büyüleyici. Yani Hayalet Âleminin efendisi, şeytanın vücut bulmuş hali olarak adlandırılan ve cennetteki herkesin korktuğu kişi, onun görünüşünü önemsiyor muydu? Ama derinlemesine düşündüğünde, artık bunun pek de komik olmadığını düşündü.

Hayal meyal hatırlıyordu, Hua Cheng'in birçok rivayet edilen geçmişinde, bir tanesi onun doğuştan sakat bir çocuk olduğunu söylüyordu ya da

Bu çizgide bir şey. Eğer bu , o zaman başkaları tarafından ayrımcılığa uğrayarak büyümüştü. Belki de bu yüzden dış görünüşü konusunda özellikle hassastı.

Böylece Xie Lian sözlerini çiğnedi. "Peki..."

En sıcak, en içten sesini kullandı. "Dürüst olmak gerekirse, gerçek görünüşünüzü görmek istememin tek , görüyorsunuz, biz zaten böyleyiz..."

"Hm?" Hua Cheng sesini yükseltti. "Ne gibi?"

"...Artık arkadaş sayılırız, değil mi? Eğer arkadaşsak, birbirimize karşı dürüst olmalıyız. Gerçek görünüşünüzü görmek istememin nasıl görüldüğünüzle hiçbir ilgisi yok. Sen sordun ama tabii ki hiçbir şey yapmayacağım. Merak etme, gerçek yüzün olduğu sürece, eminim ki... Neden gülüyorsun? Ben ciddiylim."

Xie Lian son kısma ulaştığında yanındaki gencin titrediğini hissetti. Önce bir an dondu kaldı ve *"Sözlerim onu bu etkiledi mi?" diye düşündü* ve utancından arkasını dönüp bakamadı. Ancak bir süre sonra, yanından gelen yumuşak kahkaha çok açık bir şekilde dışarı sızdı. Xie Lian kendini oldukça sönük hissetti ve bir elini omzuna koyarak onu biraz itti.

"San Lang... neden bu kadar çok gülüyorsun? Yanlış bir şey mi söyledim?"

Hua Cheng hemen titremeyi bıraktı ve arkasını döndü. "Hayır, çok haklısın."

Xie Lian bu sözler karşısında kendini daha da sönük hissetti. "Çok samimiyetsizsin..."

Hua Cheng, "Söz veriyorum, bu dünyada benden daha samimi başka birini bulamazsınız," diye cevap verdi.

Xie Lian daha fazla konuşmak istemedi ve sırtı Hua Cheng'e dönük bir şekilde ters döndü. "Unut gitsin, uyku zamanı. Konuşma."

Hua Cheng tekrar kıkırdadı ve ardından, "Bir dahaki sefere," dedi.

Uyumaya kararlı olmasına rağmen, Hua Cheng'in konuşmasını duyan Xie Lian, "Bir dahaki sefere ne var?" diye sormaktan kendini alamadı.

Hua Cheng fısıldadı, "Bir dahaki sefere karşılaştığımızda, seni selamlamak için gerçek görünüşümü kullanacağım."

Bu sözler hakkında düşünülmesi gereken çok şey vardı ve Xie Lian onu sorgulamaya devam etmeliydi. Fakat uzun bir gecenin ardından Durdurulamaz bir uyuşukluk onu ele geçirdi ve derin bir uykuya daldı.

Ertesi sabah Xie Lian uyandığında, yanındaki yer çoktan boşalmıştı.

Ayağa kalkmak için çabaladı ve tapınağın etrafında bir tur . sersemlemişti. Kapıyı açtığında, dışarıda görülebilecek hiçbir figür yoktu. Doğru gibi görünüyordu. Genç gerçekten de gitmişti.

Ancak, dökülen yapraklar bir yığın haline getirilmişti ve bu yığının yanında küçük bir toprak kap duruyordu. Xie Lian çömleği içeri aldı ve sunağın üzerine yerleştirdi. Tam o sırada aniden, her zaman çıplak olan göğsünde fazladan bir şey olduğunu fark etti.

Dokunmak için elini kaldırdı ve lanetli tasmanın hemen altında, gevşek ve hafif bir şekilde sarkan son derece ince bir zincir olduğunu gördü.

Xie Lian hemen boynundan çıkardı. Meğer gümüş bir zincirmiş, o kadar ince ve hafifmiş ki üzerinde hiçbir şey hissetmemiş.

daha önce. Zincirden sarkan kristal berraklığında bir yüzük vardı.

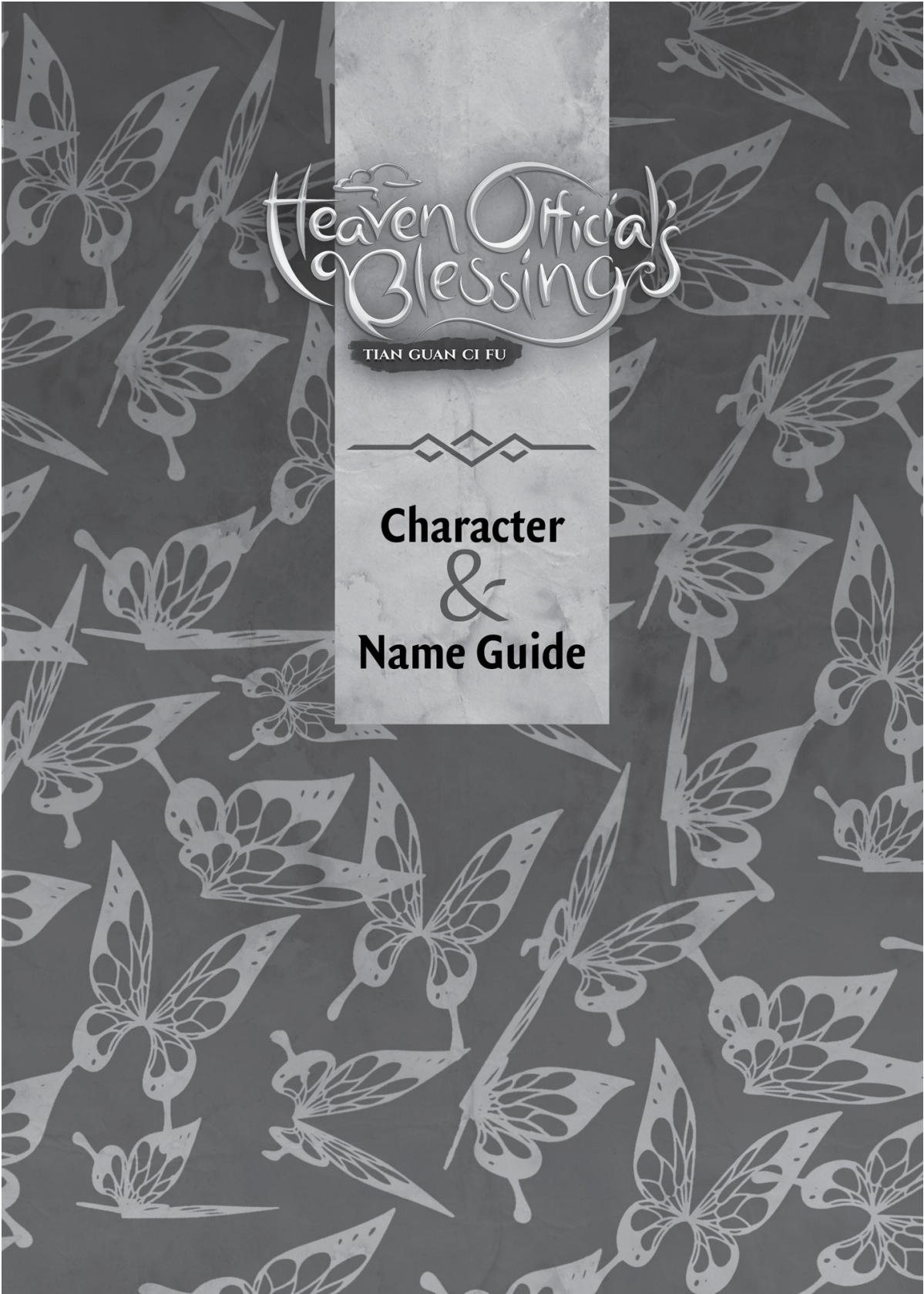

İÇERİSİNDEKİ İSTİKRAR KOORDİNASYONLARI

Heaven Official's Blessin

VOLUME

2'LER

Heaven Official's Blessings

TIAN GUAN CI FU

Character & Name Guide

Karakterler

Bazı karakterlerin kimlikleri spoiler içerebilir; romanı ilk okuyuşunuzda bu kılavuzu dikkatli kullanın.

Verilen isim çevirileri hakkında not: Çince karakterlerin birçok farklı okunuşu olabilir. Buradaki her okuma, referansınız için sunulan birkaç olası okumadan sadece biridir ve kesin bir çeviri olarak düşünülmemelidir.

ANA KARAKTERLER

Xie Lian

谢怜 "TEŞEKKÜR", "SEMPATİ" VEYA "SEVGİ"

Cennet Ünvanı: Xianle, "Heaven's Delight" (仙乐)

Dört Ünlü Masal Başlık: Tanrı'yı Hoşnut Eden Prens

Bir zamanlar Xianle Krallığı'nın veliaht prensi ve Göklerin sevgilisi, şimdi çok şanssız iki kez düşmüş bir tanrı. hurda toplayarak kıt kanaat geçiniyor. Kötü şansı etrafındakileri daha da kötü etkilediğinden, Xie Lian son sekiz yüz yılını yalnızlık içinde dolaşarak geçirmiştir. Yine de kaderini kabullenmiştir. Hayatta çok yalnız ya da en azından bu konuda bir mizah anlayışı var gibi görünüyor.

Sürekli şanssız olanlar için bile, her zaman bir potansiyel vardır. sekiz yüz yıllık mutsuzluğu tersine çevirebilecek tesadüfi bir karşılaşma.

Xie Lian çok uzun yaşamı boyunca pek çok şey gördü ve yaptı ve aslında bir dövüş tanrısı olarak yükseldi. Bu onun hurdasıyken-Üçüncü kez yükselişine tanıklık eden Xie Lian'ın fiziksel becerileri hiç de küçümsenecek şeyler değil... Gerçi bu becerilerini bir dövüşü kazanmak için kullanmaktansa işportacılık performansının bir parçası olarak kullanmayı tercih ediyor.

Hua Cheng

花城 "ÇİÇEK," "ŞEHİR"

Dört Felaket Başlık: Kızıl Yağmur Çiçeği Aradı

Hayaletlerin korkutucu kralı ve göklerin dehşeti. Kendine özgü kırmızı giysileriyle, gümüş kelebeklerden oluşan acımasız sürüleri kontrol eder.

ve Eming olarak bilinen lanetli bir pala kullanır. İlk olarak otuz üç tanrıyı savaşta yenerek ve aşağılayarak kötü şöhret kazandı ve Tapınaklarının her birini tek bir gecede yakıp yıkarak onları bilinmezliğe ve unutulmaya mahkum etti.

Gücü ve zenginliğinin Üç Diyar'da eşi benzeri yoktur ve bu yüzden düşmanları kadar kendisine tapanları da vardır (kategoriler arasında hatırı sayılır bir geçiş söz konusudur). Tespit edilmekten kaçınmak için herhangi bir şekle dönüşebilen esrarengiz bir figür olmasına rağmen, kelebekleri son zamanlarda ölümlüler aleminde görülmüştür...

San Lang

三郎 "ÜÇÜNCÜ", "GENÇLİK"

Evden kaçan ve tesadüfen karşılaştığı Xie Lian ile otostop çekerken tanışan genç bir adam

geçen öküz arabası. Kan kırmızısı akçaağaç renginde ince giysiler giymiş, anlaşılması güç ve ezoterik konularda bilgili biri olarak lüksün kucağında büyümüş gibi görünüyor. Ancak Xie Lian'ın mütevazı evinde tek bir hasır üzerinde uyumaktan ve ev işlerini yaparken ellerini kirletmekten çekinmiyor. Gerçekten de her açıdan olağanüstü bir insan Peki neden bu kadar şüpheli görünüyor?

GÖKSEL YETKİLİLER & GÖKSEL ORTAKLAR

Feng Xin

风信 "RÜZGAR," "GÜVEN/İNANÇ"

İlahi unvan: Nan Yang, "Güney Güneşi" (南陽)

Güneydoğunun savaş tanrısı. Çabuk sinirlenir ve ağzı bozuktur (özellikle de uzun süreli düşmanı Mu Qing), ancak saygılı, çalışkan bir tanrı olarak bilinir. Xie Lian ile karmaşık bir geçmişi vardır: uzun zaman önce Xianle'nin krallığı, Xie Lian'ın koruması olarak görev yapıyordu ve koşullar onları ayırana kadar yakın bir arkadaştı.

Fu Yao

扶摇 "UÇMAK (HIRSLI BİRİ)"

Xuan Zhen Sarayı'ndan (Mu Qing'in sarayı) gelen Orta Saray'ın kıdemsiz bir memuru. Soğuktur, çabuk yargılar ve gözlerini devirmesi daha da hızlıdır. General Mu Qing'in takipçileri General Feng Xin'in takipçileriyle pek iyi geçinemezler ve Fu Yao Bu akımın gururlu takipçisi; Nan Feng ile sürekli kavga ediyor.

Jun Wu

君吾 "RAB," "BEN"

Göksel Unvan: Shenwu, "İlahi Kudret" (神💎💎💎)

Cennetin İmparatoru ve tanrıların en güçlüsü. O Sakin ve dindir ve Gökler onun gücü ve bilgeliği sayesinde - kelimenin tam anlamıyla - havada kalır. Gökler entrikacılar ve dedikoducularla dolu olsa da Jun Wu bu tür küçük çekişmelerden uzak durur ve en alçak yaratıkların bile adalet için yakarışlarını dinlemeye isteklidir.

Ling Wen

灵文 "USTA EDEBIYATÇI"

İlahi Ünvan: Ling Wen

En üst düzey sivil tanrı ve aynı zamanda en çok çalışanı. Tanrıların çoğunun aksine, meslektaşları ve çoğu tarafından kendisine şöyle hitap edilir

Diğerleri ise ilahi unvanıyla. Nadir kadın sivil tanrılardan biridir ve konumunu kazanmak için yıllarca yorulmadan (ve nankörce) çalışmıştır. Ling Wen her konuda son derece yetkin Bürokratiktir ve çalışmaları Cennet'in işlerinin (çoğunlukla) sorunsuz yürümesini sağlar. Heaven'ın iletişim dizisinin yaratıcısı ve baş yöneticisidir.

Mu Qing

慕情 "ÖZLEM," "SEVGİ"

İlahi Ünvan: Xuan Zhen, "Esrarengiz Gerçek" (玄真)

Güneybatının savaş tanrısı. Kısa bir sigortası var ve Keskin bir dili vardır (özellikle de ezeli düşmanı Feng Xin söz konusu olduğunda) ve soğuk, kindar ve aşağılık biri olarak bilinir. Xie Lian ile karmaşık bir geçmişi vardır: uzun zaman önce, Xianle krallığındaki günlerinde, Xie Lian'ın kişisel hizmetkârı olarak görev yapmıştır ve koşullar onları ayırana kadar yakın bir arkadaşı.

Nan Feng

南风 "GÜNEY," "RÜZGAR"

Nan Yang Sarayı'ndan (Feng Xin'in sarayı) gelen Orta Saray'ın kıdemsiz bir memuru. Tutucu, ciddi ve öfkelendiğinde küfür patlamalarına eğilimli biridir. General Feng Xin'in takipçileri General Mu Qing'in takipçileriyle pek iyi geçinme eğiliminde değildir ve Nan Feng bu klişeye pek uymaz; Fu Yao ile sürekli kavga eder.

Pei Ming

裴茗 SURNAME PEI, "YUMUŞAK ÇAY YAPRAKLARI"

İlahi Ünvan: Ming Guang, "Parlak Aydınlatma" (明光)

Dört Ünlü Masal Başlık: Kılıcını Kıran General

Kuzey'in Savaş Tanrısı. General Pei güçlü ve popüler bir tanrıdır ve yıllar içinde kadın avcısı olarak ün kazanmıştır. Bu ünü hak ediyor: Pei Ming'in eski sevgilileri sayısızdır ve Üç Diyar'ın hepsinden gelir. Pei Xiu, Pei Ming'in dolaylı torunudur ve Pei Ming, Göklerdeki kariyerinde ilerlemesine yardımcı olması için onu kanatları altına almıştır. Ve General Pei gözünü bir hedefe , yoluna çıkanlara karşı nazik davranmaz.

Pei Xiu

裴宿 SOYADI PEI, "TAKIMYILDIZI"

Bir savaş tanrısı ve Pei Ming'in uzak (ve dolaylı) torunudur. Bu nedenle genellikle "Küçük Pei" veya "General Pei Junior" olarak adlandırılır ve kendi ibadeti Pei Ming'in ibadetine bağlıdır Kendisi. Sık sık atalarının pisliklerini temizlemesi için çağrılır, ancak koşullar ne olursa olsun, her zaman kibar ama tarafsız bir havayla soğukkanlılığını korur. Her zaman soğukkanlı ve soğukkanlı olan Pei Xiu, baştan aşağı bir taktisyendir. Tanrılığa yükselişinin, bir şehri katletmek için yapılan hücumu liderlik ettiği için gerçekleştiğine dair söylentiler vardır.

Rüzgar Ustası

风师

Göksel Ünvan: Rüzgar Ustası

Rüzgârın elemental efendisi olan Rüzgâr Efendisi, hükmettiği element kadar uçar ve saldırgan, para konusunda cömert kadar da zengindir. Güçlü bir adalet duygusuna sahiptir ve

edep kavramları tarafından caydırılmayacaktır. GörünüŖe göre eşlik eden siyahlı kadınla, kadının aksi yöndeki ısrarlarına rağmen yakın arkadaşıtı.

HAYALET ALEMİ & HAYALET ALEMİ İŞBİRLİKÇİLERİ

Banyue

半月 "HALF-MOON"

Banyue Krallığı'nın eski devlet başkanı, şimdi bir gazap hayaleti. Küçük, çelimsiz bir genç kadın olmasına rağmen ölümcül akrepleri çağırma ve kontrol etme gücüne sahip. Yılanlar. Kasvetli mizacına rağmen, başkalarını acı çekmekten kurtarmayı içtenlikle istemektedir, bu onların yerine acı çekmesi gerektiği anlamına gelse bile.

Kemo

刻磨 "MILLSTONE"

Banyue Krallığı'nın eski bir generali, şimdi bir gazap hayaleti. Devlet Önderi'ne karşı büyük bir kin besliyor. Banyue ve ölümünden çok sonra bile kendi krallığını yok eden uzun zaman önce ölmüş krallığa karşı büyük bir nefret.

Qi Rong

戚容 "KEDERİN YÜZÜ"

Dört Felaket Başlığı: Gece Gezen Yeşil Fener

"Yeşil Hayalet" olarak da adlandırılan Dört Felaketten biri. Diğer üç Felaketin aksine, o aslında sadece bir gazap hayaleti, bir yüce değil. Tanrılar ve hayaletler onun sadece sayıyı dörde çıkarmak için gruba dahil edildi. (Ayrıca, o kadar büyük bir baş belası.)

Gemi Batıran Kara Su

黑水沉舟

Dört Felaket Başlığı: Gemi Batıran Kara Su

Dört Felaketten biri. Gemi Batıran Kara Su, Güney Denizi'ne hükmeden gizemli ve münzevi bir su hayaleti. Hua Cheng gibi o da Tonglu Dağı'ndaki kanlı eldiveni kazandı ve Yüce bir hayaletin gücüne sahip.

Beyaz Yüzsüz

白无相 "BEYAZ YÜZSÜZ"

Dört Felaket Başlık: Beyaz Giysili Felaket

Dört Felaket'ten biri. Gizemli, zalim ve Cennet İmparatoru'nun kendisiyle savaşacak kadar güçlü - gerçekten de Yüce'lerin Yüce'si. Xianle Krallığı'nı yok etti.

Xuan Ji

宣姬 "BEYAN ETMEK," "CARIYE"

Yıkılmış bir krallığın eski generali, şimdi hayalet gelin olarak bilinen bir gazap hayaleti. Pei Ming'i saplantı haline getirmiştir, Pei Ming onun sevgisini reddettikten sonra sadece fiziksel ilişkiyi bir sonraki seviyeye taşıdı. Küçümsenmeye duyduğu öfke, birçok mutlu gelin adayının korkunç bir şekilde ölmesine yol açtı.

ÖLÜMLÜLER ALEMİ & ÖLÜMLÜLER ALEMİ İŞBİRLİKÇİLERİ

A-Zhao

阿昭 "AÇIK" VEYA "BARIZ"

Banyue bölgesinde tüccar kervanlarına tehlikeli arazide rehberlik ederek geçimini sağlayan yerel bir rehber. Suskun doğasına rağmen, rehberliği ve bölge hakkındaki bilgisi Xie Lian'ın grubu için son derece değerli.

Tian Sheng

天生 "INATE" VEYA "CENNET/GÖKYÜZÜ," "DOĞMAK"

Banyue yakınlarındaki çölde seyahat eden tüccar kervanının en genç üyesi. Düşüncesiz ama iyi kalpli.

Yaşlı Adam Zheng

郑老伯 SURNAME ZHENG, "YAŞLI AMCA"

Tüccar kervanının yaşlısı. Bir böcek tarafından sokulduğunda akrep-yılan, panzehiri almak için bir kurtarma gezisi düzenlenir.

Xiao-Pengtou

小彭头 "KÜÇÜK", SOYADI PENG, "BAŞ"

Hayalet damadı avlamaya ve ödül parasını almaya kararlı, asabi bir genç adam. Mantık dinlemeyi reddediyor.

Xiao-Ying

小萤 "KÜÇÜK," "ATEŞ BÖCEĞİ"

Hayalet damadın izini sürmede Xie Lian'a yardım eden genç bir insan kız. Yumuşak dilli ve çekingendir, ancak

cesur, şefkatli ruh (ve sizi sıfırdan düğüne hazır hale getirecek makyaj becerileri).

HISSEDİLEBİLİR SİLAHLAR VE RUHANI NESNELER

Ruoye

若邪 "GIBİ/SANKI," "KÖTÜLÜK" VEYA "KILIÇ"

Xie Lian'ın duyarlı beyaz ipek şeridi. Bazen biraz gergin olsa da ciddi ve enerjik bir türdür ve Xie Lian'ı korumak için büyük çaba sarf edecektir - neredeyse sınırsız boyutlara kadar uzayabildiği için kelimenin tam anlamıyla.

Konumlar

Banyue

半月 "HALF-MOON"

Gobi ölü'nde çoktan ölmüş bir vaha üzerine kurulmuş, çoktan ölmüş, çoktan unutulmuş bir krallık. En parlak döneminde gururlu, güçlü savaşçılar. Harap olmuş, çürümeye yüz tutmuş şehir manzarası, yüzyılların eziyetine karşı yılmadan ayakta duran bir anıta sahiptir: Banyue'nin en kötü suçluları için hem hapishane hem de infaz yöntemi olarak hizmet veren Günahkâr Çukuru.

Korkunç vahşi yaşamı ve affetmeyen manzarasıyla da kötü bir şöhrete sahipti. Kum fırtınaları sık sık görülmeye devam ediyor ve yerel rehberler, ölümcül akrep-yılanların, acımasız çöl güneşinden kaçmak isteyen talihsiz yolcuları vurmak için hala gölgelerde gizlendiği konusunda uyarıyor.

Hayalet Diyarı

Hayalet Alemi neredeyse tüm ölü insanların evidir ve Cennet çok daha az organize ve bürokrattır. Hayaletler bazı durumlarda Hayalet Diyarını terk edebilir veya buradan uzakta kapana kısılabılır, bu da sıradan insanlar için büyük sorunlara neden olur ve tanrılar gibi.

Cennet Diyarı

Cennet Başkenti bulutların üzerine inşa edilmiş ilahi bir şehirdir. Akan derelerin ve uğurlu bulutların ortasında, tanrıların kişisel konutları ve ofisleri olarak hizmet veren lüks manzarayı süslüyor. İlahi Kudret'in Büyük Bulvarı, diyarın ana caddesi olarak hizmet verir ve bu yol doğrudan İlahi Kudret Sarayı'na çıkar. Kudret-Cennet İmparatoru'nun sarayının yer.

Göksel Mahkeme iki alt mahkemeden oluşur: Üst Mahkeme ve Orta Mahkeme. Üst Mahkeme tamamen yükselmiş tanrılardan oluşurken, Orta Mahkeme - kendi başlarına dikkate değer ve yetenekli olsalar da - henüz Tanrılığa yükseldi.

Ölümlüler Diyarı

Yaşayan insanların diyarı. Genellikle diğer iki alemden ziyaretçi kabul eder.

Tonglu Dağı

铜炉山 "BAKIR FIRIN DAĞI"

Tonglu Dağı bir yanardağdır ve Gu Şehri'nin bulunduğu yerdir. Her birkaç yüz yılda bir, on binlerce hayalet büyük bir savaş için şehre . Şimdiye kadar sadece iki hayalet Katliamdan sağ kurtulup dışarı çıkmayı başaran bu iki kişiden biri Hua Cheng'di.

Puqi Köyü

菩荠村 "SU KESTANESİ"

Kırsal kesimde, adını yakınlarda bolca yetişen su kestanelerinden (puqi) alan küçük bir köy. Köylüler, küçük ve sade olmalarına rağmen, bir süre kalmak isteyen yorgun gezginlere karşı dostane ve misafirperverdir. Mütevazı Puqi Tapınağı (altında yeniden yapılandırma, bağışları karşılama) ve yerleşik tanrısı Xie Lian burada bulunabilir.

Yong'an

永安 "EBEDİ BARIŞ"

Banyue'ye sınır olan çökmüş ama bir zamanlar refah içinde olan bir krallık.

İki ulus sık sık sınırlar ve topraklar üzerinde çekişti ve Yong'an sonunda Banyue'yi topyekûn bir savaşta yok etti.

İsim Rehberi İsimler, Takma Adlar ve Unvanlar

Küçültmeler, Takma Adlar ve İsim Etiketleri

XIAO-: "Küçük" anlamına gelen bir küçültme. Her zaman bir önektir.

-ER: "Oğul" veya "çocuk" anlamına gelen bir kelime. Bir isme eklendiğinde sevgi ifade eder. Birine "Little" ya da "Sonny" demeye benzer.

A-: Dostça küçültme. Her zaman bir önek. Genellikle tek heceli isimler veya iki heceli bir ismin tek hecesi.

Bir kişinin adının bir hecesinin iki katına çıkarılması bir takma ad olabilir ve çocukça veya şirin çağrışımlara sahiptir.

Aile

DI: Küçük erkek kardeş veya küçük erkek arkadaş. Tek başına veya onurlandırıcı olarak kullanılabilir.

DIDI: Genç erkek kardeş ya da genç bir erkek arkadaş. Sıradan.

GE: Kendinden yaşça küçük ya da daha düşük statüdeki biri tarafından kullanılan, ağabey ya da büyük erkek arkadaşta atıfta bulunmanın tanıdık yolu. Tek başına veya kişinin adıyla birlikte kullanılabilir.

GEGE: Kendinden yaşça küçük veya daha düşük statüdeki biri tarafından kullanılan, ağabey veya büyük bir erkek arkadaşta atıfta bulunmanın tanıdık yolu. "Ge "den daha şirin bir havası vardır.

JIE: Büyük kız kardeş veya büyük kadın arkadaş. Ayrıca, daha düşük statüdeki birinin daha yüksek güç konumundaki bir başkasına atıfta bulunmak için kullandığı tanıdık bir hitaptır. Tek başına veya onurlandırıcı olarak kullanılabilir.

JIEJIE: Bir ablaya veya bir büyüğe atıfta bulunmanın bilinen yolu kadın arkadaş, oldukça genç veya daha düşük yaşta biri tarafından kullanılır statü. "Jie "den daha şirin bir havası vardır ve nadiren yaşlı erkekler tarafından kullanılır.

JIUJIU: Amca (anne, biyolojik).

MEI: Küçük kız kardeş veya küçük kadın arkadaş. Tek başına veya onurlandırıcı olarak kullanılabilir.

MEIMEI: Küçük kız kardeş veya akraba olmayan küçük bir kadın arkadaş.

Sıradan.

SHUFU: Amca (baba tarafından, biyolojik). Birinin babasının küçük erkek kardeşi için resmi hitap şekli.

SHUSHU: "Shufu"nun sevecen bir versiyonu.

XIAOSHU: Küçük amca.

XIONG: . Genellikle onurlandırıcı olarak kullanılır. Resmi, ancak eşit statüdeki erkek arkadaşlar arasında gayri resmi olarak da kullanılır.

XIONGZHANG: Ağabey için çok resmi/saygın hitap. Sadece doğrudan kan bağı olanlar için ve sadece en büyük değil, herhangi bir ağabey için kullanılır.

XIANSHENG: Modern kullanımda "Koca" veya "Bay"; tarihsel kullanımda genel olarak "öğretmen".

Aynı kategoride birden fazla akraba varsa (örneğin birden fazla ağabey) herkese doğum tarihi sırasına göre bir numara verilir, en büyükten başlayarak bir numara, ikinci iki numara olarak en yaşlı, vb. Bu numaralar daha sonra bir kişiyi diğerinden ayırmak için kullanılır. Bu durum tüm Yukarıdaki kategoriler, kardeşler, kuzenler, teyzeler, amcalar vb.

ÖRNEKLER:

Eğer üç büyük erkek kardeşiniz varsa, en büyüğüne "da-ge", ikincisine "er-ge" ve üçüncüsüne "san- ge" denir.

Eğer iki küçük kardeşiniz varsa siz (en büyük olarak) bir numara olursunuz. İkinci en küçük kardeşiniz "er-di" olur ve iki küçük kardeşinizden en küçüğü "san-di" olurdu.

Yetiştirme ve Dövüş Sanatları

GENEL

GONGZI: Varlıklı bir ailenin genç efendisi

-JUN: "Lord" veya "beyefendi" anlamına gelen bir son ek. Diğer unvanlarla birleştirilebilir.

SECTS

SHIDI: Genç savaşçı kardeş. Kendi mezhebinin genç erkek üyeleri için.

SHIFU: Öğretmen/usta. Kişinin kendi mezhebindeki ustası için. Cinsiyet nötr. Çoğunlukla Shizun ile değiştirilebilir.

SHIJIE: Büyük dövüşçü kız kardeş. Kendi mezhebinin kıdemli kadın üyeleri için.

SHIMEI: Genç dövüşçü kız kardeş. Kendi mezhebinin genç kadın üyeleri için.

SHISHU: Birinin ustasının küçük dövüşçü kardeşi.

SHIXIONG: Büyük savaşçı kardeş. Kendi mezhebinin kıdemli erkek üyeleri için.

SHIZUN: Öğretmen/usta için onurlandırıcı hitap (shifu'nun aksine).

Kültivatörler ve Ölümsüzler

DAOREN: Taoist uygulayıcı

DAOZHANG: Daoist uygulayıcılar için "Bay Kültivatör" anlamına gelen kibar bir hitap şeklidir. Tek başına bir unvan olarak kullanılabilir veya birinin soyadına eklenebilir - örneğin, Xie Lian'dan "Daozhang" veya "Xie Daozhang" olarak bahsedilebilir.

YUANJUN: Yüksek sınıf kadın Taoist tanrısı için unvan. Tek başına unvan olarak veya son ek olarak kullanılabilir.

ZHENJUN: Ortalama erkek Taoist tanrısı için unvan. Tek başına unvan olarak veya son ek olarak kullanılabilir.

Telaffuz Kılavuzu

Mandarin Çincesi Çin'in resmi devlet dilidir. Tonal bir dildir, bu nedenle doğru telaffuz anlaşılmak için hayati önem taşır! Aşağıda, belirli karakter adlarının ve terimlerin telaffuzuna ilişkin basitleştirilmiş bir kılavuz yer almaktadır. MXTX'in serisi başlamanıza yardımcı olacak.

Seri İsimleri

KÖTÜ ADAMIN KENDİNİ KURTARMA SİSTEMİ (REN ZHA FAN PAI ZI JIU XI TONG):

ren jaa faan pie zzh zioh she tone

ŞEYTANI UYGULAMANIN BÜYÜK USTASI (MO DAO ZU SHI):

mwuh dow zoo shrr

CENNET MEMURUNUN KUTSAMASI (TIAN GUAN CI FU):

tee-yan gwen tsz fuu

Karakter İsimleri

SHEN QINGQIU: Shhen Ching-cheeoh

LUO BINGHE: Loo-uh Bing-huhh **WEI**

WUXIAN: Way Woo-shee-ahn **LAN**

WANGJI: Lahn Wong-gee

XIE LIAN: Shee-yay Lee-yan

HUA CHENG: Hoo-wah Cch-yung

XIAO-: shee-ow

-ER: ahrr

A-: ah

GONGZI: gong-zzh

DAOZHANG: dow-jon

-HAZİRAN:

june **DİDİ:** dee-

dee **GEGE:** guh-

guh

JIEJIE: gee-ay-gee-ay

MEIMEI: mayıs-mayıs

-XIONG: shong

Şartlar

DANMEI: dann-may **WUXIA:**

woo-sheeah **XIANXIA:**

sheeyan-sheeah **QI:** chee

Genel Ünsüzler ve Ünlüler X:

İngilizce sh'ye benzer (sheep) **Q:**

İngilizce ch'ye benzer (charm) **C:**

İngilizce ts'ye benzer (pants) **IU:**

yoh

UO: wuh

ZHI: jrr

CHI: chrr

SHI: shrr

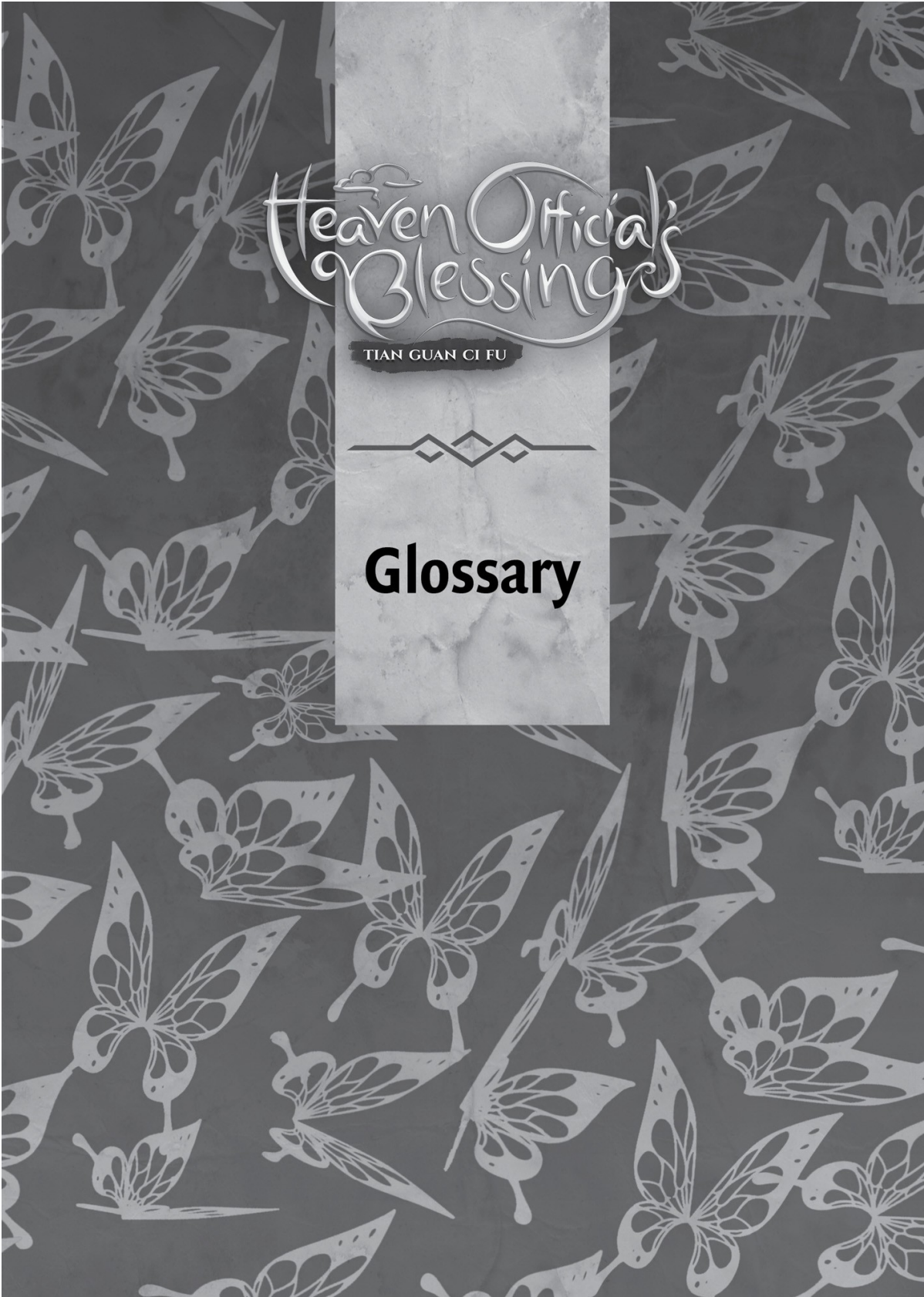
RI: rrr

ZI: zzz

CI: tsz

SI: ssz

U: Bir y, j, q veya x'ten sonra u geldiğinde, ses aslında ü'dür, Dudaklarınız ooo gibi yuvarlaklaştırılarak eee gibi telaffuz edilir. Bu yu, yuan, jun vb. için de geçerlidir.

Heaven Official's Blessings

TIAN GUAN CI FU

Glossary

Sözlük

Okunması zorunlu olmamakla birlikte, bu sözlük, bu roman boyunca kullanılan birçok kavram ve terim için daha fazla bağlam sunmayı ve bu hikayelerin yazıldığı zengin Çin kültürü hakkında daha fazla bilgi edinmek için bir başlangıç noktası sağlamayı amaçlamaktadır.

GENRES

Danmei

Danmei (耽美 / "güzelliğe düşkünlük"), romantikleştirilmiş aşk hikayelerine odaklanan bir Çin kurgu türüdür. Erkekler. Japon medyasındaki BL (erkeklerin aşkı) türüne benzer. Tanınmış danmei yazarlarının çoğu kadınlar için yazan kadınlardır, ancak tüm cinsiyetler bu türü üretmekte ve sevmektedir.

Wuxia

Wuxia (武侠 / "savaşçı kahramanlar") en eski Çin edebi türlerinden biridir ve kötülükle savaşan asil kahramanların hikayelerinden oluşur. Adaletsizlik. Genellikle işe yaramaz ya da yozlaşmış olarak görülen egemen hükümetten ayrı yaşayan dövüş sanatçılarını, keşişleri ya da haydutları takip eder. Bu toplumdan dışlanmış kişiler -gönüllü olsun ya da olmasın- kendi aralarındaki anlaşmazlıkları kendi ahlaki kurallarına bağlı kalarak .

Wuxia'daki karakterler öncelikle gruplar arasındaki siyasi çekişmeler ve kendi kişisel adalet anlayışlarını ilerletmek gibi insani kaygılara odaklanır. Gerçek wuxia'da büyümlü veya doğaüstü öğeler azdır unsurlar. Batılı sinemaseverler için iyi bilinen bir örnek *Kaplan, Gizli Ejder*.

Xianxia

Xianxia (仙侠 / "ölümsüz kahramanlar"), doğaüstüne daha fazla vurgu yapan wuxia ile ilgili bir türdür. Karakterleri genellikle daha güçlü olmak için çabalar ve nihai amaçları yaşamlarını uzatmaktır. ya da ölümsüzlüğe ulaşmak.

Xianxia ağırlıklı olarak Taoist temalar içerirken, yetiştirme ve ölümsüzlük arayışı türün gerekliliklerindendir. Eğer bunlar hikâyenin ana odağı değilse, o hikâye xianxia değildir. *Kötü Adamın Kendini Kurtarma Sistemi*, *Şeytani Yetiştirmenin Büyük Ustası* ve *Cennet Official's Blessing* hem danmei de xianxia türlerinin bir parçası olarak kabul edilir.

Webnovels

Web romanları, bölüm bölüm çevrimiçi tefrika edilen romanlardır ve bunları barındıran web siteleri, bağımsız ve amatör yazarlar. Çin'de üretilen birçok roman, dizi, çizgi roman ve animasyon programı popüler web romanlarına dayanmaktadır.

Heaven Official's Blessing ilk olarak internet sitesinde tefrika edildi JJWXC.

TERMİNOLOJİ

ARRAY: Etki alanı büyü çemberleri. Dizi içindeki herkes, dizinin ilişkili büyü(ler)inin etkisi altına girer.

YÜKSELİŞ: Tipik xianxia öykülerinde tanrılar doğal olarak gebe kalır ve ilahi olarak doğarlar. Ölümsüzler tanrılığa erişemezler ama uzun ömürlü olabilirler. Ancak *Cennet Yetkilisinin Lütfu'nda* her ikisi de Tanrılar ve ölümsüzler ölümlü olarak doğmuş ve ya derinlemesine xiulian uygulamış ya da büyük işler yapmış ve Cennet aştıktan sonra tanrılığa erişmişlerdir. Bedenleri ölümlü bir formun sıkıntılarından kurtulur ve bedensel dünyadan uzaklaştırılır.

UĞURLU BULUTLAR: İyi talihin ve ilahi olanın bir işareti olan uğurlu bulutlar, mitlerde tanrılarının ve ölümsüzlerin ulaşım yöntemi olarak da görülür. Bu fikir şu açıklıktan kaynaklanır bulutlar ve gökyüzü/cennetlerle ilişkilendirilmesi ve ayrıca yun (云 / "bulut") ve yun (运 / "şans") seslerinin benzer olması nedeniyle.

EĞİLME: Diğer Asya kültürlerinde de görüldüğü gibi, ayakta eğilmek geleneksel bir selamlamadır ve özür dilerken de kullanılır. Daha derin bir eğilme daha fazla saygı gösterir.

ÇİN TAKVİMİ: Çin takvimi, *Tian Gan Di Zhi* (Göksel Gövdeler, Dünyevi Dallar) sistemini kullanır. sayılar, yılları işaretlemek için. On göksel sap (orijinal anlamları kaybolmuştur) ve on iki yeryüzü dalı (Kutsal Kitap ile ilişkilendirilmiştir) vardır. zodyak), her biri yazılı bir karakterle temsil edilir. Her bir kök ve dal ya yin ya da yang ile ilişkilidir ve element özellikleri: ahşap, toprak, ateş, metal ve su. Saplar ve dallar döngüsel desenlerle birleştirilerek her zaman biriminin belirli niteliklerle ilişkilendirildiği bir takvim oluşturulur.

Bu, bir karakterin, aşağıdaki bilgileri sorgularken istediği şeydir doğum tarihi/saati (生辰八字 / "doğum tarihi/saatinin sekiz karakteri"). Kök/dal karakterlerin ve bunların elementlerinin analizi dernekler kehanet, falcılık, çöpçatanlık ve hatta iş anlaşmalarında temel bilgi olarak kabul edilirdi.

Renkler

BEYAZ: Ölüm, yas, saflık. Cenazelerde hem ölen kişi hem de yas tutanlar için kullanılır.

SİYAH: Klas, bilgili. Erkeksi olarak kabul edilir, Gökleri ve dao'yu temsil eder.

KIRMIZI: Mutluluk, iyi şans. Düğünler için kullanılır. **SARI/ALTIN:** Zenginlik, refah. Genellikle kraliyet ailesi için ayrılmıştır.

MAVİ/YEŞİL: Sağlık, refah ve uyum.

MOR: İlahilik ve ölümsüzlük.

CONCUBINES: Eski Çin'de, zengin bir erkeğin kendi cariyelerine ek olarak cariye olarak kadınlara sahip olması yaygın bir uygulamaydı. Karısı. Onlardan imparatorla birlikte yaşamaları ve ona çocuk doğurmaları beklenirdi. Genel , daha fazla sayıda cariye daha yüksek sosyal statü ilişkiliydi, dolayısıyla zengin bir tüccarın iki ya da üç cariyesi olabilirken, bir imparatorun onlarca hatta yüzlerce cariyesi olabilirdi.

KONFÜÇYANİZM: Konfüçyüsçülük, Konfüçyüs'ün öğretilerine dayanan bir felsefedir. Çin'in tüm yönleri üzerindeki etkisi kültür hesaplanamaz. Konfüçyüs, büyüklere ve aileye saygıya büyük önem vermiştir; bu kavram genel olarak *xiao* (孝 / "evlat dindarlığı"). Aile yapısı, başka bağlamlarda da aşağıdakileri teşvik etmek için kullanılır Bir öğrencinin öğretmenine ya da bir ülke halkının yöneticisine duyduğu saygı gibi benzer davranışlar.

ÖKSÜRME/KAN DÖKME: Bir karakterin hasta, yaralı veya üzgün olduğunu göstermenin bir yoludur. Tepkinin çok fiziksel doğasına rağmen, bu mutlaka bir karakterin yaralandığı anlamına gelmez; vücutları sadece çok güçlü bir duyguya tepki veriyor olabilir.

(Ayrıca bkz. Yedi Açıklık/Qiqiao.)

KÜLTÜVATÖRLER/KÜLTÜVASYON: Kültivatörler, maneviyat ve dövüş sanatlarının uygulayıcılarıdır ve bu sanatları anlamaya çalışırlar. kişisel güç kazanırken ve yaşam sürelerini uzatırken evrenin iradesi.

Yetiştirme, "aşamalarla" işaretlenen uzun bir süreçtir. Geleneksel olarak dokuz aşama vardır, ancak bu genellikle kurguda basitleştirilir. Bazı yaygın aşamalar aşağıda belirtilmiştir, ancak her aşamanın tam tanımları ortama bağlı olabilir.

- ◇ Qi Yoğunlaştırma/Qi Arıtma (凝气/练气)
- ◇ Vakıf Kuruluşu (筑基)
- ◇ Çekirdek Oluşumu/Altın Çekirdek (结丹/金丹)
- ◇ Nascent Soul (元婴)
- ◇ İlah Dönüşümü (化◆◆◆)
- ◇ Büyük Yükseliş (大乘)
- ◇ Göksel Sıkıntı (渡劫)

YETİŞTİRME KILAVUZU: Yetiştirme kılavuzları ve sutralar xianxia/wuxia romanlarındaki yaygın olay örgüsü araçlarıdır. Gizli veya gelişmiş bir eğitim tekniği hakkında ayrıntılı talimatlar verirler ve xiulian seviyelerini ilerletmek isteyenler tarafından aranır.

CUT-SLEEVE: Eşcinsel bir erkek için kullanılan bir terim. Bir imparatorun erkek bir politikacıya olan aşkını ve onunla olan ilişkisini anlatan bir masaldan gelmektedir. Bu

imparator sabahki toplantıya çağrıldı, ama sevgilisi cübbesinin üzerinde uyuyakalmış. İmparator onu uyandırmak yerine kendi kolunu kesmiş.

DAOİZM: Taoizm, "yol" olarak bilinen *dao* (道) felsefesidir. Dao'yu takip etmek, Tanrı ile uyum içinde olmayı içerir. Evrenin doğal düzeni, kişiyi "gerçek bir insan" yapan, dış zararlardan korunmuş ve dünyayı kasıtlı eylem. Yetiştirme Taoist hurafelere dayanan bir kavramdır.

DEMONLAR: Son derece güçlü ve doğuştan doğaüstü varlıklardan oluşan bir ırk. Neredeyse her zaman kötülükle aynı hizadadırlar.

EJDERHA: Hava üzerinde güç sahibi olan büyük kimerik yaratıklar. Çin ejderhaları Batı'daki benzerlerinden farklı olarak genellikle iyilikseverdirler, bereket ve şans bahşederler. Gökler, İmparator ve yang enerjisi ile ilişkilendirilirler.

SEKİZ TRIGRAM HARITASİ: Bagua veya pakua olarak da bilinen sekiz trigram haritası, beş element de dahil olmak üzere gerçekliğin temellerini temsil eden sekiz sembol içeren bir Taoist diyagramdır. Genellikle karşıt güçler arasındaki mükemmel dengeyi temsilen merkezde bir yin ve yang sembolü bulunur. (Ayrıca bakınız Beş Element ve Yin Enerji ve Yang Enerji)

YÜZ: *Mianzi* (面子), genellikle "yüz" olarak çevrilir. Çin toplumunda önemli bir kavramdır. Bu, bir kişinin ve daha başka tanımlayıcı metaforlara genişletilebilir. Örneğin, "itibar sahibi olmak" iyi bir itibara sahip olmak anlamına gelirken, "itibar kaybetmek" kişinin itibarının zedelenmesi anlamına gelmektedir. Bu arada,

"yüz vermek", itibarını iyileştirmek için başkasına başvurmak anlamına gelirken, "yüz istememek" bir kişinin o kadar kötü / utanmazca davrandığını ima eder ki, kendi itibarını açıkça umursamaz. hiç itibarı yoktur. "İnce yüz" kolayca utanan veya algılanan hakaretler karşısında alınganlık göstermeye eğilimli bir kişiyi ifade eder. Tersine, "kalın yüz" Kolayca utanmayan ve hakaretlere karşı bağışıklığı olan kişileri ifade eder.

BEŞ ELEMENT: *Wuxing* (五行 / "Beş Aşama") olarak da bilinir. Batı'nın elemental büyü kavramlarından ziyade, Çin evreleri daha çok nesneler arasındaki etkileşimleri ve ilişkileri tanımlamak için kullanılır. Aşamalar hem birbirini doğurabilir hem de birbirinin üstesinden gelebilir.

- ◇ Ahşap (木 / mu)
- ◇ Ateş (火 / huo)
- ◇ Dünya (土 / tu)
- ◇ Metal (金 / jin)
- ◇ Su (水 / shui)

FORTUNE SHAKER: Alt uçlarında çeşitli derecelerde iyi ve kötü şans yazılı ince bambu çubuklarla dolu ahşap bir kavanoz. Kullanıcı bir dilek tutarak kavanozu sallar ve ilk düşen çubuk dileğin sonucunu belirler.

HAYALET: Hayaletler (鬼) ölmüş duyarlı yaratıkların huzursuz ruhlarıdır. Hayaletler yin enerjisi üretir ve yang enerjisini arzularlar.

GU SORCERY: Gu (蛊 / "zehir") kavramı wuxia ve xianxia hikayelerinde yaygındır. Daha gerçekçi ortamlarda şu anlamlara gelebilir Zehirli böcek ve canlılardan elde edilen zehirlerin işlenmesi. Yılanlar, kurbağalar ve böcekler gibi şeyler genellikle

gu fikriyle ilişkilidir, ancak canavarlar için de geçerli olabilir, şeytanlar ve hayaletler. Gu zehrinin etkileri büyüleme ve manipülasyondur. "Gu tarafından sallanmak" yaygın bir deyim haline gelmiştir. Modern Çince sözlükte "aklını yitirmiş/ yoldan çıkmış" anlamına gelir.

EL HAREKETLERİ: Baoquan (抱拳 / "yumruk tutma"), kişinin kapalı sağ yumruğunu açık sol avucuna yerleştirdiği bir dövüş sanatları selamıdır. Gongshou (拱手 / "kemer el") daha genel bir Dövüş sanatçılarına özgü olmayan bu selamda kişi açık olan sol elini avuç içlerini kapalı sağ yumruklarının üzerine koyarlar. Bu selamların her ikisinin de yönü kadınlar için tersine çevrilmiştir. Cenaze törenlerinde her iki selamda da kapalı el değişir; erkekler sol yumruklarını, kadınlar ise sağ yumruklarını kullanırlar.

EL MÜHÜRLERİ: Uygulayıcılar tarafından büyü yapmak için kullanılan veya meditasyon sırasında kullanılan çeşitli el ve parmak hareketlerini ifade eder. Bir uygulayıcı, kılıcını bir el mührü ile uzaktan kontrol edebilir.

CENNET ALEMİ: Aydınlanmış varlıklardan oluşan bir imparatorluk sarayı. Bazıları idari görevlerde bulunurken, diğerleri göksel ve ölümlü âlemin aşk gibi belirli bir yönünü gözetir ve korur, evlilik, bir toprak parçası, vs. Ayrıca sadece dünyayı dolaşan ve gittikleri yerlerde ölümlülere yardım eden kaygısız ölümsüzler de vardır veya dağların derinliklerinde münzevi olurlar.

CENNET ÇİLESİ: Bir Taoist uygulayıcı cennete yükselmeden önce, Cennet Çilesi olarak bilinen bir sınavdan geçmelidir. Göklerin daha geleneksel dokuz seviyeli bir yapıyla tasvir edildiği hikayelerde, tanrıların kendileri bile seviye atlamak istiyorlarsa sıkıntılara katlanmak ve bunların üstesinden gelmek zorundadırlar. Cennetin doğası Bu denemeler çeşitlilik gösterir, ancak en yaygın versiyonu

güçlü bir yıldırım fırtınası. Başarısız olmak, kişinin ulaştığı ilahi aşamayı ve xiulian uygulamasını kaybetmesi anlamına gelir.

HUALIAN: Hua Cheng ve Xie Lian arasındaki ilişkinin kısaltılmış adı.

ÖLÜMSÜZLER VE ÖLÜMSÜZLÜK: Ölümsüzler xiulian uygulama yoluyla ölümlülüğü aşmışlardır. Uzun ömürlüdürler, hastalıklara ve yaşlanmaya karşı bağışıklıkları vardır ve çeşitli sihirli güçlere sahiptirler. Bir ölümsüz, Cennet Sıkıntısını geçerse tanrılığa ilerleyebilir. Ölümsüzlerin tam yaşam süreleri hikâyeden hikâyeye farklılık gösterir ve bazılarında sadece üç ya da dört yüz yıl yaşarlar.

ÖLÜMSÜZ BAĞLAYICI IPLER: Bir ölümsüzün ya da tanrının gücüne dayanacak şekilde büyülenmiş halatlar, ağlar ve diğer bağlayıcılar. Sadece yüksek güçlü ruhani eşyalar veya silahlar tarafından kesilebilirler ve genellikle tuzağa düşürülenlerin yeteneklerini sınırlarlar.

TÜTSÜ ZAMANI: Tek bir tütsü çubuğunun ne kadar sürede yandığını ifade eden, eski Çin'de zamanı söylemenin yaygın bir yoludur. Standartlaştırılmış tütsü çubukları üretildi ve belirli zaman ölçümleri için kalibre edildi: yarım saat, bir saat, bir gün vb. Bunlar tüm sosyal sınıflardan insanlar tarafından kullanılabilirdi.

Heaven Official's Blessing'de tütsü çubukları Bahsedilenler bir tapınakta dua ederken sunulan küçük çubuklardır, bu nedenle "bir tütsü süresi" kabaca otuz dakikadır.

INEDIA: Bir ölümsüzün ölümlü yiyeceği veya uykusu olmadan Daoist orucuna dayanan daha saf enerji biçimleriyle hayatta kalmasını sağlayan yaygın bir yetenek. Ortama bağlı olarak, inedia'ya ulaşan ölümsüzler, ölümlülerin ölümlü yiyeceği ya da istedikleri zaman yemeyi seçebilirler.

Yeşim Taşı: Yeşim taşı Çin'de kültürel ve ruhani açıdan önemli bir mineraldir. Dayanıklılığı, güzelliği ve kolaylıkla işlenebilmesi Hem dekoratif hem de işlevsel parçaların yapımında kullanılması, eski zamanlardan beri yaygın olarak sevilmesini sağlamıştır. Bu kelime Batılıların aklına yeşil yeşim taşı (jadeit minerali) getirebilir, ancak Çin metinlerinde genellikle beyaz yeşim taşından (nephrit minerali) bahsedilmektedir. Bir kişinin cildi "yeşim taşı renginde" olarak tanımlandığında bu renkten bahsedilir.

Yeşimtaşı İmparatoru: Taoist kozmolojide Yeşimtaşı İmparatoru (玉皇大帝) cennetin imparatoru, göksel sarayın şefi ve göksel alemdeki en yüksek rütbeli tanrılardan biridir, sadece üç ilksel emanasyon. Biri "Oh tanrı/lord" dediğinde veya "Cennetim", genellikle Yeşim İmparatoru'na atıfta bulunur. *Cennet Yetkilisinin Kutsaması*'nda Jun Wu'nun rolü Yeşim İmparatoru'nun yerini alır.

JOSS KAĞIDI: Hayalet kağıdı olarak da adlandırılan joss kağıdı, ölmüş kişilere adak sunmak için kullanılan bir kağıt işçiliği biçimidir. Kâğıt çeşitli şekillerde katlanabilir ve yakılarak Böylece ölen kişi, kağıdın temsil ettiği hediyeyle ölümler diyarında kullanabilir. Yaygın hediyeler arasında kağıt bulunur para, evler, giysiler, tuvalet malzemeleri ve ölen kişinin hizmetçileri olarak hareket edecek oyuncak bebekler.

KOWTOW: Kowtow (叩头 / "başını eğmek"), bir kişinin diz çöktüğü ve başını öne eğecek kadar alçaldığı bir secde eylemidir. Alnın yere değmesi. Yalvarmak, yakarmak veya samimiyet göstermek için de kullanılabilen derin bir saygı ve hürmet gösterisidir.

MERİDYANLAR: Qi'nin büyüklüğü bir kan dolaşımı gibi vücutta dolaşmasını sağlayan araç. Qi dolaşımını yönlendirmeye, manipüle etmeye veya durdurmaya odaklanan tıbbi ve savaş teknikleri

akupunktur noktaları olarak bilinen vücudun belirli noktalarındaki meridyenleri hedef alır. Qi'yi manipüle edebilen veya bloke edebilen teknikler uygulayıcının qi bloğu kaldırılana kadar büyümlü teknikleri kullanmasını engeller.

Sayılar

İki İki (二 / "er") iyi bir sayı olarak kabul edilir ve "iyi şeyler çiftler halinde gelir" deyimine atıfta bulunur. Bu Daha fazla etki için karakterleri çiftler halinde tekrarlamak yaygın bir uygulamadır.

ÜÇ: Üç (三 / "san") sesi *sheng* (生 / "yaşayan") hem de *san* (散 / "ayrılık") sesine benzer.

DÖRT: Dört (四 / "si"), *si* (死 / "ölüm") gibi ses çıkarır. Çok şanssız bir sayı.

YEDİ: Yedi (七 / "qi") kulağa *qi* (齊 / "birlikte") gibi gelir, Bu da onu aşkla ilgili şeyler için iyi bir sayı yapar. Bununla birlikte, kulağa *qi* (欺 / "aldatma") gibi de geliyor.

SEKİZ: Sekiz (八 / "ba"), *fa* (發 / "refah") gibi ses çıkarır ve çok şanslı bir sayı olarak kabul edilmesine neden olur.

DOKUZ: Dokuz (九 / "jiu") İmparator ve Cennet ile ilgili konularla ilişkilendirilir ve bu nedenle uğurlu bir sayı olarak kabul edilir.

MXTX'in eserleri aşk ilişkileri etrafında ince sayısal temalara sahiptir. İkinci kitabı *Grandmaster of Demonic Cultivation*'da Lan Wangji, Wei Wuxian tarafından lakap olarak sık sık Lan-er-gege ("ikinci kardeş Lan") olarak adlandırılır. Üçüncü kitabı *Heaven Official's Blessing*'de Hua Cheng ailesinin üçüncü oğludur ve Xie Lian ona ne isim vereceğini sorduğunda San Lang ("üçüncü genç") ismini verir.

PHOENIX: *Fenghuang* (鳳凰 / "phoenix"), sadece barış zamanlarında ortaya çıktığı ve bir hükümdar öldüğünde kaçtığı söylenen efsanevi kimerik bir kuş

Bozulmuş. Kadınlık, İmparatoriçe ve mutlu evliliklerle yoğun bir şekilde ilişkilendirilirler.

HAPLAR VE İKSİRLER: Yaraları iyileştiren, yetiştiriciliği geliştiren, ömrü uzatan vb. sihirli ilaçlar. Çin kültüründe bu tür şeyler genellikle hap şeklinde verilir. Bu haplar özel olarak üretilir fırınlar.

PIPA: Parmaklarla koparılarak çalınan dört telli bir lavta.

QI: Qi (气) tüm canlıların içindeki enerjidir. Hem doğru qi hem de kötü veya zehirli qi vardır.

Uygulayıcılar qi'yi doğal dünyadan emerek ve kendi içlerinde rafine ederek xiulian uygulamalarını geliştirmeye çalışırlar. taban. Bir xiulian uygulama üssü, bir uygulayıcının sahip olduğu veya sahip olabileceği qi miktarını ifade eder. Xianxia'da, mağaralar, dağlar veya yemyeşil vahşi yaşamın olduğu diğer تنها yerler gibi doğal yerler genellikle qi bakımından zengindir ve burada uygulama yapmak, bir uygulayıcının xiulian uygulamasında hızlı bir ilerleme kaydetmesini sağlayabilir.

Kültivatörler ve diğer qi manipülatörleri yaşam güçlerini çeşitli şekillerde kullanabilirler; nesneleri ölümcül silahlara dönüştürmek için bu güçle aşılacak veya enerji patlamaları göndermek de buna dahildir. güçlü hasar. Kültivatörler ayrıca duyularını normal insan seviyelerinin ötesinde geliştirir. Örneğin, etraflarındaki bir bölgedeki her şeyin tam farkındalığını kazanmak veya potansiyel tehlikeyi hissetmek için ruhani duyularını kullanabilirler.

SEKTÖR Bir yetiştirme mezhebi, belirli bir yetiştirme yönteminin uygulanmasına adanmışlıklarıyla birleşmiş bireylerin oluşturduğu bir örgüttür.

uygulama veya dövüş sanatları. Bir mezhebin kendine özgü bir stili olabilir. Tarikatlar, kıdemli tarikat üyeleri tarafından desteklenen tek bir lider tarafından yönetilir. Aralarında kan bağı olması gerekmez.

YEDİ AÇIKLIK/QIQIAO: (七竅) Yedi yüz açıklığı: iki göz, burun, ağız, dil ve iki kulak. Temel qi Hayati organların yedi açıklıkla bağlantılı olduğu söylenir ve hayati organlardaki hastalıklar buralarda semptomlara neden olabilir. Hasta olan veya Ağır yaralılar "yedi delikten kanıyor" olabilir.

SHANGYUAN: Shangyuan Jie (上元節) veya Fener Festivali, Ay Yeni Yılı'nın on beşinci ve son gününü (genellikle Güneş Takvimine göre Şubat ayı civarında). Bu gün, fenerler asarak, gök cisimlerine tapınmak ve onları kutlamak için bir gündür. bilmeceler sorar ve Ejderha Dansı yaparlar. Yuanxiao ve tangyuan olarak bilinen yapışkan pirinç topu ikramları bu festivalin en önemli etkinliklerindendir. Öyle ki festivalin alternatif adı Yuanxiao Jie'dir (元宵節).

SHANYUE: Bu hayali bitkinin adı "yardımsever ay" anlamına geliyor.

TAPINAKLAR: Türbeler, bir bireyin bir tanrıya, ruha veya ataya dua edebileceği veya adak adayabileceği yerlerdir. Bir heykel, bir resim veya duvar resmi, bir kalıntı veya bir ata tapınağı durumunda bir anıt tablet gibi odaklanılacak bir ibadet nesnesi içerirler. Bu terim aynı zamanda yol kenarındaki küçük tapınaklara veya ölen aile üyeleri ya da sevilen kişiler için bir örtü üzerinde tutulan kişisel tapınaklara da atıfta bulunur. Aşağıdaki gibi adaklar Saygı göstergesi olarak bir tapınağa tütsü, yiyecek ve para bırakılabilir.

DEVLET ÖNCÜLERİ: Devlet öncüleri veya guoshi, aynı zamanda önemli dini görevlere de sahip olan yüksek rütbeli devlet memurlarıdır. görevleri. İmparatorun altında dini devlet başkanları olarak görev yaparlar ve imparatorun ve doğrudan varislerinin öğretmenleri, papazları ve sırdaşları olarak hareket ederler.

KILIÇLAR: Bir uygulayıcının kılıcı onun önemli bir parçasıdır. yetiştirme pratiği. Birçok durumda, kılıçlar sahiplerine ruhsal olarak bağlıdır ve onlara ustaları, bir aile üyesi tarafından bahşedilmiş veya bir ritüel yoluyla elde edilmiş olabilir. Kurgudaki uygulayıcılar kılıçlarını ayakta durarak taşıma aracı olarak kullanabilirler. Bıçağın düz kısmına tutun ve havada uçarken üzerine binin. Yetenekli uygulayıcılar kılıçlarını ellerine uçacak şekilde çağırabilir, kılıca kendi başına savaşması için komut verebilir veya kılıcın kenarından enerji saldırıları serbest bırakabilirler.

YEMINLI KARDEŞLER/AILELER: Çin'de yeminli Kardeşlik, aynı cinsiyetten iki veya daha fazla akraba olmayan birey tarafından yapılan bağlayıcı bir sosyal anlaşmayı tanımlar. Sosyal, siyasi ve/veya kişisel nedenlerle girilebilir ve sadece iki katılımcıyla sınırlı değildir; tüm bir grubu kapsayabilir. En çok erkekler arasında yaygındı, ancak kadınlar arasında veya farklı cinsiyetlerden insanlar arasında duyulmamış bir şey değildi.

Katılımcılar birbirlerinin aile üyelerine kendi aileleri gibi davranır ve onlara geniş bir ailenin yapacağı şekilde yardımcı olurlar: karşılıklı destek ve yardım sağlama, siyasi ittifaklarda destek, vb.

Bireylerin kendilerini erkek ya da kız kardeş olarak adlandırdıkları yeminli kardeşlik, kan kardeşliği ya da evlat edinme gibi ailevi ilişkilerle karıştırılmamalıdır. Bazen Çin medyasında, özellikle de danmei'de, romantik ilişkileri ima etmek için kullanılır. aksi takdirde sansüre eğilimli olacaktır.

TALİSMANLAR: Üzerinde büyü yazılı, genellikle zinober mürekkebi veya kanla yazılmış kağıt şeritleri. Mühür olarak kullanılabilir ya da tek seferlik büyüler.

ÜÇ ALEM: Geleneksel olarak evren Üç Âleme ayrılır: **Göksel Âlem**, **Ölümlüler Âlemi** ve **Hayaletler Âlemi**. Göksel Âlem, Gökler ve Yer'i ifade eder.

Göksel Saray, tanrıların ikamet ettiği ve hüküm sürdüğü yerdir; Ölümlüler Diyarı insan dünyasını, Hayaletler Diyarı ise ölümler diyarını ifade eder.

SİRKE: Birinin sirke içtiğini veya sirke tattığını söylemek, kıskanç veya acı duygular içinde olduğu anlamına gelir. Genellikle ana karakterin rakip bir talibin dikkatini çekmesini izlerken kıskanan bir aşk ilgisi için kullanılır.

DÜĞÜN GELENEKLERİ: Kırmızı; refah, mutluluk ve iyi şansın rengi olarak geleneksel Çin düğünlerinin önemli bir parçasıdır. Bugün bile gelin ve damat kıyafetleri ve düğün süslemeleri için standart renk olmaya devam etmektedir.

Geleneksel Çin düğün törenlerinde gelin, ailesi tarafından gelinliğiyle uğurlanırken her zaman peçe takılırdı. Duvaklar genellikle opaktı, bu nedenle gelinin hizmetçileri (veya damat) tarafından yönlendirilmesi gerekirdi. Duvak, gelin damatla birlikte düğün odasına girene kadar çıkarılmazdı ve sadece damadın kendisi tarafından çıkarıldı.

ÇIRPMA TELİ: Bir uygulayıcı tarafından tutulan çırpma teli bir pişirme aracı değil, Taoist bir sembol ve dövüş sanatları silahıdır. Genellikle at kılından yapılır.

Tahta bir çubuğa bağlı olan çırpma teli, sinekleri öldürmeden uzaklaştırmak için kullanılan bir alete dayanır ve sembolik olarak gezgin Daoist rahipleri, onları seküler hayata geri çekecek düşünceleri uzaklaştırmak için. Wudang Taoist Rahipleri onu bir silah olarak kullanmaya dayalı bir dövüş stili yarattılar.

YİN ENERJİSİ VE YANG ENERJİSİ: Yin ve yang, Çin felsefesinde, birbirini tamamlayan ve birbirini besleyen enerjileri tanımlayan bir kavramdır.

Zıt/karşıt güçlerin karşılıklı bağımlılığı. Tüm değişim ve farklılık biçimlerine uygulanabilir. Yang güneşi temsil eder, erkekliği ve yaşayanları temsil ederken, yin gölgeleri, kadınlığı ve ruhlar ve hayaletler de dahil olmak üzere ölüleri temsil eder. Kurguda, Yin ve yang enerjisi arasındaki dengesizlikler bedene ciddi zararlar verebilir ya da kötü niyetli ruhlar için itici güç görevi görebilir. Kendilerinde eksik olan şeyleri tamamlarlar.

ZHONGYUAN: Zhongyuan Jie (中元節) veya Hayalet Festivali / Aç Hayalet Festivali, yedinci ayın on beşinci gününe denk gelir. Ay Takvimi'nin bir ayı (bu genellikle Güneş Takvimine göre Ağustos/Eylül). Festival kutlamaları ve ruhlarını yatıştırmak ve hayatlarına devam etmelerine yardımcı olmak için ölülere adaklar sunulur.

Dipnotlar

[1.](#) 一念 "Bir Düşünce" veya "Kısa Süren Düşünce" anlamına gelir. Bu aynı zamanda "Zayıf bir anda verilen yanlış karar" deyiminin de ilk yarısıdır.

[2.](#) "Tekne iskele başına geldiğinde, akıntıyla birlikte düz gidecektir", "Her şey yoluna girecek" anlamına gelen bir atasözüdür.

[3.](#) Tudigong veya Tudi, belirli bir yerin, insan grubunun veya bir şeyin hamisi veya koruyucusu olarak hareket eden bir tür küçük tanrı olan bir Taoist vesayet tanrısıdır.

[4.](#) 俱陽 "Perfect Sun" vs 巨陽 "Tremendous Masculinity"

[5.](#) "Hua Cheng" "Çiçek Şehri" anlamına gelir.

[6.](#) San Lang "üçüncü genç" anlamına gelmektedir. Köylülerin çocuklarına sayılarla isim vermeleri yaygınken, daha yüksek statüde olanlar aynı isimlendirme kurallarını tanıdık lakaplar için kullanırlar. Lang "adam" anlamına gelir ancak aynı zamanda bir sevgi sözcüğüne de dönüşür.

Bir isme bağlı olarak; kadınlar tarafından kocalarına veya sevgililerine hitap etmek için kullanılır, "canım" a benzer.

[7.](#) "Banyue" yarım ay demektir.

[8.](#) Han, Yong'an ve Orta Ovaların ve kitaptaki çoğu karakterin konuştuğu lehçeydi.

Yazar Hakkında

*"Batıl inançları olan genç bir kız,
memlerin ünlü posterini;
titrek elleriyle fotoğraf çeken bir gurme dünya aptalı;
ve lanetli bir şekilde yavaş yazıyor, hikayeleri
ruh hali.
...Hepsi yalan.*

*Aslında öğleden sonra ferahlatıcı bir fincan çayın tadını
çıkarıyorum,
Şiir yazmak için sevgili defterimi açtığımda uzaklara bakıyorum.
...Hayır, , hayır, bu daha da büyük bir yalan.*

, aslında ben sadece yazan biriyim.

Evet."

Mo Xiang Tong Xiu (MXTX), eserleri genellikle modern dünyanın en tanınmış eserleri olarak gösterilen dünyaca ünlü bir yazardır. danmei türünde. Başlangıçta JJWXC adlı roman tefrika web sitesi aracılığıyla kendi kendine yayınlanan yazarın güncel eserleri arasında *The Scum Villain's Self- Saving System*, *Grandmaster of Demonic Cultivation* ve *Heaven Official's Blessing*. Her üç seri de çok sayıda uyarılama almış ve dünya çapında birçok dilde yayınlanmıştır.

FROM BESTSELLING AUTHOR
MO XIANG TONG XIU

The Scum Villain's Self-Saving System

REN ZHA FANPAI
ZIJU XITONG

Half-demon Luo Binghe rose from humble beginnings and a tortured past to become unrivaled in strength and beauty. With his dominion over both the Human and Demon Realms and his hundreds-strong harem, he is truly the most powerful protagonist...in a trashy web novel series!!

At least, that's what Shen Yuan believes as he finishes reading the final chapter in Proud Immortal Demon Way. But when a bout of rage leads to his sudden death, Shen Yuan is reborn into the world of the novel in the body of Shen Qingqiu—the beautiful but cruel teacher of a young Luo Binghe. While Shen Qingqiu may have the incredible power of a cultivator, he is destined to be horrifically punished for crimes against the protagonist.

The new Shen Qingqiu now has only one course of action: to get into Luo Binghe's good graces before the young man's rise to power or suffer the awful fate of a true scum villain!

Available in print and digital from
Seven Seas Entertainment

耽美Danmei
Seven Seas Entertainment
sevenseasdanmei.com

晋江文学城
WWW.JJWXC.NET

© Mo Xiang Tong Xiu/JJWXC/Seven Seas Entertainment

FROM BESTSELLING AUTHOR
MO XIANG TONG XIU

Grandmaster of Demonic Cultivation

MO DAO ZU SHI

Wei Wuxian was once one of the most outstanding men of his generation, a talented and clever young cultivator who harnessed martial arts, knowledge, and spirituality into powerful abilities. But when the horrors of war led him to seek a new power through demonic cultivation, the world's respect for his skills turned to fear, and his eventual death was celebrated throughout the land.

Years later, he awakens in the body of an aggrieved young man who sacrifices his soul so that Wei Wuxian can exact revenge on his behalf. Though granted a second life, Wei Wuxian is not free from his first, nor the mysteries that appear before him now. Yet this time, he'll face it all with the righteous and esteemed Lan Wangji at his side, another powerful cultivator whose unwavering dedication and shared memories of their past will help shine a light on the dark truths that surround them.

Available in print and digital from
Seven Seas Entertainment

耽美Danmei
Seven Seas Entertainment
sevenseasdanmei.com

© Mo Xiang Tong Xiu/JJWXC/Seven Seas Entertainment

A God Fallen... A Ghost Risen

Born the crown prince of a prosperous kingdom, Xie Lian was renowned for his beauty, strength, and purity. His years of dedicated study and noble deeds allowed him to ascend to godhood. But those who rise may also fall, and fall he does—cast from the heavens and banished to the world below.

Eight hundred years after his mortal life, Xie Lian has ascended to godhood for the third time, angering most of the gods in the process. To repay his debts, he is sent to the Mortal Realm to hunt down violent ghosts and troublemaking spirits who prey on the living. Along his travels, he meets the fascinating and brilliant San Lang, a young man with whom he feels an instant connection.

Yet San Lang is clearly more than he appears...
What mysteries lie behind that carefree smile?

RATED 17+

耽美 Danmei

Seven Seas Entertainment
seenseasdanmei.com

Okuduğunuz için teŖekkürler!

En sevdiğiniz Seven Seas kitaplarıyla ilgili en son haberleri ve yepyeni lisansları her hafta gelen kutunuza alın:

[Haber bültenimize kaydolun!](#)

Ya da bizi çevrimiçi ziyaret edin:

gomanga.com/newsletter

İçindekiler

[İçindekiler Renkli](#)

[Ekler](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakları ve Krediler](#)

[İçindekiler Sayfası](#)

[Önsöz: Cennet Yetkilisinin Lütфу](#)

[Bölüm 1: Hurda Ölümsüz, Üçüncü Kez GiriyorCennet Başkentine](#)

[Bölüm 2: Üç Palyaço, Sarayı Üzerine Gece TartışmasıMuazzam](#)

[Erkeklik](#)

[Bölüm 3: Hayalet Gelin Alıyor, Veliaht Prens BiniyorGelin](#)

[Arabasına](#)

[Bölüm 4: Dağ Kilitli Kadim Tapınak, Asılı OrmanıCesetler](#)

[Bölüm 5: Kızıl Kladlı Hayalet, Savaş ve Sivil YakılmasıTapınakların](#)

[Bölüm 6: Akçaağaçtan Daha Kırmızı GiysilerKar Kadar Beyaz](#)

[Ten Kurnaz Akıntıya, 7: Puçi Tapınağı Konuşmaları, Banyue](#)

[Geçidinin Masalları ı Bölüm Bölüm, Bölüm 9:](#)

[HuaLian'Oyalamak, Günahkârın Çukurunda Gece Düşüşü'8:](#)

[Kısaltılmış MesafeKum Fırtınalarında Kapılma](#)

[Bölüm 10: Beyazlar İçinde Rüzgar Ustası, Yerden Kum Fırtınaları](#)

[BöğürüyorHiçbir](#)

[Bölüm 11: Hayalet Kralı Dürtmek, Veliaht Prens ArıyorGerçeği](#)

[Hikaye Devam Ediyor Ek:](#)

[Karakterler Ek: Mekanlar](#)

[Ekler: İsim Rehberi](#)

[Ekler: Telaffuz Kılavuzu Sözlüğü: Türler](#)

[Sözlük: Terminoloji](#)

[Dipnotlar](#)

[Yazar Hakkında](#)

[MXTX'in diğ er eserleri](#)

[Arka Kapak](#)

[Haber Bülteni](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

